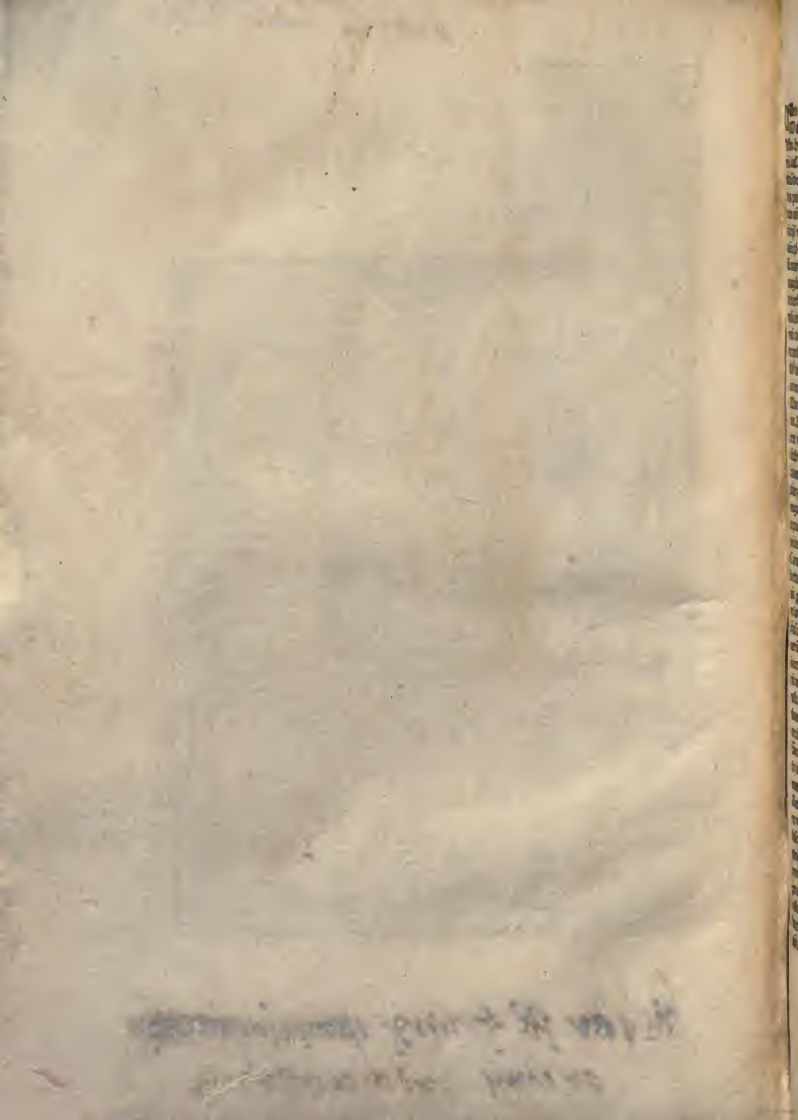
Postilla Guillermi super Epistolas et Euãgelia de tempore ꝛ de sanctis: ꝛ pro defunctis.

hic liber fr[atr]is francisci [redacted]
ordinis predicatorum

Incipit postilla sup euāgelia. Et pmo dñicalia scdm litteralē sensum iuxta cōcordantias euāgelistarū.

Dñica. I. aduentus. Euāgelium scdm Mattheū. XXI.

In illo tempe Cum appropinquassent hierosolymis et venissent betphage ad montem oliueti: tunc misit duos de discipulis suis dicēs: Ite in castellum quod contra

Cum appropinqssent hierosolymis. Mat. xxi. Mar. xi. Lu. xix. Jo. xii. Visio. hui⁹ euā. facta ē anno xpi. xxxiij. xiij. kal. aplis. dñica. lu. x. indi. vj. An initiū hodierni euā. hr̃ Joh. xij. q añ sex dies pasche. i. sabbato añ diē palmarū xps venit bethaniā: qd erat castellū marthe ꝛ marie magdalene/ distās a hierl'm duo pua miliaria: q̃ faciunt vnū dimidiū miliare apd nos. s. in ptib⁹ almanie: vbi fecerunt xpo cenā et Martha ministrabat. Lazarus vero erat vnus ex discūbētib⁹. maria magdalene aperuit pixidē de alabastro vnguēti nardipistici preciosi: et vnxit pedes ꝛ caput dñi. Conuenerāt aūt in bethaniā multi: nō tm̃ ꝑter iesum/ sȝ vt lazarū viderent r̃suscitatū. Cogitauerūt aūt pncipes sacerdotū vt lazarū interficerent: qꝛ multi ꝑter ipm̄ abibant ex iudeis/ et credebāt in iesuȝ. Sequēti vero die scȝ in die palmarū: mane facto xps de Bethania recessit/ vt veniret in hierusalē (Cū aūt appropinqssent hierosolymis ꝛ venis. betphage) Ly. q̃ erat villa pua in descēsu montis oliueti vsus hierl'm/ ꝛ erat sacerdotū: qꝛ lȝ sacerdotes nō haberēt hereditates ad colendū: habebāt tm̄ domos ad aialia nutrienda (ad mōtē oliueti) q̃ distat a hierl'm mille passus: q̃ faciunt vnū miliare. i. iter sabbati hñs: vtȝ Act. j. (Tūc misit duos de discipulis suis) q̃ fuert petr⁹ ꝛ philipp⁹: vt dicūt Amb. ꝛ Chrysostom⁹ ꝛ etiā Hylarius (dicēs: Ite in castellum). i. ad hierl'm/ q̃ erat sita ad radices alteri⁹ mōtis. s. sion (qd ē ꝯ vos). i. vobis ex opposito. h etiā dr: q dñs noster iesus xps puidebat contradictionē futurā in hierlȝ ꝯ apostolos: qꝛ post ascensionē xpi/ iudei psequebantur apostolos: ꝛ flagellabant eos oēs simul: et phibuert/ ne ampli⁹ pdicarēt pplo in hoc noie. Rñdit petr⁹: Oportet do pl⁹ obedire q̃ hoībus: Act. v. Vñ ꝛ Ps. liiij. Iniquitatem et cōtradictionē vidi in ciuitate (Et stati inuenietis asinā alligatā ꝛ pullū cū ea) Ad literā dr/ q i hierl'm erat asina cōis/ deputata cōib⁹ vsib⁹ paupez q nō poterant hre iumēta: ꝛ erat ante domū cuiusdā ligata/ vel in cōi loco: vt q ea indigebat/ die q habebat eā ei pabulū dabat: pullus autē eī⁹ nutriebat ad eosdē vsus. ꝛ h sm Hiero. ꝛ Rab. (soluite ꝛ adducite mihi: et si qs vob ali. di.). s. impedire volēs (Dica-

te q2 dñs his op⁹ h3: z ꝯfesti) .i. sine ꝯdictiōe (dimittet eos) vñ Chrys. Virt⁹ xp̄i apparuit corā eo .i. custode illoꝝ aīalium ad dandū ignotꝭ (Hoc aūt factū ē/ vt adimpleret qđ dictū est p ꝓphā3 dicentē:) Zacha.ix. (Dicite filie sion) Ly .hoc est ciuitati hierusalē: q̄ dicebat filia sion: q2 in monte sion erat fortaliciū ciuitatis/ et ꝓtegebat ciuitas ab illa parte sicut filia sion a matre (ecce rex tu⁹) .i. xp̄us (venit tibi mā suet⁹ sedēs sup asinā z pullum filium subiugalis) Primo eīn sedit super pullū: q2 tñ nō erat domit⁹: nōdū enim fuerat applicatus humanis vsibus: vt dr̄ Mar .ij. Luc .ix. ideo sedit postea super asinā. Hoc autē factū est in figura: q2 p pullū significat populus gētilis / qui nō fuerat subiectus iugo legis. per asinā xo ppl's iudaicus q̄ laborauerat sub lege. Ad hoc autē veniebat xp̄s in mundū/ vt vtrūq3 populū subiugaret sibi p fidem catholicā. Notandū aūt q̄ huic facto adhibet ꝓphetia zacharie in testimoniū/ vt appareat dñm iesum oīa q̄ de seipō scpta sunt cōpleuisse: s3 scribe z pharisei cecati malicia nō intellexerūt ea q̄ legerūt: et istud dictū ꝓphetie extendit ad duplicē aduentū xp̄i .s. aduentū in carnē. Et sic legit h̄ euāge. i prima dñica aduēt⁹ h̄m rubricā ordinis p̄dicatoꝝ: z aduētū i hierl'm: z sic legit i dñica palmaꝝ (Eūtes aūt discipli fecert sic p̄cepit ill'ie. z adduxe. asi. z pullū: et ipo=

vos est: z stati inuenietis asinā alligatā z pullū cū ea: soluite z adducite mihi: et si q̄s vob aliq̄d dixerit dicite: quia dñs his opus habet: z cōfesti dimittet eos. Hoc aūt totū factum ē vt adimpleret qđ dictū ē p ꝓphetā dicētē3. Dicite filie sion ecce rex tu⁹ venit tibi mansuetus sedēs sup asinā z pullū filiū subiugalis. Eūtes aūt discipli fecerūt sicut p̄cepit illis ih̄s. Et adduxerūt asinā z pullū: z iposuerūt sup eos vestimēta sua: z eū desup sedere fecerūt. Plurima aūt turba strauerūt vestimēta sua in via. Alij autē cedebāt ramos de arborib⁹ z sternebāt in via. Turbe aūt q̄ p̄cedebāt z q̄ sequebant clamabāt dicētes: Osanna filio dauid. Bñdictus qui venit in nomine domini.

suerūt sup eos vestimēta sua z eū desup sedere fecerūt) h̄ fuit reuerētia quā discipuli xp̄i exhibuerūt: q2 nō pmiserūt eū eq̄tare sup nudo/ s3 ei loco selle vestimēta sua iposuerūt (Plima āt turba strauerūt vestimenta sua i via) .s. sub pedib⁹ asine ne offenderet ad lapidē Et etiā h̄ factū est ipi xp̄o a pplo in signum reuerentie. (Alij aūt cedebāt ramos d̄ arborib⁹ z sternebāt in via) qđ erat alacritatis z gaudij signu3: vt dicit Hiero. Et est verisile q̄ de omni genere pulchraru3 arboꝝ z p̄cipue oliuaꝝ. Vñ ecclia cātat: Pueri hebreorū tollētes ramos oliuarum zc̄. Cantat etiam de florib⁹ z palmis: Occurrūt turbe cū florib⁹ et palmis. In illa eīn calida regione tūc arbores ci⁹ florēt. Jō est credibile/ q̄ pulchriores frōdes cū floribus suis vel etiam flores alios de terra carpebant pro amenitate z iocūditate ostendenda (turbe aūt q̄ p̄cedebāt z seq̄bant clamabāt dicentes: Osanna filio dauid) Cū eīn xp̄us esset in descensu montis oliueti: auditum est hierosolymis de aduentu eius: z tunc turba multa q̄ cōuenerat ad diē festū processit ei obuiā: q2 audierāt miraculum de suscitatiōe lazari. Multa eīn turba comitabat eū de bethania veniendo: z sic oēs sit .s. obuiātes z comitātes fecerūt et reuerētiā clamātes z dicētes (Osanna filio dauid) Osanna iterp̄tat: obsecro dñe saluū me fac: filio dauid .i. p filiu3 dauid .s. xp̄m

bñ.q ve.).i.a dño ỏo missus.(i no.dñi) vñ ps. Narrabo nomẽ tuũ fratrib⁹ meis. Itẽ ſm Marcũ: Turbe adhuc adiũxert ſcdaʒ laudẽ dicẽtes: Bñdictũ regnũ pris nri dauid .q.d. Bñdictũ regnũ pris nri dauid/ qd reſtitutũ eſt nũc in aduẽtu tuo. Itẽ ſm Lu. tertiã laudẽ addiderũt dicẽtes: Pax de cel/ ⁊ glia i excelſis. Itẽ ſm Joh. qrtã laudẽ addiderũt dicẽtes: Bñdictus rex iſrl q̃ venit i noie dñi: ⁊ ſic receperũt eũ oẽs turbe tãq̃ regẽ. ¶ Circa pñs euã. vbi dr: Ecce rex tu⁹ venit tibi mãſuetus: Eſt diligẽter ſciẽdũ/ q̃ aduentus xpi deſiderabat a ſupiorib⁹.ſ. ab angelis/ vt reſtaurarent: Nã p incarnationẽ filij dei ſedes demonũ cadẽtiũ ſunt implete. Itẽ deſiderabat ab inferiorib⁹.ſ. a ſctis prib⁹ de limbo vt inde extraherent/ qui ibi detinebant captiui/ q̃ p aduentuʒ filij dei ſunt liberati: vt ptʒ Zach.xj. Tu autẽ in ſanguine teſtamẽti eduxiſti vinctos de lacu in quo nõ erat aqua ⁊c. Itẽ deſiderabat a modernis q̃ ptũc erãt in medio.i. in mũdo/ vt i ei⁹ fide ⁊ merito ſaluarent: nõ deſcendẽtes ampli⁹ in infernũ: qꝛ poſt ei⁹ aduentũ/ celũ aſcendũt oẽs q̃ credũt in ipm in vita glie pmãſuri: vt ptʒ Joh.iij. Sic de⁹ dilexit mundũ/ vt vnigenitũ filiũ ſuũ daret: vt oĩs q̃ credit in ipm: nõ pereat/ ſʒ habeat vitã eternã. ¶ Itẽ diligenter notandũ/ q̃ totũ tempus añ aduentũ xpi/ fuit tẽpus rigoris et iuſticie. Nã de⁹ in eo magnã iuſticiã exercuit: vt pʒ in Lucifero ⁊ angelis eius/ q̃s ꝓpter motũ vnũ ſuperbie de celo ꝓiecit. Eſaie.xiiij. Itẽ patet in pmis parẽtib⁹/ q̃s ꝓpter vnũ pomum vetitũ qd comederũt/ de padiſo eiecit. Gen.iij. Itẽ ptʒ in diluuio in q̃ ꝓpter pctm carnis/ totũ gen⁹ humanũ ſubmerſit: exceptis octo hominib⁹. Gen.vij. Itẽ etiã patet in q̃nq̃ ciuitatib⁹: ſodoma/ gomorra/ abdama/ ſeboym/ ⁊ ſegor/ vt patʒ Gen.xix. Pluit dñs ſup ſodomã ⁊ gomorrã ſulphur ⁊ ignẽ de celo: ⁊ ſubuertit oẽs ciuitates: ⁊ oẽm circaregionẽ: vniuerſos habitatores vrbiũ: ⁊ cũcta virẽtia terre. Itẽ ptʒ in mltis locis ve.teſta. vbi oñdit q̃ deus magnas iuſticias exercuit in homines. Nã hec ſnĩa et admirãda iuſticia oẽs priarchas ⁊ ꝓphas: ac etiã omnẽ hominẽ q̃tũcunq̃ ſctẽ viueret/ mittebat ad carcerẽ inferni. Gen.xxxvij. Deſcendam ad filiũ meũ lugẽs i infernũ. ac etiã iohãnẽ baptiſtã/ de q̃ xps teſtat⁹ eſt: q̃ int natos mulierũ nõ ſurrexit maior iohãne baptiſta. Matth.xj. vñ ps. Dñe in celo miſericordia tua. qꝛ miſcdia ꝓtũc videbat eſſe in celo cũ angel: At vbi venit plenitudo tpis. Gal.iiij.ſ. tps grẽ/ ⁊ miſicordie: qd incepit in aduẽtu xpi/ circũq̃q̃ regnat et pualet miſicordia iuſticie. Unde Ps.cxviij. Miſicordia tua dñe plena eſt terra. Hoc ſic pbat: qꝛ xps poſt aduẽtũ ſuũ/ regnũ celoꝝ pcioſiſſimũ vili pcio vendidit. Nã pmo ipm dedit aplis p naui et reti: vt ptʒ Mat.iiij. Relictis retib⁹ ⁊ naui/ ſecuti ſunt eũ. Scdo zacheo dedit pro dimidio bonorũ ſuorũ: vtʒ Lu.xix. Ecce dimidiũ bonorũ meorũ dñe do paupib⁹. Tertio dedit alijs p reſidua pte diuitiaꝝ ſuaꝝ: vtʒ Lu.xj. Qd ſupeſt/ date elemoſynã: ⁊ ecce oĩa mũda ſũt vob. Quarto: q̃buſdã dat p duob⁹ erib⁹ minimis: ſicut paupcule vidue: vtʒ Lu.xxij. Uidit autẽ ihs ⁊ q̃ndã viduã paupculã mittentẽ era minuta duo. Quinto: q̃buſdã p calice aq̃ frigide: vtʒ Matth.x. Quicũq̃ potũ dederit vni ex minimis meis iſtis/ calicẽ aq̃ frigide/ nõ pdet mercedẽ. Sexto: q̃buſdã p ſola volũtate: vt latroni in cruce/ q̃ dixit: Dñe memẽto mei dum veneris in regnũ tuũ. Et rñdit ei xps: Amẽ dico tibi: hodie mecũ eris in paradiſo. vñ Aug⁹: Coronat deus voluntatẽ/ vbi non inuenit facultatẽ. ¶ Itẽ notãdũ/ q̃ Hugo de prato ſup pdicta vba: Ecce rex tu⁹ venit tibi mãſuetus: dic q̃ dñs ihs xps venit nobis ſeptẽ mõis. Prio venit vt lux ad nos illuminandũ: qꝛ oẽs ceci eram⁹: vtʒ Eſa. ix. Habitãtib⁹ in regione vmbre mortis/ lux orta ẽ eis. Scdo venit vt medic⁹ ad ſanãdũ: qꝛ oẽs infirmi ad mortẽ iacebam⁹. vñ Ps.cvj. Miſit vbũ ſuum et ſanauit eos. Tertio venit vt iuſt⁹ ad iuſtificãdũ ⁊ pctã remittẽdũ: qꝛ oẽs peccauim⁹: iuxt illud ad Roma.iij. Oẽs peccauert/ ⁊ egẽt gr̃a dei. Mat.ix. Confide fili/ remittunt tibi pctã tua. Quarto venit vt ignis ad

inflāmandū: q? in dei amore ꝛ ꝓximi oēs frigidi manebam⁹: vtꝫ Lu. xij. Ignē veni mittere in ꝑrā. Quīto venit vt redēptor ad ꝑciū nob soluēdū: q: oēs ꝑ delicto ꝑl morū parētū in carcere inferni detinebamur. Uñ aplus. j. Cor. vj. Empti ei estis ꝑcio magno. Sexto venit vt vita ad viuificandū: q: oēs vita glie carebam⁹ ꝓpter originale pctm̄ Septimo venit vt dñs oīpotēs ad patriā nrām nos deducēdo: vt pꝫ Mich. ij. Ascēdet ei pādēs iter ante eos. Hec Hugo de Prato.

¶ Postilla. Erūt signa i sole ꝛ luna ꝛ stell ꝛc. Luc. xxj. Matth. xxiiij. Marc. xiij. Hec pdixit dñs iesus anno ei⁹. xxxiij xj. kal. Aplis. feria. iij. luna. xij. in ditiōe. vj. Uñ initiū hodierni euangelij scribit sanct⁹ Lucas in eo. ca. ꝙ xp̄s pdicēs temp⁹ extremi iudicij / dixit: Surget gēs ꝯ gentē: ꝛ regnū aduersus regnum: et terremotus erunt magni ꝑ loca: et pestilētie ꝛ fames / terroresq̄ᵹ de celo: et signa magna erūt

bāt ꝛ bibebāt: vxores ducebāt ꝛ dabant ad nuptias vsq̄ᵹ i diē q̄ itrauit noe arcā ꝛ venit diluuiū ꝛ pdidit oēs. Silr sic factū est in dieb⁹ loth. Edebāt ꝛ bibebāt: emebāt ꝛ vendebāt: plātabāt ꝛ edificabāt: q̄ die aūt exijt loth a sodomis pluit ignē et sulphur de celo: ꝛ oēs pdidit: bm hec erit q̄ die filius hominis reuelabit scꝫ i die iudicij. vñ etiam de hoc dicit j. Thessal. v. Cum dixerint: pax ꝛ securitas / tūc repētinus eis supueniet interitus.

¶ Alia postilla. Erūt signa i sole ꝛ luna ꝛ stellis ꝛc. Luce. xxj. Matt. xxiiij. Mar. iij. Sed q̄ erūt illa signa / declaratur: Prio vt hr̄ Johel ij. Sol cōuertet in tenebras: ꝛ luna in sanguinem: anteq̄ᵹ veniat dies domini magn⁹ ꝛ terribilis. Idē oñsum est Johi: vt hr̄ Apocal. vj. Sol factus est niger tanq̄ᵹ saccus cilicin⁹: et luna tota facta est sicut sanguis: ꝛ stelle de celo ceciderūt sup terrā. Itē xp̄s dic Math. xxiiij. Sol obscurabit: ꝛ luna nō dabit lucē suā:

Dñica. II. aduentus. Euāgelium bm Lucam. XXI.

In illo tempe Dixit iesus discipul suis: Erūt signa in sole ꝛ luna ꝛ stellis ꝛ in terris ꝑssura gentiū ꝑ cōfusiōe sonitus maris ꝛ fluctuū arescē tibus hoib⁹ ꝑ timore ꝛ expectatione q̄ supueniūt vniūso orbi. Nā virtutes celoꝝ mouebunt

Ue pregnātib⁹ et nutriētibus in illis diebus. Itē de extremo iudicio dr̄ etiā Luc. xvij. Si fulgur coruscās de sub celo i ea q̄ sub celo sūt / ita erit fili⁹ hois i die sua. s. aductus ad iudiciū. Et sic factū ē in diebus noe: ita erit in dieb⁹ filij hois. Edeet stelle cadent de celo. Hoc nō intelligit ꝙ cadent de firmamēto: q: minima stella bm astronomos est maior q̄ᵹ tota terra: sed tante impressiones et coruscationes erunt in aere decurrentes ad terrorē malorum: vt a simplicib⁹ hoibus stelle cade-

Et tunc videbunt filium hominis venientem in nube cū potestate magna et maiestate. his autem fieri incipientib⁹: respicite et leuate capita vestra: quoniā appropiquabit redemptio vestra. Et dixit illis similitudinē: Uidete ficulneam et omnes arbores: cum producūt iam ex se fructuȝ: scitis quoniā prope est estas. ita et vos cū viderit[is] hec fieri: scitote quoniā prope ē regnum dei. Amē dico vobis: q[uia] non p̄teribit generatio hec donec oīa fiāt. Celū et terra transibūt: v̄ba aūt mea nō transibūt.

re putabunt. vñ Aug⁹. Tā seua erit iudicia dī q[uod] ipm sol aspicere nō audebit (et in terris pressura gentiū p̄ ɔfusiōe sonit⁹ maris et fluctuū) Glo. appropinquāte extremo iudicio erit sonit⁹ maris terribil[is] et fluctuū ei⁹. Nā mare eleuabit[ur] vltra altitudinē montiū q̄draginta cubit[is]. vñ Ps̄. xcij. Mirabiles elationes mar[is]. Tunc illi qui p̄pe mare habitabūt in vallibus fugiēt ad loca mōtana/ et cō[m]pmēt se pp̄[ter] sonitū maris (arescētib⁹ hoīb⁹) Glo. q[uia] sicut mētē securitas reficit et impiguat: ſm illud Prouerb. xv. Secura mēs q̄si iuge ɔuiuiū sic timor attenuat et exiccat ſm illud Prouerb. xvij. Spūs tristis exiccat ossa. (pre timore) sc[ilicet] instantiū malo[rum] (et expectatiōe) .s. futuro[rum] adhuc distātiū (que) sc[ilicet] timor et expectatio (superueniēt desup̄) sc[ilicet] de celo (vniuerso orbi) nō tm̄ parti. Ex q̄ p[atet] q[uod] null⁹ erit loc⁹ refugij: vt[puta] Matth. xxiiij. Erit tunc tribulatio q̄lis n̄ fuit ab initio mōi vsq[ue] mō neq[ue] fiet: vt[puta] Dan. x. Ueniet tale tp̄s q̄le nō fuit ex q̄ gētes cepe[runt] eē (nā v̄tutes celo[rum] mouebūt[ur]) .i. angeli ad modū tremētiū se habebūt. et angeli dicūt[ur] v̄tutes celo[rum]: q[uia] sunt inhabitatores celo[rum]. vñ Chrys. Angeli q̄ in iudicio astabūt nihil sibi ɔscij/ videbūt īfinitā mltitudinē ɔdēnari n̄ itrepide/ s[ed] cū magno tremore illic stabunt (Et tūc videbūt filiuȝ hoīs) sc[ilicet] tā boni q̄ mali: q[uia] ſm mg̃rm sniā[rum] li. iiij. Xp̄us dñs in forma hoīs iudicabit: et in illa ab omnib⁹ videbitur. Erit tamē differētia ex parte videntium: quia boni videbunt eum cum magno gaudio et gloria: sed mali cum cōfusione et pena. Unde etiā sanctus Tho.

in. iiij. dist. xlvj. Sicut visio glīe bōnitatis xp̄i erit iustis in p̄miū/ ita inimicis xp̄i erit in suppliciū (venientē) sc[ilicet] ad iudiciū (in nube) sc[ilicet] lucida (cum ptāte magna et maiestate) q[uia] cū angelis et omib⁹ sanctis in celo existentib⁹. Et tūc cōgregabit oēs gētes in valleȝ Iosaphat: vt habet[ur] Iohel. iij. Hiero. vo dicit: Nō intelligendū est/ q[uod] in illa parua valle concludant[ur] innumerabilia milia hominū sed in locis circūiacentibus. Nam boni in aere cum xp̄o stabūt mali: vo in terra quo[rum] nō erit numer⁹ cū q̄b⁹ verus et iustus iudex cōtēdet et disceptabit. Consequēter i euāgelio hodierno post timorē repro[borum] bo[rum] ponit[ur] ɔsolatio electo[rum] cum dicit[ur]: (His aūt fieri incipiētib⁹ respicite) per fidem (et leuate) p[er] spem (capita vestra) .i. corda vestra. vñ Greg. Capita leuare est mentes ad gaudia celestis patrie erigere (qm̄ appropinquabit redemptio vestra) id ē glificatio aīa[rum] et corpo[rum]: q[uia] post mōi ruinā sequit[ur] beatitudo q̄ erit in glorificatione corporis et aīe (Et dixit illis similitudinem: Uidete ficulneam et oēs arbores: cum p̄ducunt iam ex se fructū scitis q̄niā p̄pe est estas: ita et vos cum viderit[is] hec fieri/ scitote qm̄ p̄pe est regnū dei) Unde Hieronymus: Cuȝ ramus ficus tener est et folia nata et gēme/ in gēmis flores germināt et cortex folia p̄turit: tūc intelligit[ur] veris et estatis aduentū. Sic cum omnia que scripta sunt et q̄ xp̄i aduentuȝ precurrere debent videritis: sciatis quia prope est aduentus christi ad iudiciū. Sequitur certitudo predicto[rum] cū dicitur: (Amē dico vobis: q[uia] nō preteribit generatio hec)

id ē gen⁹ hūanū (dōec oīa fiāt) .s. q̄ dicta
sunt (Celū ⁊ terra trāsibūt) .i. ōposita p̄
ori forma inouabunt: p̄manēte tn̄ substā=
tia. Nā t̄ra/aqua/aer/⁊ ignis: ⁊ oīa ele
mēta ꝯflagratiōe ignis mūdabunt. Erit
eīm t̄ra sic crystallus pura: aqua ⁊ aer ob
scuritate/frigiditate/fumositate p̄uabūt:
⁊ oēm frigiditatē/ caliditatē/fumositatē/
⁊ impuritatē ab elemēt̄ʒ sepabit̄/⁊ i infer
nū ōtrudet: vt mali infinities pl⁹ habeāt
de frigore et calore et fetore q̄ habuerūt
(Vba aūt mea nō trāsibūt) .s. sine effectu
impletiōis. vñ Diero. Facilius est trāsire
terrā q̄ xp̄i vba. Nā si oīa q̄ in lege ⁊ p̄=
phetis scripta sunt ipleta sunt ⁊ adimple
bunt: quō ḡ xp̄i vba q̄ p̄ e p̄sonaliter ē lo
cutus nō adimpleri debent? ḡ verba xp̄i
nō trāsibūt incōpleta: sʒ minima lr̄a com=
plebit: vtʒ Matth. v. Amen dico vobis:
donec transeat celū ⁊ terra iota vnuʒ aut
apex vnus nō preteribit a lege donec oīa
fiant. Qui ergo soluerit vnū de mādatis
istis minimis ⁊ docuerit sic homines/mi=
nimus vocabit in regno celorum: q̄ auteʒ
fecerit ⁊ docuerit: hic magnus vocabitur
in regno celoꝝ. ¶ Vñ circa presens euā.
vbi dicitur. Tūc videbūt filiū hōis venie
tem in nube cum potestate magna: Notā=
duʒ q̄ xp̄s nō veniet nisi pri⁹ veniat anti=
christus. Qñ aūt antichrist⁹ veniet? Re=
spondet p̄mo in tp̄e peccatoꝝ abūdantie:
vt habet Dañ. viij. Cum creuerit iniq̄tas
consurget rex impudens. Glo. omniū ini=
quitatū plen⁹. Vñ Osee. iiij dicit: q̄ tp̄e
antichristi plusq̄ pri⁹ abūdabit mēdaciū
adulteriū/furtū/homicidiū/rapina/aua=
ricia/supbia ⁊ sic de alijs vitijs. Vñ etiaʒ
Matth. xxiiij. Abūdabit iniquitas ⁊ re=
frigescet charitas mltoꝝ. Quis dubitat
iā p̄ximū ipsius tp̄s fore: cū iā ex mala cō
suetudine infinita mala fiāt q̄ nr̄oꝝ parē=
tum tp̄e nō modici fuerūt dedecoris/que
nūc tp̄is cōputant inter facta honoris: si=
cut habere amasias ⁊ houisatrices: dece=
ptiōes in emptionib⁹ ⁊c. vñ Prouer. xx.
Letant cū male fecerint. O si iā tot mala
fiunt: q̄nta mala tunc erūt tp̄e antichristi.
Unde q̄to magis finis mundi appropin=
quat: tanto peiores hoīes erunt. Secun=
do veniet tp̄e litiū ⁊ prelioꝝ. vñ Matth.
xxiiij. Surget gens contra gentē ⁊ regnū
aduersus regnum. Si ergo tot lites no=
stris temporibus sunt ⁊ prelia: quot tunc
erunt tempe antichristi qñ sathanas sol=
uetur qui nunc ligatus tenet: vt habetur
Apoc. ij. Tertio veniet tēpore magne fa
mis: q̄r ex guerris ꝯtinuis sequit fames.
vnde Luc. xj. Omne regnū in se diuisuʒ
desolabitur: quia agricole tunc nec agros
colere nec seminare pñt. Quid demū? tūc
fames ⁊ caristia nō modica sequet. Unde
dicit in Ps. cvj. Terra fructifera versa
est in salsuginem a malicia habitāntiuʒ in
ea. Quarto veniet tempore magne pesti=
lentie. Nam omne qđ viuit cibo indiget.
Vñ Aristo. j. Ethicoꝝ. Non possibile est
diu viuere sine cibo: ideo q̄ cibo caret ac
famis macie torquetur/propter perditio
nem humidi radicalis infirmabit et tādē
leui superueniēte febriciūcula homo subi
to quasi ex pestilentia (vt physici natura
les dicunt) morietur. Quinto veniet tp̄e
discidij regnorum a romano imperio. ij.
Thessal. ij. Nisi venerit discessio primuʒ
scʒ a romano imperio. Unde glosa super
illud Dañ. vj. Et habebat cornua deceʒ:
dicit q̄ appropinquante die iudicij roma
num imperium scindetur in deceʒ partes
⁊ in decem regna. Sexto veniet tempore
schismat̄ʒ in ecclesia dei: vt dicit glo. sup
premissa verba apl̄i: Nisi venerit discessio
primū: scʒ ab obedientia romane ecclesie.
Septimo venie tp̄e hypocrisis illoꝝ qui
se putant religiosos pre ceteris homini=
bus. j. Timoth. iiij. In hypocrisi loquen=
tium mendacium ⁊ cauteriatā habentiū
suā ꝯscientiā: p̄hibentes nubere/abstine
re a cibis: quos deus arguit ad p̄cipiēdū
cum grāꝝ actiōe fidelib⁹ ⁊ his q̄ coḡ no
uerūt veritatē. Iteʒ Matth. xxiiij. Sur=
gēt pseudo xp̄i ⁊ pseudo ꝓphe. ⁊ dabūt si=
gna magna ⁊ p̄digia ita vt i errorē indu=
cant si fieri pōt/etiā electi. Octauo vēiet
tp̄e heresis. vñ apl̄s. j. Timo. iiij. Disce=
dēt q̄dā a fide attēdētes spiritib⁹ erroris
et doctrinis demonioꝝ. Nono veniet in
istius mūdi fine: quia post mortē antichri
sti nō longe mundus finietur.

Cum audisset Johes in vincul' opa xpi: mittens duos de discipulis suis ait illi: Tu es qui venturus es? Matth. xj. Hoc euange. factum est anno xpi. xxxj. Idus Decebris feria. vj. luna xix. inditione. iiij.

Ⓒ Postilla. Ān initiū illi⁹ euā. scribit sctūs Mat. in p̄cedenti ca. q xpus dixit discipul' suis: Qui vos recipit me recipit: et q̄ me recipit / recipit eum qui me misit. Qui recipit pphe tam in noie pphe: mercedē pphe accipiet. Et qui recipit iustū in noie iusti: mercedē iusti accipiet. Et q̄cūq3 potum dederit vni ex minimis istis: calicē aq̄ frigide tm̄ ī nomine discipli: amē dico vob non pdet mercedē suā. Tūc post h̄ sequit euan. (Cū audisset iohānes i vinculis opa xpi) Ly. Herodes antipas incarcerauit Johez ad instātiam Herodiadis adultere: ppter h̄ q iohes arguebat ipm Herodē: eo q abstulerat fri suo Philippo vxorem suā noie Herodiadem: vt hr̄ Marc. vj. Misit herodes et tenuit Johannē z vinxit eum in carcerem. Johannes ergo in carcere positus (misit duos de discipulis suis ad iesum / vt diceret: Tu es qui venturus es) scilicet messias in lege ge pmissus qui debes saluare israel (an aliū expectam⁹?) Hic q̄rit an iohes dubitauit d xpo / an ipse eēt saluator mōi: z an eēt moritur⁹ in hūana natura p hois salute? Rñdet q nō dubitauit: q: ipm pri⁹ baptizauit. Mat. iij. Et vidit spūsctm̄ descēdētē sup eū. Et i super d eo testificatus est dicēs: Ecce agnus dei: ecce qui tollit pctā mōi. Sz discipuli eius q̄ nō sic erant illuminati dubitauerūt ipm esse xpm: Et iō misit discipulos suos vt viderēt miracula christi z sic crederēt ipm eē saluatorē mundi. Isti aūt duo discipuli recedentes a Johanne inuenerūt xpm cū turbis pplo𝔷 q̄ venerāt ad eū cū infirmis suis z expectabant īfirmo𝔷 curatione. Et post p̄dicatione tunc discipuli Johānis fecerūt sibi p̄dictā questione corā oī pplo Christ⁹ aūt non respondit eis v̄bo / sz facto: vt dr̄ Lu. vij. In ipsa hora xpus mltos hoies curauit a languorib⁹ suis z plagis z spiritib⁹ malis: et cecis mlt] donauit visu⁹. (Et rñdēs dixit illis: Eūtes) .i. reuertētes vn venistꝫ (renūciate Johanni) .s. ad suā 𝔷solationem z ad vestram 𝔷firmationem (q̄ audistis) scꝫ i mea p̄dicatione (z vidistis) in miraculorum operatione (ceci vident / claudi ambulant / lep̄osi mundantur / sur-

Dñica. III. aduentus Euangelium s̄m Mattheū. XI.

In illo tempe Cū audisset iohannes in vinculis opera xpi: mittens duos de discipulis suis ait illi: Tu es q̄ ventur⁹ es: an aliū expectam⁹? Et rñdēs iesus ait illis: Eūtes r̄nūciate iohāni q̄ audistl: Ceci vidēt claudi ambulant: lep̄osi mūdāt: surdi audiūt: mortui resurgūt: paupes euāgelizāt: Et

dī audiūt/mortui resurgūt/ paupes euangelizant̄). i. denūciant̄ hr̄e regnū celorū: vt pz Lu. vj. Beati paupes spū qm̄ ipoꝝ ē regnū celoꝝ. Per h̄ em̄ opa xp̄s manifeste ꝓbauit se eē messiā (ꝛ btūs q̄ nō fuerit scandalizatus i me) Hor. s. cuz me post tot miracl'a viderit pati/ n̄ me negabit (Illis autem abeūtib⁹) .i. a xp̄o et reuertētibus ad iohēz (cepit ih̄s dicere d̄ iohe). s. ip̄m cōmēdādo. Hylari⁹. xp̄s cōmēdauit iohēz nō p̄n̄tib⁹ discipul' ei⁹/ sz abeūtibus: ne videret̄ cū adulatorie ꝯmēdare: Mos em̄ adulatoꝝ ē i ꝯspectu hoīnū laudare et in absentia eoꝝ vituperare. tales sūt silꝫ scorpionib⁹: q̄ cū aculeis anterioribus q̄si applaudēt/ sed cauda pungūt. Et xp̄s ꝯmēdat iohēz i q̄nqꝫ. Pↄio d̄ v̄tute ꝯstantie/ cū dicit (quid exist̄ i desertū) Ly. i. vltra iordanē vbi iohēs baptizabat (videre arūdinē vēto agitatā). q. d. vos exist̄ i desertū ad iohēm q̄ n̄ fuit mobil' i mēte sicꝫ arūdo a vēto agitata/ sz est ita cōstās: q nec timore/ nec amore a v̄itate d̄clinat. Scd̄o d̄ austeritate vite cū dicit (Sz q̄d exist̄ in desertū videre hominē mollib⁹ vestitum?) qr iohes habebat vestimētum de pilis cameloꝝ/ ꝛ esca ei⁹ erat locuste ꝛ mel siluestre. Et ad h̄ h̄itabat i d̄s̄to/ vt austerā vitā duceret (Ecce q̄ mollib⁹ vestiunt̄ i domib⁹ regū sūt) Ad h̄ ei magnatib⁹ adulant̄ m̄lti vt cū ipsis cōmorātes delitijs vtant̄: sz v̄itatꝫ amatores talia asp̄nant̄. Tertio cōmēdat eū xp̄s a claritate noticie cū dicēs (Sed q̄d existis videre ꝓphaz?) qr iohānes plus fuit q̄ ꝓpha: qr quē alij ꝓphete p̄dixerāt venturū ip̄e eū adhuc i vtero m̄ris positus agnouit: et postea ipsuz baptizauit: ꝛ digito monstrauit. Quarto cōmēdat eū auctoritate doctrīe dicēs (Hic em̄ est de q̄ scriptū est) Malach. iij. (ecce ego mitto angeluz meū) .i. iohēz q̄ vitā duxit angelicaz (an̄ faciē tuā q̄ p̄parabit viaz t. an̄ te) id est corda audientiū ad recipiēdum xp̄m p p̄dicationēz suā. Quito cōmendat eū imediate p⁹ hodiernū euāgeliū sup oēs sctōs dicēs Inter natos m̄lierū nō surrexit maior iohe baptista.

btūs ē q̄ nō fuerit scādalizat⁹ i me. Ill' āt abeūtib⁹ cepit ih̄s dicere ad turbas d̄ iohāne: q̄d existis i desertū videre arūdinē vēto agitatā? Sz q̄d exist̄ videre hoīēz mollib⁹ vestitū? Ecce qui mollib⁹ vestiūt̄ i domib⁹ regū sūt: s̄ q̄d exist̄ videre ꝓpham? Hic em̄ ē de q̄ scp̄tū ē: Ecce ego mitto angelū meū an̄ faciē tuā q̄ preparabit viā tuā ante te.

Dn̄ica. IIII. aduentus Euangelium s̄m Johannē Ca. I.

In illo tempe Miserunt iudei ab hierosoly-

Postilla.

Miserunt iudei ab hierosolymis sacerdotes ꝛc̄. Johannis. j. Luce. iij. Historia huius euangelij facta

est anno dñi.xxxj.fe.iiij.xvij.kal'.Maij luna.xv.inditione.iiij. Vñ initium illius euãgelij habet Lu.iij.q anno.xv.imperij Tiberij cesaris.s.sub q passus e xps/ factũ est vbum dñi sup Johãnẽ Zacharie filiũ in deserto: scz cum iohes esset triginta annorum: et venit in omnem regionẽ iordanis/ pdicans baptismũ pnie in remissionẽ peccatoꝝ. Dicebat aũt ad turbas que exibãt/ vt baptizarent ab eo: Facite dignos fruct9 penitentie: iã eñ securis ad radicẽ arboris posita est. Ois ergo arbor non faciens fructũ bonũ excidet 7 in ignem mittetur. Multa q̃dem et alia exhortans euãgelizabat populo. Vñ iudei videntes Johannis baptiste mirabilem natiuitatẽ 7 eius excellentẽ sanctitatẽ 7 austeritatem vite: ideo moti fuerũt ad opinãdũ ipsum esse christũ: pter qd miserunt nuncios ad Johãnem: volentes sup hoc scire veritatẽ. Lx. Et in isto mõ querendi exhibuerunt Johanni magnã reuerentiã: et hoc patet ex quattuor in littera. Primo: ex personis/ mittentes ad ipm nuncios: 7 hoc notatur cũ dicitur (Miserunt iudei).i.illi de tribu iuda/ qui erant nobiliores in pplo iudeorũ: in signum huius/ q de tribu iuda nasci voluit. Scdo ex loci nobilitate: q2 (ab hierosolymis) q̃ erat ciuitas sacerdotal' et regia: q2 erat caput regni. Tertio: ex nũcioꝝ dignitate. Misert ei (sacerdotes 7 leuitas ad eũ) q̃ erãt solẽnes psone: 7 in ipsis debebat scia 7 sctitas eminere. Quarto: ex psona ad quã mittunt.s. ex h q reqrũt testimoniũ de seipso: et tantã fidẽ habuerũt in dictis eius/ vt ei crederent ipi de se ipso.q̃ dicunt (Tu qs es?) vt rñsione ei9 discernerent qs ipe eẽt (7 ɔfessus e 7 nõ negauit: 7 cõfessus e: q2 nõ sum ego xps) nã xps.i. messias fuit pmissus iudeis ex dictis 7 scpturis pphaꝝ. audiẽtes q2 nõ eẽt xps: iterrogauerũt ɔseqñt si esset helias: q2 sicut aduentus xpi/ sic 7 aduẽtus helie fuerat iudeis pmissus. Vñ dicit Malach.vi. Ecce ego mittã vobis heliã pphetam anteq̃ veniat dies dñi magn9 (7 dixit nõ sũ).s.ego helias. Si qs diceret: xps Matth.xj.loquẽs de Johe dicit: ipse est helias. et Johãnes hic dicit: nõ sum helias: Rñdet/ q ipi querebant de persona helie: et ideo ad eoꝝ questionem respondit/ q ipe non erat helias in psona. Sed vt dicit Gregorius in homelia: Johãnes fuit helias in spiritu

mis sacerdotes 7 leuitas ad iohannem vt interrogarent euz: Tu quis es? Et confessus est 7 non negauit: 7 confessus est: q2 nõ sum ego christus. Et interrogauerunt eum: Quis ergo? Helias es tu? Et dixit: Nõ suz. Propheta es tu? Et respõdit: Nõ. Dixerũt ergo iudei: Quis es tu: vt responsum demus his qui miserunt nos? Quid dicis de teipõ? Ait: Ego vox clamãtis in deserto: Dirigite viã domini: sicut dixit esaias propheta. Et qui missi fuerant erãt ex phariseis: et interrogauerunt eum et dixerunt ei: Quid ergo baptizas si tu non es christus: neq3 helias: neq3 ppheta? Respondit eis iohannes dicens: Ego baptiso in aq̃: medius autem vestrũ stetit quem vos nescitis. Ipse est q̃ post me venturus est: q̃ ante me factus est: cuius ego nõ sum dign9 vt soluam eius corrigiã calciamenti. Hec in bethania facta sunt trans iordanẽ vbi erat iohannes baptizans.

xpi similitudinē et conformitatē ipsius ad heliā. Primo in austeritate vite: quia de helia dr .iiij. Reg. j. quod fuit vir pilosus: et zona pellicea circa renes accinctus. Et de Johe dr Mat. iij. Et hēbat vestimētū de pilis camelorum: et zonā pelliceā circa lūbos eius. Scđo in dura rephēsiōe. Helias enim regē achab dure rephēdit: vt hr .iij. Reg. xviij. Johes herodem arguebat: vt hr Mar. vj. Fuit etiā silis helie in officio: quia iohes fuit pcursor primi aduentus/ sic helias erit pcursor scđi aduētus. Et h voluit xps/ cū dixit ipm esse heliā (Propha es tu? Rūdit nō) hic ergo. Johes negauit se esse phām tm: quia plus erat quam pha (Dixerūt ergo iudei: Quis es tu/ vt rūsum demus his q miserūt nos? Quid dicis de teipso? Ait) .s. iohes (Ego vox clamātis in deserto: dirigite viā dñi: sicut dixit Esaias pha) .i. ego sum ille de quo scriptura dic Esa. xl. q debet clamare in deserto iudee/ quod hoīes se pparēt ad aduētū xpi in mūdū. Et bñ signat iohes in pprietate vocis: quia erat annūciator Vbi dñi .i. xpi: quod ē Vbū pris fm diuinitatē. Vox enim ē añ Vbū/ sic Johes añ xpm. Itē sicut vox manifestat Vbum/ sic iohes xpm: tota enim vita et cōuersatio iohis fuit pparatio ad susceptionē xpi (et q missi fuerāt/ erant ex phariseis) Ly. pharisei int alios videbātur magis religiosi: ppt h dicebant pharisei a phares qđ ē diuisio: quia in hitu / in vita/ et gestu erāt ab alijs distincti in signū maioris religiōis Et iō pharisei erāt magne fame in pplo iudeorum (Et interrogauerūt eū et dixerūt ei: Quid ergo baptizas/ si tu nō es xps neque helias/ neque pha?) vñ Chrys. Interrogauerūt eū nō qsi scire volētes/ sed phibere eū a baptismo (Rūdit eis iohes dicēs: Ego baptizo in aq) .s. lauādo tm corpus: ad designādū illū q suo baptismate lauabit aīas. Conseqnter oñdit xpi excellentiā dicēs (medius aūt vrm stetit) .i. pñs inter vos in corpe apparuit: et cōi cōuersatiōe int hoīes cōuersatus ē: vt in euāgelijs: cū eis māducās et bibens/ ne ppt austeritatē aliq desperarent (quē vos nescitis) quātū ad diuinitatē (ipe est q post me vēturus ē) Tpo. ad pdicādū/ baptizādū/ et moriēdū (q añ me factus est) .i. in dignitate positus est: quia dignior ē et honoratior (cuius nō sum dignus .i. sufficiēs (vt soluā corrigiā calciamenti eius) vnde Hiero. ad Eustochiū: Xps nūquam fuit calciatus: ipe enim portare calciamēta aplis phibuit. Lu. x. Et xps semp fecit ope/ qđ docuit verbo. Vñ hr Act. j. Cepit iesus facere et docere. Ly. dicit/ quod hec ē locutio metaphorica: quia in hoc iohānes exprimit se nō esse dignū exhibere xpo etiam minimum ministeriū: hoc in Vbis iā exprimēs fm modū loqndi cōmunē. Cū enim qs suā paruitatē et excellētiā alterius vult exprimere: solet dicere cōiter: Nō sum dignus tangere sotulares eius: vel aliqd huiusmodi. (Hec in bethania facta sunt) Ly. nō ē illa q ppe hierlm est: et vbi lazarus fuerat suscitatus: sed alia eodē noīe vocata: sita supra iordanem ex altera parte fluminis in sorte duarū tribuū et dimidie. Et ideo ad hoc denotandū subdit (trās iordanē vbi erat iohānes baptizans) que aqua distat a hierlm ad vnā dictam: et in eodem loco cōsueuerat Johānes cōmorari/ et predicare/ et baptizare: et multi cōueniebant illuc ad eum vt baptizarent ab eo. Unde circa psens euangeliū vbi dr: Tu qs es? Querit: qre iudei magis de iohāne quam de xpo credebant? Rñdet Chrys. quod triplex fuit ratio: Prima ratio est: quia iohes erat de magno genere: vtpote filius zacharie magni sacerdotis. Et quia miraculose natus est de vtroque parente sterili et sene. Xps autem vt ipsi credebant/ erat filius fabri: et cuisdā paupcule mulieris/ et non miraculose natus: quia de iuuencula/ quāuis de sene patre. Secunda ratio est: quia iohannes in victu et vestitu magis asperā vitā quam xps agere videbat. Nā tunicā de pilis camelorū habebat: et zonā pelliceā ad lumbos eius: et cibus eius locuste et mel siluestre: vt pz Matth. iij. Xps autē cōmunibus vestibus induebat: et cōmuni cibo vtebat: et cū hoībus in nuptijs et in conuiuijs comedebat. Tertia ratio est: quia iohannes cōsortia hoim deuitabat: et in deserto morabat: latitās in antris et speluncis donec spūssanctus ei dixit vt exiret ad phibendū testimoniū de xpo. Et tūc ve-

nit ad iordanē pdicās baptismū pnie: vt pz Lu.iij. Xps aūt morabat cū hoibus et puersabat cū pctōribus et mādūcabat cū ipis: vt patz Matth.ij. Propterea ergo iudei ad iohannē legationez miserunt vt eū interrogarent an esset xps. Et respondit: qr nō sum ego christus.

gnauit qdragintaduob annis et .xij. annis ante natiuitatez xpi: et post tanta fuit pax in vniuerso orbe vt ad litterā videretur impletū qd pdixit: Esa.ca.ij. Conflabunt gladios suos in vomeres: et lanceas suas in falces.

Euangeliū in gallicantu natiuitatis christi. Luce. II.

In illo tempore

Exijt edictuz a cesare augusto: vt describeret vniuersus orb. Hec descriptio pma fctā ē a psi de syrie cyrino. Et ibāt omnes vt profiterent singuli in suā ciuitatē. Ascēdit autē et ioseph a galilea de ciuitate nazareth in iudeam in ciuitatē dauid q vocatur bethleē: eo q esset de domo et familia dauid: vt pfiterentur cū maria dspōsata sibi vxore pgnāte. Et factū est dū eēnt ibi: ipleti sunt dies vt pareret. Et pepit filiū suū primogenitū: et pānis eū iuoluit: et reclinauit eū in psepio: qr nō erat ei locus in diuersorio. Et pastores erāt in regiōe eadē vigilātes et custodiētes vigilias noctis sup gregē suū. Et ecce angelus dni stetit iuxta illos: et claritas dei circūfulsit illos: et timuerūt timore magno. Et dixit illis angel9

Postilla. Exijt edictum a cesare augusto Lu.ij. Historia huius euāgelij facta ē anno christi pmo vsuali .xij. kal. Januarij Feria .iij. luna xxviij. inditiōe .iij. Ante initium illius euāgelij scribit sanctus Lucas in precedēti capitulo/ ortum sancti Johannis baptiste .s. quō nunciatus est p angelum gabrielē pri suo zacharie in tēplo/ et quō nat9 est d sterili mre/ et quō in circūcisione vocatū est nomen ei9 Johannes: et quomodo ipe puer crescebat q̄tuz ad augmentum corpis et pfortabat spū: scz q̄tum ad augmentum gratie et virtutis: et erat in deserto vsqz ad diē ostēsionis sue israel: et describit ortū precursoris. Hic psequenter describit ortuz saluatoris dicens: Factum est autē in diebus illis (Exijt edictū a cesare augusto) Ly. Hic ostendit tēpus natiuitatis christi: q natus est imperāte cesare augusto: q noiatus ē Augustus ab augēdo: qr valde notabiliter auxit impiū romanū: q re-

Unde etiā in ps. lxxj. Orief in diebus eius iusticia et abundantia pacis. Item Esa.ij. Nō leuabit gens contra gentem gladium. Et sic in diebus cesaris Augusti omnibus gentibus romano imperio iectis fuit pax vniuersalis i orbe: Ideo mādauit (vt describeretur vniuersus orbis) vt p hoc sciretur qualiter terre essent populate: et q̄nta tributa sue glorie possent reddere: vt sic tributis indebitis non grauarentur: et etiam scireē per quem modum singule terre a romano imperio melius regerentur. (Hec descriptio pma facta est a preside syrie Cyrino) Hunc enim Cyrinum cesar augustus prefecerat terre Syrie ad ipam regendā. Et quia syria erat in medio terre habitabilis: et ibi fuit ipsa descriptio pmo incohoata/ vt inde denunciaret fieri in alijs puincijs circulariter. (Et ibāt oēs vt pfiterent singuli in ciuitatē suā) .s. vn̄ oriūdi erant. Profitebant āt dupl'r se subiectos eē romano impio .s. scripto/ q noia eoz scribebāt: et facto/ qr

soluebāt cēsum impatori.s.vnū nūmū argēteū valētē.x.nūmos vsuales(Ascēdit aūt z ioseph).s.vir marie(a galilea) qz inferior erat q̄ iudea(d̄ ciuitate nazareth) vbi xp̄s ɔcept⁹ erat/ z in q̄ ioseph manebat (i iudeā ciuitatē dauid).i.i bethleē: q̄ d̄r ciuitas dauid/ qz inde oriundus fuit.j.Regū.xvij.(eo q̄ esset de domo z familia).i.d̄ gn̄e(dauid: vt ꝓfiteret̄ cū maria sibi despōsata vxore p̄gnāte)ipsa em̄ erat de eadē tribu cū ioseph. Et licet maria nō fuiss; obligata tā̄q̄ p̄gnās illuc ire/ ꝓpᵗ lōgitudinē vie: qz nazareth distat a bethleē q̄si p tres dietas: tm̄ ꝓpᵗ exēplū obedientie cū ipsis mulierib⁹ ire voluit. Itē ex diuina dispositiōe h̄ factū ē: vt sic xp̄s nasceret̄ in bethleē: sic̄ p̄dictū fuit Mich.v. Et tu bethleē t̄ra iuda neq̄q̄ minima es in p̄ncipib⁹ iuda: ex te em̄ exiet dux q̄ regat ppl̄m meū isrl̄(Et factū ē dū eēnt ibi ipleti sūt dies ei⁹ vt pareret).s.nouē mēses ipleti sūt a die ɔceptiōis xp̄i (z pepit filiū suū p̄mogenitū)Dr̄ aūt p̄mogenit⁹: nō qz post illū habuit filios alios/ s; qz an̄ illū aliū filiū non habuit: qz sic̄ an̄ partū/ ita in partu/ z post partū inuiolata virgo p̄mā̄sit. Tūc impleta ē ista ꝓphetia. Esa.vij. Ecce v̄go cōcipiet et pariet filiū. Et ip̄a btā v̄go maria magnū gaudiū habuit in xp̄i natiuitate: z h̄ ideo: qz sine dolore/ sine afflictione/ z sine debilitatione sui genuit filiū/ quē sciuit esse deū z hominē: nā sic̄ v̄go ɔcepit/ z sine dolore genuit(z pannis eū inuoluit).s.p seip̄am. Ly. ex q̄ p; falsitas ist⁹ qd̄ scribit̄ i li.d̄ ifantia saluatoris.s.ip̄a; obstetrices habuisse: q̄ nō req̄runt̄/ nisi ꝓpᵗ afflictionē m̄ris in ptu: q̄ non habuit locū in v̄gine puerpera: qz pepit sine dolore z sine debilitate(z reclinauit eū in p̄sepio) Ly. ioseph em̄ i itinere adduxerat secū asinū ad portādū vxorē p̄gnantē: z bouē ad vēdēdū: vt de p̄cio solueret expēsas i via. Et ill' duob⁹ aialibus fecit p̄sepiū iux̄ se: in q̄ btā v̄go reclinauit filiū natū qd̄ fuerat p̄dictū Esa.j. Cognouit bos possessorē suū: z asin⁹ presepe dn̄i sui. Dicunt em̄ q̄dā/ q̄ asinus z bos genuflexerūt corā xp̄o. abacuk.iij. In medio duū aialiū cog̃sceris. vn̄ Bern̄. O xp̄iane vide/ q̄lis ꝓ te factus est xp̄s: qz si rex/ vbi aula regia vbi throni sublimitas/ vbi curie regalis freq̄ntia? Ecce aula regia/ stabulū: throni sublimitas/ p̄sepiū: curie regalis freq̄ntia/ bos et asin⁹(qz nō erat ei locus i diuersorio) Hor. h̄ rep̄hēdunt̄ xp̄ianoꝝ delitie/ diuitie/ z honores hui⁹ mūdi. Delitie in h̄/ q̄ dei fili⁹ nō mollib⁹ vel calidis pellicis idut⁹ fuit/ s; vilib⁹ pannis inuolut⁹. Honores in h̄: q̄ nō in palatio/ s; in p̄sepio eū reclinauit m̄r sua. Diuitie i h̄ q̄ locū nō habuit in diuersorio. vn̄ Ber. O hō q̄d sollicitus es de regali palacio? ecce rex tu⁹ iacet in p̄sepio. q̄d cogitas de p̄cioso indumēto? rex tu⁹ induit̄ vili pānicul o(Et pastores erāt in regiōe eadē vigilātes z custodiētes vigilias noctis sup gregē suū).s.int̄ hierl̄m z bethleē: q̄ ciuitates distāt ad duo miliaria ab īuicē(Et ecce angelus dn̄i stetit iux̄ illos).s.parat⁹ ad reuelādū eis diuina (z claritas dei circūfulsit eos)nō tm̄ exterius in corpe/ sed etiā interi⁹ in mente(Et timuerūt timore magno)ex isolita visiōe: s; angel⁹ dn̄i cōsolabat̄ eos dicēs(Nolite timere) cui⁹ causam subiūgit(ecce em̄ euāge. vob gaudiū ma. qd̄ erit oi po.)no solū iudeoꝝ/ s; etiā gētiliū. Hor. Et h̄ gaudiū est magnū f̄m oē; dimēsiōe;: qz altū/ ꝓfūdū/ lōgū/ latū.

Nolite timere: ecce em̄ euāgelizo vobis gaudiū magnū: qd̄ erit oī pp̄lo: qz nat⁹ est nob hodie saluator: q̄ est xp̄s dn̄s: in ciuitate dauid. Et hoc erit vobis signū: Inuenietis infantē pannis inuolutū z positū i p̄sepio. Et subito facta est cum angelo m̄ltitudo celesti militie exercitus laudātiū deū z dicētiū: Glia in altissimis deo: Et i terra pax hoibus bone voluntatis.

Altū: qꝛ eiꝰ altitudo attingit celū. Unde Bern. Magna est hodierna festiuitas: celū replet antequā terrā. Profundū: qꝛ eiꝰ ꝓfunditas penetrat infernū. s. vsq ad sanctos q erāt in lymbo. Itē eiꝰ lōgitudo ꝓtendit a pncipio mūdi vsq ad finē mūdi. Itē eiꝰ latitudo occupat orbē terrarū. vn̄ hodie canit in pfatiōe misse scōe: ꝓfusus gaudijs totꝰ i orbe trarū mūdus exultat: (Qꝛ natꝰ ē nob) scꝫ hoibꝰ ꝛ angel pit/qꝛ ꝯsortio hoim reparanda est ruina angelorū (hodie) Ly. dicit hodie quis eēt nox: qꝛ nox illa ex claritate diuina fuit ita illuminata ac si esset dies clarissima: sm q fuerat pdictū i ps. cxxvij. Et nox sicut dies illuminabit (saluator) q ē xps dn̄s (i ciuitate dauid) .i. in bethleē (Et hoc erit vobis signū: Inuenietis infantē pānis inolutū) ꝛ nō sericis inolutū (positū in p̄sepio) ꝛ nō i palacio (Et subito facta ē cū angelo) q tanq pncipal int alios nunciauerat xpi natiuitatē (multitudo militie celestis). i. angelorū: q noīe militie designant/qꝛ ꝓ salute hoim cū demonibꝰ pliant. Un̄ Apoc. xij. Michael ꝛ angeli eiꝰ pliabant cū dracone (laudantiū dn̄m) de xpi natiuitate (et dicentiū: Gl'ia in altissimis deo) qꝛ lꝫ eiꝰ glia vbiq luceat: maxime tn̄ i excelsis: id est i celo empyreo: vbi est oim sanctorū habitatio (Et in tra pax hoibꝰ bone volūtatis) Et notant dicit: pax i terra et nō glia/qꝛ in tra est pax/ꝛ i celo glia. Annūciat aūt pax hoibꝰ bone volūtatis: qꝛ regnū dei tm̄ valet quātū habes. Un̄ Remigius: Si eñ diuitias zachei nō habes: si desunt tibi duo minuta vidue: si nec calicē aque frigide potes offerre: offer deo bonā volūtatē. Un̄ Aug. aspicit deus intꝰ volūtatē vbi nō inuenit facultatē. vn̄ Chry. Dextera tua plena bona voluntate.

Qualiter multis miraculis fuit declarata christi natiuitas.

¶ Natiuitas xpi sm Innocen. papā multis miraclis fuit declarata: Nā ipa nocte obscuritas noctis vsa est i diē. Itē cū tpe natiuitatis xpi sn ꝛ pꝰ fuisset pax i oibꝰ terris ꝛ ꝓuincijs romani templū pacis pulcherrimū ꝯstruxerūt: ꝛ cōsulentes apollinē deū suū quādiu duraret teplū hō: Respōdit eis: quādiu vgo nō pariet. His auditis dixerūt: Teplū pacis in eternū manet: impossibile eñ credebāt vginē parere. Un̄ in foribꝰ tēpli scripserūt: Teplū pacis in eternū manet. sꝫ ipsa nocte q virgo pepit tēplū fūditꝰ corruit. Itē sm ꝓphetiā Hiere. Signū datū ē eis: qꝛ oia idola corruerēt qn̄ vgo pareret. et ꝓpt hoc sacerdotes idolorū imaginē vginis puerū in gremio baiulantē fecerūt: ꝛ in secreto loco tēpli ponētes adorauerūt. Itē ex legēda lōbardica hr q ipo die natiuitatis xpi statua romuli ꝛ oia idola in diuersis locis corruerūt. Itē ipo die tres soles i oriēte apparuerūt: q paulatim i vnū corpꝰ solare redacti sūt. Itē Inno. papa dic: q fons aq̄ in ipsa nocte in liqrē olei versus est ꝛ tota die largissime manauit fluēs vsq in tyberim: sic Sibylla ꝓphetauerat: q nisi crūperet fons olei nō nasceret saluator. Itē Inno. papa dicit: q Octauianꝰ impator cū vniuersū orbē iurisditiōi romane subiugaret: intantū senatui placuit/vt eū ꝓ deo colere vellēt. Ad illorū g instātiā Sibyllā ꝓphetissam ꝯsuluit: si maior eo aliqn̄ nasceret. Cū g i die natalis xpi Sibylla i camera impatoris orōnibꝰ insisteret: in die media aureꝰ circulus apparuit circa solē ꝛ in medio circuli vgo pulcherrima puerū gestās in gremio. tūc hoc cesari ostēdit. Admirās aūt ipator: audiuit vocē dicētē: Hec ē ara celi. Dixitq ei Sibylla: Hic maior te ē: io ipm adora. Eūdēq locū i honore b. marie vgis dedicauerūt: q vsq hodie scta maria ara celi dr. Imperator igit illi puero hostias obtulit: ꝛ ipse deos suos de cetero colere recusauit. Huic dicto ꝯcordāt Timotheus historiographus ꝛ Orosiꝰ ꝓ magna pte. Circa pn̄s euangeliū vbi dr: Annūcio vobis gaudiū magnū. ¶ Notādū q magnū gaudiū instat toti ppl'o xpiano de natiuitate filij dei in hūana natura i ꝓximo tolerāda: p quē natura hūana ē sup oia exaltata. ꝛ oibus bonis repleta. Natꝰ ē eñ filiꝰ dei cū sacco pleno oim grarū ꝛ vtutes nob gratis donauit: Ad Rom. viij. Quō etiā non oia cū illo nobis donauit? ꝓpterea angelꝰ dixit (Annūcio vobis gaudiū magnū. quia

natus est nobis saluator) Ubi notandu3/ q᷑ pri⁹ hō .s. Adā pductus fuit sine pre et matre. Secūdus hō .s. Eua producta fuit ex patre sine matre: ⁊ oēs alij hoīes ex patre ⁊ matre. Restabat aūt qrt⁹ modus: vt q̄ produceref ex mre sine patre. sic xp̄us bodie natus ē. Et in hac q̄rta generatione/ filij omnes in terrā suā sc3. celestē hierusalem per christi meritū redierunt: sicut in figura dc⁹ dixit Abrae Geñ. xv. Generatione aūt quarta reuertentur.

¶ Postilla.

Et factū est cū discessissent angeli ab eis. Hec historia signaf vt supra. Ante initium illius euan. scribit sctūs Lu. illō euā. qō hodie in nocte christi lectum est: ⁊ statim post v̄ba angelorum laudantium deum ⁊ dicentium: Gloria in altissimis deo: ⁊ in terra pax hoīb⁹ bone volūtatis: sequif hoc p̄ns euāgeliū. Et factū est cū discessissent angeli ab eis in celū (Pastores loquebātur adinuicē: Trāseam⁹ vsq3 bethleē) Lyra. Hic describif pastorū deuotio: q2 stati post visionē istā dimisso grege ierunt ad videndū natum. Factu3 est postq̄ angeli discessissent ab eis .s. pastoribus in celu3: id est postq̄ aspectibus pastorū se abstraxerūt ascēdētes in celū (Pastores loq̄bātur ad inuicē) sc3 de xp̄i natiuitate. Sicut et duo discipuli euntes in emaus de eius passione. Lu. xxiiij. dicētes (Transeam⁹ vsq3 bethleē ⁊ videamus hoc verbum) id est puerū natū per verba angeli nobis significatū. (Qō fecit dn̄s et ostēdit nob.) sc3 p angelū (Et venerūt festinātes) Lyra: ex desiderio videndi christum: vt et citius redirent ad gregē/ quē sine custodia dimiserāt (Et inuenerūt mariā et ioseph et infantē) .i. christum (positum in presepio) sicut angelus eis dixerat. (Uidentes autem cognouerūt de verbo qō dictum erat illis d̄ puero h̄) q2 nō solū fuerunt illuminati exterius/ sed etiam interius de cognitione verbi: ⁊ sic p cognitionem humanitatis venerūt ad cognitionem deitatis. Nec sunt scandalizati de tāta paupertate; s3 pampli⁹ in fide roborati sunt. Et ceperūt p̄dicare marie et ioseph ⁊ cūctis astātib⁹ illam quam viderāt claritatem: ⁊ q᷑ audierant angelicos hymnos (Et oīnes q̄ audierāt/ mirati sunt de his que dicebanf a pastorib⁹ ad illos) Glo. nō solū mirabantur de incarnatiōis mysterio/ sed etiā de tanta pastoꝝ attestatiōe: quā simplices nescirēt fingere inauditā .s. vt simplici facūdia vera p̄dicarēt (Maria autē cōseruabat oīa v̄ba hec) sc3 q̄cq̄d angelus ei retulerat gabriel: q̄cq̄d a pastorib⁹ audierat/ q̄cq̄d expta fuerat (cōferens in corde suo) Lyra. Illa collatio erat marie valde delectabilis/ et toti ecclie vtilis: q2 sm qō dicit Hiero. in sermone de assumptione btē marie v̄ginis: Ipsa post ascēsionē filij sui remansit ad tps in terris cū apostolis: vt eos plenī⁹ instrueret de verbo incarnato: de quo plen⁹ erat edocta p

In diluculo. Euan. Luce. ij.

In illo tempore Pastores loquebātur adinuicem: Transeamus vsq3 bethleem: ⁊ videamus hoc verbū qō factū est: qō fecit dn̄s ⁊ ostēdit nob. Et venerūt festinātes: ⁊ inuenerūt mariā ⁊ ioseph ⁊ infantem positū in p̄sepio. Uidentes autē cognouerūt de verbo qō dictū erat illis de puero hoc: ⁊ oēs q̄ audierant mirati sunt de his que dicta erāt a pastorib⁹ ad ipsos. Maria aūt cōseruabat oīa v̄ba hec cōferēs in corde suo. Et reuersi sunt pastores glorificātes et laudātes deū in omnibus que audierāt ⁊ viderant sicut dictum est ad illos.

spm̄ sanctū: et oīa familiarius viderat et tractauerat vniuersa: ꝓpt̃ qđ meli⁹ expri= mere poterat: q2 qđ meli⁹ nouim⁹/ meli⁹ et ꝓferim⁹ (Et reuersi sunt pastores). s. ad gregem suum (glorificantes). s. corde (et laudantes). s. ore (deum) de be= neficio toti mundo collato generaliter ꝛ eis ostenso speci= aliter (in oīb⁹ que audierāt). s. ab an gelis (et viderant) scilicet ꝓprijs ocu= lis suis (sicut dictū est ad illos) scilicet per angelū qui an= nunciauit eis nati= uitatem christi.

¶ Postilla.

In pncipio erat verbū. Johan nis. j. Tho. Johā nes euāgelista per cōtemplationē ce= teris euangelistis alti⁹ eleuatus/ ver= satur principaliter circa verbi diuini= tatem/ cū alij prin= cipalter describūt eius humanitatez. Et primo ostendit vbi excellentiā prout cōsistit in seipso di= cens (In principio erat vbū) vñ Augu= stinus: In pr̃e erat fili⁹: vel in eternitate erat filius: vel in pr̃e filius eiusdē substā= tie cū eo (ꝛ vbum erat apud deū). i. coe= ternum ꝛ coequale ipsi (Oia p ip̄m facta sūt) Tho. oia visibilia ꝛ inuisibilia/ spūa= lia et corpalia (ꝛ sine ipso factū est nihil) Hor. Nam pater sine vbo nihil facit. vñ dicit (ꝛ sine ipso) supple vbo oīa faciē= te (factuz est nihil) naturaliter subsistēs: ꝓpter pctm̄ qđ per se non est (qđ factum est in ip̄o). s. vbo. i. icarnatio/ passio/ re= surrectio et huiusmodi (vita erat) id est causa vite nobis. Joh. xj Ego sum resur rectio et vita. sic exponitur ɓm Hila. (et

In missa diei Euan. Joh. I.

In principio erat verbū: ꝛ verbū erat apud deū: et deus erat verbum: hoc erat in pncipio apud deū. Om nia p ip̄m facta sunt: ꝛ sine ipso factum est nihil. Quod factum est in ipso vita erat: ꝛ vita erat lux hominum: ꝛ lux in tenebris lucet: et tenebre eam non com= prehenderūt. Fuit homo mis= sus a deo: cui nomē erat iohan nes. hic venit in testimoniū: vt testimoniū phiberet de lumine vt omnes crederent p illū. Nō erat ille lux: sed vt testimoniū perhiberet de lumine. Erat lux vera que illuminat omnem ho minem venientē in hūc mūdū:

vita erat lux hoim). s. q2 hoies illuminat et videre facit. vñ in ps. iiij. Signatū est sup nos lumē vult⁹ tui dñe. vñ Augusti= nus: Sicut em̄ nō videt oculus nisi a luce corpali illuminet̃/ sic nō videt itellect⁹ nisi a lumie spūali illu= minet̃ (et lux in te= nebris lucet). s. cū pctōres facit vera intelligere (ꝛ tene= bre eā nō cōprehē derunt). i. infideli tatis tenebris ob= tenebrati ip̄m non ꝯgnoscūt (Fuit hō missus a deo) Hic ponit̃ cōmendatio precursoris. s. Jo= hannis baptiste di cens Malach. iij. Matth. xj. Mar. j. Ecce ego mitto angelū meum ante faciē tuā/ q̄ prepa= rabit viā tuaz ante te (fuit hō missus a deo). s. ad baptizā dū et ad predican= dū: vñ ea q̄ loquit̃/ nō loquit̃ a seipso/ sed ex deo qui euz misit: Et idō vba ei⁹ sunt recipienda quasi vba dei (cui nomē erat iohannes) Tho. Johānes interpretat̃ in q̄ est grā: et ideo cōpetebat sibi hoc nomē q2 in ip̄o maxime grā diuina abundauit. vnde Lu ce. j. Spūsancto replebit̃ adhuc ex vtero mr̄is sue (hic venit in testimoniū vt testi= monium perhiberet de lumine). i. de iesu xp̄o nato de vgine: sicut radius nascit̃ a sole sine aliq̄ ei⁹ corruptiōe vel diminuti= one. Officium em̄ eius fuit testificari de xp̄o qui est vera lux/ vt eius testimonio il lustret: ꝛ sic oēs in ip̄m crederēt: ꝛ hoc est quod sequit̃ (vt omnes crederent). s. in xp̄m (per illum). s. iohannem (nō erat ille lux) sed erat tm̄ testis illius luminis. Unde sequit̃ (sed vt testimoniū phiberet

de lumie) .i. de icarnata diuinitate (erat lux vera) .i. naturalis fons toti⁹ lumis p essentiā (q̄ illumiat oēm hoiem venientē in hūc mūdū) Ly. q̄tū est in se: q2 si ali q̄ nō sunt illumiati/ h̄ est q̄ se subtrahūt ab influētia hui⁹ lucis vñ Chrysosto. Para⁹ est illūinare/ sz nō oēs illuminant: q2 claudūt viam lumini. Exēplū de ceco exñte in sole (in mūdo erat) p p̄sentiā diuitat; q2 nō ē loc⁹ vbi nō est de⁹: (et mundus eū nō cognuit) .i. pctōres mūdialiter viuētes (in ppria venit) .i. in mūdū/ q̄ suus est vtpote ab eo fact⁹. Beda. In mundo erat p diuinitatē/ in mūdū venit per icarnationē: venire quippe vl' abire est hūanitatis/ z manere diuinitatis. Vñ sensus est: venit .i. visibilis apparuit per incarnationē (z sui eū non receperūt) .i. iudei: q̄ dicunt sui/ q2 s'm carnem erat ex eoꝝ genere: q2 de semie dauid q̄ erat rex in isrl' vsq3 in sempiternū. s'm illud Deu. xxvj. Elegit te dñs in pplm peculiarē (et sui) .i. iudei (eū) .s. cōditorē suū (nō receperūt) .s. p fidē: q2 pauci de iudeis cōparatiue crediderunt xp̄o. vñ Esa. j. Filios enutriui z exaltaui: ipsi aūt spreuerūt me (q̄tq̄t aūt receperūt eū) Hor. siue iude⁹/ siue gētilis/ siue nobilis/ siue ignobilis/ siue femia/ siue masculus/ siue puer/ siue senex (recepeūt eū) p fidē credendo (dedit eis ptātē filios dei fieri) p regeneratiōez baptismi: q̄ nō dat nisi pfitētib⁹ fidē xp̄i p se/ si sunt adulti: vel p aliū/ si sūt puuli. z in h̄ notat magna charitas dei. j. Joh. iij Uidete qualē charitatē dedit nob' pater/ vt filij dei nōiemur et sim⁹. Et insup magna vtilitas hois. vñ Ro. viij. Si filij et heredes heredes q̄dē dei/ coheredes aūt

In mūdo erat: z mūdus p ip̄m fact⁹ ēst: z mūdus eū nō cognouit. In ppria venit: et sui eū nō receperūt. Quotquot autē receperūt eum: dedit eis potestatem filos dei fieri: his qui credunt in nomine ei⁹. Qui non ex sanguinibus: neq3 ex volūtate carnis: neq3 ex voluntate viri: sed ex deo nati sunt: et v'bū caro factū est: et habitauit in nobis: et vidim⁹ gloriā eius gloriam quasi vnigeniti a patre: plenū gratie et veritatis.

xp̄i. Sz posset q̄ri q̄b⁹ data fuit hec potestas? Idcirco subdit (his q̄ credūt i noīe eius) .q.d. his q̄ credūt xp̄m esse verum deum z verū hominem. Et istis data est potestas/ q̄ sint filij dei. Q2 aūt ista generatio spūalis differat a carnali generatiōe/ ondit euangelista dicens (qui nō ex sanguinibus neq3 ex voluntate carnis/ neq3 ex voluntate viri/ sed ex deo nati sunt) Hora: quasi diceret: hi sunt filij dei/ nō qui generantur ex cōmixtione sanguinum viri z femine/ cōcupiscentia vtriusq3 mouente actū generationis/ sed per gratiam adoptionis in baptismo. Vñ Johannis. iij. Quod natuz est ex carne/ caro est: z qđ natum est ex spiritu/ spiritus est (Et verbū caro factum est (id est deus homo factus est (et habitauit in nobis) Thomas: id est inter nos hoies (z vidimus gloriam eius) scz in miraculis: sicut est suscitatio mortui/ illuminatio ceci: z sic de alijs. z etiā viderūt/ q̄ creature obedirent ei ad nutū suum/ sicut dño et creatori. Vñ hoies in naui existētes cū aplis qñ orta est magna tempestas/ dixerunt: vt habet Matth. viij. Qualis est hic/ quia venti et mare obediunt ei? Sed posset queri/ qualē gloriā? Rñdet euangelista (gloriā quasi vnigeniti a patre) nō sicut videm⁹ gloriā alioꝝ pphetarū z sanctoꝝ: sed talē z tantā vt decet vnigenitū: q2 xp̄s cōiter miracula faciebat imperando: vt patet ex discursu euāgelij: p quod ostēdebat/ q̄ illa faciebat v'tute ppria sic de⁹ q̄ est omnipotēs: pp̄ter hoc dicit Luce. vj. Q2 virtus de illo exibat et sanabat omēs (plenū grē) Thomas: vt remittat peccata (z veritatis) vt impleat pmissa.

Dñica infra octauas Natiuitatis dñi Euãge. Luc. II.

In illo tempe

Erat ioseph ꝛ maria mater iesu mirãtes sup his que dicebant de illo. Et benedixit illis symeon: ꝛ dixit ad mariã matrẽ ei⁹: Ecce positus est hic ĩ ruinã ꝛ in resurrectiõez ml̃toꝝ ĩ isrl̃: ꝛ ĩ signũ cui cõtradicet. Et tuã ipi⁹ aĩam ptrãsibit gladi⁹: vt reuelent ex multi cordib⁹ cogitationes. Et erat ãna pphetissa filia phanuel de tribu Aser. Hec pcesserat in dieb⁹ multis ꝛ vixerat cũ viro suo annis septem a virginitate sua: ꝛ h̃ vidua vsq

¶ Postilla. Erat Joseph ꝛ Maria mater iesu ꝛc̃. Luc. ij. Historia hu⁹ euã. facta ẽ anno incarnationis christi pmo iiij. nonas Februarij feria. v. luna. xj. indictione. iiij. Ab initiũ illius euãge. scribit s. Lu. in eo. ca. ꝙ Symeõ accepit puerũ iesuz ĩ vlnas suas ꝛ bñdixit deũ ꝛ dixit: Nũc dimitt̃ sũu tuũ dñe / sm̃ vbũ tuũ ĩ pace Quia viderũt oculi mei sa. tu. ꝛc̃. Tũc sequit̃ euange. ho. (Erat ioseph ꝛ maria mr̃ iesu) Et hodiernũ euã. factũ ẽ in die purificatiõis marie. s. q̃dragesimo die p⁹ natiuitatẽ xp̃i. ꝛ ĩ h̃ euã. ponit̃ parẽtũ xp̃i admiratio di. (Erat Joseph) q̃ erat pr̃ putatiuus xp̃i Lu. iij. ꝛ ipe ih̃s erat incipiens q̃si annoꝝ xxx. vt putabat̃ filius. ioseph vl̃ qꝛ nutritr⁹ ei⁹: sic̃ nutrix pueri dr̃ mater ei⁹: (ꝛ mr̃ iesu) scꝫ virgo maria (mirãtes sup his q̃ dicebant̃ de illo) tũc a symeone et ab ãna vidua ꝛ prius a pastorib⁹ in natiuitate xp̃i: et etiã a regib⁹ quos stella adduxit ad xp̃m tredecima die post natiuitatẽ xp̃i (ꝛ benedixit illis Symeon et dixit ad Mariã matrẽ eius:) dixit abt ad Mariaz magis q̃ ad Joseph: quia magis pertinebat ad eã de puero: qꝛ ipsa erat vera mat̃ xp̃i (Ecce hic) id ẽ xp̃us (positus est) id est a deo statut⁹ (in ruinã ꝛ ĩ resurrectionem multoꝝ in israel) Hor. i. in ruinã nõ credentium: et ĩ resurrectionem multorũ / scꝫ credentiũ. Iteꝫ in ruinam vitioꝝ ꝛ in resurrectioneꝫ virtutũ (ꝛ in signum) i. scilicet federis inter hoies ꝛ deuꝫ (cui contradicet̃) a sacerdotibus et legisperitis ꝛ phariseis et multis alijs qui negauerũt euꝫ esse verũ messiam / et mediatorẽ dei et hominum (ꝛ tuam ipsius animã pertransibit gladius) id est dolor domini ce passionis: Non eñi potuit videre filiũ suuꝫ crucifigi sine affectu doloris materni. Damas. Dolores q̃s aufugit Maria pariẽs: hos tempore passionis christi sustinuit. Ex his patet ꝙ maius fuit martyrium beate virginis q̃ aliorum sanctorum. Unde Hieronymus in sermone de assumptione beate Marie virginis dicit: ꝙ quia in parte impassibili passa est / plusq̃ martyr fuit: quia alij mar-

tyres passi sunt in corpe/ista in corde: (vt reuelētur ex multis cordib⁹) id est ex multoꝝ cordibus (cogitatiões) que prius occultabantur. Nam tempore passionis christi patuit malicia sacerdotū/ odiuȝ iudeorum/ duricia populi/ incōstantia pilati/ auaricia Jude/ pusillanimitas petri/ ⁊ alioꝝ apostoloꝝ/ ⁊ cōstantia fidei in Maria virgine Luc. v. Licet beata virgo ex passione filij maxie afflicta fuerit: tamen in fide imobilis et firmiter stetit. Alij aūt apl'i ⁊ discipuli q̄tūlibet solidi/ dicūt dubitasse ⁊ circa hāc fidē fluctuationē diuersaꝝ cogitationū habuisse: vsq₃ dū viderēt ipm a mortuis resurrexisse (⁊ erat anna ꝓphetissa) q₂ donuȝ ꝓphetie habuit (filia phanuel de tribu Aser) Hor. q̄ fuit patriarcha et in numero duodecim patriarcharū octau⁹. Et sic cōmendat' sctā Anna gener' nobilitate (hec) s₃ Anna (ꝓcesserat in diebus multis ⁊ vixerat cū viro suo annis septē) sc₃ nō diuidendo carnē suā cum alio. Un̄ Gen̄. ij. Erūt duo in carne vna (a virginitate sua) q₂ vsq₃ ad mr̄imoniū virginitatē suā seruauit (⁊ hec vidua erat vsq₃ ad annos octogintaq̄ttuor) Hec cōmēdat' q' tā longo tempore in viduitate permansit: et q̄uis iuuenis fuit qn̄ vir suus obijt: tamē aliū virū nō duxit (que nō discedebat de templo) Ly. nō q' ibi semper esset/ s₃ frequenter. Sic incongruo tempore sollicite frequentanti ecclesiā dicitur cōmuni modo loquēdi: talis semper est in ecclesia (ieiunijs) quibus incentiuū carnis repꝛimitur (et obsecrationibus) id est sacris orationibus: quibus mens in deū eleuat' (seruiens nocte ac die) id est valde freq̄nter. (⁊ hec ip a hora supueniēs) scilicet in die purificationis Marie. Ly. non a casu vel a dispositione humana/ sed spiritussancti

ad ānos. lxxxiiij. q̄ n̄ discedebat de tēplo ieiunijs ⁊ obsecratiōibus suiēs nocte ac die: ⁊ h ipsa hora supueniēs ꝯfitebat' dn̄o ⁊ loqbat' de illo oībus q̄ expectabāt redēptionē israel. Et vt pfecerūt oīa s'm legē dn̄i reuersi sunt in galileā in ciuitatē suam nazareth. Puer aūt crescebat ⁊ ꝯfortabat' plenus sapientia: et gratia dei erat in illo.

reuelatione: sicut dictuȝ est de Symeone (cōfitebat') sc₃ gratias agens deo de tanto beneficio (et loquebatur de illo oīb⁹ qui expectabant redemptionē israel) .i. ppl'i israelitici: annūciās eis natū esse saluatoreȝ mundi: (⁊ vt pfecerūt omnia s'm legem dn̄i) sc₃ Maria et Joseph: sc₃ nihil obmittentes/ q̄uis non tenerent (reuersi sunt i galileā in ciuitateȝ suā nazareth. Puer āt crescebat) sc₃ i corpore s'm q' h ō (⁊ cōfortabat') augmento roboris) q̄ ad corp⁹ (plen⁹ sapiētia) q₂ i eo sunt omnes thesauri sapientie ⁊ scientie absconditi (⁊ gratia dei erat in illo) Ly. q₂ totā plenitudinem grē habuit ab instanti sue cōceptionis. Sed q̄tū ad ostensionē in effectu magis appebat s'm q' ille i corpe crescebat. vn̄ Theophi. dicit: Si xp̄s a iuuētute oēm sapiam suā demōstrasset/ visuȝ fuisset q̄si ꝓdigiū. Ex q̄ crescebat nō sic intelligēdū est q' q̄si aliquo tempore min⁹ habuisset de gratia ⁊ sapientia ⁊ postea horū recepit incremētum: q₂ plenus fuit diuinitate sapientia ⁊ scientia ab instanti sue cōceptionis. Dicit' autē notanter: crescebat .i. crescere videbatur: nūc minus/ nūc magis suā sapiam manifestās ⁊ gratiā. Sicē sol q̄uis eiusdē lucis et caloris sit mane sicut in meridie: tamē crescere ⁊ augeri dicit' quo ad eos q̄ magis eius lucem ⁊ calorem percipiunt. ¶ Un̄ circa presens euangeliuȝ vbi dicit': Et tuā ipsius animā pertrāsibit gladius: Sciendūȝ q' gladius Symeonis nonies ptrāsiuit aiam virginis Marie tpe passionis xp̄i. Primo quādo audiuit eū captū ⁊ ligatū esse a iudeis ⁊ p̄sentatum primo Anne/ postmodū Cayphe. Scd̄o qn̄ i die parasceues hora tertia vidit eū exire crucē portātē int' duos latrones cōsputū/ flagellatū ⁊ coronatū: vadētem ad locū pas-

stõis τ mort: sue festinant. Tertio: qñ vi= dit eũ exui nudũ τ sup cruce̾ clauis affigi Quarto qñ vidit eũ ĩ cruce eleuari / τ a sa cerdotib⁹ iudeoꝝ τ ab alijs p̄tereũtib⁹ ei cõuicia īferri di. vach q̃ destruis tẽplũ dĩ τ in triduo reedifi= cas illud: alios sal= uos fecit / seip̄m nõ põt saluũ facere: si fili⁹ dei ẽ / descẽdat nũc d̾ cruce. Quin to qñ audiuit eũ pe tẽtẽ bibere: τ ñ po tuit hr̄e haustũ aq̃ s3 datũ fuit sibi vi= nũ felle mixtũ. Se xto qñ vidit eũ p̄ maxio dolore lachrymã tẽ τ dicẽtẽ: De⁹ me⁹ de⁹ me⁹ vt q̃d me de= reliq̄sti? Septio: qñ p̄ magna pẽa clamãs in cruce voce magna emisit sp̄m. Octa= uo qñ post ei⁹ mortẽ vidit cor ei⁹ lãcea ꝑfo rari. Nono qñ corp⁹ ei⁹ ẽ depositũ de cru= ce: tũc iesũ x̄pm filiũ suũ ĩ brachia sua sus= cepit: τ osculata est oĩa vulnera ei⁹.

In octaua natiuitatis dñi. Euangelium Luce. II.

In illo tempe Postq̃ ꝯsumati sũt dies octo vt circũcideret puer: vocatũ ẽ nomẽ ei⁹ iesus. Qđ vocatũ est ab ãgelo p̄usq̃ ĩ vtero ꝯciperet.

Postq̃ ꝯsumati sũt di= ¶ Postilla. es octo vt circũcideretur puer. Luce. ij. Quo die h̄ euãge. factũ sit / audit: q2 die octauo a natĩtate x̄pi. Añ initiũ illi⁹ euã. scribit sctũs Lu. q̄ reũsi sunt pastores. s. postq̃ inuenerũt mariã τ ioseph τ infantẽ positũ ĩ p̄sepio glĩficãtes τ laudãtes deũ in oĩb⁹ q̃ audierãt τ viderãt: sicẽ dictũ est ad illos. Et tũc statim seq̄tur illđ euãge. (Postq̃ ꝯsũmati sũt dies octo) Hoc. Ho diernũ euã. ẽ breuissimũ ĩ lr̄a: s3 ꝓfũdissi mũ in sn̄ia. Cõi noĩe τ vocabulo vocat fe stiuitas / ista nou⁹ ann⁹: τ merito / q2 x̄ps q̃ nou⁹ hõ ꝓpt nos fact⁹ ẽ / nouũ sanguinẽ in sua pueritia hodie ĩcepit effũdere / qñ ho die circũcisus fuit. Sciẽdũ q̄ hodie reco lim⁹ tria festa q̃ tãgunt in euan. ho. Pri= mo octauã natiuitatis x̄pi: τ ꝑ h̄ exp̄mit notãter cũ d2: Postq̃ ꝯsũmati sunt dies octo. s. a natĩtate x̄pi cõputando. Scđo: circũcisionẽ x̄pi cũ d2 (vt circũcideret pu= er) sic ei p̄ceptũ fuerat Gen. xvij. Infãs octo dierũ circũcidet in vob: Et mascul⁹ cui⁹ p̄putij caro circũcisa nõ fuerit / ꝑibit de pp̄lis suis: q2 pactũ meũ irritu3 fecit. Et ĩ no. te. baptizamur loco circũcisiõis. vñ x̄ps dixit ĩ no. te. Ioh. iij. Nisi q̃s re= nat⁹ fuerit ex aq̃ τ sp̄ũ sctõ / ñ põt itroire ĩ regnũ dei. vñ Beda sup p̄ñti euan. Illud qđ nũc fac̃ baptism⁹ / h̄ tũc fec̃ circũcisio. Tertio salutiferi noĩs ĩpositiõe3: cũ d2 (vocatũ ẽ nomẽ ei⁹ ih̄s: qđ vocatũ ẽ ab angelo p̄usq̃ in vtero). s. v̄gis (cõ ciperet) vt3 Lu. j. Vocab̄ nomẽ ei⁹ ie sũ. Silr̄ ãgelus di xit ad ioseph vt p3 Mat. j. Vocab̄ no mẽ ei⁹ iesũ: ip̄e ei saluũ faciet pplm suũ a pctis eoꝝ. Querit si ih̄s est saluator / q̄re tũc nõ oẽs hoĩes saluant? Rñdet / q̄ hoc ñ accidit ex ꝑte iesu / s3 ex culpa ip̄i⁹ hoĩs exẽplũ isti⁹ ponit p̄us sic: Si q̃s ad ostiu3 vni⁹ pulset τ nõ ingrediat: h̄ nõ ẽ ex cul= pa pulsantis / s3 nõ ap̄ientis. sic si iesus ad ostiũ cordis pulset: τ si nõ ingredit: nõ ẽ dei itrare volẽtis / s3 hoĩs aditũ ꝓhibẽtis. vñ Apoca. iij. Ego sto ad ostium τ pulso τc̃. vñ sctũs Diony. q̄ ei sol domũ exñte fenestra clausa nõ illumiat: nõ ẽ culpa so= lis / s3 hoĩs fenestrã nõ ap̄ientis. Tertiũ exẽplũ ponit Anshel. Si ei porrigo tibi pomũ τ tu ñ accipis: q̄ tu nõ hẽs pomũ / nõ ẽ culpa mei dãtis / s3 tui nõ accipiẽtis: iõ d2 ad Heb. xij. Videte ne q̃s desit gr̄e dei τc̃. ¶ Circa h̄ euã. vbi d2: Vocatũ est nomẽ ei⁹ ih̄s. Notãdũ q̄ papa Ioh. xxij. statuit: vt q̃cũq3 in missa qñ nomẽ ih̄s no= minat geniculat⁹ fuerit: vl̄ q̃ tũc tũdit pe= ct⁹ vl̄ inclinãs fac̃ reuerẽtiã huic sctissimo noĩ iesu / obtinet xx. dies idulgẽtiaꝝ: ꝓut de h̄ habet publicũ instr̄m lr̄e autenti ce. Itẽ notãdũ q̄ hodie s̄m Aug. ĩ s̄mo. de kal. Iañ. pagani olim maximũ habuerũt festũ in kal. Ianua. Nã ianũ crediderũt q̃ndã deũ esse: τ duas facies ei figurabãt: vnã a ꝑte añ ĩ signũ futuri ãni / τ aliã a ꝑ= te post in signũ p̄teriti ãni. vñ et q̃dã sexũ τ vestes suas mutauerũt: alij faciẽ / alij pe= cudũ vestes induerũt: alij cãticis luxuri= osis cecinerãt: alij auguria seruabãt: alij

mēsas nocte pabāt/credētes satietatē vē turā fructuū: alij strenas .i. iocalia tradi= dērt amicis hodie pmo mane ī signū boni āni: q̄ oīa p xp̄o dimittere debem⁹ ꝛ silia circa ecclias ꝛ dei cultū cōplere debem⁹.

In epiphania dn̄i. Euangelium. Matth. II.

Cum nat⁹ eēt iesus ī bethleē iude in dieb⁹ herodis regis: ecce magi ab oriente venērt hierosolymā dicētes: Ubi ē q̄ nat⁹ ē rex iudeoꝝ: vidimus ei stellā ei⁹ ī oriēte: ꝛ venim⁹ adorare eū. audiēs aūt herodes rex tbat⁹ ē ꝛ oīs hierosolyma cū illo. ꝛ ꝯgregās oēs pnci pes sacerdotū ꝛ scribas ppl̄i scitabat ab eis vbi xp̄s nasceret. At illi dixērt: In bethleē iude. Sic em̄ scp̄tū ē p pp̄ham: Et tu bethleē terra iuda neq̄q̄ minima es ī pncipib⁹ iuda: ex te em̄

¶ Postilla.

Ubi est q̄ nat⁹ ē rex iudeoꝝ? Mat. ij. Añ initiū illius euā. scribit .s. mat. in pce. ca. q cū eēt desp̄ōsata mr̄ iesu maria ioseph añq̄ ꝯuenirēt/ iuēta ē ī vtero hn̄s d̄ sp̄ūscō. Ioseph aūt vir ei⁹ cū eēt iust⁹ ꝛ nollet eā traducerē voluit occl'te eā dimitterē. Hec āt eo cogitāte angel⁹ dn̄i ī sonino apparuit ei dicēs: Ioseph fili dauid: noli timere accipe mariā cōiugē tuā: qd̄ em̄ ī ea natū ē/ de sp̄ūscō ē. pariet aūt filiū/ꝛ vocabis nomen eius iesum: Ipe em̄ saluū faciet pplm̄ suū a pctis eorū. Tūc postmodū seq̄t euā. ho. (Cū g̃ nat⁹ eēt ih̄s) sup. dulc; saluator de maria ꝟgine fm hūanitatē (ī bethleē iu.) Hoc. h̄ dr ad drn̄tiā alteri⁹ bethleē q̄ ē in galilea ī tribu zabulō: de q̄ hr̄ Iosue. xix. (In dieb⁹ herodis) .s. ascalonite q̄ fuit gentil' ꝛ idume⁹ ꝛ pm⁹ rex alienigena ī hierl'm ꝛ sup pplm̄ iudaicū cōstitut⁹. ¶ Pro q̄ sciēdū q tres fuērt herodes .s. ascolonita/ āti pas/ꝛ agrippa: ꝟ⁹. Ascalōita necat pueros/ ātipa iohēz: Agrippa iacobū/ mittēs ī carcere petrū. Itē sciēdū q xp̄s tūc tpis nat⁹ ē/cū pmo ablatū fuit regnū a iudeis ꝛ qñ alienigena regnit vt ipleret pp̄hetia iacob. Gēn. xlix. Nō auferet sceptrū d̄ iuda nec dux d̄ femore ei⁹ donec veiat q̄ mit tēdus ē. ꝛ a tpe q̄ iacob pp̄hauerat pp̄hetiam illā fluxerūt. M. clv. anni (ecce magi ab oriē.) q̄ dicūt magi ppt̄ magnitudinē sapiē ꝛ sciē (venērt hiero.) fm glo. eo q crediderūt/ qr tal' puer nō nisi ī vrbe regia nasci debuisset (dicētes: vbi ē q̄ nat⁹ ē rex iu.) xp̄s rex iudeoꝝ ē dict⁹ qr ad ip̄os spālit̄ ē missus: vtz Mat. xv. Nō sum miss⁹ nisi ad oues q̄ pierūt dom⁹ isrl'. itē qr cū eis nutrit⁹ et ꝯuersat⁹ ē .s. ī nazareth: vt hr̄ Lu. iiij. Notādū q ille titulus a trib⁹ regib⁹ ē hodie nūciat⁹: ꝛ a pilato in die pasceues ꝯfirmat⁹ qñ fecit scribi titulū ꝛ cruci affigi ih̄s nazaren⁹ rex iudeorū (vidim⁹ ei stel. ei⁹ ī oriē. et ve. ado. eū) Un̄ Aug⁹. dic: Magi traditionē balaam seq̄bant: q̄ dixit vt hr̄ Nu. xxiiij. Orietr stella ex iacob. ꝛ fm Chrys. Cū magi sup mōtē qui dr victorial' ꝯsisterēt ꝛ deū adorarēt stella adinstar pueri crucē ī capite hn̄tis/ eis appuit: ex cui⁹ aspectu erāt valde gauisi: vt suis tpib⁹ meruerunt videre stellā illā quā pp̄ha balaā lōgis tpib⁹ añ pdixerat. ꝛ stati arripiētes iter/stella añcedēte eos venerūt ad puerū adorādū: ꝛ mūera ei offerēda. ꝛ illa stella nō tm̄ in nocte/ sz etiā in media die appebat: ꝛ sol' radios vicit in claritate/ qd̄ nō est ꝟtutis aliarū stellaꝝ. Fulgē. Puer nat⁹ nouā stellā fabricauit. Sz quō in. xiij. dieb⁹ tā cito venērt ab oriente ī hierl'z/ q̄ ē in media pte mūdi sita? Rn̄det Remi. q puer ad quē iuērt/ potuit eos tā in breui spacio tpis reducere. vñ Aug⁹. dicit: q tres magi iter vnius anni xiij. dieb⁹ pegērt (audiens aūt herodes rex) .s. regē natū iudeis de genere iudeorum cū ip̄e esset idumeus ꝛ de alia gēte.

exiet dux: qui regat pplm meũ israel. Tunc herodes clã vocatis magis diligẽter didicit ab eis tempus stelle que apparuit eis. Et mittẽs illos in bethleeʒ dixit: Ite et diligẽter interrogate de puero: ⁊ cũ inueneritis renũciate mihi: vt ⁊ ego veniens adorẽ eũ. Qui cuʒ audissent regẽ abierunt. Et ecce stellã quã viderãt in oriẽte antecedebat eos vsqꝫ dũ veniẽs staret supra vbi erat puer. Videntes aũt stellã gauisi sũt gaudio magno valde. Et intrãtes domũ: iuenerũt pueꝝ cũ maria matre ei⁹. Et ꝓcidẽtes adorauerũt euʒ. Et apertis thesauris suis: obtulerũt ei munera: aurũ: thus: ⁊ myrrhã. Et respõso accepto i somnis ne redirent ad herodẽ: per aliam viam reuersi sunt in regionẽ suã.

(turba .ẽ) timẽs ne regno reuoluto ad iudeos ipe expelleret a regno ⁊ semẽ ei⁹ p⁹ ipm: iõ ſm Greg. sup Mat. codices qb⁹ genealogia iudeoꝝ texit cremauit (⁊ ois hierosolyma cũ illo) cã timoris: ne rex natus regiões ⁊ pplm vexaret ⁊ agguaret (⁊ ꝯgregãs oẽs ꝓncipes sacerdotũ et scribas ppli) q erãt legis doctores (sciscitabat ab eis vbi xps nasceret. (At illi) sic periti i lege (dixerũt i bethleẽ iude. Sic eñ sc̃ptũ ẽ ꝑ ꝓphaʒ) Mich. v. (⁊ tu bethleẽ terra iuda neqꝙ minima es i pncipib⁹ iuda: ex te enim exiet dux q regat pplm meũ isrl) Vñ i ps. .xlvij. Ipse reget nos i sec̃la. vñ Leo papa: Xps q serui formã accepat et ñ venit iudicari bethleẽ ꝑelegit natiuitati / ⁊ hierosolymam passioni (tũc herodes) Ly. cognito loco natiuitatis xpi ex eorũ respõsione (clã vocatis magis diligẽter didicit ab eis tẽpus stelle q appuit eis) dicit eñ clã: id est occulte cũ esset alienigena nõ ꝯfidebat de iudeis: ⁊ iõ voluit suũ ꝯsiliũ eos latere (⁊ mittens illos in bethleẽ dixit: Ite ⁊ diligenter interrogate de puero: et cuʒ inueneritis renũciate mihi: vt ⁊ ego veniens adorẽ eũ) Ly. rñdet falsum obsequiũ vt facili⁹ eos decipiat: ⁊ ad redeũdum ad ipm inducat. Rab. Finxit se vultu ⁊ vbis cũ adorare velle: quẽ inuida cogitatione tractabat occidere (qui cum audissent regem abierunt) recedentes de hierusalem vt irent versus bethleẽ (⁊ ecce stella quaʒ viderant in oriente antecedebat eos) vñ Chrys. sup Matth. Ex hoc ostendit: qꝛ cum stella duxisset magos in hierlm / abscõdita est ab eis: vt relicta stella cogerẽtur ꝺ xpo interrogare: vt ipsi magi q pri⁹ fuerãt cõmoniti celesti signo / ꝯfirmarent ex dicto ꝓphetico ex doctoꝝ hebraicoꝝ rñso: sicut iam sup dictũ ẽ (vsqꝫ dũ veniẽs staret sup vbi erat puer) Stetit enim sup caput pueri: quasi diceret / hic est: vt qꝛ loquẽdo mõstrare nõ poterat / stando mõstraret (⁊ intrãtes domũ) .i. diuersoriũ vbi puer nat⁹ fuerat (inuenerũt pueꝝ cũ maria matre eius) pie credit cũ beata virgo ante diuersoriũ ertatũ magnũ vidisset: recepit pueꝝ de ꝑsepio sup gremium ⁊ in brachia sua vt sic se matreʒ pueri ostenderet. Raba. Diuino aũt nutu factũ est: qꝫ abiret ioseph ne aliq occasio male suspitiõis daret gẽtib⁹ (⁊ ꝓcidẽtes adorauerũt eũ) Ly. Ex quo ptʒ qꝫ cognouerũt ipi⁹ diuinitatẽ ꝑ diuinã reuelationẽ. Cũ eñ viderẽt pueꝝ pannis vilibus inuolutũ / in gremio paupis mris positũ / nullũ regie dignitatis hũane habentẽ signũ: nõ est verisimile qꝫ talem reuerẽtiam ei exhibuissent / nisi aliqd supra hoiem cognouissent. Unde Chrys. Paruũ viderũt hoiem ⁊ agnouerũt redẽptorẽ illumiati in fide / credẽtes hũc pueꝝ eẽ saluatorẽ mũdi quẽ qsierãt (apertis thesauris suis / obtule. ei mune. auꝝ / th⁹ / ⁊ myrrhã) Ly. ista tria obtulit qlꝫ istoꝝ .s.

aurū ad sustētatōz paupis mrīs ⁊ filij: thꝰ 9 fetorē loci: myrrhā ad ꝯsolidādam mē= bra pueri. Itē p aurū ſcabāt regiā digni= tatē. p myrrhā hoīs mortalitatē: qꝛ myr= rha solēt inūgi corpa mortuoꝝ. p thꝰ ipꝰ diuīitatē qꝛ thꝰ ad honorē diuinū con cremat. Itē qꝛ ma gi a puero habue= rūt triplicē ſbaꝫ. ſ. corpꝰ / aiam / et res tpales. Fecerūt igi tur homagiuꝫ regi puero nato de cor= pore: qꝛ ꝓcideřt. i q̄ notat eoꝝ mag hūilitas. ⁊ in h̄ rep̄ hēdit supbia illoꝝ xp̄ianoꝝ qui nō fle ctāt genua sua ī ele uatiōe corpis xp̄i ī missa. De aīa / quia adorauerūt eū. in q̄ notat coꝝ fides De suba tpali: qꝛ ei mu nera obtulerūt. Plꝰ eni n̄ hꝫ hō nisi cor pꝰ aiaꝫ ⁊ tpalia. ſe= qt (⁊ rn̄so accep.) ſcꝫ p āgelū (ne redi rēt / p aliā viā rūer= si sūt in re. suā) Lx. scꝫ pacto obsedo: qꝛ diccēderūt ad ma re ⁊ ide p nauē trāſ fretātes / abierūt in tharsū. qd cog̃scēs herodes iratꝰ post ea naues tharsēsiū incēdit: ſm qd fuit ꝓphatū p dd ī ps̄. xlvij. In spū vehemēti ꝯteres naues thar sis. Cū circa pn̄s euā. vbi dr̄ In diebꝰ he rodis rgꝫ. Hic q̄rit q̄re n̄ dixit ī diebꝰ octa uiani cesaris: Rn̄det: euāgelista h̄ dixit vt videat īpleta ꝓphia iacob: q̄ hr̄ Geñ. xlix. Nō auferet sceptꝝ d iuda / ⁊ dux d femore eiꝰ: donec vēiat q̄ mittēdꝰ ē. ſꝫ iā ablatū fue rat sceptꝝ d iuda: qꝛ iste herodes erat alie

Dn̄ica infra octauā Epiph.
Euangelium Luce. II.

In illo tempe

Cū factꝰ eēt ih̄s ānoꝝ. xij. ascē= dētibꝰ illis hierosolymā ſm cō suetudinē diei festi ꝯsūmatisq₃ diebꝰ cū redirēt: remāsit puer iesus in hierusalē: ⁊ nō cogno= uerūt parētes eiꝰ. Existimātes

nigena: ⁊ erat pmꝰ rex iudeoꝝ: ⁊ sic euā= gelista ꝓbat xp̄m venisse ex triplici ꝓphia: Iacob q̄ ꝓphauerat tp̄s xp̄i: vt iā dictū ē Et ex ꝓphia Michee: q̄ ꝓphetauit d loco vtꝫ h̄ ī euā. Et tu bethleē tra iuda ⁊c̄. Et ex ꝓphia balaam: q̄ ꝓphauit de ortu stelle: vtꝫ Nu. xxiiij. Orietur stella ex ia= cob. Manifestū est g̃ xp̄m natū esse cū oēs iste tres ꝓphie vno tp̄e sint īplete.

Postilla.

Cum factꝰ eēt ie sus annoꝝ. xij. Lu. ij. Histo. huiꝰ euā. facta ē āno xp̄i xij. xvij. kal. Maij feria. iiij. luna. xv. indi. iiij. Cū euāge. Lu. nob declaras= set quō xp̄s fuit ī tē plū p̄ntatus: ⁊ a sy meone ⁊ ab āna vi dua laudatꝰ: sic di= ctū ē ī p̄cedēti dn̄i= ca. Et postq̄ decla rauit quō xp̄s ī egy ptū portatꝰ fuit ī q̄ vij. ānis fuit. Et cū iā redijsset de egy= pto pꝰ mortē hero= dis: ⁊ fuisset iā q̄n= q₃ ānis cū parētibꝰ suis ī nazareth. Fa ctū est aūt āno. xij. ascēdētibꝰ pa. suis. Hiero. ſm ꝯsuetu. diei festi. iudei eīm ter habebāt ī anno ꝑceptū eūdi in hierl̄m. In pascha / qd fu= it festū azymoꝝ. p h̄ festū recolebāt exitū ⁊ liberationē d egypto. Scd̄o in pēteco= sten: p qd recolebāt mēoriā legis date ī q̄= dragesima die ab exitu d egypto. Tertio in scenophegia seu in festo tabnaculoꝝ p qd recolebāt quō p. xl. ānos ī deserto hita bāt ī tabnacul. In his festis q̄libet vir te=

ãt illũ eẽ ĩ comitatu: venerᷣt iter diei ⁊ q̃rebãt eũ intᷣ cognatoſ ⁊ notoſ. Et ñ iueniẽtes reũſi ſũt ĩ hierl̃m req̃rẽteſ eũ. ⁊ factũ ẽ pꝰ triduũ: iuenerᷣt illũ ĩ tẽplo ſedẽ tẽ ĩ medio doctoꝝ audiẽtẽ illoſ ⁊ intᷣrogãtẽ eos. Stupebãt ãt oẽſ q̃ eũ audiebãt ſuꝑ prudẽtia ⁊ rñſis eiꝰ. Et videteſ admirati ſᷣt. Et dixit mr̃ eiꝰ ad eũ: fili q̃d feciſti nob̃ ſic? Ecce pr̃ tuꝰ ⁊ ego dolẽteſ q̃rebamꝰ te. Et ait ad illoſ: Quid ẽ q̃ me q̃rebatiſ? neſciebatiſ q: ĩ hiſ q̃ pr̃iſ mei ſᷣt optet me eẽ? Et ĩpĩ nõ ĩtellexerᷣt ṽbũ qđ locutꝰ ẽ ad illos: et deſcẽdit cũ eis: et vẽit ĩ nazareth ⁊ erat ſubditꝰ illis. Et mr̃ eiꝰ cõſeruabat oĩa ṽba hᷣ ĩ corde ſuo. ⁊ ieſus ꝓficiebat etate ⁊ ſapientia et gratia apud deũ ⁊ hoĩes.

nebatᷣ ſe p̃ntare ĩ hierl̃m cũ hoſtijs a deo determinatiſ. đ mlierib9 nõ fuit p̃ceptũ: ſi tñ comitabãtᷣ viros ſuos/ bonũ erat ⁊ laudabile. Sꝫ q̃ erãt valde remoti/ poterãt ſe in duob9 feſtiſ excuſare: ſꝫ ñ đ feſto paſche niſi neccẽitate ĩfirmitatiſ. q̃ dĩc (Aſcẽdẽtibꝰ illᷣ) ſcꝫ ad lr̃aꝫ q: galilea erat ĩ plano vbi nazareth fuit ſita/ in q̃ xp̃s fuit ãnũciatꝰ ⁊ educatꝰ. Hierl̃m autẽ erat ĩ montanis: ⁊ diſtat nazareth a hierl̃m ꝑ tres dietas. Sed q: ſm Grego. Oĩs xp̄i actio eſt nr̃a inſtructio: ergo xp̃s ſᷣ in .xij. anno fecit vt nob̃ exemplũ daret vt etiã libenter eccleſias viſitemꝰ. (Cõſũmatiſq3 diebꝰ) ſcꝫ octo/ ꝑtinentibꝰ ad ſolẽnitateꝫ (cũ redirẽt) .ſ. maria ⁊ ioſeph (remãſit puer ieſus ĩ hieruſalẽ: ⁊ ñ cognouerᷣt ꝑentes eiꝰ) .i. ñ aduerterũt q̃ ĩpſe maneret. Hoc ẽ cõtra illos q̃ raro manẽt in eccl̃ia vſq3 ad finẽ miſſe aut ſmonis: ſꝫ diabolo inſtigãte cito exeũt ⁊ ĩ cimiterio vl̃ foro ſtãt ⁊ iutilibꝰ ⁊ q̃nq3 nociuis ſmonibꝰ ſe occupãt: vtꝫ Jo. viij. Qui ex deo ẽ ṽba đi audit: ꝓpterea vos ñ auditiſ/ q: ex deo ñ eſtiſ (exiſtimãtes ãt illũ eẽ in comitatu) Guil̃. Filijs iſrl̃ ad feſta ꝯfluẽtibꝰ vel ad ꝓpria redeũtibꝰ mos erat ſeorſũ viros ⁊ ſeorſũ femĩas incedere: pueri cũ q̃lꝫ ꝑente ĩdifferẽtᷣ ire poterãt: ⁊ iõ maria putauit ieſuꝫ eẽ ĩ comitatu viroꝝ cũ ioſeph: ioſeph putauit eũ eẽ ĩ comitatu mlieꝝ cuꝫ maria: ⁊ ſic ꝑdiderũt ieſum (venerᷣt iter vniꝰ diei) .i. ĩ eadẽ die qua redierũt de hierl̃m (⁊ q̃rebãt eũ) ſcꝫ ſcđa die (intᷣ cognatos ⁊ notos: ⁊ ñ iueniẽtes eũ reuerſi ſũt) .ſ. tertia die (in hierl̃m req̃rẽtes eũ. Et factũ ẽ pꝰ triduũ iuenerᷣt illũ in tẽplo) Nõ in foro/ neq3 in ludo ſicut pueri tã ſolẽt iueniri/ ſꝫ in tẽplo vbi domꝰ orõnis ẽ (ſedẽtẽ in medio doctorũ audiẽtẽ illos ⁊ intᷣrogãtem eos) Ly. vt meliꝰ poſſet oẽs audire ⁊ meliꝰ cũ eis ꝯferre. Hoc eſt eñ ſapiẽtis p̃mo audire ⁊ poſtea interrogare (Stupebant aũt oẽs q̃ eũ audiebãt) .i. valde mirabantur ſuꝑ prudẽtia ⁊ rñſis eius) q: alᷣs inauditum fuerat/ q̃ puer talᷣ etatis tã ſapiẽtᷣ loq̃retᷣ (videntes) ſcꝫ maria ⁊ ioſeph cũ ĩ medio doctoꝝ (admirati ſũt: ⁊ dixit mr̃ eiꝰ ad eũ: fili q̃d feciſti nob̃ ſic? Ecce pr̃ tuꝰ) .ſ. putatiuꝰ ⁊ nutritiuꝰ (⁊ ego dolentes q̃rebamꝰ te) Hic ĩſtruũtᷣ ꝑentes q̃liter ſe ĩ correctiõe debeãt habere ad filios/ vt cõtumelioſis ⁊ maledicᷣ ṽbis nõ ꝯturbẽt pueros ſuoſ: Corripiẽdi ei ſᷣt p̃mo cũ benignitate: ⁊ ſi ñ iuuat tũc cũ ṽga aſꝑa: vtꝫ Prouer. xxiij. Noli ſbtrahere a puero diſciplinã: ſi ei ꝑcuſſeriſ cũ ṽga ñ moriet̃ ⁊ aĩaꝫ eiꝰ de ĩferno libab. ¶ Notãdũ q̃ nũq̃ legitᷣ ĩ euãgelijs ioſeph ieſu locutũ fuiſſe/ ſꝫ h̃ ſꝑ marie ṽgini dimittebat: q: ad ĩpam tãq̃ ad verã mr̃eꝫ ꝑtinebat. Itẽ h̃ q̃ritᷣ q̃re ioſeph đr pr̃ ieſu cũ ñ genuerit eũ? Dicẽdũ q̃ dicebatᷣ pr̃ eiꝰ ꝓptᷣ tria. Pᷣmo ꝓptᷣ hoĩꝫ opinionẽ: vtꝫ Lu. iij. vt putabatᷣ filius ioſeph. Scđo ꝓptᷣ eiꝰ nutritionem: q: ſm Orige. ſic appellabatᷣ ioſeph .ſ. pater ie-

ẜu:qꝛ nutritꝰ eiꝰ fuit. Tertio ꝓpẞ ꝯiugalē desponsatiōē3 .s. ioseph ꝛ marie. Nā ẜm Aug. Multo ꝯuenictꝰ xp̄s dꝛ filꝰ ioseph/ q̄ si esset aliūde adoptatꝰ. Itē q̄re maria ꝯgo pposuit ioseph añ se di. pr̄ tuꝰ ꝛc. cū tñ sit mr̄ dei ꝛ regina celi? Rñdet p̄rimo ꝓpẞ hūilitate3 quā hēbat excellētissimā. Sedo vt exemplu3 daret alijs m̄lierib'ꝰ honorādi viros suos: (et ait ad illos: q̄d ē q̄ me q̄rebat;?) .s. int̄ cō sanguīcos ꝛ notos (nesciebatis qꝛ in his q̄ p̄ris mei sūt) sc3 celest! (oportet me eē?) qꝛ aliū p̄rem ñ habeo. Orige. i celis sine mr̄e: in terris sine p̄re (et ipsi nō intellexerūt verbū qd̄ loq̄bat̄) Ly. qꝛ adhuc nō erant assueti talia audire ab eo (et descendit cū eis ꝛ venit nazareth) ad coꝝ cōsolatione3 (ꝛ erat ibi subditꝰ illis) ad nostram instructionē (ꝛ mr̄ eiꝰ conseruabat oīa v̄ba hec in corde suo) Oia eni̅ q̄ vidit vel audiuit a christo fieri/ corū tūc plenā cognitionē tenuit. Uñ Beda: Uirgo maria q̄ nō intellexit/ siue q̄ nondum intelligere potuit: ponit omnia in corde suo/ quasi rumināda ꝛ diligētius scrutāda reconde bat. Hoc est ꝯtra nos obliuiosos: qui nec aliq̄d qd̄ de deo ꝛ salute aīaꝝ nr̄aꝝ audimus/ memorit̄ retinemꝰ: sed sumꝰ sic̄ vas ꝯfractū qd̄ nihil pōt cōtinere. Uñ Eccl. xxj. Cor fatui q̄si vas ꝯfractū: oēm sapia3 nō tenebit (Jesus aūt ꝓfi. etate) Hor. q̄ ad corpis icremētū .s. d̄ infantia ad puericiā: de puericia ad iuuētutē (ꝛ sapia) Ly. ñ q̄tū ad rē/ s3 q̄tū ad ostēsionē i effectu: q̄tū ad sapiam suā nō tm̄ humanā/ s3 etiam diuinā magis ostendebat ẜm suū bñplacitū/ ꝛ prout nr̄e saluti expediebat (apud deum et apd̄ hoīes) .i. deo ad laude3/ ꝛ hoīb'ꝰ ad salutē ꝓficiebat

Dñica .I. post octauas Epiphanie Euangeliū Joh. II.

In illo tempe Nuptie facte sunt ī chana galilee: ꝛ erat mater iesu ibi. vocatus est autem ꝛ iesus ꝛ discipuli eius ad nuptias. Et deficiente vino dicit mater iesu ad eū: Uinum non habent. Et dicit ei Jesus: Quid mihi et tibi est

Postilla.

Nuptie facte s̄t in chana galilee. Johis. ij. Miraculum istud dominꝰ iesus fecit anno eius. xxxj. octauo Jdus Januarij luna. xv. feria sc̄da inditione. iiij. Ante initiū illius euāgelij scribit sanctus Johes de vocatione discipuloꝝ christi: tūc dic̄ eis Amē dico vobis: videbitis celum apertum et angelos dei descēdētes ꝛ ascendētes sup filiu3 hoīs. Tūc sequit̄ euāge. hodiernum. (Nuptie facte sūt i chana galilee) Hora: Chana ē nomē ville in qua facte sunt nuptie i prouincia galilee. Et ista villa distat a hierusalem quasi tribus dietis Et iste nuptie facte sunt eadem die q̄ christus baptizatꝰ ē reuoluto vno āno (ꝛ erat mater iesu) nō dꝛ q̄ fuerit vocata: qꝛ rōne cōsanguinitatis venerat tanq̄ officiosa: sicut ꝛ abijt in montana ad helizabet ad

ƀuiēdū ei. Lu. j. Nōe huiꝰ etiā vocatꝰ fuit dn̄s ihs cū discipul' suis. Chrys. Vocatꝰ est ihs ad nuptias: n̄ vt aliqs magnꝰ / sȝ vt ꝯsāguineꝰ: z ip̄e vt hūil' n̄ respuit sȝ venit. Sȝ quō vocati sūt ihs z mr̄ eiꝰ z discipli ad nuptias cū eēnt paupes q̄les nō solēt ad ꝯuiuia vocari: r̄ndet / ꝙ spōsus z spōsa paupes fuerūt: z iō paupes inuitabāt. Xp̄s āt nuptijs intesse voluit vt nuptias approbaret z errorē coꝝ excludere q̄ nuptias damnāt. vn̄ Beda: Si toro immaculato / z nuptijs debita castitate celebratis culpa iesset / neq̄ꝙ dn̄s ihs ad has venire voluissȝ. vn̄. j. Coꝝ. vij. Nō peccat mulier si nubat: si vxorē accepisti / n̄ peccasti: si nupserit v̄go / nō peccat (et deficiēte vino) i ip̄o ꝯuiuio qd̄ signū ē paupertatis (dic̄ mr̄ iesu ad eū: Vinū non hn̄t). s. ministri ad ꝓpinādū (et dic̄ ei iesus: q̄d mihi z tibi ē mulier?) Tho. q. d. defectꝰ iste nō ptinet ad me vl' ad te / sȝ ad illos q̄rū sūt nuptie (nōdū venit hora mea) Chry. q. d. q̄d iterrogas z petis vt faciā miraculū an̄ꝙ sit hora ꝯueniēs ad h̄? licet eīn vinū deficeret / nondum tn̄ defectus vini erat oībꝰ manifestus: xp̄s aūt volebat vt oēs ꝑus scirēt defectū / vt sic postea miraculū eēt oībꝰ certū z manifestū (dic̄ mr̄ iesu ministris). i. ƀuitoribꝰ ꝯuiuij (qd̄cūq3 dixerit vob̄ / facite) Tho. Credēdū est: ꝙ btā v̄go nūꝙ aliq̄d petijt a filio qd̄ ip̄e nō fecerit. Et nota lȝ aliq̄ꝙtulū dure videret̄ matri r̄ndere / ip̄a tn̄ firmissime sciuit eū

mlier? nōdū venit hora mea. Dicit mr̄ eiꝰ ministris: Qd̄cūq3 dixerit vob̄ facite. Erāt aūt ibi lapidee hydrie sex posite ƀm purificationē iudeoꝝ capiētes singl'e metretas binas vl' ternas. Dic̄ eis ihs: implete hydrias aq̄. Et ipleuerūt eas vsq3 ad sūmū. Et dic̄ eis ihs: haurite nūc z ferte architriclino: z tuler̄t. vt āt gustauit architriclinꝰ aquā vinuȝ factū et n̄ sciebat vn̄ eēt: ministri aūt sciebāt q̄ hauserāt aquā vocat spōsū architriclinꝰ z dic̄ ei: Ois hō p̄mo bonū vinū ponit: z cū inebriati fuerint tūc id qd̄ deteriꝰ est: Tu aūt seruasti bonū vinū vsq3 adhuc. Hoc fecit initiū signorū ihs i chana galilee: z manifestauit gl'iaȝ suā. et crediderunt in eū discipuli eiꝰ.

factuꝝ qd̄ petiuerat. et iō dic̄ ministris: qd̄cūq3 dixerit vob̄ facite (erāt āt ibi). s. i ꝑo mo ꝯuiuij (lapidee hydrie sex posite ƀm purifi. iu.). i. morē iudeoꝝ: vt ptȝ Mar. vij. pharisei z oēs iudei nisi crebro lauēt manꝰ nō mādu cāt panē (capiētes). i. cape valētes (singule metretas). i. mēsuras (bīas vl' ternas. dic̄ eis). i. ministris (ihs) rogatꝰ a mr̄e (Implete hydrias aq̄. z impleuerūt eas vsq3 ad sū.) vt nihil vacuitatis remaneret (z dic̄ eis iesus) Tho. Iā facta transmutatiōe cuiꝰ oīpotētia iā aquā i vinū ꝯuerterat. Ergo pōt sil'r panē in corpꝰ / z vinū i sanguinē trāsmutare. (haurite nūc et fer. archi.) vn̄ Chrys. Architriclinꝰ dr̄ q̄si ordīator vel dispēsator i ꝯuiuio (z tulerūt) ƀm imꝑiuȝ dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Et notandū: ꝙ ministri obedientes fuer̄t in fundēdo / in hauriēdo z in deferēdo (vt autē gustauit architriclinꝰ aquā vinū factū z nō sciebat vn̄ eēt / ministri aūt sciebāt q̄ hauserāt aquā: vocat spōsū architriclinꝰ z dic̄ ei: oīs hō p̄mo). i in p̄ncipio ꝯuiuij (bonū vinū ponit) i mensa (z cū inebriati fuerint cibo z potu boni vini (tūc id qd̄ deteriꝰ ē). i. minꝰ bonū (tu aūt ƀuasti bo. vi. vsq3 ad.) imo optimū. z sic̄ Chry dic̄: h̄ ē gn̄ale oībꝰ miracul' / ꝙ sp ad nobiliꝰ ēmiat̄ q̄ꝙ nā possit: nūq̄ꝙ nā fec̄ ita bonū vinū sic̄ illud fuit: nūq̄ꝙ aliqs pistor ita bonū panē fec̄ sic̄ qn̄ xp̄s panes mltiplicauit. vn̄ ꝓp̄t h̄ q̄ cōcedēt d̄ paibꝰ istis voluerūt eū facere regē. Ioh. vj. Itē nā

nūꝗ potuit dare ita clarū ꝛ acutū visū sic ipe xp̄s dedit ceco nato: Joh. ix. (hoc initiū signoꝝ fecit iesus ī chana galilee ꝛ mā-festauit gl'iā suā) Glo. i. latentē diuitatē rōne edificatiōis discipl'oꝝ. vn̄ subdit (ꝛ crediderūt ī eū discipuli ei⁹). i. firmius crediderūt: qꝛ viso miraculo roborati sunt in fide ap̄li⁹ ꝛ amore ei⁹. vbi notādū ꝙ sc̄us Tho. de aqno ī. iij. pte summe. q. xl. iiij. dis. ꝙ dn̄s an̄ illō miraculū ꝯuersiōis aq̄ ī vinū / nullū aliō fec ī hūana natura: ꝛ lō libel⁹ de īfātia saluatoris ꝯrīū huius dicens reprobat⁹ ē tāꝙ ab heretic; cōfect⁹: vtꝫ in decreto Gela. Vn̄ circa pn̄s euāge. vbi dr: Nuptie facte sūt in chana galilee ꝛc. Querit: qd efficit mrimoniū? R̄ndet Hugo de prato / ꝙ ꝯsensus expssus volūtari⁹ ꝛ nō fict⁹ vl coact⁹ de vbis de pn̄ti efficit mrimoniū: carnis āt copula ipm ꝯsūmat. alia aūt q̄ pcedūt / vt pmissio de accipiendo sūt spōsalia nec efficiūt mrimoniū: silr q̄ comitant / vt missio ānuli / q̄ ē signū mrimonij ꝛ istrm. Et oīa alia q̄ obsuant in mrimonio / sunt q̄dā solēnitates mrimonij: nō q̄ efficiunt mrimoniū. Cōsensus āt ille ē in cohabitatione ppetua / ꝛ in copula carnali. Itē notādū / ꝙ int xp̄ianū ꝛ quācūqꝫ aliā psonā nō baptizatā / nō pōt eē ꝯiugiū: cū baptismus sit ianua oīm sacroꝝ. Silr si aliqs

Dn̄ica. II. post octauas epiphanie. Euāge. Matth. VIII.

En illo tempe Cū descēdisset iesus de mōte secute sunt eū turbe multe. Et ecce leprosus veniēs adorabat eū dicēs: Dn̄e si vis potes me mūdare. Et extēdēs ihs manū tetigit eū dicēs: Volo mūdare. Et ꝯfestim mūdata ē lepra ei⁹.

infidel ꝯuertit ad fidē: ꝛ ei⁹ vxor nollet cōuerti: pōt accipe aliā vxorē. ꝛ silr ē de vxore: qꝛ n̄ ē ꝯuētio luc; ad tenebras, necqꝫ xp̄i ad belial: vt dicit ap̄ls. ij. Cor. vj. Itē qn̄ qs timore coact⁹ accipit aliquā: si em postea qn̄ ē in loco tuto n̄ ꝯsentit / pōt eā dimittere: qꝛ mrīmonia debēt esse libera ꝛc. Itē notādū ꝙ phs ī poli. dicit: Mas nō deberet ꝯhere an̄. xxvij ān̄ū. ꝛ puella an̄. xviij. annū: als fet⁹ impficit: qꝛ mas ꝛ femina nō crescūt. fit tamē vt ꝯuenirī possint p̄fata tēpa aliqn̄ pter incontinentiam.

C Postilla.

Cum descēdiss; iesus de mōte ꝛc. Mat. viij. Mar. j. Lu. v. Histo. hui⁹ euā. facta est anno xp̄i. xxxj. ij. id⁹ Iulij. feria. v. lu. xvj. inditiōe. iiij. Glo. Postꝙ dn̄s docuerat discipl'os ī mōte / descēdit ī vallē vt turbas doceret: ꝛ sanaret turbaꝝ īfirmos / q̄ seq̄bant eū. Discipul em tāꝙ pfectioib⁹ smonē fecit ī mōte: turb aūt tāꝙ ipfectis ī valle p̄dicauit. Et sm Hai. explo xp̄i debēt facere p̄dicatores vt in p̄dicatiōe sua habeāt smonē tpatū: ꝛ sic sciūt vnūquēqꝫ cape posse / ita ꝛ vbū dei ān̄ucient. vn̄ et Hre. sm capacitatē auditoꝝ formādus ē smo doctor; (se. sūt cūtur.) Hor. ppt q̄rū seq̄lā ꝛ edificatiōꝫ mouebant ad faciēdū miracl'a (ecce le.). s. cū fide cordis (ꝛ ad.) cū hūilitate corpis. vn̄

Mar. j. dicit genuflexit. Lu. v. dicit: ꝓ-
cidit in faciē: q̄ oīa hūilitatē indicāt. Ori-
ge. Habuit em̄ tria iste leprosus in se/ que
quicunq̄ in se habuerit nihil a deo sibi ne
gatur. Primum est
fides: quod tangit
cuȝ dr: Adorabat
eum. Unde Jaco.
bi. j. Postulet autē
in fide nihil hesitās
ꝛ dabit ei. Secun-
duȝ est humilitas:
qd notatur cum di
citur: ꝓcidit i faci-
em. vn̄ Ecci. xxxv.
Oratio humilian-
tis se celos pene-
trat. Tertiū est de-
uota oratio: qd no-
tatur cum dicitur:
Domine si vis po-
tes me mundare.
Hic est consideran
dum: ꝙ sapiēter se
habuit ille leprosus
tūc p̄rio ad fidē cō-
uersus. Nō em̄ de-
siderauit sanitateȝ
corporis nisi inq̄tū il
la eēt aīe salus. Et
iō nō orauit vt dn̄s
eum sanaret: sed il
lius voluntati com
misit/ an eū sanare
vellet: qui solus no
uit qd sue cōgrue-
ret saluti. A quo le
proso adhuc i fide
neophyto nos a pu
ericia i fide christi
nutriti exemplū re
cipere debem⁹: vt
bona fortune/ bo-
na nature ꝛ q̄cūq̄
terrena quibus cō-
tingit bn̄ ꝛ male vti nō petam⁹ a deo: nec
ea queram⁹ nisi inq̄tū necessaria sunt su-
stētatiōi nostre ꝛ expediētia nr̄e saluti. Ni
hil em̄ nobis bonū est nisi nostra felicitas
eterna: ꝛ ea q̄ nobis ad istā ꝯsequēdā ꝓfi
ciūt siue ꝓspera siue aduersa (ꝛ extēdēs
iesus manū tetigit eū dicēs: Uolo mūda-
re) Un̄ Damas. Humanitas xp̄i erat or-
ganū ꝛ instrumen-
tū diuinitatis. Et iō
sicut artifex median-
te īstrumēto operat:
sic virt⁹ diuia i xp̄o
ꝑ applicationē hu-
manitatis a q̄ mira-
cula fiebant q̄n̄q̄/
sicut hunc leprosuȝ
tāgēdo sanauit (et
ꝯfestim mūdata est
lepra ei⁹). s. totali-
ter/ nō tm̄ diminu-
te. Un̄ ps. cxlviij.
Ipse dixit ꝛ facta st̄
Un̄ Aug⁹. dicit: ꝙ
non statim post de-
scēsum de mōte fe-
cit h miraculū/ sed
postq̄ sermoneȝ in
loco campestri fēc
turbis: sicut dicit
Luc. v. Chrys. p⁹
sermonē imediate
ꝓcedit ad miracu-
la: vt verbis prece
dētibus auctorita-
tem p̄staret: vt mi-
rabilis i verbis mi
rabilior appareret
in ope (ꝛ ait illi ie-
sus: vide nemini di
xeris) scȝ miraculū
qd factū ē. Chrys.
in his vbis docet
nos n̄ eē vanaglo-
riosos: ꝛ si aliquid
bonū circa nos est:
nō nobis/ sȝ deo a-
scribere debemus.
Un̄ ps. cxiij. Non
nob dn̄e n̄ nob/ sȝ noī tuo da gl'iaȝ (Sȝ va
de ondē te sacerdotib⁹: ꝛ offer mun⁹ tuuȝ
qd p̄cepit moyses) Leui. xiiij. s. duos pas
seres offerebat ꝓ emūdatiōe sua. vn⁹ cor

**Et ait illi iesus: Uide nemi di-
xeris: s vade ostēde te sacerdo
tibus: et offer munus tuum qd
precepit moyses in testimoniū
illis. Cū aūt introisset caphar-
naum accessit ad eū cēturio: ro
gās euȝ ꝛ dicēs: Domine puer
meus iacet in domo paralyti-
cus et male torquet. Et ait illi
iesus: Ego veniā ꝛ curabo eū.
Et rn̄dens cēturio ait: Dn̄e nō
sum dignus vt intres sub tectū
meum: sed tm̄ dic verbo ꝛ sana
bitur puer meus. Nam et ego
homo sum sub potestate consti
tutus habēs sub me milites: ꝛ
dico huic vade et vadit: et alio
veni ꝛ venit: ꝛ seruo meo: fac h
ꝛ facit. Audiens aūt iesus mira
tus est ꝛ seq̄ntib⁹ se dixit: Amē
dico vobis: nō inueni tātā fidē
in israel. Dico aūt vob ꝙ multi
ab oriēte ꝛ occidēte veniēt ꝛ re
cūbent cum abraam isaac ꝛ ia-
cob in regno celoꝝ: Filij aūt re
gni eijcient i tenebras exterio-
res: ibi erit fletus ꝛ stridor den
tiuȝ. Et dixit iesus centurioni:
vade ꝛ sicut credidisti fiat tibi:
ꝛ sanatus est puer ex illa hora.**

occidebat ⁊ alter in sanguinē illius intin-
gebat ⁊ sic dimissus euolauit (in testimo-
niū illis) .i. vt eoꝝ testimōio sat⁹ haberet.
Quare xp̄s leprosū misit ad sacerdotes?
R̄nsio ḃm Hor. Primo ꝓpt̄ legis appro
bationē. Scd̄o ꝓpter miraculi ꝯfirmatio
nē .s. vt testes essent miracli. Tertio ꝓpt̄
eoꝝ vtilitatē: vt vidētes crederēt ⁊ salua-
rent. Quarto ꝓpter eruditionē nr̄am: vt
nos etiā sacerdotes honorem⁹. Quīto in
exēplū pctōrib⁹ q̄ sunt lepra pctī infecti:
qb⁹ dic̄ (ite) .i. nō state (⁊ ostēdite) n̄ occul
tate (vos) nō alios (sacerdotib⁹) q̄ habēt
ptātē remittēdi pctm̄: vtꝫ Joh. xx. Acci-
pite spm̄sctm̄ q̄ꝝ remiseritis pctā remittun
tur eis (Cū aūt introisset capharnaū / ac-
cessit ad eū cēturio) .i. q̄dā gētilis q̄ habe
bat hoīes in armis sub se ad custodiā ipi-
us galilee: Tūc eīm t̄ra iudeorū subiecta
erat romanis / a qb⁹ illuc erat posit⁹ cētu-
rio ille. Iste aūt cēturio auditis xp̄i mira-
culis firmit̄ credidit: q̄ posset sanare s̄uū
ei⁹: q̄ erat ei valde char⁹: vt dr̄ Luc. v. et
iō d̄ ei⁹ sanatiōe fuit valde sollicit⁹ (acces-
sit g̃ rogās eū di. Dn̄e puer me⁹) s̄uū no-
minās puerū suū. Hoc ē ꝯ sup̄bos qui fa
mulos dedignant̄ (iacet in domo) scꝫ nō
potēs venire ad te. Hoc ē ꝯ inhumanos
dn̄os q̄ expellūt īfirmos famlos a domo
sua ⁊ mittūt ad hospitale (paralyticus / ⁊
male torquet̄) Chry. Infirmitatē tm̄mō
exposuit / sꝫ sanitatis remediū ī ptātē mi-
sericordie ei⁹ dimisit (⁊ ait illi Jesus: ego
veniā ⁊ curabo eū) vn̄ Beda: Qui ad sa-
nādū filiū reguli ire noluit ne diuitias ho
norare videret̄ / ad seruū vadit ne seruilē
cōditionē sp̄reuisse putaret̄ (⁊ r̄ndēs cen-
turio ait: dn̄e nō sum dign⁹) .s. q̄ gētilis
sum. vn̄ Hiero. Quia gentilis fuit ⁊ forte
idola stabāt in domo sua: iō noluit vt xp̄s
intraret: ne in h̄ offenderet̄: (vt ītres sub
tectū meū) Hor. nō dicit palaciū: licet p̄n
ceps esset / sꝫ tectū p̄ hūilitate sui ⁊ ꝯside-
ratiōe magnitudinis xp̄i. Unde Aug. di
cendo se indignū p̄stitit se dignū: nō in cu
ius parietes / sꝫ in cui⁹ corp⁹ xp̄s īntraret.
Un̄ Orige. qn̄ corp⁹ ⁊ sanguinē xp̄i sum-
ptur⁹ es / tūc dn̄s tectū tuū vult intrare: ⁊
tu ergo humiliās teip̄m dic: Dn̄e nō sum

dignus vt intres sub tectū meū: sꝫ tm̄ dic
v̄bo ⁊ sanabit̄ puer me⁹. Un̄ Beda: Ma
gna fides / q̄ diceret credidit eē facta (nā
⁊ ego hō sum sub ptāte cōstitut⁹ hn̄s sub
me milites: ⁊ dico huic vade et vadit) scꝫ
q̄tū ad negociā iplēdū ī absentia (⁊ alio)
antiq̄ est grāmatica (⁊ alio veni et venit)
q̄tū ad officiū iplendū in p̄ntia: (et seruo
meo / fac hoc ⁊ facit) Ex his cōcludit q̄ si
dicto ei⁹ vn⁹ vadit ⁊ ali⁹ venit: mlto plus
si xp̄s de⁹ ⁊ dn̄s dicat infirmitati / vade et
vadet / ⁊ sanitati veni ⁊ veniet (audiēs āt
Jesus (scꝫ q̄ sub velamento carnis cētu-
rio agnouisset excellentiā maiestatis (mi-
rat⁹ est) .i. ad modū mirātis se habuit (⁊
sequētib⁹ se dixit: Amē dico vob̄ nō inue
ni tantā fidē in israel) .i. in pplo iudaico.
Qd̄ intelligēdū est q̄tū ad facilitatē ī cre
dēdo: q̄ alij plurib⁹ signis visis nō credi
derūt: ille v̄o nullo miraculo viso / sꝫ soluꝫ
audito credidit (Dico aūt vobis / q̄ multi
ab oriēte et occidēte venient ⁊ recūbēt cum
abraam isaac ⁊ iacob in regno celorū) q̄
multitudo gentium de diuersis mundi ꝑ-
tib⁹ existētiū ꝑ predicationē aploꝝ cōuer
sa est ad fidē: ⁊ sic ꝑceperūt grām in p̄nti
⁊ gl'iam ī futuro (Filij aūt regni) .i. iudei
ex q̄b⁹ erat nat⁹ / ⁊ q̄bus p̄ncipaliter mis-
sus ad p̄dicandū eis (eijcient̄ in tenebras
exteriores) q̄ repulerūt fidē xp̄i: et sic re-
manēt in pctis suis obstinati. Et sic eijci-
ent̄ ad penas īferni / q̄ dicunt̄ tenebre ex-
teriores. Un̄ Grego. Interiores tenebre
sunt cecitas mētis / exteriores eterna nox
dānatiōis (ibi erit fletus ⁊ stridor dētiū)
Un̄ Raba. Fletus ardore / stridor dentiū
de frigore solet oriri. Unde Job. xxiiij.
Trāsibūt de aquis niuiū ad calorē nimiū
(dixit iesus cēturioni / vade) .i. secure re-
uertere (⁊ sicut credidisti) scꝫ ꝑfecte sic (fi
at tibi) in sanatiōe serui tui (⁊ sanatus est
puer) nō filius / sed seru⁹ (ex illa hora) scꝫ
q̄ dn̄s iesus dixit sibi: fiat tibi. Raba. fidei
merito ostēdit impetrasse salutem seruo.
¶ Ultimo notandū / q̄ legit̄ in euangelijs
xp̄m tres paralyticos curasse. Unū q̄ ia-
cebat in porticu. xxxviij. ānos hn̄s in in-
firmitate: vtꝫ Joh. v. Aliū q̄ portabat̄ a
q̄tuor viris ī grabato: vtꝫ Mar. ij. Ter-

tiũ q̃ fuit seruꝰ cẽtu rionis: sic habet in euange. ho. Circa pñs euan. vbi dr: Extẽdẽs iesus manũ tetigit eũ dicẽs Uolo mũdare. Dicit Hugo de prato q in scriptur sacris inuenimꝰ tribꝰ mõis leprã fuisse mũdatã: q̃ ꝑcat tres modos remissiõis peccatorũ. Primꝰ modus fuit i ablutiõe aq̃ vt lepra naamã vt ptz. iiij. Reg. v. ꝛ ꝑcat baptismũ in q̃ oia pctã mũdãt. sic fuit mũdatꝰ constantinꝰ corpalit̃ et spũalit̃. i. in corpe ꝛ in aĩa simul. Secũdus modꝰ fuit in oñsiõe ꝛ missiõe ad sacerdotes: ꝛ significat ꝯfessionẽ in q̃ ꝛ p quã pctã mũdãtur. vñ Jaco. v. Cõfitemĩ alterutrũ pctã vrã ꝛ orate p inuicẽ vt saluemĩ. Tertiꝰ modꝰ fuit in tactu manꝰ xpi: sic h dr: Extẽdẽs manũ ꝛc. et significat bonaꝫ opationẽ. nã si hõ i pctõ mortali existens nõ despat/ sꝫ fac bõa opa orãdo ieiunãdo/ elimosynas dãdo/ vbũ dei audiẽdo: tunc dñs iesus xps eo citiꝰ illumiat eũ ꝛ nõ patit̃ eũ pire/ sꝫ reducẽ ad pniam: vtꝫ in Cornelio centuriõe de q̃ legit̃ Act. x. Elemosyne tue ꝛ orõnes ascẽderũt i ꝯspectu dei. ꝛ ad eũ missus ẽ beatus petrꝰ apls vt baptizaret eũ. Sꝫ si in

Dñica. III. post octauas epiphanie. Euãge. Matth. VIII.

In illo tempe Ascẽdẽte iesu i nauiculã secuti sũt eũ discipli eiꝰ. Et ecce motꝰ magnꝰ factꝰ ẽ in mari: ita vt nauicula opiret̃ fluctibꝰ. Ipe vo dormiebat. ꝛ accesserũt ad eũ discipuli eiꝰ ꝛ suscitauerũt eũ dicẽtes: Dñe salua nos pimꝰ. ꝛ dixit eis iesus: Quid timidi estis modice fidei? Tũc surgens impauit vẽtis ꝛ mari: ꝛ facta ẽ tranq̃llitas magna. Porro hoies mirati sunt dicẽtes: Qualis est hic: q2 vẽti et mare obediũt ei?

pctõ mortali exñs negligit bõa opari vt mlti stulti faciũt dicẽtes: Ad qd pdest mihi bõa opari: tũc deꝰ derelinq̃t qñq3 tales vt tãdẽ sic in pctis suis moriant̃ et dãnentur. Uñ de h dr in decretis: In pctis exñtes debẽt bona opa facere vt deus corda eorum illustret: de peni. dis. v. falsas. Seq̃t̃: Uade ostende te sacerdoti. h repbendit errorẽ pauperuꝫ de lugduno dicẽtiũ nõ ẽẽ necessariũ sacerdoti ꝯfiteri: q2 q̃libet bonꝰ xpianꝰ ẽ sacerdos.

¶ Postilla.
Ascẽdẽte iesu i nauiculã. mat. viij Mar. iiij. Lu. viij Histo. huiꝰ euã. facta ẽ ãno xpi. xxxiij. kal. Augu. feria. v. lu. iij. inditione. iiij. Añ initiũ illiꝰ euã. scribit. s. mat. h eo. c. q vnꝰ scrib accessit ad iesum ꝛ ait illi: mgr sequar te q̃cũq3 ieris. dic ei: vulpes foueas hñt ꝛ volucres celi nidos: filiꝰ aũt hois nõ hꝫ vbi caput suũ reclinet. et statĩ seq̃t̃ euã. ho. (Ascendẽte iesu in na.) vñ Chry. Cũ mlta ꝛ mirãda dñs oñdisset i t̃ra: trãsijt ad mare/ vt ibidẽ excellẽtiora opa demõstraret q̃tenꝰ t̃re mariq3 dñm se oñderet (secuti sũt eũ ꝛc.) s. trãsfretãtes cũ eo (ꝛ ecce mo.) i. maris turba-

tio. vñ Ps. lxiiij. Qui cõturbas ꝓfundū maris. Et ista tu. batio maris nõ fuit na tural' sȝ impio xp̄i hec facta ē diuia ꝟtu te: vt manifestaret ꝟtus xp̄i discipul' ei⁹: (magn⁹). s. vt magis appareret miraculū (fact⁹ ē in mari) id ē stagno genezareth (ita vt nauicula opireẗ fluctib⁹) supple fere. ⁊ dicit operireẗ/ ⁊ nõ submergereẗ: quia nauis xp̄i cõcuti põt: sȝ sūmergi nõ põt: Cui⁹ figura oñsa ē in arca noe: vt pȝ Geñ. vj. (ip̄e vero dormiebat) Ly. et h̄ duplici de causa: P:ia: vt ꝟitas hūane nature i eo ostēdereẗ. Dormiebat eñ corpe/ sȝ vigilabat deitate. Scd̄a vt discipuli in piculo positi ad xp̄m recurrerēt: ⁊ auxiliū suū peterēt: iõ seqtur (⁊ accesserūt et suscitauerūt eū discipuli ei⁹ dicētes) de uotis p̄cibus (dñe/ nos perim⁹). i. perire timemus (salua nos) Raba. O veraces et bñdicti discipuli xp̄i/ saluatorē vobiscū habetis ⁊ piculū timetis: vita vobiscū ē: ⁊ de morte solliciti estis (⁊ dixit eis: q̄d timidi estis) Ly. q. d. nõ debetis timere cū sim p̄ñs vobiscuȝ/ quē vidistis tot miracula facere i terra (modice fidei) Chry. ꝓpter h̄ vocat eos modice fidei: q: lȝ crederent xp̄m posse eos liberare a piculo cū esset excitatus: nõ tñ credebāt/ q̄ h̄ posset dormiēs facere: q: si pfectā fidē haberēt: cognoscerēt eū tantam ꝟtutē habere dormiēdo q̄tā vigilando: ⁊ tantā in mari q̄tam in terra (Tunc) sȝ post p̄ces discipuloꝝ (surgens). s. a somno (impauit vētis ⁊ mari) ↄ inundationē fluctuū (⁊ facta est trāquillitas magna in mari) Ly. ex quo pȝ eius diuinitas: q: miraculū h̄ fecit impando sicut dñs omniū creaturaꝝ. Vñ seq̄ẗ (porro hoīes mirati sunt) Unde Hiero. nõ discipuli/ sȝ naute ⁊ ceteri q̄ erant in naui (dicentes: Qualis est hic?) Lyra: q: sicut hõ dormit: ⁊ sicut de⁹ miracula facit. Gor. in miraculis xp̄i semp aliq̄d ponitur ad oñdendā veritatē humanā: ⁊ ad ostēdendā veritatē deitatis. vñ Chrysostom⁹: Sōnus hominē/ tranquillitas deū ostēdebat. Tria g̃ admiranẗ: Et hominem dormienteȝ/ ⁊ deū ipantē/ ⁊ creaturam obedientē. Vñ addūt (q: venti et mare obediūt ei) sic creature creatori.

Dñica. IIII. post octauas epiphanie. Euan. Matth. XIII.

In illo tempe Dixit iesus discipulis suis parabolam hāc: Simile factū est regnū celoꝝ hoī qui seminauit

¶ Postilla

Simile factū est regnum celoꝝ: Matth. xiij. Historia hui⁹ euāgelij facta ē in mense Aprili: videlicet p̄ma die anno xp̄i. xxxiij. indictione quinta (Simile factum est regnum celorum) id est status ecclesie militantis: (homini qui seminauit bonum semen in agro suo) Lyra. Homo ille christus est: ager aūt ecclesia/ labore ⁊ sanguine christi exculta: Bonū semē/ est sancta doctrina ⁊ fides catholica (cum autem dormirent homines) id est custodes. Glosa interlinearis: Qui ad tutelaȝ et custodiam sunt deputati. per q̄s p:elati designanẗ

(venit inimic⁹ hō) id est diabolus: vt ptz Exo.xv. dixit inimicus: ꝑsequar et comp.ꝛc̃.(ꝛ supse minauit zizania in medio tritici) qꝛ inter doctrinā veritatis cōmiscuit fallaciā erroris: inter fideles ꝛ electos cōmiscuit prauos homines: inter virtutes cōmiscuit vitia (cū āt creuisset herba ꝛ fructū fecisset apparuerūt ꝛ zizania) Chrys. q̄si similē herbā habēs ita q̄tū ad exteriorē apparentiā frequēter nō est differētia inter semē xp̄i/ ꝛ semen diaboli: sꝫ in facto dep̄hendit̄ diuersitas (accedētes autē serui patrisfamilias: dixerunt ei: Dn̄e nōne bonū semē seminasti i agro tuo: vn̄ ḡ habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo h̄ fecit) Hora. Diabolus dicit̄ inimicus hō/ ex eo q̄ homi a p̄ncipio inimicat̄ (serui aūt dixerūt ei: Uis im⁹ ꝛ colligimus ea? ꝛ ait nō: ne forte eradicetis sil̄ cū eis et triticū: sinite vtraq̄ crescere) .s. zizania ꝛ triticū .i. bonos ꝛ malos (vsq̄ ad messem) .i. vsq̄ ad mūdi ꝯsūmationē (et i tpe messis)

bonū semē in agro suo. Cū aūt dormirēt hoīes: veīt inimic⁹ ꝛ supseīauit zizania i medio tritici ꝛ abijt. Cū āt creuisset herba ꝛ fructū fecisset: tūc appuerūt et zizania. accedētes āt s̄ui p̄rīsfamilias: dixerūt ei: Dn̄e: nōne bonū semē seīasti i agro tuo: vn̄ ḡ hꝫ zizania? Et ait ill̄: inimic⁹ hō h̄ fec̄. Serui aūt dixerūt ei: Uis im⁹ ꝛ colligim⁹ ea? ꝛ ait n̄: ne forte colligētes zizania eradicetis sil̄ cū eis ꝛ triticū: sinite vtraq̄ crescē vsq̄ ad messem. Et i tpe messis dicā messorib⁹: colligite p̄mū zizania: ꝛ alligate ea in fasciculos ad cōburendū: triticū aūt cōgregate in horreū meū.

Dn̄ica. V. Cōfitebor tibi dn̄e p̄r celi ꝛc̃. Hoc euan. quere de sctis. s. in festo Mathie apl̄i.

Dn̄ica in Septuagesima. Euāge. Matthei. XX.

In illo tpe dixit ih̄s discipulis suis pabolaꝫ hāc: Sil̄e ē regnū celoꝝ hoī patrifamilias: q̄ exijt p̄mo mane cōducere oparios ī vineā suā. Cōuētiōe aūt facta cū oparijs ex denario diurno misit eos in vineā suā. Et egressus circa horā tertiā vidit alios stātes ī foro ociosos: ꝛ dixit ill̄: Ite ꝛ vos in vineā meā: et qd̄ iustū fuerit dabo vobis. Illi aūt abierūt: Iterū aūt exijt circa sextam et

id ē iudicij dei (dicā messorib⁹) .i. angel̄ (colligite p̄mū zizania: et alligate ea in fasciculos ad cōburendū) qꝛ ministerio angeloꝝ sepabunt̄ mali tūc de medio iustoꝝ et mittent̄ in gehēnā (triticū aūt) .i. fideles in horreo hui⁹ mūdi ꝯtritos ꝛ flagellatos (cōgregate i horreū meū) i. in celeste gaudiū.

¶ Postilla.

Simile ē regnuꝫ celoꝝ. Matth. xx. Historiā hui⁹ euangelij locutus ē dn̄s iesus xp̄s anno ei⁹ xxxij. kal̄. Octobris. dn̄ica. Luna xiij. Inditione. v. Ante h̄ euan. scribit scūs Matth in xix. ca. q̄ iesus dixit discipulis: amē dico vob̄: qꝛ diues difficile intrabit in regnum celoꝝ. Et iteꝝ dico vob̄: Facilius ē camelū p̄ foramē acus trāsire/ q̄ diuitē intrare in regnū celoꝝ. Auditis aūt his discipuli mirabant̄ valde dicētes: quis ḡ poterit saluus eē? aspiciens aūt iesus ait illis: Apud homines hoc impossibile est; apud deuꝫ autē oīa possibilia sunt. Glosa ordia. diues difficile itrabit in regnū celoꝝ

nonā horā ⁊ fecit silr. Circa vndecimam vo exijt ⁊ inuenit alios stantes: ⁊ dicit illis: Quid hic statis tota die ociosi? Dicūt ei: Quia nemo nos cōduxit. Dicit illis: Ite et vos in vineā meā. Cum autē sero factū esset dicit dn̄s vinee procuratori suo: Uoca operarios ⁊ redde illis mercedē: incipiens a nouissimo vsq ad p̄[illegible]os. Cum venissent ergo qui circa vndecimā horam venerant: acceperūt singulos denarios. Uenientes autē ⁊ p̄mi arbitrati sunt q plus essent accepturi. Acceperūt autē et ipsi singulos denarios. Et accipiētes murmurabāt aduersus patrēfamilias dicētes: Hi nouissimi vna hora fecerūt et pares illos nobis fecisti q̄ portauim⁹ pondus diei ⁊ estus. At ille respōdens vni eorum et dixit: Amice nō facio tibi iniuriā: nōne ex denario conuenisti mecū? tolle quod tuū est ⁊ vade. Uolo aūt ⁊ huic nouissimo dare sicut ⁊ tibi. An non licet mihi facere qđ volo? an oculus tuus nequam est? quia ego bonus sum. Sic erunt nouissimi p̄mi: ⁊ p̄mi nouissimi. Multi enim sunt vocati: pauci vero electi.

Ly. difficile dicit / ⁊ nō ipossibile: q2 difficile ē diuitias possidere ⁊ nō teneri nimis amore earū. Et iterū dico vob: Facili⁹ est camelū p foramē acus transire. Ly. h̄ nō intelligit de q̄libet diuite / s3 de diuite cōstituēte finē in diuitijs: ⁊ totā cōfidentiā suā. Ergo marci. x. dr: q difficile cōfidētes i pecunijs / intrabūt in regnu3 celorum. Ly. Possessio diuitiarum reddit hominē difficilē ad pfectionē acq̄rēdā nō tn̄ facit ipossibile: q2 abraā fuit diues valde, ⁊ tn̄ fuit pfect⁹: vt h̄r Gen. xvij. et ideo Eccl. xxxj. Btūs vir diues q̄ inuent⁹ ē sine macula. Et sequit Et q̄s ē h / ⁊ laudabim⁹ eū? q. d. Uix ⁊ cū difficultate inuenit. Postmodu3 sequit euan. hodiernū. (Silē est regnum celorum). i. status ecclie militātis (hoi p̄rifamilias) Iste ē de⁹ pater q̄ ita gubernat totu3 mūdū / sicut paterfamilias subditos in domo (q̄ exijt p̄mo māe cōducere operarios in vineā suā.) Uinea ē vniuersal ecclia: cuius palmites sūt iusti: q̄ a primo homie iusto. s. abel colligit / vsq ad vltimū hoie3 iustū q̄ nascitur⁹ est: vt dic Grego. Hec vo vinea tot de se ptulit palmites q̄t sctōs ptulit a iusto abel vsq ad vltimum electū q̄ in fine mūdi nascitur⁹ ē. Operarij sūt doctores ⁊ p̄lati a deo missi ad culturā hui⁹ vinee p p̄dicationē ⁊ doctrinā (Qui exijt p̄mo mane) Ly. q2 a p̄ncipio mundi vsq ad noe fuerūt M. dc. lvj. āni. In quo tpe aliq̄s scōs p̄res ad eruditionem hoim misit. s. adā seth ⁊ enoch ⁊ alios sctōs ⁊ iustos (Cōuentio aūt facta cū operarijs ex dena. diurno) Ly. Cōuētio ista est pmissio vite etne p labore: q̄ q̄de3 vita eterna / dr denari⁹ diurn⁹ / q̄ est eq̄lis oīb⁹: q2 vita etna erit eq̄lis oīb⁹ q̄ntū est ex parte finis: q2 nunq̄ finem habebit (Et egressus circa horā tertia3) hora tertia itelligitur mūdi discursus a tēpe noe vsq ad abraā: in q̄ tpe elapsi sūt. ccc. lxxxix. anni: i q̄b⁹ ānis aliq̄ scti ad eruditōe3 aliorum missi sūt a deo vt noe / sem / thare: ⁊ sic de alijs (Iterum āt exijt circa sextā et nonā horā ⁊ fec silr) Hora sexta fuit ab abraā vsq ad moysen: in quo tpe elapsi sūt. cccc. anni / in q̄b⁹ missi sunt abraā isaac ⁊ iacob et duodecim p̄triarche: et sic de alijs. Hora. ix. a moyse vsq ad xp̄m: in q̄ tpe elapsi sūt. M.

dc.xj.anni:in quib⁹ annis ad eruditionē
ppl̄i missi sunt moyses ꝛ aaron ꝛ iosue:iu
dices reges ꝛ pphete ꝛ sacerdotes. Ex=
tāt eñ v̄sus de etatib⁹ veteris leg̃ vt in=
fra. Sexcentū mille sex q̄nquaginta dat
adam. Octoginta noueꝗ trecentos Noe
sub arca. Circūcisus Abraā.cccc. hꝫ an=
nos: Dat trigītaꝗ sex q̄dringētos moysi
lex. Septuaginta tetras q̄dringenta da=
uid ꝛ rex. Sex q̄dringētos dabit trāsmi=
grās babylonꝗ. Añ iesuꝫ cert⁹ h̄ ānorū
dat ordo. Tract⁹ ab hebreis hꝫ sic et bi=
blia nr̄a. Añ iesum nūerat mūdi Hiero.
annos. Unū ter mille septingētos decies
sex. Utraꝗ biblia dat tam nr̄a ꝙ iudeoꝝ
Nota v̄sus seq̄ns nō ē btī Hiero. Añ ie=
sum.cc.min⁹ vno milia q̄nꝗ (Circa vnde=
cimā vo exijt ꝛ iuenit alios stātes:ꝛ dicit
illis: Quid hic statis tota die ociosi) Un=
decima hora intelligit a tpe xp̄i vsꝗ i finē
mūdi:i q̄ tpe gētiles vocati sunt ꝑ p̄dica=
tionē apl̄oꝝ ꝛ alioꝝ eccl̄ie doctoꝝ. Et iō
sequitur: Quid hic stat̃ tota die ociosi?
qꝛ eñ a p̄ncipio mūdi vsꝗ tūc laborare i
bonis opib⁹ neglexerāt:q̄si tota die ocio=
si stabāt (dicūt ei:qꝛ nemo nos ꝯduxit).i.
null⁹ pph̄a:null⁹ doctor ad istruēdū nos
venit:qꝛ lex ꝛ pph̄e filijs isrl̄ date fuerūt:
vt illi in speciali sctificatiōe vigerēt: ex q̄=
bus ƀm carnē xp̄us erat nascitur⁹ (Ite ꝛ
vos in vineā meā) scꝫ corde credēdo/ ore
ꝯfitēdo/opꝫ laborādo. vñ Chry. Quis=
q̄s cū fide recta bonis opib⁹ insistit: hui⁹
vinee opari⁹ existit (Cuꝫ sero factū esset)
Gor. Sero ē mors hoīs: vel sero ē tp̄s iu
dicij:qꝛ illud erit in fine mūdi. Itē sicut se
ro redit hō ad domū suā/aues ad niduꝫ/
ita in iudicio q̄libet ad locum quē sibi pre
parauit ibit: vel ad sinistraꝫ vel ad dexte=
rā (dic̄ dñs vinee).i.de⁹ pr̄ q̄ est dñs iure
creatiōis (pcuratori suo) Ly.i.xp̄o iesu
q̄ missus est ad pcurationē salutis hūane
(voca) Ista vocatio generaliter fiet in iu
dicio: vt ptꝫ Ioh.v. Uenit hora qñ mor=
tui audiēt vocē dei filij: ꝛ q̄ audierit viuēt
(operarios) siue bonos siue malos (ꝛ red=
de illis) statim sine dilatiōe (mercedē su=
am) scꝫ totā sine diminutione: vt patet.j.
Corinth.iij. Unusq̄sꝗ propriā mercedem
accipiet ƀm laborē suum (incipiens a no=
uissimis vsꝗ ad primos) quandoꝗ enim
nouissimi in labore sunt primi in premio.
Uñ Grego. A nouissimo paterfamilias
denarios reddere cepit: q̄ ad paradisi re=
quiem prius latronē ꝙ petruꝫ perduxit.
(Cū ergo venissent qui circa vndecimam
horam venerāt).s. ad opandum in vinea
(acceperunt ꝛ ipsi singulos denarios).i.
vitā eternā: que equalis erit oībus nul
li longior/nulli breuior: meritoꝝ tamē di
uersitate fulgebūt/ alij mag̃/alij minus:
vtꝫ.j. Corinth.xv. Stella differt a stella
in claritate. Hic auteꝫ denarius vnus in
se est: multiplex autē ppter accipientium
differentiā (venientes autem ꝛ primi).i.
illi qui primo vocati sunt ad penitētiā (ar
bitrati sunt ꝙ plus eēnt accepturi) Glo.
interlin. scꝫ digniorē locum in regno (ac=
ceperunt ꝛ ipsi singulos denarios) id est
similia premia iuxta ꝯuentionē predictā.
Unde Remigius dicit: id est eandē eter=
nitatem: (et accipientes murmurabant)
Ista murmuratio potest dici longa exten
sio pene in limbo. Unde Grego. Antiqui
post longa inferni tempora ad celū perue
niunt/ꝛ quasi post murmurationē dena=
riū accipiūt nos aūt sine murmuratione:
qꝛ mox cū de corpe eximus/ sine mora p̄=
mium accipimus scꝫ si iusti fuerimus. Si
militer potest exponi de die penitentie et
martyrij: qꝛ vnus nō statim euolat sicut
alius. Dicitur ergo (ꝛ accipiētes murmu
rabant) scꝫ cōquerēdo aduersum patrē=
familias dicētes (Hi nouissimi).i. marty
res vel in penitētia et in bonis operibus
inferiores (vna hora fecerunt) qꝛ modico
tempore laborē sustinuerūt (ꝛ illos pares
nobis fecisti) scꝫ in p̄mio (qui portauim⁹
pōdus diei ꝛ estus) pondus scꝫ precepto
rum/ ꝛ estū carnalis ꝯcupiscētie quotidie
eidē resistēdo (at ille respondēs vni eorū
dixit: Amice non facio tibi iniuriā: nōne
ex denario ꝯuenisti mecū?) id est nōne p=
misisti pro vita eterna seruare decaloguꝫ
(tolle qđ tuū est) qꝛ paratus sum tibi red
dere mercedē tuā (ꝛ vade) scꝫ ppter im=
pletionē mādatoꝝ/ ꝛ intra in gaudiū dñi
tui: volo aūt ꝛ huic nouissimo) scꝫ i penitē=

tia feruēti (dare si-
cut ꝛ tibi) innocen-
ti. (an non licet mi
bi qđ volo facere)
quia non volo nisi
bonū ꝛ licitū. Un-
de Greg. Stulta ē
questio cōtra boni
tatē dei (an oculus
tuus) id est intētio
tua qua ad ꝓmatū
niteris (nequā est
qꝛ ego bonus sū)
ex natura bonitatis
mee: ideo nulli fa-
cio iniuriā (sic erūt
nouissimi) .i. humi
les et abiecti (pri-
mi) in futuro in sua
exaltatiōe: vtꝫ Lu.
xviij. Ois q̄ se hu-
mi. exal. (ꝛ primi)
in estimatiōe hoīm
i p̄nti erūt qn̄qꝫ no-
uissimi in iudicio dī
qui est scrutator et
cognitor cordium:
(Multi eñ sunt vo-
cati) Ly. s. ad fidē
(pauci vero electi)
ad gloriam. Unde
Greg. Multi ad fi-
dē veniūt: sꝫ ad ce-
leste regnū pauci ꝑ
ducunt. vñ Math.
vij. Arta ē via que
ducit ad vitam: et
pauci sunt qui inue-
niūt eā: ꝛ lata ꝛ spa
ciosa est via q̄ ducit
ad ꝑditionē / ꝛ mul
ti ambulāt ꝑ eam.

¶ Postilla.

Cum turba plu
rima ꝯueniret.
Lu. viij. Mat. xiij.
Historia hu9 euā.
facta est in Apri'i
ꝑaio die anno xpi

Dñica in Sexagesima Euā gelium Luce. VIII.

In illo tempe

Cū turba plurima cōueniret et
dē ciuitatib9 ꝑperarēt ad iesuꝫ:
dixit ꝑ silitudinē: Exijt q̄ semi-
nat semiare semē suū: ꝛ dū semi
nāt aliud cecidit secus viā ꝛ cō
culcatū ē: ꝛ volucres celi come
derunt illud: ꝛ aliud cecidit su-
pra petram ꝛ natū aruit: qꝛ nō
habebat humorē: ꝛ aliud ceci-
dit inter spinas: ꝛ simul exorte
spine suffocauerūt illud: ꝛ aliud
cecidit i terrā bonā: ꝛ ortū fecit
fructum centuplū. Hec dicens
clamabat: Qui habet aures au
diendi audiat. Interrogabāt
aūt euꝫ discipuli eius que esset
hec ꝑabola? Quibus ipe dixit:

xxxij. indictione. v.
Dū initiū illi9 euā-
ge. scribit s. Lu. in
ꝑnci. illi9 ca. q ipe
xp̄s iter faciebat ꝑ
ciuitates ꝛ castella
predicās ꝛ euāgeli
zans regnuꝫ dei et
duodeci apl̄i cū il-
lo. Et mlieres aliq̄
q̄ erāt curate a spi-
ritibus malignis ꝛ
infirmitatib9 vt ma
ria que vocat ma-
gdalena dē q̄ septeꝫ
demonia eiecerat:
ꝛ iohāna vxor chu
se ꝓcuratoris He-
rodis: et Susanna
ꝛ alie multe q̄ mini
strabāt ei dē faculta
tibus suis ꝛc. Tūc
sequit hodier. euā.
(Cum turba pluri
ma ꝯueniret) Hor.
in quo explicat pre
dicationis xp̄i gra
tiositas: ad quā tot
homines cōuenie-
bāt: (et de ciuitati-
bus) nō tm̄ dē villis
rurales / sꝫ etiā dē ci
uitatib9 ciues (pro
perarent ad eum)
scꝫ christū. ꝛ in hoc
etiā notat turbarū
feruor et deuotio:
(qꝛ ꝯueniebant). i.
simul veniebāt: nō
q̄dā i ꝑncipio / qui-
dam in medio / ꝛ q̄-
dā in fine sermōis /
sed simul veniebāt
vt audirēt vbū dei
(dixit per similitu-
dinē) Glo. interliñ.
parabolā. Quare
loquebat i parabo
lis? Rñdet vt a sim.

Uob datũ ē nosse mysteriũ regni dei: ceteri aũt ĩ pabol' vt vidẽtes ñ videãt: ⁊ audiẽtes ñ intelligãt. Est ãt hec pabola: Semen ē ꝟbũ dei. Qđ ãt sec⁹ viã: hi sũt q̃ audiũt: deĩde venit diabol⁹ ⁊ tollit ꝟbũ de cordib⁹ eorũ ne credẽtes salui fiãt. Nam qđ supra petrã: hi sunt q̃ cũ audierint cũ gaudio suscipiũt verbum: ⁊ hi radicẽ nõ habent: qꝛ ad tp̃s credũt ⁊ in tp̃e tẽptationis recedũt. Qđ aũt int̃ spinas cecidit: hi sunt q̃ audierunt ⁊ a sollicitudinib⁹ ⁊ diuitijs ⁊ voluptatib⁹ vite eũtes suffocant̃ et nõ referũt fructũ. Qđ aũt ĩ terrã bonã: hi sunt q̃ in corde bono ⁊ optimo audiẽtes ꝟbũ retinent et fructũ afferunt in patientia

plicib⁹ ei⁹ p̃dicatio facili⁹ retineret̃ (Exijt q̃ se.) Hor. sensus lr̃al' ē plan⁹ ⁊c̃. Missus scʒ fili⁹ dei a p̃re in mũdũ: vt pʒ Joh. xvj. Exiui a p̃re ⁊ veni ĩ mũdũ (q̃ seiat) .i. cuius officiũ ē seiare (semẽ) .s. ꝟba exteriora f̃m assũptã hũanitatẽ: et interiora f̃m deitatẽ: xp̃i h̃ ei officiũ veit ĩ hũc mũdũ / vt .s. semen doctrine in mũdo spargeret: vt patʒ Lu. x. Alijs ciuitatib⁹ op̃tet me euangelizare regnũ dei q̃ q̃ missus sũ (Et dũ sciat.) h̃ subdit dr̃ias auditoꝝ ꝟbi dei: mõ dic textum euã. vsq̃ ibi (Qui hʒ au. audiẽ. audiat) vñ Chrys. Hic seiator postq̃ pabolã p̃nt' euã. xp̃o suit dixit (q̃ hʒ au. audiẽ. audiat) vbicũq̃ hoc ꝟbũ in diuinis sc̃pturis ponit̃ / excitatio ē mẽtis: ad itelligendũ mysterium: g̃ (hec ꝟba dicẽs / clamabat) .s. vt attenti⁹ audirent (q̃ hʒ aures) Hor. h̃ dicebat: qꝛ oẽs hẽbãt aures / sʒ nõ oẽs audiebãt vt ĩtelligerẽt ⁊ bñ agerẽt. Pro q̃ sciendũ / q̃ triplex ē auditus. Prim⁹ ē nature sensitiue. Scđs / ĩterior ĩtelligẽtie. Terti⁹ / obediẽtie. De q̃ triplici auditu dr̃ in p̃s. xliiij. Audi filia. q̃ ad p̃mũ. ⁊ vide q̃ ad secundũ: ⁊ ĩclina aurẽ tuã: q̃ ad tertiũ (Interrogabãt aũt eũ discipl'i ei⁹ q̃ esset h̃ pabola) Hlo. nõ ĩterrogabãt cũ stati ĩ p̃ñtia p̃pl'i / sʒ cũ eẽt sol⁹ vt hr̃ Mar. iiij (q̃b⁹) .s. discipul' int̃rogãtib⁹ (dixit: vob) q̃ fideles estis (datũ ē nosse mysteriũ regni dei) .i. intelligẽtiã sc̃pturaꝝ (ceteris aũt in pabol') .i. pharisseis ⁊ iudeis incredul' (vt vidẽtes) id est videre se reputantes (nõ videant) vel vt vidẽtes foris hũanitatẽ nõ videãt int⁹ diuinitatẽ .s. oculo fidei: vl' vt vidẽtes foris miracula / nõ videãt intus ꝟtutẽ dei opantẽ (⁊ audiẽtes) .s. ꝟbũ exteri⁹ (nõ intelligãt) sensũ sp̃ualẽ ĩteri⁹ (ẽ aũt h̃ pabola) h̃ s̃bdit dñs pabole expositionem (semẽ ē ꝟbũ dei) dr̃ ãt semẽ ꝟbũ dei xp̃i silitudinẽ. Primo: qꝛ semẽ qđ seminat̃ nisi sub t̃rã cõdiat̃ / sine fructu mãebit: sic ꝟbũ dei qđ in p̃dicatiõe audit̃ nisi ĩ p̃fũdo memorie s̃uet̃ / oĩno p̃dit̃. vñ dauid ĩ p̃s. cxviij. ĩ corde meo abscõdi eloq̃a tua vt ñ peccẽ tibi. Secundo: qꝛ semẽ sine bñficio sol' ñ crescit sic ꝟbũ dĩ p̃dicatũ sine gr̃a dei adiuuãte inutile existit. Et h̃ ē rõ q̃re ĩ p̃ncipio s̃mõis gr̃a ĩplorat̃ / ⁊ sc̃tõꝝ ĩuocatio vt .s. qđ possibilitas nr̃a nõ obtinet eoꝝ nob ĩtc̃cessiõe donet̃. Tertio xp̃i necessitatẽ reficiẽdi. Nã sicut semẽ ē materia panis ad refectionẽ corpis / sic ꝟbũ ē mã p̃dicatiõis ad refectõez aĩe: vt pʒ Deut. viij. Nõ ĩ solo pane viuit hõ / sʒ ĩ oĩ ꝟbo qđ p̃cedit de ore dei. vñ Gre. Cib⁹ mẽtis ē ꝟbũ dei. postmodũ subdit h̃ auditorũ ꝟbi dei q̃ttuor dr̃ias (Qđ aũt sec⁹ viam) .i. vna ps seminis cecidit sec⁹ viã .i. in cor vanitati ⁊ voluptati expositũ (⁊ p̃culcatũ est) cõculcatio trãseũtiũ / s̃cat carnales affectiones (⁊ volucres celi co. illud) p̃ volucres intelligunt̃ demones. g̃ comestio volucrũ s̃cat suggestionẽ demonum. vñ subdit (deinde venit diabolus ⁊ tollit ꝟbũ) .i. mẽoriã ꝟbi (de cor. eoꝝ: ne credẽtes salui fiãt) inuidet eñ diabol⁹ saluti

hoim / sal⁹ āt p̱ fidē bř: vtȝ Lu.vj. Fides tua te saluā fec̄ (nā qđ sup̄ pe.) hi sūt duri ꝛ rebelles p̱ sup̱biā (q̄ cū au. cū gaudio su sci. v̄bū) qꝛ tales i audiēdo p̄dicationē de lectāř / sȝ cū đ p̄dicatiōe recedūt stati dece dūt a bono ꝓposito qđ habuerūt (ꝛ hi ra. nō hn̄t) .s. pfū de firmitat;. Nō āt q̄re arbor radices nō hȝ: aliqn̄ ē / qꝛ ni mis sepe trāsplāta tur: ꝛ hi freq̄nř de bono ad malū mu tāř: ꝛ iō n̄ radicāř i bono. vn̄ sb̄diř (qꝛ ad tp̄s cre. ꝛ in tpe tēpta. rece.) vt ptȝ Eccī. xviij. A māe vsq̄ ad vesperā im mutabiř tp̄s (Qđ āt ce. inř spi. hi sř) scȝ ārij p̱ cupidita tē tp̱aliuȝ. Diuitie tp̱ales spine vocāř qꝛ aiaȝ vulnerāt et p̱ūgūt (ꝛ a sol.) .i. a cura sup̱flua i ac q̄rēdo (ꝛ diuitijs) .i. ab ip̄a rex̱ abū dantia i possidēdo (ꝛ voluptatib⁹) .i. a seq̄nte luxuria di uitijs vtēdo (cūtes suff.) qꝛ qn̄ icipiūt cogitare de sp̄uali bus stati se imiscet cogitatio đ tp̱alib⁹ ꝛ p̄ualens suffocat v̄bū (Qđ āt ce. in t̄rā bo.) i. in cor bonū ꝛ deuotū (hi sūt q̄ in cor. bo.) p̱ industriā nālē (ꝛ optio) p̱ grām iesu xp̄i (audiētes v̄bū dei retinēt) .s. i mēoria (ꝛ fructū af. in pa.) vn̄ Mat. xiij. đr. Alij afferūt fru ctū tricesimū / vt q̄ sunt i statu ꝯiugali: alij sexagesimū: vt q̄ sūt i statu viduali: alij cē tesimū: vt q̄ sūt in statu v̄ginali. ¶ Circa p̄ns euā. vbi đr: Exijt q̄ seiat seiare semē suū. Diē Hugo de p̄:ato / ꝙ p̄dicator v̄bi

Dn̄ica in Quinquagesima.
Euangelium. Luce. XVIII.

In illo tp̄e Assūpsit ihs. xij. disci. suos ꝛ ait il lis: ecce ascēdim⁹ hierosolymā et cōsūmabunř oia q̄ sc̄pta sūt p̱ pp̄has de filio hois. Tradeř

dei / ĥ qđ p̄dicat v̄bo / dȝ iplere: vt si p̄dica tor p̄dicat mūdana ꝯtēni: dȝ ꝛ ip̄e ĥ face re: si p̄dicat abstinētiā ꝛ pniaȝ / dȝ ꝛ ip̄e fa cere: si p̄dicat vitia fugere / ꝛ v̄tutes hr̄e: dȝ ꝛ ip̄e v̄tuos⁹ eē: ꝛ sic đ alijs: ꝛ sic docc re v̄bo ꝛ exēplo. sic ver⁹ p̄dicator dn̄s nr̄ ihs fecit: vt ptȝ Act. j. Cepit ihs fa cere ꝛ docere. seq̄ř i euā. (semē ē v̄bū dei) vbi diligenř ē aduertēdū, ꝙ v̄bū dei ē valde p̄ciosū: qꝛ cōpař corp̱i xp̄i. vn̄ Aug. Interrogo inq̄t vos frēs vł so rores dicite mihi: q̄d vob pl⁹ eē videř v̄bū dei / an corp⁹ xp̄i? Si vult; v̄bū r̄ndere / ĥ vtiq̄ di cere debet; / ꝙ n̄ sit minus v̄bū dei q̄ corp⁹ xp̄i. Et iō q̄ta sollicitudie ob ĥ uam⁹ qn̄ nob corp⁹ xp̄i ministrař vt ni hil ex ip̄o in t̄rā ca dat; tāta sollicitudi ne obs̄uem⁹ ne ver bū dei qđ nob ero gař dū aliđ cogita mus aut loq̄mur đ corde nr̄o đpereat Ex q̄b⁹ iā dictis pȝ ꝙ q̄ sciēř ꝛ ex ꝓposi to desidiose vł saltē ꝯtēptibiliř audiūt ḡuiř peccāt. vn̄ Aug. ꝛ etiā allegař i de cretj: Nō min⁹ re⁹ erit q̄ v̄bū dei negligēř audit / q̄ ille q̄ corp⁹ xp̄i i t̄rā cadere ex ne gligētia sua p̱miserit: ĥ ille. Qđ spāliř in telligi pōt đ illo q̄ negligētia leui i t̄rā sine ret cadere eucharistiā: vt ille q̄ negligenř audit cū ꝯtēptu v̄bū đi: vł đ illo q̄ n̄ curat v̄bū dei audire i hiis q̄ sūt đ necessitate sa

Assūpsit ¶ Postilla (luc. q̄ p̄us igrat ihs. xij. disci. Lu. xviij. Matth. xx.

ei gẽtib⁹ τ illudet̃ τ flagellabit̃
τ ꝯspuet̃: τ postq̃ȝ flagellauerit
occidẽt eũ: τ tertia die r̃surget:
τ ip̃i nihil hoꝝ ĩtellexer̃t: τ erat
ṽbũ istud abscõditũ ab eis: τ ñ
ĩtelligebãt q̃ dicebãt̃. Factuȝ ẽ
aũt cũ appꝛopinq̃ret hiericho:
cec⁹ q̃dã sedebat sec⁹ viã mẽdi
cãs. Et cũ audiret turbã p̃tereũ
tẽ int̃rogabat q̃d h̃ eẽt: dixer̃t
ãt ei q̃ ih̃s nazaren⁹ trãsiret. Et
clamauit dicẽs: Jesu fili dauid
miserere mei. Et q̃ p̃ibãt ĩcrepa-
bãt eũ vt taceret. Jp̃e ṽo m̃lto
magis clamabat: Fili dd̃ misere
re mei. Stãs ãt iesus iussit illuȝ
adduci ad se. Et cũ appꝛopinq̃s
set: int̃rogauit illũ dicẽs: Quid
tibi vis vt faciam? at ille dixit:
dñe vt videã. Et iesus dixit il-
li: Respice fides tua te saluũ fe
cit. τ ꝯfestim vidit: τ seq̃bat̃ illũ
magnificans deuȝ: τ oĩs plebs
vt vidit dedit laudem deo.

Mar. x. Histo. hui⁹ euã. facta ẽ anno xp̃i xxxiij. kal'. Apl'. fe. iiij. lũa. vj. indict. vj. Añ initiũ illi⁹ euã. scribit s. Lu. in eo. ca. q̃ xp̃s dixit dis. s. Amẽ dico vob: Nemo est q̃ reliq̃rit domũ/ aut parẽtes/ aut frẽs/ aut vxorẽ/ aut filios ꝓpt' regnũ dei τ ñ recipiat m'lto pl'a in h̃ tp̃e et ĩ futuro seculo recipiet vitã eternã. Postmodũ Imediate seq̃t̃ euã. illud (Assumpsit iesus duodecim discipulos suos (Hor. dñs iesus p̃uidens ex sua passione discipl'os suos ꝑturbãdos: iõ p̃dixit eis passiõis penã r̃surrectiõis gl'iam: vt cũ eũ moꝛientẽ cernerẽt/ resurrectuꝝ nõ dubitarent (Et ait illis) scȝ tãq̃ȝ suis secretarijs τ amicis (Ecce ascẽdim⁹ hierosolymã) quia hierl'm in mõtanis erat (τ ꝯsũmabũt̃ oĩa q̃ scripta sunt ꝑ ꝓphas de filio hominis) .i. d̃ ṽginis filio: q̃ꝛ ꝓph̃e scripserũt de passione xp̃i futura: vtȝ Hiere. xj. quasi agnus mãsuetus qui poꝛtatur ad victimaȝ. Item Esa. liij. Sicut ouis ad occisionẽ ducet̃: τ q̃si agnus corã tondente se obmutescet τ non aperiet os suũ. Jtẽ Esa. liij. Jp̃e vulneratus est ꝓpter iniquitates nostras: et attrit⁹ est ꝓpter scelera nr̃a. Jtẽ Esa. l. Coꝛp⁹ meuȝ dedi ꝑcutientib⁹: τ genas meas vellentibus: faciem meam non auerti ad increpãtibus τ ꝯspuẽtib⁹ in me. Hic notandũ est cũ carnispꝛiuiũ est tp̃s gaudij τ leticie s̃m ꝯsuetudinẽ mũdi. s. comedere carnes τ bibere vinũ τ d̃litijs carnalib⁹ ꝑfrui: quare ergo sancta mater eccl'ia in tp̃e iocũditatis cõmemorat nob̃ τ ad memoꝛiã reducit tristia insignia passiõis xp̃i? R̃ndet̃ vt q̃libet audiẽs hodie p̃dicare euãgeliuȝ de passione chꝛisti: sic trahat̃ a vanitatibus τ gaudijs mũdi. vñ sequit̃ (Tradet̃ ei gẽtib⁹) Hoꝛ. Tradit⁹ fuit xp̃s: p̃io a discipl'o suo Juda iudeis: vt pȝ Mat. xxvj. Quid vultis mihi dare τ ego eũ vob̃ tradã? Scd̃o a iudeis põtio pilato/ q̃ erat p̃ses gẽtilis. Tertio tradit⁹ est ecõuerso a põtio pilato ip̃is iudeis: vt flagellaret̃ τ crucifigeret̃ τ illuderetur. Pꝛimo eñ illusus fuit ĩ domo cayphe põtific' dicẽtes: Pꝛophetiza nobis xp̃e q̃s est q̃ te ꝑcussit? Scd̃o ĩ p̃toꝛio herodis: q̃ spꝛeuit euȝ cũ exercitu suo et illusit ei cũ veste alba. Tertio ĩ atrio pilati vbi fuit coꝛonat⁹ τ euȝ arũdine ĩ capite ꝑcussus: vtȝ Math. xxvij. Et genuflexo añ eũ illudebãt ei dicẽtes: Aue rex iudeoꝛum. Quarto ĩ patibulo crucis: vt pȝ Matth. xxvij. Mouẽtes capita sua dixerũt: Uach q̃ destruis tẽplũ dei (τ flagellabit̃) Flagellat⁹ eñ p̃mo fuit colaphis ĩ facie: vtȝ Matth. xxvij. Et colaphis eũ ceciderũt. Scd̃o arũdine ĩ capite: vtȝ Mat. xxvij. Et accipiebãt arũdinẽ τ ꝑcutiebãt caput eius. Tertio flagellis ĩ toto coꝛpore: vt ptȝ Joh. xix. ca. Tũc appꝛehendit Jesum Pilatus et flagellauit eum. (Et

conspuet) Cōsputus eīn fuit: primo a iudeis in domo Cayphe: vt3 Matth.xxvij.ca. Tūc expuerūt in faciē eī. Scdo a gētilib⁹ in atrio pilati: vt3 Joh.xix. Et dabāt ei alapas et expuētes ī eū ꝛc. (Et post ꝙ flagellauerit occidēt eū) vñ Hor. Ecce magna crudelitas: qꝛ nō sufficit eis alterū: sc3 vl' flagellare vl' occidere/s3 vtrūqꝫ. Vñ Pilatus flagellatū voluit dimittere: ꝭm illud Joh.xviij.c. Emēdatū ꝗ illū dimittā: s3 iudei noluerūt/s3 post flagellationē eū occidi ꝓcurauerūt (Et tertia die resurget) In hoc ꝓmittit eis cōsolationem de veloci eius resurrectione. Et eī⁹ resurrectio exemplar est nr̄e resurrectionis (ꝛ ipsi nihil hoꝝ intellexerūt) L x. Quia adhuc rudes ꝛ imperiti erāt: ergo nō intellexerūt (Factū est autem cū appropinquaret hiericho) Super⁹ iā xp̄s p̄dixit discipulis suis passionis firmitatē: sc3 ne scandalizarent: hic ostendit suam potentia3: et hoc per miraculosam ceci illuminationem. Unde quos terruit verbo/cōfirmauit miraculo. Per primū astruitur in eis fides humanitatis: per secūdū fides diuinitatis (Cecus quidam sedebat secus viā mendicās: Et cū audiret turbā preterēūtem) multa enim turba p̄cedebat ꝛ etia3 multa sequebat iesum. In quo ostēditur testimoniū doctrine (interrogabat q̄d h esset) ꝛ hoc est valde vtile interrogare de iesu.i.saluatore (Dixerūt aūt ei: quia Jesus nazarenus transiret) Nazarenus est dictus: qꝛ in nazareth est cōceptus ꝛ etiā ibidē nutritus (ꝛ clamauit) nō tm̄ clamore exteriori/sed etiā interiori. De quo dicitur in Ps̄.cxvij. Clamaui in toto corde meo (dicens: Fili dauid miserere mei) q̄si diceret: Non pecuniam/sed misericordiā peto. Et in hoc ꝙ hic cecus clamauit: Jesu fili dauid miserere mei: confitetur vtrā qꝫ in christo naturā: sc3 humanam in hoc q̄ dicit: fili dauid: ꝭm eīn humanā naturam natus ē ex progenie dauid. Et diuinam cōfitet in hoc q̄ dicit: miserere mei. Dei enim est propriū misereri (ꝛ qui preibant increpabant eum vt taceret) Isti significant homines a bono alios retrahētes (ipse vero multo magis clamabat: Fili dauid miserere mei) I quo dat nob exēplum: ꝙ q̄to magis nobis occurrūt impedimēta tanto magis est clamādū ꝛ inuocādū diuinū auxiliū (Stans aūt iesus iussit illum adduci ad se) in quo apparet clementia xp̄i: qꝛ nō dedignat⁹ est stare ꝛ alloq̄ viles ꝑsonas et paupes. Vñ Hiero. Ceco q̄ sequi nō poterat stat dn̄s/ꝛ eū vocari iubet ne turba ꝓhiberet. Hor. sic deberēt facere principes nostri: sc3 cum stare viderent pauperes ꝯquerētes: ꝛ facere vocare ad se/vt audirēt eoꝝ querimonias facerētqꝫ eis iusticiā expedite. Sed iam pōt dici de aliq̄b⁹ illud Esa.j. Pupillo nō iudicant: ꝛ causa vidue nō ingredit ad illos (Et cū appropinquasset interrogauit illū di. Quid tibi vis vt faciā?) q̄si diceret: Christus nō sanat inuitos/ s3 voluntarios. Unde Augusti. Qui creauit te sine te/nō iustificauit te sine te. (At ille dixit: Dn̄e vt videā) Ecce bona ꝛ discreta petitio: nō enim petiuit aurum ꝛ argētum/sed tm̄ lumen. Unde Ps̄.cxlv. Domin⁹ illumīat cecos (ipse aūt dixit illi: respice) non apposuit manum/nec aliquod vnguētum ad sanādum eum/s3 solu3 verbum: qm̄ ipse dixit ꝛ facta sunt (fides tua te saluum fecit) Hor. ex fide eīn impetratur salus sp̄ualis: ꝛ etiā corpalis (ꝛ confestim vidit) Nihil eīn mediū inter deū ꝛ factum dei (ꝛ sequebatur illum) ecce signū ꝑfecte illuminationis: sc3 in corpore et in aīa (magnificās deum) Hor.i. magnū dicens eum magnitudine virtutis. Vñ ps̄.cxlvj. Magnus domin⁹ noster et magna virtus eī⁹ (ꝛ omnis plebs vt vidit q̄ factum est) non inuidet vt pharisei (sed laudem dedit deo) potentie dei/congratulādo sanitati ceci. ¶ Vñ circa presens euangeliu3 vbi dicit: Ois plebs vt vidit dedit laudē deo: nota ꝙ heu plures hodie christiani deum non laudant/sed dehonorant tripliciter. Primo quidā inhonorant mūdum exercētes ꝑ diuersos malos ludos ꝛ per diuersas leticias: Nunc laruis demonum: in signū ꝙ sint filij demonū vtendo: nunc alijs paganicis gestis vtendo ꝓ recreatione: vtputa corporis: sed reuera ꝓ corporis ꝛ aīe destructione. Secūdo alij/

deū inhonorāt: corp⁹ suū pascēdo contra laudes dei: vtz ad Phil.iij. Quorum deus vēter est. Et de illo deo quot miracula faciat: q̄re in sermone discipuli super epistolas dñicales sermone .xv. N. Tertio alij hodie cōtra laudē dei ducūt choreas illicitas: ppt̄ q̄s totiens vnū saltū faciunt ꝟsus infernū q̄tiens vnū i chorea faciūt saltuz: in tali enim est pctm̄ mortale. Unde Aug⁹. Ois mot⁹ petulantie saltus est in pfundū cloace. Et illa auctoritas etiaz allegat̄ i sūma vitiorū i ca. de chorea.

Dñica .I. in Quadragesima Euangelium Matth. IIII.

In illo tempe Duct⁹ ē ih̄s i desertū a spū vt temptaret̄ a diabolo. Et cū ieiunasset q̄dragita dieb⁹ et q̄dragita noctib⁹ postea esurijt. Et accedēs tēptator dixit ei: Si fili⁹ dei es dic vt lapides isti panes fiāt Qui rn̄dēs dixit: Scriptuz est: Non in solo pane viuit homo: sed in omni verbo qd̄ procedit

¶ Postilla.

Ductus est Jesus in desertū Math. iiij. Mar. j. Luce. iij. Tēptatus ē dn̄s iesus anno eius .xxx. Jdus Januarij feria .ij. luna .v. indictōe .iij. Ante initiuz illius euange. habet̄ Lu. iij. Factum est autē cum ois ppl'us baptizaret̄ a Johanne: et iesu baptizato et orāte aptū est celū ꝛ dscēdit spūsctūs corpali spē sic columba i ip̄z Et vox d celo fcā ē: Tu es fili⁹ me⁹ dilect⁹ i te cōplacui mihi. Et ip̄e iesus erat icipiens q̄si ānorū .xxx. vt putabat̄ fili⁹ Joseph. Jesus āt plenus spūsctō regressus ē a iordane. Tunc scz stati p⁹ baptismū (Duct⁹ est iesus) scz spōtanee (in desertū) qd̄ est inter hierlm ꝛ hiericho: vbi q̄dam homo incidit in latrones: vt habet̄ Luc. x. (a spū) scz sctō: (vt temptaret̄ a diabolo) Hoc. voluit aūt tēptari xp̄s / vt temptatorē superaret / vt tēptatos ꝯfortaret / vt modū vincendi doceret: q2 nemo pōt eē sine tēptatiōib⁹: vt ptz Job. vij. Militia est vita hois super terrā (ꝛ cū ieiunasset) Lx. vt carnē suā innocentē p nobis maceraret ꝛ exēplū fidelib⁹ daret etiā ieiunādi (q̄draginta dieb⁹ ꝛ q̄draginta noctib⁹) nō vltra ieiunauit: vt virt⁹ diuinitatis diabolo celaret̄: q2 etiā Moyses i mōte ꝛ Helias in itinere tot dieb⁹ ieiunauerūt. Aliter tn̄ ieiunauit xp̄s ꝛ aliter Moyses ꝛ Helias: nō eni ieiunauerūt virtute ppria sicut xp̄us: sed Moyses sustētatus colloq̄o dei: vt habet̄. Exo. xx. Helias ꝟo ieiunauit in fortitudie cibi semel sumpti: scz cuiusdaz panis subcinericij (postea esurijt (p h̄ ostēdit i se veritatē humane infirmitatis: et occasionē tēptatori dedit: ideo seq̄tur (ꝛ accedēs temptator) scz i specie humana. Ad euidentiam huius tēptationis aduertēdum: q2 diabolus sciebat per prophetas q2 christus futurus erat verus deus ꝛ verus homo: vt habetur expresse Esaie .ix.

Paruulus natus est nob̄ z filius datus ē nob̄ zc̄. sʒ nesciebat certitudinalit̄ q̄ ih̄s nazaren⁹ esset ip̄e de⁹: ḡ tēptādo dixit ei: (Si fili⁹ dei es) scʒ naturalis/ z p̄ ꝯseq̄ns ei eq̄lis in p̄tāte (dic vt lapides isti panes fiāt.) Unde Chry.

circa muros tēpli vbi ascēdebāt sacerdotes pp̄lo p̄dicātes (Dixitq̄ ei: Si fili⁹ dei es mitte te deorsuʒ) Ly. q. d. ꝓ v̄tute ꝓpria potes sine periculo: z etiā ꝓpter ministeriū angeloꝝ tibi seruientiū (Sc̄ptuʒ

Cogitauit apd̄ se: si poterit de lapidibus facere panes: vere filius dei est: si autem non poterit homo est (q̇ respondens) sapiēter: nec diuinitatē ei⁹ poterat ꝓpēdere (dixit Scriptū ē) Deut. viij. (nō in solo pane) scʒ corꝑali (viuit homo/ sed ī omī verbo qd̄ procedit de ore dei) Ly. qd̄ verificat̄ nō solum de vita spūali/ sed etiam corꝑali: sicut patet d̄ moyse: qui ieiunauit. xl. dieb⁹ et. xl. noctibus locutione dei spiritualiter et corꝑaliter sustentatus. Unde Rab. Sicut corp⁹ hūanū nō potest viuere sine terreno ci

de ore dei. Tūc assūpsit eū diabolus in sanctā ciuitatē z statuit eū supra pinnaculuʒ tēpli. Et dixit ei: Si fili⁹ dei es mitte te deorsū. Scriptū ē em̄: q̄ angel̄ suis mādauit de te z in manib⁹ tollēt te ne forte offendas ad lapidem pedeʒ tuū. Ait illi iesus. Rursus scriptū ē: Nō tēptabis dominū deū tuū. Iterū assumpsit eū diabolus ī montē excelsum valde: z ostēdit ei oīa regna mundi z gloriam eorū. Et dixit illi: Hec oīa tibi dabo si cadēs adoraueris me. Tūc dicit iesus: Uade sathana. Scriptū est enim. Dominū deū tuuʒ adorabis: z illi soli s̄uies. Tūc reliquit euʒ diabolus. Et ecce angeli accesserūt z mīstrabāt ei.

est em̄: qm̄ angelis suis mādauit d̄ te: z in manib⁹ tollent te ne forte offendas ad lapidē pedē tuum. Ait illi iesus:) Chryꝭ. nihil mot⁹ vel indignat⁹/ sʒ cū multa modestia scripturaꝝ ei respōdit (Sc̄ptū est) Deut. vj. (Nō temptabis dn̄m deum tuum) Ly. Tēptare enim deū est q̄rere experimentū d̄ dei v̄tute absq̄ necessitate z h̄ est pctm̄: q̄ qn̄cūq̄ hō habet aliquid qd̄ pōt facere ꝭm viā hūanaʒ ad euadendū ꝑiculuʒ: nō dʒ illud omittere. q̄rēdo diuinū experimētū: Et ꝓpt̄ hoc probatio ferri candentis z duella tāq̄ illicita ꝓhibēt

bo: ita z anima non potest viuere sine dei verbo (tūc) scʒ postq̄ deuictus est (assumpsit eum diabolus) Hor. z hoc corꝑaliter Et ꝭm aliquos euʒ in brachijs portauit. ꝭm alios ad manū duxit. Sciendū q̄ hoc nō est mirū q̄ xp̄s fili⁹ dei ꝑmisit se a diabolo duci. Un̄ Grego. in homel̄. j. Quid ḡ mirū: si se ab illo ꝑmisit duci/ q̇ se etiam pertulit a mēbris illi⁹ crucifigi: scʒ a pilato et a iudeis: qui fuerunt membra diaboli (in sanctam ciuitatem) id est in hierusalem: q̄ dicebat̄ sancta/ q̄ diuino cultui deputata/ ꝓpter templum qd̄ erat ibi. Nec erat licitū in lege dn̄i alibi deo sacrificare (et statuit eum supra pinnaculuʒ templi) Hor. pinnaculum dicitur deambulatoriū

tur ab ecclesia. per hoc enim rn̄dit dominus xp̄s diabolo temptanti ꝗ·m: quia cuʒ posset d̄ pinnaculo templi descēdere p̄ viam humanā: scʒ p̄ gradus ad hoc factos in templo: nō debebat p̄ aliū locū descendere: q̄ hoc esset deū tēptare (Iterū assumpsit eum diabolus) Hor. vt si non ex vno/ tn̄ ex reliquo suparet (in mōtē excelsum valde: z oñdit ei oīa regna mūdi) nō est sic ītelligēdū q̄ ex illo loco possent oīa regna z oēs ciuitates determīate videri/ sʒ ostēdēdo diuersas ꝑtes orbis dixit ei: Tale regnuʒ est in tali situ: z tale in tali: enarrādo breuiter magnitudinē z gl̄iam illoꝝ regnorū (z dicit ei: Hec oīa tibi dabo) q. d. In omnibus illis faciā te regē.

Et hec diabol⁹ arrogant̃ loq̄bat̃: nõ em̃ potuit facere: sʒ mẽtiebat̃: q: mẽdax est ꝛ p̃r e⁹.ſ. mẽdacij: vt ptʒ Joh. viij. (ſi cadens) tã inferioꝛ (adoꝛaueris me) tã ſupioꝛẽ. Ecce diabolus cultũ diuinũ ſibi nitit̃ vſurpare: vñ et ab ĩitio appetijt deo ſe ſilẽʒ fieri: vt hr̃ Eſa. xiiij (Tũc dixit ei ih̃s: Uade ſathana). i. recede a me: q: aduerſarius es v̾itati. Hoc ait ih̃s q̄ſi cũ indignatiõe qđ non fecit in p̄cedẽtib⁹ tẽptatiõib⁹ ad oſtendendũ q̄ ꝓprias iniurias debʒ hõ paciẽter poꝛtare / ſed dei iniuriam nullo modo ſuſtinere. et hanc v̾itatẽ ꝑ ſcripturã cõfirmat dicẽs: (Scriptũ eſt) Deu. v. (Dñm deũ tuũ adoꝛabis) Ly. adoꝛatione latrie / que ſoli đo debet̃: Scti autẽ venerari poſſunt veneratione dulie (tũc reliquit eũ diabolus) tã cõfiſus ex dei triumpho (Tũc acceſſerunt angeli et miniſtrabant ei) ſicut dño vero ꝓ̄prij ſerui. Ex hoc apparet diuĩtas chꝛiſti: quia nulla natura eſt ſup angelicã niſi diuina. ¶ Circa p̄ns euãgelium vbi dicit̃: tẽptaret̃ a diabolo lucifero: Notandum eſt / q̄ lucifer fuit de ſũmo oꝛdine ſupioꝛi hierarchie: ꝛ in illo oꝛdine ſupmũ oꝛdinẽ tenuit cui tã p̄ncipi de ſingul̃ oꝛdinib⁹ magna mltitudo adheſit / q̄s oẽs ſecũ duxit. Lucifer aũt dict⁹ eſt: q: p̄ ceteris luxit: ſuecꝫ pulchꝛitudis ꝯſideratio eũ excecauit ſub ditoſꝗ; hr̃e voluit / ꝛ nulli ſubiect⁹ eẽ cõcupiuit: p̄mũ hominẽ temptauit ꝛ vicit: xp̄m tẽptauit ꝛ victus ẽ: ptãtem ſuã tũc amiſit / quã ĩ vltimis tp̄ib⁹ recupabit nũc ligatus / ſʒ ĩ fine mũdi ſoluet̃.

Dñica. II. in Quadrageſima. Euangelium. Matth. XV.

In illo tempe

Egreſſus ieſus ſeceſſit in ptes tyri ꝛ ſidonis: ꝛ ecce mulier chananea a finib⁹ illis egreſſa clamauit dicẽs ei: Miſerere mei fili dauid: Filia mea male a demonio vexat̃. Qui nõ reſpondit ei verbũ. Et accedentes diſcipuli eius: rogabãt eũ dicentes: dimitte eã: q: clamat poſt nos. Jpſe autẽ reſpõdens ait:

¶ Poſtilla.

Egreſſus ieſus ſeceſſit in ptes tyri et ſidonis ꝛc. Math. xv. Mar. vij. Hiſtoꝛia huius euã. facta eſt anno xp̄i. xxxij. viij. idus maij. feria. vj. lu. xix. Jnditione. v. Añ initiũ ill⁹ euã. ſcribit ſctũs Mat. in eo. ca. q̄ xp̄s dixit diſcipulis ſuis: Ois plãtatio quã nõ plãtauit p̄r me⁹ celeſt: eradicabit̃. Sinite illos. ſ. phariſeos ꝛ ſcribas / ceci ſũt ꝛ duces ceco rũ. Cec⁹ aũt ſi ceco ducatũ p̄ſtet ambo in foueam cadunt. Tũc poſtmodũ ſequit̃ euan. hodiernũ (Egreſſus ih̃s) ſcʒ đ t̃ra geraʒenorũ relictis ſcrib. et phariſeis calũniatoꝛib⁹ ſuis q̄ ex h̄ calũniabant̃: q: diſcipuli xp̄i trãſgrederent̃ traditiões ſenioꝝ ꝛ ñ lot̄ manib⁹ mãducarẽt: Et h̄ ip̄i phariſei putabãt eſſe grãde pctm̃. Xp̄s aũt dixit: Non lo-

Crus

tis manib⁹ mãducare nõ coinq̃nat hoiem sȝ q̃ de corde exeũt ea coinq̃nãt hoiem: de corde em̃ exeũt cogitatiões male: homicidia/adulteria/fornicationes/furta/falsa testimonia/blasphemie: h̄ sũt q̃ coinq̃nãt hoieȝ (secessit in partes tyri ꝛ sidonis) Tyrus ꝛ sidon sũt ciuitates gentiliuȝ site i terra ꝓmissionis ꝓpe mõtẽ libani (et ecce mulier chananea) .s. natione: Nã chananei habitauerũt i terra promissionis añ filios isrl': nec poterãt ꝑ eos totalit̃ extirpari. vñ ista mulier ab illis qui remanserãt/ descẽderat. Ista aũt mulier audiuit de miraculis iesu xp̄i: ꝛ iđo firmiter credebat/ q̃ filiã suam sanare poterat (a finibus illis egressa) Et vt habet̃ Mar. vij. Prio venit ad iesum intra domũ: sed q̃ eã ibi nõ exaudiuit/secuta est eũ in itinere (clamãs miserere mei fili dauid) audierat enĩ xp̄ȝ promissum iudeis descendere de genere dauid: ergo clamauit (Miserere mei fili dauid: Filia mea male a demonio vexatur. Qui non respondit ei verbum) Hec est prima duricia quam christus ostendit huic mulieri: non ꝓpter indignationem/ sed vt ex perseuerãtia ipsius in prece firmitas fidei eius ꝛ deuotio ostenderet̃ discipulis/vt ipsi ꝓ ea rogarẽt: vt sic ostenderet nos sanctorum precibus indigere. Unde sequitur (Et accedentes discipuli eius rogabãt eum) ꝓ ea (dicẽtes: Dimitte eam/ quia clamat post nos) Lyra. Moti erãt ad hoc ex cõpassione/ videntes fidem ꝛ deuotionem mulieris (Ipse autem respondens ait: Non sum missus nisi ad oues que perierũt domus israel) Ista fuit secunda duricia xp̄i ad mulierẽ istam: quasi diceret: eam nõ esse de ouib⁹ israel. i. dei: ꝛ ꝑ consequens relinquebat̃ q̃ ipsa erat de ouib⁹ diaboli. Ly. antiq̃s pr̃ibus iudeoꝝ facta fuit ꝓmissio de xp̄o sicut abrae ꝛ dauid. Sȝ q̃ iudei ꝓ maiori pte fidẽ xp̄i repulerũt/ꝛ gentiles eã susceperũt: iđo dicit Hiero. nõ dicit xp̄s h̄ q̃n etiam ad gentes missus sit. Cum autem hec mulier videt nihil posse ipetrare ꝑ ap̄l'os/ tũc ꝑsonaliter ꝓpi⁹ accessit. Unde sequit̃ (At illa venit) procidẽs ad pedes ei⁹ (et adorauit eum) scȝ tã q̃ dñm ꝛ creatorem oĩm creaturarũ tanq̃ deũ celi ꝛ terre tanq̃ precatorem angeloꝝ ꝛ hoim (dicẽs: Dñe adiuua me) ꝛ q̃ filie infirmitatẽ suaȝ estimat: ideo dicit (Domine adiuua me. Qui rñdens ait: Non est bonum sumere panẽ filioꝝ ꝛ mittere canib⁹) Hec est tertia duricia/ q̃ eam canẽ appellauit: ꝛ non esse dignã pane (At illa dixit: Etiã dñe) Hic ostẽdit̃ humilitas mulieris huius: q̃ ipsa fatebat̃ se esse canem dicẽs (Etiam dñe) q̃ verũ est qđ dicis: nec peto panem integrũ/sed micã (nam et catelli edũt de micis q̃ cadũt de mensa dñorũ suoꝝ) .q.d. q̃ sicut catelli aliq̃ modica/ vtpote micas cadentes de mensa ꝑcipiũt: sic et ego gentilis debeo saltem modicũ q̃d ꝑcipere de beneficijs tuis. Querit̃ hic: q̃re xp̄us huic mulieri tantam ostendit duriciam? Rñdet Hiero. hoc fecit vt exemplũ perseuerantie nobis daret: ꝛ eius fidẽ et constantiam ꝓbaret/ et ꝓbatam manifestaret (Tũc rñdens iesus ait illi: O mulier/ magna est fides tua) Jaco. Parisieñ hic patet q̃ ideo filiã non secũ adduxit ad iesum/sȝ eã dimisit in domo: nec xp̄m ad eã ire petiuit: q̃ credebat eũ posse filiã suaȝ liberare solo v̄bo (fiat tibi sic̃ vis) Ly. q. d. fides tua hoc meret̃. Chry. Hic oñdit q̃tum valet ꝯstantia orõnis: q̃ qđ apo-

Nõ sũ missus nisi ad oues q̃ pierũt dom⁹ isrl'. At illa veĩt ꝛ adorauit eũ dicẽs: Dñe adiuua me: Qui rñdẽs ait: Nõ est bonũ sumere panẽ filiorũ ꝛ mittere canibus. At illa dixit: Etiã dñe: Nã ꝛ catelli edũt de micis que cadunt de mensa dominoꝝ suorũ. Tũc rñdens iesus ait illi: O mulier magna est fides tua fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora.

stoli nō obtinuerūt ista pfecit (et sanata est filia ei9 ex illa hora) scz qñ sermo xpi processit de ore ei9: qr cū rediit domū inuenit filiā sane mētis et plene liberatā et sanatā. ¶ Circa presens euāge. vbi dicitur: Filia mea male a demonio vexatur: Notādum qꝫ ad hoc qꝫ qs nō possideatur a diabolo duo valent. Primo vt qs sibi a pctō caueat/pserti mortali: et si incidit statim pterat: qr in talē demon ptātez nō hz vt pbat Cassia. in collatiōe patrū per exemplū de sctō anthonio: quē duo magi odiētes p tres successiue demones eijcere de cella sua conabantur. Cū aūt beat9 Anthoni9 temptationem amarissimam sentiēs oraret et signo crucis se muniret: semp vacui demones recesserūt. Et sic tandez magi illi a beato Anthonio vtutem crucis xpi et fidei catholice vidētes ad fidez cōuersi sunt. Tunc diffiniuit beat9 Anthonius: nullaten9 demones posse mētem cuiusqꝫ vel corpus inuadere/si eā primum instituerit omnibus cogitationibus sanctis/que prius mentē possederint. Secundo valet fidei simbolū dictū vel crucis signum p se vel pro suis impressum. Exemplū patet in dial. Grego. li. ij. ca. vij. de iudeo custodito p signum sancte crucis. ¶ Postilla.

Erat iesus eijciēs demonium Lu. vj. Matth. xij. Mar. iij. Hoc euā. factū est anno xpi. xxxj. kal. Decēb. fer. v. inditione. iiij. luna xvij. Añ initiū illi9 euāge. scribit sctūs Luc. in eo. ca. Factū ē cū esset iesus i qdam loco orās vt cessauit/dixit vnus ex discipulis ei9 ad ipm: Dñe doce nos orare sicut Johēs docuit discipl'os suos. Et ait illis: Cū oratis dicite: Pat' noster qui es in cel' sanctificetur nomē tuū etc̄. Tunc postmodū sequit euan. hodier. (Erat Jesus eijciens demoniū) Hoc. cōueniēter aūt p9 documētū orōnis ponit miraculū expulsionis demonis: vtz Marci. ix. Hoc gen9 demonioꝝ i nullo potest exire nisi i orōne et ieiunio (et illud) scz obsessuz/ nō demonium (erat mutū) Hoc. s. ab effectu: qr mutū faciebat hoīem Math. xij. hz: qꝫ etiā cec9 erat et Marc̄. ix. qꝫ etiā surd9 erat. vñ Beda: Jn vno homine tria ppetrata sunt miracula: cec9 videt/mut9 loquit/ possessus a demonio liberat (et cum

Dñica. IIII. in Quadragesima Euangelium Luce. XI.

In illo tempe Erat iesus eijciens demoniū: et illud erat mutū. Et cuz eiecisset dmoniū locut9 ē mut9: et admirate sunt turbe. Quidā autē ex eis dixerūt: Jn beelzebub pncipe demonioꝝ eijcit demonia. Et alij tēptātes signū de celo qrebāt ab eo. Jpse autē vt vidit cogitationes eorum dixit eis: Omne regnū in seipsum diuisuz desolabitur: et dom9 supra domum cadet: si aūt et sathanas i seipm diuisus ē: quomō stabit

eiecisset locut⁹ ē mut⁹: ꝛ admirate sūt turbe) scȝ simplices ꝛ minores: maiores aūt calūniabant miraculū et blasphemabāt: vñ sequit (q̄dā autē) scȝ scribe ꝛ pharisei (dixerūt: in beelzebub pncipe demonioꝝ eijcit demonia) miraculū illō erat publicū: ꝛ iō denegare nō poterāt: sȝ puertere conabāt dicētes / ꝙ xtute demonis factū esset. Odiū eñ et iuidia puertunt iudicia: ꝛ fctā iterptant ad deterioꝛē ptē. Scribe aūt ꝛ pharisei valde oderūt xp̄m: qꝛ acrit arguebat eorū vitia: ꝛ iō miracula diuina virtute fctā dixerūt fieri arte magica. s. i beelzebub pncipe dmonioꝝ. Unde Beď. Cultus idolatrie a rege ciuitatis Niniue ortū habuit: q̄ ď morte pr̄is sui noīe Bel intantū doluit ꝙ ob memoriā sui aureā statuā patris sui imaginē ꝛ similitudinē habētē fecit: quā habuit in tāta reuerētia: vt si aliq̄ fugitiui vel facinorosi ad eam cōfugerent / essent securi ď vita sua: ꝛ iō ceperunt ꝛ honores diuinos ei. s. imagini exhibere / vidētes regi placere in h. q̄ exēplo ceteri de locis adiacētibus in honore patrū suoꝝ statuas aureas fecerūt / ꝛ sic creuit idolatria. Beelzebub īterpretať vir muscaꝝ siue habēs muscas: qꝛ musce ꝯgregabāť ad idolū illō ppť cruorē aīaliū q̄ ibi imolabant. In pdicto autē simulacro dicebant iudei pncipē demonioꝝ hītare: tū qꝛ illō dr pͥmū fuisse idolū / sić dr i histoꝛijs: tū qꝛ cultus ei⁹ apď gētiles generalioꝛ erat atq̄ celebrioꝛ: ꝛ p ip̄m dicebant xp̄m eijcere demonia: h aūt ex magna inuidia. vñ Chrys. Inuid⁹ nō q̄rit q̄d dicat / sȝ solū vt dicat (alij temptātes signū de celo querebāt ab eo) Glo. Fortassis q̄rebāt descēsuȝ ignis de celo: sicut factū fuit tēpe Helie. iiij. Re. xviij. aut manna p descensum: sić tēpe Moysi vt pȝ Exoď. xvj. vl' sicut tempore Josue sol stetit spacio vnius diei Josue. x. vel sicut tempe Ezechie sol retrocessit decē gradib⁹: vt habeť Esa. xxxviij. (ipse aūt vt vidit cogitationes coꝝ) Beda: Nō ad dicta / sȝ ad cogitata christ⁹ respōdit: vt vel sic cōpellerentur credere patri eius q̄ cordis occľta videbat: hoc enim nō potest demon vel aliqua creatura / sed solus deus: vt ꝛ ipsi i sua scriptura habebāt Unde. iij. Regum viij. Tu solus nosti corda filiorum hominum. Item. j. Regum. xvj. Homo videt ea que patent: deus autem intuetur cor (dixit eis: Omne regnū in seipsum diuisum desolabiť). i. destruet. Nam vt di-

regnū ei⁹: qꝛ dicitis in beelzebub eijcere me demonia. Si āt ego i beelzebub eijcio demoīa: filij vr̄i in q̄ eijciūt? Ideo ip̄i iudices vr̄i erūt. Porro si i digito dei eijcio dmonia: pfecto puenit i vos regnū dei. Cū fortis armat⁹ custodit atriū suū: i pace sūt ea q̄ possidet. si āt fortior illo supueniēs vicerit eū: vniūsa arma ei⁹ auferet i q̄b⁹ ꝯfidebat: ꝛ spolia ei⁹ distribuet: q̄ nō est mecū aduersū me est: ꝛ q̄ nō colligit mecū dispgit: Cū imūdus sp̄us exierit ab hoīe ambulat p loca inaq̄sa q̄rēs requiē: ꝛ nō iueniēs dič: Reuertar in domū meā vñ exiui. Et cū venerit inuenit eā scopis mūdatā ꝛ ornatā: ꝛ tūc vadit ꝛ assumit alios septē sp̄us secū neq̄ores se: ꝛ ingressi habitāt ibi. Et fiūt nouissima hoīs illi⁹ peiora priorib⁹. Factū est aūt cū hec diceret: extollēs vocē q̄dā mľier de turba dixit illi: Btūs vēter q̄ te portauit ꝛ vbera q̄ suxisti. At ille dixit: Quinimo: Bt̄i qui audiunt verbum dei ꝛ custodiūt illud.

est Hiero. Que res cōcordia crescunt / dis-
cordia maxime res dilabunt. vñ Aristo.
Ois eñ vt⁹ vnita / fortior est seipa disper
sa (et dom⁹ supra domū cadet) Glo. Do-
mus supra domū cadit / cū hītatores vni⁹
dom⁹ a familia alteri⁹ dom⁹ opp̄mūt (si
autē sathanas in seipm diuisus est) .s. ita
vt vnus expellat alium (quomō stabit re-
gnum eius?) .i. potestas eius (si aūt ego
in beelzebub eijcio demonia) vt vos dici-
tis (filij vestri) .i. apostoli / q̄ sm carnem
a iudeis nati sunt (in quo eijciūt?) .q.d.
si filij vestri / id est apostoli quibus dedi
potestatē super demonia: in nomine meo
demonia eijciunt: iniquum est dicere me
in v̄tute beelzebub demonia eijcere (ido
ipsi iudices vestri erunt) quia existentes
assessores mei in finali iudicio sententiam
meā approbabunt (porro si in digito dei
eijcio demonia) .i. in virtute spiritussan-
cti. qui bene digito cōparat: sicut eñ di-
gitus p̄cedit a corpore et manu / sic spiri-
tussanctus procedit a patre et filio (profe-
cto peruenit in vos regnum dei) Glosa.
sententia diuini iudicij. Unde Augusti-
nus: Regnū dei est potestas iudiciaria q̄
damnant impij / et a fidelibus secernunt:
(cum fortis armatus) .i. diabolus (cu-
stodit atrium suum) Glosa. i. mundum:
quia diabolus ante aduentum filij dei in
mūdo sine cōtradictione principabat (in
pace sunt omnia que possidet) .i. omnes
peccatores q̄ obediunt et fauent ei (in pa-
ce sunt) q̄tum ad diabolum. Unde Gre-
gorius: Illos pulsare negligit / q̄s quieto
iure possidere sentit (si autem fortior eo
superueniens) .s. xp̄s (vicerit eū / vniuer-
sa arma eius auferet in q̄bus cōfidebat)
Christus eñ factus homo / inuasit diabo-
lum (et arma eius abstulit) .i. astutias et
nequitias ipsi⁹ (et spolia) .i. homines ab
eo deceptos christus p se / et cōsequenter
per apostolos suos ad noticiaʒ veritatis
et fidem sancte trinitatis reuocauit: que
spolia xp̄s distribuit / cum fideles suos cu
stodie angelorū mancipauit: et dona spiri
tussancti eis tribuit / resistendo amplius
temptationibus suis (qui nō est mecum /
contra me est) q̄si dicat sm Glosam: opa

mea nō cōueniūt cū opibus diaboli: ego
eñ volo bonū / ille v̄o malū: ego amo hu-
militatem / ille superbiā: ego diligo casti-
tatem / ille luxuriaʒ: ego volo animas sal-
uare / ille pdere (et q̄ non colligit mecū) in
vnitate fidei dilectionis dei et p̄ximi (di-
spergit) qr sic officiū xp̄i est / dispsa cōgre
gare: sic ecōuerso officiū diaboli ē / cōgre-
gata dispergere (Cū imundus spūs exie
rit ab hoie) .s. p cōtritionē / cōfessionē / et
verā penitentiā (ambulat p loca inaquo-
sa) .i. arida. et intelligunt corda fideliū /
in q̄bus exiccatus est humor mūdane la-
sciuie: qui diabolo resistunt: nō cōsentien
tes suis suggestionibus vt peccēt / sed vi-
riliter resistunt sibi (querens requiem et
nō inueniēs) qr vbi req̄escit spūssanctus
p bonas meditatiōes / spūs malign⁹ illuc
intrare non audet (dicit: reuertar in do-
mū meā) .s. q̄ olim erat mea (vñ exiui) .s.
expulsus sum p penitentiaʒ (Et cū vene-
rit / inuenit eam scopis mundatā et orna-
tam) .s. p penitentiam: et vacantē in bo-
no ope. Vñ necesse est vere penitenti / vt
semp aliq̄d boni opis faciat / ne diabolus
inueniat eū ociosum (Tunc vadit et assu-
mit septē spūs neq̄ores se) p septenariuʒ
numerum intelligunt septem pctā morta
lia. Vñ Gregorius: Magdalena septem
demonia habuit / q̄ vniuersis vitijs plena
fuit (et ingressi habitant ibi) quia de do-
mo dei fit habitatio demonū (et erunt no
uissima hoīs illius peiora p̄oribus) quia
quodlibet pctm̄ in recidiuante peius est /
q̄ simile ante recidiuū: p̄pter ingratitu-
dinem (Factum est autem cum hec dice-
ret) .s. christus loquendo contra iudeos
ipsos redarguendo (extollens vocem .s.
in christi cōmendationem (quedam mu-
lier de turba) Glosa. Non diues / nō no-
bilis / sed de cōmuni plebe: quia fuit san-
cta Marcella famula sancte Marthe: q̄
audiens christum a iudeis et phariseis
blasphemari et dehonestari: et nō valens
vlterius sustinere ad laudem filij dei et
confutationem iudeorum et phariseoruʒ
et scribarū / prorupit in laudem filij et ma-
tris dicēs (Beatus venter q̄ te portauit)
et sic matrē dei ex filio laudat: qr ab ipso

filio h3 grāз z glīaз: z vere btūs venī: qz ibi deᵘ factᵘ est hō: etnᵘ tpalis: imortalis/ mortalē: vt pz Joh. j. Et Xbū caro factū est (z vbera q suxisti). s. a qbᵘ alimētū lactis suscepisti (At ille dixit: Quinimmo) q. d. non tm illa est btā q me portauit in vtero suo z lactauit me ex vberibᵘ suis/ imo etiā (beati q audiūt Xbum dei) aure iteriᵘ cordecredentes (z custodiūt illō) ope implētes: qz nō auditores leg iustificabunē/ s3 factores legis: vt pz Ro. ij. Bti ḡ in spe pñti/ et in futuro in re.

¶ Circa pñs euan. vbi dr: Erat iesus eijciēs demoniū et illud erat mutum: Querit: cum christus fecit multa miracula z suā misericordiā pluribᵘ hoibus idulsit eos ab infirmitatibᵘ liberādo: qbus vel cui suam misericordiā magis dicit exhibuisse? Rñdet / q dñs noster Jesus christus: vt dicunt doctores/ Augustinus/ Hieronymᵘ/ et Chrysostomus: nunq liberauit aliquē corpaliter qn etiā spiritualiter: z nunq ptem liberauit qn etiā totū hoiem liberaret: nihilominus si habemus respectū ad grauitatē/ cū vna infirmitas sit grauior alia/ a grauiori liberando infirmitate dr misericordius se huisse. S3 qrit q tn inter alias ē maior infirmitas? Rñdeo / q illa que totū occupat hoiez z corpalit z spūalit plᵘ q illa q solū corpalit. S3 q ē illa? Rñdeo q possessio hois a diabolo: i alijs em ifirmitatibᵘ corpᵘ affligit/ z aia nō: qz stat i suo sensu: s3 qn hō a diabolo iuadit et vexat: vt pz experiētia: tūc q ad aiaз hō affligit z rōnis vsu puat z deide corpᵘ vexat. ergo dñs nr iesus xps hoiez a diaboli manibᵘ liberādo suam misericordiā magis in his q alijs ostendit.

Dñica in medio quadragesime. Euangeliū. Joh. VI.

In illo tempe Abijt ihs trās mare galilee qd est tyberiadis: z seqbat eū mltitudo magna: qz videbāt signa q faciebat sup his q infirmabātur. Subijt ḡ in mōtē ihs: z ibi sedebat cū discipulis suis. Erat aūt pximū pascha dies festᵘ iudeorum...

¶ Postilla. Abijt ihs trans mare galilee. Jo. vj. Mat. xiiij. mar. vj. Hoc euā. factū est anno xpi. xxxij. idus Aprilis dñica luna. xiiij. indictione. v. Ante initium illius euā. habet Joh. v. q xps dixit iudeis z phariseis z scrib: Ego cognoui vos: quia dilectionem dei nō habetis in vobis. Ego veni in nomine patris mei z nō accepistis me. Si alᵘ venerit in noie suo illū accipietis. Quō potestis credere vos q gloriaз abinuicē accipitis: et gliaз q a deo solo ē/ nō qritis? Nolite cogitare / quia ego accusaturᵘ sim vos: apud prēm est q accusat vos Moyses in q vos spat. Si em crederet moysi/ crederetis forsitā z mihi: de me em ille scripsit: si aūt illius lrīs nō creditis / quō Xbis meis credetis? (Post h abijt iesus trās mare galilee) iudei ei credebāt xp̄m

interficere ꝛ nō erat adhuc tps passiōis sue: iō abijt trāſ mare galilee ꝛ tūc pauit multitudinē in deſto. Et istud miraculū factū ē in pncipio tertij anni pdicatiōis xpi circa paſcha: in q̄ die feſto decollat⁹ fuit sctūs iohes baptista. Itē no. ſm Nico. d lyra: q mare galilee est qdā lacus magn⁹ p quē trāſit iordanis fluuius. Et dr mare ſm modū loquēdi hebraicū/ in q̄ ois ɔgregatio magna aqrū vocat mare. Et dr mare galilee a puīcia vl regione: ſic mare anglicanū. Et dr mare tyberiadis ex noie ciuitatꝭ edificate in littore q̄ ātiqt⁹ cenereth dicebat: ſꝫ ab herode tetrarcha reedificata et ampliata tyberias est vocata: in bono2ē tyberij ceſaris (ꝛ ſequebat eū multitudo magna: qꝛ vide. ſigna q̄ facie. ſup his q̄ infirmabant) vñ Mar. vj. Percurrētes vniuerſā regionem illā/ ceperūt i grabatꝭ eos q̄ ſe male habebāt circūferre vbi eū audiebāt eſſe: et ſanabat oēs (Subijt g̃ i mōtē) Ly. qꝛ erat loc⁹ deuotioni ꝛ doctrine apt⁹ (ꝛ ibi ſedebat cū diſcipulꝭ ſuis) docēs eos ꝛ cōſolando. (Erat aūt ꝓximū paſcha dies feſt⁹ iudeoꝝ) Sciēdū ſm Tho. d aqno: q i ſeqnti paſcha fuit xps crucifix⁹: vt hr Joh. xiij. Vñ ab isto miraculo. ſ. de qnqꝫ panib⁹ vſqꝫ ad paſſionē xpi fluxit ān⁹ vn⁹ ad istud paſcha nō aſcēdit xps vt aſpectu ſuo nō excitaret furorē ꝛ inuidiā iudeoꝝ (Cū ſubleuaſſet g̃ oculos ihs ꝛ vidiſſet qꝛ mltitudo maxīa venit ad eū). ſ. ꝓpt deuotionē. vñ dr Matth. xiiij. q ſecute ſūt eū turbe pedeſtres de ciuitatib⁹. Ly. tm̄ eīn deſiderabāt audire xpm q obmiſert apportare alimēta: ꝓpt qd neceſſariū fuit ſi

deoꝝ. Cū ſubleuaſſet g̃ oculos ihs ꝛ vidiſſet: qꝛ mltitudo maxima veīt ad eū: Dic ad philippū: Vñ emem⁹ panes vt mādu cēt hi? Hoc aūt dicebat tēptās eū: ipe eīn ſciebat qd eēt facturus. Rñdit ei philipp⁹: Ducētoꝝ denarioꝝ panes ñ ſufficiūt eis vt vnuſqſqꝫ modicū qd accipiat. Dixit ei vn⁹ ex diſciplꝭ ei⁹: andreas frat ſimōis petri: Est puer vn⁹ h̄ q̄ habet qnqꝫ panes hordeaceos: ꝛ duos piſces: Sed hec qd ſunt inter tantos? Dicit ergo ieſus: Facite hoīes

eri h miraculū (Dixit ad philippū). ſ. q̄re nō qrit a iuda q̄ erat diſpēſatoꝛ? Rñdet btūs Tho. ſup Joh. q philipp⁹ erat oꝛiūdus de illa patria: ꝛ ideo ſpecialem ſollicitudinē gerebat de turba (Vñ ememus panes vt mā ducēt hi? Hoc aūt dicebat tēptās eū) Tho. Xps nō qſiuit vt addiſceret: ſꝫ vt philippū probaret (ipe eīn ſciebat qd factur⁹ eēt) Rñdit ei philipp⁹: Ducētoꝝ denariorū panes nō ſufficiūt eis) Ly. q. d. Paupes ſum⁹: tantā pecuniā habere nō poſſumus: et ſi haberem⁹/ nō ſuffi ceret ꝓ refectione eoꝝ. Ideo ſequit (vt vnuſquiſqꝫ modicuꝫ qd accipiat) Tho. Et eſt argumentū expſſum/ q xps cū tota familia ſua non habebat ducentos denarios: hodie eīn parū videtur vni clerico vel epo habere centum marcas annuatim et vtinam bene expendāt (dixit ei vnus ex diſcipulis eius andreas frater ſimonis petri: Est puer vnus hic qui habet qnqꝫ panes hordeaceos: ꝛ duos piſces) Et puer iſte dr fuiſſe Marcialis: q̄ fuit de parētela ſcti petri et andree fratrū. vñ Chryſ. Andreas erat excellentioꝛ in fide q̄ philippus nōdū pfect⁹: qꝛ videt aliqliter crediddiſſe q poſſent p xpm multiplicari panes iſti. Qꝛ autē addit (ſed hec qd ſunt inter tātos?) oſtēdit imbecillitatē fidei eius: putabat eīn q nō ſic ſufficeret parū ſicut multuꝫ: nec plene capiebat oīpotentiā xpi: eqliter eīn poterat ſatiare multitudinem de paucis ſicut de multis (Dixit ergo ieſus: Facite hoies diſcūbere) .i. oꝛdinate ſedere ad comedendū. Et apoſtoli obediētes verbo xpi ita fecerūt: nō interrogātes qd deberēt

discūbere. Erat āt fenū mltū in loco. discubuerūt ḡ viri nūero q̄si q̄nq3 milia. Accepit ḡ ih̄s panes: ⁊ cū grās egisset: distribuit discūbētib⁹ silr ⁊ ex piscib⁹ q̄ntū volebat. Ut āt ipleti sūt dixit discipulis suis: Colligite q̄ supauerāt fragmēta ne peāt. Collegerūt ḡ ⁊ ipleuerūt .xij. cophinos fragmētoꝝ ex q̄nq3 panib⁹ hordeaceis ⁊ duob⁹ piscib⁹ q̄ supfuerūt his q̄ māducauerāt. Illi ḡ hoīes cū vidissent qđ fecisset signū: dicebāt: q2 h̄ ē vere pph̄a qui venturus est in mundū.

hoīes comedere (erat aūt fenū mltū in loco) Ly. h̄ interponit̄ ad ondēdū q̄ locus erat apt⁹ ad sedēdū. Tho. Terra eīm illa valde calida est: et iō tēpestiui⁹ metūt q̄ nos hic i terri nr̄is: ḡ circa pasca habuerūt fenū i prati (discubuerūt ḡ viri q̄si nūero q̄nq3 milia) exceptis mlierib⁹ ⁊ puul' q̄ nō nūerant̄ hic s̄m legalē ɔsuetudinē. sed solūmō viri a viginti annis ⁊ sup: vt h̄r Nu. j. Attende s̄m Hiero. q̄ cuilibet millenario corrn̄deat vnus panis (Accepit ḡ iesus panes) sc3 in manib⁹ suis. Tho. Et sic panes illi multiplicati sūt in manib⁹ suis virtute oīpotētie sue: ⁊ q̄ potuit panes illos sic mirabiliter mltiplicare: potest etiā panē in corp⁹ suū vertere (⁊ cū grās egisset) .i. cum bn̄dixisset panes eo mō q̄ solit⁹ erat bn̄dicere mensā. In h̄ dat nob exemplū vt a pncipio mense dicam⁹ Bn̄dicite / q̄ sciūt aut vnū pr̄ nr̄: ⁊ in fine mēse / grās deo q2 oīa bona tpalia sūt dona dei (distribuit discūbētib⁹) Tho. nō ipse p se / s3 p discip'os: dedit eīm discipulis ⁊ discipli apposuerūt turb': vt d2 Mat. xiiij (silr ex piscib⁹ q̄ntū volebat) .i. vsq3 ad saturitatē (vt āt ipleti sūt) .i. abūdant̄ refecti (dixit disci. suis) nō turb': q2 discipuli fuerūt s̄uitores: ⁊ iō voluit vt ipsi reliq̄as leuarēt (Colligite q̄ supauerāt fragmēta ne pereāt) p̄cepit h̄ xp̄s ad cōfirmationē veritati ⁊ manifestationē miraculi Tho. In h̄ dat nob xp̄ianis exēplū / vt post prādiū reliq̄e nō dispdant̄ s3 ppt̄ paupes colligant̄ (collegerūt ḡ ⁊ ipleuerūt .xij. cophinos fragmētoꝝ ex q̄nq3 panib⁹ hordea. ⁊ ex duob⁹ piscib⁹ q̄ supfuerūt eis q̄ māducauerāt) Ly. h̄ dicit ad euidentiā miraculi: q̄ pl⁹ remāsit q̄ a pncipio appositū fuit. Tho. Ex iā dictis p3 q̄ pares erāt cophini nūero aploꝝ: in q̄ mōstrat̄ q̄ doctrina aploꝝ p totū orbē erat distribuenda ex reliquijs doctrine xp̄i (Illi ḡ hoīes cū vidissent qđ fecisset signū) Tho. tā magnū ⁊ aptū ⁊ tā opportunū i mltiplicatione panu3 ⁊ in mltitudine reliq̄aꝝ / dixerūt (Hic est vere pph̄a) Lyra. Iudei sciebant q̄ xp̄s erat pmissus in lege p moysen tanq̄ pph̄a ceteris excellentior: vt habet̄ Deutero. xviij. Prophetam de gente tua et de fratrib⁹ tuis sic̄ me suscitabit tibi dn̄s de⁹ tuus ipm tanq̄ me audies. Hoc ē impletū in ipo dn̄o nostro iesu xp̄o. Ergo dicebāt (Hic est vere pph̄a) .i. ille magnus pph̄a pmissus nobis a moyse (qui vēturus est in mundū) ad ipm saluandū: sic aūt nō venerūt alij pph̄e: s3 solū ad denunciandū istius aduentū. ¶ Circa pn̄s euāgeliū vbi agit̄ de illo cōuiuio q̄nq3 panum: q̄rit̄ primo q̄ ministri fuerint in illo cōuiuio? Rn̄det̄ q̄ discipuli xp̄i: q̄b⁹ xp̄s dixit: Facite hoīes discumbere: et Marcialis fuit puer iste q̄ habuit q̄nq3 panes et duos pisces: vt habet̄ in legenda sua. Scđo querit̄ quot fuerūt ɔuiue: q2 forte quinq3 milia viroꝝ. Sed cur nō nominātur femine: cū tales hodie plus q̄ viri sequi videant̄ xp̄m in audiendo sermones / in pceptione eucharistie ⁊ in ecclesiarum frequentatiōe? Respōdet Theophilus: Scripture cōsuetudinē sequit̄ hic iohānes: q̄ scriptura solū a viginti annis vsq3 ad q̄nq̄ginta numerat viros ad bella aptos: sicut moyses fecit Nu. j. Tertio queritur: q̄s fuit magister ⁊ cocus in ɔuiuio?

Rñdet q xps qui accepit panes i manº suas in signũ: q sua potẽtia q creauit celum τ terrã: qua gubernat mundũ: posset multiplicare panes: nõ nouos panes creãdo bm Thomã in .iij. parte summe: sed pijacẽtes multiplicãdo: siĩr ex piscibus q̃tum volebat. Quarto q̃rit: an panes illi et pisces fuerit optimi τ sapientissimi. Rñdet Jaco. Januẽs: Credendũ est: q sic saltẽ in sua specie: τ a simili pbat per Chrys. sup illud Johis. ij. vbi christus in nuptijs mutauit aquã i vinum: vbi sic dicit: Talia sunt xpi miracula vt mlto his que p naturã fiunt speciosiora et vtiliora fiant. Quinto queritur: cur nõ vinum ppinauit hominibus istis quos sic pauit quinq; panibus et duobº piscibus? Respondetur: q potuit eẽ vt panes τ pisces pprietatẽ habuerit tam cibi q̃ potus: sic etiaz adhuc hodie apothecarij sciunt pficere electuaria cibi simul τ potus naturã hñtia.

¶ Postilla.

Quis ex vob arguet me de pctõ Joh. viij. Historia huº euãgelij facta est anno xpi tricesimoscdo. x. Kalen. Octobris feria tertia: inditione quinta. Ante initium i'lius euangelij scribit sanctº Johannes in eodem capitulo q iudei dixerunt christo: Pater noster Abraam est. Dicit eis iesus: Si filij Abrae estis: opera abrae facite. Nunc autẽ q̃ritis inter ficere hoiem q̃ vitatẽ vob locutº sum quã audiui a deo: h Abraã non fecit. Et post pauca: Uos ex patre diabolo estis τ desideria patris vestri vultis facere: ille homicida erat ab initio τ in veritate nõ stetit: quia non est veritas in eo. Cum loquit mendaciũ ex pprijs loquit: quia mendax est τ pr eiº. Tũc immediate sequitur euãgelium hodiernũ. (Quis ex vob arguet me de peccato?) Ly. q̃si diceret: si habetis aliqd pctm qd possitis sup me ostendere: paratus sũ audire: τ me rationabiliter purgare: et ideo cũ hoc nõ possitis facere (si veritatẽ dico vobis) si p quia (quare nõ creditis mihi.) Et subdit cãm dicẽs: qui ex deo est. verba dei audit.) Notandum q aliquid ex deo est dupliciť. Uno modo bm naturam: τ sic omnis creatura est ex deo q̃ est largitº ei esse. Alio mõ sunt aliq̃ specialiť ex deo p gratiã vt q̃ recte credũt i deũ τ mãdata eius seruant. De illis dicit dñs: (qui ex deo est vba dei audit) delectabiliter τ libẽter. Nã q̃ deũ diligit libenter d eo loq̃ audit (ppterea vos nõ auditis) .i. nõ recipitis nec creditis: nec etiã itelligere curatis vba di d ore meo (qr ex do ñ estis)

Dñica in passion. e dñi Euangelium. Joh. VIII

In illo tempe Dicebat iesus turbis iudeoꝝ τ principibus sacerdotuz: Quis ex vob arguet me de peccato? Si veritatẽ dico vobis: quare nõ creditis mihi? Qui ex deo ẽ verba dei audit: ppterea vos nõ auditis: qr ex deo non estis.

⁊ p̱ ꝯñs ſeq̃t: q ſitis ex diabolo ñ p̱ crea-
tionẽ: ſed p̱ imitationẽ Tho. ex deo nãq3
ſũt ſm naturã: ſ3 ex deo ñ ſũt vitio ⁊ p̃ua
affectiõe (Rñderũt g̊ iudei ⁊ dixerũt ei)
Ly. Modus hoĩm iuidoꝝ ⁊ peſſimoꝝ q̃
neſciunt rõnabiliť
rñdere ⁊ ad ꝯuitia
ſe ꝯuertere: ⁊ iõ iu
dei ñ hñtes q̃d rõ-
nabiliter xp̃o rñde
rẽt: ad ꝯuitia ſe cõ-
uertunt dicentes:
(Nõne bñ dicim⁹
nos: q2 ſamarita-
nus es?) ⁊ i h̃ intẽ
dũt xp̃o conuitiari
Tho. erant eñ ſa
maritani viles: et
abiectiſſimi ſ3 opi
nionẽ iudeoꝝ. Vñ
Joh. iiij. Nõ ei co
utunť iudei ſamari
tanis Ly. lic3 xp̃s
eẽt iude⁹ gñe ⁊ nõ
ſamaritan⁹: tñ vo-
cãt eũ ſamaritanũ
q2 vulgar̃ erat apð
iudeos: q homies
malos ⁊ eis odibi-
les vocabãt ſama-
ritanos: q̃uis eẽnt iudei: tal' aũt erat xp̃s
ſm r̃putationẽ eoꝝ: iõ vocabãt eũ ſama-
ritanũ (⁊ ðmoniũ hẽs) Ly. Hoc eñ dice
bãt de xp̃o: Primo ꝓpť miracula q̃ facie
bat q̃ magicis artib⁹ iputabãt: vt3 Lu. xj.
In beelzebub p̃ncipe ðmonioꝝ eijcit de-
monia. Scðo q2 ſecreta cordiũ ipoꝝ fre-
q̃nter dicebat: ⁊ q2 aliq̃ñ q̃dã alta ⁊ ꝓfũ-
da loq̃bať q̃ nõ itelligebãt: ꝓpť qð eũ ar-
repticiũ dicebãt ⁊ iſanũ: vt3 Joh. x. Dice
bãt ãt m̃lti ex ipis: ðmoniũ h3 ⁊ inſanit:
cur vultis eũ audire? (Rñdit ieſus) Hic po
niť ip̃i⁹ xp̃i mãſueta rñſio: q2 cũ maledi-
cereť: ñ maledicebat. j. Pe. ij. (ego ðmo
niũ nõ hẽo) qð pat3: q2 demões expelle-
bat (ſ3 honorifico prẽ3 meũ) ſc3 oĩa q̃ fa-
cio referẽdo ad gl̃ia3 ei⁹: ⁊ ꝟtuti ei⁹ attri
buẽdo (⁊ vos ihonoraſtis me) .i. itulitis
mihi opprobria ⁊ ꝯuitia: vocando me ſa-
maritanũ ⁊ demoniacũ (ego gl̃ia3 meã ñ
q̃ro) ſupple i p̃nti: q2 vita xp̃i i paupťate
⁊ abiectiõe exñs gl̃ie mundane erat ꝯ̃ria
(ẽ q̃ q̃rat) .ſ. de⁹ pr̃ (⁊ iudicet) ꝯ̃ ill' q̃ me
ihonorãt vidictã faciẽdo ꝯ̃ ipiſ: qð factũ
ẽ q̃ñ i vidictã mor-
tis xp̃i ðſtructa eſt
ciuitas ⁊ tẽplu3: ⁊
ppl's occiſus ẽ ⁊ ca
ptiuat⁹ p̱ romãos
impatores. (Amẽ
amẽ dico vob) .i. fi
deľr: ⁊ duplicať ad
maiorẽ affirmatõ3
(ſi q̃s ſmonẽ meũ
ſuauerit) Tho. in
corde p̱ fidẽ: i ore p̱
ꝯſtantẽ ꝯfeſſionẽ: i
ope p̱ bonã opatio
nẽ (ñ guſtabit mor
tẽ in eťnũ) ſc3 eťne
dãnatiõis (Dixerũt
ei iudei) itelligẽtes
q loq̃reť de morte
corpali (nũc cognoui
mus: q2 ðmonium
hẽs) Ly. q. d. pri⁹
tm̃ opinabamur te
hr̃e ðmoniũ: ſ3 nũc
ſum⁹ certi q ita ẽ:
q2 nulla falſitas ẽ a deo ſ3 a diabolo q̃ eſt
pater mẽdacij: ꝟbũ aũt tuũ ẽ ſp̃tũ mẽda
ciũ: ad cui⁹ ꝓbationẽ inducũt (Abraam
mortu⁹ ẽ ⁊ pph̃e) q̃ tñ ſmonẽ dei ſuaue-
rũt: q̃ eſt maioris virtutis q̃ ſit ſmo tu⁹:
⁊ ideo patet falſum qð tu dicis (ſi q̃s ſer
monẽ meũ ſeruauerit: nõ guſtabit mortẽ
i eternũ: Nũquid tu maior es prẽ noſtro
abraã q̃ mortu⁹ ẽ?) Cui p̃mũ data eſt cir-
cũciſio ⁊ facta ẽ ꝓmiſſio de xp̃o: vt pat3
Geñ. xxij. In ſemie tuo bñdiceť oẽs gẽ
tes (et pph̃e) q̃bus de⁹ locut⁹ ẽ (mortui
ſunt. Sciẽdũ q xp̃s loq̃bať de morte ſpi
rituali: ipi aũt intellexerunt de morte cor-
porali (quẽ teipm facis?) ſc3 tu fili carpẽ
tarij Mar. vj. q2 mãifeſtũ ẽ q te iactas
⁊ ad vanã gloriã ꝯ̃ te falſa dicis (Rñdit
ieſus: Si ego) ſc3 inq̃tũ homo (glorifico
meipſum: gloria mea nihil ẽ) id eſt vanã

**Rñderũt g̊ iudei ⁊ dixerunt ei:
Nõne bñ dicim⁹ nos: q2 ſama-
ritan⁹ es tu ⁊ ðmoniũ hẽs? Rñ
dit ieſus: Ego ðmoniũ nõ hẽo:
ſ3 honorifico prẽm meũ: ⁊ vos
ihonoraſti me: Ego aũt nõ q̃ro
gl̃ia3 meã. Eſt q̃ q̃rat ⁊ iudicet.
Amẽ amẽ dico vob: ſi q̃s ſmo
nẽ meũ ſuauerit: mortẽ nõ vi-
debit i eťnũ. Dixerũt g̊ iudei Nũc
cognouim⁹ q2 demoniũ hẽs: Ab-
raã mortu⁹ ẽ ⁊ pph̃e: ⁊ tu dicis:
ſi q̃s ſmonẽ meũ ſuauerit mor
tẽ nõ guſtabit i eternũ: nũquid
tu maior es prẽ nr̃o abraã: qui
mortu⁹ ẽ: ⁊ pph̃e mortui ſunt?
Quẽ teipm facis? Rñdit ieſus:
Si ego gl̃ifico meip̃3: gl̃ia mea**

qd est falsa glia (Est pater me⁹ q̄ glorifi-cat me) Ly. p miraculoꝝ opatione: ꝛ po-stea glorificabit p resurrectiõis ꝛ ascensi-onis gliaꝫ (quē vos dicitis: q: de⁹ nr̄ ē ꝛ nō cog̃uistis eū) Tho. lꝫ p fidē cognoscerēt vnum deum: nō tn̄ nouerant eum inq̄ tum pater: nec scie bant eū habere fi-liū naturalē: ꝛ h̄ eīn p xp̄m declaratum fuit. vn̄ Joh. xvij. Pr̄ maīfestaui no-men tuum hoīb9 quos dedisti mihi: (ego autē noui eū: et si dixero q: ne-scio eum / ero siīlis vobis mēdax) Ly-ra. Sic estis men-daces asserēdo vos eū agnoscere: cum tn̄ eū nō cognoscatis: ita essem men-dax: si assererē me ipm ignorare (Sꝫ scio eum: ꝛ sermo-nem eius seruo) .i. voluntatem eius facio: hoc xp̄s addidit: quia vera cognitio p opa demonstratur. (Abraā pater vester) nō imitatione san-ctitatis / sꝫ ꝑpagatiōe carnis (exultauit) id est cum quadam fiducia ꝛ exultatione desiderauit (vt videret diē meū) .i. tem-pus istud incarnationis mee (vidit ꝛ ga-uisus est) Tho. Uidit eīn abraā p fidem et p spm̄ ꝓphetie incarnationē xp̄i futu-ram: et ex hoc gauisus est ꝓpter redem-ptionem suam ꝛ totius generis humani (Dixerūt ergo iudei ad eum: Quinqua-ginta annos nondum habes / ꝛ abraā vi-disti / q̄si dicerent mentiris. Chry. Qua-draginta annos nondū habebat: quare tot annos ꝓposuerūt? Rn̄det ꝓpter deli-catam nature complexionē: ꝓpter laboꝝ multitudinē: ꝓpter illius terre calidita-tem: ꝓpter multā pauptatē ꝯsumptus et attenuat⁹ videbat maioris etatis q̄ esset (dixit eis iesus: Amen amen dico vobis anq̄ abraā fieret / ego sū) vn̄ Aug. nō dic ego fact⁹ sum: q: ei⁹ esse nō icepit: nec dic fui: q: pteritū tp̄s diuinitas nō hꝫ. Tho. Uerbū p̄ntis tp̄is maxīe cōuenit eternita-ti vbi nulla ē pteritio nec successio / sꝫ oīa sunt p̄ntia (tulerūt ergo lapides vt ia-cerent in eū) tanq̄ blasphemum. Re-putauerunt eīn eū ideo blasphemum quia preferebat se abrae / et eq̄bat se deo: ꝛ iō volebant eū lapidare. Sciē-dū q xp̄s q̄tidie la-pidat a malis xp̄i-anis: q: q̄t malas cogitatiōes q̄s scie-ter recipit in cor su-um cum delectatio-ne ꝛ ꝯsensu / q̄si tot lapides mittit in ie-sum (Jesus autem abscondit se) Ly. non occultando se retro parietem vel aliud hmōi / sꝫ vir-te diuinitatis se reddēdo eis inuisibilem (et exiuit de templo) non ex timore / sꝫ ex dispensatiōe: quia noluit lapidari / sꝫ cru-cifigi: tn̄ a suis discipulis videbat / q̄ secu-ti sunt eū. vn̄ Aug⁹. Quid magnū erat vt eos continuo terra absorberet / ꝛ ꝓ la-pidib⁹ infernū daret? sed tunc patientia erat exercēda / nō potētia: vt nob patiētie daret exēplū. ¶ Circa p̄ns euan. vbi dr̄: Tulerūt g̃ lapides vt iacerēt in eū: Notā-dum / q Hugo de prato dicit: q xp̄s pas-sus est ꝓ nobis abluēdis: q: magnis sor-dib⁹ pctōꝝ inuoluti eram⁹. vn̄ Apoc. j. Lauit nos in sanguie suo. Scd̄o passus est ꝓ nobis redimēdis: q: oēs sub ptāte diaboli tenebamur ꝓ debito ꝑmoꝝ pa-rentū ad inferos descendētes: ideo xp̄s se tradidit vsq ad morteꝫ vt nos libera-ret. Esa liiij. Uulnerat⁹ est ꝓpter iniq̄-tates nr̄as: ꝛ attritus est propter scelera nostra: ꝛ sic xp̄s nos lauit ꝛ redemit. In

nihil est. Est pr̄ meus q̄ glorifi-cat me: quē vos dicitis: q: de⁹ noster est: ꝛ nō cognouistis eū: ego aūt noui eū: ꝛ si dixero: q: non scio eū: ero similis vobis mendax: sed scio eum ꝛ sermo-nem ei⁹ seruo. Abraā pr̄ vester exultauit vt videret diē meuꝫ: vidit ꝛ gauisus est. Dixerūt er go ad eū iudei: Quinquaginta annos nōdum habes: ꝛ abraā vidisti? Dixit eis iesus: Amen amen dico vob: anteq̄ abraā fieret: ego sum. Tulerūt g̃ lapi des vt iacerēt in eū. Jesus aūt abscōdit se: ꝛ exiuit de templo

cui⁹ figura ꝺ latere xp̄i pendētis in cruce exit sāguis z aq̄: vt ꝺr Jo. xix. s. aq̄ ablutiōis/ z sāguis redēptiōis. Tertio pass⁹ est p nob viuificandis: qz oēs i pctis mortui eram⁹. Vn̄ Gre. Mortē nr̄am scȝ culpe/ moriēdo destruxit. Exēplū: sic pellican⁹ effūdēdo sāguinē suū sup fillos mortuos resuscitat z viuificat: sic xp̄s p suū sāguinē nos viuificat. vn̄ in ps. cj. Silis factus sū pellicano. Quarto pass⁹ ē p nobis saluādis qz oēs mortali ifirmitate pstrati iaceba m⁹. vn̄ ps. cvj. Misit v̄bū suū z sanauit eos. vn̄ Aug. ꝺ latere ei i passiōe xp̄i fluxerūt oīa sacra q̄ sūt aie lāguētꝫ efficacissime medicie. Quito passus ē p nob ad celū et ciuitatē nr̄aȝ reducendis z itromittēdis: qz oēs exulabam⁹. Exēplū: sic rex vincens regē inimicū suū q̄ trā et subditos suos sibi abstulerat/ vicit eū catenis i carcere z bōa ei⁹ diripit: z oēs captiuos q̄s tenebat liberat z exules ad ciuitatē reducit sic xp̄us fecit diabolo quē in cruce debellauit z in infernū catenis vinctū misit: et oēs hoies q̄s tenebat captiuos liberauit et ad celum reduxit. ¶ Postilla.

Maria magdalene z maria iacobi z salome zc. Mar. xvj. Disto. h⁹ euā. facta ē āno xp̄i. xxxiij. z tot dieb⁹ q̄t fluxerūt a festo natal' dn̄i vsq ad pasca seq̄ns. vj. kal. apl' luna. xvij. idē tiōe. vj. Vn̄ initiū ill⁹ euā. scribit sanct⁹ Mar. q ioseph ab arimath ia ciuitate accepto corpe iesu/ iuoluit sindōe munda: z posuit in monumēto suo nouo qꝺ erat excisū i petra in q̄ nōdū q̄s q̄ posit⁹ fuerat: et aduoluit lapidē ad ostiū monumenti. Maria aūt mag. z maria iacobi aspiciebāt vbi pōeret. et cū trāsisset sabbatū/ maria magd. z maria iaco. et salo. zc. In h euā. p̄io fit mētio ꝺ ꝺuotiōe illaꝝ scāꝝ mlieꝝ q̄ fuerūt tres q̄ dilexerūt xp̄m in vita: qz seq̄bant eum z alie mlte mlieres q̄ mīnistrabant ei de facultatib⁹ suis. Dilexerūt eū etiā i morte: qz seq̄bant eum in cruce pendentē. Dilexerūt euȝ post mortē: iō vnguēta portauerūt vt corp⁹ ei⁹ vngerēt z h est qꝺ hic ꝺr (Maria magdalene) q̄ fuit soror sancte marthe z sancti lazari (z maria iacobi) q̄ cleophe filia z vxor ip̄i⁹ alphei (et maria salome) vxor ipsius zebedei mr̄ illoꝝ duoꝝ. s. apl'oꝝ Jacobi maioris z iohānis euāgeliste. Et p̄ma illaꝝ nihil xp̄o attingebat nisi de fide z de

In die palmarum.

In illo tempe Cū appropinq̄sset ih̄s hierosolymis z venisset Betphage ad mōtē oliueti zc. Hoc euāge. cū sua postilla q̄re i dn̄ica. j. aduētus.

In die sancto pasche Euangelium Marci. XVI.

In illo tempe Maria magdalene z maria iacobi z salome emerunt aromata: vt veniētes vngerēt ie'su Et valde mane vna sabbatorū

notiõe.s.magda. Ille due erãt materte-
re xp̃i.s.sorores marie v̄gis (emerũt aro=
mata).i.vnguẽta aromatica(vt venieẽtes
ad monumẽtũ vngerẽt iesũ) .i.corp⁹ dñi
iesu qđ de cruce positũ viderẽt i sepulchro
reponi. Cõsuetudo
em erat iudeoꝝ vn
gere corp̃a mortuo
rũ: vt ↄ̃suarẽt a fe
tore/ab icineratiõe
ꝛ a v̄miũ corrosiõe
s3 ille mlĩeres erãt
d̃cepte: q꞉ cũ corp⁹
xp̃i deitate eẽt ibal
samatũ: si per mille
ãnos iacuisset i t̃ra
nec potuisset putre
fieri/nec icinerari/
nec ide v̄mes gñã=
ri. vñ in ps̃.xv.d꞉:
Nec dabis sanctũ
tuũ videre corrupti
onẽ (ꝛ valde mãe)
Ja. Janu. Si erat
vald̃ mane: quõ or
tus erat iã sol? Di-
cẽdũ ẽ ꝙ ille mlĩeres i ciuitate habitabãt:
sepulchrũ aũt ex̃ ciuitatẽ erat. Et sic val=
de mane veniũt.i.vẽire icipiũt: s3 iã ort⁹
erat sol qñ puenerũt. vel sol d꞉ ip̃e xp̃s: q̃
ort⁹ erat.i.surrexit(vna sabboꝝ) itelligẽ
dũ ẽ p̃ma die a sabb̃o: q̃ nũc dñica dies d꞉
Judei eñ dies nominãt a sabb̃o dicẽtes:
P̃ria sabbati: scd̃a sabbi: tertia sabbi ꝛc̃.
(veniũt ad monu.) Querit̃: q̃re v̄go ma
ria nõ vẽit cũ istis mlĩerib⁹ ad monumẽ-
tũ? R̃ñdet̃: ꝙ b. v̄go sciebat ꝙ xp̃s resur
rexerat ꝛ ꝙ i monumẽto corp⁹ ei⁹ nõ erat
Nã pie credẽduz ẽ: ꝙ añ oẽs hoies iã sibi
appuerat. Nã xp̃s p̃cepit honorare prẽm
ꝛ mr̃ez: s3 q̃lis honor eẽt: si aliq̃s vltra ma
re veniẽs p̃sonas ex̃neas pri⁹ visitaret: ꝛ
ad mr̃ez de sua absentia desolatã vltio vi
sitãdã accederet. Sic xp̃s mr̃ez ñ multũ
honorasset si pri⁹ alios d̃ sua resurrectiõe
letificasset: ꝛ tãdẽ mr̃i desolate appuisset.
Itẽ q꞉ ip̃a p̃ ceteri hoĩb⁹ i morte sua ma-
iori dolore pfusa fuit: iõ merito p̃ omnib⁹
hoĩb⁹ d̃ resurrectiõe sua pri⁹ letificari de-

veniũt ad monumẽtũ orto iam
sole. Et dicebãt ad iuicẽ: quis
reuoluet nobis lapidẽ ab ostio
monumẽti? ꝛ respiciẽtes vide=
runt r̃uolutũ lapidẽ: erat q̃ppe
magn⁹ valde. et itroeũtes i mo
numẽtũ viderũt iuuenẽ sedẽtẽ
in dextri cooptũ stola cãdida.
Et obstupuer̃t. Qui dicit illis:
Nolite expauescere: iesũ q̃riti
nazarenũ crucifixũ: surrexit nõ
ẽ hic: Ecce loc⁹ vbi posuer̃t eũ.
Sz ite ꝛ dicite discipuli ei⁹ ꝛ pe
tro: q꞉ p̃cedet vos i galileã: ibi
eũ videbitis sicut dixit vobis.

bult(ꝛ dicebãt: Quis reuol. ꝛc̃) Ly.q.d.
Nõ possum⁹ r̃uoluer̃ p nosip̃as: q꞉ mag-
n⁹ vald̃. Pro q̃ sciẽdũ ꝙ monuñtũ tripl'r
clausũ erat.s. grãdis lapidis ad ostiũ ad-
uolutiõe: sigilli appositiõe: ꝛ militũ depu
tatiõe: s3 xp̃s q̃ exi
uit de clauso vtero
v̄gis: ip̃e de sepul-
chro exiuit saluis si
gillis(ꝛ respiciẽtes
vider̃t reuolutũ la-
pidẽ) p ãgelũ q̃ ve-
nerat ad mãifestã-
dã xp̃i resurrectiõz
vt3 Math. xxviij.
Angel⁹ aũt dñi de
scẽdit de celo: ꝛ re-
uoluit lapidem ꝛ se
dit sup eũ ꝛc̃.(ꝛ in
troeũtes i monu.)
.i.intra clausurã q̃
erat circa monumẽ
tũ(vider̃t iuuenem
sedẽtẽ i dextris co-
optũ stola cãdida ꝛ
obstupuer̃t) Mat.
xxviij. d꞉: Ecce t̃re mot⁹ fact⁹ ẽ magn⁹.
Glo. sic t̃ra i passiõe tremuit: ꝛ mota est i
tristicie signũ: sic i resurrectiõe mota est i
signũ leticie. Sil'r sol clarior apparuit i illa
die. vñ Maxi. i h. Nã ꝛ solẽ ip̃m arbitror
clariorẽ solito i hac die: necẽ ẽ ei vt i ei⁹ re
surrectiõe gaudeat/i cui⁹ passiõe ↄdolu-
it(q̃ dic̃ ill': Nolite ex.) iua: erat eñ eas ti
mor ex isolita appitiõe angeli/ꝛ ex visiõe
custodũ: q꞉ iacebãt ibi tãq̃ mortui(iesũ q̃=
ritis naza. cru. sur. ñ ẽ h) Rab. Nõ ẽ h p
p̃ñtiã carnis: q̃ tñ vbiq3 ẽ p p̃ñtiã maiesta
tis(Ecce loc⁹ vbi po. eũ).q.d. Si mihi ñ
vultis credere: vacuo credatis sepulchro
(s3 ite dicite dis. ei⁹ ꝛ petro) vñ Greg. pe
trũ vocat ex noĩe/ne despet ex negatiõe:
si ei eũ noĩatim nõ exp̃meret: q̃ mgr̃m ne
gauerat vẽire ad discip'los ñ auderet. vñ
hic sp̃al'r dic̃ petro q̃ indignũ se iudica-
bat discipulatu dñ ter negauit mgr̃m: s3
pctã ñ nocẽt qñ nõ placẽt(q꞉ p̃cedet vos
i galileã ibi eũ vide.) sc3 p̃sonal'r (sic dixit
vobis) sc3 iminẽte sue passiõis tempe: v

pꝫ Mar. xxvij. Postq̃ aũt surrexero p̃cedã vos ĩ galileã: ibi me videbitis: vñ hoc etiã habet̃ Math. xxviij. q̃ post resurrectionem xp̃i vndecim discipuli abierũt in galileã in montẽ vbi ꝯstituerat illis iesus: ꝛ videntes eũ adorauerũt. ¶ Et notandũ: q̃ ex euãgelijs colligit̃ q̃ xp̃s decies appruit post resurrectionẽ suã: ꝛ in ipsa die resurrectiõis q̃nq̃es apparuit: ad corroborãdã fidẽ ĩ cordibꝰ fideliũ suoꝝ. Prio soli Marie magdalene sub spẽ hortulani: vt patet Joh. xx. Scdo mlierib9 de sepulchro reuertẽtibus se ostendit: ꝛ eas de sua resurrectiõe letificauit: vtꝫ Joh. xx. Tertio petro ꝑpt̃ negationẽ xp̃i: ꝛ q̃dẽ mesto xp̃us se manifestauit: vtꝫ Luc. xxiiij. Surrexit dñs vere ꝛ appruit Simoni. Quarto duobus discipulis euntibus in emaus: et de ip̃o loq̃ntibꝰ in specie peregrini: vt patet Lu. xxiiij. Quinto decẽ apl̃is cũ sero factũ esset ꝛ fores essent clause ꝑpter metũ iudeoꝝ: venit iesus ꝛ stetit in medio eoꝝ: et dixit eis: Pax vobis: ꝛ Thomas tunc nõ erat cũ eis: vt hr̃ Joh. xx. Istas q̃nqꝫ apparitiones repñtat sacerdos in missa q̃nq̃es vertẽdo se ad ppl̃m: ita q̃ tertia q̃ fit in silẽtio significat apparitionẽ factam petro: eo q̃ nescit̃ vbi facta sit. Sexto apparuit oĩbꝰ discipul̃ p̃nte Tho. s. octaua die resurrectiõis: vtꝫ Joh. xx. Septio ad mare tyberiadis: vtꝫ Joh. xxj. Octauo xj. discipul̃ ĩ galilea ĩ mõte: vtꝫ. Matth. xxviij. Nono vndecim apl̃is recũbẽtibꝰ in cenaculo in hierl̃m: vt patet Mar. v. Decimo in mõte oliueti qñ ascẽdit ĩ celũ: vt ptꝫ Luc̃. xxiiij. Et q̃uis pluries apparuerit: nõ legunt̃ tñ in euangelijs plures eius apparitiones post resurrectionẽ suam: q2 non oĩa sunt scripta vt Joh. fatet̃

¶ Uñ circa p̃ns euãge. qđ loquit̃ đ tribꝰ mulieribꝰ est notandũ: q̃ mulieres cõiter hñt tres laudabiles ꝯditiões. Prima q̃ frequẽter sunt verecũde. Ratio: q2 timide sunt ꝛ valde appetitiue laudis: ideo timent inhonesta facere. Scđa ꝯditio q̃ cõit̃ sũt pie ꝛ misericordes. Rõ: q2 molle cor habẽt nõ potẽtes duꝝ q̃d sustinere. Tertia q̃ cõiter excedũt: vt si sũt misicordes/ nimis sunt tales: si crudeles/ tũc nimis sunt tales: simil̃r đ verecũdia ꝛ iuerecũdia. Sil̃r hñt mlꝉores tres malas cõditões. Pria q̃ cõlter sunt garrule et litigiose: scđa q̃ sũt supbe: tertia q̃ sunt incredule ꝛ supstitiose plusq̃ viri: hoc habẽt ab eua: que plus credidit serpenti q̃ deo.

Feria scđa Pasche Euãgelium. Luce. XXIIII.

In illo tempe Duo ex discipul̃ iesu ibant ip̃a die in castellũ quod erat in spacio stadiorum sexaginta a hierusalez: nomine emaus: Et ip̃i loquebantur ad inuicem đ his omnibus que acciderant. Et factum est dum fabularentur ꝛ secum quererẽt: ꝛ ip̃e iesus ap-

¶ Postilla.

Duo ex discipulis Jesu. Luce. xxiiij. Hoc euangeliũ factum est eodeꝫ die quo supra immediate signatuꝫ est. Ante initiũ illiꝰ euãge. scribit sctũs Marcꝰ: q̃ Jesus surgẽs mane prima sabbati apparuit p̃mo Marie magdalene: de q̃ eiecerat septẽ đmonia illa ꝛ vidẽs nũciauit his q̃ cũ eo fuerãt: ꝛ illi audiẽtes: q2 viueret ꝛ visus esset ab ea: nõ crediderũt. Tũc sequit̃ euãge. hodiernũ. Duo ex discipul̃ iesu ꝛc̃. Supius ꝑbata ẽ resurrectio xp̃i per apparitionẽ factã deuotis mulieribꝰ sicut ĩ euãgelio hodierno est dictũ: hic aũt ꝑbat̃ resurrectio xp̃i ꝑ appitionẽ factaꝫ ex duobꝰ discipulis itinerãtibꝰ. q̃ dic̃ euãge. hodier. (Duo ex discipul̃ iesu) Scꝫ. non ex vndecim apl̃is: sed ex septuagita duobꝰ discipul̃: quoꝝ vnꝰ vocabat̃ Cleophas: aliꝰ đr fuisse Lucas euãgelista qui ex hũilitate nom̃ suũ tacuit (ibãt ip̃a die) scꝫ resurrectõis dñice (ĩ castellũ qđ erat) scꝫ distãs (spacio stadioꝝ sexaginta a hierusalẽ) Sciẽdũ q̃ stadiũ đr a stãdo: ꝛ ha-

ꝓpinquās ibat cū illis: ocl'i aūt
eoꝝ tenebant̄ ne eū agnoscerēt: ꝛ
ait ad illos: Qui sunt hi sermo
nes quos ꝯfertis ad inuicē am
bulātes ꝛ estis tristes? Et respō
dēs vnꝰ cui nomē cleophas di
xit ei: Tu solꝰ ꝑegrinꝰ es ī hie-
rusalē ꝛ nō cognouisti q̄ facta sūt ī
illa his diebꝰ? Quibꝰ ille dixit:
Que? Et dixerūt: de iesu nazare
no q̄ fuit vir ꝓpheta potēs in
oꝑe ꝛ sermōe corā deo ꝛ oī ppl'o
ꝛ quō tradiderūt eū sūmi sacer
dotes: ꝛ p̄ncipes nr̄i ī dānatio
nem mortis: et crucifixerūt eū.
Nos aūt sperabamꝰ: qꝛ ipse eēt
redēpturus isrl': ꝛ nunc suꝑ hec
oīa tertia dies est hodie q̄ hec
facta sūt. Sꝫ ꝛ mlieres q̄daꝫ ex
nr̄is terruerūt nos: q̄ an̄ lucē fu-
erūt ad monumentū: ꝛ nō inuē
to corꝑe eiꝰ: venerunt dicētes
se etiā visionē angeloꝝ vidisse

bet centū viginti passus. Un̄ dr̄ q̄ Hercu-
les tot passus sub vno anhelitu currebat
ꝛ tunc stabat. Un̄ stadiū dicit̄ spaciū viniꝰ
cursus: ꝛ sedecim stadia faciūt vnū milia-
re: ꝛ vnū miliare mille passus ꝯtinet: vn̄
pꝫ q̄ emaus nō di-
stat a hierl'm ꝑ q̄t-
tuor leucas ītegre:
sed deficiūt q̄ttuor
stadia (ꝛ factū ē dū
fabularent̄ ꝛ secū q̄-
rerēt) nō de vanis
sed de his q̄ accide
rant: scꝫ d̄ oꝑibus
iesu et morte eius:
(ꝛ ipe iesus appro
pinquās) Hor. scꝫ
corporaliter ꝛ etiā
sp̄ualiter (ibat cuꝫ
illis) tanq̄ sociꝰ iti-
neris. Et s̄m glo.
vt suā ꝓmissionem
ipleret: dixerat eīn
vt habetur Math.
xviij. Ubi duo vel
tres cōgregati fue
rint ī nomine meo:
ibi ego suꝫ ī medio
eoꝝ. Nam d̄ corꝑe
glorificato dic̄ Au
gusti. q̄ vbicūq vo
luerit sp̄ūs / ibi ꝓ-
tinus erit ꝛ corpꝰ.
(oculi autē eoꝝ te-
nebant̄ ne eū agno
scerent) Ly. qꝛ in-
credulitas ꝛ dubie-
tas eoꝝ demerebat̄ / q̄ xp̄s cognitionem
sui corporis ab eis retardaret. Un̄ Greg.
de se loquentibus p̄sentiā exhibet: sed de
se dubitantibꝰ speciem cognitiōis aufert
(q̄ sunt hi sermones q̄s cōfertis ad inui-
cē ambulātes: ꝛ estis tristes?) nō q̄rit eo
ignorāte: sꝫ vt ex eoꝝ r̄nsiōe incredulitas
ꝛ dubietas ꝯuenientiꝰ arguat̄ (Et respon
dēs vnꝰ cui nomē Cleophas dixit ei: Tu
solus ꝑegrinus es in hierl'm) Ly. id est
cum multi peregrini his diebus venerūt
in hierusalem de diuersis partibus mū-
di: mirū est q̄ tu solus int' alios ꝑegrinos
ea q̄ sunt nota alijs peregrinis ignoras.
(Quibꝰ ille dixit: Que? Et illi dixerūt ei:
de iesu nazareno: qui fuit vir ꝓpheta po
tēs in oꝑe) scꝫ miraculoꝝ (ꝛ sermone) scꝫ
p̄dicatiōis ꝛ doctri
ne. Oēs enim sicut
ꝓpham eūꝫ habe-
bāt: ꝗ dr̄ (corā omī
ppl'o) non corā su-
p̄mis sacerdotibꝰ.
Unde sequit̄ (ꝛ q̄-
modo summi sacer
dotes et principes
nr̄i) Hor. Sūmi sa
cerdotes vocant̄ h̄
p̄lati clericoꝝ: p̄n-
cipes p̄lati laicoꝝ.
(tradiderūt eū) scꝫ
Pilato (in damna-
tionē mortis: ꝛ cru
cifixerūt eū.) qꝛ ad
instantiā ꝛ petitio-
nem iudeoꝝ Pila-
tus fecit eū crucifi-
gi (nos aūt spera-
bamꝰ: qꝛ ipe redē-
pturus esset isrl'.)
Hor. s. a t̄p̄ali s̄ui-
tute romanoꝝ ꝛ d̄
sp̄uali seruitute de
monū et pctōꝝ: sic
eīn p̄dictuꝫ erat in
Ps. cxxix. Apud
dn̄m mi̅sericordia: ꝛ
copiosa apud eū re
dēptio (ꝛ nunc suꝑ
hec omnia tertia dies est hodie q̄ hec fa-
cta sunt) scꝫ dies resurrectiōis a die scꝫ q̄
hec facta sūt: id est a die parasceues quo
xp̄s passus fuit ꝛ sepultus (sꝫ ꝛ mlieres
quedam ex nr̄is) scꝫ Maria magdalene
ꝛ Maria Jacobi et Salome (terruerūt
nos: que ante lucem fuerūt ad monumē-
tum: ꝛ nō inuēto corpore eius) quia xp̄s
iam surrexerat: non de nocte / sed in ipso
pūcto diei qd̄ vocat̄ diluculū (venerūt di-
cētes se etiā visionē angeloꝝ vidisse:) scꝫ
visione corporali in assumptis corporibꝰ

(q̄ dicūt eū viuere) sed discipuli nō cre de bāt v̄bis mlie℞ plene (⁊ abierūt q̄dā ex nr̄is ad monumētū) sc₃ Petr⁹ ⁊ Johs (⁊ ita inuenerūt sic mlieres dixerūt) q₂ inuenerūt sepulchꝝ vacuū corꝑe ⁊ sola lintheamina ṙmāsisse (ip₃ x̄o nō inuenerūt ⁊ ip̄e dixit ad eos) .s. ex rn̄sione eo℞ arguēs eos (O stulti) ꝓpter cecitatē intellectus (⁊ tardi corde) ꝓpter tarditatē affectus (ad credēdu₃ in oīm̄bus q̄ locuti sūt ꝓphete) de christi morte et resurrectiōe: quas scꝑturas debebāt itelligere: maxime q₂ fuerāt cum xp̄o ꝑncipalit̄ qn̄ discipulis talia loq̄bat̄: (nōne sic oportuit pati xp̄m) Ly. tum ꝓpter p̄ris ordinationem: tum ꝓpter humanā redēptionē: tū ꝓpter scꝑture ipletionē₃ (⁊ ita intrare in gloriā suā₃?) sc₃ p passionē ⁊ mortē tanq̄ p artā viā et p angustā portā. Et ex h̄ patet: q₂ fatui sūt q̄ sine tribulationibus volūt intrare in gloriā alienā: cū xp̄s per passionē suā intrauit in gloriā ꝓpriā: ⁊ h̄ ꝓpter nr̄am informationē .s. vt discam⁹ q₂ p mltas tribulatiōes oportet nos itrare i regnū celo℞: vt h̄r Act. xiiij. (⁊ incipiēs a moyse ⁊ oib⁹ ꝓphetis) oēs eñi de ip̄o ꝓphetauerūt: vt testat̄ beat⁹ petrus Act. x. Huic oēs ꝓphete testimoniū ꝑhibebāt (interpretabat̄) .i. exponebat (illis in omnibus scripturis q̄ de ipso erāt) Ly. nō q₂ oēs scꝑturas q̄ de xp̄o sunt explicaret qd̄ tam in breui tēpore nō fieret: sed explicabat q̄tū sufficiebat ad ꝓpositū ostēdēdū (et appropinq̄uerūt castello quo ibāt) sc₃ duo p̄dicti discipli ⁊ ip̄e) .s. dn̄s iesus xp̄s (finxit se longi⁹ ire) Hō. talē exhibuit se eis i corꝑe / q̄lis apud eos erat i mēte: sc₃ extraneū ⁊ longi⁹ iturum. vnde Udalricus dic̄: Si q̄s dat p aliqd̄ opus vel p v̄bū duplex aliq̄d itelligere qd̄ nō ē: nō intentiōe fallēdi / s₃ intentiōe vtilitatē ꝯsequēdi talē simulationē non esse peccatū (⁊ coegerunt illū) .i. obnixe rogauerūt / desiderantes adhuc audire ipsum. Uñ Gregō. hoc exēplo colligit̄: q₂ peregrini nō solum ad hospitiū vocādi sunt: sed etiam trahendi (dicentes: Mane nobiscū) Ecce optima petitio: petunt eñi diuinā cohabitionē et mansionē: (qm̄ aduesꝑascit:) q̄ ad noctis appropinquationē (et inclinata est iā dies) quo ad diei declinationē (⁊ itrauit cū illis.) Ecce hospes ille cū q̄ veniūt oīa bona: Sap. vij. (⁊ factū est cū discūberet cū illis) sicut magister cū discipulis (accepit panē ⁊ bn̄dixit et fregit ⁊ porrigebat illis) Ly. sic ꝯsueuerat facere añ passionē: sic eñi frangebat panē ac si scinderet̄ cū cultello (⁊ aꝑti sunt oculi eo℞) Ly. q₂ volūtarie se eis ostēdit in effigie q̄ erat cognoscibil̄ ab eis (⁊ cognouerūt eū) sc₃ in bn̄dictiōe ⁊ fractiōe panis (⁊ ipse eua. ex ocul̄ eo℞) .s. subtrahēdo ab eo℞ aspectu corꝑali suā p̄ntiā corꝑalē (⁊ dixe. ad inicē

qui dicunt eu₃ viuere. Et abierūt quidā ex nr̄is ad monumētum: ⁊ ita inuenerunt sicut mulieres dixerūt: ip̄m vero nō inuenerūt. Et ip̄e dixit ad eos: O stulti ⁊ tardi corde ad credēdū in oīb⁹ q̄ locuti sunt ꝓphete: Nonne sic oportuit pati xp̄m ⁊ ita intrare in gloriam sua₃? Et incipiēs a moyse et oīb⁹ prophetis: interp̄tabat̄ illis i omnibus scripturis que d̄ ip̄o erāt. Et appropinquauerūt castello q̄ ibāt: ⁊ ipse finxit se longi⁹ ire. Et coegerūt illū dicētes: Mane nobiscu₃: qm̄ aduesperascit ⁊ inclinata ē iā dies. Et itrauit cum illis. Et factū est cū recūberet cum illis: accepit panem et bn̄dixit et fregit: et porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eo℞: ⁊ cognouerūt eum: ⁊ ip̄e euanuit ex oculis eorum. Et dixerunt

Nōne cor nr̄m ardens erat in nobis). s. ardore charitatis (dū loqueref nobis in via / z apiret). i. exponeret (nobis scp̄turas?). s. nos instruēdo (z surgētes eadē hora regressi sūt in hierl'm) Lyra. q̄uis eēm iā3 esset tarde: tamen ex fidei fervore et remoto iudeorum timore statim regressi sunt in hierl'm ad alios discipulos qui erant inclusi ꝓpter metū iudeorū3. vt habeē Joh. xx. ad nunciandum eis xp̄i resurrectionem (z invenerunt vndecim ꝯgregatos). s. apostolos: quia iudas ab eorū3 consortio recesserat / z mathias nōdum electus erat (z eos q̄ cū ipsis erant). s. lxxij. discipulos vel omnes vel aliquos (dicentes) illis quos congregatos invenerant (ꝙ surrexit dn̄s vere et apparuit simoni). i. petro. Q̄n aūt ista apparitio facta sit / nō legiē exp̄sse: s3 tunc creditur fuisse facta quādo petrus postq̄ cucurrerat ad monumentum et viderat linthеamina posita / abijt mirans secum qđ factum fuerat. ¶ Notandū ꝙ p̄re oīb⁹ viris petro pri⁹ apparuit post resurrectionem suam: Et ƀm Hor. triplici ratiōe. Primo vt petrū trine negatiōis ei indultum ōnderet / ne desperaret. Scd̄o vt facto eum doceret q̄liter subditis suis penitentib⁹ cōdescendere deberet q̄ttūcūq3 peccassent. Tertio vt petōrib⁹ oīb⁹ spem misericordie z venie daret: ostēdendo ꝙ petōres nō despiceret (z ipsi narrabāt q̄ gesta fuerāt in via). s. quō arguebat duriciā eor̄: et q̄liter exposuit eis scp̄turas (et quō cognouerūt eum in fractiōe panis) qr viderūt eum benedicere / frangere et distribuere panem: sicut solebat facere inter discipulos suos ante mortem suam.

ad inuicē: Nōne cor nostrū ardēs erat in nobis dū loq̄ref in via: et apiret nobis scp̄turas? Et surgētes eadē hora regressi sunt in hierl'm: z inuenerūt cōgregatos vndecim et eos qui cum ipsis erāt dicētes: ꝙ surrexit dn̄s vere: et apparuit simoni: z ipi narrabāt q̄ gesta erant in via: z quō cognouerūt eū in fractione panis.

Feria. III. pasche. Euangelium Luce. XXIIII.

In illo tempore Stetit iesus in medio discipulorum suor̄. Et dixit eis: Pax vobis: ego sum: nolite timere.

¶ Postilla.

Stetit iesus in medio discipulor̄ suor̄ Luce. xxiiij. Joh. xx. Hoc euangelium factum est anno z die quo supra videlicet in die pasche. Ante initiu3 illius euāgelij scribit sanctus Johānes: ꝙ maria magdalene vidit iesum stantem / z non sciebat ꝙ iesus esset. Dicit ei iesus: Mulier / quid ploras? Quem queris? Illa estimans ꝙ hortulanus esset: Dicit ei: Domine si tu sustulisti eum / dicito mihi vbi posuisti eum / z ego eu3 tollam. Tūc postmodum sequiē euāgelium hodiernū (Stetit iesus in medio discipulorū suorū) Horra. Cum discipuli inter se loquerenē de resurrectione domini nostri iesu christi: iam enim erat eis nunciata a mulieribus z a petro z iohanne qui currebant simul ad monumentū et ab istis duobus discipulis de emaus redeuntibus: et isti duo narrabāt discipulis q̄ gesta erant in via: et quō cognouerūt eum in fractione panis. Cū autē3 hec loquerenē (stetit iesus in medio eor̄) erāt eēm discipuli congregati in nomīe eius: z ideo stetit in medio eor̄: implēs illud quod ante dixerat Matth. xviij. Ubi duo vel tres fuerint congregati in nomīe meo: ibi sum in medio eor̄ (z dixit eis Pax vob: ego sū, nolite timere) q̄si diceret: nō timeatis: ego sum qui pacem vobis promisi z predicaui: z ideo ex auditu salutationis potestis

me cognoscere(Cōturbati vo ⁊ pterriti) q: clausis ianuis dñs iesus ad eos intrauit (estimabāt se spm̄ videre) Ly. diuina prouidētia pmissi sūt dubitare ad maiorē certificationē fidei de xpi resurrectiōe(⁊ dixit eis) .s. eos dulcit' psolādo(q̄d) .i. q̄ ō causa (turbati estis ⁊ cogitatiões ascēdūt i corda vestra? Uidete man⁹ meas ⁊ pedes) h̄ dicit pter cicatrices vulnerum q̄s retinuerat in manib⁹ ⁊ pedibus (q: egoipse sum) q̄ passus fui ⁊ resurrexi(palpate ⁊ videte: q: spirit⁹ carnē ⁊ ossa nō habet sicut me videtis habere) Contra. resurrectio eni vera/ est i carne et ossib⁹ (Et cū hec dixisset ostēdit eis man⁹ et pedes) .i. cicatrices manuum ⁊ pedū (adhuc illis nō credētibus) .s. pfecte: incipiebant tñ iā aliqntulū credere (⁊ mirātib⁹) .s. de rei nouitate (p̄ gaudio) sc3 p̄sentie eius. pmo qdē territi/s3 postmodum sūt gauisi: vt patet Jo. xx. Gauisi sūt discipuli viso dño. Et postq̄ xps discipulis resurrectionē suam pbauit p visum et tactum: tūc post hoc statim pbat eam per gustum dicens (Habetis hic aliqd qd manducet? At illi obtulerūt ei partē piscis assi ⁊ fauum mellis) Ipse eni erat piscis assus p humane nature passionez. Un Glo. pi-

Cōturbati vo ⁊ pteriti: estimabāt se spm̄ videre. Et dixit eis: Quid turbati estis: ⁊ cogitationes ascēdūt i corda vra? Uidete manus meas ⁊ pedes: quia egoipse sū: palpate ⁊ videte: q: spiritus carnē et ossa nō habet sicut me videtis habere. Et cū hec dixisset: ośdit eis manus ⁊ pedes. Adhuc aūt ill' nō credētibus ⁊ mirātibus p̄ gaudio dixit: Habetis hic aliqd qd manducet? At illi obtulerūt ei partem piscis assi ⁊ fauū mellis. Et cum māducasset coram eis: sumens reliqas dedit eis. Et dixit ad eos: Hec sūt vba q̄ locutus sum ad vos cū adhuc essem vobiscū: qm̄ necesse est impleri oia q̄ scripta sunt in lege moysi ⁊ pphis ⁊ psalmis de me. Tūc aperuit illis sensuz vt intelligerent scpturas: ⁊ dixit eis: Qm̄ sic scriptū est: et sic oportebat christū pati et resurgere a mortuis die tertia: ⁊ p̄dicari in nomine eius penitentiā ⁊ remissionem peccatorum in oēs gētes.

scis assus ē xps passus .s. igne passionis assat⁹: ⁊ fauus mellis p diuine nature dulcedinē. Hor. h̄ duo designāt duo q̄ do offerre debemus .s. piscē assum/p carnis mortificationē: ⁊ fauū mellis/ p mētis deuotionem (⁊ cū manducasset corā eis) .s. ad maiorē certitudinē: vt testes eēnt de visu(sumēs reliquias dedit eis) .s. ad maiorē pbationem q̄ veracit' residuū māducasset. ⁊ postq̄ xps pbauit resurrectionē suaz q̄tū ad visū/ tactū ⁊ gustū: h̄ pbat eā q̄tū ad auditū dicēs(Hec sunt vba q̄ locut⁹ sum ad vos cū adhuc essem vobiscum) .s. in carne mortali ań passionē meā(qm̄ necesse ē ipleri oia q̄ scripta sūt in lege moysi ⁊ pphetis ⁊ psalmis de me) vt pt3 Matth. v. Donec trāseat celū et terra/iota vnū aut vn⁹ apex nō p̄teribit a lege donec oia fiāt (⁊ aperuit illis sensum) .i. intellectuz p gratiā internam (vt itelligerēt scripturas ⁊ dixit eis: qm̄ sic scptū ē ⁊ sic optebat xpm pati ⁊ resur. a mor. ⁊ p̄dicari in noīe eius penitentiā) .s. ex parte hoīs(et remissionē pctōrū) ex pte dei cui⁹ solius est pctā dimittere. Actuū iiij. Nō ē aliud nomē sub celo datū hoīb⁹ in q̄ opteat nos saluos fieri(in oēs gētes) nō vnā tm̄: vt pt3 Mar. xvj. Incipiēs ab ie

rusalẽ: qꝛ hierl'm est in medio terre habitabilis: ꝛ ab illo loco ꝯueniẽter incepit p̄dicatio euãgelij vt ꝑ apl'os ꝛ alios xp̄i discipl'os circũquaqꝫ ꝑ orbẽ dispsos i oẽm terrã exiret son⁹ eorũ p̄dicatiõis: ſm q̇ ꝓphetatũ fuerat in ps. xviij. In oẽꝫ terrã exiuit sonus eo℞. Et in signum hui⁹ xp̄s i die ascẽsionis mittẽs discipl'os suos dixit eis: Ite i mũdũ vniuersum: predicate euãgeliũ omni creature. ℂ Circa p̄sens euãgeliuꝫ vbi dicitur: Stetit iesus in medio discipl'o℞: Notanduꝫ q̄ iesus p⁹ resurrectionẽ suaꝫ in medio discipulorum suo℞ stetit: in hoc docet nos medium tenere in cũctis verbis et op̄ibus nostris: locus eñ medi⁹ tutus est. Exemplũ: si chordam i cithara artifex tendit multuꝫ: rumpit᷑: si paꝝ: murmurat vl' nihil sonat: si mediũ: dulcit᷑ cãtat. Sequit᷑ hic i euãgelio. (Cũ mãducasset corã eis.) Querit᷑ vtꝝ resurgẽtes amplius comedũt ꝛ bibãt. Rñdet Hugo de prato: q̄ nec boni nec mali ampli⁹ comedũt nec bibũt. Ad q̇d eñ comederẽt bti cũ nũq̄ famescũt vt Apoc. vij. Scti nõ esuriẽt neqꝫ sitiẽt ampli⁹. Dãnati aũt si famescãt: nõ habebũt q̇d comedant. Et si obijcit᷑: q̄ xp̄s p⁹ resurrectionẽ comedit. Dicẽdũ ẽ: q̄ nõ comedit ꝓpt̄ necessitatem vel delectationẽ: sed vt ostẽderet se eundẽ esse qui prius cum eis comederat ꝛ biberat. ℂ Postilla.

Manifestauit se iterũ iesus Joh. xxj. Luc. xxiiij. Historia hui⁹ euãgelij facta ẽ post dies octo festi pasche anno xp̄i q̇ sup̄. Vñ initiũ illi⁹ euãgelij scribit sanct⁹ Joh i. xx. c. q̄ iesus dixit Thome: qꝛ vidisti me Thoma credidisti: Bti q̇ nõ viderũt ꝛ crediderũt. Tũc posmodũ seq̇t

Feria. IIII. Joh. XXI

In illo tempe Manifestauit se iterũ iesus discipul' suis ad mare tyberiadis. Manifestauit autẽ se sic. Erãt autẽ simul simon petrus ꝛ thomas q̇ dicit᷑ didym⁹: ꝛ nathanael q̇ erat a chana galilee: ꝛ filij zebedei: ꝛ alij ex discipul' ei⁹ duo. Dicit eis simõ petr⁹: Vado piscari. Dicũt ei: Venimus nos ꝛ tecũ. Et exierũt ꝛ ascẽderũt i naui ꝛ illa nocte nihil p̄ẽdide

euãge. hodiernũ. (Manifestauit se iteꝝ iesus) Tho. supradicte manifestationes xp̄i facte sunt in iudea: hec aũt i galilea: illa int⁹: ista foris: qꝛ magnã p̄tẽ timoris discipli postposuerãt: iõ vltra i domo cõclusi ñ erãt vt p̄us sed i galileã iuerũt vbi illa apparitio facta ẽ. Dicitur ḡ: (Postea aũt manifestauit se iterũ iesus) Ly. facto int'uallo t̄pis: quia nõ mãebat ꝯtinue cũ apl'is: nec ꝯuersabat᷑ cõtinue cũ eis vt ondẽderet se resurrexisse ad vitã immortaleꝫ ab hoib⁹ hui⁹ mũdi separatã (ad mare tyberiadis) q̇ est stagnũ genezareth alio nomine d̄r mare galilee: Ex q̇b⁹ mãifeste apparet: q̄ illa apparitio facta ẽ i galilea vbi ẽ illud mare (mãife. se ãt sic). i. ꝑ modũ q̇ seq̇t᷑ (erãt aũt sil' Simõ petr⁹) ista duo noia euã. Jo. sil' ꝯiungit: qꝛ Simõ fuit nomẽ ei⁹ p̄mũ: Petr⁹ ãt erat nomẽ sibi d̄ nouo a xp̄o iposítũ: ꝛ h̄ ꝓpt̄ fidelẽ xp̄i ꝯfessionẽ q̇ dixit: Tu es xp̄s filius dei viui (ꝛ Thomas q̇ d̄r didymus: ꝛ nathanael q̇ erat a chana galilee ꝛ filij zebedei: ꝛ alij ex discipul' ei⁹ duo) Tho. ꝛ ita erãt septẽ: ad insinuãdũ: q̄ illi digni sũt diuina visiõe ꝛ allocutiõe: q̇ septẽ donis spũssc̄ti sũt ornati (dicit eis Simõ petr⁹: vado piscari: dicũt ei: vẽim⁹ ꝛ nos tecũ) Ly. erãt eñ paup̄es: ꝛ iõ ad ꝓcurãdum necessaria vite licite poterant redire ad exercendũ negociũ q̇ sine peccato poterat exerceri: Propter quod Paulus artem scenofactoriam didicit quã ante non sciuit: vt cũ necessitas occurreret vl' vtilitas eccl'ie: de labore suo viueret: vt habetur Act. xx (ꝛ exierũt ꝛ ascenderunt nauim ꝛ illa nocte nihil p̄ẽdiderũt) Ly. h̄ factũ est vt captio sequens manifeste mi-

raculosa apperet (mane aũt facto stetit i
littore) nõ appulit sup aquã sicut añ passio-
nẽ fecit qñ viderũt ipm sup mare ambulã
tẽ: sz i litore.i.t̃ra solida: ad ostẽdendũ
q ampli⁹ nõ erat i fluctib⁹ vite corrupti-
bil':sz magis trãsie
rat ad statum vite
imortal'(ñ tñ disci
pli cognuerũt q iesus
eẽt) Vñ Chrys.nõ
mox ostẽdit seipm:
vt p miraculũ qđ
factur⁹ erat eũ agno-
scerẽt:g̃ locut⁹ ẽ eis
tanq̃ extraneus di
cẽs (Pueri nunqd
pulmẽtariũ hẽtis)
pulmẽtariũ ẽ qđ cũ
pane cõdimẽtũ
siue pisces sit:siue a-
liud qđ nos cõit' di
cim⁹ pulmẽtũ (rñde
rũt ei: ñ) Ly.cred
bãt eũ eẽ aliquẽ
mercatorẽ q̃ vellet
pisces emere (dixit
eis:mittite i dexte
rã nauigij rete 7 i-
uenietis) Ly.pđicit
certitudial' effectũ
futuꝝ vt ad sequẽ-
tia hẽant aĩm ma-
gis attẽtũ (miserũt
g̃: 7 iã ñ valebãt il-
lud trahere p̃ mlti
tudine pisciũ) Ly.
ex q̃ pz: q pisces il
li fuerũt ibi miraculose adducti vl' v̄tute di
uina đ nouo formati: q2 tota ibi nocte q̃-
sierãt: 7 nihil inuenerãt (dixit g̃ disci.ille
quẽ dili.ie.).i.io.(petro) erat ei sibi fa-
miliarj.Tho.notãdũ q h notant ꝓꝓeta
tes illoꝝ duoꝝ aploꝝ.s.pe.7 io. Petr⁹
ei fuit feruẽtior: iõ p̃m⁹ ad iesũ vẽit io.a-
cutior: iõ p̃mo eũ agnuit (dñs ẽ) sic ei voca.
ipm añ pas.Ly.puritas mẽtj 7 corpis ma
xie dispõit hoiẽz ad cognitõez đi: 7 iõ io.
q̃ ceteris purior erat tanq̃ v̄go citi⁹ alijs
agnuit xp̃m (simõ petr⁹ cũ audis.7c̃.) Ly.

rũt. Mane ãt iã fctõ stetit iesus
i litore: ñ tñ cognuerũt discipli q2
iesus ẽ. Dixit eis iesus: Pueri
nũqd pulmẽtariũ hẽtis? Rñderũt
ei: ñ. Dixit eis: Mittite i dexte
rã nauigij rete 7 iuenietis. Mi-
serũt g̃: 7 iã ñ valebãt illđ trahe-
re p̃ mltitudie pisciũ. Dixit g̃ di
scipul⁹ ille quẽ diligebat iesus
petro: Dñs est. Simõ petr⁹ cũ
audisset q2 dñs ẽ: tũica succin-
xit se (erat eñ nud⁹) 7 misit se i
mare: alij ãt discipli nauigio ve
nerũt: nõ eñ lõge erãt a t̃ra: h q̃-
si cubitis.cc.trahẽtes rete pisciũ
Vt g̃ descẽderũt in terrã: vide
rũt prunas positas 7 piscẽ sup-
positũ 7 panẽ. Dicit eis iesus:
Afferte đ piscib⁹ q̃s prẽdidistis
nũc. Ascendit simõ petr⁹ 7 tra-
xit rete in terrã plenũ magnis
piscib⁹.cliij. 7 cũ tãti essent non
est scissum rete. Dicit eis iesus

vt cũ maiori reuerẽtia accederet ad xp̃m
(erat ei nud⁹).i.parũ vestit⁹ sicut solẽt pi-
scatores eẽ i aq̃: vt sint expeditores ad pi
scatiõis op⁹ (7 misit se i mare) Hic notat
feruẽs dilectio petri i h q ñ potuit se ꝯti-
nere qn statim curre
ret ad iesũ xp̃m: g̃
misit se i mare vt ci
ti⁹ veniret ad xp̃m
ex deuotiõe: q2 pe-
tr⁹ mẽor erat p̃stie
ãbulatiõis sup aq̃s
qñ ad xp̃z venerat
vt hr̃ Math.xiiij.
Dñe si tu es iube
me ad te vẽire (alij
ãt discipli nauigio
venerũt) q2 nõ erãt
ita feruẽtes nõ au
dẽtes mare itrare.
Et alia rõ ẽ (q2 nõ
erãt longe a t̃ra) 7
iõ etiã cito venire
poterãt (sz q̃si cubi
tis.cc.trahẽtes re
te pisciũ: vt g̃ đscẽ-
derũt i t̃rã).i.đ na-
ui ad lit⁹ (viderũt
prunas).i.carbo-
nes (positas 7 pi-
scẽ suppositũ 7 pa-
nẽ).i.ñ sup prunas
sz ibi patũ ꝓ r̃fecti
one coꝝ.vñ Chry.
Ista eñ oĩa v̄tute
diua fuerũt đ nouo
formata ad maio-
rẽ discipłoꝝ ꝯfirmatiõez i fide r̃surrecti-
onis xp̃i (dicit eis ie.) nũc familiarit' loqt
eis tanq̃ discipul' (affer.đ pisci.q̃s 7c̃.) vñ
Chry. Ne credãt fãtasma eẽ q videbãt
panẽ 7 piscẽ: iubet etiã đ piscib⁹ captj af
ferri vt etiã cognt 7 cõedant (ascẽdit si-
mõ petr⁹) vt mgr̃i iussionẽ ipleret (7 tra
xit) etiã alijs adiuuãtib⁹ (rete i t̃rã plenũ
magnis piscib⁹.cliij.) 7 s̃m aliq̃s apli ce-
perũt ibi ex oĩ gñe pisciũ: q2 s̃m Isid.oĩm
pisciũ q̃ i aq̃ natãt.cliij.gña phi enũciãt.
(7 cũ tãti eẽnt) numero 7 q̃titate.q2 mlt-

ti z magni (nō est scissū rete. Dic eis ihs venite z prādete) Ly h notat dei benignitas: qz inuitat eos dulcit ad comedendū secū: qz cū eis tūc comedit/ad declarādā sue resurrectiōis vitatē. Vñ Lu. vlt. Cū mā ducasset inqt corā eis: sumēs reliqas dedit eis (z nēo aude. discū. intro. eū: tu qs es? z hoc pp̄ cognitiōis certitudinē quā d ipo hēbant (sciētes qz dñs ē) z iō frustra fecissent de h q̄stione (z venit ihs) .i. accessit ad mēsam (et accepit panē) quē d nouo sua oīpotēti vtute creauerat (et da. eis: z piscē silr) eo mō diuidebat eis z distribuebat sic añ passionē/ ad declarādā suā resurrectionē. Dicūt em aliq doctores z satis pbabilit: q sic diuidebat cibaria sola manu sic alı̄ cū cultello: z in h discipli cognouerūt eū (Hoc iā ťtio ma. ē ihs dis. suis cū resur. a mortuis) certū ē q iā plaries māifestauerat seipm: cū in ipa die resurrectiōis qnqes apparuit. ḡ ista apparitio dr tertia nō in nūero apparitionū/ sz i ordine dierū: vt pmo dicat māifestat' i die rsurrectiōis: scdo i octa. pasce: z ťtio h. Vñ circa pñs euā. vbi dr: Māifestauit se iterū iesus disci. suis ad mare galilee. Chry. dic q euā. noiat h locū vbi h māifestatio est facta qz illuc z apli iuerant: in q oñdit q iā magnā pte timoris eorū xps abstulerat vt audirēt eū māifeste exire d domo nō em vltra in domo reclusi erāt. Vñ h qrit cur iā et nō prı̄' iuerīt piscari? Rñdeo fm Aug'. qz iā mgro recedēte nō hēbāt vñ viuerēt: quā penuriā etiā xps idurit vt i piscatiōe eū agnoscerēt. Scdo qrit cur petr' ad piscationē rediit quā sel reliqt? Rñdet Greg. qz licita ars erat nutriendi se p artē piscādi igit z ctūs vo Mat. ad teloneū nō vltra resedit: qz fit vix sine pctō. Querit ťtio/ vñ ceperīt nauim z retia q relīguerīt? Rñdet Chry. Mutauerūt a pinqs. Quarto qrit: Cur nihil potuerīt cape Rñdet q deus ita disposuit vt p miraculum doceret eos xpm agnoscere.

Venite prādete: z nemo audebat discūbentiū interrogare eū: Tu qs es? sciētes qz dñs ē. Et venit ihs z accepit panē z dabat eis: z piscē silr. Hoc iā ťtio manifestat' est ihs discipulis suis cū resurrexisset a mortuis.

Dñica. i. p' pasca Euā. Jo. XX

In illo tempe Cum ergo esset sero: die illo

C Postilla Cum g sero eēt die illo. Jo. xx. lu. xxiiij. Dis. h' euā. facta ē ipo resurrectiōis dni die p pma pte: p scda aūt pte i octa. pasche. Vñ initiū ill' euā. scribit. s. Joā e. c. q ihs dixit Marie mag. vade ad frēs meos z dic eis: ascē do ad pa. me. z p. ve. deū me. z de. ve. Venit maria m . añūciās discipul': qz vidi dñz. Et h dixit mihi. Tūc statī seqt euā. ho. (Cū g sero esset) Ly. ī die apl'i erāt dispsi pp metū iudeorū: sz in sero ꝯueniebāt ad locū vnū z in tali hora xps eis apparuit (die illo)

vna sabbatorū et fores essent clause vbi discipli erāt ꝯgregati ꝓpt metū iudeoꝝ: venit iesus ꝛ stetit ī medio eoꝝ: ꝛ dixit eis: Pax vobis. Et cū hoc dixisset ōndit eis manꝰ et latꝰ. Gauisi sūt discipuli viso dño. Dixit ergo eis iteꝝ: Pax vob: sicut misit me pr̄ ꝛ ego mitto vos: hec cū dixisset īsufflauit ꝛ dixit eis: Accipite spm̄sctm̄: q̄ꝝ remiseritis pctā: remittunt̄ eis: ꝛ q̄ꝝ retinueritis: retēta sūt. Thomas aūt vnꝰ ex duodecim q̄ dicit̄ didymꝰ: nō erat cū eis qn̄ venit iesus. Dixerūt ḡ ei alij discipuli: Vidimus dn̄m. Ille autē dixit eis: Nisi videro in manibꝰ eiꝰ fixurā clauorū: ꝛ mittā digitū meū ī locū clauoꝝ: ꝛ mittā

scꝫ dñice resurrectiōis (vna sabbatoꝝ) .i. pma die post sabbatū. Sꝫ q̄re xp̄s visꝗ ad vesperā distulit? Rn̄det̄ ꝑm Chry. vt oēs siꝰ inueniret ī domo: ꝛ nisi in sero nō inuenisset eos siꝰ cōgregatos. Itē in sero solent homies magis timere: ꝛ illa hora voluit eos ꝯsolari sua apparitione (ꝛ fores eēnt clause vbi discipuli erāt cōgregati ꝓpt metū iudeorū) qđ ex diuia ordinatione factū est vt ih̄s īntraret ad discipulos ianuis clausis: vt ostēderet se hr̄e corpꝰ glorificatum (venit ih̄s et stetit in medio) vt patet Matth. xviij. Ubi duo vel tres cōgregati fuerint ī noie meo: ibi sum in medio eoꝝ (ꝛ dixit eis pax vob) Tho. q. d. nō turbemini nec timeatis: ego sum q̄ pacē vob ꝓmisi et pacē vob p̄dicaui: ꝛ iō ex auditu salutatiōis potestis me agn̄scere (ꝛ cū h̄ dixisset ōndit eis manꝰ ꝛ latus) vt nō solū auditu sꝫ etiā visu certificarent̄ (gauisi sunt discipuli viso dño.) Tho. ꝯtristati em̄ in eiꝰ morte letant̄ de resurrectiōe: ꝛ sic socij passiōis fiūt ꝑticipes ꝯsolatiōis (Dicit ḡ eis iteꝝ: Pax vobis) Iterat oblationē pacis: vt mōstret ꝓpter suū aduentū esse pacificata et q̄ in celis ꝛ q̄ in terra sunt (sicut misit me pr̄) scꝫ ad v̄itatē fidei nūciandā in iudea (et ego mitto vos) ad eandē publicandaꝫ ꝑ vniuersum mūdū. In signū huius dixit eis in die ascēsiōis: Ite in mūdū vniuersum: p̄dicate euāgeliū oī creature. Un̄ in Ps. xviij. In oēm terrā exiuit sonꝰ eoꝝ. Et q꞉ executio huius officij nō pōt conuenient̄ fieri sine gr̄a spūsct̄i. iō sequit̄ (ꝛ cū h̄ dixisset insufflauit et dixit eis: Accipite spm̄sctm̄) Tho. ōndēs ꝑ h̄: ꝙ sicut flatus ꝓcedebat de ore ipīꝰ iesu xp̄i: ita spūssanctꝰ q̄ dabat̄ in flatu / ꝓcedit ab ipo filio iesu xp̄o sicut ꝓcedit a pr̄e: qđ est cōtra grecos / q̄ negāt spm̄sctm̄ ꝓcedere a filio (q̄ꝝ remiseritis pctā remittunt̄ eis) .i. q̄ꝝ solueritis / soluta sūt (ꝛ q̄rū retinueritis retēta sunt) .i. q̄s ligaueritis / ligati sunt: vt pꝫ Matth. xvj. Quecūꝗ ligaueritis sup t̄rā / erūt ligata ꝛ ī celis: et q̄cūꝗ sol. sup t̄rā / e. so. ꝛ in celis. Glo. Ista ptās intelligēda est: claue nō errāte. Tūc āt errat qn̄ sacerdos soluit illū quē deꝰ nō soluit: vl̄ qn̄ ligat quē deꝰ nō ligat (Thomas aūt vnꝰ ex duodecim q̄ d꞉r didymus) .i. dubiꝰ (nō erat cū eis qn̄ venit iesus) Ly. ipe em̄ inter alios discipulos videt̄ fuisse magis didymus: vt pꝫ Ioh. xj. Et ideo tardius venit ad locū vbi cōgregabant̄ discipuli: ꝛ ideo ꝓpt tarditatem suā p̄uatus est illa visione xp̄i. Hoc aūt actū est diuina ordinatiōe ꝓpter nostram ꝯfirmationem. Un̄ Grego. Dū ille ad fidē palpādo reducit̄ / nostra mens oī dubitatiōe postposita in fide solidat̄: (Dixerūt ḡ ꝛ alij discipuli) q꞉ boni rumores cito nunciant̄ (vidimus dn̄m) sic em̄ eū ante passionē noiabant (ille autē dixit eis: Nisi videro in manibus eius fixurā clauoꝝ) scilicet vt probem visu (et mittā digitum meum in locum clauoꝝ / ꝛ mittā manū meā in latus eius) vt ꝓbem tactu

Isti eñ duo sũt sensus q̃ mi⁹ pñt decipi scꝫ visus ꝛ tact⁹ (Et post dies octo iterũ erãt discipli ei⁹ int⁹ ꝛ thomas cũ eis) Ly. facto interuallo xp̃s apparebat discipul' qꝛ nõ ꝯuersabat q̃tidie vel continue cum eis: vt ostéderet se resurrexisse ad vitã imortalẽ ab hominib⁹ hui⁹ mundi sepatã (venit iesus ianuis clausis) vt ostenderet corpus glificatũ (et stetit i medio eoꝝ) vt possit ab oĩbus videri (ꝛ dixit eis pax vobis) qꝛ sic salutare ꝯsueuerat discipulos suos: ꝛ etiaꝫ sic docuerat discipulos salutare alios hoĩes: vt pꝫ Mat. x. In quãcũqꝫ domũ intraueritis/ ꝑmũ dicite pax huic domui (deinde dicit Thome: Infer digitũ tuũ huc) vt ꝓbes ꝑ tactum (et vide manus meas) vt ꝓbes ꝑ visum: (et affer) .i. applica (manũ tuã ꝛ mitte in latus meũ: ꝛ noli esse icredulus sꝫ fidelis) .q.d. ꝓpt' tuã dubitationẽ sanandã ondo tibi vulnera mea. vñ Aug⁹. in li. d̃ tri. dicit: q thomas palpauit cicatrices xp̃i (Rñdit thomas ꝛ dixit ei: Dñs me⁹ ꝛ deus meus) Tho. Ecce pfecta fides qꝛ ꝯfitet hũanitatẽ [illegible] eitatẽ xp̃i (dñs) q̃tũ ad humanitatẽ q̃ nos redemit (deus) q̃tũ ad deitatẽ q̃ nos creauit (Dicit ei ihs: qꝛ vidisti me) .s. hoiem (et credidisti) .s. deũ. Ly. Nã thomas aliud vidit/ ꝛ aliud credidit: qꝛ hũanitatẽ vidit ꝛ deitateꝫ q̃ in pñti videri nõ põt/ credidit (Bti q̃ non viderũt ꝛ crediderũt) Ly. in h̃ stat ꝯsolatio nr̃a: qꝛ xp̃m nõ vidimus et tñ credimus ip̃m veraciť eẽ sub specie panis in sacro.

manũ meã in latus ei⁹: nõ credã. Et post dies octo iteꝝ erãt discipli ei⁹ int⁹ ꝛ thomas cũ eis: venit ihs ianuis clausis: ꝛ stetit in medio: ꝛ dixit eis: Pax vob. Deinde dicit thome: Infer digitũ tuũ huc ꝛ vide man⁹ meas et affer manũ tuã et mitte in latus meũ: ꝛ noli esse incredulus sed fidelis. Rñdit thomas ꝛ dixit: Dñs meus ꝛ de⁹ meus. Dicit ei ihs: Quia vidisti me thoma: credidisti: Bti q̃ non viderũt et crediderũt. Multa q̃dẽ et alia signa fecit iesus in cõspectu discipuloꝝ suorũ q̃ nõ sunt scripta in libro hoc: Hec auteꝫ scripta sunt vt credatis: qꝛ ihs est filius dei: ꝛ vt credentes vitam habeatis in nomine eius.

(Multa q̃dẽ et alia signa fecit ihs in conspectu discipuloꝝ suoꝝ q̃ nõ sunt scripta in h̃ libro) Iohes euãge. pauciora signa narrauit q̃ alij euãgeliste: qꝛ vltio scpsit ꝛ signa q̃ alij scpserũt omisit (Hec aũt scripta sũt vt credatis qꝛ xp̃s est fili⁹ dei) scꝫ naturalis in potentia sibi ꝑ oĩa eq̃lis et ꝑ ꝯseq̃ns idẽ in diuinitate: qꝛ natura diuia ẽ indiuisibilis (ꝛ vt credẽtes) qꝛ iesus incarnatus/ passus/ mortu⁹/ sepult⁹/ regressus ab inferis celũ ascẽdẽs/ ver⁹ ẽ dei filius (vitã habeatis [illegible] eternã in q̃ cla[illegible] videbitur q̃ nũc credit (in noĩe ei⁹) .i. ꝑ fideꝫ nois eius: qꝛ dr̃ Act. iiij Nec aliud est nomẽ sub celo datum hominibus in q̃ oporteat nos saluos fieri. ¶ Vñ circa pñs euã. vbi dr̃: Accipite spm̃sctm̃ q̃rũ remiseritis pctã/ remittunť ꝛc. Videť q nisi sacerdos habeat spm̃sctm̃/ nõ põt soluere: qꝛ dicit pmo: Accipite spm̃sctm̃ et postea subdit: Quoꝝ remiseritis pctã remittunť eis. Rñdeť q sacerdos absoluit ex officio/ ꝛ nõ ex vite merito. ꝛ sic sacerdos bon⁹ et mal⁹ in ṽtute spũsctĩ remittit pctm̃: qꝛ in ṽtute caracteris ordis q̃ dať a spũsctõ que opať in sacris. Glo. (quoꝝ remiseritis) .i. q̃s dignos remissione iudicaueritis duab⁹ clauib⁹ .s. ptãtis et discretiõis (remittunť eis) .i. tunc dñs approbabit remissionẽ pctõꝝ Et q̃rũ ñ remiseritis/ de⁹ nõ approbabit. Chꝛy. sicut rex ꝑncipẽ mittẽs dat ei ptãtẽ mittere in carcerẽ ꝛ emittere. Ex q̃ pꝫ q sacerdos est minister et instrumentũ aĩarũ dei

Ego sum pastor bonus ¶ Postilla. Joh. x. Visio. huiꝰ euā. facta ē anno xpi. xxxij. vj. kal'. octobris. ī sabbato. luna. xij. inditiōe. v. An initiū illꝰ euā. scribit sctūs Joh. in eo. ca. ꝙ xps dixit disci. suis: Ego sū ostiū. ꝑ me si qs itroierit saluabit' ⁊ ingrediet' ⁊ egrediet' ⁊ pascua iueniet Tūc postmodū sequit' euan. hodiernū (Ego sū pastor bonus) Ly. In pñti euangelio ponit euāgelista ꝯditōes boni pastoris et etiā mercēnarij: qꝛ bonꝰ pastor de[illegible]bere affectione ad gregē/ intātū ꝙ ꝓ eo si necesse ē sustineat mortē. ꝗ dicit (bonꝰ pastor aīam suā) .i. vitā corꝑalē (dat) spōte ⁊ volūtarie (ꝓ ouibus suis) impleuit hoc ipe xps: qꝛ animaʒ suā ꝑciosissimā dedit ꝓ salute mūdi: vt ptʒ .j. Joh. iij. Chrys. Aīam suā ꝓ nobis posuit: et nos debemꝰ ꝓ fratribꝰ aīas ponere. (mercēnariꝰ āt ⁊ q̄ nō ē pastor) h' tangit cōditiōes mali pastoris. s. ipiꝰ mercēnarij: q̄ in officio ꝑlatiōis attēdit cōmodū rei tpalis et honorē seculi. vñ Augꝰ. Sūt in ecclia q̄dam ꝑpositi nō dñm q̄rētes/ sʒ tpalia cōmoda sectantes/ honores ab hoībus appetētes: q̄squis talis est/ mercēnariꝰ est.

Dñica. II. post pascha Euangelium Johannis. X.

In illo tempe Dixit iesus discipul' suis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animā suam dat ꝓ ouibus suis. Mercennarius aūt ⁊ qui nō est pastor: cuiꝰ nō sunt oues ꝓprie: videt lupū veniētē ⁊ dimittit oues ⁊ fugit: ⁊ lupus rapit ⁊ dispgit oues. Mercēnarius aūt fugit: qꝛ mercēnarius est: et nō ꝑtinet ad eū de ouibꝰ.

(cuiꝰ nō sūt oues ꝓpe) sʒ reputat eas q̄si alienas (videt lupū venientē) .i. hereticū cū falsa doctrina eos corrūpētē (⁊ dimittit oues ⁊ fugit) .s. nō resistēdo ꝑ suaʒ doctrinaʒ heretice prauitati (⁊ lupus rapit) ad maluʒ ꝑtrahēdo (⁊ dispgit oues) ab vnitate ecclesie separando: (mercēnariꝰ aūt fugit) .i. auxiliū debitum subtrahit (qꝛ mercēnariꝰ ē) .i. curās solū de lana et lacte .i. d' cōmodis tpalibꝰ (⁊ nō ꝑtiet ad eū de ouibꝰ) .i. qꝛ nō curat de salute ⁊ vtilitate ouiū: nec hʒ affectū debite ordinatū ad eas (Ego sū pastor bonus) sollicitudineʒ hñs ⁊ curā de ouibus (⁊ cognosco oues meas) .s. cognitione affectiua qꝛ diligo salutē ⁊ bonum eaꝝ (⁊ cognoscūt me mee) Ly. qꝛ veri fideles cognoscūt bñficia xpi (sicut nouit me pr̄/ ⁊ ego agnosco prēʒ) vñ Aug. Ea dilectiōe q̄ pr̄ me diligit: diligo prēm (⁊ aīam meā [illegible]ono ꝓ ouibꝰ meis) Tho. hic ostēdit ꝙ passio sua fuit ad gregis redēptiōem/ ꝗ dic (et aīam meā pono ꝓ ouibꝰ meis saluādis Ly. qꝛ aīa xpi ꝓ fidelibus fuit sepata a corꝑe ⁊ oblata deo prī/ cuʒ dixit Ps. xxx. In manꝰ tuas cō. ⁊c̄. Hie. xij. Reliq̄ domū meā dimisi hereditatē meā

dedi dilectā aīam meā ī manib⁹ inimicoꝝ meoꝝ (et alias oues habeo q̄ nō sūt ex h ouili).i.de synagoga iudeoꝝ/ sʒ de pplo gētili (⁊ illas oꝫ me adducere) qđ fctm̄ ē p p̄dicatoēs aplo rū (⁊ vocē meā audiēt) Ly. q: iudeis repellētib⁹ fidē xp̄i gētiles eā deuote receperūt ad p̄dicationes aplo͞ꝝ (et fiet vnū ouile) id ē vna ecclia ex iudeis et gētilib⁹ collecta: est em̄ ecclia vnū ouile ꝓpter vnionē fidei ⁊ charitatis (⁊ vn⁹ pastor).i.xp̄s: alij aūt pastores ecclie nō sunt nisi vicarij isti⁹ pastoris. ¶Vn̄ circa p̄ns euange. vbi dr̄: Ego suʒ pastor bon⁹: queritur vtrū hō prudens ⁊ ꝟtuosus possit appetere sine peccato grad⁹ eminētie: id est p̄laturā. R̄ndeo ƀm hug. d p͞rato: posito q̄ tal' sit dign⁹ gradu queʒ appetit: tal' pōt appetere dupliciter. Vno mō ꝓpt̄ stat⁹ altitudinē: ad quā sequit̄ honor et reuerētia et sufficientia tp̄alium: et hoc mō est pctm̄ mortale: ⁊ ꝑtinet ad cupiditatē ⁊ ambitiōeʒ. Alio mō pōt intelligi: q̄ appetat vt possit ꝓximis ꝓdesse: ⁊ si h laudabile sit: nihilominus tn̄ sic appetere p̄sumptuosū ē: ⁊ p̄nr cū p̄sūptio sit filia sup̄bie ⁊ detestab̄ilis: hinc ē q̄ tal' is gradus nō pōt sine pctō appeti: ⁊ ad h sunt dicta doctoꝝ. Vn̄ Aug. li.ix.d.ci.dei dicit: q̄ loc⁹ supior ⁊ si administret vt decet idecedent' tn̄ appetit̄. Et Bern̄. Quotiēs hoīb⁹ p̄esse desidero: deū meū p̄ire cōtēdo: et tūc n̄ sapio q̄ dei sūt ⁊c. vn̄ etiā Chrys. sup Mat. et allegat̄ i decre. dis. xl. Quicūq̄ desiderauerit p̄imatū in terra: inueniet ꝯfusionē i celo: nec iter suos xp̄i cōputabitur q̄ de p̄mato tractauerit: ⁊ ad h est exēplū xp̄i: q̄ fugit qn̄ eū regeʒ facere voluerūt: vt habet Jo. vj. vn̄ apl's ad Heb. v. Nemo assumat sibi honoreʒ nisi q̄ vocat⁹ fuerit sic aaron: imo sancti qn̄ electi fuerint renuerūt ⁊ restiterūt: vtʒ i btō Nicolao/ Martio/ Gregorio: et alijs multis sanctis.

Ego sum pastor bon⁹ ⁊ cognosco oues meas: ⁊ cognoscūt me mee. Sicut nouit me pr̄: et ego agnosco patrē: aīam meaʒ pono p ouib⁹ meis. Et alias oues habeo que nō sūt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere: ⁊ vocem meam audient. Et fiet vnum ouile ⁊ vnus pastor.

Dominica. III. post pascha. Euangelium Joh. XVI.

In illo tempe Dixit iesus dis. suis: Modicū

¶Postilla.

Modicū ⁊ iā nō videbitis me. Jo. xvj. Hist. hui⁹ euāge. facta ē āno xp̄i. xxxiij. ix. kal'. Aplis feria. v. videlicet cene dn̄i: luna. xiiij. iditiōe. vj. Vn̄ initiū hui⁹ euāge. scribit sctūs Johā. i eo. ca. q̄ xp̄s post cenaʒ dixit discipulis suis. Adhuc multa habeo vobis dicere: sʒ non potestis portare modo: cum aūt venerit ille sp̄us veritatis/ docebit vos oēm ꝟitatē. Tūc postmodū seq̄t̄ euāge. ho. (Modicū ⁊ iā nō videbitis me) ƀm Chrys. mo-

dicū etiā nō videbitis me: itelligit tps ab hora mortis vsqꝫ ad resurrectiōe3. s. qñ p triduū iacuit i sepulchro tūc nō viderēt eū (iterū modicū ꝛ videbitis me) itelligit tps ab hora resurrectiōis vsqꝫ ad ascēsionē i quo apparuit eis loquēs de regno dei vt3 Act. j. ꝛ illo tēpus fuit modicū respectu tpis seqntis vsqꝫ ad finē mūdi: io subdit (q2 vado ad prē3) sc3 qñ ad celū ascēdā ꝛ tūc ñ videbitis me cōiter loqndo: nisi i gñali resurrectiōe: ppt̄ h̄ dicit Act. j. Viri galilei qd statis aspicientes in celū? hic Jesus q assumptus est a vobis in celū: sic veniet quēadmodū vidistis eū euntē in celū. q. d. ampli⁹ nō videbit in terra p̄sentia corporali vsqꝫ q veniet ad iudiciū. Et em aliqb⁹ sctis postea apparuit vl adhuc apparere possit: h̄ ex spāli grā fuit vt apparuit Johanni euangeliste añ mortem suā vocans eū ad celestē grām. similiter beato Petro exeunti romā3 a facie Neronis apparuit christus: cui petrus dixit: Domine q vadis? Respondit christus: Uado romā iterum crucifigi. Similiter apparuit beato paulo apostolo quādo fuit prostratus de celo. vt habetur Act. ix. (dixerūt ergo discipuli ad inuicem: Quid est hoc qꝫ dicit nobis: mo dicu3 ꝛ iam nō videbitis me: ꝛ iterū modicū ꝛ videbitis me?) p̄dicta verba xpi erāt discipulis obscura anteqꝫ eēnt ope impleta: q2 videbat eis quō in xpi v̄bis eēt qdā 3rietas: cū dixit: modicū ꝛ iā nō videbitis me: ꝛ iterū modicū ꝛ videbitis me: q2 nō sciuerūt illa referre ad diuersa t̄pa (dixerūt ḡ: qd ē h̄ qđ dicit nobis modicū nescim⁹ qd loquit: Cognouit ḡ iesus / qꝫ volebāt eu3 interrogare) h̄ cognouit diuia virtute cui⁹ ppriū est cognoscere secreta cordium (ꝛ iđo dixit eis: de boc queritis int̄ vos: q2 dixi: modicū ꝛ nū videbitis me ꝛc.) Hic rñdēdo p̄uenit eorū interrogationē3. vt ondēret se scire mētis eorū itētionē (Amē amē dico vobis: q2 plorabitis) Tho. s. dolebitis interi⁹ i mēte de morte ꝛ passiōe mea (ꝛ te ꝛ passiōe mea ꝛ flebitis) exteri⁹ sc3 interiorē mētis tristiciā signis exterioribus ondētis. (mūdus aūt gaudebit) id est iudei mūdi amatores. Ly. q2 in triduo mortis xpi iudei mūdialiter vidētes gauisi sūt credētes se xp̄m totaliter extixisse ꝛ nomē suū totalr̄ deleuisse (vos āt 9tristabimini: s3 tristicia v̄ra vertet in gaudiū) Hoc ipletū est i resurrectiōe xpi qñ gauisi sunt discipli viso dño: ꝛ i ascēsiōe qñ vidētib⁹ illis eleuatus est in celū (Mulier cū parit tristiciā h3) ppt̄ dolorē quē sentit. Gēn. iij. In dolore paries (q2 venit hora eius) sc3 hora pariendi (cum autem peperit puerum: iam non meminit pressure) p̄cedentis (propter gaudiū: q2 nat⁹ ē hō in mūdū) Ly. q2 i natiuitate pueri gaudiū superueniēs absorb3 pcc

ꝛ iā nō videbitis me: ꝛ iterū modicū ꝛ videbitis me: q2 vado ad patrē. Dixerūt ḡ discipli ei⁹ ad iuicē: qd ē h̄ qđ dic nob: modicū ꝛ ñ videbitis me: ꝛ iterū modicū et videbitis me: q2 vado ad p̄rem? Dicebāt ḡ: qd ē h̄ qꝫ dic nobis: modicū: nescim⁹ qd loqt. Cognouit aūt iesus: q2 volebāt eū interrogare ꝛ dixit eis: De h̄ q̄ritis inter vos q2 dixi: modicū ꝛ nō videbitis me: ꝛ iterū modicū ꝛ videbitis me: Amē amē dico vob: q2 plorabitis ꝛ flebitis vos: mūd⁹ āt gaudebit: vos aūt 9tristabimini s3 tristicia v̄ra vertet i gaudiū. Mlier cū parit tristiciā h3: q2 venit hora ei⁹. Cū āt pepit puerū: iā nō meminit pressure ppt̄ gaudiū: q2 nat⁹ ē hō in mundū. Et vos igit nūc quidē tristiciā habetis: iterū autē videbo vos ꝛ gaudebit cor vestrum: ꝛ gaudiū v̄rm nemo tollet a vobis.

dēte tristiciā (et vos igit' nūc q̄dē tristiciā habet;).s.mee passiōis ꝛ morti;(iteꝝ aūt videbo vos).s.post resurrectiōez meā (ꝛ gaudebit cor ve.) ꝺ visiōe mea (ꝛ gaudiū vr̄m nemo tol.a vob) Hor. q: xp̄s ih̄s q̄ erat ipsoꝝ gaudiū resurgēs a mortuis iā nō morit'. Ro.vj Istud vō gaudiuz aplōꝝ ꝺ xp̄i visiōe fuit incboatū post resurrectionē xp̄i: s; post ꝯsūmatū in glīa in celo. ¶ Circa p̄ūs euā. vbi ꝺr Uos aūt ꝯtristabi mini. Notandū ꝙ nēō i hac vita pōt diu eē sine tristicia Un̄ Job.xiiij. Hō nat⁹ ꝺ mliere breui viuēs tp̄e ꝛc. Sz q̄ rit: cur de⁹ sic ordinauit? R̄ndeo p̄io vt sciam⁹ nos eē h̄ nō ciues s; aduēas ꝛ pegrīos ꝙdiu in mūdo sum⁹: q̄ vall' lachrymaꝝ ꝺr: q̄ ē loc⁹ medi⁹ int' celū vbi ē sūm̄ gaudiū ꝛ infernū vbi ē sū̄ma pena. Scd̄o vt stimulemur penis: quasi calcarib⁹ ad currēdū in via mādatoꝝ dei. Tertio vt purgemur igne tribulationum / ne in purgatorio lauemur. Quarto vt fugiam⁹ īfernū vbi oēs pene in sūmo tsū. Quīto: vt pl⁹ ꝺ gaudio mereamur: nā ꝟtus est circa difficile ꝭm phm. Et Act.xiiij. Per mltas tri. optet nos itrare i re. celoꝝ. Itē notādū ꝙ due passiōes necāt q̄n̄q; hoīez.s. tristicia ꝛ leticia. Tristicia occidit / s; tarde: nā i tristicia p̄i⁹ retrahit' calor nālis ad iteriora et postea exhalat ad extiora: ꝛ tal' exhalatio calor / ꝓhibet nutrimētū i mēbris ꝛ opat' ꝯsūptōez i ill'. vn̄ Prou.xvj. Sp̄us trist; exiccat ossa. Leticia āt nimia cito occidit q: tūc cor magi; dilatat' ꝛ calor nālis ad exteriora trāsit ꝛ a corde recedit ꝛ mors interuenit. Un̄ Prouer.j. Prosꝑitas stultoꝝ pdet illos. Utrūq; etiam occidit aīam tā in vita ꝓspera / ꝙ aduersa: s; magis ꝓspa. Un̄ Aug⁹. Multi res aduersas timēt ꝓspas nō timent: piculosior ē tn̄ aīe res ꝓspa q̄ aduersa. Itē patet in dauid: qui i aduersis q̄ passus est a saul n̄ cecidit / s; i ꝓsperis iā in regno positus cu; bersabee peccādo cecidit.

Dn̄ica.IIII.post pascha. Euāgelium Johannis.XVI.

In illo tp̄e dixit ih̄s dis.suis: Uado ad eū q̄ me misit: ꝛ nemo ex vob interrogat me: q̄ vadis? Sz q: hec locutus sū vob: tristicia ipleuit cor vr̄m. Sz ego ꝟitatē dico vob:

¶ Postilla. Uado ad eu; q̄ me misit. Joh.xvj. Un̄ initiū illi⁹ euā. xp̄s p̄dixit aplis psecutionē quā passuri essent: sic ꝙ eij ciēdi erāt de synagoga: ꝛ q̄cūq; eos occideret / crederet se obsequiū p̄stare deo: ꝛ postea subiūxit ꝺ recessu suo cū dixit i euā. hodierno (Uado ad eu;) id ē in ꝓrio ascēdo ad p̄re;(q̄ me misit) Ly. q: ipleo officiū p̄dicatiōis mee ad qđ missus sum (ꝛ nemo ex vob inter. me).i. iterrogabit.q.d. ita apte ascēdā ad patrē ꝙ nullus vr̄m iterrogabit q̄ vadā: q: certi eritis ꝙ vado ad glīa; p̄ris (s; q: hec locut⁹ sū vob).s. de recessu meo (tristicia ipleuit cor vr̄m).i. vehemēter facti estis tristes. Ly. apl̄i tristabant' de recessu xp̄i: de cui⁹ p̄ntia cōsi-

expedit vob̄ vt ego vadā: si em̄ nō abiero: paclet⁹ n̄ veniet ad vos: si aūt abiero: mittā eū ad vos. Et cū venerit: ille arguet mūdū de pctō ⁊ de iusticia ⁊ de iudicio. De pctō qdē: qꝛ nō credunt me: De iusticia xo: qꝛ ad prēz vado: ⁊ iā nō videbitis me: De iudicio aūt: qꝛ pnceps hui⁹ mūdi iā iudicat⁹ ē. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed nō potestis portare modo. Cū autem venerit ille spūs xitatis: docebit vos oēm xitatē: Non em̄ loquet̄ a semetipo: s; qcūq; audiet loquet̄: Et q vētura sūt annūciabit vobis. Ille me clarificabit: qꝛ de meo accipiet et annunciabit vobis.

debāt in tribulatiōib⁹ suis ꝯsolari (s; ego xitatē dico vob̄: expedit vob̄ vt ego vadā) .i. subtrahar aspectui vrō pn̄tia mea corꝑali. iō sbdit (si em̄ n̄ abiero paclet⁹ n̄ ve. ad vos) Ly. qꝛ plenitudo sctispūs nō erat dāda nisi post ascēsionez xpi. Un̄ Chry. Apl̄i nimis corꝑalē pn̄tiaz xpi diligebant: et ideo ad susceptionē spiritussancti minus idonei erāt. Sciendum tn̄ s̄m Tho. de aqno sup Joh. ꝙ ille amor quo discipuli diligebant corꝑalē pn̄tiā xpi / nō erat pctm̄. reddebant̄ tn̄ ex h̄ minus idonei ad ꝑceptionē spūssancti: habita em̄ vna ꝯsolatiōe / n̄ qrit̄ alia. vn̄ qꝛ delectabant̄ in pn̄tia xpi nō petebant nec desiderabant aduentum paracleti: ipe em̄ n̄ venit ad mentē hominis nisi vocat⁹ ⁊ desiderat⁹. Unde Sap. vij. Optaui ⁊ dat⁹ est mihi sensus: vocaui ⁊ veīt in me spūs sapīe (⁊ cū venerit / ille arguet mūdū d̄ pctō) Tho. Spūi sctō attribuit̄ correctio: qꝛ correctio deb; ꝓcedere ex charitate (de pctō) Tho. qd̄ habet vel facit (⁊ de iusticia) quā nō habet (⁊ de iudicio) qd̄ nō timet (de pctō q̄dēm qꝛ nō credūt in me) Tho. iudei peccabant in xp̄m: qꝛ nō credebant eum esse xp̄m vel messiam (de iusticia) .s. xpi quā non acceptauerūt homines mūdani: nec imitari voluerūt (qꝛ vado ad prēm) Ly. ꝑ h̄ em̄ ꝙ xp̄s resurrexit / ⁊ ad celū ascendit / declarata ē ei⁹ iusticia: qꝛ soli iusti intrāt celū. Un̄ Ps̄. cxvij. Hec porta dn̄i: iusti intrabūt in eam: (et iam nō videbitis me) p̄sentia corporali habitantez vobiscū: qꝛ post ascēsionē apl̄i apl̄i⁹ nō viderūt i terris xp̄m (de iudicio xo) .s. futuro qd̄ mūdus nō timuit: oportebat tn̄ timere: (qꝛ pnceps hui⁹ mūdi iā iudicatus ē) .i. cōdēnatus diuina snīa tanq̄ obstinat⁹: ⁊ ꝑ ꝯn̄s oēs ei adherentes eodem iudicio ostendunt̄ condemnabiles: si em̄ de⁹ angelis peccātibus nō pepercit: nec hoībus parcet (adhuc multa habeo vob̄ dicere / s; nō po. por. mō) .s. ꝓpter vrām impfectionē / et illorū dicendorū de altissimis fidei arduitatem ⁊ ꝓfunditatē. (Cū aūt venerit ille spūs xitatis) Ly. id ē spūssanct⁹ qui est xitas ꝑ essentiā ⁊ affectionē / docendo eaz (ille docebit vos oēz xitatem) Ly. s. necessariam ad salutē: non solū ꝓ ꝑsonis vrīs / sed etiā ad regimen ecclesie et fideliū instructionē (nō em̄ loquet̄ a semetipo) Lyra: qꝛ sicut nō est a semetipo / s; a patre et filio: ita nec a se loquit̄ (s; qcūq; audiet) a me ⁊ a prē: qꝛ suū audire / est ab eis procedere (loquet̄) .s. vobis (⁊ q futura sunt annunciabit vob̄) Ly. multa em̄ de futuris ꝑ spm̄sctm̄ reuelata fuerūt apl̄is. sicut apl̄o iohāni reuelatus est ꝓcessus ecclesie vsq; ad finē mūdi i Apoc̄. et petro suū martyriū: s̄m ꝙ ipemet dic̄. ij. Pe. j. Scio qꝛ velox ē depositio tabnaculi mei. Et paulo reuelatū ē / ꝙ in nouissimis diebus descēdēt qdā a fide: vt hr̄. j. Timo. iiij. (ille me clarificabit) Tho. qꝛ ad īuocationē noīs mei facietis oꝑa mirabilia: (qꝛ de meo accipiet) .i. sciaz ⁊ agnitionē hēbit a prē sic̄ et ego (⁊ annūciabit vob̄).

Dñica. V. post pascha. Euā-gelium Johannis. XVI.

In illo tempe Dixit iesus dis. suis: Amē amē dico vob Si qd petierit| p̄rē i noīe meo dabit vob: vsq mō n̄ petistl qcq i noīe meo. Petite r accipietl vt gaudiū vrz sit ple nū. Hec i pūbijs locut⁹ sū vob: venit hora cū iā nō in puerbijs loquar vobis: s palam de p̄re meo annūciabo vobis: In illo die i noīe meo petet|. Et nō di-

AMen amen dico vobis. ⁋Postilla. Joh. xvj. Historia hu⁹ euāge. facta est anno christi. xxxiij. ix. kal. April. feria. v. i cena dñi. luna. xiiij. inditiōe. vj. Ante initiu3 illius euā. scribit s. Joh. in eo. c. q xps post cenā dixit dis. suis: Nūc vos qdē tristiciā hētis: Iterū āt videbo vos r gaudebit cor vr3 r gaudiū vrm nēo tollet a vobis. Tūc postmodū sequit euan. hodi. (Amē amen dico vob) Hor. hic dñs iesus consolat discipulos ex petitionū suarū exauditione: r iuramentū p̄mittit: vt hō nō hesitet de petitiōe dicēs: (Amē amē dico vob: Si qd petieritis p̄re3 i noīe meo) .i. ptinēs ad salutē: qr iesus qd est nomē xpi/ saluator interpretat (dabit vob) r si nō statim/ tn̄ finalit dabit vl illud qd petitis/ vel eo melius (vsq mō nō petistl qcq in noīe meo) qr nō erat temp⁹ opportunū: quia dñs iesus erat cū eis p̄sentialiter qui oīa dabat. Vn̄ Chrys. Quid peterent qui oīa bona secum haberēt? (Petite r accipietis: vt gaudiū vrm sit plenū) Tho. qr omnis petitio ad illud gaudiū referri debet: h ēm gaudiū ɔsistit in dotibus anime r corporis r erit plenū gaudiū i beatis. vñ dicit in ps. xvj. Satiabor cū apparuerit gloria tua (hec i puerbijs locut⁹ su3 vob) .s. Ego su3 vitis vera r vos palmites. Itē ibi: Mulier cū parit tristiciā hab3 qr venit hora eius (venit hora cū iā n̄ in prouerbijs loqr vobis: sed palā de patre meo ānūciabo vob.) Chrys. h erit tps resurrectionis: qr tunc omia māifeste eos docuit. Nā p qdraginta dies appuit eis p⁹ resurrectionē suā/ loquens eis de regno di Act. j. Ly. xpus post resurrectionē clarius r expressi⁹ docuit apostolos d regno dei q ante. Ipsi enim erant magis capaces: qr hēbant sensum apertu3 ad intellectu3 scripturarum vt hr Lu. vj. (in illo die) .s. i die pentecostes (in nomine meo petetis) id est petēdo nomē meu3 inuocabitis: quia post ascensionem r missionē spiritussancti/ apostoli magis virtutem nois iesu xpi sentiebāt q ante: et ideo petitiōes suas i nomie iesu formabāt et pp̄ter h orationes ecclesie in fine formant in noīe iesu dicēdo: p dñm nrm iesu3 xpm rc. (r n̄ dico vob: qr rogabo p̄rem d vob) Tho. q. d. ad exaudiēdū vras petitiōes apud p̄rem nō erit necessario oratio mea: quia solus amor quo diligit| me/ sufficit patro-

tinari (ipse eñi pr̃ amat vos) amãs facile dat amãti (qꝛ vos me amasti) vtꝫ Jo. xiij. Qui diligit me diligetᷓ a pr̃e meo (ꝛ credidistis / qꝛ a deo exiui. Exiui a pr̃e) ꝑ ętnã gñatõeꝫ (ꝛ veñi i mũdũ) ꝑ carnis assũptionẽ (iterũ relinquo mũdũ) ꝑ passiõeꝫ ꝛ corꝑalẽ ꝑñtiã (ꝛ vado ad pr̃eꝫ) ꝑ ascẽsioneꝫ: qñ exaltatꝰ est vsqꝫ ad dexterã dĩ pr̃is (dicũt ei discipuli eiꝰ: ecce nũc palã loq̃ris ꝛ ꝓuerbiũ nullũ dic[ı]) L. y. clariꝰ loq̃bat̃ de ꝓcessu eiꝰ a pr̃e et de aduentu eiꝰ i mũdũ ꝑ carnis assũptionem q̃ fecerat añ. (nunc scimꝰ qꝛ scis cia) L. y. ex doctrina eñi eiꝰ / et miraculis plenius eius deitatẽ cog̃scebãt: (ꝛ ñ ẽ opꝰ / vt q̃s te interroget) sepe ei dicit glo. volentes ab eo q̃rere / audiebãt solutionẽ añq̃ ꝓponerẽt q̃stionẽ: ꝛ sic priꝰ eis rñdit añq̃ q̃rerẽt (in hoc credimꝰ: qꝛ a deo existi) Tho. q. d. intelligentia oĩm occultoꝝ facit nos credere q̃ tu sis verꝰ ꝛ naturalis filꝰ dei ĩ quo sunt oẽs thesauri sapie ꝛ scie dei absc̃ōditi. ¶ Vñ circa p̃ns euã. vbi dꝛ: Petite ꝛ accipietis: notãdũ ƀm Aug. q̃ triplicia sunt bona i genere. Infima / media / ꝛ sũma. Infima bona sũt tꝑalia: q̃ q̃si nihil sunt. Vñ Hiere. iiij. Aspexi terrã: et ecce q̃si vacua erat ꝛ nihil. ꝛ talia sub ꝯditiõe peti p̃nt moderate: vꝫ si placꝫ da sanitatẽ / tꝑalia ꝛ vitã ꝛc̃. ꝛ rõ ẽ: qꝛ aliq̃bꝰ bona tẽꝑalia: vt scia honores ꝛ amici / diuitie ꝛ filia q̃ñqꝫ aliis sunt occasio peccandi: aliis occasio merẽdi: sꝫ q̃bꝰ ꝓsint ꝛ q̃bꝰ obsint solꝰ deꝰ scit: iõ sibi cõmittẽda sũt. Alia sũt bona media. s. v̾tutes q̃ nulli obesse p̃nt: ꝛ illa ferueñter sunt petẽda. Alia optima vt btĩtudo celestis: ꝛ illa bona petẽda sũt

co vob̃ qꝛ ego rogabo pr̃eꝫ de vob̃: ip̃e ei pr̃ amat vos: qꝛ vos me amastis: ꝛ credidistis qꝛ a dõ exiui. Exiui a patre ꝛ veni i mũdum: Iteꝝ relinq̃ mundũ ꝛ vado ad pr̃eꝫ. Dicunt ei discipuli eiꝰ: Ecce nunc palã loq̃ris ꝛ ꝓuerbiũ nullũ dicis: Nũc scimus qꝛ scis omnia: ꝛ nõ opꝰ est tibi vt q̃s te ĩterroget: In hoc credimus quia a deo existi.

In die ascensionis domini. Euangelium. Marci. XVI.

In illo tempe Recumbentibus vndecim di-

feruẽtissime. Sꝫ q̃rit̃ cur deꝰ nõ stati dat qđ petit̃. Rñdet̃ ꝑmo: qꝛ tũc hõ minꝰ meritã h̃ret nõ iterãdo orõnẽ. Sc̃do qꝛ vilipẽderet̃ vł minꝰ curaret̃ illđ qđ cũ modico labore acq̃reret̃. Tertio vt dsiderium augeat̃: vt i mł̃iere chananea. Quarto vt hõ hũilietur: vt pꝫ i eađ chananea q̃ se canem fatebat̃ Quito: qꝛ meliora interduꝫ dare vult deꝰ tꝑe opportuno et quãdo ipsi homini fuerit vtile.

Postilla.

Recũbẽtibꝰ vndecim discipul̃. Marc̃. xvj. Historia huiꝰ euã. facta est anno xp̃i. xxxiij. iij. no. Junij. iiij. luna. xxvij. feria. v. vꝫ ip̃o die ascẽsionis inditiõe sexta. Añ initiũ illiꝰ euãge. scribit sc̃tũs Lucas: q̃ xp̃s dixit discipul̃ suis: Vos estis testes hoꝝ. L. y. scꝫ passiõis ꝛ resurrectiõis. Et ego mittã ꝓmissuꝫ pr̃is ĩ vos. s. sp̃m sc̃tm̃: vos autẽ sedete in ciuitate q̃adusqꝫ ĩduamini v̾tute ex alto. Tũc postmodũ seq̃t̃ euã. ho. Recũbẽtibꝰ. xj. discipul̃: Dñs nr̃ iesus xp̃us cũ in his q̃dragita dieb̃ ꝑ mł̃tas appitiones discipul̃ factas resurrectionẽ suam approbasset: hodie i die ascẽsiõis his ip̃is voluit ap̃ꝑere. s. i mẽsa dũ prãdebãt. Nã vt dicit mgr̃ i historia scholastica: oẽs tã apł̃i q̃ alij discipl̃i ꝛ mulieres hitabãt in ista ꝑte in hierl̃m / q̃ dꝛ mello: i mõte sion vbi dauid construxerat sibi palatiũ: ꝛ ibi erat illud cenaculũ grande stratũ in quo p̃cepit dñs sibi parari pascha: ꝛ in cenaculo illo habitabãt tũc vndecim apostoli: ceteri vero discipuli et mulieres habitabant circũquaqꝫ per diuersa hospitia: et vt dicitur in principio hodierni euãgelij (Recumbentibus) id est comedentibus

scipulis apparuit illis iesus: et
exprobrauit icredulitatē illoꝝ
⁊ duriciā cordis: qꝛ his q̄ vide
rāt eū resurrexisse: nō credide-
runt ⁊ dixit eis: Euntes in mū-
dum vniuersum predicate euā
geliū omni creature: Qui cre-
diderit ⁊ baptizat⁹ fuerit salu⁹
erit: qui vo nō crediderit: ꝯdē
nabit. Signa aūt eos qui cre-
diderīt hec sequent: In nomi
ne meo d̄monia eijciēt: linguis
loquentur nouis: serpētes tol

(vndecim discipulis) scꝫ in illo cenaculo
hodierna die (apparuit illis iesus et ex-
probrauit icredulitatē illoꝝ ⁊ duriciā cor
dis) Ly. nō q̄ tunc erat in eis: sed q̄ ante
fuerat in ipsis discipulis (quia his qui vi
derāt eum resurre
xisse nō crediderūt)
vt pꝫ de Thoma q̄
nō credidit alijs di
scipulis: ⁊ similiter
alij discipli nō cre-
diderūt marie mag-
dalene ⁊ alijs mu-
lierib⁹ Et comedit
cū eis. Vn̄ Act. j.
Conuescens p̄cepit
eis ab hierosolymis
ne discederēt: sꝫ ex
pectarent ꝓmissio-
nē p̄ris .i. aduentū
sp̄ussctī a patre ꝓ-
missū. ⁊ s̄m mgr̄m
in historijs hoc di-
cto precepit eis: vt
egrederent de ciuitate: ⁊ sic statī euanuit
ab oculis eorū: ⁊ imediate post comestio-
nē vndecim apostoli ⁊ alij discipli ⁊ mu-
lieres vnanimiter d̄ ciuitate egressi / vene
rūt ad montē oliueti ⁊ ibi dn̄s iesus secū-
dario hodierna die appꝛuit: et vt ait mgr̄
in historijs: hāc ꝓmissionē aplōꝝ q̄ vna-
nimit̄ d̄ ciuitate sunt egressi: rep̄sentat ec
clesia singul̄ dieb⁹ dn̄icis processionē fa-
ciens egrediēdo extra ecclīam p̄ferendo
crucē añ ꝓcessionē. Nā ꝑ crucē q̄ prefert
rep̄sentat dn̄s nr̄ Jesus xp̄s: qui nos p̄-
cessit et suo exēplo nob̄ viā ad celū ondit:
⁊ ꝙ ordinate vnus post aliū crucē sequit
vsq̄ ad ecclīaꝫ: significat ꝙ oēs xp̄iani vi
tā / mores ⁊ doctrinā xp̄i sꝑ p̄ oclis habe-
re debeāt ⁊ suā vitā exemplo xp̄i ꝯforma
re: ⁊ sic ꝓficere d̄ virtute in virtutē trās-
eundo / donec intrēt celestē ecclīam .i. pa
triā eternā: vbi videāt facie ad faciē diui
nā naturā: s̄m illud in ps̄. lxxxiij. Ibūt d̄
virtute in virtutē: ⁊ sic videbit de⁹ deoꝝ
in sion. Post hoc cōmisit dn̄s iesus aplīs
officiū predicationis dicens: (Euntes in
mūdū vniuersuꝫ p̄dicate euāgeliū) Aug.

nō phoꝝ vanitates: aut certe ꝓp̄as ficti-
ones. ad Ro. j. Nō erubesco euangeliuꝫ
(omī creature) Ly. oī hoi q̄ hꝫ ꝯueniētiā
cū omī creatura: ꝑ esse em̄ cōuenit cū in-
animatis: ꝑ viuere / cū vegetabilib⁹ ⁊ plā
tis: ꝑ sentire / cū ani
malib⁹: ⁊ ꝑ itellige
re cū angelis: ideo
designat noie ois
creatur (q̄ credide
rit ⁊ baptizat⁹ fue-
rit) Ly. nō eni suffi
cit fides sine baptis
mo: ꝑ quē quis in-
corpat xp̄o / si assit
facultas recipiēdi
baptismū flumīs: si
aūt nō assit facltas
sufficit baptism⁹ sā
guinis: vt ī marty-
ribus / q̄ ꝓ xp̄o int-
fecti sunt anteq̄ es-
sent baptizati: vel
baptismo flaminis:
sic est ī hn̄tib⁹ fidē xp̄i / ⁊ desiderāt baptis
mū: sꝫ p̄ueniunt morte anteq̄ possint iple
re (salu⁹ erit) .s. salute eterna: si saltē opi
bus tenet. Vn̄ Jaco. ij. Fides sine opib⁹
mortua est (q̄ nō crediderit ꝯdēnabit) scꝫ
etn̄a dānatione (Signa aūt eos q̄ credi-
derīt hec sequent) Ly. in p̄mitiua em̄ ec-
clesia fides erat nutriēda ⁊ firmāda mira
culis: iō gr̄a miraculoꝝ dabat nō solum
aplīs xp̄i / sꝫ multis alijs credētib⁹: vtꝫ in
exēplis ⁊ legēdis sctōꝝ (in noie meo) .i.
in vtute nois mei (demonia eijciēt) Hec
oīa ad lr̄aꝫ ipleta sunt: sepe em̄ apli ⁊ alij
fideles demones eiecerūt: sic btūs Bar-
tholome⁹: ⁊ sic de alijs (linguis loqnt no
uis) Ly. hoc est factū in aplīs ⁊ alijs cre-
dētib⁹ q̄ erāt cū eis qn̄ ꝑ gr̄am sp̄ussctī in
die pētecostes receperūt donū linguaꝝ:
vt ptꝫ Act. ij. Loquebant varijs liguis
apli (serpētes tollent) h̄ patet in Paulo.
Vn̄ Act. xxviij. qui ꝑcussus a vipera in
nullo lesus fuit: sꝫ viperā pēdentē ad ma
nus ei⁹ ī ignē excussit: ⁊ Jacob⁹ apl̄s du-
os ingētes dracones remisit i desertū / q̄s
Hermogenes et Philetus concitauerāt

lēt: ⁊ si mortiferū q̄d biberit: nō
eos nocebit. sup egros man⁹ i-
ponēt: ⁊ bñ hēbūt. Et dñs q̄dē
iesus postq̄ȝ locut⁹ ē eis: assum
ptus ē in celū: ⁊ sedet a dextris
dei. Illi aūt pfecti p̄dicauerūt
vbiqȝ dño coopante et s'monē
cōfirmante sequentib⁹ signis.
Dñica p⁹ ascēsionē dñi Jo. XV

In illo tempe
Dixit iesus dis. suis: Cū vene-

ȝ cū (⁊ si q̄d mortiferū biberit ñ eos noce
bit) h ad lr̄aȝ ipletū ē i iohe euā. q̄ vene-
nū bibit qd ei ñ nocuit (sup egros man⁹ i-
ponēt ⁊ bñ hēbūt) q: mlti ifirmi a diuers
lāguorib⁹ sunt curati ex ipositiōe manuū
aplo⁊ ⁊ ex tactu ve
stimento⁊: imo qd e-
tiā pl⁹ ē / ex vmbra
petri apli sanabāt
ifirmi: vt hr̄ Act.
ij. ⁊. v. Itē p man⁹
aplo⁊ fiebāt sig et
pdigia mlta i pplo
⁊ ñ solū ifirmos cu
rabāt: sȝ p ipositio
nē manuū ipo⁊ da
bat spūsctūs. Vñ
hr̄ Act. viij. Tunc
iponebāt man⁹ sup
illos ⁊ accipiebant
spm̄sctm̄ (⁊ dñs q̄-
deȝ ihs p⁹ q̄ȝ locut⁹
ē eis) .s. h oīa ver-
ba iā p̄dicta et pla
alia q̄ hn̄t Actj. j.
(assūpt⁹ ē i ce.) L y.
vtute ppa ⁊ cū g-
tulatiōe toti⁹ famil-
lie celestis. vñ Lu.
xxiiij. Et eleuatis
māib⁹ ferebat i ce-
lū: et bñdixit eis. s.
aplis ⁊ alijs fideli-
b⁹. Ex h loco i con
suetudinē duxit ec-
clesia: vt sic dñs ie-
sus p⁹ q̄ȝ oib⁹ pactj
ascēdere voluit i ce
lū / bñdixit fidelib⁹
suis: q sic epi ⁊ ce-
teri pbri pacto diui
no officio volentes
iā ab altari recede-
re. dāt sup pplm bñdictiōeȝ signātes eos
sig scte cruci ⁊ ipcātes eis bōa i noie sctē
trinitati (⁊ sedet a dex. di) scȝ ɔregn̄s pri i
oi eq̄litate s'm deitatē (illi āt) L y. s. apli ⁊
xpi discipli (pfecti) .s. ad mandatū dñi
nr̄i ie. xpi (p̄dicauerūt vbiqȝ) vñ i ps. xviij
i oēȝ ter. exi. ⁊c. (dño coo.) eos dirigē
do ⁊ ptegēdo (⁊ s'monē ɔfirmāte seq̄nti-
b⁹ signis) Du. sup Mar. Opa miraclo⁊
i exordio eccle nc̄cria fuerūt vt fides mira
cul nutriret mō ñ sūt nc̄cria: q: fides eccle
ɔfirmata ē. ¶ Circa pn̄s euā. ⁊ sup illa v
ba: eūtes i mū. vni.
p̄di. euā. oīni crea.
⁊c. Notādū q s'm
Tho. d Aq. maxi
mū miraculū xpi in
terris fuit: q p sim
plices mūdū sbiecit
fidei: q: apli fuerūt
simplices s'm mōm
⁊ paupes mechani
ci. s. piscatores ⁊c.
⁊ null⁹ nobil fuit ni
si. s. Barth. Vñ h
q̄rit: q̄re nō elegit
xps prudētes h⁹ se
culi scribas q̄ fuerūt
docti i lege / diuites
⁊ potētes. Rñdet p
pter certitudinē fi-
dei: q: si sapiētes se
culi elegissȝ ⁊ misis-
set ad p̄dicādū fidē
xpianā: nūc pfidi ⁊
inimici fidi dixissēt:
q fidē finxissent cū
prudētia ⁊ astutia:
si diuites: tūc dixis
sent: q p dōa ⁊ mu
nera hoies induxis
sēt ad fidē illā: si āt
potētes et nobiles
tunc dixissent q p
potentiā ⁊ coactio-
nē hoies iduxissent
ad fidē: sȝ vt nullū
illo⁊ pfidi allegare
possent: igit ⁊c. vñ
hic notādū: q xps
int oēs sapiētes h⁹ mūdi nisi vnū ɔuītit. s.
gamalielē legisdoctorē ⁊ int oēs diuites so
lū zacheū: ⁊ d oib⁹ nobilib⁹ ⁊ pncipib⁹ nisi
tres nicodemū cēturionē ⁊ r̄gulū: sȝ d pau
pib⁹ ⁊ simplicib⁹ ⁊ igbilib⁹ mltos ɔuertit
q: xpiani a paupib⁹ ⁊ simplicib⁹ ortū ha-
buerūt. Vñ apls. videte vocatōȝ vr̄aȝ frēs

qr ñ multos sapiẽtes ẜm carnẽ: ñ multos po tẽtes/ sʒ īfirma mūdi elegit de⁹. ¶ Postilla

Cum venerit paclet⁹ Jo. xv. Disto. h⁹ euã. facta ẽ anno xpi. xxxiij. ix. kal. April. luna. xiiij. feria. v. s. in cena dñi. inditiõe. vj. Añ in itiũ illi⁹ euã. scribit sctũs Joh in eo. c. q xps dixit dis. suis: Si opa nõ fecis sem i eis q̃ nẽo ali⁹ fec/ pctm ñ hrent. Nũc aũt viderũt ⁊ oderũt me ⁊ patrẽ meũ: sʒ vt impleat ẜmo q̃ in lege eorũ scptus est: qr odio habuerũt me grat̃. Tũc statim sequit euã. ho. (Cũ venerit paclet⁹) Postq̃ xps dixerat aplis de iudeis: Si me p sequunt et vos psequent: ne desperẽt ⁊ n ĩmiũ turbent/ pmisit eis spm̃sctm̃ mittere q̃ ɔfortati oẽs psecutões vicerẽt ⁊ tolerarẽt. q̃ dic (Cũ ve. paclet⁹) Ly. i. ɔsolator Ber. dic: Spũs. i. merẽtiũ ɔsolator (quẽ ego mittã vob a pr̃e) Ly. in h̃ ẽndit spm̃ sctm̃ a se pcedere/ inq̃tũ dicit se illũ mittere (spm̃ vitatis) qr docet vos oẽʒ vitatẽ: ⁊ ecõtrario spũs malign⁹ docet omne mẽdaciũ (q̃ a pr̃e pcedit) Tho. ex h̃ arguũt greci: spm̃sctm̃ tm̃ pcedere a pr̃e ⁊ nõ a filio. sʒ h̃ nõ ẽ vex: qr q̃cq̃d ð pr̃e ð ɔuenit filio: q̃ xpiani tenẽt credere q spũs sctũs pcedit a pr̃e ⁊ filio (ille testio. pbi. ð me) nã spũsctũs testioniũ pbibuit xpo in h̃ q aplos tales fecit q̃ sciuerũt ⁊ audebãt p̃dicare euan. et fidẽ xpi corã oib⁹ intrepide: q cũ hoies p̃us illr̃ati ⁊ simplices de pfũditate scptura⁊ subito plene loq̃bãt/ ⁊ i oib⁹ linguis/ fuit maximũ signũ ad ɔfirmãdã fidẽ xpi (⁊ vos testi. pbibebitis) .s. p̃dicãdo oib⁹ pplis (qr ab initio me. estis) Ly. ñ ẽ itelligẽdũ q fuerit ab eo i pncipio vite ei⁹ sʒ ab ĩitio p̃dicatiõis sue qñ icepit docere ⁊ miracula facere (h̃ lo. sũ vob) ad ɔfortatiõʒ vr̃aʒ ɔ̃ futũas tribu

rit paclet⁹ quẽ ego mittã vob a pr̃e spm̃ vitatis: q̃ a pr̃e pcedit: ille testioniũ pbibebit ð me: ⁊ vos testioniũ pbibebitis qr ab initio mecũ estis. hec locut⁹ sũ vob vt ñ scãdalizemĩ. absq synagogis faciẽt vos: s veit hora vt ois q̃ interficit vos arbitret se obseq̃ũ p̃stare ðo: ⁊ hec faciẽt vob: qr ñ nouerũt pr̃eʒ neq me: s hec locut⁹ sũ vob: vt cũ venerit hora eo⁊ remĩscamini: qr ego dixi vob.

latiões (vt ñ scãdali.) .s. cadẽdo p ipatiẽtiã qñ euenierẽt vob (absq synagogis faciẽt vos) Jã eñ iudei ɔspirauerũt: q si q̃s ɔfessus esset xpm/ extra synagogã eijceret: ⁊ talis electio ð synagoga reputabat magna: sic apud xpianos electio ð ecclesia p maiorẽ excõicationeʒ. q̃ ipa excõicatio valde timẽda est cuilibet xpiano: qr sepat a ðo ⁊ a sctis ⁊ a sacris ⁊ a cõione fidelium: ⁊ ipe excõicat⁹ ẽ q̃si palmes abscisus a vite: vtʒ Jo. xv. Ego sũ vitis vera ⁊ vos palmites (sʒ venit hora) Hora Hora ista fuit tp̃s p̃dicatiõis aplo⁊: (vt ois q̃ interficit vos/ arbitret obseq̃ũ se p̃stare deo) ois eñ iudeus occidẽs xpi p̃dicatores/ putabat se obseq̃ũ p̃stare deo: credẽs q deserere deũ isrl' q̃cũq ɔuerteret ad xpm: ita fuerũt iudei excecati ⁊ ignorãtes: sed illa ignorãtia nõ excusabat eos: qr illa pcedebat ex odio ⁊ inuidia ɔ̃ xpm/ ⁊ ɔ̃ doctrinaʒ eius (hec facient vobis: quia nõ nouerunt patrẽ neq me) hoc dicit eis in consolationẽ. q. d. ẜm Chry. Sufficit in ɔsolationẽ hec pati pter patrẽ et pter me (sʒ hec locutus sum vobis/ vt cũ venerit hora eo⁊ remĩscamini: qr ego dixi vobis) Ly. ista eñ p̃dixit aplis vt prouiderent sibi de patientia: qr minus feriũt iacula p̃uisa: vt dicit Grego. ¶ Circa p̃ns euangeliũ vbi dicit: Uos testimoniũ p̃hibebitis: Notandũ q Hugo de Prato dicit q xps habuit testimoniũ de oi loco et ab omni creatura: Naʒ omnia testificata sunt xpm suũ auctorẽ esse. Nã de celo habuit testimoniũ patris et spũssancti. Luce. iij. ca. Descendit spũssanctus corpali specie sic colũba i ipm. Et vox pr̃is de celo audita ẽ: h̃ est fili⁹ me⁹ dilect⁹ Mat. iij. Itẽ testimoniũ angelorũ: vt pʒ Luce. ij.

Euāgelizo vob gau. magnū q: nat⁹ ē nob saluator. Itē celi: dū ipo orāte aptis sē celi sup eū ⁊ ptestati sūt ipm eē ver deū. Lu. iij. Itē d padiso et d limbo patrū habuit testioniū moysi ⁊ helie: vt pz Mat. xvij. Apparuerūt ei moyses ⁊ helias. Item multa corpa scōꝝ surrexerūt vtz mat. xxvij. Itē demōes ci testimoniū reddiderūt: vtz Lu. iij. exibāt demōia clamātia et dicētia: q: tu es xp̄s fili⁹ dei viui Itē d mōdo habuit testioniū xij. aplorū. lxxij. discipłoꝝ ⁊ mltoꝝ alioꝝ: vtz Act. iij. ⱽtute magna reddebāt apl'i testioniū iesu xp̄o. Itē hūit testioniuz ab oī creatura. Nā stella noua i sua natiuitate testificata est: vtz Mat. ij. vidim⁹ stellā ei⁹ i oriēte. Itē sol obscuratus i morte ei⁹ / ptestat⁹ ē eū eē deū: Lu. xxij. Itē mare dū se soliduz pbuit ipm ꝯfessū est Lu. vj. Itē ifern⁹ dū q̄s tenebat reddidit: ipm auctorē vite eē ptestat⁹ ē. ps. xxiij. Itē tra dū ipo moriēte ⁊ resurgēte tremuit. Itē pāes ⁊ pisces dū ad ei⁹ ipsiū mltiplicati sūt: ipm eē deū demōstrabāt: vtz Jo. vj. opa q̄ ego facio ipsa sūt q̄ testioniū phibēt d me. Et breuit oīs creatura pter pctōrē q̄ ipz negat factis testioniū xp̄o rddit. vñ apls ad Timo. j. ꝯfitenf se nosse deū: factis āt negāt. pctōr em̄ qñqꝫ pro vno denario negat xp̄m: cū in noīe ei⁹ sciēter piurat. ¶ Seqt h i euāge. pñti (Absqꝫ synagogis faciēt vos) Ubi notādū q̄ excōicatio maior valde timēda est: ꝓpt tria. Pmo q: excōicatus separat a deo ⁊ ab oib⁹ xp̄ifidelibus tā in vita q̄ in morte sic palmes a vite: vtz Jo. xv. ego sū vitis ⱽa ⁊ vos pal. ⁊ sic palmes abscisa nihil valet āpli⁹ nisi ad ignē: sic excōicat⁹ maiori excōicatiōe. Scdo q: excōicat⁹ p̄uat merito passiōis xp̄i ⁊ oīm scōꝝ ⁊ etiā oib⁹ missis / orōnib⁹ elemosynis et oib⁹ suffragijs ⁊ idulgētijs ⁊ oib⁹ bōis ecclesie: ⁊ oīno ⁊ totalit remanet nud⁹ ⁊ miser ⁊ mibabil' et paup ⁊ cecus. Et ꝓpterea dic Aug. nihil dz xp̄ian⁹ sic formidare sic separi a corpe xp̄i. s p excōicatōz maiorē. Tertio q: excōicat⁹ mltos ificit q: oēs q̄ pticipāt ei sciēt publice denūciato vñ d i decre. Cōicās excōicato idebite excōicatiōez incurrit. xj. q. iij pcipue et ca. si q̄s eps. vñ est morb⁹ cōtagiosus sic lepra: iō ab hoīb⁹ sic lep debet vitari: Nā magna ifamia ē et vitupiū ab ecclia expelli vl' vitari ab hoīb⁹ sic leprosus. Uñ excōicat⁹ ē magis ifamis q̄ iude⁹ vl' sarhacen⁹ q: cū illis hēm⁹ pl⁹ loq̄ q̄ cū excōicato. Uñ d i decre. pagāo pl'is cōicare q̄ excōicato. xj. q. iij. ad mēsā. Ex iā dictis pz q̄ periculosū ē cōicare excōicato. sz pctis nr̄is exigētib⁹ d excōicatiōe maiori hodie curat modicū: ⁊ d pticipatōe cū excōicat q̄ si nihil curat. Uñ de h exēplū legit: q̄ demoniac⁹ interrogat⁹ a q̄dā: an excōicatio vl' pctm̄ pl⁹ placeat diabolo? Rñdit excōicatio maior: q: p illū plures ificiunt: ⁊ qñqꝫ excōicat⁹ ducētos ificit vna die: sic in cōuiuijs ⁊ zechis: ⁊ sic d alijs. ¶ Postilla.

In die sancto Pentecostes Euangeliū Johannis. XIIII.

In illo tempe Dixit Jesus discipulis suis:

Si quis diligit me / sermonē meū seruabit. Johānis. xiiij. Hoc euangelium

locut⁹ ē dñs ad discip̄los suos anno eius xxxiij. ix. kal' Aprilis a. xiiij. q̄nta fe. cene dñi inditiõe. vj. Añ initiũ illi⁹ euã. scribit sctũs Jo. in eo. ca. q̄ xp̄s dixit disci. suis: Qui h₃ mãdata mea ꝛ seruat ea: ille est q̄ diligit me: qui aut̄ diligit me diliget̄ a p̄re meo ꝛ ego diligã eũ et manifestabo ei meip̄m. Tũc sequit̄ euã. hodiernũ. Si quis diligit me. Huil. Hodie recolit eccl'ia illã sup̄abũdantē ꝛ excellētē donatiõe₃ spũs scti q̄ facta est discipulis quinq̄gesima die a resurrectiõe: q̄n repleti sunt oẽs spũscto: s₃ q̄ spũs sctũs q̄ ē amor p̄ris et filij hodie mittit̄ idcirco hodie legit̄ euãgeliũ: in q̄ agit̄ d̄ dilectiõe quã de⁹ nobis infundit per spũsctm (Si q̄s diligit me) sc₃ affectu h̄ ostendit̄ effectu: q̄ videlicet (sermonem meũ seruabit et p̄r meus diliget eũ) p̄ q̄d ostēdit se vnũ cũ p̄re in eẽntia (ꝛ ad eu₃ veniem⁹) Huil. Ego ꝛ pat' ꝛ spũs sctũs (ꝛ mãsione₃ apud eũ faciem⁹) ĩ p̄ñti p̄ grãm ꝛ ĩ futuro p̄ gl'ia₃ (q̄ ñ diligit me s̄monē meũ nõ s̄uat) Ly. tales sunt mundani hoĩes ꝛ pueri (ꝛ sermonē quē audistis nõ ē me⁹) supple tm̃ (s₃ ei⁹ q̄ misit me p̄ris. Hec locut⁹ sũ vob̄ apd̄ vos manẽs) sc₃ p̄ñtia corpali (Paraclet⁹ aũt spũsctũs quē mittet p̄r in noĩe meo) Tho. ad laudē ꝛ gl'ia₃ noĩs mei (ille vos docebit oĩa) Ly. i. faciet vos intelligere oĩa q̄ vob̄ dico Apl'i adhuc erãt rudes ꝛ ĩ timore positi ex auditu passionis xp̄i: ideo ad verba christi non diligenter attendebant et per consequens nõ capiebant ea ad plenum

p̄pter q̄d dicit grãm spũsscti postea supplere istũ d̄fectũ (ꝛ suggeret vob̄ oĩa q̄cũq̄ dixero vob̄) .i. ad mẽoriã vobis reducet oblita: q̄ apl'i m'lta de illis q̄ xp̄s dicebat obliti sũt / timore passiõis p̄cussi (pacē relinq̄ vos) .i. iturus ad p̄re₃ relinq̄ vob̄ pacē pectoris in p̄senti (ꝛ pacē mea₃ do vob̄) .i. eternitatis ĩ futuro (ñ quõ mũdus dat / ego do vobis) .q.d. nõ do vob̄ pacē mũdanã q̄ ē breuis. j. Thes. v. Cũ em̃ dixerint: pax ꝛ securitas: tũc repētin⁹ eis supueniet interitus: (nõ turbet̄ cor vestrũ:) Ly. i. ñ turbari debetis d̄ recessu meo id ē de morte mea: (neq̄ formidet) Lyra: hoc addit: eos assecurãdo q̄ timebãt mori cũ eo (audistis q̄ ego dixi vobis / vado) Tho. s. p̄ passionē vt parē vobis locũ (ꝛ venio ad vos) p⁹ resurrectionē meã: vt vos illuc introducã: vt₃ Jo. xiiij. Si abiero et p̄parauero vob̄ locũ: ite₃ venio ꝛ accipiã vos ad meip̄m: vt vbi ego su₃ ꝛ vos sitis (Si diligeretis me) .s. pura ꝛ sincera dilectiõe ab oĩ carnali abstracta (gauderetis vtiq̄ q̄ vado) s̄m q̄ hõ (ad p̄rem) .s. ad ei⁹ gl'iã (q̄ p̄r maior me ē) Ly. nõ s̄m deitatē ĩ q̄ fili⁹ ei⁹ eq̄lis p̄ri ē s₃ s̄m hũanitatē in q̄ fili⁹ est minor p̄re (ꝛ nũc) Tho. exñs vobiscu₃ passibilis ꝛ mortalis (dixi vobis) sc₃ q̄ p̄ passionē vado ad p̄re₃ (p̄usq̄ fiat: vt cũ factũ fuerit credatis) Ly. sc₃ q̄ nõ tm̃ sum hõ: sed etiã deus: q̄ certitudinaliter p̄dico futura p̄tingentia: q̄d est p̄priũ ipsius dei: s̄m q̄d dicitur: Esa. xlj. Annunciate nobis que futura sunt: ꝛ

Si q̄s diligit me: s̄monē meũ s̄uabit: ꝛ p̄r me⁹ diliget eũ: ꝛ ad eũ veniem⁹ ꝛ mãsiõe₃ apd̄ eũ faciem⁹. Qui nõ diligit me: s̄mones meos nõ s̄uat. Et s̄mone₃ quē audistis nõ ē me⁹ s₃ ei⁹ q̄ misit me p̄ris. Hec locut⁹ sum vobis apd̄ vos manẽs. Paraclet⁹ aũt spũsctũs quē mittet p̄r ĩ noĩe meo: ille vos docebit oĩa ꝛ suggeret vob̄ oĩa q̄cũq̄ dixero vob̄. Pacē relinq̄ vob̄: pacē meã do vob̄: nõ quõ mũd⁹ dat ego do vob̄. Nõ turbet̄ cor vestrũ neq̄ formid₃. audistis q̄ ego dixi vob̄: vado ꝛ venio ad vos Si diligeretis me: gauderetis vtiq̄ q̄ vado ad p̄re₃ q̄ p̄r maior me ē. Et nũc dixi vob̄ p̄usq̄ fiat: vt cũ factũ fuerit credatis.

sciemus quia dij estis (Jam nō multa loquar vobiscum, id est in hoc mortali corpore existens: quia tempus sue captiōis erat ꝓpinquū (venit enī princeps huius mundi) Tho. id est diabolus qui principat amatorib⁹ huius mundi: ⁊ regit eos qui sponte per peccatum se ei subijciunt: venit enī in ministris suis ad me capiendū ⁊ ducendum ad mortem (⁊ in me non h3 q̄cq̄) id ē nullū pctū: ⁊ p cōsequens nullam mortis causam: qꝛ mors intrauit i mūdum p peccatū ad Rom. v. (sed vt cognoscat mundus) id est humanu3 genus (qꝛ diligo patrem) . q. d. Non morior/ qꝛ habea3 culpam: sed vt impleam patris obediētiā: cui⁹ volūtas est vt pficiat redēptio hūani generis: q̄ nō pōt cōpleri ex dei ordinatiōe nisi p mortē meā (⁊ sic mādatu3 dedit mihi pr̄ sic facio) .i. ex obediētia patris libēter sbeo mortē. ¶ Circa pn̄s euā. vbi dr: Ad eū veniem⁹ ⁊ mansionē apud eum faciem⁹: Notandū q̄ sicut Hugo de prato dicit: q̄ apostoli fuerint pleni spiritusctō ostēdit q̄druplici signo. Primum est in tribulationibus ⁊ infirmitatib⁹ nō murmurare: nā vas plenū nō resonat dū tangit/ sed vacuū. Sic apl̄i i infirmitatibus nō murmurauerūt: vt p3 Lu. x. Ecce ego mitto vos sicut agnos in medio luporū: imo apl̄i nō solū murmurauerūt in psecutionib⁹ ⁊ tribulatiōibus/ sed ⁊ gaudebāt: vt3 Act. v. Ibāt apl̄i gaudētes a ꝯspectu cōcilij: qm̄ digni habiti sunt pro noīe iesu ꝯtumeliā pati. Unde apostolus ad Rom. v. S3 et gloriamur in tribulationibus. Scōm est firmiter ꝯsistere. Nā res plena stat firma. Sic apl̄i postq̄ spiritum sanctu3 receperunt in fide ⁊ bonis operibus/ firmi steterūt. Nam nec reges nec principes mundi cum tormentis: nec caro propria cum oblectamentis: nec demones cū temptatiōib⁹ potuerunt ipsos mouere: vt pat3 ad Rom. viij. Quis nos separabit a charitate dei? quasi diceret: nullus. Tertiū est: de plenitudine effundere. Na3 fons plen⁹ effundit aquā: sic apl̄i tanq̄ plenus fons ⁊ sup excrescens/ totum mundum gratijs ⁊ donis spūalib⁹ repleuerunt: vt3 Hester. x. Fons paru⁹ creuit in fluuiū maximū ⁊ i aquas plurimas redūdauit. Quartu3 est: nihil pl⁹ recipe. Nā vas plenū nihil plus recipit sic apl̄i nihil terrenū ⁊ a spiritusancto alienum receperūt: vnde nec diuitias/ nec honores/ nec delitias corpis ampli⁹ accipere voluerūt: vt3 Math. xix. vbi dixit petr⁹ apl̄s: Ecce nos reliq̄m⁹ oīa ⁊ secuti sum⁹ te. Unde etiā apl̄s Paulus ad Phil. iij. Oia arbitrat⁹ sum vt stercora vt xp̄m lucri ⁊c. Si aūt quis vult scire/ an spūsctō plenus sit: predicta quattuor in se cōsideret: ⁊ sic bonam spe3 habeat/ q̄ hodie receperit spiritūsanctū cū apostolis. ¶ Postilla.

Jam non multa loquar vobiscum: venit enim princeps hui⁹ mundi et in me non habet quicquam. Sed vt cognoscat mundus: quia diligo patrem: et sicut mandatum dedit mihi pater: sic facio.

Feria secunda Pētecostes Euangelium. Joh. I.

In illo tempe Dixit iesus discipulis suis: Sic de⁹ dilexit mūdū vt filiū suū vnigenitū daret: vt oīs q̄ credit in eū n̄ pereat: s̄ hēat vitā eternā.

Sic deus dilexit mundū Johānis. iij. Historia huius euāgelij completa est anno christi. xxxiij. ix. Kalen. Apri. feria. vj. luna. xv. inditione sexta. Sed dominus hoc locutus est anno eius. xxij. vj. nona3 Maij sabbato: luna. xiij. inditiōe q̄nta. Ad initiū illi⁹ euangelij scribit sanctus Johānes in eodem cap. q̄ christus dixit discipulis suis: Sicut moyses exaltauit serpentē i deserto: ita exaltari oportet filiū hominis: vt omīs qui credit in ip̄m

Non em̃ miſit deus filiũ ſuum in mundũ vt iudicet mundum: ſed vt ſaluet̃ mũdus per ip̃m. Qui credit in eum: non iudicatur: Qui autem nõ credit: iam iudicatus eſt: quia nõ credit in nomine vnigeniti filij dei. Hoc eſt autem iudiciũ: quia lux venit in mũdum: et dilexerũt homines magis tenebras ꝙ̃ lucẽ: Erant enim opera eorũ mala. Omnis em̃ qui male agit: odit lucem: et nõ venit ad lucem: vt non arguant̃ opera eius. Qui aũt facit veritatẽ: venit ad lucem vt manifeſtent̃ opa eius: quia in deo ſunt facta.

nõ pereat/ſʒ habeat vitã eternã. Tũc ſtatī ſequit̃ euãgeliũ hodiernũ (Sic deus dilexit mũdũ) .i. hoīem (vt filiũ ſuũ vnigenitum daret) Ly. ꝙ eſt bonũ infinitũ. Ex ꝙ apparet maxĩa dei dilectio: vt pʒ ad Roma. viij. Qui ꝓprio filio ſuo nõ pepcit: ſed ꝓ nob oīb⁹ tradidit illum (daret) Tho. nõ vt venderet/ſʒ daret gratis et liberaliter: nam nullis meritis noſtris exigentib⁹ eſt incarnat⁹ et crucifixus (vt oīs ꝗ credit in eũ) Tho. fide per dilectionē operante/⁊ vſqʒ in finem perſeuerãte (nõ pereat/ſʒ habeat vitã eternã) Tho. modo in ſpe/ſʒ tũc in re (non em̃ miſit deus) .ſ. pater (filiũ ſuũ ĩ mũdũ ⁊c̃) Ly. ſ. in primo aduentu ſuo: tunc em̃ nõ venit iudicare/ſed magis iudicari ꝓ mundi ſalute: ideo ſequit̃ (ſʒ vt ſaluet̃ mũdus ꝑ ip̃m) vt pʒ Joh. xiij. Nõ veni vt iudicẽ mũdũ: ſed vt ſaluificẽ mundũ. (qui credit in eum) Ly. tendẽdo in eum per charitatem (non iudicat̃) .i. non habet cauſam vnde condemnet̃ (qui autem non credit/ iam iudicatus eſt) Ly. .i. habet in ſe cauſam manifeſtã ſue cõdemnationis (quia non credit in noīe vnigeniti filij dei) qui venit ꝓ ſalute mundi. Nam ad ſalutẽ peruenit̃ ꝑ nomẽ vnigeniti filij dei (Hoc eſt aũt iudicium) .i. cauſa damnationis (quia lux.) Lyra: id eſt chriſtus qui eſt lux vera (venit in mundũ) .ſ. carnem aſſumẽdo: ⁊ in ea apparẽs ſalutem humani generis operando (Et dilexerunt homines magis tenebras) Tho. .i. delitias carnis/ ⁊ diuitias mũdi (ꝙ̃ lucẽ) .i. apertã predicationẽ xp̃i arguentem pctã (erant em̃ opa eorũ mala) Tho. ꝗ a luce diſcordãt/⁊ tenebras ꝗrũt ⁊ ideo dicunt̃ opa tenebrarũ (Oīs em̃ ꝗ male agit) .i. ꝗ in malis opibus delectat̃ (odit luceʒ) ꝗ tñ naturaliter oīb⁹ ẽ amabil' (et nõ venit ad lucẽ vt nõ arguant̃ opa ei⁹) Tho. oīs em̃ ꝗ delectat̃ in mal' opib⁹ ſubterfugit lucẽ ꝑdicationis ⁊ veritatiſ ⁊ odit eos ꝗ mala ſua manifeſtãt et reprehendũt (ꝗ aũt fac̃ veritatẽ) .i. opa ꝯformia volũtati dei (venit ad lucẽ) .i. in palã (vt mãifeſtent̃ opa eius) Tho. ſcʒ ad aliorũ exemplar et edificationeʒ (q2 in deo ſunt facta) .i. ad gl'iaʒ dei. ¶ Circa pñs euangeliuʒ vbi dicit̃: Sic deuſ dilexit mũdũ: dicit Hugo ď Prato ꝙ maxĩa charitaſ dei patris ad hominẽ ꝙ̃tũ ad ꝗttuor demõſtrat̃. Primo: q2 filiũ ſuũ hoīem ⁊ naturã hũanã tãꝙ̃ in ſpõſaʒ ſibi accepit vt cantat̃: Hodie celeſti ſpõſo iũcta ẽ eccl'ia. Ecce mirabilis amor: ꝙ imꝑator diues potẽs ⁊ pulcher/ſapiẽs ⁊ etern⁹ accepit pauꝑculã/inualidã/ inſipientem ⁊ morte ꝯdemnatã. Ad Heb. ij. Nuſꝙ̃ angelos apꝑhendit ſʒ ſemẽ abrae. Scd̃o in eo ꝙ eundẽ filiũ poſtꝙ̃ carnẽ aſſumpſit/fec̃ triginta tribus annis viuere: hoīeʒ erudiendo ⁊ informãdo: ⁊ tãdẽ ꝓ ip̃o redimẽdo ꝯſtituit eũ mori. Tertio in eo ꝙ hoīes ſibi in filios adoptauit ⁊ frẽs xp̃i eẽ voluit. Vñ j. Jo. iij. Videte ꝗlẽ dilectiõeʒ dedit nob de⁹ vt filij dei noīemur ⁊ ſim⁹. Quarto ꝙ hoīes ſic redẽptos ⁊ in filios adoptatos heredes regni ſui fec̃ cũ filio ſuo ieſu xp̃o Ro. viij. Filij dei ſum⁹: ſi aũt filij ⁊ heredes: heredes ꝗdẽ dei/coheredes aũt xp̃i.

Feria.iii.pentecostes.Euā-
gelium Johannis.x.

In illo tp̄e di-
xit ih̄s disci.suis: Amē amē di-
co vob: Qui nō itrat p ostiū in
ouile ouiū: s ascēdit aliūde: ille
fur ē ꝛ latro: q̄ aūt itrat p ostiū
pastor ē ouiū: huic ostiari⁹ apit
ꝛ oues vocē ei⁹ audiūt. Et ppri
as oues vocat noīati et educit
eas: Et cū pp̄as oues emiserit
añ eas vadit ꝛ oues illū sequūt:
q2 sciūt vocē ei⁹. Alienū āt ñ se
quūt s fugiūt ab eo: q2 ñ noue
rūt vocē alienoꝝ. hoc pūbiū di
xit eis ih̄s: Illi āt ñ cog̊uerīt q̄d
loq̄ret eis. Dixit g̊ eis iterū ie-
sus: Amē amē dico vob q2 ego
sum ostiū ouiū. Oēs q̄tq̄t vene
rūt añ me: fures sūt ꝛ latrones
sed nō audierīt eos oues. Ego
sum ostium: p me si quis intro-
ierit saluabit: ꝛ igrediet ꝛ egre
diet ꝛ pascua inueniet. Fur nō
venit nisi vt furetur et mactet
et pdat: ego veni vt vitam ha-
beant ꝛ abundantius habeāt.

Amē amē dico vob ꝛc̄. ¶ Postilla
Joh.x. Visto. hui⁹ euā. facta ē anno
xp̄i.xxxij.vj kal̄.octobris.sabbato: indi
tiōe.v.lūa.xij. Añ initiū illi⁹ euā. scribit
sctūs Joh. in pce.ca.q xp̄s dixit: In iu-
diciū ego i hūc mū
dū veni vt q̄ nō vi-
dēt/videāt: ꝛ q̄ vi-
dēt/ceci fiāt. Et au
dierīt q̄dā ex phari
seis q̄ cū ipso erāt:
Et dixerīt ei: Nun-
q̄d ꝛ nos ceci sum⁹?
Dixit eis iesus: Si
ceci essetꝭ/nō habe
retis pctm̄. Ly. q2
si nō vidissent opa
xp̄i: haberent ali-
quā excusationē d
hoc/q nō credide
rūt. Nūc vo dicitꝭ
q2 videmus: pctm̄
vr̄m manet.i.ag-
grauat. Tūc statī
sequit euangelium
hodiernū (Amen
amen dico vobis)
Tho.i. i vitate di
co vob (q̄ nō intrat
p ostiū).i.p me hu
milē ꝛ pauperē (in
ouile ouiū).i. in cō
gregationē fideliū
ꝛ in eccl̄iam dei/in
q̄ grex diuinit⁹ con
tinet (sed ascendit
aliunde) siue p pe-
cuniā/siue p falsaꝫ
iusticiā/siue p violē
tiā (ille fur est) ra-
piēdo qd nō ē suuꝫ
(ꝛ latro) retinēdo
qd rapuit. Lyra h
faciunt mali hoīes
statū p̄latiōis indebite assēq̄ntes (q̄ aūt i
trat p ostiū).i.p xp̄m (pastor est ouium:
huic ostiarius apit) Ly.i. spūssctūs reue
lat veritatē vt sciat oues pascere (ꝛ oues
vocē eius audiūt) Ly.i. doctrinam reci-
piūt (ꝛ pp̄as oues vocat noīatī).i. certis
sime nouit dn̄s q̄ sūt ei⁹ ꝛ vocat eos ñ solū
voce exterioris p̄dicatiōis sꝫ intne ispira
tiōis (ꝛ educ eas) Ly. d tenebris igrātie
(ꝛ cū pp̄as oues emiserit/añ eas vadit)
p exempla bonorū
opeꝝ (ꝛ oues illū se
quunt).s. exēpla ꝛ
vestigia sui pastorꝭ
(q2 sciūt vocē ei⁹)
p ispiratiōes diui-
nas (alienū āt ñ se-
quūt).s. q̄ ē alien⁹
a dō vita ꝛ doctria
sicē est heretic⁹ ꝛ q̄li
bet puersus doctor
(sꝫ fug. ab eo: q2 ñ
nouerīt vocē alieno
rū).i. ñ approbāt
nec sequunt. Hor.
Isti alieni sūt pseu
do pphe: de q̄b⁹ dr
Mat.vij. Attēdi-
te a falsis pph̄is q̄
veniūt ad vos i ve-
stimētis ouiū: itrin
sec⁹ aūt sūt lupi ra-
paces (Hoc puer-
biū dixit eis iesus:
illi aūt nō cog̊uerīt
q̄d loqueretur eis)
Tho.i. nō intelle-
xerunt q̄s esset pa-
stor: q̄s fur ꝛ q̄ oues
(Dixit g̊ eis iterūꝫ
iesus: Amē amen
dico vobis: q2 ego
sū ostiū ouiū) p qd
intrāt oues ad fidē
(Oēs q̄tq̄t venerīt
añ me) Tho.s. ex
se: nō missi vel non
ispirati a dō (fures
sūt) reꝝ ꝛ dignita-
tū (ꝛ latrōes) aiarū: q2 eas occidūt p fal
sam doctrinā (ego sū ostiū: p me si q̄s itro
ierit).s. i eccl̄iaꝫ ꝛ societatē fideliū (salua
bit) p gr̄aꝫ (ꝛ igrediet).s. ad ɔtēplatōēꝫ
deitatis (ꝛ egrediet).s. ad ɔsiderationē

glose humanitati i xpo (et pascua inueniet) q: vtraq; ɔsideratio erit delectabil' et iocũ dá: vt3 Esa. xxxiij. Regẽ i decore suo vi debũt (fur) .i. q̃cũq; p me ñ igredieẽ (nõ veit nisi vt fureẽ) .i. vt sibi vsurpet dñatũ et honorẽ i plebe (et mactet) p falsã doctrinã (et pdat) .i. mittat i dñationẽ etñã (Ego veni vt vitã habeãt) Thomas: i pñti p grã3 (et abũdãti⁹ habeant) i futuro p gloriã. vñ apl's j. Corin. ij. Ocul⁹ nõ vidit nec aur' au. nec i cor ho. as. q̃ ppauit de⁹ his q̃ di. eũ. ¶ Circa pñs euan. vbi dr: Per me si q̃s introierit: notãdũ q̃ Bn. de prato dic: q̃ xps dei fili⁹ ppt nr̃a3 salutẽ qtuor itinera pegit. Primũ fuit de celo i terrã veniẽdo / qñ carnẽ assumpsit de gl'iosa vgie maria Joh. xvj. Exiui a pr̃e et veni i mũdũ. Et h iter fuit penosũ: q: penalitates hũane nature assũpsit: vt3 Esa. liij. Vere lãguores no. ipe tu. et do. no. ipse por. q: hic i mũdo. xxxiij. ãnis vixit et nũq̃ risit. Scd̃m iter fuit d̃ mũdo ad iferos descẽdẽdo: qñ sedẽtes i tenebris visitauit: et h fuit iter victoriosũ q: portas iferni ɔfregit Tertiũ fuit de iferno ad mũdũ redeũdo: qñ ɔfractis iferis cũ magna pda a mortuis surrexit. Quartũ fuit d̃ mũdo ad celũ ascẽdẽdo: qñ i die ascẽsiõis vidẽtib⁹ apl'is eleuat⁹ ẽ et nubes suscepit eũ ab ocul' eo2: et h iter fuit valde gaudiosũ. vñ Ps. Ascẽdit de⁹ i iubilatiõe et dñs rc. ¶ Postilla.

Nemo põt veire ad me. Jo. vj. Dist. hui⁹ euã. facta ẽ ãno xpi. xxxij. xviij

Feria. IIII. Pentecostes.

Euangeliũ Johannis. VI.

In illo tpe dixit ie. tur. iu. Nẽo põt veire ad me nisi pat' q̃ misit me traxerit eũ: et ego resuscitabo eũ i nouissimo die: scptũ ẽ i pphis: Erũt oẽs docibiles dei. oĩs q̃ audiuit a pr̃e et didicit veit ad me: ñ q: pr̃e3 vidit q̃sq̃ nisi is q̃ ẽ a do h videt pr̃e3: amẽ amẽ dico vob: q̃ credit i me h3 vitã etñã. Ego sũ pãis vite. Pr̃es vr̃i mãducauert mãna i deśto et mortui sẽ: h ẽ pãis d̃ celo descẽdẽs: vt si q̃s ex ipo mãducauerit ñ moriaẽ. Ego sũ pãis viu⁹ q̃ d̃ celo descẽdi: si q̃s mãducauerit ex h pãe: viuet i eternũ: et panis quẽ ego dabo: caro mea ẽ p mũdi vita.

kal'. maij. feria. iiij. lũa. xxiiij. iditiõe. v. Añ initiũ illi⁹ euã. scribit s. Joh. i eo. c. q̃ iudei murmurauert d̃ illo vbo qd̃ xps dixit: Ego sũ pa. vi. q̃ d̃ ce. desc. et dicebãt: Nõne h ẽ ihs fili⁹ ioseph cui⁹ nos nouimus patrẽ et matrẽ: quõ g̃ dicit q: d̃ celo descẽdi: Rñdit g̃ iesus et dixit eis: Nolite murmurare inuicẽ (Nemo põt venire ad me) Tho. p fidẽ credẽdo (nisi pr̃ me⁹ traxerit eum) .i. adiuuet eũ p grãm suã. No. g̃ sm Tho. q̃ pr̃ oẽs trahit / q: oĩbus offert grã3: nõ tñ oẽs trahunẽ vel veniũt ad xpm: q: si oĩb⁹ offeraẽ grã: nõ tñ eã oẽs accipiunt (et ego resuscitabo eũ in no. die) Ly. q: nõ ẽ aĩa ad plenũ btã donec fuerit corpi reunita: (scptũ ẽ in pphis: Erũt oẽs docibiles dei) Tho. i. capaces diuie doctrine (oĩs is q̃ audiuit a pr̃e) .s. diuias ispirationes pcipiẽdo (et didicit) eas scd̃o (venit ad me) p fidẽ formatã in pñti et p gl'ia3 i futuro (ñ q: pr̃e3 vidit q̃sq̃ nisi is q̃ est a deo) .s. fili⁹ q̃ nãliter pcedit a pr̃e (amẽ amẽ di. vo: q̃ cre. i me / h3 vitã eternã) Tho. i. meipm q̃ sũ vita etña (ego sũ pais vite) q: ille ẽ ve pais q̃ põt pseruare a morte et dare vitã etñã: tal' pais ẽ xps (pr̃es vr̃i mãd. mã. i des.) p. xl. ãnos vt h Exo. xvj. Deut. viij. (et mor. sũt) oẽs corpali morte (h ẽ pais d̃ celo descẽdẽs) p icarnatiõe3 / quẽ pfigurabat mãna (vt si q̃s ex ipo mãdu.) .s. digne (ñ morieẽ) Tho. in pñti p culpã: et i futuro p eternã penã (ego sum panis viuus) .i. viuificãs

comedēte (q̄ d̄ celo descēdi) vt essez panis hoim q̄ erā pais āgeloꝝ (si q̄s mādŭcauerit ex h̄ pāe viuet ī etnū) q: iste pais ī mā ducātē nō cōuertit / s3 eū ī se ꝯuertit: ſm ꝙ dictū ē btō Au. Nec tu me mutabi in te

deoꝝ q̄ iā ꝯspirauerāt Jo. x. vt si q̄s eū ꝯfiteret xp̄m ex synagogā fieret (ꝛ dixit ei: Rabbi scim⁹ q: a d̄o venisti mgr̄) Ly. i. certū ē mihi ꝙ tua doctria ē xa ꝛ a d̄o data ꝛ n̄ h̄ inanit⁹ ꝯficta (Nē̄o pōt h̄ signa facere

fic cibū carnis nūc / s3 tu mutaberis ī me (et panis quē ego da. ca. mea est) ipa ei caro xp̄i ꝛ ip̄e totus xp̄s ibi xaciter cōtinet̄ ſm deitatē corpus et animā.

¶ Postilla. Erat hō ex pharisei nicod. noie. Jo. iij. Dis. h⁹ euā. facta ē āno xp̄i. xxxj. xvj. kal. maij. feria. iiij. iditiōe. iiij lu. v. Añ initiū illi⁹ euā. scribit. s. Jo. ī p̄ce. c. Cū ih̄s eēt hierosolymis i pascha ī die festo m̄lti crediderūt ī noīe ei⁹ vidētes signa ei⁹ q̄ faciebat. Tūc postmodū seq̄t̄ euā. ho. (Erat hō ex phariseis) Iste eñ fuit vn⁹ illoꝝ d̄ q̄b⁹ Jo. ij. d̄r: ꝙ m̄lti crediderūt ī ih̄m vidētes signa q̄ faciebat: s3 ꝓpt̄ iudeos nō ꝯfitebāt vt d̄ synagoga nō eijcerent̄ (ex phariseis) Th. h̄ secta erat ꝓbabilioꝛ et honorabilioꝛ inter oēs sectas iudeoꝛū (nicodemus noīe) ip̄se eñ postmodū sepe iuit ad xp̄m: vt h̄r Jo. xix

In octaua Pentecostes
Euangeliū Johannis. III.

In illo tempore Erat hō ex phariseis nicodem⁹ noīe p̄nceps iudeoꝝ: h̄ veīt ad iesū nocte: ꝛ dixit ei: Rabbi scimus q: a d̄o venisti mgr̄: Nēo eñ pōt hec signa facere q̄ tu facis nisi fuerit deus cū illo. Rñdit ih̄s et dixit ei: Amē amē dico tibi: Nisi q̄s renat⁹ fuerit denuo: ñ pōt vidē regnū dei. Dic ad eū nicodemus: Quō pōt hō

re q̄ tu faciſ nisi de⁹ fuerit cū eo. Rñdit ih̄s et dixit) Ly. h̄ ponit̄ xp̄i rñsio: q: videbat nicodemū fidelē ꝛ xacit̄ q̄rere doctrinā ꝙtū ad secreta fidei: ꝛ iō īcepit a p̄mo sacr̄o / s3 baptismi: q̄ ē regeneratio sp̄ual̄ et ꝯñs necessaria ad salutē (Amē amē dico tibi: nisi q̄s renat⁹ fue. denuo). i. iterū p generatiōez sp̄ualē (ñ pōt vi. regnū dei) Ly. visiō eñ dei ñ pōt hoīb⁹ cōpetere nisi p gratiā: ꝛ ad hāc grām ꝯseq̄ndā / req̄rit̄ generatio sp̄ualis p quā hoīes fiūt filij dei: et p ꝯñs heredes vite celestis (dic ad eū nicode. quō pōt hō renasci cū sit senex? nūq̄d pōt ī vētrē m̄ris sue iterato itroire ꝛ renasci). q. d. ñ: q: ꝙtitas ñ p̄mittit (Rñdit ih̄s: Amē amē dico tibi: nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ et sp̄ūsctō). q. d. tu d̄ carnali generatiōe intelligis q̄ ego de sp̄ūali ḡnatione dico (nisi q̄s renat⁹ fu

(p̄nceps iudeoꝝ) fuit eñ magn⁹ int̄ iudeos ꝛ honorat⁹ (h̄ veīt ad iesū nocte) timuit eñ veīre ī die ne icurreret idignatiōz iu-

erit) sp̄ūali generatiōe q̄ fit (ex aq̄ ꝛ sp̄ūsctō / ñō pōt introire in regnū dei) Ex h̄ habem⁹ ꝙ baptism⁹ est quedā spiritalis

ḡnatio: ⁊ ẽ p̃mũ sacr̃m ⁊ ianua oĩm sacrõ-
rũ: ⁊ sine eo null⁹ saluat̃ (qd̃ natũ ẽ ex car
ne (s̃m v̄tutẽ carnal' ḡnatiõis (caro ẽ) .i.
ↄstituit̃ in vita carnali tm̃ (⁊ qd̃ natũ ẽ ex
spũ spũs ẽ) .i. ↄstituit̃ ĩ vita spũali (nõ mi
reris) .i. ñ debes ad-
mirari) q: dixi tibi
optet vos na. de.)
q: ñ loq̃r d̃ ḡnatõe
carnali d̃ q̃ tu argu
is: s; de spũali: id ẽ
(spũs vbi vult spi.)
sc; dãdo gr̃am cui
vult: vt Ro. vj. Cui
vult miseret̃ et quẽ
vult ĩdurat (⁊ vocẽ
ei⁹ au.) .s. ĩ p̃dica-
tiõib⁹: vt; Mat. x.
Nõ ei vos estis q̃ loq̃
mini: s; spũs patris
vr̃i q̃ loq̃t̃ ĩ vob (et
nescitis vñ vẽiat ⁊c.
vñ Aug dic̃: q̃ illa
v̄ba de spũsctõ in-
telligẽda sũt q̃ ĩ p-
phetis ⁊ ĩ scp̃turis sa
cris loq̃t̃: s; p̃ncipi
um h⁹ scripture sc;
spũsctũs ⁊ ei⁹ finis
sc; btĩtudo celestis
nob occultant̃ et so
la fide tenent̃ (Sic
est ois q̃ natus ẽ ex
spũ) .s. sctõ .i. ĩ vi-
ta spũali constituit̃
(Rñdit nicodem⁹
⁊ dixit ei: Quõ pñt
hec fieri?) Hoz. ĩ h̃
notat̃ diligentia in
nicodemo: q: ñ ces-
sauit q̃rere donec ĩtelligeret (Rñdit iesus
⁊ dixit ei: Tu es mgr̃ in isrl̃ ⁊ h̃ ignozas)
Hoz. q. d. te iudei magnũ doctozem repu
tãt: ⁊ tm̃ ignozas fidei initia ⁊ viã salutis.
(Amẽ amẽ dico tibi: q: qd̃ scimus loqui-
mur) .s. ego ⁊ mei apl̃i (⁊ qd̃ vidim⁹ testa
mur: ⁊ testimoniũ nõ accipitis) sic p̱batũ
⁊ certũ (si t̃rena dixi vobis) .s. de regene
ratiõe baptismi q̃ fit ĩ aq̃ ⁊ spũ (⁊ ñ credi-
tis: quõ si dixero vobis celestia credetis)
sc; generationẽ eternam filij dei a patre
(⁊ nẽo ascẽdit ĩ celũ) .i. nẽo h; v̄tutẽ illuc
ascẽdẽdi p̱p̃a ṽtũte (nisi q̃ descẽdit d̃ celo
fili⁹ hois q̃ ẽ ĩ celo) p̱ p̃ñtiã ⁊ ĩmẽsitatẽ di-
uinitatis. ḡ q̃l; hõ q̃
ascẽdit et saluat̃ a-
scẽdit p̱ xp̃m (et sic
moy. exal. s.) Hic
xp̃s agit d̃ sua pas-
sione / a q̃ v̄tutẽ h;
baptism⁹ ⁊ oĩa alia
sacr̃a / dicens (Sic
moy. exal. s.) vt le
git̃ Nu. xxj. q̃ mur
murãtib⁹ iudeis ↄ
deũ ⁊ moysẽ ⁊ dicẽ
tib⁹ Aĩa nr̃a nause
at sup̱ cibo isto leuis
simo: imisit dñs ser
pẽtes ignitos q̃ eos
ĩterficiebãt. clamã
te ãt moyse ad dñ;
iussit dñs serpẽtẽ fi
eri eneũ ⁊ affigi in
palo: vt aspiciẽtes i
eũ p̱cussi a s̃pẽtib⁹
sanarẽt̃. h̃ s̃pẽs fu-
it figura passionis
xp̃i: q: s̃pẽs ene⁹ af
fix⁹ ĩ palo / fuit xp̃s
ĩnocẽs affix⁹ in pa
tibulo cruc;: ad cu-
ius aspectũ / sc; p̱ fi
dẽ ⁊ amorẽ sanat̃ ĩ
nob venenũ p̃cti et
ignite cõcupie (ita
exaltari ⁊c̃.) Tho.
h̃ oñdit moduz sue
passiõis. voluit aũt
dñs nr̃ ih̃s xp̃s illo mõ mori .s. exaltat⁹ ĩ
cruce: vt sic t̃rã purgauerat sua ↄũsatiõe
ita purgaret ⁊ aerẽ ⁊ oĩa celestia sua pas
siõe ⁊ vt t̃rena cũ celestib⁹ pacificaret ⁊ iõ
stetit q̃si medi⁹ ĩt̃ celũ ⁊ t̃rã: vt; p̱ apl̃z di.
pacificãs p̱ sãguiẽ; cruc; ei⁹ siue q̃ st̃ ĩ t̃ris
siue q̃ ĩ cel' st̃ (vt ois q̃ ⁊c̃.) s. v̄a fid̃ (ñ pe.)
mozsu serpẽtũ .i. d̃monũ / ĩfectiõe vitioꝝ ⁊
mozte suppliciõꝝ (s; habeat vitã eternã)

renasci: cũ sit senex? nũq̃d pt hõ
ĩ vẽtrẽ mr̃is sue iterato ĩtroire
⁊ renasci? Rñdit ihs: Amẽ amẽ
dico tibi: nisi q̃s r̃nat⁹ fuerit ex
aq̃ ⁊ spũscõ: ñ pt ĩtroire ĩ regnũ
di. Qd̃ natũ ẽ ex carne: caro ẽ:
⁊ qd̃ natũ ẽ ex spũ: spũs ẽ. nõ mi
reris q: dixi tibi: optet vos nasci
denuo. Spũs vbi vult spirat: ⁊
vocẽ ei⁹ audis: s; nescis vñ vẽiat
aut q̃ vadat. sic ẽ ois q̃ nat⁹ ẽ ex
spũ. Rñdit nicodem⁹ ⁊ dixit ei:
Quõ pñt h̃ fieri? Rñdit ihs ⁊ di
xit ei: Tu es mgr̃ ĩ isrl̃ ⁊ hec ig-
ras? Amẽ amẽ dico tibi: q: qd̃
scim⁹ loq̃mur: ⁊ qd̃ vidim⁹ testa
mur: ⁊ testioniũ nr̃m ñ accipitis.
Si t̃rena dixi vob ⁊ nõ creditis:
quõ si dixero vob celestia cre-
detis? Et nẽo ascẽdit ĩ celũ nisi q̃
d̃scẽdit d̃ celo fili⁹ hois q̃ ẽ ĩ ce-
lo. Et sic moyses exaltauit s̃pẽ
tẽ ĩ d̃s̃to: ita exaltari optet filiũ
hois: vt ois q̃ credit in ip̃m nõ
pereat: s; habeat vitã eternã.

hic i spe ⁊ postea in re. ¶ Circa pn̄s euā. vbi dr̄: Nisi q̄s renat⁹ fuerit: Notandū q̄ Hu. de pra. dicit q̄ de⁹ a p̄ncipio mūdi vsq̄ nō ꝯ pctm̄ originale tollēdū remedia ordinauit. Nā hō fecit morbū ⁊ de⁹ fecit remediū. Primum remediū fuit sacrificiū p adultis: ⁊ ide ē/q̄ antiq̄ p̄res d̄o sacrificiū offerebāt si aūt puuli moriebank añ vsuz liberi arbitrij sufficiebat eis fides parētū: vt sic fuit a pentib⁹ in troductū pctm̄: ita p eosdez deleret. si aūt parētes puulorū q̄ moriebank nō erāt fideles/ puuli ñ sanabāt. Scd̄m remediū fuit circūcisio tēpe abrae: qr de⁹ mādauit abrae vt ipse ⁊ posteri ei⁹ deberēt circūcidi. Tertiū remediū fuit baptismus quez xp̄s instituit: q̄ ñ solū purgat pctm̄ originale ⁊ actuale/ sȝ etiā apit celū q̄d circūcisio nō fecit: ⁊ h̄ facit baptism⁹ i virtute passiōis xp̄i: et in signū hui⁹ exiuit d̄ latere christi sanguis ⁊ aqua.

In fe. corpis xp̄i Euā. Jo. VI.

In illo tempe Dixit iesus disci. s. ⁊ tur. iu. Caro mea vere est cib⁹: ⁊ sanguis me⁹ vere ē pot⁹. Qui mādūcat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē in me manet: ⁊ ego i eo. Sicut misit me viuēs pater: ⁊ ego viuo pp̄ter patrem. Et qui mādūcat me et ipse viuet propter

¶ Postilla.

Caro mea vere est cib⁹ ⁊c̄. Jo. vj. Histo. hui⁹ euā. facta est anno xp̄i. xxxij. xviij. kal. Maij fe. iij. indictione v. luna. xxiiij. Añ initiū illi⁹ euā. scribit. s. Joh. i eo. ca. q̄ xp̄s dixit turbis iudeoꝝ: Amē amē dico vob: nisi manducaueritis carnē filij ho. ⁊ bibe. ei⁹ sang. ñ habe. vi. in vob. Tūc postmodū seq̄t euā. hodier. (Caro mea vere ē cib⁹) Hic xp̄s loq̄t de sacro eucharistie: in q̄ sacro ꝯtinet̄ v̄a caro xp̄i crucifixi in cruce: ⁊ sanguis ei⁹ effusus i passiōe/ dicēs (Caro mea v̄e ē cib⁹: ⁊ sang. me⁹ vere ē pot⁹) Ly. Caro eñ et sāguis xp̄i reficiūt aīas q̄ imortalis ē: cib⁹ āt corpal' rficit tm̄ corp⁹ q̄d est corruptibile. vñ Aug. cū i cibo ⁊ potu homines id appetant vt oino nō esuriāt neq̄ sitiāt: h̄ veraciter nō p̄stat nisi iste cib⁹ et pot⁹ q̄ eos a q̄b⁹ sumit̄ imortales ⁊ icorruptibiles reddit: ⁊ fac̄ socios sctōꝝ/ vbi pax erit ⁊ vnitas (q̄ mandūcat meā carnē) spūali mādūcatiōe (et bibit meū sangui.) p dilectiōez (in me manet et ego i eo) Tho. i. iā dictis v̄bis dat xp̄s itelligere dr̄iaz isti⁹ cibi ad alios carnales cibos alij ei cibi cōuertūt in mādūcātē: iste cib⁹ mādūcātē i se cōuertit: vt dictū ē s. Aug. nō me mutabis i te sic cibū carnis tue: s̄ȝ tu mutaberis i me: (sic misit me viuēs pater) Tho. i. hoiez fecit (sic ego viuo pp̄ter p̄rez) rferēdo totā viā in eā ad ip̄m (et q̄ mādūcat me ⁊ ip̄e viuet pp̄ me) qr vnimur deo p fidē ⁊ dilectione in pceptiōe sacramenti (h̄ est panis q̄ de celo descēdit) .i. de sinu p̄ris. Anshel. Ut panē angeloꝝ mādūcaret hō rex āgeloꝝ fact⁹ est hō. (nō sicut mādūcauerūt p̄res v̄ri māna in

deserto et mortui sunt) Ly. et ideo nõ fuit vere cib⁹ celestis sed tm̃ figura ei⁹: qz vitã spũalẽ nõ ꝯferebat/ sz eandẽ dari in h̃ sacro p̃figurabat. sic enĩ mãna deuotis et grati dabat oim ciboꝝ delectamẽtũ: malis aũt erat isipid sic dr Numeri. xxj. Anima nr̃a nauscat sup cibo isto leuissimo: sic eucharistia digne sumẽtib⁹ est vite spũal' solatiuz et idigne sumẽtib⁹ iudiciũ (q̃ manducat hũc panẽ) Ly. digne (viuet in etnũ) vñ Aug. Quia ex nob vitã etnã hr̃e nõ possum⁹/ panẽ celi mãducare debem⁹ vt viuam⁹. vñ Remig. Cũ ois sal⁹ corpis et aie ẽ i corpis et sãguis susceptiõe/ honoremus xp̃m in h̃ sacro/ vt mediante hoc sacratissimo sacro ad eternã salutez puenire mereamur. ¶ Vñ circa p̃ns euã. vbi dr: Qui mãducat hũc panẽ: Notandũ q panis et vinũ int' ꝯsueta nutrimẽta maxie corp⁹ nutriũt et sustentãt. Instituit g̃ illõ dñs iesus xp̃s sub his specieb⁹/ vt intelligeremus p h̃ q sic panis et vinũ maxime nutriũt corp⁹ et sustẽtãt/ sic ꝯtẽtũ sub istis specieb⁹ maxime sustẽtat/ nutrit/ et reficit aiam: hoc enĩ sacrm̃ digne sumptũ inter oia alia sacra plus efficit et auget charitatẽ: et ꝯñr oẽs ꝟtutes: et maxime valet ad dimissionẽ omniũ pctõꝝ tc. Vñ etiã mgr̃ snïaꝝ li. iiij. di. xj. dicit q sub huiõi specieb⁹ panis et vini post ꝯsecrationẽ sũt oia q̃ sũt in xp̃o i sua existẽtia naturali: qz ibi est purissima caro xp̃i siue corp⁹ eius: qd fabricante spũsctõ tractuz fuit de sup benedicto vtero ꝟginis gl'ose/ et qd nũc glorificatũ est in celo. Scdo: qz caro xp̃i nõ viuit sine sanguine: ideo ẽ etiã ibi sanguis iste p̃ciosus q̃ emanauit abũdãter p multiplicia vulnera dñi nr̃i iesu xp̃i. Tertio qz nõ est verus hõ sine aia rõnali: ꝓpter qd etiam est ibi aia xp̃i: cui datus est spũssanctus nõ ad mensurã. Quarto qz xp̃s est verus deus: ideo ꝯsequenter est ibi persona filij dei sue humanitati vnita in vnitate suppositi: et sicut hec quattuor sũt/ q qdlibet coꝝ ẽ ꝟacit sub specie panis: ita et oia sil' et qdlibet i calice sub specie vini ꝯtinet: nec pl⁹ sub specie panis q̃ in calice sub specie vini ꝯtinet aut econuerso: sz idẽ p oia et eodẽ mõ tc. Itẽ notãdũ q xp̃iani ñ adorãt in h̃ sacro panẽ: cũ ex fide sciũt illũ ibi nõ esse/ sz sbaliter ꝟsũ in xp̃i veꝝ corp⁹ nec adorãt spẽs sacrales vt deuz et accidẽtia q̃ remãserũt: sz adorãt xp̃m dñm veꝝ deũ et hoiez sub ist' spẽb⁹ iuisibilit' exñtẽ et realit' p̃ntẽ. Sic sil'r in calice post ꝯsecrationẽ nõ adorãt vinũ: cũ nõ sit ibi/ sed est sbaliter ꝟsum in sanguinez xp̃i. Nec adorant species vini vt deũ: sed adorãt xp̃m dñm verũ deũ et hoiem sub istis spẽb⁹ sic inuisibiliter existentẽ et realiter p̃ntem. Itẽ notãdũ q nõ dz q̃s q̃ credere q in diuisione hostie diuidat' aut laceret' corpus xp̃i: aut q in hostie sumptione corpus xp̃i conterat' dentibus: aut q corpus xp̃i digerat'/ et in corpus sumẽtis cõuertatur sicut alij cibi: sed sole species frangunt' et atterunt'/ q̃bus ꝯsumptis desinit ibi esse corpus xp̃i: et remanet in anima solus sacramenti effectus q̃ est anime refectio per augmentũ gratie et ꝟtutũ. vñ etiã Damascenus dicit: Dum species sentit' sacramentũ est: dum autem desinit sentiri sacramentũ nõ est tc. Item sciendum q tota ecclia catholica isto sacramẽto reficit'. Unde Grego. Offert' enim ꝓ gloria beatoꝝ: ꝓ salute viuoꝝ/ et ꝓ subita liberatione in purgatorio detentorũ: Ad qd designanduz hostia frangitur in tres p̃tes: et xp̃s integraliter est in qualibet. Vñ de hoc dicit' in decretis: In qualibet p̃te hostie totus et integer est xp̃us deus. xvj. q. ij. singuli. Vñ etiã Grego. papa. Particula in calice missa significat beatos in patria: qui vino eterne dulcedinis inebriant': alie ꝟo due p̃ticule que dentibus atterunt': significant illos q̃ vel in p̃nti vita/ vel etiaz in purgatorio in penis transitorijs affliguntur.

me. Hic est panis q̃ de celo descendit. Nõ sicut manducauerunt patres vestri mãna in deserto et mortui sunt. Qui manducat hũc panẽ: viuet in etnũ.

Dñica. I. post octauas pentecostes. Euange. Luce. XVI.

In illo tempe dixit ihs turb iudeoꝝ ꝛ pharis seoꝝ: Hō qdā erat diues q idue bat purpura ꝛ bisso ꝛ epulabat qtidie splēdide. et erat qdā mē dic⁹ noīe lazar⁹ q iacebat ad ia nuā ei⁹ vlcerib⁹ plen⁹ cupiēs sa turari ð micl q cadebāt ð mēsa diuitl: ꝛ nēo illi dabat: Sz ꝛ ca nes veīebāt et lingebāt vlcera

Homo qdā erat diues ¶ Postilla. ꝛc. Lu. xvj. Historia huius euangelij facta est anno xpi. xxxij. v. kal. Octobris. Dñica. inditione. v. luna. xiiij. Ante initium illius euangelij scribit sanctus Lucas in codē ca. q xpus dixit: Qui fidelis est in minimo / et in maiori fidelis est. Et qui in modico iniquus ē / in maiori iniqu⁹ ē. Nō potestis deo seruire ꝛ mammone. Audiebāt aūt oia hec pharisei q erāt auari: ꝛ deridebāt eū. Et ait ill': Uos estis qui iustificatis vos corā hoib⁹: deus autē nouit corda vr̄a: qꝛ qđ hoib⁹ altū ē / abominatio ē apud deū. Tūc postmodū sequit euangeliū hodier. (Hō qdā erat diues) Huil. Hoc euangelium dictuz est contra pharise os auaros irridentes dominū exhortātem ad largitionem elemosynaꝝ. Et describit h xps duos hoīes / vnum diuitē ꝛ alteꝝ pauperē (Hō quidaz) Glo. Diues ignotus fuit ante deū: ideo noīe non designat (erat diues) Ly. Ecce supfluitas i cēsu (q induebat purpura ꝛ bysso) ecce excussus in vestitu. Beda dicit q byssus ē gen⁹ cādidissimi ꝛ nobili lini q tm̄ nascit in egypto. Lino igit vtebatur inter⁹ ad carnē ppt mollicië: purpura exter⁹ ppt inanē gl'iam (ꝛ erat quidā mendicus noīe lazarus) Ly. exp̄mit aūt eius nomē: quia erat cognitus deo p approbationem. Non fuit iste lazarus frater magdalene et Marthe: sed fuit alius lazarus qui diu vixit ante christum: (qui iacebat ad ianuam diuitis vlceribus plenus) Ly. vt ex vicinitate magis appareret duricia diuitis ꝛ probaretur patientia pauperis (cupiens saturari de micis) Lyra: nō dicit pciosis (que cadebāt de mensa diuitis) In q apparet maxima duricia diuitis: eo q perire pmittebat vn̄ paup poterat subleuari. (ꝛ nemo illi dabat) Glosa: quia qualis domin⁹ / talis et familia (et canes veniebant ꝛ lingebāt vlcera eius) Lyra. Brutalis pietas in lingēdo vlcera pauperis / arguit duriciam diuitis: qꝛ curabiliores erāt canes pauperi q eorum dn̄s (Factum est autē vt moreret mēdicus) in patiētia pbatus ꝛ purificatus sic aurū in igne (ꝛ portaretur ab angelis in sinū abrae) Lyra. i. ad limbū sctōꝝ patrū vbi descendebāt iusti morietes anq impedimētū glorie p passionē xpi eēt amotum (Mortuus est autem ꝛ diues) qꝛ diuitie nō possunt hominē a morte pseruā-

re(ꝛ sepult⁹ est i inferno) Ly. s. dānatoꝝ q: erat diaboli parochian⁹: ꝗ sepult⁹ est i ei⁹ cīmiterio Guil'.i.i ꝓfunditate penaꝝ ē posit⁹. Vñ Apoc. xviij. Quātū in delitijs fuit tm̄ date ei tormētū ꝛ luctū (eleuāſ aūt oc'los cū eēt in tormentis) Ly. q: ei⁹ oculi apti sunt ꝑ penā / q̄ añ clausi erant ꝑ culpā (vidit abraā a lōge) Ly. q: mltū etiā añ aptionē ianue celestis distabat status electoꝝ a statu reproboꝝ: intm̄ ꝙ īpossibil' erat transit⁹ ab vno ad aliū. No. ß3 btm̄ Gre. ꝛ etiā ponit l. iiij. li. sen. i fi. ꝙ dānati i inferno positi añ diē iudicij btōs sup se in reqe intendūt: ꝛ etiā bti i celo vidēt penas maloꝝ i inferno eternalit' ad augmētum sue glie / ꝙ illa mala euaserunt (ꝛ ipe clamans dixit: pr̄ abraam) Gor. fili⁹ abrae fuit iste diues ḡne s3 ñ imitatione (miƀere mei) Ecce stulta petitio petit em̄ sibi misereri q̄ nec sui misertus ē nec lazari: cū tm̄ scriptū sit Jaco. ij. Judiciū sine misericordia ei q̄ ß nō facit misericordiā. (et mitte lazarū vt intingat ꝛc.) Vñ Greg. Guttā aq̄ petiuit q̄ micaꝫ panis negauit. Guil'. plusꝙ̄ mille ānis petiuit nec vnꝙ̄ obtinuit (vt refrigeret linguā meā ꝛc.) Ly. in ligua plus cruciabať: q: ea āpli⁹ peccauerat. ꝛ ß dupl'r Primo ꝑ gustū comedēdo delicata fercula ꝛ bibēdo ꝑciosa pocula. Scdo v̄ba vana ꝛ nociua ꝓferēdo: q: inť epulas splendidas magis relaxať lingua ad loquēdū inepta. Vñ Sap. xj. ꝑ q̄ peccat q̄s ꝑ ß et torqueť (ꝛ dixit illi abraā: Fili recordare: q: recepisti bona) sc3 trāsitoria (ivita tua.) Ly. ß sibi dr̄ ad augmētu3 pene sue: q: maximū infortunij gen⁹ ē fuisse felicē. vt dr̄. j. de ɔso. phie (nūc āt ß ɔsolať) ꝓpť meritū patiētie (tu v̄o cruciaris) ꝓpť defectū miscđie (ꝛ i his oīb⁹ inť nos ꝛ vos chaos magnum firmatū ē) .i. distātia meritoꝝ: ꝛ distātia locoꝝ aut statuum (vt hi q̄ volūt hinc ad vos ire nō pn̄t) sc3 de loco btōꝝ ad loca tormētoꝝ (neꝙ̄ īde huc trāsmeare) Ly. q: aīe sepate sunt extra statu3 meriti ꝛ demeriti. (et ait: Rogo ꝗ te pater vt mittas eū ꝛc.) Ly. nō dixit ß charitate duct⁹ cū illā ñ hrēt: s3 tiore fuili ne ipioꝝ ɔsortio ei⁹ pēa augereť q: fuerat eis occasio peccādi: tū rōne diuitiaꝝ q̄s eis dimiserat ad abusū: tū exēplo male vite q̄d eis dederat ad seq̄ndū (ꝛ ait ꝛc. hn̄t moy.) q̄ docuit agēda: q: lex istruit d̄ agēdis (ꝛ ꝓphas) q̄ docue[...] q̄ sūt credēda: ꝛ ista sufficiūt ad salu[...] seq̄ť (audiāt illos) Ly. ex ß pt3 ꝙ iste diues ꝛ amici ei⁹ erāt de gēte iudeoꝝ q: gētiles nō habebāt doctrinā moysi et

eius. Factum est aūt vt moreret mēdic⁹ ꝛ portareť ab angelis i sinū abrae: Mortu⁹ ē aūt et diues: ꝛ sepult⁹ ē in inferno. Eleuans aūt oculos suos cum esset in tormētis: vidit abraā a lōge: ꝛ lazarū in sinu ei⁹. Et ipe clamās dixit: Pater abraā miserere mei: ꝛ mitte lazarū vt intigat extremū digiti sui ī aquā vt refrigeret liguā meā: q: crucior in hac flamma. Et dixit illi abraā: Fili recordare: q: recepisti bona in vita tua: ꝛ lazarus similiť mala: nunc aūt cōsolať: tu v̄o cruciaris. Et in his oīb⁹ inter nos ꝛ vos chaos magnū firmatū est: vt hi q̄ volunt hinc trāsire ad vos nō possint: neꝙ̄ īde huc trāsmeare. Et ait: Rogo ergo te pater: vt mittas eū in domū pr̄is mei: Habeo em̄ q̄nꝙ̄ fratres vt testeť illis: ne ꝛ ipsi veniāt in hūc locū tormētorum. Et ait illi abraam: Habēt moysen ꝛ ꝓphas: audiāt illos. At ille dixit: Nō pater abraa3:

ꝓphar̄ (nō pr̄ abraā:ſ3 ſi q̄s ex mortuis ierit ad eos pniam agēt).q.d.pl⁹ credēt mortuis q̄ ſcripturis (ait aūt illi:ſi moyſen ꝛ ꝓphas nō audiūt/neq3 ſi q̄s ex mortuis reſurrexerit credent) Ly.h patuit p effectū q2 lazaro reſurgēti ꝛ xp̄o teſtioniū ꝓhibēti n̄ crediderūt:ſ3 mag3 eū interficere voluerūt vt hr̄ Joh.xj. Silr̄ nec xp̄o rſurgēti:ſ3 magis ſuaſerūt falſo: xp̄m nō reſurrexiſſe ꝛ corp⁹ ei⁹ a diſcipulis ſuis de ſepulchro furatū fuiſſe: vt hr̄ Math. vltio

¶ Vnde circa p̄ſens euā. vbi d̄r: Hō q̄dā erat diues. Sciendū ē q̄ diuitie h̄3 ſe n̄ ſl̄ male/nec oēs diuites:ſ3 abutētes diuitijs. Si enī male eſſent:tūc de⁹ qd abſit eēt mal⁹ q̄ eſt ditiſſim⁹ ꝛ potētiſſimus. Inſup multi ſcti fuerūt diuites q̄ placuerūt d̄o: ſicut abraā iſaac ꝛ iacob ac p̄riarche: ꝛ ceteri pl̄es ſcti no. ꝛ vete.teſt. Seq̄r i euā. Mortu⁹ ē ꝛ diues ꝛ ſepult⁹ i iferno. vn̄ q̄rit h:q̄re de⁹ ifernū fecit? R̄ndet: q̄ h3 regnū celorū ꝓ boniſ q̄ ei fidel'r ſeruiū:ſ3 q2 i mūdo ſūt mlti malefactores mirabil'r deū ꝓuocātes cū pctīs: iō congruētiſſimū fuit/ vt iuſtiſſim⁹ de⁹ carcerē h̄ret p talib⁹.ſ.ifernū. S3 q̄rit vbi ſit infern⁹. R̄ndet: q̄ ſub t̄ra. Primo q2 iuſtū eſt q̄ peſſimi maxie diſtēt a bonis i p̄ria: ſc3 beatis:ſ3 hoc fit p mediū intra terrā. Scd̄o ꝓgruū ē ꝓpt ignobilitatē loci: ſc3 vt igr obiliſſim⁹ loc⁹ a nobiliſſimo loco.ſ. celo maxie diſtet. Tertio rōne affect⁹: vt q̄ hic t̄rena p deo coluerūt/ꝑpetue in t̄ra claudant. Seq̄r: int̄ nos ꝛ vos chaos magnū firmatū ē.i.diſtātia. Primo locorū:q2 boni i celo et mali i inferno. Secundo meritoꝝ:q2 boni habēt magna merita:mali hūt d̄merita. Tertio voluntatū:q2 boni cōformāt ſe in omib⁹ volūtati diuie:mali vo ſunt i mala voluntate obſtinati.

h ſi q̄s ex mortuis ierit ad eos penitētiam agent. Ait aūt illi: Si moyſen ꝛ ꝓphas nō audiūt: neq3 ſi q̄s ex mortuis reſurrexerit credent.

D̄nica.II.poſt octauas Pētecoſtes. Euā. Lu.XIIII.

In illo tempe

Dixit ieſus diſ.ſ.ſimilitudinem hāc: Hō q̄dā fecit cenā magnā

¶ Poſtilla.

Homo q̄dā fec cenā3 magnā. Lu.xxiiij. Math. xxij. Hiſtoria hui⁹ euan. facta ē anno xp̄i.xxxij. v. kal. octobris d̄nica īditione.v.luna.xiij. Un̄ initiū illi⁹ euā. ſcribit ſ.Lu.in eo. ca. q̄ xp̄s dixit ad quēdā q̄ eū et etia3 alios inuitauerat. Cum facis prādiū aut cenā:noli vocare amicos tuos/neq3 cognatos/ neq3 vicinos/ neq3 diuites/ne forte ꝛ ipi te reinuitēt ꝛ fiat tibi retributio:ſ3 cū facis cōuiuium voca paupes/debiles et cecos ꝛ claudos:et btūs eris: q2 nō hūt vn̄ retribuāt tibi:retribuet eni tibi i retributiōe iuſtoꝝ. Hec cū audiſſet q̄dā de ſil' diſcūbētib⁹ dixit illi: Btūs q̄ mādūcabit panē in regno dei. Et ipe dixit: (Hō q̄dā).i.xp̄s ver⁹ hō et ver⁹ deus (fec cenā magnā) Ly.i.ſtatuit

ꝛ vocauit mltos: ꝛ misit seruū
suū hora cene dicere iuitatꝭ vt
venirēt: qꝛ iā pata sunt oīa. Et
ceperūt siml' se oēs excusare. Pri=
mꝰ dixit illi: Villā emi: ꝛ neces=
se hēo exire et videre illā: rogo
te habe me excusatū. Et alt' di=
xit: Juga boū emi q̄nqꝫ: ꝛ eo ꝓ
bare illa rogo te habe me excu
satū. Et aliꝰ dixit: Vxorē duxi:
ꝛ iō nō possū vēire. Et reuersus
suꝰ nūciauit hec dn̄o suo. Tūc
iratꝰ pr̄familias dixit suo suo:
Exi cito ī plateas ꝛ vicos ciui=
tatis: paupes ac debiles cecos
ꝛ claudos itroduc huc: ꝛ ait suꝰ
Dn̄e fctm̄ est vt ipasti: ꝛ adhuc
locꝰ ē. Et ait dn̄s seruo: Exi in
vias ꝛ sepes ꝛ cōpelle intrare:

celestē beatitudinē: q̄ vocaē cena eo q̄ est refectio vltima Hic. Hec cena magna est satietas interne dulcedinis quā nob deus pparauit (ꝛ vocauit multos) qꝛ vult oēs hoīes saluos fieri. j. Timoth. ij. (ꝛ misit seruū suū) Sm̄ Grego. p seruū itelligere dēmꝰ quēlibet pdicatorē: q̄ tūc homines ad cenā dn̄i vocat qn̄ aliqd ad eoꝝ edificatiōez loquit (hora cene) finis ē seculi. s. vltia etas in q̄ nos sumꝰ. Vn̄ apl's: Nos sumꝰ in q̄s fines seculoꝝ deuenerūt (dicere iuitatis vt venirēt) Nā deꝰ nos oī tpe vocat ad cenā suā: aut p īspiratōez aut p pdicationē: aut p ꝓsperitatē: aut p flagellationē: et sic de alijs. (qꝛ parata sūt oīa) xpo in cruce imolato aptꝰ ē introitꝰ in regnū celoꝝ ī signū huiꝰ xp̄s pendens in cruce dixit: Cōsūmatū est (ꝛ ceperūt simul oēs se excusare) Ly. i. p mala opa se retrahere. Et accipitur oēs ꝓ maiori pte: qꝛ pauci saluanē respectu dānatoꝝ: vtꝫ Mat. xx. Mlti sunt vocati: pauci vo electi. (Et primꝰ dixit: Villā emi: ꝛ necesse habeo exire ꝛ videre illā) Ly. hic notanē supbi p dn̄iū ville: qꝛ superbi cupiūt alijs dn̄ari (rogo te habe me excusatū.) Vn̄ Greg. Hūilitas sonat in voce: sed supbia est in actiōe dū venire cōtēnit. (Et alter dixit: Juga boum emi q̄nqꝫ ꝛ eo ꝓbare illa) Ly. p hoc intelligūtur cupidi terrenis nimis intenti finē suū ibi cōstituentes: ꝛ quinqꝫ sensus nimium circa tēporalia occupantes (rogo te habe me excusatū. Et alius dixit: Vxorē duxi: ꝛ ideo nō possum venire) p hoc intelligūtur luxuriosi: q̄uis eīn oīa vitia mortalia ipediāt venire ad cenā refectiōis eterne/ tn̄ illa tria pctā. s. supbia/auaricia/luxuria pcipue impediūt venire ad cenā celestē. Querit q̄re luxuriosus nō rogauit seruū de excusatiōe sua sicut et alij duo. Rn̄det Hor. q̄ lꝫ mlta alia peccata sint grauiora q̄ luxuria: tn̄ luxuria fortius ligat et magis ipedit a bonis opibꝰ (ꝛ reuersus seruꝰ nūciauit hec dn̄o suo) Guil'. pdicatores vbi. d. dn̄ ꝓficiūt/ad deū redeūt grās agēdo sꝫ cū obstaculū inueniūt quasi et nūciāt cōsiliū ꝛ auxiliū eiꝰ implorādo (tūc iratus paterfamilias) Guil'. Euangelista hic loquit d deo more hoīs irati: i quē motꝰ ire nō cadit: sed dr̄ irasci qn̄ facit opa q̄ ꝯgruūt irato (dixit suo suo: Exi cito in plateas ꝛ vicos ciuitatꝭ: ꝛ paupes ac debiles cecos ꝛ clau. itroduc huc) Omīpotēs misericors deus q̄s mūdꝰ abiecit ipe misericorditer recipit. Vn̄ Greg. Paupes ac debiles ceci ꝛ claudi vocanē ꝛ veniūt: qꝛ infirmi q̄q atqꝫ in mūdo despecti plerūqꝫ tanto celerius vocē dī audiūt q̄to in h mūdo n̄ hn̄t vn̄ delectenē (ꝛ ait seruꝰ: dn̄e factū est vt impasti: ꝛ adhuc locꝰ ē. Et ait dn̄s suo: Exi in vias ꝛ sepes) Per vocatos d plateis intelligunē publici pctōres: p vocatos d vicis itelligunē occlti pctōres q̄ salte erubescūt pctōres videri: p vocatos d vijs itelligūt pctōres q̄ pati sūt ꝯuerti de facili: p vocatos d sepibꝰ intelligunē pctōres q̄ de pctis suis iā dolere incipiūt ꝛ cōpūgūē. (ꝛ cōpelle intrare) Guil'. Hac cō=

vt impleat dom' mea. Dico at vobis: q nemo viroz illoz qui vocati sunt gustabit cenā meā.

Dñica. III. post oct. Pente. Euangelium Luc. XV.

In illo tempe Erāt appropinquātes ad iesuz publicani z pctōres vt audirēt illū: z murmurabāt pharisei et scribe dicētes: Quia h pctōres recipit et māducat cū ill'. Et ait ad illos pabolā istā dicens. Qs ex vob hō q habet centū oues:

pulsionē facit aduersitas. vñ Gre. Mala q nos h pmunt ad deū nos ire cōpellunt. Guil'. Nōne xps cōpulit paulū: q pstrat' z visu amisso ouer sus ē: vtz Act. ix. Itez filiū pdigū q fame cōpulsus redijt ad prez suū vt ptz Lu. xv. Aug. Felix necessitas q cōpellit ad meliora (vt impleat dom' mea) Glo. interlin. Numer' pdestinatoz fidelium q nūer' icxplet' nō maebit (dico aūt vob q nemo viroz illoz qui vocati sūt) Guil'. se excusantiū et nolētium venire (gustabit cenā meā) O q grauis z dura puatio/ excludi visione dei z societate marie et oim sctōz: et qd grauis est: q sic exclusus erit i inferno inclusus vt velit vl' nolit gustabit cenam diaboli.

¶ Postilla.

Erāt appropinqntes ad iesuz Lu. xv. Mat. xviij Marc. ij. Historia hui' euāge. facta ē āno xpi. xxxij. vj. kal'. septemb. feria v. lūa. xij. iditōe. v. Ad initiū ill' euāgelij / scribit sctūs Lucas in preceden ti capi. q christus dixit discipulis suis: Qui nō baiulat crucē suā z venit post me: nō potest me' esse discipulus. Tūc postmodū sequit euāgeliū hodi. (Erāt aūt appropinqntes ad iesum publicani z pctōres) Ly. ex proposito emēdationis vite. Publicani dicuntur pctōres notorij: pctōres Xo occlti (vt audirent illū) Ly. parati ei obedire (z murmurabant scribe z pharisei) Hor. scribe dicunt pemīnentes in scia: pharisei pemīnētes in vita. (dicētes: qz h peccatores recipit: et māducat cum eis) Ly. notantes xpm de mala vita: eo q talibus amicabilez se pbebat (z ait ad illos pabolā istā dicens: Quis ex vobis homo q habet centum oues) Hora. Iste ē iesus christus qui habet centum oues: id est angelos z homines. (z si pdiderit vnaz ex illis) Hor. qd factuz fuit: qñ homo pascua vite reliqt: z ouis vna. i. hūana natura totaliter perdita fuit: qz oēs in adam peccauert vtz Rom. v. (nōne dimittit nonagintanouem in deserto: et vadit ad illaz q pierat donec inueniat illam?) Hor. h enī fecit christus iesus/ quādo deserēs nouem ordines angeloz venit ad qrēdum hoīem perditum: scz quādo carnē assumpsit: et cū quesiuit per psentiam predicādo z miracula faciendo: z inuenit. i. qñ aliqui pctōres 9uersi ad eū penitētiā agūt (et cū inuenerit eaz/ ponit in humeros suos) Vñ Ambro. hoc Jesus fecit qñ penam pec-

et ſi ꝑdiderit vnā ex illis: nōne
dimittit nonagitanouē ī deſer
to ⁊ vadit ad illā q̄ perierat do
nec iueniat illā: ⁊ cū iuenerit eā
imponit ſup hūeros ſuos gau=
dēſ ⁊ veniēs domū ꝯuocat ami
cos ⁊ viciōſ dicēs ill': Cōgratu
lami mihi: q2 inueni ouē meā q̄
perierat: Dico vob: ꝙ ita gau
diū erit in celo ſup vno pctōre
pniam agēte ꝙ̄ ſup nonagita=
nouē iuſtis: q̄ nō indigēt pnia.
Aut que mulier habens dra=
chmas decem: ſi ꝑdiderit dra=
chmā vnā: n̄ne accēdit lucernā
⁊ euertit domū: ⁊ q̄rit diligent'
donec inueniat eā: et cū inuene
rit ꝯuocat amicaſ ⁊ vicinas di=
cēſ: Cōgratulami mihi q2 iuēi
drachmā quā ꝑdiderā. ita dico
vob: gaudiū erit corā āgel' dei
ſup vno pctōre pniam agente.

catoꝝ in corꝑe ſuo ſup lignū crucis porta
uit: vt3 Eſa. liij. Uere lāguoreſ nr̄oſ ipe
portauit (gaudēs) d̄ hūani generꝭ libera
tiōe (⁊ veniēs domū) .ſ. celū empyreū .ſ.
in die aſcēſiōis (ꝯuocat amicoſ ⁊ vicios)
Guil. i. nouem cho
ros āgeloꝝ: q̄ ami
ci ei⁹ ſūt, q2 volūta
tē ei⁹ ꝯtinue faciūt
vicini q̄3 ei⁹ ſūt: q2
claritate viſiōiſ ei⁹
aſſidue ꝑfruūtur.
Mat. xviij. Ange
li eoꝝ ſꝑ vident fa=
ciē p̄ris mei q̄ i cel'
eſt (dico vob̄ ꝙ ita
gau. erit i celo ſup
vno pctōre pe. agē
te ꝙ̄ ſup nonagita
nouē iuſtis q̄ nō in
digēt pnia) Guil.
hoc ītelligit̄ de pe=
nitēte ⁊ feruēti ⁊ d̄
iuſtiſ negligēt ib⁹ ⁊
nō feruētibus. Qr
aūt āgeli dei magꝭ
gaudent de pctōri
bus ꝯuerſis ꝙ̄ de
iuſtiſ ſtātib⁹: nō eſt
ꝓpt' pctm̄ cōmiſſū/
ſ3 ex h̄: q2 ex pctīs
cōmiſſis ſepe meli=
oreſ efficiunt' ⁊ ſan
ctioreſ ⁊ ī bono fer
uētiores. ſic̄ ſctūs
Grego. exponit in
homelia hodierna: Magꝭ inq̄t de pctōre
ꝯuerſo ꝙ̄ d̄ ſtāte iuſto gaudiū fit in celis:
q2 et dux in ꝑlio magis illū militē diligit/
q̄ poſt fugā reuerſus hoſtē fortit' ꝑmit ꝙ̄
illū q̄ nūq̄ terga ꝑbuit ⁊ nūq̄ aliq̄d fortit'
fec̄: ſic etiā agricola āpli⁹ illā t̄rā amat q̄
poſt ſpinas vberes fruges ꝓfert, ꝙ̄ eā q̄
nūq̄ ſpias habuit ⁊ nūq̄ fertilē meſſē ꝓ
duxit. Itē Guil. Et ſic mr̄ hn̄s decē pue
ros: ſi decim⁹ fortit' egrotet magꝭ ē ſollici
ta d̄ eo ꝙ̄ d̄ alijſ nouē: ⁊ ſi ſaītatē recuꝑet
magiſ gaudet de ſanitate ei⁹ recuꝑata ꝙ̄
de ſanitate ī alijſ nouē ꝯſeruata: ita mai⁹
eſt gaudiū ī celo ſup vno pctōre ꝯuerſo ꝙ̄
de mltꝭ iuſtꝭ (aut q̄ mlier hn̄s drachmas
decē: et ſi ꝑdiderit drachmā vnam) Ly.
mlier iſta ē ſapia diuia hn̄s nouē ordies
āgeloꝝ q̄ſi drachmaſ nouē: ⁊ decima dra
chma ē hūana na=
tura ad imaginem
dei facta / et capax
ipi⁹ ꝑ cognitiōe3 ⁊
amorē. iſta drach=
ma decia fuit ꝑdita
ꝑ pctm̄ ꝑmoꝝ pa=
rētū (nōne ac. lu.)
lucerna ē lux x̄ia. i.
xp̄s q̄ illumiat oē3
hoīe3 ve. ī hūc mū.
Jo. j. ⁊ lucerna tūc
fuit accēſa qn̄ dei=
tas hūanitati fuit
vnita ⁊ lucerna tūc
luxit / qn̄ xp̄s inter
hoīes ꝑfecta ꝯuer
ſatiōe claruit ⁊ exē
plarit' vixit vn̄ Au
guſ. d̄ x̄ia rel'. q̄cq̄d
xp̄ſ geſſit ī t'ris do
ctrina moꝝ fuit (⁊
euer. domū) Hoꝝ.
qn̄ ꝯſcias hoīm ꝑ=
dicādo d̄ reatu ſuo
ꝑturbauit ⁊ purga
uit (et q̄rit diligēt')
ſc3 nihil de ill' q̄ ꝑti
nēt ad redēptionē
nr̄am obmittēdo:
ſm̄ illud Eſaie. v.
Quid ē qd̄ vltra debui facere vinee mee
⁊ n̄ feci? (⁊ cū iuenerit drachmā) vn̄ dra=
chma iuenit' / cū in hoīe ſilitudo ꝯditoris
repat': h̄ aūt fit ꝑ grām q̄ eſt imago recre
atiōis. vn̄ Ps. iiij. Signatu3 eſt ſup nos
lumē vultus tui dn̄e (⁊ ꝯuocat amicas et
vicinas) .i. angelicas ꝑ̄ces q̄ de ꝓximis
deū cōtēplant' et ei amicabilit' famulant'
(dicēs: Cōgratulami mihi q2 inueni dra
chmā quā ꝑdiderā) Et notāter dic̄: Cō=
gratulami mihi ⁊ nō drachme / ad oñdē=
dū ſuā liberalitatē: q2 gaudiū ſuū vult oī
bus cōicare (ita dico vob: gau. erit corā

angelis dei sup vno petōre pniaȝ agēte) Et notāter dicit pniam agēte: et nō dicit cogitāte solū: aut dicēte aut ēndēte vt hypocrite: sȝ agēte .s. realit̄ ⁊ ꝯacit̄. ¶ P:o q̄ sciēdū ꝙ maiꝰ ē gaudiū angel de ꝯuersione vniꝰ petōris q̄ si filius alicuiꝰ a mortuis resuscitaret: vl̄ si filiꝰ alicuiꝰ a mortuis in impatorē vel papā eligeret. ¶ Vñ circa p̄sens euan. vbi dr: Qui habet cētum oues. Est sciēdum ꝙ ouis est animal de sua natura inocens: cetera autē animalia aut mordēt dētibꝰ vt canis ⁊ lupꝰ: aut pungūt vel ipūgūt cornibꝰ vt aries ⁊ taurus: aut ꝑcutiūt pedibꝰ vt eqꝰ ⁊ mulꝰ: aut dilaniāt vnguibus vt leo ⁊ vrsus: ouis aūt nihil eorū fac̄. Quē aūtē xp̄i sciat se non esse / vel qui mordet dētibꝰ detrahēdo: vel ipingit cornibus alios violēter opprimēdo: aut pede percutit ꝓximo irascēdo aut dilaniat vngui bus aliena rapiendo. ¶ Postilla.

Estote misericordes sic ⁊ pr̄ vester celestis ⁊c. Luce. vj. Mat. vij. Mar. iiij. Historiaȝ huius euangelij dixit dominus iesus anno eius. xxxij. ij. idus Julij. feria quinta inditione q̄rta. luna decimasexta. Ante initium illius euangelij scribit sanctus Lucas ꝙ xp̄s dixit: Mutuuȝ date / nihil inde sperātes: ⁊ erit merces vestra multa ⁊ eritis filij altissimi: q: ip̄e benignꝰ est sup ingr̄tos et malos. Tūc stati seq̄r euā. hodier. (Estote mi̅ficordes) In h̄ euangelio docet nos xp̄s misericordes esse ad paupes: ponēs prem celestē in exēplū cū dic̄ (Estote misericordes) Hoc. ñ dic̄ estote potentes sic̄ pr̄ vr̄ est: vel sapiētes sicut filiꝰ dei ē: sed (estote mi̅ficordes sic̄ et pr̄ vester celestis misericors est) Ly. deꝰ eñ releuat miserias nostras ꝓpter suā bonitatē: sic et hō dȝ moueri ad releuandam miseriaȝ ꝓximi ꝓpter amorē bonitatis diuine (nolite iudicare) .s. temerarie de ꝓximo (⁊ nō iudicabimi) scȝ a deo (nolite cōdemnare ⁊ nō condēnabimini) q. d. et si forte ex fragilitate humana cōtingat vos suspiciose iudicare: nolite t̄n cōdemnare .i. aliquē dignū cōdēnatiōe definire: quia aliq̄s est hodie malus q̄ fortassis crastcrit bonus. Exemplū in paulo: vt patet Act. ix. et i publicano: vt pȝ Lu. xviij (dimittite) .s. iniurias vobis illatas a ꝓximo (⁊ dimittetur vobis) .s. peccatum vestrum a deo cui freq̄nter iniuriati fuistis (Date) scilicet temporalia (et dabitur vobis) Glo. interl. vita eterna. Guil. Danti pauperibus / non solū dant̄ bona spiritualia in p̄nti ⁊ celestia in futuro / immo etiā tp̄alia ⁊ nālia bona ei mul-

Dñica. IIII. post octauas pēntecostes. Euāgeliū. Luce. VI.

In illo tp̄e dixit ih̄s disci. suis: Estote mi̅ficordes sicut et pr̄ vester celestis mi̅ficors ē. Nolite iudicare: et nō iudicabimi. Nolite cōdēnare: ⁊ nō ꝯdēnabimi. Dimittite et dimittemini: Date: et dabit̄

tiplicant. q dicit (mensurā bonā) q̄tū ad bona fortune: q̄ aliq̄n ꝯferunt ppter opa pietatis (ꝛ ꝯfertā) q̄tū ad bona nature: sicut sanitas ꝛ hmōi: q̄ etiā aliq̄n ꝯferunt ppt opa pietatis (ꝛ coagitatā) q̄tum ad bona grē (ꝛ supeffluētē) q̄tū ad bōa glie. Et iō di. apl's .j. Timoth. iiij. Pietas āt ad oīa vtil' ē pmissionē hn̄s vite q̄ nūc ē et future (eadē q̄ppe mēsura q̄ mēsi fueritis remetiet vob) Ly. qꝛ fm q opa pietatis sunt maiora: erit ꝛ retributio maior. ista tn̄ maioritas ē attēdēda semp fm magnitudinē iterioris affectus. Vn̄ Mar. xij. vidua q̄ misit duo minuta i gazophilaciū h̄z testimoniū saluatoris dr pl' misisse q̄ mlti diuites q̄ magna dona miserāt. Vn̄ Hiero. Que offerūtur: n̄ suo pōdere/ s3 offerētis volūtate pēsant (dicebat aūt ꝛ ill') sc3 discipul' suis ꝛ turb (silitudinē: Nūq̄d pōt cec') .i. carēs sapia ꝛ scia (cecū ducere) .i. ignorātē docere ꝛ dirigere q̄si di. nō (nōne ambo i foueā cadūt?) .i. in perditionē. Prio eni cadūt in foueam culpe. Scdo eni i foueā gehēne. Vn̄ Grego. in pasto. Cū pastor p abrupta gradit ꝯñs ē: vt grex i precipitiū labat. Vn̄ etiā Eccl. x. Qualis rector ciuitatis/ tales et qui habitāt in ea (non est discipulus sup mgr̄m) Ly. ꝛ iō nō ē mirū si ip̄m sequit. vn̄ subdit: (perfectus aūt oīs erit si sit sicut magister ei') qꝛ si assimilet bono magistro/ erit pfectus fm veritatem (Nō est discipulus sup mgr̄m) Hor. d quo mgro dr Math. xxiij. Magister vester vnus ē xp̄s. Itē Joh. xiij. Vos vocatis me/ magister ꝛ dn̄e: ꝛ bn̄dicitis: sum etenī ꝛc. (pfect' aūt oīs erit si sit sic mgr eius) nā hui' mgri .s. xp̄i imitatio est humana pfectio. Vn̄ Aug. Sūma pfectio xp̄iane religionis ē imitari quē colis (q̄d āt vides festucam) .i. pctm̄ videlicet minus (i oclo fris tui) .i. i ꝯuersatione ꝛ ꝯscia ei' (et trabē) .i. mai' peccatū (q̄ est in oculo tuo) .i. i teipso (nō ꝯsideras) vt3 Ro. ij. Qui aliū doces teipsum nō doces. (aut quō potes dicere fratri tuo: frater sine) .i. pmitte (eijciā festuca3) .i. culpā modica3 (de oculo tuo: ipse trabē in oculo tuo nō vides Hypocrita) Hor. qꝛ sc3 hec facis ex simulatiōe n̄ ex dilectiōe iusticie sc3 q arguis ꝛ pōderas peccata aliena: vt lateant tua. (eijce pmo trabem de oculo tuo:) Ly. qꝛ hic est ordo charitatis: q a seipso incipiat: vt3 Prouerb. xviij. Justus por ē accusator sui. S3 in oppositū: mlti sūt q̄ alios corrigūt ꝛ seipos negligūt (ꝛ tūc pspicies vt educas festucā) id est paruū defectū (de oculo fratris tui) .s. post q̄ emēdasti tuos magnus defectus. ¶ Circa p̄sens euā. vbi dr: Estote misericordes: Notādū ē: q duo tenemur. p'rio .s. cōpassiōe3 cordis ꝛ bn̄ficiū opis si assit facltas. A pmo null' excusat: qꝛ oīs hō d3 cōpati p'rio afflicto ꝛ i necessitate ꝯstituto. a scdo .s. bn̄ficio opis excusant multi: sc3 q̄n facultas deest. si facultas adest tunc in necessitate p'rio q̄libet teuet subuenire. Vn̄ Jo. iij. Si q̄s habuerit substātiā h' mūdi ꝛ viderit fre3 suū necesse hr̄e ꝛ clauserit viscera sua ab eo: quō charitas dei manet in eo?

vob: mēsurā bonā ꝛ ꝯfertam ꝛ coagitatā ꝛ supeffluētē dabūt i sinū vr̄m: Eadē q̄ppe mēsura q̄ mēsi fueritis: remetiet vob. Dicebat aūt ꝛ illis similitudinem: Nūq̄d pt cec' cecū ducere? nōne ambo in foueā cadūt? Nō ē discipul' sup mgr̄m. Perfect' aūt oīs erit si sit sicut mgr̄ eius. Quid aūt vides festucā i oculo fratris tui: trabē autē q̄ in oculo tuo est nō consideras? Aut q̄modo potes dicere fratri tuo: frater sine eijciā festucā d oclo tuo: ip̄e trabē in oclo tuo nō vides: Hypocrita: eijce p̄mū trabē d oclo tuo: ꝛ tūc pspicies vt educas festucā d oclo fris tui.

q.d. nullo mō: ꝗ̃ signū ē ꝙ charitas dei n̄
est ī illo hoīe. Vn̄ ex iā dictis pꝫ: ꝙ nō da
re elemosynā cū n̄ hꝫ / nō ē signū ꝙ chari-
tas dei nō sit ī tali
hoīe sꝫ n̄ ꝯpati pau
pib⁹ et tribulatis ē
signū ꝙ charitas dī
n̄ ē ī eo. vn̄ elemosy
na interior / scꝫ cō-
passio cordis ē ma-
ior elemosyna ꝗ̄ da
tio nutrimēti. Seqꝉ
h̄ ī euā. Nolite iudi
care. Vn̄ hic q̄rit:
vtrū oīa dubia sint
ī meliorē ptē inter-
pretanda? Rn̄. ſm
sctm̄ Tho. de Aq.
ꝙ q̄ hꝫ malā opini-
onē d̄ aliq̄ sine cau-
sa legitīa / iniuriaꝉ
eidē: iō q̄libet in oī
cā dubia debet fa-
ctū vl' dictū pximi
in meli⁹ interptari.
Et meli⁹ est ꝙ ali-
q̄s frequēter falla-
tur habēs bonam
opinionē d̄ aliq̄ ma
lo ꝗ̄ ꝙ rari⁹ fallaꝉ
habēs malā opini-
onē d̄ aliq̄ bono: qꝛ
ex h̄ fit iniuria ali-
cui nō aūt ex pmo
Hec ille: Seqꝉ nūc
Date ꝛ dabiꝉ vob̄.
Vn̄ h̄ q̄riꝉ: Vtꝝ da
re elemosynā sit in
ṗcepto: Rn̄deo ſm
sctm̄ Tho. vbi. s.
qꝛ cū dilectio pxi-
mi sit in ṗcepto: ne
cesse est oīa illa ca-
dere sub ṗcepto sine qb⁹ dilectio proximi
nō seruatur: ad dilectionē aūt pximi pti-
net: vt ei nō solum velimus bonū / sed eti-
am opemur bonū: ſm illd̄. j. Joh. iij. Nō
diligam⁹ vbo neqꝫ lingua / sꝫ ope ꝛ vita-
te. Et iō elemosynaꝝ largitio ē sb ṗcepto
debitis circūstātijs obseruatis: ꝙ in dan
te sit supfluū ꝛ in recipiēte necessitas: al's
est ī ꝯsilio ꝛ nō in ṗcepto. ¶ Postilla.

Dn̄ica. V. post octauas Pē-
tecostes. Euāgeliū. Luc. V.

In illo tpe Cū tur
be irru
erēt ī iesuꝫ vt audirēt vbū dei.
Et ip̄e stabat sec⁹ stagnū gene-
zareth: ꝛ vidit duas naues stā-
tes sec⁹ stagnū: piscatores āt d̄
scenderāt et lauabāt retia sua.
Ascēdēs āt ī vnā nauī q̄ erat si-
monis: rogauit eū a t̄ra r̄ducer̄
pusillū: Et sedēs docebat d̄ na-
uicula turbas. Vt cessauit āt lo

Cum turbe irru
erent in iesum.
Lu. v. Histo. hu⁹
euā. facta ē āno xp̄i
xxxj. viij. kal'. maij
fe. iiij. indi. iiij. lūa
xv. Vn̄ initiū illius
euan. scribit s. Lu.
ꝙ oēs q̄ hēbant in-
firmos varijs lan-
guorib⁹ ducebāt il-
los ad iesū: At ille
singulis man⁹ ipo-
nens curabat oēs.
Post h̄ sequiꝉ euā.
hodier. (Cū turbe
irruerēt ī ie.) Hor.
ecce turbarū deuo
tio: nūꝗ̄ legiꝉ tāt⁹
scribaꝝ ꝛ phariseo
rū ad xp̄m ꝯcursus
ꝓpter vbū dei: dul
cedinē em̄ suaꝫ de⁹
abscōdit a sapienti
bus ꝛ prudētib⁹ / ꝛ
reuelat eā puulis:
vtꝫ Matth. xj. (vt
audirēt eū) qꝛ esu-
riebāt audire vbū
dei / iō irruerēt ī eū
ṗ nimia deuotione
audiēdi eum (ꝛ ip̄e
stabat sec⁹ stagnuꝫ
geneza.) Ly. qui ē
lacus magn⁹ p quē
trāsit iordanis: ꝛ a-
liq̄n vocaꝉ mare ga
lilee: qꝛ trāsit p me
diū galilee (ꝛ vidit
duas na. stan. sec⁹
stagnū) .i. ad litt⁹ stagni (piscatores aūt
descēderāt) .s. de nauib⁹ ī litt⁹ (ꝛ lauabāt
retia) .s. amouētes inmūdicias: vt retia
plicarēt (ascēdēs aūt ī vnā nauim q̄ erat
simonis) .i. petri (rogauit eū a t̄ra redu-
cere pusillū) Lyra: vt de naui populum

q̄ dixit ad simonē: Duc ī altū: ⁊ laxate retia vr̄a in capturā: et rn̄dens petrꝰ dixit illi: p̄ceptor ꝑ totā noctē laborātes nihil cepimꝰ: in vbo āt tuo laxabo rete. ⁊ cū h̄ fecissēt ↄcluserūt pisciū mltitudinē copiosā rūpebat āt rete eoꝝ: ⁊ ānuerūt socijs q̄ erāt in alia naui: vt veirēt ⁊ adiuuarēt eos: ⁊ venerūt ⁊ ipleuerūt ambas nauiculas ita vt pene mergerent. qđ cū videret simō petrꝰ: pcidit ad genua iesu dicēs: Exi a me dn̄e: q2 hō pctōr sum. Stupor em̄ circūdederat eū: ⁊ oēs q̄ cū illo erāt ī captura pisciū quā cepant. silr āt iacobū ⁊ iohēz filios zebedei: q̄ erāt socij simōis. ⁊ ait ad simonē ihs: Noli timere: ex h̄ iā eris hoies capiens. ⁊ subductis ad trā nauibꝰ relictis omnibꝰ secuti sunt eū.

sedētē i littore ↄuenientiꝰ doceret (⁊ sedēs) tāq̄ doctoris auctoritate vtēs (d̄ nauicula docebat turbas. vt aūt cessauit loq̄). i. postq̄ finiuit s̄monē suū (dixit ad simonē). i. ad petꝝ (duc ī altū) Ly. h̄ ē ad locū aq̄ magis pfundū q̄ est ↄueniētior ad piscandū (⁊ laxate retia vestra in capturaz). s. piscium (et rn̄dens petrus dixit: p̄ceptor ꝑ totam noctē laborantes nihil cepimus) Ly. quia q̄uis diligentiā magnā adhibuerimꝰ (in verbo autē tuo) Hor. id est in obediendo verbo tuo (laxabo rete. Et cū hoc fecissent). i. cū laxassent retia in verbo domini (ↄcluserūt pisciū multitudinē copiosā) Hor. obediebant pisces xp̄o cui subiecte sūt oēs volucres celi et pisces marī. Ps̄. viij (rūpebat aūt rete eorū) Ly. ex q̄ patet duplex miraculū. Primū q̄ ceperūt magnā mltitudinē pisciū sup̄ modum insolitū et impossibilē ꝑ viā hūanā. Scd̄o q̄ illa magna multitudo pisciū tenebat in reti rupto (⁊ annuerūt socijs q̄ fuerūt in alia naui vt ve. ⁊ adiu. eos: et venerūt ⁊ ipleuerūt ābas na. ita vt pene mergerent. Qđ cū videret simō petrꝰ) Hor. scz q̄ ad p̄mū vbū dn̄i cepissent tā ineffabilē mltitudinē pisciū (pcidit ad genua iesu) tanq̄ dn̄m suū cognoscēs (exi a me dn̄e). i. recede (q2 hō pctōr sum) Ly. reputabat em̄ se indignū p̄ntia xp̄i. sicut simō dixit cēturio. Math. viij. Dn̄e nō sum dignus vt intres sub tectū meū (stupor em̄ circūdederat eū). i. admiratio magna ꝓpter facta xp̄i isolita (⁊ oēs q̄ cū eo erāt ī captura pis. quā cepant. Silr aūt stupor circūdederat iaco. ⁊ iohēm filios zebedei q̄ erāt socij simōis, isti filij zebedei erāt ī alia naui: ⁊ erāt cōsanguinei xp̄i. s. filij sororis btē marie vgis (et ait ad si. ihs). s. ip̄m ↄsolādo (Noli timere: ex h̄). i. de cetero (eris homies capiens) ꝑ sanā doctrinā trahēs ad vitā eternā. Hoc postmodū ōn̄sum ē: vt habet Act. ij. vbi petrꝰ in vno sermone ↄuertit tria milia iudeoꝝ (et subductis ad terrā nauibꝰ relictis oībꝰ) scz nauibꝰ ⁊ nauiū instrīs (secuti sunt eū). s. simō petrus ⁊ alij q̄ erāt cū eo.

¶ Circa p̄ns euangeliū vbi dicit: Irruerēt in ihm vt eū audirēt: Hugo de Prato dicit: q̄ trifarie homies diuidunt circa verbuz dei. Quidā audiūt et nō faciunt: et isti sunt mali ⁊ acriter verberant. Vn̄ Luce xij. Seruus sciens voluntatē dn̄i ⁊ nō faciens: plagis multis vapulabit. Quidā nec audiunt nec faciunt: et isti sunt pessimi: q2 ↄtēnunt ⁊ audire ⁊ facere. Et qđlibet istorū pōt esse pctm̄ mortale: q2 q̄uis aliq̄ ignorātia excuset: s̄m illud. j. ad Timoth. j. Ideo misericordiā cōsecutus sum / q2 ignorās feci: incredulitatis tamē ignorātia crassa ⁊ supina ⁊ affectata non excusat / imo d̄ se pōt eē mortale cū sepet a regno xp̄i. j. Coꝝ. xiiij. q̄ igrat igrabit. Quidā audiūt vbū dei et faciunt: et isti

sunt btí: vt ptz Lu.xj. Bti q̃ audiūt vbū
Dei et custodiūt illud. ¶ Postilla.
Nisi abūdauerit iusticia vr̃a 7c̃. Mat
v. Dist. b⁹ euā. facta ē āno xp̄i. xxxj. id⁹
Julij. feria. v. lūa. xvj. inditiōe. iiij. Ān
initiū h⁹ euā. scri-

Dñica. VI. post octauas pē-tecostes. Euange. Matth. V.

In illo tp̄e dixit ie. dis. s. Amē dico vob: Nisi abūdauerit iusticia vr̃a plusq̃ scribar⁊ 7 phariseor⁊: ñ itrabit|i regnū celo⁊. Audist|q: dictū ē ātiq̃s: ñ occides: q̃ āt occiderit re⁹ erit iudicio. Ego āt dico vobis: q: oīs q̃ irascit̃ fratri suo: re⁹ erit iudicio. Qui āt dixerit fratri suo: racha: re⁹ erit ɔsilio

bit sctūs Math. q̃ xp̄s dixit dis. suis: Sic luceat lux vr̃a corā hoīb⁹ vt vide. op̃a vr̃a bo. 7 glo. pr̄ ve. q̃ in celis ē: Nolite putare q̃m veni soluere legem aut ,p̄phas: non veni soluere s3 iplere Amē dico vob donec transeat celū 7 terra: iota vnū aut vn⁹ apex nō p̄teribit a lege donec oīa fiāt. Itē apex mas. ge. d: summitas a pedibus remota: 7 q̃nq̃ apex d: lucerna: et ,p̄prie dicunt̃ apices lr̃e ille alte que in frontispicijs muror⁊ scribūtur. Frōtispiciū d: frōtis spaciū: 7 q̃libet lr̃a d: q̃nq̃ apex. Itē f̃m Aug. sup illō Mat. v. Jota vnū aut vnus apex 7c̃. Jota ē minor d̃ ceteris lr̃is. Apex est in sūmitate ip̄i⁹ p̄ticula. Tūc postmodū sequit̃ euan. ho. (Nisi abūdauerit iusticia vr̃a plus q̃ scri. 7 pha. ñ intra. i regnū celo.) Sciēdu3 q̃ iusticia scribar⁊ et pharisēor⁊ erat falsa: q: solum cauebāt sibi a mal' op̄ib⁹ ext̃iorib⁹ 7 nō a mal' volūtatib⁹ putātes p̄cepta dei ,p̄hibitiua esse solū p̄ mala op̄a ext̃ioza: q̄b⁹ vn⁹

alteri nocet: 7 nō ,p̄hibitos eē act⁹ īteriores. s. rācores/odia/malas volūtates et desideria nocēdi. Ly. 7 eodē mō dicebāt de h̃ p̄cepto: nō occides/ q̃ p̄ h̃ ,p̄hibeat̃ occidēdi factū 7 nō occidēdi ,p̄positū: 7 h̃ est qd̃ xp̄s dic̃ (audistis q: dictu3 est antiq̃s: ñ occides) sc3 hoīe3 (q̃ aut occiderit) actualit̃ et iniuste (re⁹ erit iudicio) Ly. i. testiu3 accusatiōe vt legis iudicio puniat̃. id ē morte corpali: q: lex punit f̃m talionem. Vñ Geñ. ix. Quicūq̃ effuderit humanum sanguinē/ fundet̃ sanguis eius. Itē Exo. xxj Oculum ,p̄ oculo: dentē ,p̄ dēte (ego aūt dico vob) Bo ra. i. plus impono vob (oīs q̃ irascit̃) motu interiori odij (fratri suo). s. ,p̄sone 7 nō vitio/ vt sit irā p̄ vitiū nō p̄ zelū (reus erit iudicio) id est dign⁹ accusatione apud deū (q̃ autē dixerit fratri suo (racha) f̃m august. Hie. et Chry. Racha est q̄dā vox prorūpens ex ira: significās puipensionem vel vilipensionē: vel etiā vox interfectiua: q̄ orit̃ ex indignatiōe contra aliquē: queadmodū vach/heu et ɔsiles q̄ ondūt modū idignāti animi (re⁹ erit ɔsilio). i. ɔsensu iudicū eē dādā sniā3 cōtra eū 7 dictandā sibi penā: quia pctm eius venit in noticia3 hoim p̄ exterius si-

gnū idignātꝫ animi(q̄ āt dixerit fatue).i. qͥuiſqꝫ ad ꝟba ꝯtūeliosa ꝓcesserit(re⁹erit gehēne ignis)q̄ ē certa dānatio ⁊ etna(si offers mun⁹tuū ad altare).i.si offerre ꝓponis mun⁹bōi opis xp̄o(⁊ ibi recordat⁹ fueris:q̄ꝛ frat̄ tu⁹) scꝫ quem lesisti (hꝫ aliq̄d aduersuꝫ te) ꝓ illata iniuria(relinq̄ ibi munus tuū ante altare)siue coram deo.nō dīc̄ reporta: q̄ꝛ deus nō munus repellit/ sꝫ charitatē ꝓximi q̄rit(⁊ vade p⁹ recōciliari fratri tuo) Ly.h̄ pōt intelligi dupl'r.Uno modo pedib⁹ corpis:et h̄ debet fieri si cōmode possit haberi ipsius fratris offensi pn̄tia:si aūt nō possit/sufficit ad eū ire pedib⁹ mentis:qđ fit qū hꝫ ꝓpositum satisfaciēdi loco et tpe cōpetēti.⁊ hoc modo vtit̄ ecclesia romana qn̄ reū cōfitentem' absoluit: et sibi satisfactionē leso fiendā iponit: (reconciliari fratri tuo) Hor.si leseris satisfaciēdo/vel veniā petendo:si oderis rancorē deponendo: si te oderit ad amicitiā reuocādo.Uñ etiā Chry. Si cogitatu offendisti cogitatu recōciliare:si ꝟbis/ verbis:si factꝭ/factis: (⁊ tūc) post reconciliationē(veniēs offeres munus tuum) Hre.Mun⁹ nō accipit̄ / nisi añ discordia

Qui āt dixerit fatue:re⁹erit gehēne ignis.si āt offers mun⁹tuū ad altare: ⁊ ibi recordat⁹fueris q̄ꝛfrat̄ tu⁹ hꝫ aliq̄d aduersū te: relinq̄ ibi mun⁹tuū añ altare: ⁊ vade pri⁹ recōciliari fratri tuo ⁊ tūc veniēs offeres mun⁹tuū.

Dn̄ica.VII.post octauas pētecostes.Euan.Marci.VIII.

In illo tempe Cū turba plima eēt cū iesu nec haberent qđ mādicarēt: cōuocatis discipulis ait: Misereoꝛ

Q ab animo repellat̄. ¶ Postilla. Um turba plima esset cū iesu nec haberet ⁊c̄.Mar.viij.Matth.xv.Lu.ix. Jo.vj.Hic.h⁹ euā.facta ē āno xp̄i.xxxij. xij.kal̄.Julij.sabbato.lūa.xiij.inditiōe v.Ante initiū illi⁹ euangelij scribitur Mat.xv.ꝙ accesserūt ad iesum turbe multe habētes secū m'tos claudos cecos/debiles ⁊ alios infirmos multos:⁊ ꝓiecerūt eos ad pedes ei⁹ et curauit eos:ita vt turbe mirarent̄.Uidētes autē mutos loquentes / claudos ambulātes ⁊ cecos videntes: magnificabant deū israel. ergo dicit euange. hodiernū.(Cū turba plurima eēt cū iesu: nec haberent qđ manducarēt)h̄ turba seq̄bat̄ dn̄m iesum ꝓpter ꝟboꝝ suoꝝ dulcedinem: et ꝓpter infirmoꝝ sanationem(cōuocatisqꝫ discipul' ait Misereoꝛ sup turbam)Ly.Hoc p̄dixit discipulis vt ipsos iduceret ad pietatem (q̄ꝛ iam triduo sustinent me) Ly.quia tantū afficiebāt̄ ad doctrinam xp̄i audiendā ⁊ videndū eius miracula ꝙ p tres dies nō redierāt ad loca ꝓpria/manentes cuꝫ xp̄o in loco deserto et arido. Ex q̄ patet eoꝝ deuotio (nec hn̄t qđ manducēt) Ly.q̄ꝛ cibaria q̄

ſup turbā: qꝛ ecce iā triduo ſu=
ſtinēt me nec hn̄t qđ mādu cēt.
et ſi dimiſero eoſ ieiunoſ in do=
mū ſuā deficiēt i via: q̇dā em̄ ex
eiſ đ lōge venert̄. ꝛ rn̄dert̄ ei di
ſcipuli ſui: Vn̄ iſtos potīt h̄ q̇s
ſaturare paib' i ſolitudie? Et i=
terrogauit eoſ: q̇t pāeſ habet|?
Qui dixert̄ ſeptē. ꝛ p̄cepit tur=
be diſcūbē ſup t̄rā. Et accipiēs
ſeptē pāes: gr̄as agēs fregit ꝛ
dabat diſcipul' ſuis vt appone
rēt. ꝛ appoſuert̄ turbe. ꝛ hēbāt
piſcicl'oſ paucoſ: ꝛ ipoſ bn̄dixit
ꝛ iuſſit apponi. et mādu cauert̄
et ſaturati ſūt. Et ſuſtulerūt qđ
ſupauerat de fragmētis ſeptē
ſportaſ. erāt āt q̇ māducauerāt
q̄ſi q̄ttuoꝛ milia: ꝛ dimiſit eos.

de domib' ſuiſ aſportabāt iā erāt ɔſūpta
ideo nec p̄ma die nec ſcđa die h̄ miraculū
fec̄: tū qꝛ alimēta hēbāt: tū qꝛ magis ap=
paruit tūc h̄ miraculū qn̄ eiſ vict' oino de
fuit (ꝛ ſi dimiſe. eos ieiu. i do. ſuā deficiēt
in via: q̇dā ei ex eiſ
de longe venerūt)
Jaco. Jlli de lōge
veniunt q̇ de pctis
ſe ad deū ɔuertūt.
vn̄ Pſ. cxviij. Lō
ge a pctōꝛib' ſalus
ꝛc̄. (Et rn̄derūt ei
diſcipuli ſui Unde
iſtoſ poterit hic q̇s
ſaturare panib' in
ſolitudie?) q̄ſi dice
rēt: Loc' iſte deſer
tus eſt / ꝛ ville mul=
tū diſtāt: ideo non
poſſunt' hr̄e ad ſa=
tiandū tātā mltitu
dinē p̄pli ꝛ tā fame
licā (et iterrogauit
eoſ q̇t panes habe
tis? Qui dixerūt:
Septē: qđ erat q̄ſi
nihil reſpectu tan=
te mltitudiniſ. Re=
mig. Nō iterrogat
dn̄s q̄ſi neſciēs q̇t
panes hr̄ent: ſꝫ ad
hoc: vt cū rn̄derēt ſeptē: q̇ pauciores dice
rēt panes / eo magꝭ miraculū diffamaret
et notius fieret (ꝛ p̄cepit turbe diſcūbere
ſup t̄rā. ꝛ accipiēs ſeptē paneſ gr̄aſ agēs
fregit) mltiplicauit aūt xp̄s paneſ: Pꝛio
bn̄dicēdo: p qđ inſtruimur / ꝙ cibū bn̄di=
cere debem'. Scđo frāgendo: ad innuē=
dum ꝙ in nr̄is ɔuiuijs paupib' panē frā
gere debemus. Tertio gr̄as agendo: ad
innuendum / ꝙ in nr̄is refectiōibus gr̄as
agere debem'. vn̄ Remig. ſup Matth.
Jn eo ꝙ gr̄as egit / nob reliq̇t exēplū: vt
de omib' donis celitus collatis gr̄as re=
ferant' (ꝛ dabat diſcipul' ſuis vt appone
rent: ꝛ appoſuerūt turbe.) Un̄ Beda: ꝙ
dn̄s diſcipul' dedit panes vt apponerēt
turbe / deſignat ꝙ ſpūal' ſcie dona tribuit

apl'iſ ꝛ p eoꝝ miſteriū voluit eccl'ie vite ci
baria diſtribui (ꝛ hēbat paucoſ piſcicl'os
q̇s ſil'r bn̄. ꝛ iuſſit apponi) Un̄ notādū ꝙ
dn̄s dedit eiſ panes / ꝛ panis ē cib' q̇ ſuſtē
tat vita: ꝛ ſignificat v̄bū dei: et dedit eis
piſces ad ɔdimētū
cibi: p q̇s ſignant
exempla: ꝛ ita dn̄s
deſignauit / ꝙ pani
id ē v̄bo dei addē=
dū eſt ɔdimētū bo
ni exēpli: magꝭ eñi
ſuadēt exēpla q̄ v̄
ba (ꝛ ſuſtulerūt qđ
ſupa. đ frag. ſeptē
ſportaſ) Jaco. Uo
luit aūt xp̄ſ vt colli
gerent fragmēta:
Pꝛio p̄pter exem=
plū. Jn h̄ dat nob
exemplū / vt ea que
nob ſupſūt: vl' etiā
que nob ieiunādo
ſubtrahim' / paupꝭ
bus erogem'. Un̄
Aug. De tuo ieiu=
nio fames paupis
ſatiet. Scđo p̄pter
documētum: vt ex
hoc inſtruamur / ꝙ
illis q̇ ſunt miſicoꝛ
des paupib' tpalia
mltiplicant. hoc ptꝫ. iij. Reg. xviij. in vi=
dua q̇ heliā pauit / cui dn̄s farinā multi=
plicauit ꝛ oleū (Erāt aūt q̇ māducauerāt
q̄ſi q̄ttuoꝛ milia). ſ. viri: exceptꝭ mlierib'
ꝛ puulis: q̇ in lege nō nūerabant (ꝛ dimi
ſit eos). ſ. redire ad p̄pꝛia. ¶ Circa pn̄s
euā. vbi đꝛ: Accepit ih̄s ſeptē pāes: ē di
ligent' notādū / ꝙ h̄ refectio differt ab illa
de q̇nq̄ panib' hoꝛdeaceis ꝛ duob' piſci
b' quā ponit Joh. i euā. ſuo q̄tū ad ſex.
Pꝛio qꝛ ibi fuerūt q̇nq̄ panes: h̄ v̄o ſep
tem. Scđo qꝛ ibi fuerūt hoꝛdeacei: h̄ v̄o
triticei. Tertio qꝛ ibi fuert̄ duo piſces ſo
lū: h̄ v̄o plures / ſꝫ pauci ꝛ pui. Quarto:
qꝛ ibi ſederūt ſup fenū: hic v̄o ſup terrā.
Quito: qꝛ ibi fuerūt q̇nq̄ milia hoim ad
māducandū: hic v̄o q̄ttuoꝛ milia. Sexto

q2 de illis duodecim cophini fragmento=
rum fuerūt eleuati: hic aūt septem sporte
fuerunt eleuate plene. ¶Postilla.

Dñica. VIII. post octa. Pente.
Euangelium Matth. VII.

In illo tempore Di.ie.d.s. Attēdite a falsꝭ pphis q̄ veniūt ad vos i vestimētis ouiū itrīsec⁹ āt sūt lupi rapaces. a fructib⁹ eoꝝ cognoscetis eos. Nunq̄d colligūt d spinis vuas: aut d tribulis fic⁹? Sic ois arbor bōa fruct⁹ bonos fac: mala aūt arbor fruct⁹ malos fac. Nō pt arbor bona fructus malos facere: neq3 arbor mala fruct⁹ bonos facere. Ois arbor q̄ nō fac fructū

Attēdite a falsꝭ pphis. Math. vij. Luc. vj. Dicto. h⁹ euā. facta ē āno xpi. xxxj. ij. Idus Julij fe. v. lūa. xvj. indi. iiij. Añ initiū ill⁹ euan. scribit s. Mat. i eo. c. q xps dixit disci. s. Oia q̄cūq3 vult; vt faciāt vob hoies z vos facite eis silr: hec est eīn lex z phe. Intrate p āgustā portā: q2 lata ē porta z spaciosa via q̄ duc ad pditiōes: z mlti sūt q̄ itrāt p illā. q angusta porta z arta via est q̄ ducit ad vitā: z pauci sunt q̄ iueniūt eā. Et post modū statim seq̄t euā. ho. (Attēdite a falsis pphis) In hoc euā. docet dñs fideles suos sibi diligēter cauere a falsis pphis z puers xpianis: q̄ vbis cōfitent deū: z factis negāt. s dic) Attēdite) .i. diligent caucte (a falsꝭ pphis) Ho2. i. a deceptoribus/hereticis/hypocritis z falsis xpianis: et hmōi: et b lō: ne tales corrupta vita sua et mal moribꝰ fideles alliciāt ad mala: z singulariter admonet eos cauere sibi ab hypocritis di. (Qui veniunt ad vos zc.) .i. silatiōe exterioris sctitatis (itrinsec⁹ āt sunt lu.ra.) q2 iteri⁹ sūt pleni malo: simulātes exteriorē sctitatē ppt inanē gliam z mūdanā laudē: aut ppt tpalia aliq̄ cū alioꝝ dāno (a fructib⁹ eorū) .i. opib⁹. (cognoscetis eos) .s. finalr q2 hypocrite z heretici diu latere nō pnt q̄n erūpāt i aliq̄ sign̄ p qd se pdāt: q2 sic nūq vl vix pt ignis abscōdi q fumū nō remittat: sic silator vix pt diu latere q̄n signo/vbo vl ope scip̄3 oñdat (nūq̄d colli. de spi. vuas) .i. opa iusticie (aut de tribul fic⁹) sc3 būil puersatōis ad deū (sic ois arbor bōa) .i. hō hñs bonā volūtatē (bonos fruct⁹ fac) Ly. q2 tal vt sic sp facit opa bōa. vñ Orig. Arbor bona ē bonus hō hñs bonā voluntatē: radices sūt cogitatiōes: folia vba: fruct⁹ opa Notandū q hō bonus pōt bonā volūtatē deserere: et sic mala arbor fieri. vbi grā: Iudas q diu i vocatiōe aplica pmansit bona arbor fuit: z postmodum malū fructū ptulit qn christū tradidit Magdalena in primis mala arbor fuit qn peccauit: z p⁹ modū bona arbor qn pētuit: z sic tūc bonū fructū ptulit (Ois arbor que zc.) Ho2. a psortio oīm btōꝝ: qd ē grauissimū in dānatis suppliciū (z in ignē mittetur)

scʒ gehēne. Chry. due sunt pene: excidi ꝛ in ignē mitti (igit ex fructib⁹ eoꝝ ꝛc̄.) .s. i futuro: ꝙuis heretici ꝛ hypocrite et falsi xpiani i h seclo qn̄ n̄ plene cogscāt / tn̄ pa= cto pn̄ti seclo ex fructib⁹. i. ex finalib⁹ eoꝝ pmijs ꝛ retributōi b⁹ māifeste cogscēt qles fuerīt (n̄ ois q̄ dic mihi ꝛc̄.) scl' di cit / q̄ credit corde: his q̄ etiā fidē ꝯfite tur ore / sʒ n̄ ope: et talis nō intrabit in regnū celoꝝ (sed q̄ facit vo. pa. mei q̄ i cel' ē) .i. hʒ verā fi= dē xpi i corde ꝛ eā= dē ꝯfitet ore: et cuʒ hoc opat opa ad fi dē ptinētia: ꝛ maxi me q̄ seruat māda= ta dei: talis dic ter dn̄e: ꝛ talis fac vo= lūtatē dei: ꝛ sic ꝯn̄r (ipse itrabit i reg. celoꝝ) vtʒ Math. xix. Si vis ad vitā igredi fua mādata ¶ Circa pn̄s euan. vbi dr: Ois arbor bona bonos fruct⁹ fac. Notādū q̄ hu. d pra. dic: q̄ op⁹ v tutis dr bonū pꝑter qnq̄. Prio qꝛ est a bono .s. deo: h ptʒ: qꝛ ipe est optimū ꝛ summū bonuʒ: vtʒ Esa. xxxvj. Omia o ꝑa nr̄a opat⁹ es i nob dn̄e. Opa ma la sūt a diabolo in= stigante ꝛ a mala volūtate opantis: vt pʒ Jo. viij. Mēdax est ꝛ pr̄ ei⁹. Scd̄o qꝛ p= cedit de loco bono .s. de celo: vtʒ Jaco. j. Omne datū optimū: ꝛ oīne donū pfectuʒ desursum ē ꝛc̄. Jtē pcedit d corde bono: vt ptʒ Mat. xij. Bonus hō de bono the= sauro cordis sui pfert bonū. Malū autē opus de malo pcedit .s. de regiōe demo nū / d ꝯcupiscētia carnis et d malicia mūdi vtʒ .j. Jo. v. Tot⁹ mūd⁹ i maligno posit⁹ est. Tertio qꝛ fac hoīeʒ bonū: nihil eīm est qd fac hoieʒ bonū nisi op⁹ v̄tut[ ]: neq̄ di= gnitas: neq̄ diuitie neq̄ scia neq̄ aliqd alid. vn̄ Aristo. ij. ethi. Virt⁹ ē q̄ hn̄tē bonū fac / ꝛ op⁹ ei⁹ laudabile reddit: Malū āt op⁹ hoieʒ malū fac q̄ tn̄ natu ralit bon⁹ est: vt pʒ Osee. ix. Facti sūt abomiabiles sic ea q̄ dilexerūt. Quar to bonū op⁹ oīb⁹ placet ꝛ sapit hn̄ti= bus rectū ꝛ n̄ infe= ctū gustū: nā bonū ē qd oēs hoies ap= petūt. vn̄ Boe. d cō sol. phie. Mētib⁹ hoim nāliter insita ē cupiditas veri bo ni ꝛc̄. etiā ipis mal' bonū op⁹ videt bo nū: ꝙuis interdum ppt corruptōeʒ gu st⁹ n̄ sapiat ipis ma lis. Vn̄ bonū opus deo ꝛ hoib⁹ placet vtʒ Eccl. xlv. Dile ct⁹ dō ꝛ hoib⁹ moy ses qꝛ .s. bon⁹ erat ꝛc̄. malū āt q̄si oi= b⁹ displicet ac etiā ipis mal': qn̄ .s. rōe vtūt ꝛ redeūt ad se ipos. Quīto: qꝛ ad locū bonū duc .s. ad celū: q̄ ē loc⁹ btōꝝ vtʒ Mat. xxv. Venite bn̄. pa. m. pos. ꝛc̄. Mala āt opa ad malū locū ducūt .s. ad ifernū vtʒ Lu. xvj. Mor tu⁹ ē diues ꝛ sepult⁹ est i inferno. vn̄ etiā Mat. xv. Jte maledicti in ignē eternū.

bonū excidet et in ignē mittet. Igit ex fructib⁹ eoꝝ cogscetis eos. Non ois q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e intrabit i regnū celoꝝ: s q̄ facit volūtatē pr̄is mei q̄ i celis est: ipe intrabit i regnū celoꝝ.

Dn̄ica. IX. post octa. pente.

Euangelium Lu. XVI.

In illo tempe Dixit ihs dis. s. parabolā hāc.

Homo q̄dā erat diues ¶ Postilla. Lu. xvj. Visto. hui⁹ euā. facta est an

Hō qdā erat diues q̄ hēbat villicū: ⁊ hic diffamatꝰ ē apð illū: q̄ſi diſſipaſſet bona illiꝰ: ⁊ vocauit eū ⁊ ait illi: Quid hꝰ audio ð te? redde rōnē villicatiōis tue: iā em̄ nō poteris villicare. Ait aūt villicꝰ itra ſe: quid faciā? qꝛ dn̄s meꝰ aufert a me villicatione: fodē n̄ valeo: mēdicare erubeſco. Scio q̄d faciā vt cū amotꝰ fuero a villicatōe recipiāt me in domos ſuas. ꝯuocatis itaqꝫ ſingul' debitoribꝰ dn̄i ſui dicebat pͥmo: q̄tū debes dn̄o meo? At ille ait: Centū chados olei.

no xp̄i. xxxiij. v. kal'. octob. dn̄ica. lu. xvj īditiōe. v. An̄ init: ſi illiꝰ euā. ſcribit ſcūs Lucas ð filio ꝓdigo q̄ diſſipauit oēꝫ ſub ſtātiā ſuā viuēdo luxurioſe: et poſtmodū cepit egere: ⁊ cupiebat iplere ventrē ſuū de ſiliquis q̄s porci manducabant: ⁊ nemo illi dabat: q̄ ſurgēs venit ad patrē ſuū dicens Pr̄ peccaui in celum et corā te: iā nō ſū dignus vocari filius tuus. et quō pr̄ cū gaudio ſuſcepit eū ⁊ fec̄ ꝯuiuiū ſolēne dicēs: Hic filꝰ meꝰ mortuus erat / ⁊ reuixit: perierat / ⁊ inuētus ē. Hoc euā. legitur in q̄dragēſima ſabbato an̄ dominicā oculi. Tūc poſtmodū ſeq̄t euā ge. bo. (Hō qdā) Ly. i. ipſe deus ꝓ nob̄ hūanatꝰ (erat diues) qꝛ ipſiꝰ ſunt celū et terra / et oīa in eis ꝯtēta. vn̄ Pō. xxiij. Dn̄i ē terra ⁊ plenitudo eiꝰ orb terraꝝ ⁊ vniuerſi q̄ habitāt in eo (q̄ habebat villicū) Ly. i. diſpēſatorē cui tradidit bona ſua ad diſpēſandū. ⁊ ſic q̄libet hō ē villicus dei: eo ꝙ deꝰ cuilibet hoī cōmittit gubernandas et ad voluntatē dn̄i ſui diſpenſandas triplices res. ſ. res tp̄ales / corpꝰ / ⁊ aīam. et h̄ eſt ꝯ illos q̄ dicūt: ego ſum dn̄s oīm facultatū meaꝝ. vn̄ Ambro. Bona hoīs nō ſunt q̄ ſecum ferre nō pōt (⁊ hic diffamatus eſt apud illum q̄ſi diſſipaſſet bona illius) qð frequēter cōtingit qn̄ q̄s male vtit' his q̄ ei a deo cōmiſſa ſunt. ſ. expendendo in ſuperbia / in crapula / ī luxuria: ⁊ ſic ð alijs: vel vires ſui corporis in pctīs cōſumit (⁊ vocauit illum) Hor. vocat dominꝰ quemlibet hoīem inſpirationibꝰ interius: p̄dicationibus exterius / bn̄ficijs / flagellis: ei incutiēdo terrorē extremi iudicij ⁊ timorem eterne dānatiōis (Et ait illi q̄d hoc audio de te?) .q.d. ē ne h̄ veꝝ: diſſipaſti tp̄alia: inq̄naſti corpꝰ: et aīaꝫ ī pctīs tuis occidiſti (redde rōnē villica. tue) qð erit in morte hoīs. tūc eīn oꝑtet hoīeꝫ reddere rōnē de oībꝰ ſibi cōmiſſis vſqꝫ ad vltimū q̄drantē (Ait aūt villicꝰ intra ſe: Quid faciā?) Sic pctōr intra ſe cogitare dꝫ: q̄d faciā vt eternam damnationē euadā (qꝛ dn̄s meus aufert a me villicationē) .i. ⁊ diſpenſationē omniū rerū mihi cōmiſſarū: qꝛ tūc amplius nō erit tēpꝰ merendi neqꝫ penitendi: (fodere nō valeo: mendicare erubeſco) Cōſiderādū eſt ꝙ ī alia vita hō nō pōt bona oꝑari q̄bus mercat' ⁊ īuenitur ad gloriaꝫ: nec pōt mendicare .i. orādo obtinēre tūc veniā pctōꝝ aut augmentū glīe: qꝛ tp̄us pn̄tis vite cōpat' eſtati: alia xͦo vita. ſ. futura eſt ſilis hyemi: qꝛ que homo hic ſeminat, ibi ⁊ metet (Scio q̄d faciā / vt cum amotus fuero a villicatiōe) .i. cū ꝑ mortē ſubtractus fuero a pn̄ti vita in qua pōt homo mereri et demereri (recipiāt me in domos ſuas) .i. ꝑ eoꝝ ſuffragia ⁊ merita / recipiāt in vitam beatā. i. in regnū celoꝝ q̄ domꝰ pauperū eſt: vt pꝫ Mat. v. Btī paupes ſpū q̄m ipoꝝ ē regnū celoꝝ (cōuocatis itaqꝫ ſingulis) Hor. i. ſingillatim (debitoribus dn̄i ſui) Singillatim eos alloquebat' vt quilibet reputaret ſibi factum bn̄ficium ſpeciale: neſciens ꝙ alij etiā facta eſt relaxatio. Scðo ne indignaret' aliq̄s ipoꝝ qꝛ plus remitteret alij q̄ ſibi / nec relaxat totum vt magis lateret dn̄m ſuum (dicebat pͥmo: q̄tum debes domino meo? At ille dixit: Cētū chados olei) Beda. Chados grece / eſt amphora latine: cōtinens

tres vrnas (dixitq; illi: accipe cauti. tuã) Hor. Cautio eſt inſtrm̃ qd ad cautelã de cõtractu debiti ꝓpria manu ſcriptum eſt: qd alio noĩe dr chirographũ (⁊ ſede cito ⁊ ſcribe qñqgĩnta) ⁊ ſic dimidiã ptẽ ãnaliũ reddituu; ei dimiſit (Deinde alio dixit: Tu vero qñtũ debes? Qui ait Centũ choros tritici) Hor. Chorus trigĩta modijs implet. Et chorus eſt menſura aridorũ: chados liquidorꝝ: (ait illi: Accipe litteras tuas ⁊ ſede ⁊ ſcribe octoginta.) Hor. ⁊ ſic qntã ptẽ debitorꝝ dimiſit ei. Precioſi⁹ ẽ ãt oleũ ꝙ triticũ ad ſuſtentamentũ: ido ꝑpo‑nit debitorem olei debitori tritici (et laudauit domin⁹ villicum iniquitatis) id eſt villicum iniquu;. Villicus fuit iniquus duplici iniquitate. Primo: quia bona dñi ſui diſſipauit. Secũdo: qꝛ de reſiduo furatus ẽ. Laudauit eum nõ ſimpliciter / ſed ſm quid: quia vt dicit glo. Nõ laudauit eũ de fraude; ſ; de prudẽtia: qꝛ ſibi ꝓuidit in poſterũ (qꝛ filij huius ſeculi) Ly. i. homines tẽpalibus intenti (prudẽtiores) .i. magis aſtuti et feruidi ſunt in temporalibus negocijs agendis (ꝙ filij lucis) .i. ꝙ homines ſpirituales: qui deputati ſunt negocijs ſpiritualib⁹. Et hoc videmus ad ſenſu; frequẽter accidere: Cuius vna ratio eſt: corruptio nature ꝓpter quã homo pronior eſt ad malũ ꝙ ad bonũ. Alia ratio ẽ: quia bona tẽpalia ſunt pñtia: et ideo fortius mouent animũ: quia ſm Ariſto. Pñs obiectum mouet ſenſu; (Et ego dico vobis) Hic dñs parabolam iſtam adaptat ad noſtrã eruditionem et ſalutẽ: et ad elemoſynarũ largitionem (facite vobis amicos) id eſt paupes et bonos homines et etiã ſctõs angelos (de mammona iniqtatis) Mãmon eſt demõ temptãs de diuitijs male acqrendis. Dicunt autẽ diuitie mãmona iniqtatis: qꝛ frequenter ad cupiditatẽ inducunt: qꝛ faciunt hominem ſupbire / inebriari / luxuriari / ludere ⁊c̃. vñ Aug. Ois diues aut ẽ iniqu⁹: aut heres iniqui. Item / qꝛ raro ſine pctõ acqrunt. Vñ apl's: Qui volunt diuites fieri icidũt in laqueos diaboli. Itẽ qꝛ inequaliter poſſident ab hoĩbus: Nam vnus in ipis abundat: ⁊ alius paru; aut nihil de ipſis habet (vt cũ defeceritis) Lyra. i. in vita ꝑ mortem (recipiant vos in eterna tabernacula) id eſt per ſua merita et ſuffragia impetrent apud deu; vos finaliter recipi in vitam eternam.

Dixitq; illi: accipe cautõe; tuã ⁊ ſede cito ſcribe qñqgĩta. Dein de alio dixit: tu vo qñtũ debes? Qui ait: Centũ choros tritici. Ait illi: Accipe lr̃as tuas ⁊ ſcribe octoginta. Et laudauit dñs villicũ iniqtatis: qꝛ prudent̃ feciſſet: qꝛ filij hui⁹ ſecli prudẽtiores filijs lucis ĩ generatiõe ſua ſunt. Et ego vob dico: Facite vob amicos de mãmona iniqtatis vt cũ defeceritis recipiãt vos in eterna tabernacula.

¶ Unde circa preſens euangelium vbi dicit̃: Facite vobis amicos de mãmona iniquitatis. Notandum ꝙ quattuor modis poſſumus nobis facere amicos cũ rebus tpalibus: Primo: cũ integre reſtituuntur heredib⁹ ea q̃ ꝑ rapinã vel furtum male habita ſunt: et humiliter petit̃ remiſſio de iniuria eis illata / deferẽdo reſtitutionẽ. Scdo cũ ignorat̃ cui reſtituat̃ / ⁊ tũc de ꝯſilio ꝯfeſſoris paupibus eroget̃. Tertio: cũ aliqs ꝫ inſtitutione; eccl'ie lucrat̃: vt laborãdo dieb⁹ feſtiuis vel aliter ita tñ ꝙ nõ tenet̃ ad reſtitutionẽ: vt eſt lucrum de iure meretricio: tunc eñi faciẽda eſt medicina vñ facta ſũt vulnera: ⁊ danda eſt de hoc elemoſyna paupib⁹. Quarto faciẽdi ſunt amici de diuitijs que inique ſeruant̃ cũ nimia tenacitate. Poteſt eñi qs dãnari / eo ꝙ non dat ſua: vt patet Matth. xxv. Diſcedite a me maledicti in ignẽ eternũ: Eſuriui / et nõ dediſtis mihi manducare. Vñ diues epulo damnatus eſt qꝛ non dedit ſua: vt pꝫ Luce. xvj.

Cum appropinquaret ¶ Postilla. Iesus hierusalem &c. Luc. xix. Historia huius euangelij facta est anno christi xxxiij. xiij. Kalen. Aprilis dominica palmarum. luna. x. inditiõe. vj. Ante initiũ illius euãge. scribit s. Lu. in eo. ca. q dñs Iesus cum in die palmarũ appropinqret ad descensum mõtis oliueti: ceperũt turbe descẽdẽtiũ gaudentes laudare deum voce magna super omnibus quas viderãt virtutib9 dicẽtes: Bñdict9 qui venit rex i noie domini: pax in celo et glia in excelsis. Et quidã pharis. eorum de turbis dixerunt ad illum: Magister icrepa discip. os tuos. Quib9 ipe ait: Dico vobis: q si hi tacuerit lapides clamabunt. Tunc sequit euangeliũ hodiernum. (Cum appropiquaret Iesus hierusalem) Ly. nõ solũ corporis gressu/sed etiã compassiõis affectu (vidẽs ciuitatẽ) scz hierusalem in qua diu viguerat cultus diuinus (fleuit sup illã) Lyra. scz fletu compassionis: tum propter mala culpe q ibi multiplicata fuerũt: tum propter mala pene q futura imminebãt. Notandum q xps quater fleuit. Primo in natiuitate vtz Sap. vij. Primã vocẽ similem omnibus emisi plorans. Unde etiã canit: Vagit infans inter arta posit9 presepia. Secũdo in lazari suscitatiõe. Tertio sup ciuitatem hierusalem. Quarto in sua passiõe: vtz Hebr. v. Cũ clamore valido et lachrymis exaudit9 ẽ (q si cognouisses) Hor. scz ruinam et euersionem que tibi iminet: (et tu) supple fleres (et quidem in hac die tua) scz prospera: in quo facis voluntatem tuam (que ad pacem tibi) scilicet modico tẽpore duraturam: et iõ nunc gaudes: quia imminentia nõ vides (nunc autẽ abscõdita sunt ab oculis tuis) scilicet mala que futura sunt tibi (quia veniẽt dies in te: et circũdabunt te inimici tui) Hor. scz principes romani cum exercitu valde forti (vallo) ad lrãz: q tres aggeres dicuntur romãi fecisse circa hierlm capiẽdã (et coãgustabũt te vndiq) scz ocludẽdo et phibẽdo itroitũ et exitũ et itroductionẽ victualiũ et armor. Uñ Jose. dic q p angustia famis mlieres pueros pprios comederunt (et ad terrã psternẽt te) Capta eñ ciuitate turres et muros diruerũt: et cũcta edificia eiecerũt ad terrã (et filios tu. &c.) Hor. id ẽ hitatores tuos: aliqs occidẽdo: aliqs

Dñica. X. post. octa. Pente.
Euangelium Luc. XIX.

In illo tempe Cũ appropinqret ihs hierlm: vidẽs ciuitatẽ fleuit sup illã dicẽs: Quia si cognouisses et tu: Et qdẽ in hac die tua q ad pacẽ tibi nũc aũt abscõdita sũt ab oculis tuis: q venient dies in te: et circũdabunt te inimici tui vallo: et circũdabũt te et coangustabũt te vndiq: et ad terrã psternẽt te: et filios tuos qui i te sunt:

Et nō relinquēt in te lapidē sup lapidē: eo q nō cog̃ueris tp̄s visitationis tue. Et ingressus i tēplū cepit eijcere vendentes ⁊ emētes dicēs ill': Scriptū ē q2 dom⁹ mea dom⁹ orōnis ē: vos aūt fecistl illā speluncā latronū. Et erat q̄tidie docēs in tēplo.

captādo (et nō relinquēt in te lapidē sup lapidē) s3 funditus euertēdo. Hoc iā pt3 ad oculum: q2 sepulchrū xp̄i qd olim erat extra ciuitatem iam est in medio ciuitatis (eo q nō cognoueris tempus visitatiōis tue). s. quo creator omniū per incarnatiōis mysteriū et p predicationis officium te visitare dignatus est: quē nō recepisti/ s3 vsq3 ad mortē psecutus fuisti. Sciendū q misericors de⁹ nō statim punit homines cū peccāt/ sed plōgat ipsis vitam ppter emēdā. sic hō cū videt foramē i sotularib⁹ vel in vestimētis suis nō statim eos pijcit/ s3 facit eos refici quousq3 nō sit amplius spes de reparatiōe ipsorum. Sic dn̄s Jesus christus non statim puniuit hierusalem: sed per. xlij. annos protraxit/ sed quia inuenit eam incorrigibilē/ tūc pmisit eam destrui a romanis principibus: scil3 Tito ⁊ Vespasiano (et ingressus in templum) et hoc propter nostram instructionem. Vnd Chrys. Tu christi imitator factus cum ingressus fueris aliquam ciuitatem: ante oēm actū ad ecclesiam curras: quia proprium boni filij est/ vt veniēs primo currat ad domū patris (cepit eijcere vendentes ⁊ emētes) Ly. Nam sacerdotes ppter cupiditatē ⁊ auariciā suā in primo atrio tēpli fecerāt tria loca venalia: vt aduenientes si nō haberēt q̄d offerrēt/ inuenirent ibi ad emendū: ⁊ si aliq̄ nō haberent vn̄ emerent: posuerūt sibi nummularios a quib⁹ acciperēt mutuo pecuniam. S3 q̄rit hic: q̄re nō restiterīt christo? Respondet Ly. q ex oculis eius et a facie exibat quidā fulgor terrens eos: ita q non audebant resistere. sicut etia3 in voce sua terruit eos q̄ veniebāt ad capiendū eū: q̄ cū audirēt ipm dicentē: Ego sum: abierūt retrorsum et ceciderunt in terrā: vt habetur Joh. xviij. Jn volūtate xp̄i erat ostēdere infirmitatē assumptā ⁊ etiā sue diuinitatis vtute3 (dicēs illis: scriptū est enī) Esa. lvj. (dom⁹ mea) Hoc. i. meo cultui dedicata. Jn q̄bus vbis ondit se esse deū. q2 templū solius s dei est: (dom⁹ orationis est) nō domus negociatiōis: nō vane locutionis: nō spectaculorum. Et iō dicit Aug. i regula: Jn oratorio nemo aliq̄d agat nisi ad qd factū ē: vn̄ ⁊ nomē cepit (vos aūt fecistis illam speluncā latronum) quia ipsi nō curabāt de cultu dei/ s3 d extorsiōe ppli p astutias acq̄sita. Spelunca aūt latronū dicit locus vbi spolia que rapiunt ponunt: ⁊ hoc fecerunt sacerdotes de templo vt iam dictū est (⁊ erat docens quotidie in templo) Vn̄ Grego. Redemptor nr̄ nec indignis nec ingratis vba p̄dicatiōis subtraxit: Jn hoc dat nobis exemplū p̄dicādi. ¶ Notādū q illi ad quos ptinet vt p̄dicēt/ freq̄nter debēt p̄dicare: ⁊ q̄ hoc negligūt multas cōminationes q̄ habent i sacris scripturis/ sm Guil'. icurrūt. vn̄ Ezech. xxxiij. Si dicēte me ad impiū: impie morte morieris: ⁊ nō annūciaueris nec locut⁹ fueris vt se custodiat impius a via sua: ipe imp⁹ in impietate sua morietur: sanguinem autem eius de manu tua requira3. Vn̄ Esa. vj. Ve mihi q2 tacui: q2 vir pollut⁹ labijs ego sum. Jtem j. Cor. ix. Ve mihi est si nō euāgelizauero vobis. ¶ Circa pn̄s euangeliū vbi dr̄: Videns iesus ciuitatē fleuit sup eam. Notādu3/ q vt ex scriptura haberi pōt quadruplex ē fletus xp̄i: q̄ signat quadruplicē fletū que3 in hac vita habere debem⁹. Prim⁹ est flet⁹ infantie: sic de xp̄o canit: Vagit infans int arta posit⁹ p̄sepia. Vn̄ Sap. vij. Silem vocē oib⁹ emisi plorās: q̄ significat fletū quē habere debemus p incolatu p̄ntis miserie. Vn̄ Aug⁹. Puer q̄ nascit a ploratu icipit: nec ridere pōt/ s3 statim nat⁹ plorat pphā sue calamitatis. Scd̄s est flet⁹ quo fleuit super lazarū ad

vitã eũ reuocando: q̃ significat fletuꝫ quẽ hr̃e debem⁹ ꝑ ꝓrie dilatiõe. vñ ps̃. cxix. Heu mihi q꞉ incolat⁹ me⁹ ꝓlõgatus est. Terti⁹ ẽ flet⁹ q̃ fleuit sup ciuitateꝫ hierlm̃ i die palmarũ: qui significat fletũ quẽ ha bere debemus pro cõpassiõe miseroꝝ vtꝫ Hiere. ix. quis dabit capiti meo aquã ꝛ ocul'meis fõtem lachꝛymarũ: ꝛ plorabo die ac nocte interfectos populi mei:⁊ vñ etiam ij. Coꝝ. xj. Quis infirmat̃ et ego nõ ĩfirmoꝛ: q̃s scãdali zat̃ ꝛ ego nõ vroꝛ⁊ Quart⁹ est flet⁹ q̃ fleuit in cruce: vtꝫ ad Heb. v. Cũ clamoꝛe valido et lachꝛymis offerens exauditus ẽ ꝑ sua reuerẽtia: q̃ significat fletũ quẽ hr̃e d bem⁹ in cruce pnĩe ex cõpũctõe pctõꝝ Vñ. ps̃. vj. Lauabo per singulas noctes lectũ meũ: id ẽ coꝛ meũ ꝛ faciẽ aĩe mee. Sic fleuit ꝛ lauit Magdalena et mũdata ẽ Lu. vij. Sic fleuit et lauit Petrus peccatum suũ: vtꝫ Luc̃. xxij. Egressus foꝛas fleuit amare.

Dñica. XI. post octa. Pente.
Euangelium Luc̃. XVIII.

In illo tempe Di. ie. ad q̃sdã q̃ i se ꝯfidebãt tã q̃ iusti ꝛ aspnabãt̃ ceťos pabolã istã. duo hoĩes ascẽdebãt i tẽplũ vt oꝛarẽt: vn⁹ pharise⁹ ꝛ alť publican⁹. Pharise⁹ stans hec apud se oꝛabat. De⁹ grãs ago

¶ Postilla.

Dixit Jesus ad quosdã ꝛc̃. Lu. xviij. Historiã hui⁹ euãgelij dixit dñs ãno eius. xxxiij. Kal'. Apꝛilis dñica luna. x. inditiõe. vj. Añ initiũ illi⁹ euã. scribit sanctus Luc̃. in eo. ca. q xp̃s dixit parabolã istam: Judex quidam erat in quadam ciuitate qui deũ non timebat: ꝛ hominẽ nõ reuerebat̃. Vidua aũt quedã erat in ciuitate illa: ꝛ veniebat ad eũ di. Vindica me de aduersario meo. ꝛ nolebat p multũ tp̃s post hoc dixit intra se: Etsi deũ nõ timeo nec hoĩem reuereoꝛ: tñ q꞉ molesta ẽ mihi hec vidua vĩdicabo illã. s. faciẽdo ei iusticiã ne in nouissimo veniẽs sugillet me: id ẽ suffocet me tediosis clamoꝛibus. Lucan⁹ Jtẽ suggillare. i. suffocar̃ strãgulare condẽnare Tũc postmodũ seq̃tur euã. ho. (Dixit iesus ad q̃sdã q̃ i se ꝯfidebant) scꝫ suis meritis (tã q̃ iusti) cũ tñ iniusti: q꞉ hũilitateꝫ nõ habebãt sine q̃ null⁹ est iust⁹ (ꝛ aspnabant̃ ceteros) q꞉ ñ attẽdebãt illd Esa. xxxiij. Ve q̃ spnis: nõne ꝛ ipẽ spneris⁊ (duo hoĩes ascẽ. in tẽplũ) Ly. q꞉ ad lr̃am templũ erat in alto sitũ. s. i mõte moꝛia: vt hr̃ ij. Paralip. iij. (vt oꝛa.) ñ ad ꝯfabulãdũ: ñ ad mlieres vĩdẽdũ (vn⁹ pharise⁹) Hoꝛ. i. appens iust⁹. Pharisei eñ distĩguebãt ab alijs i habitu/ i obseruantijs ꝛ cultu religionis: ꝓpť qd̃ dicti sunt pharisei: id ẽ diuisi ab alijs hominibus (ꝛ alter publicanus). i. publicis negocijs intentus q̃ de cõmuni cursu implicãt ad petũ (phariseus stans) Hoꝛ. ecce supbia: cũ tñ deberet flectere genua vł aliquo alio mõ se inclinare. (hec apud se oꝛabat) Ly. Jste pharise⁹ ꝓprie nõ oꝛauit/sed mag' se iactabat dicẽs: (de⁹ grãs ago tibi) Hoꝛa. male incepit ille phari-

seus orōnem suā. Debuit eñ incipe in sui accusatiōe: sm illō Prouer. xviij. Iustus in pncipio accusator est sui. in medio supplicare et orare: et i fine grās agere: sic facit sacerdos i missa sua: Prio eñ accusat se in generali ofessione dicēdo: Cōfiteor. Scdo deū supplicĭter deprecatur multiplici oratiōe: et vltimo do regratiatur in grāruācti one cum dicit: Ite missa est: vel Bndicamꝰ dño: Deo gratias (qr non sum sicut ceteri hoim) q. di. solus iustꝰ sum: oēs ceteri pctōres (raptores/iniusti et adulteri) Hoz. raptores eñ sūt q̄ p̄ximoꝝ suoꝝ rbaz rapiūt: iniusti q̄ psonas coꝝ ledūt et cōprimūt: adulteri q̄ vxores p̄ximoꝝ polluūt (velut etiā hic publicanus) quē iudicat et odemnat. Post h enumerat bona sua dicēs: (Ieiuno bis i sabbato) .i. hebdomada: q̄ apd iudeos tota deno labaꝛ a sabbato tanq̄ a die digniori (decimas do oim q̄ possideo) Ly. pharisei de mītis decias dabāt: vt d mētha: d aneto et de cymino: vtz Mat. xxiij. ad qd n̄ tenebanꝛ vt ceteris iustiores apperēt (sz publicanꝰ a lōge stās) Ly. Ecce di timor q̄si nō esset dignꝰ ad altare appropinq̄re (nolebat oclos ad celum leuare) ecce pudor: qr ppter pctā sua nō audebat celuz respicere (sz pcutiebat pectꝰ suū) ecce dolor d pctis cōmissis (dicēs: deꝰ ppitiꝰ esto mibi pctōri) ecce vera et pura ofessio. Et ista iā dicta sufficiūt ad remissionē pctōꝝ: ideo sequit (Amē) .i. veracit (dico vob descēdit hic) .s. de tēplo dei qd erat i mōte (iustificatꝰ) scz de impio factus iustus p grām et miscdiam dei: qr deꝰ humilibꝰ dat grām (in domū suā ab illo) scz phariseo superbo: cuiꝰ superbia corrumpebat oia bona opa eius. Unde Aug. Superbia etiam bonis opibus insidiatur vt pereant (qr ois q̄ se exaltat) Ly. p supbiam (hūiliabiꝛ) p penā (et q̄ se hūiliat) p verā ofessionē pctōꝝ (exaltabiꝛ) i glia p remuneratione. Sicut eñ statbera i materiali vna parte depssa altera eleuaꝛ: et ecōuerso: sic i statbera diuine iusticie decretū est: vt q̄ eleuanꝛ p supbiā in vita p̄senti/deprimanꝛ p penā ofusibilē i vita futura: et ecōuerso q̄ spōte hūilianꝛ in p̄senti, ppter deum/i futuro ad gloriam eleuabuntur.

tibi: qr nō sū sic ceteri hoim raptores iniusti et adulteri: velut etiā h publicanꝰ: ieiuno bis i sabbato: dcias do oim q̄ possideo et publicanꝰ a lōge stās nolebat necoclos ad celū leuar: s pcutiebat pectꝰ suū dicēs: Deꝰ ppitiꝰ esto mibi pctōri Amē dico vob dscēdit h iustificatꝰ i domū suā ab illo: qr ois q̄ se exaltat hūiliabiꝛ: et q̄ se humiliat exaltabiꝛ

¶ Circa p̄ns euan. vbi dr: Deꝰ ppitiꝰ esto mibi peccatori Notādū q̄ quilibet peccator debet pro posse laborare: vt pniam verā agat in p̄nti vita. Primo ppter acerbitatē ignis purgatorij: qr ignis ille est idez cū igne infernali sm Tho. de aq̄. Unde etiā sanctꝰ Grego. in. iiij. dial. ca. xlv. In eodē igne purgaꝛ electꝰ et detineꝛ damnatus. Uñ mgr sen. li. iiij. dist. xliij. ca. vj. Illa pena est grauior oīmibꝰ alijs: excedit eñ oēm penaz vite p̄sentis: etiā quā passi sunt martyres. Scdo rōne diuersitat] penarū: qr ibi sunt pene diuerse sm diuersitatē pctōꝝ. est ibi et penarū modus: Nā p mēsura pcti erit et plagarū modus. Deut. xxv. Tertio rōne diuturnitat]: qr ibi annꝰ p die cōputaꝛ. Uñ Ezech. iiij. Diē p anno dedi tibi: diē scz i p̄nti tpe p anno .s. i futuro. Quarto rōe infructuositatis: quia illa pena non valet ad meritū/sz solū ad satisfactiōez: et est inuolūtaria: pena autē in vita presenti ē voluntaria et meritoria. Quinto rōne dānositatis: qr q̄diu aīa est in pena caret glia. mō retardari a glia excedit omnē penam vite p̄ntis: et p̄sertim in talibus q̄ nisi eēt adhuc pena illa psoluenda/stati deū viderēt: qr tales in gratia moriuntur: et nihil impedit quādo qs i gratia dei ab hac vita decedit nisi solutio pene p peccatis p

qb⁹ h ñ plene satisfec ⁊c. vñ Dum. Nūq̄ eīn a q̄q̄ dei facies videbit: dōec ꝑ penā venialiū pctōꝝ q̄drans minim⁹ ꝑsoluat.

Cpostilla. Exiēs ihs de finib⁹ tyri ⁊c. Mar. vij. Mat. xv. Hoc signū fec dñs ihs xps āno ei⁹ .xxxj. xij. kal. Decēb. fe. v. lūa. xvij. idictiōe iiij. Añ initiū pñtis euan. scribit sctūs Mar. c. vj. q̄ vbicūq̄ dñs ihs itroibat i vicos vl i villas aut i ciuitates in plateis ponebāt infirmos: ⁊ depcabant eū vt vel fimbriā vestimēti eius tangerent: et q̄tq̄t tangebāt eū / salui fiebāt. Postmodū sequit euāgel. bo. (Exiēs ihs de finibus tyri venit ꝑ sydonē ad mare galilee) Ly. Tyrus et sydon sūt q̄dā ciuitates site in t'ra ꝓmissiōis ꝓpe montem libani. Mare galilee est q̄dā loc⁹ ꝑ quem transit iordanis inter medios fines decapoleos. vñ Iac. Decapoleos ē regio decē vrbiū trās iordanem ad oriētē: ⁊ cū venisset ihs xps ad locū illū (adducūt ei surdū ⁊ mutū) q̄ erat tal a natiuitate nec ab īfirmitate suꝑueniēte / sꝫ a demone ipm obsidēte ei⁹ auditū īpediēdo ⁊ loq̄lā (⁊ depcabant eū vt iponat illi manū) scꝫ vt ipm sic curaret. ꝑ qd dat intelligi q̄ aliq̄ñ pctōb⁹ scōꝝ ⁊ etiā bonoꝝ hoim salus alicui ipetrat (⁊ apphendēs eū ā turba seorsū) vñ Iaco. ꝑ qd dat itelligi q̄ ille q̄ saluari desiderat / optet vt malas societates dimittat (misit di. su. i auri. ei⁹) Ly. ꝑ digitos itelligit gra spūssācti quā īfundit xps in cor pctōris (⁊ expuēs in t'rā / tetigit lin. ei⁹) ꝑ saliuā sapiētia diuīa intelligit. Theo. Oīa q̄ in xpi corpe fuert / sctā et diuīa fuert: siue vestimēta / siue digiti ei⁹ / siue sputum ei⁹: ⁊ ideo aliq̄ñ curabat per tactū vestimētoꝝ: aliq̄ñ ꝑ digitū: aliq̄ñ ꝑ sputū: sic ptꝫ in hoc euā. (et suspiciens in celū) ꝑ qd docet nos / vt sepe ad celū respiciam⁹ q̄ ibi ē amicus nr / auxiliū nrm ⁊ hereditas nra (ingemuit) qd facere voluit vt ostēderet hūane nature v'itatē. Itē vt oñderet pctōribus gemēdi necessitatē: q̄ q̄ sanari vult a pctis / p'ꝯ ꝫ i gemere: vtꝫ Ezec. xviij. In q̄cūq̄ hora pctōr igemuerit ⁊c. (⁊ ait effeta qd est adapire) oñdēs se veꝝ deū / curādo ꝑ ipm (et stati apte sunt aures ei⁹ ⁊ solu. ē vin. ling. ei⁹ ⁊c.) Iaco. Vinculū lingue tūc solutū ē / qñ bō lingua vtit ad orōnē: ad ꝓximi edificatiōnē ⁊ īformatiōeꝫ: ad pcti ꝯfessionē ⁊ ad

Dñica. XII. post octa. pentecostes. Euange. Mar. VII.

In illo tempe Exiēs ihs ā finib⁹ tyri veit ꝑ sydonē ad mare galilee: int' medios fines decapoleos: ⁊ adducūt ei surdū ⁊ mutū ⁊ depcabāt eū vt ipōat illi manū: ⁊ apphēdēs eū ā turba seorsū misit digitos suos i auriculas ei⁹: et expuēs in t'rā tetigit liguā ei⁹. Et suspiciēs i celū igemuit ⁊ ait: Effeta qd ē adapire. Et stati apti sunt aures ei⁹: et solutū est vinculū

dei laudē (ꝛ p̄cepit illꝭ ne cui dicerent) vt vanā gl'iaꝫ fugiēdā eē doceret (q̄to āt eis p̄ci. tāto ma. p̄dicabāt) vñ Aug. ꝑ h xp̄s volebat pigris oñdere, cū q̄to feruoꝛe p̄dicare debēt q̄bꝰ iubet vt p̄dicēt / qñ illi q̄ ꝓhibent tacere / ñ poterāt. Ly. bñficiatꝰ ð bñficijs acceptis dꝫ se gratū oñdere ꝛ bñfactoꝛē laudare: q̄uis bñfactoꝛ h nō q̄rat (ꝛ eo āpliꝰ āmirabāt) Ly. ð tāta hūilitate dicētes: Bñ oīa fec̄: et surdos fecit audire: ꝛ mu. loq̄.

¶ Circa p̄ns euan. vbi dr̄: Suspiciēs in celū. Notādū q̄ Hugo de prato dicit q̄ q̄ter legimus iesum oculos subleuasse: Primo: turbā pasturus: vt pꝫ Joh. vj. Cū subleuasset oculos iesus ꝛc̄. Scd̄o rñsum legisꝑito daturꝰ: vtꝫ Lu. x. Tertio surdū ꝛ mutū sanaturus: sic̄ ptꝫ in v̄bis p̄missis: Suspiciēs in celū. Quarto lazarū suscitaturus: vt pꝫ Joh. xj. Ubi sciendum q̄ oculis mentis nr̄e celū respicere debemꝰ: et ad ip̄m anhelare: ꝛ h ꝓpt̄ tria. Prio q2 ciuitas nr̄a est / vbi ꝑpetue manere debemus. vt pꝫ Heb. xiij. Nō habemꝰ h manētē ciuitatē sꝫ futurā inq̄rimꝰ. Exemplū de illis q̄ in aliena p̄ria demoꝛāt / quō coꝛ ad t̄rā suā ponūt / si illuc redire intēdāt: al's nō hñt ibi coꝛ suū / si ī terra in q̄ habitāt / edificāt et de p̄ria sua āpliꝰ nō cogitāt. Scd̄o: q2 ibi ē p̄r nr̄ ꝛ mr̄ nr̄a ꝛ fr̄es ꝛ soꝛores ꝛ amici nr̄i. s. xp̄s ꝛ btā virgo ꝛ alij sc̄i q̄ āpliꝰ nos diligūt q̄ parētes carnales filios suos. Sperare etiā debemꝰ q̄ ibi sint aliq̄ p̄decessoꝝ nr̄oꝝ q̄ in fide xp̄i mortui sūt oīa ista trahūt desideriū hoīs ad celū. Tertio q2 ibi ē thesaurꝰ nr̄. s. merces opeꝝ nr̄oꝝ: ꝛ etiā meritū xp̄i ꝛ btē v̄go maria ꝛ oīm electoꝝ ī celo exñtiū: q̄ ē thesaurꝰ indeficiēs oīm sufficiētiā hñs q̄ nec auferri nec corrūpi p̄t: magnꝰ aūt et p̄ciosus thesaurꝰ multū trahit coꝛ hoīs: vt ptꝫ Mat. vj. vbi ē thesaurꝰ tuꝰ / ibi ē ꝛ coꝛ tuū.

lingue eiꝰ loq̄bat̄ recte. Et p̄cepit illis ne cui dicerēt. Quāto āt eis p̄cipiebat: tāto magl plꝰ p̄dicabāt: ꝛ eo ampliꝰ admirabant̄ dicētes: Bñ oīa fec̄: ꝛ surdos fecit audire: ꝛ mutos loq̄.

Dñica. XIII. post octa. pentecostes. Euangeliū Luce. X.

In illo tp̄e dixit iesus discipulis suis: Beati oculi q̄ vidēt que vos videtis:

¶ Postilla

Beati ocl'i q̄ vidēt q̄ vos videtis. Lu. x. mat. xiij. Bñ initiū illꝰ euā. scribit. s. lu. q̄ xp̄s di. dis. su. Qui vos au. me au. ꝛ q̄ vos sper. me sper. et cōuersus ad discipulos suos dixit (Bti ocl'i q̄ vi.) Ly. ñ solū hūanitatē xp̄i et facta ext'ioꝛa ꝯspiciēdo / sꝫ v̄tutē diuinitatꝭ latentē itelligēdo (q̄ vos videtꝭ) Hoꝛ. viderūt ei apl'i gl'osam p̄ñtiaꝫ dñi nr̄i iesu xp̄i in assūpta hūanitate: ꝛ crediderūt eū veꝝ deū et hoīem. q̄ dicti sūt beati. Sꝫ iudei / phariseí caypbas / herodes / ꝛ pilatꝰ solū viderūt foꝛis xp̄i humanitatē: sꝫ nō cognouerūt eius deitatem: ergo non sunt dicti beati:

Dico em̄ vobis: q multi pphe ꝛ reges voluerūt videre q̄ vos videtis: et nō viderūt: et audire q̄ vos auditis: ꝛ nō audierūt. Et ecce qdā legisperit⁹ surrexit tē ptās illū ꝛ dicēs: Magister qd faciēdo vitā eternā possidebo? At ille dixit ad eu3: In lege qd scriptū ē: quō legis? ille rn̄dēs dixit: Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo: ex tota aīa tua: ex oīb⁹ virib⁹ tuis: ex omī mē te tua: ꝛ pximū tuū sicut teipm. Dixitq3 illi: Recte r̄spōdisti: h fac ꝛ viues. Ille autem volens seipsum iustificare dixit ad Je- sum: Et quis ē meus proxim⁹? Suspiciens autem iesus dixit

vñ Hiero. i omel. Illoꝝ oculos btōs dixit q̄ hoīem vidētes deū crediderūt. Ubi sciendū: q si beati fuerunt oculi q̄ viderunt xp̄m ꝛ crediderūt eū deū: mlto beatiores sunt q̄ nō vidert xp̄m in hūanitate: et tamē crediderūt ipsum verum deu3 in sacramēto eucharistie. Unde Joh. xx. q2 vidisti me Thoma/credidisti: beati qui non viderūt et crediderūt (dico em̄ vobis: q multi pphete ꝛ reges voluert videre q̄ vos videtis) sicut Esa. lxiiij. qui dixit: Utinam dirūperes celos et descēderes. Itē sic aggeus qui dixit. ij. Ueniat desiderat⁹ cūctis gētibus. Item sicut Moyses qui dixit: Mitte dn̄e quē missur⁹ es. Itē ꝛ ppha Dauid ps. cxliij. q̄ dixit: Inclina dn̄e celos tuos ꝛ descēde. ꝛ plures alij (ꝛ non viderūt) Hoz. s. eo modo quo vos videtis: viderūt em̄ ipsu3 spūaliter: sed isti corporalit ꝛ p̄sentialiter habētes eum: et ab eo q̄ volebā interrogātes (ꝛ ecce qdā legisperit⁹). s. peritia lrali nō itelligētia spūali. Un̄ Amb. sup Luc. Quidā legisperitus verba legis tenēs/ꝛ verba legis ignorās (surrexit) scilic3 vt melius audiretur (temptans eum et dicens: Magister) Hoz ra. magistrum vocat cuius discipulus esse nolebat (quid faciendo vitam eterna3 possidebo?) Hoz ra. videt em̄ q̄rere hūiliter cū dixit/magister: sapienter cum dixit: quid faciēdo: viriliter cum addit: vitam eternam possidebo (At ille dixit ad eū: In lege quid scriptum est) scilicet in lege diuina que lex legum est (quomodo legis?) id est quomodo doces discipulos tuos q̄ adhuc nescis p qd peniat ad vitā eternā. (At ille rn̄dēs dixit: Diliges dn̄m deum tuū ex toto corde tuo) ḃm Bern. i. sapiēter (ꝛ ex tota aīa tua) id est dulciter (ex tota mēte). i. fortiter (ꝛ pximū tuū sic teipsu3) sc3 ad grām i p̄nti: ꝛ ad gloriam in futuro. vel eo ordine quo teipm. s. infra deū ꝛ sup oīa tēpalia (dixitq3 illi) sc3 Jesus pharisco et legisperito: (recte rn̄disti) nō āt recte fecisti: q2 vt dic glo. xp̄s laudauit ei⁹ responsu3 nō ei⁹ factū. (hoc fac ꝛ viues) q̄ si di. hoc dicis ꝛ nō facis: ideo ad vitā eternam nō vadis. (Ille aūt) sc3 phariseus ꝛ legispu⁹ (volens iustificare seipsum). i. demonstrare iustu3. (dixit ad iesum: Et quis est meus pxim⁹?) Hoz. forsitan putabat q xp̄s dixisset: Judeus est pximus tu⁹: Et tūc rn̄deret: oēm iudeū diligo: ꝛ sic appareret iust⁹ (suspiciens aūt iesus dixit: Hō qdā descēdebat ab hierl'm in hiericho) q̄ distat a hierusalē ad vnā dietā (ꝛ incidit i latrones: q̄ etiā spoliauerūt eū: et plagis impositis abierūt semiuiuo relicto) Erat em̄ ad litterā inter hierl'm et hiericho solitudo vel desertū in q̄ spoliabant aliqn̄ hoīes trāseūtes a latronib⁹ ꝛ occidebant: i q̄ solitudine capt⁹ fuit Sedechias rex fugiēs de hierl'm a satellitib⁹ regis babylonis: vt hr̄ Hiere. vlt. L y. Moraliter tn̄ exponit de pctōre descēdente a statu iusticie in pctm̄ mortale: q̄ spoliat a demonib⁹ ꝛ relinquit semiuiuus: q2 tollit ab eo vita grē remanēte vita nature. Mystice p hoīem istum sm Hoz. intelligit Adam vel oēne genus

Hō qdā descēdebat ab hierl'm ī hiericho: ⁊ icidit ī latrones: q etiā dspoliauert eū ⁊ plagꝭ iposit abiert semiuiuo relicto. Accidit āt vt sacerdos qdā descēderet eadē via: ⁊ viso illo pterijt. silr ⁊ leuita cū eēt sec⁹ locū ⁊ videret illū ptrāsijt. Samaritan⁹ āt qdā iter faciēs venit sec⁹ eū. Et vidēs eū miscdia mot⁹ ē: et appropiqns alligauit vulnera ei⁹: infūdēs oleū ⁊ vinū: Et iponēs illū i iumētū suū duxit i stabulū: et curā ei⁹ egit. Et altera die ꝓtulit duos denarios ⁊ dedit stabulario: ⁊ ait: Curaꝫ illi⁹ habe: et qdcūqꝫ superogauerꝭ: ego cū rdiero reddā tibi. Quis hoꝝ triū videt tibi ꝓxim⁹ fuisse illi q icidit i latrones? At ille dixit: Qui fecit miscdiaꝫ i illū. Et ait ihs illi: Uade ⁊ tu fac similr

humanū. ergo dr (hō qdā) scꝫ Adā vel gen⁹ hūanū (descēdebat ab hierl'm) .i. d ꝑadiso ⁊ statu imortalitatis (in hiericho) id ē miserias ⁊ defect⁹ vite pntis (⁊ icidit in latrones) .i. i demonū ptātes (q etiam spoliauerūt eū) .i. indumēta grē/ immortalitatꝭ ⁊ innocētie auferēdo: vtꝫ Gen̄. iij. Primi parētes post pctm̄ cognouerūt se esse nudos (⁊ plagꝭ impositꝭ) id ē naturalit vulneratꝭ ⁊ debilitatis ꝑ pctm̄ (abierūt semiui. relicto) hō semiuiuus relinquit, qn̄ remanēte via nature ꝑuat vita grē. (Accidit āt vt sacerdos quidā descenderet eadeꝫ via: et viso illo pterijt: silr ⁊ leuita) sacerdos legē significat q data ē ꝑ moysen: leuita ꝓphas significat q descenderunt post Moysen: hi viderūt genus humanuꝫ sauciatū: qꝛ ꝑ legē fuit cognitio pcti: sꝫ nō potuert sanare genus humanū (Samaritanus aūt quidam) scꝫ q custos interpretatur .i. xp̄s q est custos verus (iter faciens) .i. de celo descendēs in hūc mūdū ꝓpter nr̄am salutē (vidēs eum) scꝫ oculo misericordie (misericordia mot⁹ ē) .s. ex passione (⁊ appropinquās alligauit vulnera ei⁹) scꝫ in baptismo/ pctā eius remittēdo (infundens oleū ⁊ vinū) Oleū infundit in vulnera/ cum spem penitētibus tribuit: Uinū infundit/ cū terrorē mortꝭ eterne ⁊ penarū inferni et diem iudicij homini incutit (⁊ imponēs illum in iumentum suum) Un̄ Greg. Iumentū caro ipsi⁹ est: in q vulneratū posuit qn̄ pctā nr̄a ipe portauit sup lignū i corꝑe suo: vt pꝫ Esa. liij. Uere lāguores nr̄os ipse portauit (duxit in stabulū) .i. i pn̄tē eccl'iam (⁊ curā eius egit) qꝛ circa egrotū sollicit⁹ fuit sicͭ bon⁹ et fidelis medicus. (altera die) prima dies fuit dies passionis: alt'a dies resurrectiōis: ⁊ h est imortalitatis (ꝓtulit duos denarios) id duo testamenta. (et dedit stabulario) .i. summo pōtifici .s. petro ⁊ alijs apl'is qbus aꝑuit sensum vt intelligerent scpturas veteris ⁊ no. te. (⁊ ait: Curam illi⁹ habe) supple corꝑis ⁊ sic g dixit pmo stabulario .s. petro: Pasce oues meas. (et qdcunqꝫ superogaueris) supple precep̄tꝭ meis .s. ꝯsilia superaddēdo et cum subditis et fidelib⁹ laborādo: (ego cuꝫ rediero) .s. in iudicio extremo: vt pꝫ Act. j. Sic veniet quēadmoduꝫ vidistis eū euntē i celū. (reddam tibi) qꝛ dn̄s Jesus reddet vnicuiqꝫ iuxta oꝑa sua (qs hoꝝ triū videt tibi ꝓxim⁹ fuisse ille q incidit i latro. At ille dixit: Qui fecit mi. i illū) Ubi notandū ꝙ opinio iudeoꝝ erat: ꝙ nō qlibet homo ꝓximus est/ sꝫ tm̄ iudeus. g dicit iudeum ꝓximū suū ⁊ omnē aliū hominē alienū. g xp̄s ostendit in p̄senti euā. oēm hoīeꝫ esse ꝓximū oīni homini qui facit ei misericordiā. Un̄ Amb. Cognatio nō facit proximū sꝫ miscdia. vn̄ etiā Aug. d doc. xp̄ia. Propinqtas gn̄is nō fac ꝓximū: sꝫ opus miscdie impēsum. Ex q pꝫ/ ꝙ quilibet est

primꝰ nr̄ q̄ h̄ viuit: q̄ꝛ cuilibet pōt a nob̄ ipēdi misc̄dia vl̄ nob̄ ipēdere (Ait illi iesus: vade ꝛ tu fac siľr) .s. vt oēm hoiēꝫ eē amicū ꝛ ꝓximū reputes: ꝛ ei miaꝫ ipēdas affectu ꝛ effectu sicͥ samaritanꝰ ille iudeo fec̄. ¶ Ūn circa p̄ns euāgel'. vbi d̄r: Bti ocl̄i q̄ vidēt: q̄rit in q̄ cōsistit btitudo? R̄n. q̄ q̄dā posuerūt btitudinē i bonis corpis vt epicurei. q̄dā i bois mūdi scꝫ i diuitijs/ honore potētia ꝛ sic d̄ alijs. q̄dā i v̄tutibꝰ moralibꝰ ꝛ cognitione creaturarū/ et marie subarū separatarū vt ꝑipatetici. xp̄s āt veniēs i mūdū q̄ ad h̄ natꝰ ē vt testioniū ꝑhiberet v̄itati: ostēdit q̄ in oibꝰ supradictis vera btitudo nō cōsistit: sed in visiōe et cognitōe d̄i dicēs: Bti oculi ꝛc̄. Itē q̄rit h̄: Btitudo cuꝰ sit .s. an aie/ vl̄ corporis? Ad q̄d r̄ndet Hug. d̄ pta. q̄ btitudo ꝯsistit p̄ncipalit̄ i coḡscēdo et amādo ꝛ possidendo deū: et btitudo p̄ncipal̄r erit i aīa: q̄ deū ꝑ essentiā cognoscet: ꝛ nō ꝑ aliquam silitudinē et ip̄m ꝑfecte posside bit i se tāq̄ ꝓpꝛiū ꝛ intrinsecū bonū. corpꝰ aūtē h̄ebit q̄ttuor dotes suas q̄ sūt/ agilitas: vt subito ferat̄ q̄cūq̄ aīa volet. ip̄assibilitas/ vt a nulla alia re possit ledi vl̄ pati: subtilitas/ ita vt mōtes penetret. ꝛ claritas/ ita q̄ i ip̄a claritate corpis/ claritas ꝛ glīa aie coḡscet̄: q̄ꝛ aīa magis btā clariꝰ corpꝰ h̄ebit. et oīa p̄dicta h̄ebit corpꝰ ex redundātia glīe aie in corpꝰ: ecōtrario d̄ corpibꝰ ipioꝝ erit q̄ꝛ erūt grossa/ ꝯgula/ passibilia/ ꝛ obscura.

Dñica. XIIII. post octauas pentecostes. Euan. Lu. XVII.

In illo tempe Cū iret ih̄s in hierl̄m transibat ꝑ mediā samariā et galileā. Et cū igrederet̄ q̄ddā castellū: occurrer̄t ei deceviri leprosi q̄ steterūt a lōge ꝛ leuauer̄t vocē suā dicētes: Jesu p̄ceptoꝛ miserere nr̄i: q̄s vt vidit dixit: Ite oñdi-

¶ Postilla. (Hec ille in hierl̄m. Lu. xvij Dist. hꝰ euā. facta est āno xp̄i. xxxiij. ij. idꝰ marcij. feria ij. lu. iiij. iditōe. vj R̄n initiū illꝰ euā. scribit sctūs Lu. q̄ xp̄s dixit dis. suis: Cū oia feceritis q̄ p̄cepta sūt vob̄/ dicite: serui inutiles sumꝰ: q̄d debuimꝰ facere/ fecimꝰ. tūc postmodum sequit̄ euā. ho. (Et factū est. dū iret iesus in hierl̄m) .s. ad locū sue passionis: in q̄ oñdit se spōte passuꝝ (trāsibat ꝑ mediā sa. ꝛ ga.) samaria erat t̄ra gētiū: galilea iudeoꝝ: q̄ vtrosq̄ ꝑtrāsibat: q̄ ad saluādos gētiles ꝛ iudeos venerat (ꝛ cū ingre. q̄ddā castel. occurrer̄t ei ꝛc̄.) Ly. q̄ audierāt famā d̄ miraculis xp̄i (q̄ steterūt a lōge) Ly. tū ꝓpter xp̄i reuerentiā: tū q̄ꝛ nō debebāt appropinquare sanis hoibꝰ ne eos inficerēt (ꝛ leuauer̄t vo. suā) Ly. ex maḡ desiderio sanitat̄ (dicētes: ie. p̄ce. mi. nr̄i) id ē solo v̄bo potes nos curare (q̄s vt vidit dixit: ite ꝛc̄.) h̄ iussit xp̄s ꝓpt̄ legi ipletionē. lex ei p̄cepit. leui. xiiij. vt mūdatꝰ a lep̄ sacerdotibꝰ se offerret. ꝛ h̄ duplici de cā. vna cā: q̄ꝛ sacerdotes d̄bebāt iudicare

vt ꝫ ta͛ rēt ꝟc curat⁹. Scḋa cā ſqꝛ ꝓ ſua
emūdatōe tenebaꝶ offerre ſacrificiū deter=
minatū ī lege. Itē vt daret nob exēplū ho
noꝛādi ſacerdotes. Itē vt ꝑ h̄ ſacrm̄ cō=
feſſiōis exꝓmeret. Dic̄ em̄ xp̄s oīb⁹ pctō=
ribuſ (ite).q.d. nō
expectetiſ qḋ coga
mini vꝛgēte īfirmi
tate qñ oꝑtet ſacer
doteſ ad ſe vocari:
ſed ite dū ſani eſtis
(oñdite) nō pallia=
te (vos) non alios:
qꝛ aliē pſone ñ ſūt
noīande in ꝯfeſſio
ne (ſacerdotibus)
q̇buſ data eſt ptās
a xp̄o ligādi et ſol=
uēdi: vt pꝫ Io. xx.
Accipite ſpm̄ ſctm̄
q̄ꝝ remiſerit̄ pctā
remittunꝶ eis (ꝛ factū eſt dū irēt / mūdati
ſūt) In h̄ oñdiꝶ / ꝙ in ꝟa ꝯtritiōe pctā di
mittunꝶ pctōꝛi a d̄o: etiā añꝙ ꝑueniat ad
ꝯfeſſionē. vñ in Ps̄. xxxj. Dixi ꝯfitebor:
ſupple ī futuro: ꝛ tu remiſiſti ipietatē pec
cati mei: q̄uis poſtea teneaꝶ ꝯfiteri ſacer
doti loco dei (Un⁹ ḡ ex ill͛ vt vidit qꝛ mū=
datus ē / reuerſus eſt cū magna voce ma=
gnificās deū) Hoꝛ. magnitudo voc̄ / dat
ītelligere magnitudinē fidei ꝛ deuotiōis
(ꝛ cecidit in faciē añ pedes ei⁹) In q̄ no=
taꝶ ei⁹ magna hūilitas (gr̄as agēs) ē aūt
deo valde acceptabilis gr̄arūactio. Uñ
Aug. ad Aurelianū: Quid meli⁹ aio ge
rimus aut oꝛe ꝓbam⁹ aut calamo exꝓmi
mus q̄ꝫ vt d̄o gr̄aſ agam⁹ / nec dici breui⁹
nec agi fructuoſi⁹ pōt? (ꝛ h̄ erat ſamari=
tan⁹) Ly. in h̄ innuiꝶ ꝙ alij nouē erāt iu=
dei: nec reuerſi ſunt ad gr̄as agendū: qꝛ
iudei ſemꝑ fuer̄t ingrati tā in veteri q̄ꝫ in
nouo teſtamēto d̄ bñficijs dei (Rñdēs āt
ih̄s dixit: Nōne decē mūdati ſunt ꝛ nouē
vbi ſūt?) .q.d. m̄lti mūdāꝶ ꝛ baptizanꝶ /
tñ pauci ſaluanꝶ: vtꝫ Mat. xx. M̄lti ſunt
vocati pauci ꝟo electi (Nō eſt inuētus q̄
rediret ꝛ daret gloꝛiā deo niſi h̄ alienige=
na) Ly. In hoc figuratum fuit ꝙ genti=
les venturi erāt deuote ad fidem xp̄i iu=

Aug. ad au relianū

te voſ ſacerdotib⁹. ꝛ factū ē dū
irēt mūdati ſꝶ. vn⁹ āt ex ill͛ vt vi
dit qꝛ mūdat⁹ ē: regreſſus ē cū
magna voce magnificāſ deū: ꝛ
cecidit ī faciē añ pedeſ ei⁹ gr̄as
agēſ ꝛ h̄ erat ſamaritan⁹. rñdēſ
āt ih̄s dixit: nōne decē mūdati
ſūt ꝛ nouē vbi ſūt? nō ē inuētus
q̄ rediret ꝛ daret gl̄iaꝫ d̄o niſi h̄
alienigēa. Et ait illi: Surge va
de: qꝛ fides tua ſaluum te fecit.

deis remanentib⁹ in ſuo erroꝛe (ꝛ ait illi:
Surge vade) noluit ei ſurgere niſi iuſſus
(qꝛ fides tua te ſaluū fec̄) In h̄ innuiꝶ ꝙ
magnū ē meritū fidei: qꝛ ꝑ fidē pctōꝛ mū
daꝶ. Itē ꝑ fideꝫ hō iuſtificaꝶ. ad Ro. v.
Iuſtificati ḡ ex fi=
de paceꝫ habeam⁹
ad deū ꝑ dūm no=
ſtrū ieſū xp̄m. Itē
ꝑ fidē hō fili⁹ dei ef
ficiꝶ: vt pꝫ Ioh. j.
Dedit eis ptātē fi=
lioſ dei fieri ꝛc̄. Itē
ꝑ fidē ſaluaꝶ. ḡ hic
xp̄s dixit ſamarita
no: fides tua te ſal=
uū fecit. ¶ Uñ cir=
ca pñs euā. vbi d̄r:
Ite oñdite vos ſa=
cerdotibuſ: ꝛ dum
irent mūdati ſunt:
Queriꝶ: ſi pctōꝛ ī ip̄i⁹ cordis ꝯtritiōe ab=
ſoluiꝶ añꝙ ꝑueniat ad ſacerdotē vt h̄ in=
nuiꝶ: qꝛ dū irēt mūdati ſūt: q̄d facit poſt=
modū ſacerdoſ: ꝛ a q̄ abſoluit cū? Rñdit
ꝙ ſolus deus abſoluit pctōꝛeꝫ a culpa in
ip̄a cordis cōtritiōe: vtꝫ Eſa. xliij. Ego
ſum q̄ deleo iniq̄tates tuaſ ꝓpt̄ me: ſacer
dos aūt miniſterialit̄ ꝛ inſtr̄alit̄ pctōꝛē a
pctō abſoluit: et nō ſolū oñdit abſolutū:
eſt em̄ ſacerdos miniſter dei et ei⁹ inſtr̄m
animatū: et h̄ optime oñdit xp̄s in lazari
reſuſcitatiōe: ꝑ quē pctōꝛ rediens ad dei
gratiā deſignaꝶ: qm̄ xp̄s ſolus eū a moꝛ=
tuis reuocauit: ſꝫ ap̄lis mādauit vt eum
ſoluerēt. ſic pꝫ ꝙ fuit a xp̄o reſuſcitatus:
et ab ap̄lis reſolut⁹. Sil͛e ē in iuſtificati=
one pctōꝛis / quē ſolus deus reſuſcitat a
moꝛte culpe: reddēs ei gr̄aꝫ ſuā: ſꝫ ſacer=
dos ſoluit eū a catenis pctōꝛū: q̄b⁹ ꝓ ta=
lib⁹ culpis ligat⁹ tenebaꝶ. Exēplū rex vꝶ
ptās in cōſilio abſoluit malefactoꝛē q̄ te=
neꝶ in carcere catenis ligat⁹ / ꝛ miſtri re=
gis vadūt ad carcerē et ex ꝑte regis ab=
ſoluūt eū a carcere ꝛ catenis: ꝛ miſtri re=
gis vadūt ad domū ei⁹ ꝛ reddūt ei oīa bo
na ſua pꝛi⁹ ꝑdita. ſic faē ſacerdos q̄ tāq̄ꝫ
miſter dei abſoluit pctōꝛē a catenis pctō
rum: ꝛ reducit eū in eccl̄iam dei ꝛ reddit

et oīa bōa sua q̄ añ pctm̄ fecerat ⁊ fac̄ eū ꝑticipē oīm bonoꝝ operū q̄ fiūt in eccl'ia dei: et dat ei cibū vite mādūcare. s. corp⁹ xpi ⁊ docet quō debeat viuere ⁊ i via dei ābulare ⁊ ñ stare: qꝛ stare regredi ē. Sic pt3 ꝙ sacerdos h3 magna facere in iustificatiōe pctōꝛis: et ñ solū eū ondere absolutū. Uñ iteꝝ q̄rit̄ q̄ sit forma absolutionis a peccatis. R̄ndet̄ ſm sāctū Tho. de aq̄no: ꝙ de subs forme ē: Ego absoluo te a pctis tuis. S3 pmittit̄ oro. s. Misereat̄ tui oīps deus ⁊c̄. ne effectus sacramēti impediat̄ ex pte penitentis. Et cōiter apponit̄ In noīe pr̄is ⁊ filij ⁊ spūsſancti. Itē q̄rit̄ an ipositio manus sup caput cōfitētis reqrat̄? R̄ndet̄ ſm sctm̄ Tho. de aq̄no ꝙ non: qꝛ hoc sacr̄m nō ordinat̄ ad ꝯsequendā aliquā excellētiam gr̄e: s3 ad remissionē pctōꝝ: magꝭ āt in hoc sacro cōpetit crucis signatio/ ꝙ man⁹ impositio: in signū ꝙ p sāguinē crucis xp̄i remittunt̄ pctā ⁊ nō ē de necessitate sacri ⁊c̄. Itē Tho. dic̄ ꝙ q̄ impetrat absolutiōe3 a papa vel legato/ caute fac̄ si faciat se absolui ab oīb⁹ excōicatiōibus ⁊ pctis de q̄b⁹ nō recolit: qꝛ si postea recolat d aliq̄b⁹/ nō tenet̄ iteꝝ absolutionē petere ab excōicatiōe: s3 de pctō si sit mortale teneat̄ ꝯfiteri. ¶ Postilla. Nemo pōt duob⁹ dñis ſuire ⁊c̄. mat. vj Lu. xvj. Hec v̄ba euā. locut⁹ est dñs h3 āno ei⁹. xxxij. id⁹ Julij. fe. v. lu. xvj. inditōe. iiij. Añ initiū illi⁹ euā. scribit sanctus Mat. in eo. c. ꝙ xp̄s dixit dis. suis: Nolite thesaurizare vob thesauros i t̄ra vbi erugo ⁊ tinea demolit̄: ⁊ vbi fures effodiūt ⁊ furantur: Thesaurizate aūt vob thesauros in celo vbi nec erugo nec tinea d̄molit̄ ⁊ vbi fures nō effodiunt nec furāt̄. Ubi eñi est thesaur⁹ tu⁹ ibi est et coꝛ tuum. Tūc postmodū sequit̄ euan. hodier. (Nemo pōt duob⁹ dñis seruire) Hoꝛ. ꝯrijs inter se/ differentib⁹ ⁊ ꝯria pcipientibus. ⁊ q̄libet hoīm habet vnum illoꝝ duoꝝ: hoc sic ꝓbat̄: qꝛ oñis hō aut est in gr̄a / aut in pctō mortali: si est in gr̄a / tūc h3 ꝓ dño deū: si autē in pctō mortali/ tunc h3 diabolū ꝓ dño (aut vnū odio habebit) Hoꝛ. s. diabolū (⁊ alterū diliget). s. deum (aut vnū sustiebit). s. diabolū quē hō peccādo patit̄/ s3 nō diligit (⁊ alteꝝ ꝯtemnet). s. deū quē hō peccādo mortalit̄ cōtēnit. S3 deū nemo pōt odire: qꝛ sūmū ⁊ infinitū bonū ē: nec diabolū q̄sq̄ diligit s3 peccādo se ei subijcit (Nō potestis deo seruire et māmone) id est diuitijs. Ly. nō dixit xp̄s: Nō potestis habere / s3 nō potestis seruire: licite eñi pñt haberi qñ bñ dispēsant̄: sicut ille q̄ in pijs opibus diuitias expendit: nō ſuit diuitijs/ s3 magis diuitie ſuiūt sibi: qꝛ eis vtit̄ sicut instr̄is ad opa virtutum.

Dñica. XV. post octa. pentecostes. Euange. Matth. VI.

In illo tpe dixit ⁊c. d. s. Nēo pōt duob⁹ dñis ſuire. aut eñ vnū odio hēbit ⁊ alteꝝ diliget: aut vnū sustiebit ⁊ alteꝝ ꝯtēnet. ñ potestꝭ dō ſui

vñ Amb. sup Lu. Sic diuitie sunt ipedimēta ip̄robis: ita p̄bis sunt adiuuamēta v̄tutis: et talis simplr pōt fuire deo et vti ip̄is (ideo dico vob ne solliciti sitis) .s. sollicitudine nimia. Notādū q̄ xp̄s hic nō p̄hibet laborē q̄z hō ad laborē nascit̄ sicut auis ad volandū: s; p̄hibet sollicitudinē sup̄fluā et inordinatā/ p quā postponūtur bona sp̄ualia et etiā eterna (aie vr̄e) .i. aniali vite q̄ cibo sustētat̄ (q̄d māducetis neq; corpi vr̄o q̄d induamini: Nōne aia pl' est q̄ esca) .q.d. lōge pl' ē (et corp' pl' q̄ vestimentū) .q.d. si de' dedit vob maiora .s. corpus et animā/ cōsequēter etiā dabit minora: sc; escā et vestimentū (respicite volatilia celi/ q̄m nō serūt neq; metunt: neq; ꝯgregāt in horrea et tñ pr̄ celestis pascit ea) vñ Ps̄ cxlvj. Qui dat iumētis escā ip̄oꝝ et pululis coꝝ. etc. Mlto forti' hoiem sufficiēter pascet. vñ Rab. Quis rex militib' deuotis debitā n̄ p̄curat alimoniā? q̄s dn̄s mistrꝫ suis nō mistrat cibaria? q̄s pr̄ nō dat filijs alimēta etc. (nōne vos magis pluris estis illis?) .q.d. mlto maiorꝫ p̄cij estis. Ly. natura hūana maioris pōderis ē corā deo: q̄z alie creature facte sūt p̄pt̄ hoiēꝫ finis aūt nobilior ē his q̄ sūt ad finē. si ḡ de' de illis curat/ mlto fortius de nob curā h; (q̄s āt vr̄m pōt adijcere ad staturā suā cubitū vnū?) .q.d. nullus. ḡ. deus q̄ dat hoi incrementū et q̄ntitatē stature: p ꝯñs etiā dabit nutrimentū cōueniēs nature p̄ut viderit expedire (et de vestimētis q̄d solliciti estis: cōsiderate lilia agri quō crescūt) .s. tā p̄ciosis colorib' induta (n̄ laborāt) .s. ad ornādū se (neq; nēt) .i. filāt ad faciēdū sibi vestimētū: et tñ optie vestiunt̄: sic q̄ regalia vestimēta excedūt (dico āt vob q̄ neq; salomō) q̄ fuit ditissimus inter alios reges (in oi glia sua cooptus est) .i. vestitus et ornatus tā pulchre (sic vnū ex istis) Hor. q̄z in salomōe fuerūt vestes aliene: in illo āt p̄prie. Itē ille ab arte/ iste a natura: et ideo oēs tinctores pānoꝝ nō p̄nt facere colorē viridē sic natura in terre nascētib'. vñ Hiero. Quid rubet vt rosa/ q̄d cādet vt liliū (si eñ fenum agri q̄d hodie est) .i. in p̄nti (et cras in clibanū mittit̄) .i. in furno ponet̄ (deus sic vestit) .i. sic pulchre/ sic optie sine sollicitudine (q̄to magis vos modice fidei) Ly. vocat āt eos q̄ nimis sollicitant̄ de tp̄alibus modice fidei: q̄z ex defectu fidei p̄cedit tal' sollicitudo sup̄flua (nolite ḡ solliciti eē dicētes: q̄d māducem' aut q̄d biben') h ptinet ad alimētū (aut q̄ opiemur) h ptinet ad vestimētū (h eñ oia gē. inq̄rūt) Hor. q̄z ifideles sūt/ de eternoꝝ p̄missiōe nō ꝯfidūt. Ly. gētiles diuinā p̄uidentiā circa act' hūanos negāt (scit eñ pr̄ vr̄ cele. q̄z his oi. idigetꝫ) Hor. nō ē pr̄ pi' q̄ nō tribuit necessaria filijs q̄s nouit idigētiā: s; de' ē pr̄ vr̄: ḡ fuiētib' sibi tp̄alia sufficienter mistrabit (q̄rite ḡ p̄mū) .i. p̄cipue (regnū dei) d q̄ dr̄ Mat. xiij. Fulgebūt iusti sicut sol in regno patris mei. Quis hoc regnū nō desiderat vbi oēs erūt reges et regine? ḡ freq̄nter et diligēter h regnū ē

re et mamone. Ideo dico vob: ne solliciti sitis aie vr̄e q̄d māducetis neq; corpi vr̄o q̄d iduamini. nōne aia pl' ē q̄ esca et corp' pl' q̄ vestimētū? respicite volatilia celi q̄m n̄ serūt neq; metūt neq; ꝯgregāt i horrea: et pr̄ vr̄ celestis pascit ea. Nōne vos magis pluris estis ill'? q̄s āt vr̄m cogitās pōt adijcere ad staturā suā cubitū vnū? et d vestimētis q̄d solliciti estis ꝯsiderate lilia agri quō crescūt: n̄ laborāt neq; nēt. dico āt vob q̄ neq; salomō i oi gl'a sua coopt' ē sic vnū ex istis. Si eñ fenū agri q̄d hodie ē et cras i clibanū mittit̄ de' sic vestit: q̄to magis vos modice fidei? nolite ḡ solliciti eē dicētes: Quid mādu

querēdū (ꝛ iusticiā ei⁹) qꝛ iusti in ppetuū
viuēt ꝛ apud dūm ē merces eoꝝ. Sap. v.
(ꝛ hec oīa). s. tpalia (adijcient vob) Vñ
ps. liiij. Jacta cogitatū tuū in dño ꝛ ipse
te enutriet. Itē in ps. xxxvj. Nunq̄ vidi
iustum derelictuȝ.
¶ Circa hoc p̄sens
euāge. vbi dr: Pri
mū q̄rite regnū di
ꝛ iusticiā ei⁹: Notā
dū q̄ pctōr q̄rit re-
gnū dei non primo
sȝ vltimo: scȝ i mor
te: qñ em̄ pctōr nō
pt pl⁹ viuere vl qñ
credit mortē sibi i-
minere/ tūc q̄rit re
gnuȝ dei: et accipit
exemplū a latrone
i cruce: sȝ nō a Jo-
hāne baptista: q̄ a
cunabulis q̄siuit re
gnū dei. Silr san-
ctus Nicola⁹ eps q̄
q̄rta et sexta feria
semel sugebat vbe
ra: Similit Dñic⁹
pater nr̄ a pueritia
sua dño nr̄o suire
studuit: ꝛ sic ꝯ alijs
plib⁹ sctis. Cōtra
q̄s no. exēplū ꝯ q̄n
q̄ virginib⁹ fatuis
que petierunt oleū
i media nocte i va-
sa sua: id est in vi-
cinitate mortis/ et
nō obtinuerunt. sic
lāpades eaꝝ sūt ex
tincte ꝛ ipe excluse
sē a rgno celoꝝ. vñ
Aug. Legi ꝛ plegi
sacrā scripturā ꝛ ñ
inueni in q̄nq̄ mill
bus annoꝝ saluatū in fine/ nisi solū latro-
nē. Vñ etiā Alb. mag. Rarū est q̄ aliq̄s
ex amore i fine vite sue vere pēiteat. Itē
peccator q̄rit regnū dei/ sȝ nō iusticiā ei⁹:
Ois em̄ homo vult esse beat⁹: qꝛ vt dicit
Boe. de ꝯsola. phie. Mentibus hominū
naturalr summi boni cupido inserta ē: sȝ
opera beatitudinis nō curat facere. To-
ta die pctōr fabricat sibi domum in infer-
no: ꝛ intendit post hāc vitā q̄escere ꝛ ha-
bitare in celo.

cabim⁹ aut q̄d bibem⁹ aut quo
opiemur: Hec em̄ oīa gētes in
q̄rūt: Scit em̄ pr̄ vester qꝛ his
oib⁹ indigetis. Querite ḡ primū
regnum dei ꝛ iusticiā ei⁹: ꝛ hec
omnia adijcient vobis.

Dñica. XVI. post octa. Pente.
Euangelium Luc. VII.

In illo tpe Ibat ih̄s in
ciuitatē q̄ vocat naym ꝛ ibāt cū
eo discpli ei⁹ et turba copiosa.

¶ Postilla.
Ibat Jesus in ci
uitatē que voca
tur naym. Lu. vij.
Hoc miraculum fe
cit dñs iesus anno
eius. xxxj. xiij. kal.
Augusti. Dñica lu
na. xij. indictiōe. iiij.
Vñ hoc euange. sa
nauit christ⁹ seruū
Centuriōis: qui ac
cessit ad Jesum ro-
gans eum ꝛ dicēs:
Dñe puer meus ia
cet i domo paraly-
tic⁹ ꝛ male torque-
tur. Et ait illi Je-
sus: Ego veniam
et curabo eum. Et
respondēs Centu-
rio ait: Dñe nō suȝ
dign⁹ vt intres sub
tectum meū: sȝ tm̄
dic verbum ꝛ sana
bitur puer me⁹. Et
dixit iesus Cēturi-
oni: Vade et sicut
credidisti/ fiat tibi.
et sanatus est pu er
ex illa hora. ꝛ factū
est deinceps. Ibat
Jesus in ciuitatem
que vocat naym:)
Naym ē ciuitas p-
ua in galilea prope
montē thabor: que
distat a hierusaleȝ
ad duas dietas (ꝛ ibant cum eo discipuli
eius ꝛ turba copiosa) Lyra. turba multa
cū dño/ turba mlta cū vidua: hoc factum
est vt euidentius esset miraculum coram
multis factū: vt viso miraculo mlti fierēt

laudatores dei ꝛ testes (ꝛ cū appropinq̄ret porte ciuitat, ecce defunct⁹ efferebat) sc3 ad sepeliēdū (fili⁹ vnic⁹ mr̄is sue: et h̄ erat vidua) Ly. antiquit⁹ loca sepulture erāt extra ciuitatē: ne ex cadaueribꝰ inficerent habitatores ciuitatis (quā cum vidisset iesus misericordia motus super eam) tum quia erat vidua: tū q2 n̄ hēbat aliū filiū a q̄ posset in senectute sustētari (dixit illi: Noli flere) .q.d. cito ꝯsolaberis (ꝛ accessit ꝛ tetigit loculū) Ly. i. feretꝝ ad hoc enim tetigit vt ostēderet corp⁹ suū deitati vnitū quod erat instrumentum deitatis etiā in miracul' faciēdis (hi aūt q̄ portabāt steterūt: ꝛ ait: Adolescens tibi dico) Hor. i. ꝓpria v̄tute impero (surge) sc3 a lecto mortis (ꝛ resedit q̄ erat mortu⁹) sc3 pri⁹: q2 statim rediit vita p xp̄m (et cepit loq̄) Ly. vt manifeste appareret ꝙ erat vere resuscitat⁹ (ꝛ reddidit illū mr̄i sue) pri⁹ eñ dederat illū ei in ꝯceptiōe (accepit aūt oēs timor) Hor. s. admiratiōis de tā mirabili suscitatōe. Legit in euangeliis dn̄m tres mortuos suscitasse: sc3 puellā i domo: vt3 Mat. ix. adolescētē i porta: vt habet i euā. hodierno. Lazarꝝ in sepulchro: vt habet Jo. xi. (et magnificabāt deū) .i. magnū p̄dicabant: hoc est eñ magnificare deum: de ipso magna credere ꝛ dicere (dicētes: q2 ꝓpheta magnus surrexit in nob) in lege ꝛ ꝓphis ꝓmissus (et q2 de⁹ visitauit plebem suā) Ly. mittēdo eis saluatorē. ¶ Circa p̄ns euāge. vbi d̄r: Noli flere: queritur. vtrū d̄ amici morte aliq̄s licite possit luger. R̄n. ꝙ sic s3 moderate. sic martha ꝛ maria magdalena fleuērt sup lazarū fratrē suū defunctū quē postmodū xp̄s a morte suscita

Cū āt appropinq̄ret porte ciuitatis: ecce d̄funct⁹ efferebat fili⁹ vnic⁹ mr̄is sue: ꝛ h̄ vidua erat: ꝛ turba ciuitatis mlt̄a cū illa. Quā cū vidiss3 ih̄s misercdia mot⁹ sup eā: dixit illi: Noli flere Et accessit ꝛ tetigit loculū: hi aūt q̄ portabāt steterūt. ꝛ ait: adolescēs tibi dico surge. Et resedit q̄ erat mortu⁹ ꝛ cepit loq̄ ꝛ dedit illu3 mr̄i sue. Accepit āt oēs timor ꝛ magnificabāt deū dicētes: Q2 ꝓpha magn⁹ surrexit i nobis ꝛ q2 deus visitauit plebem sua3.

uit. Scd̄o q̄rit vtrū magis flēdū sit p morte aīe ꝙ corporis. R̄ndet ꝙ sic: q2 q̄to aīa ē nobilior corpe: tāto magis ē dolendū de morte aīe ꝙ de morte corporis. Vn̄ Aug⁹. Mai⁹ ē dānū de amissiōe vni⁹ aīe ꝙ mille corporꝝ. vn̄ Ber. Tot⁹ mūdus pciū vni⁹ aīe estiare nō pōt. S3 vt dic̄ aug. Mirabilis miseria in hominibꝰ apparet: ꝙ cū morit hō sm corpus omnes amici conueniūt et plorāt: sed cū moritur sm aīa3 nullus dolet: null⁹ plorat. a corpe mortuo nō recedūt dōec sepulture tradat: aīe v̄o mortue nullus assistit: null⁹ curat ea3 ad vita3 reducere: vtinam tot facerēt amici p aīa resuscitanda q̄t facerēt si possent amicū mortuū ad vita3 reuocare. Tertio q̄rit q̄ debēt nos ꝯsolari sup mortē puerorꝝ ꝛ ꝯsanguineorꝝ. R̄n. ꝙ ad hoc valēt q̄nq3 ꝯsiderationes: quas fere oēs tangit b. Hierō. in q̄da3 ep̄la. Prima est ꝯsideratio diuine volūtatis cui debemus nos in oibꝰ ꝯformare. Vn̄ Sen̄. in ep̄la ad Lucil. Placeat hoi q̄cq̄d deo placeat. In signū hui⁹ q̄tidie oram⁹: Fiat voluntas tua sic i ce. ꝛ in ter. Nā credere debemus ꝙ de⁹ in meliori statu hoie3 reuocat si bonus ē: ne malus fiat: si malus / ne peior efficiat. Scd̄a ꝯsideratio est diuine equitatis: q2 licitū est vnicuiq3 qd̄ suū est repetere: de⁹ eñ h3 ius ꝛ ptātem repetēdi pueros ꝛ ꝯsanguineos tuos: q2 ipsius sunt. Vn̄ ps. Ipse fecit nos ꝛ nō ipi nos. Insuper tenemur deo soluere debitū mortis: q2 oēs sum⁹ ad mortē astricti: vt3 Gen̄. ii. Quacunq3 die comederitis ex eo / morte moriemini. vn̄ Heb. ix. Statutū ē hoibꝰ sem̄l mori. Tertia ꝯsideratio ē diuie dispositiōis q̄ nouit q̄diu expediat hoi h̄ viue-

re ꝛ qñ mori. vñ Aug. in li. solilo. De salute corporis mei q̄diu mihi sit vtile nescio tibi dñe h cõmitto. sic etiã btũs martin⁹ fec̄ dicẽs: dñe si adhuc pp̄lo tuo sũ necessari⁹ nõ recuso laborẽ: fiat volũtas tua. O hõ attẽde diligent̄ quõ tot⁹ mũd⁹ plen⁹ ē tribulatiõib⁹ ꝛ miserijs: ꝛ h pꝫ: qꝛ nũc frig⁹ nũc est⁹ fames ꝛ sitis/ san⁹ ꝛ infirm⁹/ let⁹ ꝛ tristis/ risus ꝛ flet⁹, diues ꝛ paup/ viuus ꝛ mortuus: vtꝫ Job. xiiij. Nũq̄ in eodẽ statu pmanet. Jtẽ Job xiiij. Hõ natus de mliere bre. vi. tpe/ re. mł mise. Vñ refert solin⁹ d barbaris: q̄ qñ pueri nascunt̄/ tunc magnũ plãctũ faciũt: ꝛ qñ moriũt̄/ magnũ festũ. Et btũs Hier. refert d q̄dã terra vbi vxores cũ maritis sepeliunt̄/ eligẽtes poti⁹ mori q̄ in misia viuere. Qrta ꝯsideratio ē inutilitatis et dãnificationis: qꝛ luct⁹ ꝛ tristicia dãnificãt hoīeꝫ in corpe et aīa: ẜm illõ Eccl. xxx. Mltos occidit tristicia et nõ ē vtilitas in ea. vñ Prouerb. xxv. Sic̄ tinea vestimẽto/ ꝛ vmis ligno/ ita tristicia nocet cordi. Etiam nocet aīe defuncti: qꝛ tales ꝓpter nimiã tristiciã erũt indeuoti ꝛ idispositi ad orãdũ ꝛ suffragãdũ aīabus: ꝛ sic aīe puerorum ꝛ ꝯsanguineorũ retardant̄. Exẽplũ de h q̄re in ꝓmptuario exẽploꝝ discipuli. Põ. xcvij. Quīta ꝯsideratio ē future resurrectiõis: in q̄ lete ad vitã reducet̄ q̄ h deplãgit̄. Vñ. j. Thessal. iiij. Nolum⁹ vos igrare de dormientib⁹ vt nõ ꝯtristemini sic̄ ceteri q̄ spẽ nõ hñt. nã q̄libet xp̄ianus credere dꝫ resurrectionẽ: ꝛ si h tibi charus ꝛ fidel̄ fuit/ millesies tibi charior erit ĩ celo: ꝛ si h tibi vtil̄ fuit/ millesies tibi vtilior erit ĩ celo: qꝛ oīa merita tecũ ꝯdiuidet. Vñ Anshel. Vnusq̄sq̄ tm̄ gaudet de alt̄⁹ merito q̄tuꝫ de suo ꝓprio.

Dñica. XVII. post octa. pentecostes. Euangel̄. Lu. XIIII.

In illo tempe. Cum intraret iesus in domum cuiusdam principis phariseorum sabbato mãducare panẽ:

C Postilla. Cũ itraret ihs ĩ domũ cuiusdã pncipis. Luce. xiiij. Mar. xij. h signũ ꝛ hãc phariseoꝝ ĩcrepatiõeꝫ fec̄ dñs ihs ãno ei⁹. xxxij. sabbato. v. nonas Octob. lu. xiij. indictõe. v. Vñ initiũ illi⁹ euã. scribit. s. Lu. ĩ pce. c. q̄ q̄dã dixit ad iesũ dñe si pauci sũt q̄ saluant̄ Jpe aũt dixit ad illos: Cõtẽdite ĩtrare p angustã portã qꝛ mlti dico vobis q̄rent intrare ꝛ nõ poterũt. Cum aũt intrauerit paterfamilias et clauserit ostiũ/ incipietis foris stare et pulsare ad ostiũ dicentes: Dñe api nobis. Et rñdẽs dicet vob: Nescio vos vñ sitis. Tũc ĩcipietis dicere: Mãducauim⁹ corã te ꝛ bibim⁹ ꝛ in plateis nr̄is docuisti: ꝛ dicet vobis: Nescio vos vñ sitis: discedite a me opa rij iniq̄tatis: ibi erit flc. ꝛ stri. dẽ. Et tũc postmodũ seq̄t̄ euã. ho. (Cũ itraret ihs in domũ cuiusdã pn. phariseoꝝ) Hoc. in domo pncipis phariseoꝝ ꝛ alioꝝ aduersarioꝝ suoꝝ comedit xp̄s: ꝛ h ꝓpter eoꝝ edificationẽ ꝛ ꝓpł pfecte charitatis ostẽsionẽ q̄ est diligere inimicos: vtꝫ Lu. vj. Diligite inimicos vr̄os ꝛc̄. (sabbato mãdu

ꝛ ipi obſuabāt eū. Et ecce hō q̄
dā hydropicus erat añ illū. Et
rn̄des ihs dixit ad legiſpitos ꝛ
phariseos: si lz sabbato curare?
At illi tacuerūt. ipe ꝟo apphēsū
sanauit eū ac dimisit. Et rn̄dēs
ad illos dixit: Cuiꝰ vr̄m asinus
aut bos i puteū cadet: ꝛ nō ꝯti=
nuo exhet illū die sabbati? Et n̄
poterāt ad hec rn̄dere illi. dice
bat āt ad iuitatos pabolā intē
dens quō p̄mos accubitꝰ elige
rēt dicēs ad illos: cū iuitatꝰ fu=
eris ad nuptias n̄ discūbas i p̄=
mo loco ne forte honoꝛatioꝛ te
sit iuitatꝰ ab eo: ꝛ vēiēs is q̄ te
ꝛ illū vocauit dicat tibi: da hu=
ic locū. et tūc icipias cū ruboꝛe
nouissimū locū tenē. Sz cū vo=
catus fuerl vade ꝛ recūbe i no=
uissimo loco: vt cū venerit q̄ te

care panē) Hoꝛ. noīe panis vite necessaria designant. Jntrauit āt ad comedēdū nō fercula voluptatis/ sz panē necessitat. Ly. Jste p̄nceps phariseoꝝ inuitauit xp̄m maliciose ꝛ n̄ ex deuotiōe. vn̄ subdit (ꝛ ipi obſuabāt eū) Ly. attendētes si int̄ epulas aliquid diceret aut faceret vn̄ eum possent accusare (ꝛ ecce hō q̄daz hy.) Ly. Hydropicꝰ dr̄ ab hydoꝛ qđ est aq̄ qꝛ hydropicus hz aquā inter carnē ꝛ cutē. et h̄ est ꝓpriū hydropici/ ꝙ q̄nto plus bibit tāto plꝰ sitit (erat añ illuz). Cirillus dicit/ ꝙ ille nō petiuit a xp̄o sanari timoꝛe phariseoꝝ ꝛ iudeoꝝ/ sz solū se ostendebat/ vt xp̄s vidēs eū eius misereret (ꝛ rn̄dēs iesus dixit ad legisperitos ꝛ phariseos) Ly. non rn̄dit ipis ad ꝟba: quia questio non ꝓponebatur: sed ad cogitationes eoꝛum respondit. Vn̄ Beda Per hoc ostēdit se verū deū q̄ solus nouit coꝛda hominū (si licet sabbato curare?) Hoꝛ. si lz opa pietatis ꝛ mīe facere sine sabbati violatiōe: cuiusmodi opus est infirmū curare? (At illi tacuerūt) Beda. Merito tacēt q̄ ꝯ se dictū q̄cq̄d dixerint/ vident. Si eñi lz sabbato curare/ cur ipm obſuāt: si nō licet cur pecoꝛa curāt? (ipe ꝟo app̄hēsū sanauit eū) Ly. qꝛ p impositionē manꝰ ipm curauit: et postmoduz manū retraxit (ac dimisit) scz abire coꝛpalit̄ sanatū (ꝛ rn̄dens ad illos dixit Cuius vestrū asinus aut bos in puteū cadet: et non continuo extrahet illum die sabbati?) Hoꝛ. quasi diceret: Si sabbatū nō frāgit, subueniēdo pecoꝛibꝰ: q̄nto minꝰ frāgo ipm subueniēdo hoībꝰ? (ꝛ nō poterāt ad h̄ rn̄dere illi) Ly. tāq̄ ꝯfusi euidēti rōne. Sz notādū/ ꝙ magna fuit phariseoꝝ malicia: qꝛ plꝰ curabāt d' aīalibꝰ q̄ d' hoībꝰ. sic ꝛ multi plebani et p̄lati maioꝛē curā h̄n̄t de rebꝰ tp̄alibꝰ q̄ d' aīabus. vn̄ Chꝛy. Cadit asina ꝛ est q̄ subleuet: perit aīa ꝛ nō ē q̄ recogitet. (Dicebat āt ad iuitatos pabolā istā) Ly. ꝯfutando eos de sup̄bia ꝛ ambitione indebita (intēdēs quō p̄mos accubitus eligerent) Hoꝛ. i. quō d' p̄mis accubitibꝰ obtinendis laboꝛarent (cū inui. fue. ad nup.) Ciril. Ad nuptias celestes: de q̄bꝰ dr̄ Apoca. xix. Beati q̄ ad cenā agni nuptiaꝝ vocati sūt (n̄ discumbas in p̄mo loco.) Jlle in p̄mo loco discūbit/ q̄ se in coꝛde p̄fert aliis sic phariseꝰ q̄ dixit Non sum sic ceteri hoīm. Scđo dignitatē seu p̄laturā indebite ambiēdo. sic lucifer. vn̄ Esa. xiiij. Ero silis altissimo (ne forte honoꝛatioꝛ te sit inuitatꝰ ab eo: et veniēs is q̄ te et illū voca. di. tibi: da huic locū. Et tūc inci. cū ruboꝛe). i. cū ꝯfusione (nouissimū lo. te. sed cū vocatꝰ fueris ad nuptias vade et recūbe in nouiss. loco). s. minoꝛē te aliis reputando. sic ap̄ls fecit q̄ dixit: Ego sum minimꝰ ap̄loꝝ (vt cū venerit q̄ te iuitauit dicat tibi: amice ascēde supius) s. in p̄nti p gr̄am/ ꝛ in futuro p gloꝛiā (et tunc erit tibi gloꝛia coꝛā simul discumbentibꝰ) i. in eadem beatitudine quiescētibꝰ (qꝛ oīs q̄

se exaltat) .s. superbiendo (humiliabitur) necessario hic vel in futuro. vnde Prouer. xx. Superbum sequitur humilitas (et qui se humiliat) voluntarie ex corde (exaltabitur) hic vel in futuro: sicut ostendit b. Greg. quadruplici exemplo dicens: Pupilla oculi quanto est nigrior tanto lucidior: candela quanto magis inclinatur tanto maiori luce perfunditur: arbor quanto profundius radicatur: tanto altius crescit: aqua quanto magis descendit deorsum / tanto magis ascendit sursum sic homo quanto magis vilescit sibi et inclinatur per humilitatem: tanto magis lumine gratie et glorie repletur: et quanto magis descendit humiliando se / tanto magis ascendit ad deum. ¶ Unde circa presens euange. vbi dicitur: Et ipsi obseruabant eum: Queritur hic an xpus debuit tenere vitam solitariam an socialem? Respondeo quod considerato fine ad quem venerat / tunc magis decuit eum tenere vitam socialem quam solitariam: venerat enim primo ad ostendendum se verum deum et hominem: quod oportebat operibus approbare / et sic vitam socialem tenere. Secundo venerat ad nos informandum moribus et exemplis quod non potuisset solitarie sperstando: quare decuit eum vitam socialem tenere. Tertio venerat ad liberandum nos tam ab infirmitatibus corporalibus quam spiritualibus: quare decuit eum talem vitam tenere: vt se domesticum hominibus ostendendo eos attraheret ad bonum verbo exemplo et consideratione. Et sic eum fecisse ostendunt euangeliste dicentes: quia ibat de ciuitate in ciuitatem et in castella et in villas: et de iudea in galileam et econuerso: et multum laborabat predicando / infirmos sanando / et miracula faciendo / vt daret posteris intelligere se talem vitam elegisse que esset nobis magis vtilis et melior et vtilior: et tutior: quia frater qui iuuatur a fratre / est vt ciuitas munita et firma. Et ve homini soli: quia si ceciderit non habet subleuantem se. ¶ Postilla.

Pharisei audientes Mat. xxij. Mar. xij. Luc. xx. Hanc disputationem cum phariseis fecit dominus ihesus anno eius xxxiij. xj. kal. apr. fe. iij. lu. xij. idi. vj L. y. Pro intellectu illius euan. notandum: quod inter iudeos quidam erant qui vocabant saducei / qui recipiebant tantum quinque libros moysi: et dicebant animam hominis esse mortalem: et per consequens negabant resurrectionem corporum. Et isti saducei accesserunt ad iesum et interrogauerunt eum dicentes: Nunc. xxij. moyses dixit: Si quis mortuus fuerit non habens filium / ducat frater vxorem eius / vt suscitet semen fratris sui. Erant autem apud nos septem fratres: et primus vxore ducta defunctus est: et non habens semen reliquit vxorem fratri suo. Similiter secundus et tertius vsque ad .vij. Nouissime autem omnium mulier defuncta est. In resurrectione ergo cuius erit de septem vxor? omnes enim habuerunt eam. Scriptum est Deut. xxv. Quando habitauerint fratres simul / et vnus ex eis absque liberis

inuitauit dicat tibi: Amice ascende superius: tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus. Quia omnis qui se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur.

Dominica. XVIII. post oct. Penteco. Euange. Matth. XXII.

In illo tempore Pharisei audientes quod Jesus silentium imposuisset saduceis

ꝯuenerūt i vnū: ⁊ intrrogauit eū vnꝰ ex eis legiſdoctoꝛ tēptans eū: mgr̄ qđ ē magnū mādatuȝ i lege? ait illi ihſ: diligeſ dn̄ȝ deū tuū ex toto coꝛde tuo: ⁊ in tota aīa tua: ⁊ i tota mēte tua. Hͦ eī ē maximū ⁊ ꝑmū mādatū. Scđȝ āt ſiſe ē huic: diliges ꝓximū tuū ſic teipſȝ. In hiſ duobꝰ mādatī vniūſa lex pendet ⁊ ꝓphe. Congregatī aūt phariſeis intrrogauit eos ihs dicēs: Quid vob vidēt de xp̄o cuiꝰ filiꝰ ē? Dicūt ei Dauid: ait illꝭ: Quō ḡ dđ in ſpū vocat eū dn̄m dicēs? Dixit dn̄ſ dn̄o meo: ſede a dextris meis. Donec ponā inimicos tuos ſca=

mortuꝰ fuerit vxoꝛ defuncti n̄ nubet alteri/ſȝ accipiet eā frat̄ eiꝰ ⁊ ſuſcitabit ſemē fr̄is ſui. Et ꝑmogenitū ex ea filiū noīe illiꝰ appellabit: vt nō deleat̄ nomē eiꝰ ex iſrl̄. Cū aūt noluerit accipe vxorē fr̄is ſui q̄ ei lege debet̄: perget mlier ad portā ciuitatis et intrpellabit maioreſ natu: dicetq̄: Non vult frater viri mei ſuſcitar̄ ſemē fratris ſui i iſrl̄ nec me in cōiugiuȝ ſumere. Statimq̄ accerſiri eū facient et interrogabūt. ſi rn̄derit: nolo eā accipe vxorē: accedat mulier ad eū coraȝ ſenioꝛibus: ⁊ tollet calciamētū ď pede eiꝰ: ſpuetq̄ in faciē illiꝰ et dicet: ſic fiet hoī qui nō edificat domū fr̄is ſui: ⁊ vocabit̄ nomē illius i iſrael/domꝰ diſcalciati. Reſpondens autē ieſus ait illis: Erratis neſciētes ſcripturas neq̄ ꝟtutē dei. In reſurrectiōe eīm neq̄ nubēt. Ly. id eſt viri nō accipiēt vxores: neq̄ nubentur. i. mulieres nō accipientur a viris: ſȝ ſunt ſicut angeli dei. ſ. icorruptibiles/immortales. Hor. In hoc ſecło moꝛimur: ꝙ naſcimur: ſed i futura vita nullus moꝛit̄: ergo nullus naſcit̄: ideo poſt reſurrectionē generalē hoīes nō nubent neq̄ nubentur. Et audiētes turbe mirabāt̄ i doctrina eiꝰ/ſcȝ ꝙ ita prudent̄ rn̄deret. Tūc ſtatim ſequit̄ euan. hodier. (Phariſei autē audiētes ꝙ ieſus ſilētiū impoſuiſſet ſaduceis) Ly. Licet phariſei ꝯtrarij eſſent ſaduceis in opinione de aīe īmoꝛtalitate/et de mortuoꝝ reſurrectiōe: tn̄ cōueniebāt cū eis in xp̄i ꝑſecutiōe. Et ideo audiētes ꝙ ſilētiū impoſuiſſet eis (conuenerunt in vnū) Ly. ad inuadendū xp̄m: ⁊ venerunt ad ipm in magna multitudie/ad magr̄i eū terrēdū (⁊ intrrogauit eū vnꝰ ex eis legiſdoctoꝛ) Ly. iō vnꝰ: vt ſi ꝯfuſus eſſet/ſolus videret̄ ꝯfundi: ſi āt vinceret: oēs viderēt̄ ꝑ ipm viciſſe: ſm ꝙ dicit Chryſ. (tēptās eū) ſcȝ cape i ſmone (Mgr̄ qđ ē mādatū magnū i lege?) vn̄ Chryſ. Mgr̄m vocat cuiꝰ nō vult eſſe diſcipulꝰ (ait illi ieſus: Diligeſ dn̄ȝ deum tuū ex toto corde tuo) Iſiđ. ex toto corde/vt oēs cogitatiōes in deū reflectaſ (⁊ i tota anima) vt oēs affectiones i deū ꝯuertas. (⁊ i tota mēte tua) vt oēs q̄ncq̄ ſenſus xp̄o vacēt. vn̄ Ber. toto corde. i. ſapiēter tota aīa. i. dulciter: tota mēte. i. foꝛtiter (hͦ ē maximū ⁊ primū mādatū). ſ. i dignitate: qꝛ charitas eſt maioꝛ ⁊ digniꝛ oībꝰ ꝟtutibꝰ (Scđm aūt ſiſe eſt huic. Diliges ꝓximū tu. ſi. teip.) Ly. i. i eandē btitudinē ad quā diligis te (in his duobꝰ māda. vni. lex pē. ⁊ ꝓphe.) Ly. qꝛ oīa ꝑcepta oꝛdinant̄ ad dilectionem dei ⁊ ꝓximi: qꝛ tria ꝑcepta ꝑme tabule ꝑtinēt ad dilectionē dei: ⁊ ꝑcepta ſcđe tabule ꝑtinēt ad dilectiōeȝ ꝓximi. vn̄ Chryſ. Nō pōt hoīeȝ odire q̄ deū amat: nec pōt deū amare q̄ hoīeȝ odit. Mgr̄ i. ij. diſ. xxviij. Qui deū diligit/nō pōt eū ꝯtēnere quem deꝰ ꝑcipit diligi: ⁊ q̄ diligit ꝓximū/q̄d in eo diligit niſi deū? igit̄ vera ⁊c̄. (ꝯgregatis āt phariſeis) Hor. ſ. q̄ ad tēptādū venerāt (intrrogauit eos ieſus dicēs: Quid vob videt̄ de xp̄o) i. ď meſſia i lege ꝓmiſſo (cuiꝰ filiꝰ eſt? Dicūt ei dauid) ſic đr i pſ. cxxxj. De fructu ventris tui po. ſu. ſe. tu. (ait illis. Quō ḡ dauid in ſpū) i. ſpūſctō inſpiratꝰ (vocat eū dominum di.) in pſ. cix. (Dixit do. dn̄o m.) i. filio ſuo (ſede a

dextris meis) .i. i eq̃litate mea ꝑm q̄ de⁹ vł i potiorib⁹ bonis p̄ oib⁹ creaturis (vt doc po. ini. tu. sca. pe. tu.) Ly. istō cōplebitꝰ i iudicio qñ omia pfecte subijcient̃ iesu xp̄o (si aũt dd vocat eũ dñm suũ: quō fili. ei⁹ ē) Hor. ē eñ xp̄s fili⁹ dd ꝛ etiaꝫ dñs dd: Fili⁹ dd fuit ꝑm carnē: ꝛ dñs dd ꝑꝫ deitatē. Et sic restat q̄ xp̄s ē deus ꝛ hō (ꝛ nēo potuit ei rñdere xbũ) ñ imerito ſi cũ ꝑuo xp̄i / ſcꝫ sctō ſtepha. diſputātib⁹ iudeis ꝛ phariſeis ñ poterāt reſiſtere nec ꝯdicere ſpũi q̄ i eo loq̃bat̃: m̃lto mi⁹ xp̄o q̄ ē fōs ſapie ꝛ grē (nec auſ⁹ fuit q̄ſq̄ ex illa die ꝛc.) xp̄t riorē ſilis ꝯfutationis: vñ Hier. Cōfutati ꝑmonib⁹ vltra nō introgāt. Ex his oñdit̃ / q̄ ñ ex deſiderio diſcendi / ſꝫ ex malicia tēptādi eũ itrogabāt ¶ Circa pñs euan. vbi dr̃: Diliges ꝓxi. tu. ſic teip. dicit Hu. d pra. q̄ ordo charitatꝭ eſt vt de⁹ ſup oia diligat̃. Secũdo aia ꝓp̄a. Tertio aia ꝓximi ꝛ magis q̄ vita ꝓp̄a. vñ hic querit̃ vtrũ mori ꝓ ſalute ꝓximi ſic de neceſſitate ſalutis. Rñ. Hug. d pra to: q̄ mori pro proximo eſt perfecte charitatis: que non requirit̃ de neceſſitate ſalutis: ſed ſolũ eſt in viris perfectis. ꝑ multi doctores tenēt. Vñ Hug. Nō tenemur ita pfectã hr̃e charitatē ſicut xp̄s habuit: nec cōſilia q̄ xp̄s obſeruauit tenemur obſeruare: ſed ꝑ eſt mai⁹ ꝛ pfecti⁹ qd vn⁹ alteri poſſit facere .ſ. mori ꝓ ip̄o. Vñ Joh. xv. Maiorē charitatē nemo hꝫ q̄ vt aiaꝫ ſuã ponat quis ꝓ amicis ſuis. vñ Aug. Perfecta iſta charitas eſt vt paratus ſit quis mori ꝓ fratrib⁹ ſuis. ¶ Poſtilla.

bellũ pedũ tuoꝝ Si ḡ dd vocat eũ dñz: quō fili⁹ ei⁹ ē: ꝛ nēo poterat ei rñderē xbũ nec auſ⁹ fuit q̄ſq̄ ex illa die eũ ampli⁹ introgare. Dñica. XIX. post oct. Pente. Euange. Matth. IX.

In illo tempe Aſcendēs ieſus i nauiculã trāſfretauit ꝛ venit in ciuitatē ſuã.

Aſcēdēs ieſus in naui. Mat. ix. Lu. v. Hoc ſignũ fec̃ dñs ihs āno ei⁹. xxxi. xij. kal. ſeptē. fe. v. lu. xxiiij. indi. iiij. Añ initiũ illi⁹ euan. ſcribit ſ. Mat. q̄ xp̄o venītē i regionē geraſenoꝝ occurrit ei hō hñs m̃ltos ſpũs imũdos: q̄ ſepi⁹ cōpedibus ꝛ catenis vinct⁹ dirupit catenas ꝛ cōpedes cōminuit: ꝛ nemo potuit eũ domare. Et ſp nocte ac die i monumētꝭ ꝛ mōtib⁹ erat clamāſ ꝛ ꝯcīdēſ ſe lapidib⁹. Videns āt ihꝫ a lōge cucurrit ꝛ adorauit eũ: ꝛ introgabat eũ ihs qd tibi nomē ē: ꝛ dixit: Legio mihi nomē ē: qꝛ m̃lti ſum⁹. Erat ibi circa mōtē grex porcoꝝ magn⁹ paſcēs i agrꝭ ꝛ dep̄cabant̃ eũ ſpũſ dicētes: ſi eijcꝭ nos hic mitte nos i porcos vt itroeam⁹ in eos: ꝛ ꝯceſſit eis ieſus ſtati: ꝛ exeũtes ſpũs imũdi itroierũt i porcos ꝛ mag̃ ipetu grex p̄cipitat⁹ ē i mare ad duo milia porcoꝝ: et ſuffocati ſunt i mari. Paſtores āt fugierũt ꝛ nũciauerũt in ciuitate: ꝛ egreſſi ſũt i agros viderē q̄d eēt fctm̃ ꝛ vidēt eũ q̄ a dmō vexabat̃ ſedētē veſtitũ ꝛ ſane mētꝭ: ꝛ rogabāt ieſũ vt trāſiret a finib⁹ coꝝ (Et aſcēdēs ihs in ꝛc.)

Et ecce offerebāt ei palyticū iacētē i lecto. Vidēs āt ihs fidē illoꝝ dixit palytico: ꝯfide fili: remittūꝛ tibi pctā tua. Et ecce q̄dā ꝺ scribis dixerūt intra se: Hic blasphemat. Et cū vidisset ihs cogitatōes eoꝝ: dixit eis: vt q̄d cogitat̄ mala in cordibꝰ vr̄is? q̄d ē faciliꝰ dicere. Dimittūꝛ tibi pctā tua: an dicere: Surge ꝛ ābula? Vt āt sciat̄ q̄m filiꝰ hoīs hꝫ ptātē in t̄ra dimittēdi pctā: Tūc ait palytico: Surge tolle lectum tuuꝫ ꝛ vade in domum tuam. Et surrexit ꝛ abijt in domū suā. Videntes autem turbe

Ly. vt ꝑ nauigiū ꝺ terra geraſenoꝝ rediret i galileā vn̄ illuc venerat (ꝛ venit i ciuitateꝫ suaꝫ). s. capharnaū q̄ fuit metropol' galilee. Et ꝺꝛ ciuitas sua: qꝛ frequent̄ ibi hitabat. Et i p̄ncipio p̄dicatiōis sue mlta miracl'a ibi fec̄: sic ꝛ bethleē fuit sua: qꝛ i ea nasci elegit: ꝛ etiā nazareth sua qꝛ i ea ānūciatꝰ ē ꝛ nutritꝰ fuit (ꝛ ecce offerebāt ei palyticū) Modus āt offerēdi ꝺſcribiꝛ Marci. ij. qꝛ nō potētes itrare ad xp̄i p̄n̄tiā ꝓpt̄ turbā circūstātē ꝺ tecto domꝰ submiserūt eū i lecto. et h̄ fuit magnū signū fidei ip̄oꝝ: ꝓpt̄ qꝺ seq̄ꝛ (vidēs āt iesus fideꝫ illoꝝ) Ly. scꝫ palytici ꝛ offerētiū (ait palytico: ꝯfide fili: remittūtur tibi pctā tua) Lyra. ad modū boī medicꝰ q̄ p̄mo remouet cāꝫ morbi: ꝛ tūc postmodū intēdit curatiōi. īfirmitas aūt h̄ fuit inflicta palytico ꝓpt̄ pctm̄: et iō xp̄s p̄mo remouet cāꝫ dicēs (remittūꝛ ti. pec. t.) Ad maiorē p̄dictoꝝ ītelligētiā sciēdū / q̄ infirmitas corpal' infligiꝛ alicui a deo mltis ꝺ cauſ. P̄rio ꝓpt̄ ꝓbationē patiētie. sic in Job ꝛ Tobia excecato. vn̄ Tob. ij. Hāc tēptatiōeꝫ iō ꝑmisit deꝰ euenire illi: vt posteris dareꝛ exēplū patiētie eiꝰ. Scd̄o ꝓpt̄ hūiliationē alicuiꝰ ne i supbiā eleueꝛ. sic in Paulo apl'o: vtꝫ. ij. Coꝛ. xij. Ne magnitudo reuelationū extollat me / datꝰ ē mihi stimulus carnis mee āgelꝰ sathane q̄ me colaphiꝫet. Tertio ad gl'iaꝫ dei mālfestādā. sic de ceco nato ꝺꝛ: Joh. ix. Neq3 hic peccauit neq3 ꝑentes eiꝰ: scꝫ vt cecꝰ nasceret / sꝫ vt mālfestenꝛ opa ꝺi i illo. Quarto infligiꝛ ꝓpt̄ peti cōmissi purgationē sic in Maria sorore Moysi murmurāte cōtra Moysen: q̄ fuit facta ꝓpter h̄ ad tēpus leprosa: ꝛ i palytico isto de q̄ fit mētio i euāge. ho. Quinto ꝓpt̄ punitionē pctōꝝ: sic q̄ deꝰ incipit pctōrē in h̄ mōdo punire vt i eternū puniaꝛ. sic pꝫ in Antiocho i veteri testamēto: ꝛ etiā i herode i no. test. q̄s ābos diuia vltio tali morbo ꝑcussit vt putrescerēt et viscera de ip̄is fluerēt: q̄ morte miꝫabili mortui sunt: ꝛ i p̄n̄ti icepit eoꝝ infernꝰ ꝛ durabit i ꝑpetuū. Hier. xvij. Duplici ꝯtritione cōtere eos dn̄e (ꝛ ecce q̄dā de scribis) .i. legisp̄it̄ (dixerūt itra se) .i. cogitabāt: qꝛ v̄bis hec exp̄mere nō audebāt ꝓpt̄ pplm (hic blasphemat) .i. qꝺ dei est sibi vsurpat. Blasphemaꝛ ē creature attribuere illud qꝺ ē ꝓpriū dei: dimittere aūt pctā soli deo ꝯpetit. Per hoc igiꝛ q̄ xp̄o blasphemiā iponebant / qꝛ pctā dimittebat: pꝫ q̄ negabāt xp̄m esse deū / dicētes ip̄m eē puꝝ hoieꝫ (ꝛ cū vidisset iesus cogitationes eoꝝ) supple iniq̄s q̄s habebāt ꝯ eū ꝛ iponebāt sibi blasphemiā (dixit vt q̄d cogitat̄ mala in cordibꝰ vr̄is?) ꝛ i h̄ ostdit xp̄s se eē deū. vn̄ Chry. Soliꝰ dei ē cognoscere cogitatiōes hoim (q̄d est faciliꝰ dicere: dimittunꝛ tibi pctā tua) .i. solo verbo efficere vt dimittanꝛ tibi pec. t. (an dicere: surge ꝛ am.) .i. v̄bo efficere vt aliq̄s palyticus surgat sanus ꝛ ambulet: (vt āt sciatis) vos pharisei (qꝛ filiꝰ homis) .i. v̄gis (hꝫ ptātē dimittēdi pctā i ter.) Ly. vt deꝰ / n̄ vt purꝰ hō (Tūc ait palytico: surge tolle lectū tuū ꝛ vade i domū tuaꝫ: q̄ statī surrexit) ad impliū iesu xp̄i (ꝛ abijt i do. suā) Ly. in signū ꝑfecte curatiōis (vidētes āt turbe) scꝫ miraculū factū in palytico (timuerūt) Ly. iponere blasphemiā (ꝛ gl'ificauerūt deū q̄ ꝺ po. ta-

lē).i.xp̄m q̄ ē xt9 dei p̄ris'(hoib9) .i.ad salutē hoim. ¶Un̄ circa p̄ns euā. vbi dr: Dimittūr tibi pctā tua: Notādū q Hu. d Pra. dic̄ q de9 miscditer recipit pctōres. de h habem9 exēplū i m̄ltis. Nā petr9 cū iuramēto negauit xp̄m z p9ea fleuit: et xp̄s miscditer si-bi indulsit: z ī gra-dū eū p̄stinū resti-tuit: vtz Joh. xxj. Pasce oues meas. Itē maria mag. cū m̄ltis fornicata ē z postea accessit v̄e-cūda z cū mag̃ ɔtri-tiōe z fide ad xp̄m et saluata ē: vt ptz Lu. vij. Fides tua saluā te fecit. Itez paulus apl's p̄secu-tus ē ecc̄iam dei z stephanuz iuuit la-pidare/z postea di-xit: dn̄e q̄d me vis facere? Act. ix. et postmodū fact9 est doctor gentiū z lu-men ecc̄ie. Itē la-tro in cruce antea multa latrocinia z scelera ɔmisit/z po-stea dixit: Memē-to mei dn̄ ve. in re. tuū. Luc̄. xxiij. Et xp̄s pl9 ei dedit q̄ petiuit: Hodie in-q̄t mecū er̄ in padi-so. Charissimi imi-temur istos: z nō si-mius sic iudas q̄ de dei mīa desperauit et laqueo se suspendit. Mat. xxvij. in q̄ deū graui9 offendit q̄ q xp̄m p triginta dena-rijs vēdidit. Un̄ de h dr in decre. Judas magis peccauit desperādo/q̄ xp̄m tradē-do. xxiij. q. iij. sz nō licet. Nō etiā sic cain q̄ ait: Maior ē iniq̄tas mea q̄ vt veniam merear. Gen̄. v. vn̄ Bern̄. Mētiris cain/ maior ē dei pietas q̄ q̄uis iniq̄tas. Seq̄t i euā. Quidā d scrib dixert itra se: h blas-phemat. Ubi notādū q trib9 mōis blas-phemat de9. Prio dn̄ q̄d attribuit do vl̄ ip̄recat ei qd sibi n̄ ɔueit: vt q sit mal9/in-iust9/maledict9 zc̄. Scdo cū q̄s remouet a do qd ei ɔueit dicē-do q n̄ sit op̄s mihi cors z iust9: z cet'a talia. Tertio cū q̄s sibiip̄i attribuit qd est ɔp̄riū dei. s. pctā dimitter̄ z curare. z isto t̄tio mō dice-bāt isti q xp̄s blas-phemabat: q2 qd erat ɔprium dei. s. pctā dimittere sibi attribuebat dicēs: Dimittūr tibi pctā tua. Hec ille.

timuerunt z glificauerūt deū q̄ dedit ptātem talē hoibus.

Dn̄ica. XX. post octa. pente costes. Euāge. Matth. XXII.

In illo tempe Loquebatur Jesus cum disci pulis suis in parabolis dicēs: Simile factū est regnū celorū

¶ Postilla.

SImile fac ē re. ce. Mat. xxij. Luc̄. xiiij. Hanc histo. di-xit dn̄s anno eius xxxiij. xj. kal. apl̄. fe. iij. lu. xij. īditio-ne. vj. Un̄ initiū il-lius euā. scribit. s. Mat. in p̄ce. ca. q xp̄s dixit p̄ncipib9 sacer. z se. iudeoz. Quid vobis videt̄ Hō q̄daz habebat duos filios z acce-dens ad p̄mū dixit Fi i vade hodie in vineā meā. Ille āt rn̄dens ait: Nolo. Postea pnia motus abijt. Accedēs aūt ad alterū/ dixit silr. Et ille respōdens ait: Eo dn̄e: et nō iuit. Quis ex duob9 fecit voluntatē p̄ris? Di-cunt ei prim9. Dicit illis iesus. Amē dico vob: q2 publicani et meretrices p̄cedent vos i regno dei. Uenit em̄ ad vos iohes in via iusticie z nō credidist̄ ei: z publica-ni z meretrices crediderūt ei: vos aūt vi-dētes nec pniam habuistis postea vt cre-

derectj el 2c. Tūc postmodū seqꝛ euā. ho. (Sile factū est reg. ce.) Ly. i. stat⁹ eccl'ie militātꝫ (hoī regi q̄ fec̄ nup. fi. suo) tūc eīn deus pr̄ fecit nuptias filio suo/ qn̄ naturā hūanā copulauit diuīo in vno supposito: que q̄dē nuptie celebrate sunt in vtero v̄ginali: de quo xp̄s exijt tāq̄ꝫ sponsus ꝓcedēs de thalamo suo (et misit s̄uos) hoꝛ. i. ꝓphās p̄cedentes (vocare inuitatos). i. iudeos (ad nuptias). i. ad fidē incarnationis xp̄i ꝓmissaꝫ in p̄triarchis figuratā/ in lege p̄dictā/ in ꝓphetis ꝓnūciatā (ꝛ nolebāt venire) Lyr. credendo scripturis: q꞉ nolebāt v̄bis ꝓphetaꝝ credere et obedire (Iterū misit alios s̄uos). i. ap̄l'os q̄s misit in oēm ciuitatē ꝛ locū q̄ ip̄e venturus erat: vt hr̄ Lu. x (dicens: dicite inuitatis: ecce prandiū meū paraui) Ly. s. sacr̄a eccl'ie et doctrinā fidei et sacre scripture ex q̄b⁹ reficiꝛ aīa: et potissime in sacramēto eucharistie: in q̄ datꝛ nobis caro xp̄i in cibū/ et sanguis ei⁹ in potum (tauri mei). i. p̄res vet. testa. (et altilia). i. patres no. testa. pinguedine charitatꝫ saginati (occisa sunt et oīa p̄ata). s. q̄cq̄d req̄ritꝛ ad salutē hoīm loc⁹/ cib⁹/ ꝛ vestes (venite ad nuptias) credēdo/ diligēdo/ opando (Illi aūt neglexerūt) q꞉ nō timuerunt dn̄m: q̄ eīn timet deū/ nihil negligit. Vn̄ hic querit: vtrū negligentia sit peccatum mortale. R̄ndeo s̄m Tho. ꝙ negligentia q̄ ꝓuenit ex quadā remissione volūtatis/ vt nō ꝑcipiāt ea q̄ debent et obmittant q̄ sunt de necessitate salutis siue sit actus siue circūstantia/ erit peccatuꝫ mortale: vel si voluntas sit intantum remissa vt totaliter a dei charitate deficiat: talis etiā negligentia est pctm̄ mortale: et hoc p̄cipue quando sequitur ex contemptu: obmissio vero circa ea que non sunt de necessitate salutis ob defectum feruoris: nō est mortale/ sꝫ veniale peccatū (et abierūt ali⁹ in villā suaꝫ). s. ad laborē et occupationem corꝑalē circa terrenarū rerū acquisitionē (alius ad negociationem suam) ꝑ negociationem intelligitꝛ nimia occupatio mētalis circa temporalia impediēs diuina (reliqui vero tenuerunt seruos eius et contumelia affectos occiderūt) scꝫ post ascensionē xp̄i iudei flagellauerūt ap̄l'os oīes simul: ꝛ postmodū stephanum lapidauerunt. Act. vij. ꝛ Iacobum fratrem iohannis occiderunt. Act. xij. (Rex autem cum audisset iratus est: ꝛ missis exercitibus suis). Ly. s. exercitu romanorum sub principib⁹ Tyto et Vespasiano: qui ex diuina ordinatione venerūt ꝯ hierl'm q̄dragesimo scd̄o anno post xp̄i passionē (ꝑdidit homicidas illos) q꞉ in vltionē sanguinis xp̄i ꝛ suoꝝ discipuloꝝ ab exercitu romanoꝝ sunt trucidati ꝛ captiuati de iudeis vsq̄ ad decies centū milia: vt dic̄ Iosephus in li. de iudaico bello (ꝛ ciuitatem illoꝝ succendit) quia tunc hierl'm succensa est et templum in ea (tūc ait rex seruis suis) et sequacib⁹ eorū ꝑ diuinā reuelationem (nuptie q̄dē parate sunt). i. sacramentū incarnationis paratū est: vt natiuitatis p̄dicatio/ passio xp̄i/ et introitus regni apert⁹ est ꝑ passionē xp̄i/ q̄ an̄ clausus fuit (sed qui inuitati fuerant). s. iudei nō fuerant digni) Ly. ꝓpter suam incredu-

homi regi q̄ fecit nuptias filio suo. Et misit s̄uos suos vocare īuitatos ad nuptias: ꝛ nolebāt venire. Iteꝝ misit alios s̄uos dicēs: Dicite īuitatis: Ecce prādiū meū paraui tauri mei ꝛ altilia occisa sūt ꝛ oīa ꝑata: venite ad nuptias. Illi āt neglexerūt ꝛ abierūt: ali⁹ in villā suā: ali⁹ v̄o ad negociationē suā. Reliq̄ v̄o tenuerūt seruos ei⁹ et cōtumelia affectos occiderūt. Rex āt cū audisset irat⁹ est. Et missis exercitibus suis ꝑdidit homicidas illos: et ciuitatē illoꝝ succendit. Tūc ait s̄uis: Nuptie q̄dē parate sunt: sꝫ q̄ inuitati erant nō

fuerūt digni. Ite ergo ad exit⁹ viaꝝ ꝛ quoscūq̄ inueneritis vocate ad nuptias. Et egressi serui ei⁹ ī vias ꝯgregauerūt oēs quos inuenerūt et bonos ꝛ malos: ꝛ implete sūt nuptie discūbētiū. Intrauit āt rex vt videret discūbētes: et vidit ibi hoiez ñ vestitū veste nuptiali: et ait illi: Amice quō huc intrasti nō habēs vestē nuptialē? At ille obmutuit. Tūc dixit rex ministris: Ligatis manibus et pedib⁹ eius mittite eum ī tenebras exteriores: ibi erit fletus et stridor dentium. Multi em̄ sunt vocati pauci vero electi.

litatem (Ite ergo ad exitus viaꝝ) .i. ad gentes q̄ nō erāt in vias mādatoꝝ dei ꝛ sine lege viuentes ꝛ legē ignorātes: ad illas em̄ gentes iuerunt apostoli iudeis nolentib⁹ fidē xp̄ianam recipe: sicut habetur Act. xiij. dicētib⁹ Paulo ꝛ barnaba ad iudeos: Uobis oportebat p̄mo loq̄ verbum dei / sed qm̄ repellitis illud ꝛ indignos vos iudicatis eterne vite ecce cōuertimur ad gētes sic em̄ precepit nobis de⁹ (ꝛ quoscunq̄ inueneritis vocate ad nuptias) q: nullus volens fidē catholicam recipe repellēdus ē (ꝛ egressi serui ei⁹) scȝ de iudea (in vias) .i. in terras gentiliū (cōgregauerūt omnes quoscūq̄ iuenerūt bonos ꝛ malos) Lyra. q: ī ecclesia militāte admixti sunt boni cum malis (ꝛ implete sunt nuptie discūbētiū) Ly. q: fides catholica diffusa est p orbē vniuersuȝ (intrauit aūt rex vt videret discūbētes) Ly. intrat aūt xp̄s dupl'r. P̄rio sp̄āl'r in morte cuiuslibet hoīs. Scḋo ḡnaliter itrabit in iudicio futuro / discernēdo merita ꝛ demerita cuiuslibet hoīs (et vidit ibi hoiem nō vestitū veste nuptiali) .i. habentē fidē sine charitate. Nā vestis nuptialis ē charitas: q̄ diuidit int̄ filios regni ꝛ perditionis: vt dicit Aug⁹. (ꝛ ait illi: amice) Ly. vocatur aūt pctōr amic⁹ ꝓpt̄ naturā quā de⁹ creauit q̄ bona ē ꝛ q̄ ad imaginē dei facta ē (quō huc intrasti) .s. sacra ecclie suscipiēdo / fidē ecclie ꝯfitēdo (nō hn̄s vestē nup.) scȝ ī charitate bona opa. Un̄ Vic. Uestȝ nuptial' sūt .x. p̄cepta q̄ iduūt ī charitate dei ꝛ ꝓximi (at ille obmutuit) Lyra q: ī extrēo iudicio ꝓp̄a arguēte ꝯscia bō pctōr ꝯuincit ꝛ mut⁹ efficit (tūc dixit rex ministris) Ly. .i. angelis executorib⁹ diuine iusticie (ligatis manib⁹ ꝛ pedib⁹) Ly. q: post mortē non pōt pctōr bonū opari nec ad salutē reuerti (mittite eū ī tenebras exteriores) pctōr ī hac vita ē in tenebris interiorib⁹: q: adhuc ē in spe venie: ī inferno aūt erit in tenebris exteriorib⁹: q: erit extra ambituȝ diuine miscḋie ꝛ sine omni spe eterne glie. Un̄ Beda: In inferno nulla est redemptio: nec dolorum mitigatio (ibi erit flet⁹) Hor. ex vehemētia ardoris (ꝛ stridor dentiuȝ) ex vehemētia frigoris: vtȝ Job. xxiiij. Transibūt ab aq̄s niuiū in calorem nimiū (Multi em̄ sūt vocati) Ly. ad fidē catholicam (pauci vo electi) (ad gl'iā. ¶ Circa p̄ns euan. vbi dr̄: simile ē regnū celoꝝ. Hug. d' pra. di. id ē ecclia p̄ns: q: sic de⁹ hītat ī cel' p gl'iā ita hītat ī p̄nti ecclia ī sacro eucharistie: vtȝ Mat. xxviij. Ecce ego vobiscū suȝ oībus dieb⁹ vsq̄ ad ꝯsūmationē seculi. Itē sicut ī celo sunt q̄dā corpa magis et min⁹ clara: ꝛ vnū illuminat aliud: Et q̄dā sunt illuminātes ꝛ q̄dā illumiati ꝛ q̄dā magis lucēt ꝛ q̄dā min⁹: vtȝ Dan. xij. q̄ aūt docti fuerint fulgebūt q̄si splēdor firmamēti: ecce min⁹ lucentes: Et q̄ ad iusticiā erudiūt m'ltos q̄si stelle ī ppetuas eternitates; ecce magi lucētes. Seq̄t: hoī regi. Xp̄s em̄ ē ver⁹ rex et potēs rex ī oīb⁹ / ꝛ oēs reges excedit: q: regit ī celo ī mūdo ꝛ ī iferno ad Phil'. ij. Dōauit illi nomē qḋ ē sup oē nomē: vt in noīe iesu oē ge. fle. cele. ter. ꝛ infer. In celo em̄ regnat p totalē ꝛ vniuersalē btōꝝ subiectiōeȝ: q: ei oēs scī et angeli ad nutuȝ obediunt: ꝛ ei in oīb⁹ subijciunt: qḋ etiā quotidie petimus in nobis.

fieri dicētes: Fiat volūtas tua sicˇ i ce. ꝛ in ter. vtꝫ Mat. vj. regt enī i celo ꝑ sue gͥle ostēsionē ꝛ btāꝫ visionē: qꝛ ibi eiꝰ maiestas ꝛ glīa dmōstrat. vñ ps. Ostende nob facie tuā ꝛ sal. eri. vñ fulgē. Dei facie si oēs in carcere iferni iclu-
si viderēt: nullā pe nam/nullū dolorē/ nullāqꝫ tristiciā sen tirēt. Itē rex nr̄ ie-sus xp̄us regnat in mūdo ꝑ patiētiā et misc̄diā. Nā i mag. patiētia et misc̄dia r̄gnat sup pctōres. Patiēter expectat eos vt ꝯuertant: ꝛ misicordit recipit eos si ꝯuertāt: vtꝫ Esa. xxx. Proptēa expectat dn̄s vt mi sereat nr̄i. Vñ etiā Hier. iij. Tu āt for nicata es cū amato ribꝰ mltꝭ: tñ r̄uerte re ad me et ego su-scipiā te: sꝫ mlti mi seri pctōres patiāꝫ ꝛ misc̄diaꝫ eiꝰ ꝯtē-nūt ꝛ coipo magis peccāt. Vñ Eccs. viij. Quia non cito ꝓfert ꝯ malos sen tētia/filij hoīm abs qꝫ timore vllo ꝑpe-trāt mala. Itē sup iustos regnat in magnificis gratijs spūa-lit/habitās i eis ꝛ ipos dirigēs ꝛ ꝓtegēs ꝛ gubernās: ipi eīn sunt tēplaꝫ dei spūale et spūsctūs habitat in eis: vt dr̄. j. Cor. iij. Tēplū dei sanctū est/qd̄ estis vos. Ipi etiā sunt regnū dī q̄ ꝓ honore dei ꝛ ꝓpria salute quotidie certāt ꝯtra diabolū/mun dū ꝛ ꝓpriā carnē: et de illis hostibꝰ triū-phant. vñ Math. xj. Regnū celorū vim patit/ꝛ violenti. i. cū violētia pliātes rapi unt illud. Itē in inferno regnat ꝑ iusticie executionem: qꝛ effectū iusticie/ scꝫ puni-tionem ꝛ vindictā in damnatos ibi exer-cet: vtꝫ Deut. xxxij. Reddā vltionē host' bꝰ meis. vñ ex h̄ seqt: q̄ i inferno cogscēt' ipū xp̄m eē regē oīpotētē q̄ h̄ noluert eē cogscere regem misericordē. Seqt h̄. Li-gatꝭ manibꝰ ꝛ pedibꝰ. Ubi notādū q̄ pec catoꝛ strictiꝰ ligat q̄ alalia ligāt. nā li gat eiꝰ mēoria/ne recolat bñficia dei: ligat volūtas/ne de sideret ꝯa bona: li gat coꝛ/ne penas i-ferni ꝛ mortē cogi-tet ꝛ mala q̄ icurrit i statu pcti manēs: ꝛ sic ē d̄ oībꝰ potē tijs aie iteriꝰ ꝛ exte riꝰ q̄ oēs fortit alli-gāt ꝛ sic pctōr fuit ligatꝰ i culpa/sic di gne erit ligatꝰ i pe-na.

Dn̄ica. XXI. post. oct. Penl. Euangelium Johānis. IIII.

In illo tempe Erat quidam regulus cuius fi lius infirmatur capharnaum.

¶ Postilla.

Erat q̄dā r̄gu. Jo. iiij. Mat. viij. Lu. vij. Mira culū h̄ fecit xp̄s an no eiꝰ. xxxj. vj. kal. Nouē. fe. ij. lu. xix. indi. v. Vñ initiuꝫ illiꝰ euā. scri. s. Jo. in eo. c. quō xp̄s se dēs loq̄bat mlieri: postmodū exierīt sa maritani d̄ ciuitate ꝛ rogauerīt eū vt ibi māeret et māsit ibi ꝑ duos dies ꝛ mlti ex samaritāoꝝ ciuitate crediderīt i eū dicētes: qꝛ h̄ ē ꝟe saluatoꝛ mōi. Et pꝰ duos dies exijt īde ꝛ abijt i ga lileā: ipse eīn iesus testimoniū phibuit: qꝛ ꝓpha i sua patria honorē nō h̄et. Cū ḡ venisset in galileā: acceperīt eū galilei cuꝫ ola vidisset q̄ fecerat hierosolymis i die fe sto. Uenit ḡ iesus iteꝝ i chana galilee vbi fecē ex aq̄ vinū (ꝛ erat q̄dā regulꝰ) Ly. nō accipit hic regulus ꝓ paruo rege vt vidꝫ nomē sonare: qꝛ romani volētes frāgere iudeoꝝ supbiā/abstulerīt ab eis regiā di-gnitatē regnū iudeoꝝ i q̄ttuoꝛ tetrarchi-

ħ cũ audiſſet qꝛ ihs adueĩret a iudea ĩ galileã: abijt ad eũ ꝛ rogabat eũ vt deſcẽderet ꝛ ſanaret filiũ eiꝰ ĩcipiebat eĩ mori. dixit ġ ihs ad eũ: niſi ſiḡ ꝛ ꝑdigia videritꝭ ñ creditꝭ. dixit ad eũ regulꝰ dñe deſcẽde pu̇ſq̄ moriaꝛ filiꝰ meꝰ. Dic̃ ei ihs: Uade filiꝰ tuꝰ viuit. credidit hõ ꝭmõi quẽ dixit ei ihs ꝛ ibat. iã ãt eo deſcẽdẽte ſui occurrerũt ei ꝛ nũciauerũt dicẽtes: qꝛ filiꝰ eiꝰ viueret. Interrogabãt ãt horã ab eis ĩ q̄ meliꝰ habuerat. et dixerũt ei: qꝛ heri hora ſeptĩa reliq̇t eũ febrꝭ Cognouit ġ pr̃ qꝛ illa hora erat ĩ q̄ dixit ei ihs: Filiꝰ tuꝰ viuit. Et credidit et domus eius tota.

as diuidẽtes ꝑcaucre volẽtes eoꝝ rebellionẽ: vñ ꝑ illo tp̃e nullꝰ rex erat ĩ iudea. Dr̃ ġ iſte regulꝰ: qꝛ erat officialꝭ ĩꝑatoris deputatꝰ ad cuſtodiã galilee ꝓpt̃ qδ mãebat ĩ capharnaũ q̄ erat metropolꝭ illiꝰ t̃re ꝛ diſtat tribꝰ dietis a hierlm̃. Notãdũ ꝙ ſic dic̃ Tho. iſte regulꝰ ĩterfuit miraculo facto ĩ nuptijs qñ xp̃s aquã ĩ vinum mutauit: qꝛ tunc credidit/ ſꝫ tñ xp̃i diuitatẽ nõ ꝑfecte agñuit. ꝛ ad ħ ĩnuendũ euãgeliſta illδ miraculũ rememorat dicẽs: Ueñt iterũ ihs in chana galilee vbi vinũ ex aq̄ fec̃ (et erat q̇dã regulꝰ cuiꝰ filꝰ infirmabaꝛ capharnaũ) Ly. et lꝫ eſſet gẽtilis viſis ꝛ auditis miraculꝭ xp̄i ſperauit ab eo ſanitatẽ ĩpetrar̃ filio ſuo: iδ ſeq̇ꝛ (ħ cũ audiſſet) ꝑ famã q̄ ꝑcurrebat aduẽtũ eiꝰ in oẽm regionẽ galilee (qꝛ ihs veni. a iudea ĩ gali. abijt ad eũ ꝛ ro. eũ) iſtanꝭ ꝛ hũiliꝭ flexiſ genibꝰ; cõploſis manibꝰ/ ꝓfuſis lachrymis (vt deſcenderet) qꝛ capharnaũ erat ĩ valle ſita reſpectu chana galilee in q̄ erat xp̃s (ꝛ ſanaret filiũ eiꝰ inci. eĩm mori). i. ſiḡ vicine mortꝭ ĩ eo apparebãt euidenꝭ (dix. ġ ic. ad eũ niſi ꝛc̃) ñ ei rep̄hẽdit eũ δ petitiõe ſalutꝭ filij ſui ſꝫ δ defectu fidei: qꝛ ñ credidit plene ſꝫ ſemiplene: credidit eĩm ĩ xp̃o eẽ ꝟtutẽ ſ. ad ſanãdũ filiũ/ ſꝫ nõ credidit in eo eẽ diuitatẽ ꝑ quã ẽ vbiqꝫ: ꝛ vbiqꝫ p̄t ſanare. vñ fides fuit qñ petijt ſalutẽ; ſꝫ δfectꝰ fidei qñ req̇rebat p̄ntiã xp̄i corꝑalẽ. ex q̄ pꝫ ꝙ ñ credidit xp̃m eẽ veꝝ deũ: qꝛ ſi crediđiſſꝫ ꝙ deꝰ vbiqꝫ p̄ns eẽt ꝑ p̄ntiã maieſtatꝭ ſue ñ dixiſſꝫ deſcẽde/ ſꝫ dixiſſet cũ cẽturiõe: dic ꝟbo ꝛ ſanabiꝛ puer

meꝰ (dixit ãt ad eũ regulꝰ: dñe deſ. pu̇ſq̄ moriaꝛ fi. meꝰ) Tho. maĩfeſtat igiꝛ regulus ħ ĩcredulitatẽ ſuã: rogat eĩm vt deſcẽdat pu̇ſq̄ filiꝰ eiꝰ moriaꝛ q̄ſi xp̃s poſſet ſanare ĩfirmũ/ ſꝫ ñ ſuſcitare δfũctũ. Ly. verũtñ qꝛ ex δuotiõe repetit petitõꝫ ſuã dicẽs: dñe deſcẽde iδo exaudiꝛ a xp̃o. vñ ſeq̇ꝛ (dic̃ ei ihs: vade) letꝰ in domũ tuã: qꝛ (filiꝰ tuus viuit) .i. ꝑfecte ſanitati reſtitutꝰ ẽ de ianuis mortis: qꝛ incipiebat mori. Uñ Chry. Xp̃s ad domũ reguli ire noluit/ ſꝫ abſẽs ſanauit filiũ eiꝰ vt ꝑ ħ magꝭ declararet diuitatẽ ſuã: et ſic regulũ illumiaret ad verã fidẽꝫ (credidit hõ ꝭmoni quẽ dixit ei ihs et ibat) Ly. qꝛ fides req̇riꝛ ad obtinẽduꝫ dei bñficia (iã ãt eo deſcẽdẽte ſui occur. ei et nũ. dicẽ. qꝛ fi. eiꝰ viueret) .ſ. ꝯgaudẽdo ip̄i (ĩterrogauit aũt horã ꝛc̃.) ħ fec̃ ad certificationẽ miraclꝭ reſpectu ſui: et etiã vt ſui aſtãtes cogñſcerẽt ꝟtutẽ xp̄i (ꝛ dixerũt ei qꝛ heri hora ſeptĩa reliq̇t eũ febris) vñ Chry. Repẽte dimiſit eũ febris totaliꝛ/ vt appareret nõ eẽ nãlis ꝯualeſcẽtia. Ex ħ etiã famulos ipſiꝰ reguli ſuſcitauit ad fidẽ qꝛ ſubito viderũt eũ ꝯualuiſſe: qδ natura facere ñ p̄ot (cognouit ġ pr̃ qꝛ illa hora erat ĩ q̄ ꝛc̃.) Referẽſ ꝟbũ ſuũ ad ꝟbũ xp̄i/ ꝛ horã ĩpetrãtis ad horã recepte ſanitatis (ꝛ credidit ip̄e ꝛ domꝰ eiꝰ tota) Ly. Ad ħ eĩm factũ ẽ illud miraculũ vt iſte regulus gentilis cũ familia ſua crederet ĩ xp̃m. Tho. Xp̃s ñ ſolũ ſanauit filiũ reguli ab infirmitate: ſꝫ ip̃m regulũ ꝛ totã eiꝰ familiã ab ĩfidelitate: qꝛ credidit ipſe et domus eius tota.

Dñica XXVII. post octa. pē tecoſtes. Euā. Matth. XVIII.

In illo tpe dixit ie. d. ſ. ſilē ē regnū celoꝝ hoī regi q̄ voluit rōnē ponē cū ſuiſ ſuis. ⁊ cū cepiſſʒ rōnē ponē oblat⁹ ē ei vn⁹ q̄ debebat decē milia talēta. cū āt n̄ hrēt vn̄ redderet: iuſſit eū dn̄s ei⁹ venūdari ⁊ vxorē ei⁹ ⁊ filios ⁊ oīa q̄ habebat ei reddi. Procidēs aūt ſeruus ille rogabat eū dicēs: Pa

Simile ē regnū celoꝝ hoī regi ⁊c̄. Matt. xviij. ¶ Poſtilla. Viſ. h⁹ euā. facta eſt āno xp̄i. xxxij. vj. kal. Septē. lu. xij. fe. v. idictiōe. v. Ānimitū ill⁹ euā. dixit petr⁹ ad ihm: Dn̄e quotiens peccabit in me frater me⁹ ⁊ dimittā ei: vſq₃ ſepties? Dixit illi ihs: Non dico tibi vſq₃ ſepties, ſʒ vſq₃ ſeptuagieſſepties (ideo aſſimilatū ē regnū celoꝝ) Ly. i. ſtatuſ eccl'ie militātꝫ (hoi regi) .i. xp̄o: q̄ eſt verus hō et verus deus/ rex regum ⁊ dn̄s dn̄antiū (q̄ voluit rōnē pōere cū ſuis ſuis) .i. rōnē exigere de factꝫ humanis (⁊ cū cepiſſʒ rōnēʒ po. ob. eſt ei vnus q̄ debebat ei decē milia talēta) Ly. i. obligatuſ ad magnā penā ꝓpter multa peōā (cū aūt nō hrēt vn̄ redderet) Glo. i. cū viribus ſuis ſatiſfacere non valeret: hō eīm p ſe pōt ruere: ſʒ n̄ p ſe reſurgere (iuſſit eū dn̄s eius venūdari) q̄ɫtū ad aiaʒ (⁊ vxorē) q̄ɫtū ad corp⁹ (⁊ filios) q̄ɫtū ad opa (⁊ oīa q̄ habebat) q̄ɫtum ad tēpalia (ei reddi) nā iſta oīa venūdanɫ. i. p peōā mortalia auferunɫ (ꝓcidēs aūt ſu⁹ ille rogabat eū di. Patientiā habe ī me) dādo locū ⁊ tp̄s pn̄ie (⁊ oīa reddā tibi) p opa pn̄ie ſatiſfaciēdo iux̄ poſſe (miſertus aūt dn̄s ſerui illius) qꝛ miſericors ⁊ miſerator dn̄s (dimiſit eū) Glo. liberā a captiuitate culpe (⁊ debi. dimiſit ei) vn̄ Chꝛy. vide miaʒ dei: petierat dilatōēm ⁊ accepit oīm peōōrum remiſſionem: (egreſſus āt ſu⁹ ille) .i. a facie dn̄i ſui p recidiuū peōi (inuenit vnū d̄ ꝯſuis ſuiſ) Ly. i. d̄ hoīb⁹ q̄ ſūt ſui dei cū ipo (q̄ debebat ei cētū denarios) .i. modicum eū offendebat qꝛ offenſa in hoīeʒ modica ē/ reſpectu offenſe cōmiſſe in deum (⁊ tenēs ſuffocabat eū) Ly. i. ſtrāgulabat (dicēs Redde qđ debes) Ly. in quo oſtēdiɫ auſteritas in repetēdo vindictā a ꝓximo (⁊ ꝓcidēs cōſu⁹ ei⁹) Glo. iō debuit miſereri qꝛ ꝓcidit: ⁊ qꝛ ſu⁹ eiuſdem dei fuit (rogauit eū dicēs: patiētiā ha. in me et oīa reddā tibi) Ly. q. d. parat⁹ ſū ſm̄ poſſibilitatē meā ſatiſfacere tibi (ille aūt noluit/ ſed abijt et miſit eum in carcerē donec redderet debitum) Ly. in q̄ notaɫ crudelitas ī modo repetēdi vindictā (vidētes aūt cōſerui eius) Glo. interl'. i. angeli qui refert ad deū geſta hoīm: vtʒ Apoc. xxij. cōſeru⁹ tu⁹ ſū ⁊ fratrū tuoꝝ (q̄ fiebāt) oīa opa q̄ agim⁹ ⁊ ſupplicia q̄ patimur vidēt (ꝯtriſtati ſunt valde) Glo. ꝓpter afflictionem xp̄iani. Notanduʒ q̄ angeli contri=

ftant ad culpā/ ⁊ letant ad pniaꝫ: vtꝫ Lu. xv. Gaudiū est angel' dei sup̄ vno pctōre pniam agente (⁊ venerūt ⁊ narrauerūt dn̄o oia q̄ facta fuerāt) .s. q̄rimoniā de psecutorib' ꝓponendo (tūc vo. eū dn̄s su') Lx. Ista vocatio fit in morte/ vbi de oib' reddem' rōnē (serue nequā/ oē debitū dimisi tibi) Lx. .i. magnā offensaꝫ in me cōmissā (qm̄ roga. me: Nōne ḡ optuit et te miseri ꝯfui tui) parua remittēdo (sic et ego tui misertus sum: et iratus dn̄s ei' tradidit eum tortoribus) Lx. .i. demonib': q̄ in h̄ executores sūt diuine iusticie (donec redderet vniuersum debitū) Gor. .i. in perpetuum: qꝛ ibi non est locus redēptionis vł satisfactiōis sꝫ cōdēnatiōis (sic et pr̄ meus celestis faciet vobis si non dimiseritis vnusq̄sq fratri suo) vnde Hiero. Formidolosa sentētia: si parua fratri nō dimittimus magna nob a dō nō dimittunt: vn̄ Greg. Cōstat ex iā dictis/ q̄ si hoc qđ in nos delinquit/ ex corde nō dimittimus illud a nobis p̄ penitentiā dimissuꝫ fuisse nō gaudeam' (ex cordibus vr̄is) qꝛ non sufficit ore dimittere solū/ sꝫ et corde. Vn̄ Hay. sup̄ Mat. v. Nihil ꝓdest ore dimittere q̄ seruat iracūdiā in mente. Vn̄ circa p̄ns euangeliū vbi dr̄: Misertus aūt dn̄s serui illius dimisit eū/ ⁊ debitū dimisit ei: Querit: vtꝝ deus sit magis misericors q̄ iustus/ vł ecōuerso. Rn̄det q̄ de' sicut est misericors sic et iust': ⁊ ecōuerso: tn̄ misericordie effect' pl' in nob relucet q̄ iusticie: ⁊ idō qꝛ de' parcit in se peccātib': ⁊ misericordia ei' a ꝓgenie in ꝓgenies: ⁊ qꝛ effectus mie magis relucet q̄ iusticie: idō de' dr̄ nob magis misericors q̄ iust' ⁊c. Nec mir si de' mō sit misericors: habet eīn triplex forum: Vnū est in p̄nti vita toti' misc̄die: qꝛ mō misc̄dia audit causas: ⁊ iusticia facit ferias. vn̄ Esa. xvj. Preparabitur in misericordia soliū ei'. Idō oēs causas iusticia mittit ad thronū gr̄e. Vn̄ ad Heb. iiij. Adeam' cū fiducia ad thronū gr̄e eius/ vt misericordiā ꝯsequamur. Aliud forum erit i iudicio extremo qđ erit pure iusticie vbi iusticia audit causas ⁊ misericordia facit ferias: Et idō misericordia omnes causas deinceps remittit ad solium iusticie. vnde Esa. ix. Sup̄ soliū dauid ⁊ sup̄ regnū ei' sedebit: vt ꝯfirmet illđ ⁊ corroboret in iudicio ⁊ iusticia amodo et vsq in sempitnū. Tertiū forū erit i purgatorio qđ ē forū mixtū. q̄rit ibi iusticia q̄ penā infliget: ⁊ misc̄dia/ q̄ gliam dabit. Vn̄ Ps. lxxxviij. Mia ⁊ veritas p̄cedēt faciē tuā. ⁊ ibi existēs dicere pōt illđ Ps. Misericordiā et iudiciū cātabo tibi dn̄e: ⁊ duo h̄ audiui: qꝛ ptās dei ē/ ⁊ tibi dn̄e misericordia: qꝛ tu reddis vni. iux̄ opa sua ⁊c. Sequit Donec redderet vniuersum debitū. Vbi notādū q̄ dupl'r dicūt pctā redire. Prio:

tiētiā habe i me: ⁊ oia reddā tibi. Misert' āt dn̄s fui illi' dimisit eū: ⁊ debitū dimisit ei. egressus āt fu' ille iuenit vnū đ ꝯseruis suis q̄ debebat ei cētū denarios: et tenēs suffocabat eū dicēs: redde qđ debes. ⁊ pcidēs ꝯfu' ei' rogabat eū dicēs: Patientiā habe i me ⁊ oia reddā tibi. Ille āt noluit ꝫ abijt et misit eū i carcerē dōec r̄dderet debitū. Videtes āt ꝯfui ei' q̄ fiebāt ꝯtristati sūt valde: ⁊ venerūt ⁊ narrauerūt dn̄o suo oia q̄ facta fuerāt. tūc vocauit illū dn̄s su' ⁊ ait illi. Fue nequā oē debitum dimisi tibi qm̄ rogasti me: Nōne ḡ oportuit ⁊ te misereri ꝯfui tui sic ⁊ ego tui misert' sū: ⁊ iratus dn̄s ei' tradidit eū tortoribus quosq redderet vniuersum debitū. Sic ⁊ pr̄ me' celestis faciet vob: si nō remiseritꝭ vnusq̄sq fratri suo de cordib' vr̄is.

qꝛ ñ redeāt q̄tū ad maculā vł reatū / sꝫ q̄tū ad ingr̄titudinē. q̄ ei pꝰ acceptā remissionē ad pctm̄ vadit / grꝰ delinq̄t: qꝛ igratꝰ tāto bñficio extitit: et tał ingr̄titudo pctm̄ recidiuātꝭ agg̃uat / qꝛ penā pctōꝝ p̄teritoꝝ videt̃ secū reducere. vñ dꝛ in decre. Iteratio culpe idu cit agg̃uationē pene. ij. q. v. ca. bi q̄ Scd̄o dicūt̃ redire q̄tū ad penā subalē. sic̄ em̄ in celo est vnꝰ denariꝰ. i. vna btitudo subalis: lꝫ vnꝰ magis altero ꝑcipiat. vñ de h̄ dic̄ apłs: Sic̄ stella differt a stella i clari. ꝛc̄. Vñ etiaꝫ magr̄ sen. li. iiij. dis. xlix. dic̄: Electus ab electo differt i claritate mētis et corꝑis. Vñ etiā Ioh. xiiij. In domo p̄ris mei mā. mł. sē ꝛc̄. Sic in iferno ē vna pēa subał ꝑ modū dāni. s. carētia visionis diuine: alia per modū sensus. s. v̄mis ꝛ ignis: ꝛ vtraqꝫ pēa debet̃ ꝓ q̄libet pctō mortali. s. ƀm plus vel minꝰ. Dicūt̃ q̄ pctā redire: qꝛ recidiuāti eadē pena debet̃ q̄ue q̄ ꝓus / lꝫ sit maior: sic̄ dic̄ btūs Iaco. ij. c. Qui in vno offendit / factus est oīm reus.

Dñica. XXIII. post octa. pētecostes. Euan. Matth. XXII.

In illo tempe Abeuntes pharisei ꝯsiliū inierūt vt capent iesum in sermōe. Et mittūt ei discipłos suos cū herodianis dicētes: Mgr̄ scimus qꝛ verax es: ꝛ viā dei ī ve=

¶ Postilla. Abeuntes pharisei cōsiliū inierūt ꝛc̄. Mat. xxij. Mar. xij. Lu. xx. Hāc histo. dixit dñs āno eiꝰ. xxxiij. xj. kał. ap̄lis. fe. iij. lu. xij. indictiōe. vj. Añ initiū illꝰ euā. scribit. s. mat. i p̄cc. c. qꝛ xp̄s loq̄bat̃ p̄ncipibꝰ iudeoꝝ / ꝛ phariseis ꝑabolā istā dicēs: Hō p̄rfamilias plātauit vineā ꝛ locauit eā agricoł. cū āt tp̄s fructuū appropinq̄sset / misit ƀuos suos ad agricolas vt acciperēt fructꝰ eiꝰ: ꝛ agricole app̄hēsis ƀuis eiꝰ aliū ceciderūt / aliū occiderūt: aliū v̄o lapidauerūt. nouissime misit ad eos filiū suū di. verebūt̃ forsit ā filiū meū. agricole v̄o app̄hēsū eū eiecerūt ex vineā ꝛ occiderūt. et cū audissēt p̄ncipes sacerdotū ꝑabolā istā / cog̃uerūt qꝛ de ip̄is diceret. ꝛ q̄rētes eū tenere timuerūt t̄bas: qꝛ sic̄ ꝓphaꝫ eū habebāt: et relicto eo (Abeūtes pharisei) vñ Chry. ab ipso xp̄o (ꝯsiliū iierūt vt ca. le. i ser.) Ly. qꝛ nō poterant eū capeꝛ i malo oꝑe. et qꝛ facilꝰ capit̃ hō in v̄bis q̄ i factis (ꝛ mittūt ei dis. suos) Ly. q̄si hoīes sibi incognitos ƀm estimationē eoꝝ / vt corā ip̄is audaciꝰ loq̄ret̃: et laxaret linguā ad aliq̄d dicēdū vñ posset capi i v̄bis (cū herodianis. Ly. isti herodiani erāt milites herodis q̄ iterfecit iohānē bap. ꝛ venerāt ad diē festuꝫ in hierłꝫ: qꝛ ista q̄stio fuit facta fe. iij. añ passionē xp̄i. Et de herode legit̃ / qꝛ ip̄e erat ꝓtunc in hierłm in die passiōis xp̄i qꝛ venerat in hierłm ꝓpꝰ solēnitatē paschalē. sic̄ g̃ milites herodis missi sūt cū discipuł phariseoꝝ / vt discipuli phariseoꝝ possent eū capeꝛ in ƀmone: et milites herodis stati capent eū vt punirētur i corꝑe. sic̄ g̃ ptꝫ q̄liter maliciose agebant ꝯ eū sibi adulādo / vt faciliꝰ induce=

rẽt eũ ad dicẽdũ aliqd ꝫ ptãtẽ cesarꝭ (di-
cẽtes: migr sci. q2 ve. es: ꝛ viã dĩ i ve. do.)
Ly. s. i sana doctria (ꝛ ñ est tibi cu. ð aliꝗ
ꝛc.). q. d. nõ dimittis timoꝛe cuiuscunqꝫ
bois / etiã ipatoꝛis
dicere xitatẽ (dic g̃
nob qd ti. videt: lꝫ
cẽ. da. cesari an ñ?)
Beð. i homel. pñtꝭ
euã. Dissẽsio erat i
pplo iudeoꝝ. aliq
dicebãt illicitũ esse
iudeis: qꝛ sibi reco-
gnoscerent hr̃e ali
quẽ dñm i terrꝭ: sꝫ
solũ deũ q ẽ i celꝭ id
circo nõ esse licituꝫ
dare cẽsuꝫ cesari q
dãt ðcias victias ꝛ
oblatiões deo celi.
ecõtrario autẽ alij
asserebant: qꝛ erat
dare licitũ tributũ
romanis: q2 ꝓ de-
fensiõe patrie ꝛ ter
re militabant: ꝛ ab
hostibus ꝛ latroni
bus defendebãt: ꝛ
pacẽ int̃ hoies con
seruabãt. Hãc aũt
qstionem maliciose
ꝓponebãt xp̃o. co-
gitauerñt eñ intra
se: aut rñdebit pro
nobis: aut oĩno ta-
cebit. si rñdebit ꝓ
nobis: nos non de-
bemus soluere tri-
butũ: tũc icurret in
dignationẽ cesaris
ꝛ statĩ milites hero
dis capiẽt eũ vt pu
niat. si rñdebit pro
cesar̃ qꝛ debem9 sol
uere tributũ: tũc i-
currit indignationẽ ppli. si oĩno tacebit:
tunc dicem9 q2 veritatẽ timet dicere ꝓpt̃
timoꝛẽ hũanũ (Cognita aũt iesus neqtia
eoꝝ dixit: qd me tẽptatꝭ hypocrite?) Ly.

q. d. nõ qritꝭ xitatẽ addiscere / sꝫ me verb
cape (ostẽ. mi. nũ. cẽ.) .i. nũmũ q dat ꝓ
cẽsu annuo ipato. (at il. ob. ei de.) Ly. q2
iste nũm9 q debebat ꝓ annuo cẽsu a qlibꝫ
capitaneo dom9 va
lebat. x. nũmos vsu
ales: et iõ vocabat
denari9 ꝛ erat argẽ
te9 (ꝛ ait il. ie. cui9 ẽ
ima. h et supscp.)
Ly. q2 imago cesa-
ris erat ipꝛessa i il-
lo ꝛ nomẽ ei9 in cir
cũitu (di. ei cesarꝭ)
vñ Hiero. tybe. sũ
q passus ẽ dñs (tũc
ait illꝭ red. g̃ q sũt ce.
cesari) Hoꝛ. Sicut
tributũ et pecũias
ꝑ qs ꝯfitemini vos
xp̃e subiectos eẽ illi
(ꝛ q sũt dĩ do) .i. de-
cias pmitias obla-
tiões atqꝫ victias.
sic fecẽ ipe xp̃s q red
didit tributa cesari
ꝓ se ꝛ pro petro: ꝛ
deo reddidit q dei
patrꝭ sũt / faciẽs vo
lũtatẽ eius semp.

¶ Postilla.

Loqnte iesu ad
tur. Math. x.
mar. v. lu. viij. Hi
sto. h9 euã. fcã ẽ an
no chꝛisti. xxxj. iiij.
Id. nouẽ. feria. iij
lu. vij. idi. iiij. An
initiũ illi9 euã. scri.
s. Mat. i e. c. qꝛ di-
scipli Jo. ba. acces
serñt ad iesũ di. qre
nos ꝛ pharisei ieiu
nam freqnt: disci
puli aũt tui nõ ieiu
nãt? Dixit illis ihs: Nũqd pñt filij spõsi qꝛ
diu cũ illꝭ ẽ spõsus lugerẽ? veniẽt ãt dies cũ
ab eis auferet spõsus ꝛ tũc ieiu. ꝛc. Tũc
seqt euã. ho. Loqnte iesu ad tur. ecce pn-

ritate doces: ꝛ nõ ẽ tibi cura ð
aliq: ñ eñ respicis psonã hoim.
Dic g̃ nob qd tibi videt: lꝫ cẽsuꝫ
dare cesari an nõ? Cognita aũt
ihs neqtia eoꝝ dixit: Quid me
tẽptatꝭ hypocrite? ostendite mihi
nũmisma cẽsus. At illi obtulerñt
ei denariũ: ꝛ ait illis ihs: cui9 ẽ
imago h et supscptio? Dicũt ei
Cesaris: Tũc ait illꝭ: Reddite g̃
q sũt cesarꝭ cesari: ꝛ q sũt dĩ deo

Dñica. XXIIII. post oct. Pẽ-
tecostes. Euãgeliũ Mat. IX.

In illo tpe loquẽte iesu ad tur-

ceps vnus accessit) Ly. q̄lis aūt fuerit p̄n
ceps iste nō exp̄mit̄/ sʒ hr̄ Mat. v. ꝛ Lu.
viij. vbi d̄r q̄ erat p̄nceps synagoge noīe
iayr⁹. Judei enī hēbāt tm̄ vnū tēplū vbi
poterāt offerre ꝛ īmolare. s. ī hierl̄m: sʒ ī
alijs ciuitatib⁹ ꝛ vill̄
hēbāt loca determi-
nata in q̄b⁹ ꝯuenie
bat ppl̄s ad orādū
ꝛ ad audiēdū v̄bū
dei ꝛ tractandū de
his q̄ ptinebant ad
cōem vtilitatē ppl̄i
ꝛ ille q̄ p̄erat cuius
auctē ꝯgregatio fie
bat dicebat̄ p̄nceps
synagoge: et tal̄ e-
rat iste q̄ accessit ad
iesum (ꝛ adorabat
eū) humilit̄: q̄r ceci
dit ad pedes ei⁹. s.
faciēdo sibi reuerē
tiā debitā (dicēs: D̄ne filia mea mō defun
cta ē: sʒ veni īpone manū tuā sup eā et vi-
uet) Mar. v. d̄r: q̄ dixit eā esse ī extremis
Lu. viij. d̄r q̄ moriebat̄: Et h̄ est verū q̄n
p̄r recessit ab ea: sʒ anq̄ veniebat ad iesū
mortua est: ꝓpt̄ q̄d nūcij venerūt d̄ domo
q̄ dixerunt: Noli vexare mgr̄m: q̄r defun-
cta ē filia tua: credētes q̄ xp̄s n̄ potuisset
suscitare eā a mortuis/ lʒ posset eā sanare
(ꝛ surgēs ih̄s seq̄bat̄ eū ꝛ disci. ei⁹) Ly. p-
gēs ad domū ei⁹ ꝓpt̄ fidei sui meritū (ꝛ ec
ce mĺier q̄ sanguis fluxū patiebat̄. xij. an
nis) Lu. viij. d̄r q̄ ī medicos erogauerat
oēʒ sbāʒ suā nec ab vllo potuit curari (ac-
cessit retro) xp̄s erat ī turba magna q̄ eū
cōprimebat: vt hr̄ Mar. v. ꝛ iō de facili n̄
potuit hr̄e accessū ad eū (ꝛ teti. fim. vesti.
ei⁹) Hor. indignā se reputabat tāgere pe
des dn̄i: vl̄ etiā plenitudinē vestimēti. ha
bebat em̄ xp̄s fimbrias iux̄ ꝯsuetudinē iu
deoꝝ s̄m p̄ceptū legis: vtʒ Nu. xv. (dice
bat em̄ ītra se) s. firmit̄ credēdo (si tetige.
tm̄ vesti. ei⁹ sal. ero) s. ab hac īfirmitate
Magna fides mĺieris q̄ credidit tātā v̄tu-
tē eē ī vestimēto xp̄i q̄ ei⁹ tactu sanaret̄/ q̄
p medicos sanari n̄ poterat: p q̄b⁹ tm̄ expē
dit q̄ depaupata fuit: vt d̄r Lu. viij. (At

bas: ecce p̄nceps vn⁹ accessit ꝛ
adorabat eū di. D̄ne filia mea
mō d̄fūcta ē: ƀ vēi īpone manū
tuā sup eā ꝛ viuet. ꝛ surgēs ih̄s
seq̄bat̄ eū ꝛ discipl̄i ei⁹. Et ecce
mĺier q̄ fluxū sanguis patiebat̄
duodecī ānis accessit retro ꝛ te
tigit fimbriā vestimēti ei⁹. Dice
bat aūt intra se: Si tetigero tm̄
vestimētū ei⁹ salua ero. At ih̄s
ꝯuersus ꝛ vidēs eā dixit: Cōfi-

ih̄s ꝯuer. ꝛ vi. eā di. Cōfide filia fides tua
saluā te fecit) Hor. Nō dixit ego sanaui te
sʒ fides tua saluā te fecit: vt vitādā ostēta
tionē doceat/ ꝛ meritū fidei extollat. (Et
salua fctā ē mĺier ex illa hora) Et Amb.
videt̄ velle: q̄ hec
mĺier erat martha
v̄go soror btē ma-
rie magdalene ꝛ sā
cti Lazari. ¶ Notā
dū q̄ ī via eūdo ad
filiā p̄ncipis archi-
synagogi: sanauit
mĺiereʒ istā p tactū
vestis sue: vt sic p̄n
ceps ille in fide soli
daret̄ (Et cū venis
set iesus in domuʒ
p̄ncipis et vidisset
tybicines) scʒ car-
men lugubre canē-
tes. Antiq̄t⁹ em̄ ta
les ad exeq̄as vocabāt̄/ vt suo carmīe ali
os ꝓuocarēt ad luctū (ꝛ turbā tumulātē)
.i. lachrymātē ꝛ eiulātē (dicebat: recedi-
te) nolite flere: vt hr̄ Luc. viij. p h̄ q̄ dicit
nolite flere/ docet nos q̄ mortuos nr̄os n̄
debem⁹ excessiue deflere: p̄serti cū fuerint
boni hoīes: q̄r lʒ moriant̄ mūdo/ viuūt tn̄
d̄o: ipos em̄ nō amittim⁹/ sʒ p̄mittim⁹: vt
dicit Aug. In veteri testamēto triste fuit
mori ꝛ terribile: q̄r tūc oēs ī infernū d̄scē
derūt. vn̄ Job. xvij. Infern⁹ dom⁹ mea ē:
ꝛ ī tene. stra. lec. meū ꝛc̄. vn̄ Isi. li. xx. de
sum. bo. Illi plorādi sūt ī morte q̄s mise-
ros ifern⁹ recipit ex hac vita: n̄ q̄s celesti
aula letificās icludit ꝛc̄. (nō est em̄ mor.
puel. sʒ dor.) Ly. hoc dixerat: q̄r poterat
eaʒ ita facilit̄ suscitare a morte sic̄ hō pōt
aliū hoīeʒ a somno excitare (ꝛ deride. eū)
Ecce deridet̄ dn̄s ih̄s xp̄s/ nec irascit̄ nec
arguit eos (ꝛ cū eiec. eēt tur.) lamētātiū/
tumultuātiū/ ꝛ d̄ridētiū: q̄r ex q̄ erāt icre-
duli ꝛ derisores xp̄i/ nō erāt digni videre
miraculū (ītrauit) s. ad locū vbi puella ia
cebat cū p̄re ꝛ m̄re ei⁹ petro/ iacobo/ ꝛ io-
hāne: vt hr̄ Mat. v. ad h̄ vt essent testes
miracl̄i (ꝛ tetigit manū ei⁹ ꝛ dixit) clamā
do: vt hr̄ Mar. v. Thabitacumi: q̄d int̄-

de filia: fides tua saluā te fecit: ⁊ salua facta ē mulier ex illa hora. Et cū venisset ih̄s in domū p̄ncipis et vidisset tybicines et turbā tumultuātē dicebat: Recedite nō est eñ mortua puella sed dormit. et deridebāt eum. Et cū eiecta esset turba: intrauit ⁊ tenuit manū eius et dixit: Puella surge. et surrexit puella. Et exiuit fama hec in vniuersam terram.

pretaẜ (puella/ tibi dico surge) s. de lecto mortis (⁊ ꝯfestim surrexit puella et ambulabat/ ⁊ iussit illi dare manducare) ⁊ h̄ in signū vere resurrectiōis: ⁊ stupuerūt parentes ei⁹/ qb⁹ p̄cepit ne alicui dicerēt qđ factum erat: vt h̄r Lu. viij. s. ad insinuandū humilitatē (⁊ exijt fama h̄) scʒ tāte potētie (in vniuersam terrā) illā. ¶ Notā. circa p̄ns euāge. vbi dr̄: Confide filia/ fides tua saluā ⁊c̄. Notādū ꝙ fides xp̄iana ē firma ⁊ vera. Hoc p̄mo ptʒ ex miraculorū factiōe: in nulla eñ alia fide/ seu secta fiūt miracula nisi i nr̄a fide/ q̄ ab initio mūdi fuit miraculis ꝯfirmata: vt ptʒ tp̄e ꝓpharū/ q̄ eā ꝓphetabāt et ꝯscribebāt. Itē in nouo testamēto tp̄e xp̄i et tp̄e apostoloꝝ q̄ eā predicabant/ et in cordibus hominū plantabant. Sil'r et sancti q̄ post apostolos predicauerūt fidē: sicut patet in legenda sanctorum. Itē etiā sarrhaceni confitenẜ/ ꝙ mahomet nullum miraculum fecit. Secundo ptʒ ex tyrannorū ꝑsecutiōe: omne eñ regnū videẜ esse ꝯsumptū q̄nq̧ ab inimicis ꝓpter eorū potentiā. Exemplū de regno assyriorū et grecoꝝ ⁊ romanoꝝ: ⁊ sic de alijs. Fideles autē ꝓpter fidē christi quā tenebāt et defendebāt/ marias ⁊ generales ꝑsecutiōes ml'to tp̄e ab imꝑatoribus/ a regib⁹/ a p̄ncipib⁹/ a iudicibus et potentibus mūdi passi sunt: vt dicit btūs Aug. et nō potuerūt ip̄am fidē xp̄ianam extirpare: sʒ q̄tidie crescebat et augmētabatur. Itē notandum hic/ ꝙ quando homini infundiẜ fides/ tunc etiā infunduntur omnes alie v̄tutes: ⁊ ideo oportet vt homo agat s̄m fidē et alias v̄tutes q̄s recipit: al's in eo fides et v̄tutes essent frustra: et meli⁹ esset fidē non habere/ q̄ⱥ eā malis oꝑibus impugnare et negare. Un

apl's: Cōfitenẜ se nosse deū: fact' āt negāt. Ubi diligenter est notādū/ ꝙ mali xp̄iani peiores sunt sarrhacenis q̄ⱥtū ad q̄ttuor: Primo: q2 sarrhaceni xp̄m negant v̄bo/ sʒ isti facto: pei⁹ est eñ factū/ q̄ⱥ v̄bū: tales eñ sunt sil'es militibus pylati q̄ genua flectebāt corā iesu dicentes: Aue rex iudeoꝝ: ⁊ ꝑcutiebant eū palmis. tales etiam sunt significati ꝑ illā ficū habentē solū folia: cui xp̄s maledixit: q̄ stati aruit. Secūdo: q2 sarrhaceni ex ignorantia xp̄m negant: Non enim credūt ip̄m esse verum deum ⁊ dominū suū si eñ scirēt multi eoꝝ saluarētur per bona oꝑa que faciunt: xp̄iani aūt sciunt et firmiter credunt iesum xp̄m esse dominum suum: ⁊ tamen ei negant debitum obsequiū/ quod malus malum videtur esse. Exemplum: si duo homines negarent debitū obsequiū regi/ ita ꝙ vnus diceret: Dn̄e nescio ꝙ debeā vobis obsequiū hoc exhibere: si eñ scirē/ libēter exhiberē: alter v̄o diceret: scio ꝙ h̄ obseq̄um vob̄ debeo/ sed nolo vobis exhibere: manifestū est/ ꝙ magis offenderet regē. Tertio: q2 sarrhaceni legē suā obseruāt: tales aūt nulli⁹ leg' esse videnẜ: q2 nec sarrhaceni nec xp̄iani sūt: ⁊ ideo tales sine lege peribūt. Quarto: q2 tales videnẜ esse apostate a fide q̄ⱥtū ad rem fidei: videntur etiā periuri eorū que in baptismo promiserunt. s. renūciare diabolo ⁊ pompis eius. Et ideo malo xp̄iano fides erit ad cumulū damnatiōis ei⁹: q2 grauius peccat xp̄ianus fornicando/ ⁊ alia q̄ ꝓhibentur in lege et euāgelio transgrediendo q̄ⱥ paganus: etiam plus punieẜ ⁊ ꝓfundius damnaẜ. Un̄ de hoc diciẜ in decre. Fidelis malus/ peior est infideli: ⁊ grau⁹ peccat: et pena grauior sibi debeẜ. j. q. j. nouit

Ingressus ihs pambu. rc. ¶ Postilla Lu. xix. Historia hui⁹ euã. facta ẽ anno xpi. xxxiij. xvj. kal. aplis. lu. vij. indi. vj. Añ initiũ illi⁹ euã. scribit. s. Lu. in p̃ce. ca q̄ q̄dã adolescẽs iterrogauit iesum di. Mgr̃/ q̄d facie- do vitã et̃nã possidebo? dixit ãt ei iesus: Si vis ad vitã ingredi/ sua mãdata. q̃ ait: Hec oĩa custodiui a iuuẽtute mea: q̄d adhuc mihi deest? Ait illi ih̃s: Si vis pfect⁹ ẽe: vade r vẽde eĩa q̃ hẽs/ r da paupib⁹: r hẽbis thesaurũ in celo: r veni et seq̃re me. His ille auditis ɔtristat⁹ ẽ: q: diues erat valde Uidẽs illũ ihs tristem factũ dixit: q̃ difficile q̃ pecunias hñt i regnũ dĩ itrabunt. Ly. Difficile dic̃ r nõ ĩpossibile: q: difficile ẽ diuitias possidere/ et nõ teneri nimis amore eaꝝ. Facil. ⁹ẽ camelũ p forame ac⁹ trãsire q̃ diuitẽ itrare in regnũ dei. Ly. h nõ itelligit d̃ q̄lib3 diuite/ s3 de diuite ɔstituẽte fine in diuiti s/ r totã ɔfidẽtiã suã. q̃ Mar. x. d̃r, q̄ difficile ɔfidẽtes i pecunijs/ itrabunt in regnũ dei. Ly. possessio diuitiarũ reddit hoie3 difficilẽ ad pfectionem acq̄rendã: nõ tñ facit impossibilẽ: q: abraã fuit diues valde r tñ pfect⁹: vt habetur Gẽñ. xvij. Et ido dicit Eccl. xxxj. Btũs vir diues q̃ inuẽt⁹ ẽ sine macula. et seq̄t: Et q̃s ẽ h et laudabim⁹ eũ. q. d. vix et cũ difficultate iuenit. et audit; his discipuli mirabant valde di. Quis g̃ poterit saluus fieri. ait ill': q̄cũq ĩpossibilia sũt apd hoies/ possibilia sẽ apd deũ: q: sic dic̃ Beda: de⁹ põt cupiditatẽ terrenoꝝ cõuertere ad cupiditatẽ et̃noꝝ: vt pꝫ Sap̃. xiij. Potẽs es dñe ex oĩb⁹ saluare. Uñ q̃ illd̃ qd̄ supest/ paupib⁹ tribuũt r cos sibi amicos ɔstituũt regnũ celoꝝ intrare pñt: vt3 Lu. xvj. Facite vob̃ ami. de mã. iniq̃tat; vt cũ defe. re ci. vos in et̃na ta. silr q̃ diuitijs suis opa mie exercẽt. s. cibãdo esuriẽtẽ: potãdo sitiẽtẽ: hospitando pegrinũ: vestiẽdo nudũ: r sic d̃ alijs. Uñ Matth. xxv. esuriui r dedistis mihi rc. Uenite bñdicti patris mei possi. vob re. pa. a ɔsti. mũ. Tũc postmodũ sequit euan. bo. (Ingressus iesus pam. hieri.) q̃ ciuitas distat ad vnã dietã a hierlm: (r ecce vir noie zache⁹.) Hoc. Noiat exp̃sse tã q̃ dignus noie: q: in li. vite erat scptũ nom et⁹ (r h erat pn. pb.) Ly. ñ tm̃ pblican⁹/ s3 pnceps publicanoꝝ. I q̃ apparet maior miscd̃ia dei in ei⁹ vocatiõe: vt ibi abũdauit delictũ/ supabũdaret r grã (r ipse di-

Dñica. XXX. post octa. pentecostes. Euan. Cũ subleuasset oculos iesus. Hoc euan. q̄re in dñica ĩ medio q̄dra. s. Letare: q: bis legit hoc euan. in anno. In festo dedicatiõis templi Euangelium. Luce. XIX.

In illo tempe Ingressus Jesus perambulabat hiericho. Et ecce vir nomine zacheus: et hic erat princeps publicanoꝝ et ipse diues

ꝛ q̃rebat videre iesū q̄s eēt: ꝛ n̄ poterat p̄ turba: qꝛ statura pusillꝰ erat. ꝛ p̄currēs ascēdit ī arboꝛe sycomoꝛū vt videret illū: qꝛ īde erat trāsiturꝰ. Et cū veīsset ad locū: suspiciēs ih̄s vidit illū ꝛ dixit ad eū: Zachee festinās descēde: qꝛ hodie in domo tua optet me māere. ꝛ festinās d̄scēdit ꝛ excepit illū gaudēs. Et cū viderēt oēs murmurabāt dicētes: ꝙ ad hoīez pctōꝛem diuertisset. Stās aūt zacheꝰ dixit ad dn̄m: ecce dimidiū bonoꝝ meorū dn̄e do paupibus: ꝛ si q̃d aliquē d̄fraudaui r̄ddo q̃druplū. Ait ih̄s ad eū: qꝛ hodie salꝰ huic domui facta ē: eo ꝙ ꝛ ip̄e sit filius abꝛae. Venit em̄ filiꝰ hoīs q̃rere ꝛ saluū facere qd̄ p̄ierat.

ucs) Ly. qꝛ auarꝰ fuit in acq̄rēdo (ꝛ q̄rebat) .i. desiderabat (videre iesū q̄s eēt) ī p̄sona: ꝛ h̄ ex deuotiōe (ꝛ nō poterat p̄ꝛe turba) Ly. ex q̄ p̄tz deuotio p̄pli ad xp̄m (qꝛ statura pusillꝰ erat) .s. ī p̄sona coꝛp̄is (ꝛ p̄currens) .i. p̄ alijs currēs (ascendit ī ar. sycomorū) Hoꝛ. vt qd̄ natura minꝰ haberet ascēsu arboꝛis suppleret. Sycomorꝰ est arboꝛ moꝛo silis in folijs: s3 altitudīe p̄stās: ꝛ interp̄taꝶ ficus fatua. ꝛ significat crucē xp̄i q̄ gētilibꝰ stulticia ē: iudeis ꝟo scādalū xp̄ianis autē dulcedo ꝛ honoꝛ (vt videret illū: qꝛ īde erat trāsiturꝰ) .s. ex illa p̄te q̄ erat sycomorus. Queritꝶ q̄d mouit eū ad hoc vt sic desideraret videre iesum? R̄ñdetur s̄m Aug. ꝙ ipse auditu audiuit eam famā vndiq3 circūuolantē de iesu ꝙ solo verbo infirmos curaret: ḡ desiderabat ip̄m videre (ꝛ cū venisset) .s. iesus (ad locū / suspi. iesus vidit illū) nō tm̄ visu coꝛp̄is / s3 etiam respectu pietatis ꝛ mis̄cdie (ꝛ dixit ad eū) tanq̄ iā dignū diuīo eloquio (Zachee festi. descēde) vocat eū ex noīe ad ostēsionē sue infinite sapiē q̄ ꝛ nos oēs nouit et noīat. Vn̄ in ps̄. cxlvj. Qui nūerat mul. stel. ꝛ oībꝰ eis noīa vocat (qꝛ hodie ī do. tua opoꝛtet me manere) Ly. in domo materiali / p̄pt̄ refectionē xp̄i ꝛ discipuloꝝ suoꝝ: ꝛ in domo sp̄ūali ꝯsciē p̄ gr̄e infusionē (at ille) .s. zacheꝰ (festinās) Hoꝛ. nō p̄crastinās / nō se excusans (descēdit) nō tm̄ descēsu locali sed ꝛ mētali p̄ hūilitatē (et excepit illū) sc3 xp̄m (gaudēs) .s. de tāti hospitis aduētu (ꝛ cū viderēt oēs) .i. pharisei ꝛ alij malignātes s. ꝙ intrauit in domū publicani: (murmu. dicētes ꝙ ad ho. pctōꝛe3 diuertisset) Ly. ꝛ h̄ irrōnabilit̄ fecerūt: qꝛ nullus rōnabil'r p̄ōt murmurare si medicꝰ visitet egrotū ad ipsum sanādū. insup̄ false iudicauerūt de zacheo: qꝛ iā p̄ctōꝛ nō erat / s3 vere penitēs (Stās aūt zacheus dixit a dn̄m) q̄si paratꝰ ei obedire (ecce dimidium bo. me. do paup̄ibus) Non dicit dabo ī futuro sc3 post moꝛtē meā: s3 do in p̄sēnti: qꝛ vnꝰ denariꝰ in vita plꝰ valet q̄ mille pꝰ moꝛtē (ꝛ si q̄d aliquē d̄fraudaui reddo q̄druplū) ḡ in q̄tūcūq3 modico. In hoc autem ꝙ ponit sub dubitatione di. Si q̄d aliquē defraudaui: ostēdit se nō multū defraudasse (reddo) nō dic̄ reddā: qꝛ teneꝶ hō statim r̄stituere res iniustas iux̄ oē posse suū. vn̄ Aug. nō dimittiꝶ pctm̄ nisi ablatū restituaꝶ (q̄druplu3) vtinā vsurarij et raptoꝛes ꝛc̄. redderent simplū (ait āt ih̄s: qꝛ hodie huic do. sa.) a d̄o (facta ē) Hoꝛ. toti familie: ꝛ specialr̄ ꝯsciē zachei q̄ facta ē domꝰ dei p̄ gr̄a3 inhabiātē (eo ꝙ ꝛ ip̄e ꝛc̄.) vn̄ Bed̄. Zacheꝰ filꝰ abꝛae d̄r: nō qꝛ de stirpe eiꝰ genitꝰ / s3 qꝛ ē fidē eiu3 imitatꝰ: ꝛ sicut ille terrā domūq3 paternā deseruit: ita iste zacheꝰ dimidiā partē bonoꝝ suoꝝ paup̄ibꝰ distribuit. ex his videꝶ ꝙ ñ fuit iudeꝰ s3 paganꝰ qꝛ oēs iudei d̄ stirpe abꝛae d̄scēderūt: ꝛ idē vid̄ꝛ dicere Amb. (ve ei ꝛc̄.) Hoꝛ. d̄ celo ī mūdū p̄ hūanitatis assūptōe3 (q̄re. p̄ doctrinā suā (ꝛ sal. fa.) p̄ gr̄a3 (qd̄ p̄ie.) p̄ culpā.

Incipit postilla super euangelijs de sanctis.

In festo sancti Andree apostoli Euangeliū Matth. IIII.

In illo tempe Ambulās iesus iuxta mare galilee: vidit duos frēs Simonē q̄ vocaꝛ petr⁹ ⁊ Andreā fratrē ei⁹ mittētes rete in mare: erant eñ piscatores: ⁊ ait ill': Venite p⁹ me ⁊ faciā vos fieri piscatores hoīm. At illi ꝯtinuo relicti retib⁹ secuti sunt eū. Et ꝓcedēs inde vidit duos alios frēs Jacobū zebedei ⁊ iohānē frēm ei⁹ in naui cū Zebedeo patre eoꝝ reficientes retia sua: ⁊ vocauit eos. Illi aūt statim relictis retibus ⁊ patre secuti sunt eum.

Ambulās Jesus iuxta ¶ Postilla. mare gali. ⁊c. Mat. iiij. Mar. j. Lu. v. Histo. hui⁹ euange. facta est anno xp̄i xxxj. vi. Idus Junij dñica luna. iij. indi. iiij. Añ initiū ill⁹ euāge. scribit s. Math. in eo. ca. q̄ postq̄ xps ieiunauit quadraginta diebus ⁊ quadraginta noctibus in deserto: tūc postmodū venit et habitauit i capharnaū: ⁊ in finib⁹ zabulon et neptalim et cepit predicare ⁊ dicere: penitētiam agite: appropiquabit eñ regnum celoꝝ. Tūc sequiꝛ euāge. hodi. Ambulans iesus iuxta mare galilee. Ly. Mare illud est quidam lacus habens centū stadia longitudinis: ⁊ quadraginta latitudinis: p quē trāsit iordanis fluuius: vt dicit Hiero. Diciꝛ autē mare ƀm modū hebraicum loquendi: in quo magna congregatio aquarum vocaꝛ mare: ƀm illud Gen. j. Cōgregatiōes aq̄ruȝ vocauit maria. vocaꝛ etiā aliq̄n stagnum genezareth: vtȝ Luc. v. Diciꝛ etiā mare galilee: q: est i regiōe illa. Etiā dr̄ aliq̄n mare tyberiadis a ciuitate tyberia sita sup ipsum mare (vidit du. fra.) Hor. nō tm̄ corpal'r sȝ etiā spūal'r. vñ Chryß. ad corda plusq̄ ad facies respiciēs (Symonē q̄ vo. pe. et andreā fratrē ei⁹ mittē. re. i mare) Hor. ad piscādū ⁊ q̄rendū victū (erāt eñ piscatores) vñ Chry. Piscatores illitterati mittunꝛ ad p̄dicandū: ne fides credentiū nō in virtute dei/ sed in eloq̄ntia siue in doctrina hoīm putareꝛ (At illi cōtinuo relictis retibus secuti sunt eū. vñ Chryß. Jn hoc docuerunt nos apl'i: q̄ nemo pōt terrena possidere ⁊ pfecte ad celestia properare. Aer int̄ celū ⁊ terrā cōstitut⁹ ondit/ q̄ int̄ celestia ⁊ terrena nulla pōt esse coniunctio: celestia/ q: spūalia ⁊ leuia sursum ducūt: ⁊ terrena: q: pōderosa et grauia deorsuȝ deponūt. Ly. Sciendū q̄ isti apl'i legūt ter vocati a christo Prima vocatio fuit imediate post baptismuȝ xp̄i: vt habet Joh. j. q̄n duo discpl'i Johis bap. audierūt ipm̄ dicētē de christo: Ecce agnus dei/ ecce qui tollit pctā mundi: et ibidē dr̄: q̄ Andreas frater simonis petri erat vnus ex duobus q̄ secuti fuerāt ihm̄. ⁊ ibidē dr̄ quō andreas adduxit fratrem suuȝ simoneȝ ad iesum. Scđa vocatio fuit in captura pisciuȝ: quā describit Lu. v. ca. di. q̄ xp̄s ꝓpter turbas irruētes ascēdit in nauī petri ad p̄dicādū pp'lo ⁊ finita p̄dicatiōe iussit relaxari rete in capturā pisciū: ⁊ visa m'titudīe pisciū captorū: sciēs petr⁹ q̄ nō poterat eē ꝟtute hūana: ꝓcidens ad genua iesu di. Exi a me dñe: q: hō pctōr su'. sȝ ille due vocatiōes nō fuerūt ꝓprie ad apl'atū/ sȝ ad q̄ndā familiaritatē. Tertia vocatio fuit ista de q̄ fit mētio in euā. ho. q̄n relict' retib⁹ et naui secuti sunt iesuȝ ampl⁹ ad p̄dicta negocia nō reuersuri: sȝ intēdētes doctrine xp̄i. q̄ dixit eis (faciā vos fi. pis. ho. Et ꝓce. inde) Hor. i. a loco illo ad aliū (vidit du. alios fra. iacobū zebedei ⁊ Jo. fra. ei⁹ i na.

cū zebedeo pa. eoꝝ reli. re. sua) vñ Chry. id est reparātes: qd maxie est pauptatꝭ in diciū. vetera repabāt: qꝛ noua vñ emerēt nō hēbant (ꝛ vocauit eos) Hoꝛ. duos vocat ꝛ destinat: vtꝫ Lu. x. Primo ꝑpt duos pplos cōuertendos. s. iudeoꝝ ꝛ gētiliū. Scđo ꝑpter duplicē salutē: scꝫ corpis ꝛ aie. Tertio ꝑpter testimonij veritatē: vt ptꝫ Deut. xix. In ore duoꝝ vel triuꝫ stat omne testimonium. (Illi autē relictis retib⁹ ꝛ patre secuti sunt eū) Sꝫ q̄rit hic: quō isti apli relictis oīb⁹ secuti sūt eū? Dicēdū scđm Lyra. ꝙ in christo erat vtꝰ diuinitatꝭ ꝛ iō sic poterat exteri⁹ vocare ꝑ vocē ita potuit īteri⁹ attrahere ꝑ voluntate sua ꝑ inspirationē. Itē no. ꝙ xp̄s simplices piscatores poti⁹ constituit aplos ꝛ p̄dicatores euāgelij q̄ lr̄atos: vt fides euāgelij magꝭ attribuere sapientie diuine q̄ humane.

In die scti Nicolai: Euā. Sint lūbi vr̄i p̄cincti. Hoc euāge. q̄re infra in cōmuni sanctoꝝ.

In festo sancti Thome apli Euāge. Thomas vnꝰ ex duodecim q̄ dicit didymꝰ ꝛc̄. Hoc euāge. cū sua postilla quere. d̄. dn̄ica in octaua pasche.

In die scti Stephani ꝓthomartyris Euā. Math. XXIII.

In illo tempe Dixit iesus turb iudeoꝝ ꝛ p̄ncipibus sacerdotum: Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ꝛ sapiētes ꝛ scribas: et ex illis occidetis ꝛ crucifigetis: ꝛ ex eis flagellabitis in synagogis vestris: ꝛ ꝑsequemini d̄ ciuitate ī ciuitatē vt veniat sup vos omnis san-

¶Postilla.

Dicebat iesus turbis iudeoꝝ. Mat. xxiij. Lu. xj. Histo. hui⁹ euā. facta ē āno xp̄i. xxxiij. xj. kal. April. fe. iij. luna xij. indi. v. Añ initiū illi⁹ euange. scribit s. Matth. in eo. ca. ꝙ xp̄s maledixit scribis et phariseis dicens: Ue vobis scribe ꝛ pharisei hypocrite q̄ clauditis regnum celoꝝ ante homines: vos eñ nō intratis nec introeūtes sinitis itrare. Ue vob scribe ꝛ pharisei hypocrite q̄ decīatꝭ mētā ꝛ anetū ꝛ cyminū/ꝛ relinq̄tis q̄ grauiora sūt legꝭ iudiciū/miscdiā ꝛ fidē: h̄ oportuit facere ꝛ illa n̄ omittere. Duces ceci excolantes culicē/camelum aūt glutiētes. Ue vobis scribe et pharisei hypocrite: q̄ siles estis sepulchris dealbatis: q̄ foris apparēt hoib⁹ speciosa: intꝰ vo sunt plena ossib⁹ mortuoꝝ ꝛ oī spurcicia: sic ꝛ vos a forꝭ q̄dē apparetꝭ hoibꝰ iusti: intꝰ āt estꝭ pleni hypocrisi ꝛ iniquitate. Tūc postmodū seq̄r euā. hodi. (Dicebat aūt iesus turb iu. et p̄nci. sa. Ecce ego mitto ad vos) Hoꝛ. instruendos ꝛ reuocandos ad me (ꝓphas ꝛ sapientes ꝛ scribas) Ly. qꝛ i discipulis xp̄i multi habuerūt spm̄ ꝓpheticū: sicꝫ iohes euāge. vtꝫ in Apoc. aliq̄ etiā fuerunt scribe: sicꝫ q̄tuoꝛ euangeliste: q̄ sc̄psert vba ꝛ fctā xp̄i: ꝛ etiam apli q̄ scripsert eplas ad istructōēꝫ ppli xp̄iani. Fuerūt etiā sapiētes: qꝛ de diuis ꝛ celestib⁹ a d̄o illuminati (ꝛ ex eis occidetis) qꝛ Jacob⁹ frater iohis ab eis ē occisus: vtꝫ Act. xij. ꝛ sanctꝰ Stephanꝰ lapidatꝰ: vt patet Act. viij. ꝛ m̄lti alij (ꝛ crucifigetis) vt petrū ꝛ andreā fratrē ei⁹ ꝛ philippū aplm ꝛ multos alios (ꝛ ex eis flagellabitis in synagogis vr̄is) h̄ ptꝫ i actibꝰ aploꝝ vbi dr ꝙ oēs apli fuerūt sil' flagellati a iudeis ꝛ ꝓhibiti/ ne p̄dicarent in noīe iesu: Act. iiij. ꝛ petrꝰ r̄ndit di. Oportet deo pl⁹ obedire q̄ hoīb⁹ (ꝛ ꝑseq̄mini de ciui. i ciuitatē) In signū hui⁹ xp̄s discipul' suis dixit Joh. xv. Si me ꝑsecuti sūt ꝛ vos ꝑseq̄ntur. nō est seruus maioꝛ dn̄o suo. Itē xp̄s dixit disci. suis Math. eo. c. Cū vos persecuti fuerint in vna ciuitate: fugite in aliam (vt veniat sup vos) id ē generationē istaꝫ (ois sanguis iust⁹) .i. debita vltio ꝑ

effusiõe sanguinis iustoꝝ (q̄ effusus ē sup terrā a sanguie Abel iusti) quē frater su⁹ Cain occidit: iō q: de⁹ respexit ad abel et ad munera ei⁹: sed ad Cain ꝛ ad munera ei⁹ ñ respexit (vsq ad sanguinē zacharie filij barachie / quez occidisti) ꝑpterea q: arguebat ex iussu ꝛ inspiratiōe dei regem isrl' cū pplo suo: vt hr̄. ij. Paralip. xxiiij. Sp̄us dn̄i induit Zachariam filiū ioiade sacerdotis: ꝛ stetit in conspectu ppli di. Quare trāsgredimini p̄ceptū dn̄i: ꝛ ꝯgregati aduersus eū miserūt lapides iuxta preceptū regis ꝛ iḡm occiderūt (inter templū ꝛ altare) scz holocaustoꝝ: qd̄ erat extra templuz. i. in atrio templi. ¶ Notādū ƀm Ly. q abel fuit simplex hō / pastor ouiū ꝛ illitteratus: zacharias fuit litteratus ꝛ legisperit⁹ Per hos em̄ duos intelliguntꝛ oēs iusti ab eis occisi. ꝛ ē sensus: Ut veniat sup vos oīs sanguis iustus q̄ effusus ē a sanguie Abel iusti vsq ad sanguinē zacharie filij barachie. i. sanguinē iusti minimi vsq ad sanguinē maximi iusti (Amē) Ly. i. fidel'r (dico vob: venient hec oīa sup ge. istā). i. sup ppl'm iudaicū: q: ꝑ criminib⁹ istis punit⁹ est multipliciꝛ diuersꝭ tpib⁹ (hierl'm hierl'm) Hic ponitꝛ cōtinēs ꝑ ꝯtēto: q: freq̄nter dr̄ ciuitatez ƀ facere qd̄ ppl's i ea habitās facit (q̄ occidis ꝑphas) Ly. i. ꝯsueuisti occidere (lapidas eos q̄ ad te missi sunt). i. ad instructionē tuā: sic p3 in antiq̄s ꝑphet; (quotiens volui ꝯgregare) Ly. sub cultu vni⁹ di p fidē ꝛ charitatē (filios tuos). i. iudeos (quēadmodū ꝯgregat gallina pullos suos sub alas) Ponit hic exēplū de gallina: ad ostēdēdū affectū suū ad ppl'm suū. Inter alias em̄ aues gallina videꝛ magis affici ad ꝯseruationē ꝛ nutritionē pullorū. vn̄ Amb. Hec auis tā magnū affectū h3 ad pullos vt eoꝝ infirmitate affecta infirmeꝛ / et eos alis suis protegens contra miluū pugnet (ꝛ noluisti) Ly. q: ꝑphas ad eos missos cōtēpserunt: ꝛ postea sctm̄ Johem bap. ꝛ vltimo dn̄m nr̄m iesuz xp̄m cū discipul' suis cōtēpserūt: ꝑpꝛ qd̄ subdiꝛ ƀ pena: (ecce relinqueꝛ vobis do. vr̄a) Hoc. i. templuz et ciuitas: (deserta). s. ꝑpter destructionē ciuitatis ꝛ tēpli q̄ facta ē p Titū ꝛ Uespasia nū in vindictā mortis xp̄i ꝛ suoꝝ prophetaꝝ ꝛ etiā aplo rū (Dico eni vo. nō me videbitis amodo) Ly. i. a tpe passiōis xp̄i / q̄ de pxio imminebat futura qn̄ xp̄s dixit illa v̄ba (donec dicatis: bn̄di. q̄ venit i no. dn̄i) Ly. ƀ erit qn̄ xp̄s vēiet ad iudiciū. Tūc ei iudei q̄ in fine mūdi crediturī sunt i xp̄m qn̄ cognoscent se ab antixp̄o eē deceptos / tunc laudabūt ꝛ ꝯfitebūꝛ xp̄m.

guis iust⁹ q̄ effusus ē sup terrā a sanguie abel iusti vsq ad sanguinē Zacharie filij barachie: quē occidisti inꝛ tēplū et altare Amē dico vob veniēt hec oīa sup gn̄atōez istā. Hierl'm hierusalē que occidis ꝑphas ꝛ lapidas eos q̄ ad te missi sunt: quotiēs volui cōgregare filios tuos quēadmodū ꝯgregat gallina pullos suos ƀ alas ꝛ noluisti. Ecce relinqueꝛ vob domus vestra deserta. Dico enim vobis: non me videbitis amplius donec dicatis: Bn̄dictus q̄ venit in nomine domini.

In die sancti Johannis euāgeliste Euange. Joh. XXI.

In illo tempe dixit Jesus Petro: Sequere

¶ Postila.

Dixit iesus petro: Seq̄re me: Jo. xxj. Histo. hui⁹ euāge. facta est anno xp̄i xxxiij. nonas april' fer. iij. luna. xxvj. indi. vj. Añ initiū illi⁹ euā. scribit sctūs Jo hānes i eo. c. q post resurrectionē suā dixit petro: Amē amen dico tibi cū esses iunior cigebas te ꝛ ambulabas q̄ volebas:

me. Cōuersus petrus vidit illū discipulū quē diligebat ihs sequētē: q̄ ꝛ recubuit in cena sup pectus eius ꝛ dixit: Dñe q̄s est qui tradet te? Hunc ergo cū vidisset petrus dicit iesu: Domine: hic aūt q̄d? Dicit ei ihs: Sic eū volo manere donec veniā. Quid ad te? tu me seq̄re. Exijt g̊ s̄mo iste inter fratres: q2 discipulus ille nō morit̄: et nō dixit iesus: non morit̄: sed sic eū volo manere donec veniā: q̄d ad te? Hic est discipulus ille q̄ testimoniū perhibet de his et̄ scripsit hec: et scimus quia verum est testimonium eius.

cum aūt senueris/ extendes man⁹ tuas ꝛ alius te cinget/ ꝛ ducet q̄ tu nō vis. h̄ aūt dixit/ significans q̄ morte clarificaturus esset deū. et h̄ cū dixisset/ dixit ei: Seq̄re me) Tho. s. ad passionē volūtarie. q. d. Nō timeas mori p me/ quia ego prius p te mortuus sum (Cōuersus petrus vidit illum discipulum quem diligebat Jesus sequentem) Ly. quia ceperat ire post christū sicut et petrus (qui et recubuit in cena super pectus eius ꝛ dicit) Id est suadēte petro/ silēter interrogauit: (Dñe/ quis est qui te tradet? Hunc cū vidisset petrus/ dixit: Dñe: hic autē q̄d?) Diligebat petrus Johannē speciali dilectione. Et cū intellexit ex verbis christi quando dixit ei: Seq̄re me scilicet in eodē genere mortis/ ꝙ esset pro christo crucifigendus: sollicitatur ꝛ querit de fine Johannis dicens (Hic autem quid?) scilicet sustinebit: nūquid occidetur? nunquid crucifiget̄ sicut et ego? Ly. q. d. Bonum esset vt iste iungeretur mihi socius (Dicit ei iesus: Sic eum volo manere) Thomas: id est ad senium venire (donec veniam) Lyra. ad vocandum eū ad gloriam celestem de statu huius mundi. Habetur enim legenda sancti Johannis/ ꝙ christus apparuit ei circa finē vite sue vocās eum ad gloriam (quid ad te?) Lyra: quia ad petrū nō pertinebat scire quid deus ordinabat de Johanne in futurum: sicut dictum est apostolis: Act. j. Non est vestrū nosse tempora vel momenta que pater posuit in sua potestate/ sed tm̄ ptinebat ad ipm vbo xp̄i prompte et hūilit̄ obedire: Ideo subdit (Tu me seq̄re) q. d. s̄m Aug. Nolo eū seq̄ me p crucem et passionē sic tu me seq̄ris/ sȝ manere in carne donec veniā receptur⁹ eū in eternā beatitudinē (Exijt g̊ sermo iste inter fratres) Ly. i. apostolos q̄ erant vniti in charitate fraterna (ꝙ dis. ille nō morit̄) Tho. putauerūt ꝙ dñs dixerit sic eū debere manere. i. semp viuere: et nō esse moriturū donec veniret xp̄s ad iudiciū. vñ ꝙ nō esset sic itelligēdū/ ipse Iohēs ꝯseq̄nter declarat cū dicit (ꝛ nō dixit ihs/ q2 nō morit̄.) Ly. q2 s̄m veritatē mortu⁹ est p sepationē aīe a corpe: q2 q̄libet hō debitor ē mort̄ ex pmoꝝ parētū trāsgressione: s̄m ꝙ dr̄ ad Heb. ix. Statutum est oīb⁹ hoīb⁹ semel mori (sed sic eū volo manere) Ly. h̄ ē/ nō p martyriū me seq̄: tñ q2 in eo fuit pmptitudo ad tolerādū martyriū/ qñ fuit proiectus in feruentis olei doliū: ido illō p martyrio ab eccl'ia colit̄: q2 s̄m btm̄ Aug. Nō est impar meritū patientie in Iohē/ q̄ passus nō ē: ꝛ i petro/ q̄ passionē sustinuit (donec veniā) Ly. assumēs aīam ei⁹ a corpe absq3 tñ angustia et dolore: q2 Iohannes dolorē mortis nō sensit ex spāli p̄uilegio ī signū integritatis v̄ginal' (Hic est dis. ille) Ly. scȝ Iohēs (q̄ testioniū phibuit de his) .s. q̄ vidit et audiuit (et scp̄sit h̄) Ly. modus eīm antiquoꝝ fuit/ ꝙ illi scribebant historiā q̄ vidissent: et ido d̄r historia ab historin/ qd̄ est videre. ꝛ iō Iohānes q̄ vidit et audiuit. s. v̄ba ꝛ facta xp̄i cōueniētissime potuit scribere (et scim⁹ q2 verū est testimoniū ei⁹) Tho. cui vtiq3 credenduȝ est.

Angelus aūt dñi appa= ❡ Postilla. ruit in somnis ⁊c̄. Matth. ij. Histo. bu⁹ euā facta ē āno xpi. j. vsuali. ꝑdie no nas febrͣ. sabbato. lu. xiij. Indi. iij. Añ initiū illi⁹ euā. scribit. s. Mat. in eo. ca. (vt adimplereť qð dictū ē a dño ꝑ ꝓphām) Osee. xj. (dicētē: Ex egypto vocaui filiū meū. tūc herodes vidēs se illusū a mag.) Hoꝛ. qꝛ nō redierīt ad ipm (irat⁹ ē valde) timēs regnū suū ꝑdere (⁊ mittēs occidit)

ꝙ tres magi acce= pto rñso in somnis ne redirēt ad hero dē / ꝑ aliā viā reuer si sunt in regionem suā q̄ cū recessissēt (Ecce angelus dñi apparuit in somnis ioseph dicēs: Sur ge et accipe puerū et matrē ei⁹ et fuge in egyptum: et esto ibi vsqꝫ dum dicā ti bi: futurū est eñ vt herodes q̄rat pue rū ad ꝑdendū eū) Ly. Deus ꝓuidēs persecutionē hero dis / ꝑ angelū ad= monuit Joseph vt puerū in egyptum portaret. Ad cui⁹ itellectū notādū ꝙ herodes credidit ꝓ mo magos fuisse d lusos ex apparitio ne stelle phantasti= ce: ⁊ iō tūc nō cura uit de pueri inq̄siti one: sꝫ postea obla to puero i templo in die purificatiōis et a symeone iusto ꝓdicato et manife= stato et etiā ab an na ꝓphetissa corā

In die Innocentū. Euangelium. Matthei. II.

In illo tempe Angelus dñi apparuit in som= nis ioseph dicēs: Surge ⁊ acci pe puerū et matrē ei⁹ et fuge in egyptū ⁊ esto ibi vsqꝫ dū dicā ti bi: futuꝝ ē eñ vt herodes q̄rat puerū ad ꝑdendū eū. Qui ꝯsur gēs accepit pueꝝ ⁊ mrēꝫ ei⁹ no cte ⁊ secessit i egyptū: ⁊ erat ibi vsqꝫ ad obitū herodis: vt adim plereť qð dictū ē a dño ꝑ ꝓphe tā dicētē ex egypto vocaui filiū meū. tūc herodes vidēs qm̄ il= lus⁹ eēt a magis irat⁹ ē valde. Et mittēs occidit oēs pueros q̄ e= rāt i bethleē ⁊ i oib⁹ finib⁹ ei⁹ a bimatu ⁊ ifra ꝺm tps qð exq̄sie rat a magis tūc adīpletū ē qð di ctū ē ꝑ hieremiā ꝓphaꝫ dicētē: Vox i rama audita ē ploꝛat⁹ et vlulat⁹ mult⁹ rachel ploꝛās fili os suos ⁊ noluit ꝯsolari qꝛ ñ sť.

id ē occidere misit: (oēs pueros q̄ erāt i bethleē iuda ⁊ oi= b⁹ finib⁹ ei⁹) Hoꝛ. vt xps nō effugeret (a bimatu ⁊ infra) Hoꝛ. i. biēnio ⁊ mi nus. s. omnes pue ros masculini sex⁹ qui habebāt duos annos vel minus. Notandum ꝙ occi sio pueroꝝ facta ē post annū et quat= tuoꝛ dies a natiui= tate xpi: quia hero des fuit impeditus ab executiōe hui⁹ facti: quia fuit cita tus ad curiā roma nam ad petitioneꝫ filioꝝ suoꝝ ipsum accusantiū: postq̄ fuit reuersus / et in regno ꝯfirmatus / tūc impleuit de ne ce pueroꝝ qð ꝓus concepit (tunc ad= impletū ē qð dictū est ꝑ hieremiā pro= phetam dicentem: Vox in rama) .i. in excelsis (audita ē / ploꝛat⁹) Hoꝛ. q̄tū ad fletum pueroꝝ (⁊ vlulatus) q̄tuꝫ

toto pplo: vt pꝫ Lu. ij. tūc fama pueri na ti crescēte voluit herodes ipm ꝑdere: sed interim iesus poꝛtatur per ioseph in egy ptum. Vñ sequiť (Qui ꝯsurgens accepit puerū et matrē eius nocte) Ly. ꝓpter ti= moꝛē herodis / vt negociū fieret mag. oc= cultū, ⁊ secessit in egyptū: et erat ibi vsqꝫ ad obitum herodis) .s. per septeꝫ annos ad fletū matrū: paruuli eñ vnū patiebā tur doloꝛē. s. ꝓpꝛiū: sꝫ mres duplicē. s. ꝓ= pꝛiū et alienū (rachel ploꝛās filios suos) Hoꝛ. ꝑ rachel itelligiť bethleē. qꝛ rachel sepulta fuit iux̄ bethleē: vt pꝫ Gen. xxv. Et iō rōne sepulture dicta ē mr ipi⁹ beth= leem ⁊ habitantiū in ea (⁊ noluit ꝯsolari: quia nō sunt) Ly. subintelligiť viuentes.

In festo ꝯuersiōis scti Pauli. Euangeliū Matth. XIX.

In illo tempe Dixit simō petr⁹ ad iesuꝫ: Ecce nos reliqm⁹ oia: et secuti sum⁹ te: qd ḡ erit nob? Jesus āt dixit illꝭ: Amē dico vob: q vos q reliqstꝭ oia ꝛ secuti estꝭ me i regnatiōe cū sederit fili⁹ hoīs in sede maiestatꝭ sue: sedebitꝭ ꝛ vos sup sedes .xij. iudicātes .xij. tribus isrl. ꝛ omis q reliqrit domū vel frēs vel sorores aut patrē aut matrē aut vxorē aut filios aut agros ppt nomē meū: cētuplū accipiet ꝛ vitā etnā possidebit.

In festo purificatiōis Marie virginis Euāgeliū Luc. II.

In illo tempe Postq̄ impleti sunt dies purificatiōis marie sm legē moysi:

Ecce nos reliquim⁹ oia. ¶ Postilla. Mat. xix. Historia h⁹ euā. fcā ē anno xpi. xxxij. v. kal. Oct. dñica lūa. xlij. inditiōe. v. An initiū illi⁹ euan. scribit s. Mat. i eo. ca. q xps dixit dis. s. Amē dico vob: q2 diues difficile intrabit in regnū celoꝝ. Et iteꝝ dico vob: Facili⁹ ē camelū p foramen acus trāsire q̄ diuitē itrare i regnū celoꝝ. Auditis autē hiis discipli mirabātur valde dicētes: qs ḡ poterit salu⁹ eē. Aspiciēs āt ihs ait illꝭ: Apd hoies h ipossibile ē: apd deū aūt oia possibilia sunt. Tūc rndēs petrus dixit ei (Ecce nos reliquimus omnia.) Hor. quō aūt reliqt q nō oia immo valde pauca habuit? Rn. Oia reliqt qui nihil sibi retinuit: oia reliqt q voluntatē habendi dimisit: q est capax oim volitoꝝ. Nemo eñ oia hr̄e pōt: velle aūt pōt: (et secuti sumus te qd ḡ erit nob) Ly. in pmij retributōe p tali volūtaria paupertate xps rndit (amē dico vob: q vos q reliquistis oia et secuti estis me/ in regeneratiōe) .i. in iudicio tēpore resurrectiōis mortuoꝝ (cū sederit filius hoīs) Ly. q2 sicut in forma hoīs iudicat⁹ ē corā pilato: ita in forma hūana iudicabit: sic dr Act. j. Hic ihs q assumpt⁹ ē a vob i celū/ sic veniet. s. ad iudiciū: q2 sic in hūanitate ascēdit/ ita in hūanitate descēdet ad iudiciū (i sede maiestatꝭ sue) Lyra. in pmo eñ aduentu sedit in sede hūilitatꝭ: sꝫ in scdo aduētu sedebit i sede maiestatis p manifestā potētiā (sedebitꝭ ꝛ vos sup sedes duodeci iudicantes duodeci tribus isrl) Aduertēdū sm Ly. q iudicare accipit hic tripliciter. Uno mō pncipalitꝭ: sicut iudex q pfert sniam: ꝛ h mō sol⁹ xps iudicabit Alio mō pro sedere i loco eminenti iuxta iudicē. sicut assessores iudicis. et h mō apli et alij pfecti cū xpo iudicabunt. Tertio mō accipit large. s. sniaꝫ iudicꝭ approbare. ꝛ h mō omes electi iudicabūt: q sniam iudicꝭ approbabūt (ꝛ ois q reliqrit domuꝫ) Hor. scꝫ ppriā (vel frēs vl sorores) q̄tū ad ppinquos nob pares (aut patrē aut mrēꝫ) q̄tū ad supiores (aut vxorē) q̄tū ad collaterales. (aut filios) q̄tū ad inferiores. (aut agros) .i. substātiaꝫ (ppt no. meū) iuocādū/ pdicādū/ defendēdū. vñ Act. xx. dixit apls paulus: Ego n solū alligari/ sꝫ et mori parat⁹ sum in hierlm ppt nomē dñi nri iesu xpi (cētuplū accipiet) Ly. q bona tēporalia p xpo dimiserit/ bona grē recipiet hic: q ita excedūt bona tpalia sic centenari⁹ nūer⁹ excedit vnitatē (ꝛ vitā eternā possidebit) scꝫ in futuro. ¶ Postilla.

Postq̄ ipleti sunt ꝛc. Lu. ij. Historia hui⁹ euā. facta ē āno xpi. j. iiij. nonas Feb. feria. v. luna. xj. indi. iiij. An initiū illius euā. scribit sctūs Lu. illud euan. qđ lectū ē in die circūcisiōis. Postq̄ ꝯsūmati sūt dies octo vt circūcideret puer vocatū est nomē ei⁹ iesus: qđ vocatū ē ab angelo

tulerunt ieſum ī hierl'm vt ſiſte rēt eū dn̄o ſic̄ ſcriptū eſt in lege dn̄i: qꝛ om̄e maſclinū adapiēs vuluam: ſctm̄ dn̄o vocabit̄. Et vt darēt hoſtiā ſicut ſcriptū eſt ī lege dn̄i: par turtuꝝ aut duoſ pullos colūbaꝝ. ⁊ ecce hō erat ī hierl'm cui nomē ſymeō. Et hō iſte iuſtꝰ ⁊ timoratꝰ expectās cō ſolationē iſrl': ⁊ ſpūſſctūs erat ī eo. Et rn̄ſū accepat a ſpūſctō n̄ viſuꝝ ſe mortē niſi priꝰ videret xp̄m dn̄i. Et venit ī ſpū ī tēplū. Et cū iducerēt pueꝝ ieſū parē-tes eiꝰ vt facerēt ſm ꝯſuetudi-nē legi ꝓ eo: ⁊ ip̄e accepit eū in vlnas ſuas ⁊ bn̄dixit deū et di-xit: Nunc dimittis ſeruū tuum dn̄e ſm verbum tuum in pace.

priuſꝙ̄ in vtero ꝯciperet̄. Et ſtatī ſequit̄ euā. hodi. (Poſtꝙ̄ impleti ſunt dies pur gatiōis Marie ſm legē moyſi) Notandū ſm Hor. ꝙ lex purificatiōis Leuit̄. xij. c. erat: ꝙ mulier q̄ ſuſcepto ſemine pepiſſet maſculū imūda eēt ſeptē diebꝰ ſepata a cōſortio hoim: et die octaua circūci-deret̄ īfantulus: ⁊ poſt dictos dies ſe-ptē / maneret mlier trigintatribꝰ diebꝰ ſequētibus in puri ficatione ſanguiniſ ſui abſtinens: nō a conſortio hominū: ſed ab ingreſſu tē-pli ⁊ ſic die q̄drage ſimo offerebat̄ in-fans in tēplo ⁊ mu nera pro eo. ſi autē feminā peperiſſet: immūda eſſet. xiiij. diebus: ⁊ ī octoge-ſimo die purifica-batur ſine oblatio-ne ⁊c̄. (tulerunt ie-ſum) quadrageſi-mo die a natiuita-te (in hieruſalē) ſcʒ in templū (paren-tes eius) ſcʒ Maria mater eius ⁊ Joſeph pater eius putatiuus (vt ſiſterent euʒ). i. offerrent vel ꝯſeruarent: vt dicit glo. int̄-liñ. (dn̄o: ſicut ſcriptum eſt in lege dn̄i: qꝛ omne maſculinū adaperiens vuluam / ſan ctum domino vocabitur) id eſt primo na-ſcens: cuiuſmodi erāt primogeniti: (et vt darent hoſtiam: ſicut ſcriptum eſt in lege dn̄i) ſcʒ Leuit̄. xij. c. (par turturum / aut duos pullos colūbaꝝ) Hor. Jſta erat ob latio paupeꝝ q̄ nō poterāt habere agnū que erat oblatio diuitū. veꝝtn̄ ip̄a beata virgo precioſiorē agnuʒ / ſcʒ illum qui tol-lit peccata mūdi / obtulit. Scienduʒ circa hoc ſm Ly. ꝙ beata virgo non tenebat̄ de iſta que dicta ſunt de purgatiōe: quia Leui. xij. ſcribitur: Mulier ſi ſuſcepto ſe-mine peperit maſculuʒ / immunda erit ſe-ptem diebus ⁊c̄. Et ideo lex illa ligat tm̄ mulieres de virili ſemine cōcipientes: qd̄ nō habuit locū in btā v̄gine maria. Ueꝝ ſicut eiꝰ filius circūcidi voluit et alia lega-lia ſuare ex ſua hu militate: q̄uis non teneretur: ſic ⁊ bea ta virgo q̄ fuit hu-millima voluit obſ uare. (Et ecce ho-mo erat in hieruſa-lem) que eſt ciuitaſ ſctā (cui nomē. Sy meon) Ly. ex quo patet eiꝰ fama: qꝛ int̄ ſacerdoteſ erat famoſus ⁊ nomia-tus (iuſtus) quoad deū (expectans re demptionē iſrael) Hor. i. in deſiderio boni ꝓmiſſi (⁊ ſpi-rituſſanctus erat ī eo) Lyra. q̄tum ad grē plenitudinem: qꝛ habuit ſpecialeſ illuminatiōes ⁊ cō-ſolationes diuinas (⁊ reſponſum acce pit a ſpirituſctō:) Ly. in orationibus ſuis deuotis ad deum (non viſurū ſe mor tem) Horra: id eſt non ſe expectaturum morteʒ carnis (niſi prius videret chriſtū dn̄m) id eſt veꝝ meſſiam in lege ꝓmiſſuʒ. (⁊ venit in ſpū in templū) Ly. per reuela tionē ſpirituſſancti / vt videret chriſtum ſi cut fuit ei promiſſum (Et cum inducerēt puerum Jeſum parētes eius) Ly. ad fa-ciendum ea que predicta ſunt ſm legem. (et ipſe accepit eum ī vlnas ſuas) Lyra. cum maximo cordis gaudio (⁊ benedixit deum) gratias agendo de tāto beneficio (⁊ dixit: Nunc dimittis ſeruum tuum do-mine ſm verbum tuum in pace.) Lyra: id eſt de cetero dimittis me de hac vita tranſire in cordis quietem. (Quia vide-runt oculi mei ſalutare tuum) Hor. i. chri

stum saluatorē. Ly. letanter eñ descēdere voluit ad limbū patrū/ ex q̄ sciebat saluatorē esse natū (Q̄ꝺ parasti ante faciem oim ppłoꝝ) Ly. i. corā omīb⁹ pplis quibus mysteriū incarnatiōis et redēptiōis pdicatū ē p aplos: ȓm q dr i ps. xviij. In oēm terrā exiuit son⁹ eoꝝ ⁊ in fines orb terre ꝟba eoꝝ (Lumē ad reuelationē gentiuꝫ) Ly. q̄ prius errore tenebant (⁊ gloriā plebis tue israel.) magna est eñ glīa iudeis ad xp̄i fidē conuersis: q2 xp̄s ȓm carnem natus est de ipsis.

Quia viderūt ocli mei salutare tuū: Q̄ꝺ parasti ante faciē oim ppłoꝝ. Lumē ad reuelationē gentiū: ⁊ gl̄iam plebis tue isrł.

In festo cathedre sancti Petri Euan. Uenit ih̄s in ptes cesaree philippi. Hoc euangeliū cū sua postilla quere infra in festo apłoꝝ Petri et Pauli.

In festo sancti Mathie apłi. Euangeliū Matthei. XI.

In illo tempe

Rn̄dēs iesus dixit: Cōfitebor tibi pr̄ dn̄e celi et terre: q2 abscōdisti hec a sapientib⁹ et prudentib⁹ et reuelasti ea puulis: ita pr̄: qm̄ sic fuit placitū añ te. Oīa mihi tradita sunt a patre meo: ⁊ nēo nouit filiū nisi pr̄: neq patrē q̄s nouit nisi fili⁹ ⁊ cui voluerit fili⁹ reuelare. Uenite ad me oēs q̄ laboratis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiā vos. Tollite iugū meū sup vos: et discite a me q2 mitꝭ suꝫ ⁊ hūilis corde:

¶ Postilla.

Confitebor tibi pater dn̄e celi et ter. ⁊c̄. Mat. xj. Historia hui⁹ euangelij facta est anno xp̄i. xxxj. idus decembris. Luna. x. inditiōe. iiij. Ante initiū illius euāgelij scribit. s. Mattheus in eodem capitulo/ q xp̄s dixit phariseis ⁊ iudeis Uenit eñ Iohannes neq manducans neq bibens: et dicūt: demoniuꝫ habet. Uenit filius hominis manducans et bibens: et dicunt: Ecce homo vorax ⁊ potator vini/ publicanorū peccatoꝝ amicus. Tūc post hec verba sequitur euangelium hodiernum (Cōfitebor tibi pater) Ly. i. ad gloriam tuam declaro (quia abscōdisti hec) Lyra. i. mysteria fidei (a sapientibus et prudentibus) scꝫ scribis et phariseis in sua sapientia cōfidentibus: ⁊ isti sunt sapientes in ocul' suis: sed nō simplr (et reuelasti ea puulis) Ly. i. humilibus. Et ex hoc ptꝫ/ q causa ex pte credētiū fuit corā humilitas/ q̄ ad verā sapientiā disponit: vt dicit Prouerb. xj. Ubi humilitas/ ibi sapientia: Ex parte autē non credentium fuit eorum superbia/ que ē excecatiua intellectus. (Ita pater: qm̄ sic fuit placituꝫ añ te) Hor. q abscōdisti ab illis/ et reuelasti istis (omnia mihi tradita sunt a patre meo) Hor. id ē dn̄o super omnia (⁊ nemo nouit filium nisi pať) Hor. essentialiter/ plene/ ⁊ perfecte: hoc dico pter homines: qui cognoscūt per fidem (neq patrē quis nouit/ nisi filius) Ly. quia christus ē mediator dei et hominum: ideo noticia diuinorum ad nos deriuatur per ipsum: et ideo subditur (⁊ cui voluerit filius reuelare) Ly. et quia dei filius est mediator dei et hominū: ideo secure possum⁹ accedere ad ipm. vnde dicit (venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis/ et ego reficiam vos) Lyra. In presenti per gratiam ⁊ in futuro per gloriam (tollite iugum meum super vos) Lyra. Id est legem euangelicam (et discite a me/ quia mitis sum) Ly. nullum ledendo (et humilis corde) neminem ꝯtemnēdo (⁊ inuenietꝭ requiē aīab⁹ vestris) scꝫ in presenti et in futuro. Unde

Aug. in li. pfes. Inqetū ē cor meū donec reqescat in te: q̄ qdē qes h̄ inchoat / s; in patria pficief: vt pt; Apoc. xiiij. Amodo iā dicit spūs / vt reqescant a laboribus suis (iugū em̄ meū suaue est: et onus meū leue) q2 s̄m q dr. j. Joh. v. Mandata ei9 grauia nō sunt: qd exponēs Aug. dicit. s. amāti. Vn̄ Rab. Quid xp̄i iugo suaui9 q̄d onere leuius. s. abstinere a malo: bonū velle: oēs amare: eterna sequi: pn̄tibus nō capi: nolle aliis facere quod non vis pati.

et inuenietis requiē aiab9 vr̄is. iugū ei meū suaue ē 7 on9 meū leue. In festo annunciationis marie vginis. Euan. Luce. I.

In illo tempe

Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee: cui nomen nazareth ad vginē despōsatā viro cui nomē erat ioseph de domo dauid: et nomen vginis maria. Et ingressus angelus ad eā dixit: Aue grā plena

Postilla.

Missus ē angelus Gabriel a deo 7c. Lu. j. Historia hui9 euā. facta est anno xp̄i. j. vsuali. viij. kal. aplis. feria. vj. luna. xv. inditiōe. iij. Vn̄ initiū illi9 euā. scribit. s. Lu. in co. c. q angelus gabriel apparuit zacharie in tēplo dicēs: Ne timeas zacharia: qm̄ exaudita est deprecatio tua: et vxor tua helizabet pariet tibi filiū: 7 vocabis nomē ei9 iohes: 7 erit magn9 corā dn̄o: vinū 7 sicerā nō bibet: 7 spūsctō replebif adhuc ex vtero matris sue 7c. Et postmodū ,ccepit helizabet vxor ip̄i9 et occultabat se mēsib9 q̄nq3 dicēs: Quia sic fecit mihi dn̄s in dieb9 q̄bus respexit auferre opprobriū meū int' hoies. In mēse aūt sexto. s. a cōceptu p̄cursoris (Missus ē angel9) Hor. i. nunci9 vł legatus (gabriel) vn̄ Beda. Gabriel fortitudo dicif: q2 illū nūciabat q̄ debellare diabolū veniebat (in ciuitatē galilee) Hor. in ciuitate ,ccipi voluit: q2 oēs hoies ad vnitatē supne ciuitat' vocare venit 7 inhabitare fec̄ (cui nomē nazareth) vt impleref illud ,pphetricū Mat. ij. Qm̄ nazare9 vocabitur (ad vginē despōsatā viro) Ly. hoc diuina ordinatione factū est vt desponsaref anteq̄ ip̄regnaref: Prio ex pte pueri: ne ab infidelib9 tanq̄ illegitime nat9 abijceref. vn̄ dic̄ Amb. sup Lu. Quid vero di / q̄d iudeis poss; ascribi si natū ex adulterio viderent psequi? Itē vt puer natus a ioseph nutriref: vn̄ dic̄ pr̄ ei9: q2 nutric9 eius fuit. Scdo ex parte m̄ris: vt s̄m Amb p h̄ ab infamia liberaref. Itē s̄m Hiero. vt vgini a ioseph exhiberef ministeriū (cui nomē ioseph / d' domo dauid) ad ostēdendum q xp̄s descēdit de semie dauid / sicut fuerat p ,pphetas p̄dictum. Nam maria 7 Joseph cui desponsata fuit / erant de eadem tribu. s. ipsius dauid. Jungebantur em̄ vt frequentius mulieres viris de tribu sua (et nomē vginis maria) Ly. Q; aūt h̄ ponunf tot noīa ,pp̄ria. s. angeli missi / vginis ad quā missus fuit / spōsi sui et loci: h̄ fuit ad ostēdendū certitudinē historie (et ingressus angelus ad eā) Hor. ex hoc patet q non erat foris in publico. vn̄ Bern. sup Missus est: dicit q ingressus in secreto cubiculo vel clauso sup se ostio orabat patrem in abscondito. Si em̄ cōceptio p̄cursoris fuit denūciata patri occupato in sacro officio: vt habef Lu. j. multo ,pbabilius est q cōceptio saluatoris denūciata fuit vgini in deuotiōe 7 orōne actualiter existēti: imo aliq̄ doctores volūt q btā vgo illud dictū ,pphetricū actu legit qd habef Esa. vij. Ecce vgo concipiet 7 pariet filiū / qm̄ angelus ad eā intrauit dicens (Aue gratia plena) Qd exponit Hiero. in s̄mone de assumptione: Et bn̄ plena: q2 ceteris p ptes prestaf gratia: marie vo totā se simul infundit plenitudo gratie. Item ista grā nō solū impleuit eius mentē / sed etiā ventrē in tantum singulari grā dei factum est vt cōciperet saluatorē (dn̄s tecū) Ly.

dñs tecũ: bñdicta tu ĩ mlieribꝰ. Que cũ audissz t̃bata ē ĩ s̃mõe eiꝰ ⁊ cogitabat q̃lis eẽt ista salutatio. Et ait ãgelꝰ ei: ne timeas maria: ĩueisti ei gr̃az apð deũ: ecce ꝯcipies ĩ vtero ⁊ paries fi-liũ ⁊ vocab̃ nomẽ eiꝰ iesũz. Hic erit magnꝰ ⁊ filiꝰ altissimi vocabit̃. ⁊ dabit illi dñs deꝰ sedẽ dauid pr̃is eiꝰ ⁊ regnabit ĩ domo iacob ĩ et̃nũ: ⁊ regni eiꝰ nõ erit finis. Dixit ãt maria ad ãgelũ: Quõ fiet istud qm̃ virũ nõ cog-nosco? Et r̃ndens angelꝰ dixit ei: Spũsſctũs supueniet ĩ te ⁊ v̈tꝰ altissimi obũbrabit tibi. Jdõq3 ⁊

nõ tm̃ p essentiã / potentiam / et p̃sentiam q̃liter est in oĩbꝰ rebꝰ: nec solũ p gr̃am eo modo q̃ est in sctis hoĩbꝰ: s3 etiã p carnis assumptionẽ: q2 corpus deitati vnitũ / fuit formatũ de beate virginis purissimis guttis sanguineis ⁊ ĩtra v̈gĩs viscera latuit nouẽ mẽsibꝰ (bñdicta tu in mulieribꝰ) Ly. i. p̃ oĩbus mulieribꝰ: nã ⁊ mulieres bñdicẽtur in te / sic̃ viri in filio. Hor. Sũt eñ aliq̃ mulieres bñdicte / q2 v̈gines: sed nõ fecunde: aliq̃ fecũde / s3 nõ v̈giles: sed hec simul v̈go et fecũda (q̃ cũ audisset turbata est) Ly. btã v̈go solita erat videre angelos: iõ de apparitione angeli nõ fuit admirata vl̃ turbata / s3 de salutatiõe insolita: quia nihil mirabiliꝰ est vere hũili q̃ sua exaltatio. et iõ cũ btã v̈go esset humilima: audiẽs salutationẽ tãte excellentie / turbata fuit: nõ turbatiõe incredulitatis sic̃ zachariaſ pr̃ Johis baptiste: vt d2 Lu. j. s3 turbata fuit turbatiõe admiratiõis. vñ seq̃t̃ (turbata ē in s̃mõe eiꝰ). s. angeli: nõ aũt ĩ visiõe (⁊ cogitabat q̃lis esset ista salutatio) Ly. qñ eñ turbata fuit / v̈ginalẽ verecundiã oñdit: q̃ aũt cogitauit d̃ salutatiõe: declarat prudẽtiã marie: ⁊ iõ angelꝰ eã ꝯsolabat̃ dicẽs (ne timeas ma.) Ly. de salutatione insolita (ĩuenisti eñ gr̃az apð dñm) nõ solũ ꝓ te / s3 ꝓ toto genere hũano (Ecce cõcipies in vtero) Ly. Hec cõceptio facta est p v̈tutẽ spũssancti intra vterũ v̈ginis corpus filij formantis (⁊ paries filiũ) Ly. v̈go ꝑmanens in partu sicut in cõceptu (et vocabis nomen eius iesum) Ly. nõ dicit impones: quia hoc nomẽ fuit impositũ a deo patre s̃m q̃ fuerat p̃dictũ a

deo pr̃e: vt h̃r Esa. lxij. Vocabit̃ tibi nomẽ nouũ qð os dñi noĩauit: sed illð nomẽ fuit diuulgatũ p angelũ ipĩ Marie ⁊ Joseph. Jesus aũt interp̃tat̃ saluator. vnde de hoc h̃r Mat. j. Vocab̃ nomẽ eiꝰ ihm: Jpe eñ saluum faciet pplm suum a peccatis eorũ (Hic erit magnꝰ) q2 magnus dñs. vñ Ps. cxliij. Magnꝰ dñs ⁊ lau. ni. et ma. eiꝰ nõ ẽ finis (⁊ filiꝰ altissimi voca. Ly. i. ipsiꝰ dei q̃ solus est altissimꝰ. Hõ ei altus ẽ int̃ creaturas corpales: s3 angelus altior: deꝰ ãt solus altissimꝰ. vñ in Ps. lxxxij. Tu solus altissimꝰ in oĩ terra (et dabit illi dñs deꝰ sedẽ dauid pr̃is eiꝰ ⁊ regnabit ĩ domo iacob (Hora: Jn oĩbꝰ electis q̃rũ vniuersitas intelligit̃ p domũ iacob. i. familiã iacob: q̃ tota recepta est in pplm dei (in et̃nũ) q2 ⁊ hic p gr̃am et in futuro p gloriã (et regni eius nõ erit finis) Ly. xp̃s eñ non solum inq̃ntum deus / s3 etiã inq̃ntũ homo regnabit in et̃nũ: nõ solũ sup hoĩes / s3 etiã sup angelos (Dixit ãt maria ad ãgelũ: Quõ fiet istud qm̃ virũ non cognosco?) Ly. i. non cognoscere ꝓpono: s̃m illud quod dicunt doctores catholici: Btã v̈go anteq̃ desp̃õsaret̃ ioseph / habuit obs̃uantiã castitatis v̈ginalis in desiderio nõ tñ exp̃sse: Sz cũ postea deo ordinãte esset despõsata ioseph q̃ erat in simili ꝓposito / simul emiserũt votũ (Et respõdẽs angelus dixit: Spũssanctus supueniet in te) Ly. i. nõ cõcipies mõ humano s3 diuino: q2 nõ v̈tute seminis virilis / sed v̈tute spũssancti (et v̈tus altissimi obumbrabit tibi) q2 in btã v̈gĩe sub vmbra carnis latuit v̈tꝰ deitatis (Jdõq3 ⁊ qð nascet̃ ex te) Hora

id est ex tua vera natura (sctm̄ vocabit fi-
li⁹ dei) Ly. nō adoptiu⁹ sicut alij: sz natura.
(ecce helisabet cognata tua ꝛ ipsa ↄcepit
in senectute sua: ꝛ h mēsis ē sext⁹ illi q̄ vo-
cat steril) Ei⁹ ei sterilitas a tāto tp̄e erat
ꝙ nō nisi sic voca-
bat (qꝛ nō erit im-
possi. apud deū oē
v̄bū) .i. factū: qꝛ
dicere dei ē facere.
vn̄ Ps. clviij. dixit
ꝛ facta sūt: ipse mā-
dauit et creata sūt
(Dixit aūt maria:
Ecce ancil. dn̄i) vn̄
Bern̄. Que ē h tā
sublimis humilitas
q̄ cedere non nouit
honoribus: insole-
scere glia nescit?
mater dei eligit / et
ancillā se noiat (Fi
at mihi s̄m v̄bum
tuū) qd̄ stati factū
est: qꝛ v̄tute dei cō
cepit filium.

qd̄ nascet ex te sctm̄ vocabit fi
li⁹ dei. et ecce helizabet cognā
tua ꝛ ipsa ↄcepit filiū i senectute
sua ꝛ h mēsis ē sext⁹ illi q̄ vocat
steril: qꝛ nō erit ipossibile apud
deū oē v̄bū. dixit āt maria: ecce
ācilla dn̄i fiat mihi s̄m v̄bū tuū

In festo sctōꝝ Philippi ꝛ Ia
cobi. Euāgeliū. Joh. XIIII.

In illo tempe
Dixit ih̄s di. su. Nō turbet cor
v̄rm: creditis in deū ꝛ in me cre-
dite. In domo p̄ris mei māsio-
nes mlte sūt. Si q̄ min⁹ dixissez
vob: qꝛ vado pare vob locū. ꝛ
si abiero ꝛ p̄pauero vob locū:
iteꝝ venio ꝛ accipio vos ad me-
ipm̄: vt vbi ego sū ꝛ vos sitis: et
q̄ ego vado scitis ꝛ viā scitis. Dic
ei thomas: Dn̄e nescim⁹ q̄ va-
dis: ꝛ quō possum⁹ viā scire? Di
cit ei ih̄s: Ego sum via: v̄itas:
et vita. Nemo venit ad patrez

N ¶ Postilla.
On turbetur
cor v̄rm. Joh. xiiij
Historiā hui⁹ euan
gelij dixit iesus an
no eius. xxxiij. ix.
kal. aplis. fe. v. lu.
ilij. indi. vj. Ante
initiū illi⁹ euā. scri-
bit. s. Joh. ꝙ Pe-
trus dixit ad iesum
post cenam factaz:
Dn̄e q̄ vadis? R̄ndit iesus: Quo ego va-
do / nō potes me mō seq̄: seq̄ris autē po-
stea. Dicit ei petrus: Quare non possum
te seq̄ modo? aiam meā p te ponā. R̄ndit
iesus: Aiaz tuā p me pones? Amē amē
dico tibi: nō cātabit gallus donec me ter
neges: et ait discipulis suis (Non turbet
cor v̄rm) Ly. xp̄s p̄dixerat discipulis su-
is Jude pditionē / ꝛ Petri negationē / et
suā passionē ꝛ mortē / que oia erant disci-
pulis turbatiōis materia. Jdō dicit (Nō
turbet cor v̄rm) q̄si pusillanimes effecti
ꝓpt̄ illa iā p̄dicta (creditis in deū / ꝛ in me
credite) Ly. in q̄ ondit suā deitatē (In do
mo p̄ris mei mā. mlte sūt) Tho. dom⁹ pa
tris h vocat glia celestis / in q̄ sunt multi
gradus et diuersa
p̄mia meritorū: qꝛ
alia ē claritas sol' /
alia lune / alia stella
rū: qꝛ vnusq̄sq; q̄-
to pl⁹ deū h diligit /
tanto clari⁹ ibi deū
videbit (Si q̄ min⁹
dixissem vob) Ly.
q. d. si in celesti btī-
tudie eēt aliq̄d mi-
nus et defectuosū /
dicerē vob (qꝛ va-
do pare vob locū)
in passiōe sua ape-
ruit nob ianuā re-
gni celestis (ꝛ si abie
ro ꝛ p̄pa. vo. lo. ite
ruz venio) Tho. h
fit in morte cuiusli-
bet electi: ꝛ vltimo
ad iudiciū extremū
(et accipio vos ad
meipm̄) Tho. i. in-
troducā in locū pa
tꝛ ꝛ i māsiōes cele
stes (vt vbi ego sū)
Tho. q̄ sum caput
v̄rm (ꝛ vos sitis) q̄
estis mēbra mea. i.
vna mecū gliaz be
atis (ꝛ q̄ ego va-
do / scitis). s. ad p̄rez
(ꝛ viā scitis) Ly. viā p quā iuit xp̄s: q̄ fu
it passio et mors ipsi⁹. Dicit ei thomas:
Dn̄e nescimus q̄ vadis: et quō possumus
viā scire? Dicit ei iesus: Ego suz via) Ly.
inq̄tū hō: qꝛ oia q̄ gessi in hūanitate sunt
via p̄ducēs vos ad gloriā (veritas et vi-
ta) inq̄tū de⁹: qꝛ v̄itas illuminat intelle-
ctū: ꝛ vita q̄etat ꝛ satiat desideriū. Vl' sic
s̄m Tho. Ego sū via ducēs / v̄itas lucēs /
vita pascēs. Vl' sic: Ego sū via nō errās /
v̄itas nō fallens, vita nō mortificās. Vn̄

Amb. Ingrediamur hāc viā teneam⁹ veritatē: seq̄mur vitā (Nemo vēit ad patrē nisi p me) Ly. i me credēdo ꝛ me ope imitādo (Si cognouissetis me) Ly. pfecte q̄tū ad deitatē (ꝛ patrē meū vtiq̄ cognouisse tis) q: pater ꝛ fili⁹ sunt vnū in deitate (et amodo cognoscetis eū) q: p⁹ resurrectiōe3 suā aperuit illis sensum vt intelligerent scptu ras. vt hr̄ Luc. xxiiij. Et extūc discipuli xp̄i habuerūt pleniorē cognitionē ō mysterio trinitatis (ꝛ vidistis eū) Ly. q: vidēdo xp̄m viderūt suppositū filij i q̄ est natura diuina: q̄ est idem qḋ pater: et sic in filio quodāmodo patrē viderāt (dic ei philipp⁹: Domine ostē de nobis patrem ꝛ sufficit nobis) Ly. q. di. credo verbis tuis: sed patre3 videre desidero: credidit enim Philippus q̄ pater posset videri oculis corporalibus in hac mortali vita: ideo sequit (Tāto tpe vo. su3 ꝛ nō cogno. me?) Ly. q. d. magna ruditas est q̄ tādiu doctrinā meā audistis / ꝛ adhuc ita paꝝ me cognoscitis s̄m deitate3 (Philippe q̄ vi. me) Ly. s̄m deitatē (videt ꝛ patrē meū) Sicut eñ pater nō videt nisi cū beatitudine: sic nec filius in sua deitate: q: visio est merces sanctoꝝ (quō tu dicis ostēde nob patrē?) Ly. q: oculis corpalib⁹ nō est visibilis (nō credis: q: ego in patre ꝛ pr̄ in me ē?) Ly. q. di. istḋ debes credere ꝛ sufficit tibi ad salute3 (verba que ego loquor vobis / a meipso non loquor) .i. ab humanitate tm̄ / s3 deitate (pater aūt in me manēs ipse facit opera) Ly. filius enim ꝛ pater sunt vnu3 in v̄tute opatiua / ex q̄ fiūt opa miracłosa (nō creditis: q: ego i patre ꝛ pater in me est) Tho. p idētitatē eēntie / ꝛ tamē distinctus psonaliter (alioq̄n ꝓpt̄ opa ipsa credite) Ly. q. d. si v̄ba nō inducūt vos ad credendum: opera miraculoꝝ nature virtutem transcendētia debēt vos ad hoc inducere (amē amen dico vobis: q̄ credit in me / opera q̄ ego facio ꝛ ip̄e faciet) Tho. i. simi lia in genere: quia sicut ego curaui infirmos: ꝛ suscitaui mortuos: sic ꝛ ipse suscitabit: et sic de alijs (ꝛ maiora horu3 faciet) Ly. hoc patet pmo: q: plures ꝯuersi sunt ad fidē p predicationē aploꝝ q̄ p p̄dicationē xp̄i: q: per eos cōuersa est multitudo gentiū: p p̄dicationē aūt xp̄i pauci iudeoꝝ. Item apostoli p̄dicabant oībus linguis: vt habet Act. ij. xp̄s āt p̄dicabat i vna sola lingua. s. hebraica. Secundo in miraculis: quia apostoli maiora miracula fecerunt: magnū enim reputatu3 fuit / q̄ infirmi sanabant ad tactū fimbrie vestimētoꝝ iesu: vt habet Mar. v. s3 mal⁹ videt / q̄ ad tactū vmbre Petri sanabant infirmi: vt pt3 Act. v. Itē xp̄s tres mortuos suscitauit: s3 Andreas simul ꝛ sem̄ q̄draginta viros submersos suscitauit: vt hr̄ in legēda sua. (q: ad prē3 vado) Tho. vt assistā vultui dei ꝓ vobis (ꝛ si q̄d petieritis patrē in nomine meo) Tho. ptinēs ad salutē. Nam nomē ei⁹ est iesus q̄ saluator interptat (h̄ faciā) Tho. in quo ostendit / q̄ habet eādem potestatē cū patre cū dicit (hoc faciam) Ly. sc3 eadem virtute qua ꝛ pater.

nisi p me. Si cognouissetis me ꝛ patrē meū vtiq̄ cognouissetis: ꝛ amodo cognoscetis eū: ꝛ vidistis eū. Dicit ei philipp⁹: dn̄e ostēde nob prē3 ꝛ sufficit nob. Dicit ei ih̄s: Tāto tpe vobiscū sū ꝛ nō cognouistis me Philippe: qui videt me videt ꝛ prē3 meū: quō tu dicis ostēde nob prē3? n̄ credis: q: ego i prē ꝛ pr̄ i me ē? Verba q̄ ego loq̄r vob a meipō n̄ loq̄r: pr̄ aūt i me manēs ipse facit opa. Nō creditis q: ego in prē ꝛ pr̄ i me ē: alioq̄n ꝓpter opa ip̄a credite. Amē amē dico vob: q̄ credit in me: opa q̄ ego facio ꝛ ip̄e faciet: ꝛ maiora hoꝝ faciet: q: ego ad prēm vado. Et q̄dcūq̄ petieritis patrē in nomine meo: hoc faciam.

In festo inuētiōis sctē cruci Euā. Erat hō ex phariseis Nicodem⁹. Hoc euāge. cū sua postilla q̄re. s. in festo Trinitatis.

In festo scti Johis añ portā latinā. Euā. Dixit iesus petro: Seq̄re me. Cōuersus petr⁹ vidit illū. Hoc euā. cū sua postilla q̄re añ in festo scti Johis euā.

In festo scti Johānis baptiste: Euangelium Luce. j.

In illo tempe Helisabet impletū ē tp̄s pariēdi: ꝛ pepit filiū. Et audierūt vicini ꝛ cognati eius qꝛ magnificauit dn̄s miscdiā suā cū illa: ꝛ cōgratulabāt ei. Et factū ē in die octauo venerūt circūcidere puerū: ꝛ vocabant eū noīe pr̄is sui zachariā. Et rn̄dēs mat̄ ei⁹ dixit: Nequaꝙ̄: s̄ vocabit̄ Johānes. et dixerūt ad illā: qꝛ nemo ē in cognatione tua qui vocet̄ h̄ noīe. Innuebāt aūt patri eius quē vellet vocari eū. Et postulās pugillarez scripsit dicens: Johānes est nomē eius. Et mirati sunt vniuersi. Apertū ē aūt

Helisabet impletū est tp̄s pariendi: Luc. j. ¶ Postilla. Historia huius euāgelij facta est anno xp̄i. j. vsuali. viij. kal̄. Julij. Feria. vj. luna. xiiij. indi. iiij. Añ initiū illius euan. scribit sanctus Lu. in eo. ca. q̄ postq̄ Maria cōcepit iesum xp̄m: exurgēs maria abijt in mōtana: et intrauit in domum zacharie: ꝛ salutauit Helisabet: ꝛ mansit cū ea trib⁹ mēsib⁹: nam in mense sexto a cōceptione Johānis venerat Maria ad Helisabet: ꝛ in mēse nono nat⁹ est iohānes. Vñ hic dr̄: (Helisabet impletū est tp̄s pariēdi) Ly. s. nouē mensiū (et peperit filium) sicut p angelū fuerat p̄dictū (ꝛ audierūt vicini) Ly. illi qui erāt ei cohabitantes (et cognati eius) qui erant ex ei⁹ cōsanguinitate et affinitate (qꝛ magnificauit dn̄s misericordiā suā cum illa) Ly. i. magnaz misericordiaz fecit ei auferendo sterilitatis opprobrium: ꝛ dando ei tantum ꝛ talem filiū sic annunciatum mirabiliter et conceptum supnaturaliter (et cōgratulabant̄ ei) s̄m q̄ dixerat āgelus zacharie: Multi in natiuitate ei⁹ gaudebunt (Et factuz est in die octauo) scz a natiuitate p̄cursoris (venerūt circūcidere puez) sicut p̄cipit̄ Gen. xvij. ꝛ qꝛ i circūcisione iponebat̄ tūc nomen sicut mō imponit̄ in baptismo: iō subdit̄: (et vocabāt eū noīe pr̄is sui zachariā.) Ly. qꝛ istud fuit antiq̄t⁹ satis cōiter obſuatū: ꝛ adhuc obseruat̄ freq̄nter/ maxīe i magnis psonis/ q̄ fili⁹ p̄mogenit⁹ noiat̄ noīe patris. (ꝛ rn̄dens mr̄ eius dixit: nequaꝙ̄) scz (vocabit̄) zacharias (sed Johānes) Ly. h̄ sibi a deo fuit reuelatum: quia a marito non didicit cū fact⁹ esset mutus anteꝙ̄ rediret ad eam de templo. (ꝛ dixerūt ad illā: qꝛ nemo ē i cognatione tua q̄ vocet̄ h̄ noīe) .s. Iohannes. Lyra. cognatio hic ꝓpinquitas generis vocatur: ꝯ qua null⁹ sic fuerat vocat⁹. s. ꝯ cognatiōe Helisabet vel mariti ei⁹ (Innuebāt aūt patri ei⁹ quem vellet vocari eum) scz per signa visibilia. Ex quo patet: q̄ Zacharias non tm̄ fuit mutus/ sed etiā surdus: sic eīm potuisset intelligere verba que fuissent ab eo per verba/ et non per talia signa (et postulās pugillarem) id est tabulam ad scribēdū (scripsit dicēs: Johēs ē nomē ei⁹: ꝛ mirati sunt vni.) Hor. de cōuenientia i patre ꝛ matre ꝯtuꝫ ad pueri noīationē (Aptū ē ꝛc̄.) Hor. ñ p morā/ qꝛ nescit tarda molimīa spūssci grā. vñ Amb. Soluit fides liguā quā icredul.

ilico os eiꝰ ⁊ lingua eiꝰ: ⁊ loquebaẗ bn̄dicēs deū: et factꝰ eſt timoꝛ ſup oēs vicinoſ eoꝝ: ⁊ ſup oīa mōtana iudee diuulgabantur oīa v̄ba hec. Et poſuerunt oēs q̄ audierāt in coꝛde ſuo dicētes: Quiſputaſ puer iſte erit? etem̄ manuſ dn̄i erat cū illo. Et zacharias pr̄ eius repletus eſt ſpirituſcō et ꝓphetauit dicēs: Bn̄dictus dn̄s deus iſrael: qꝛ viſitauit et fecit redemptionē plebis ſue.

In feſto viſitatiōis Marie virginis. Euangeliū. Luce. I.

In illo tempore

Exurgens autem maria abijt in mōtana cum feſtinatione in ciuitatem iuda: et intrauit domū zacharie et ſalutauit helizabet. Et factum eſt vt audiuit ſalutationē marie heliſabet exultauit infans in vtero eiꝰ: ⁊ repleta eſt ſpūſctō heliſabet: ⁊ exclamauit voce magna ⁊ dixit:

tas ligauerat (et factꝰ eſt timoꝛ magnꝰ ſuper om̄es vicinos eoꝝ) Ly. i. admiratio magna / vl' timoꝛ dei q̄ ſic mirabiliẗ punierat zachariā et liberauerat (et ſup om̄ia mōtana iudee diuulgabanẗ oīa v̄ba hec) Ly qꝛ facta inſolita libentiꝰ narrantur (⁊ poſuerūt oēs q̄ audierāt in coꝛde ſuo) Ly. qꝛ talia magis memorie cōmendanẗ (dicētes: Quiſputas puer iſte erit?) q̄ſi dicerēt: valde magnus erit (etenim manꝰ dn̄i erat cum illo) Ly. i. virtus dei opatiua miraculoꝝ in eiꝰ annūciatiōe / ꝯceptiōe ⁊ natiuitate dn̄ſoꝝ. ex q̄bꝰ rōnabiliẗ cōcludebaẗ magnitudo pueri futura corā deo: ſic̄ p̄dictū ē ab angelo zacharie patri eiꝰ. Erat enim magnus coram domino (⁊ zachariaſ pater eius repletus ē ſpiritu ſancto: et ꝓphetauit dicēs: Benedictus dn̄s deꝰ iſrael: quia viſitauit) Hoꝛ. dn̄s ieſus genus humanū i ſua incarnatiōe viſitauit (et fecit redemptionem) in ſua paſſione. Pſ. cxxix. Copioſa apud eū redēptio (plebis ſue) iſrl'.

Poſtilla.

Exurgēs maria abijt in mōtana cum feſtinatiōe in ciuitatē ⁊c̄. Lu. j. Hiſtoꝛia huiꝰ euāgelij facta eſt anno chꝛiſti. j. vſuali. pꝛidie nonas Aplis. feria. ij. luna. j. Inditione. iij. Et reuerſa eſt in domum ſuā anno chꝛiſti vt ſupꝛa. iij. nonas Julij ſabbato. luna. iiij. indi. iij. Vn̄ inſtin̄ illꝰ euā. ſcribit. s. Lu. qn̄ angelꝰ i annūciatione dn̄i dixit ad mariā mr̄em xp̄i: Et ecce heliſabet cognata tua et ip̄a cōcepit filiū in ſenectute ſua: et hic eſt mēſis ſextꝰ illi q̄ vocaẗ ſteril': qꝛ nō erit ipoſſibile apd̄ deū omne verbuꝫ. Dixit autē maria: Ecce ancilla dn̄i fiat mihi ſm̄ v̄bum tuū: et diſceſſit ab illa angelus. ⁊ ſtatim ſequiẗ (Exurgēs maria) .ſ. d lo co in q̄ erat qn̄ angelus ad eā venit ⁊ (abijt in mōtana) Ly. qꝛ locꝰ vbi habitabat zacharias erat altioꝛ q̄ galilea a q̄ receſſit maria (cū feſtinatiōe) Ly. vt oſtēderet q̄ v̄go nō debet morari i loco publico nec ibi contrahere colloq̄a (in ciuitatē iuda) .i. hieruſalē (⁊ ſalutauit helizabet) Ly. qꝛ erat humilima: ⁊ qꝛ ad eiꝰ obſequiuꝫ venerat (⁊ factū ē vt audiuit ſalutationē marie heliſabet / exultauit ifans i vtero eiꝰ) Hoꝛ. ſic̄ illa aduentum marie / ſic iſte aduētū dn̄i ſenſit. Hoꝛ. Ecce q̄ magne v̄tutis ē btē marie v̄ginis ſalutatio: qꝛ ꝯfert gaudiū: cōfert et ſpm̄ſctm̄: confert et reuelationem ſecretoꝝ diuinoꝝ: cōfert ⁊ ꝓphetie actū: et idō certe libēter ſalutāda eſt / ꝓpter reſalutatiōis lucrū. Vn̄ ḡ maria potuit oꝛe ſalutare: qꝛ ſalutē hēbat i vētre ⁊ i coꝛde (et repleta eſt ſpūſctō heliſabet: et excla. voce magna) Ly. Iſta magnitudo vocis

intelligenda est tā rōne deuotiōis q̄ soni exterioris (Bñdicta tu inter mlieres) .i. sup oēs mulieres (et bñdictus fruct⁹ ventris tui) vñ in Ps. cxvij. Bñdictus q̄ ve. in noīe dñi de⁹ dñs et illu. nobis (et vnde mihi hoc vt veniat mater domini mei ad me?) Lyr. Ista eīn nō poterat scire nisi p reuelatio nē spūssancti (ecce eīn vt facta est vox salutationis tue in aurib⁹ meis / exultauit in gaudio infans i vtero meo) Lyra. Helisabet p spūsctm̄ cognouit q̄ illa exultatio fuit ꝓpter p̄ntiam domini (in vtero) virginali (Et beata q̄ credidisti) Lyr. q2 per assensum fidei cōcepit (quoniam perficient in te q̄ dicta sunt tibi a domino) Ly. Ad angelum nunciantē (⁊ ait maria: Magnificat aīa mea) Ly. Non tm̄ labia mea (dñm) cui debet laus et honor (⁊ exultauit) cor. nō pigritauit: vt patet Abacuk. iij. Exultabo in deo iesu meo (in deo) nō in mūdo. vñ. ps. lxxvj. Renuit cōsolari aīa mea: memor fui dei ⁊ delectatus sum (salutari meo) q̄ est me⁹ xp̄i⁹ filius p generationē et saluator oīm per suam passionem.

Bñdicta tu inter mulieres: et bñdictus fruct⁹ vētris tui. Et vnde mihi h vt mater dñi mei veniat ad me? ecce em̄ vt facta est vox salutatiōis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et btā q̄ credidisti: qm̄ pficient ī te que dicta sūt tibi a dño. Et ait maria: Magnificat aīa mea dñz: Et exultauit spiritus meus in deo salutari meo.

In festo scti Petri apostoli. Euangelium. Matth. XVI.

In illo tempore Venit iesus in partes cesaree Philippi: ⁊ interrogabat discipulos suos dicens: Quem dicunt homines esse filium hominis? At illi dixerūt: Alij iohan-

¶ Postilla.

Venit Jesus in ptes cesarie philippi ⁊c. Matth. xvj. Historia huius euangelij facta est anno xp̄i. xxxij. iiij. kal. Augusti. feria. iij. luna. xij. inditione. v. An initiū illi⁹ euāgelij scribit sctūs Matth. in eo. ca. q̄ xp̄s dixit discipulis suis: Cauete a fermēto pharisco2 ⁊ saduceo2. At illi cogitabāt int̄ se dicētes: q2 panes nō acceptim⁹. Sciēs aūt ih̄s dixit: Quid cogitatis inter vos modice fidei: q2 panes nō habetis? Nōdū itelligit, neq3 recordamini q̄nq3 panū et q̄nq3 milia hoīm / ⁊ q̄t cophinos sumpsistis? neq3 septē panū ⁊ q̄ttuor miliū hominum: et q̄t sportas sumpsistis? q̄re nō itelligitis / q2 nō de pane dixi vob: Cauete a fermēto phariseorum et saduceorū? Tūc intellexerūt: q2 nō dixerat cauēdū a fermēto panū / s3 a doctrina phariseorum et saduceo2. Tūc statim sequit̄ euan. hodier. (Venit iesus in ptes cesaree philippi) Lyra. Cesarea philippi est ciuitas in terminis iudee / quam philippus fili⁹ herodis innouauit et reedificauit: q̄ antiquitus dicta est / labis: s3 postmodū noīauit eā cesareā / in honorē tyberij cesaris qui dedit ei quartam partē regni: vt dicit Josephus. Dicitur etiam cesarea philippi: ad differētiam alterius ciuitatis que dicitur cesarea palestine: vbi Cornelius centurio mansit: vt patet Act. x. (⁊ interrogabat discipulos suos) Ly. nō ignorās q̄d crederent vel quid respōderent: sed vt eorū fideli cōfessione cōuenienti⁹ solidarentur in fide. (Quem dicūt hoīes esse filiū hominis?) Ly. i. turbe vulgares: q2 de ip̄o erāt varie opiniōes in pp̄lo (At illi dixerunt: Alij iohannē bap.) cui⁹ opinionis fuit herodes et sui seq̄ces: vt p3 Matth. xiiij. Audiuit herodes famam iesu: et ait pueris suis: Hic est iohēs bap. ip̄e surrexit a mortuis: ⁊ ideo virtutes operant̄ in

eo (alij aūt Heliam) ꝑpter zelum veritatis (alij vero Hieremiam) ꝑpter patientiā in aduersis (aut vnū ex ꝓphetis. Uos aūt quē me eē dicitis?) Ly. q.d. Si alij errāt opinione falsa/ vos tn̄ nō debetis errare q̄ tādiu mecū fuistis ⁊ meam doctrinam frequēter audiuistis/ et miracl'a tāta vidistis (Rn̄dens Petr⁹ dixit) Lyra: Petr⁹ tanq̄ principalis int' alios pro se ⁊ p alijs dedit responsum: (Tu es christus) Lyra: qui interpretatur vnctus: et sic confitetur eius humanitatem (filius dei) .s. naturalis ⁊ non adoptiuus sicut alij: ⁊ p cōsequens eiusdem nature cū deo patre: ⁊ sic cōfitetur veritatē diuine nature ⁊ hūane in eodē supposito (viui) hoc addit ad differentiam illorum qui colebantur tanq̄ dij a gentibus: vt Hercules et Jupiter et sic de alijs. (Respōdens autē Jesus dixit: Beatus es Simon bariona) id est fili⁹ iohannis. Un̄ Hieronym⁹ dicit: q̄ deberet dici bariohāna. Bar enim idem est qđ filius/ Johāna: quasi filius Johānis: s'm illđ Johannis .xxj. Simon iohannis diligis me plus his? sed scriptorꝝ vitio deprauatum est. Dicit' aūt h: Btūs es Simō bariona q2 .s. ꝯfessio vere fidei ducit ad btitudinē

nem baptistam: alij autem Heliā: alij vo Hieremiā aut vnū ex ꝓphis. Dicit illis ihs: Uos aūt quē me esse dicitis? Respondēs simon petrus dixit: Tu es christus filius dei viui. Respōdens autē Jesus dixit ei: Beatus es simon bariona: q2 caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi: sed pater meus qui in celis est: Et ego dico tibi: quia tu es petr⁹: ⁊ sup hāc petram edificabo ecclesiam meā: ⁊ porte inferi non preualebūt aduersus eā. Et tibi dabo claues regni celorū: et quodcūq3 ligaueris super terram erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ qđ cunq3 solueris super terrā: erit solutum ⁊ in celis.

In festo sctē Margarethe ꝟginis ⁊ martyris Euāgeliū.

In illo tempe Dixit iesus discipul' suis parabolam hanc: Simile est regnū celorum thesauro abscondito in agro: quē ⁊c. Hoc euāgeliū cum sua postilla quere infra in cōmuni sctōꝝ de virginibus.

(q2 caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi) Ly id est hō mortalis nō docuit te istam veritatē (sed pater meus) et p cōsequēs tota trinitas q2 indiuisa sunt opera trinitatis (Et ego dico tibi: q2 tu es Petrus) Ly. id est cōfessor vere petre/ q̄ est christus (⁊ sup hāc petram) quā confessus es: id est super christū (edificabo ecclesiam meam: et porte inferi) id est persecutiones tyrannorum/ et insultus et temptatiōes spirituum imundorū (non preualebunt aduersus eā/ a vera fide subuertendo (⁊ tibi dabo claues regni celorū) Lyra: Jste claues non sunt materiales: sed potestas spiritualis: q̄ duplex est. Una est potestas spiritualis discernendi peccatū a nō peccato: sicut in veteri lege sacerdotes iudicabāt inter lepram ⁊ nō lepram. Alia clauis est potestas admittendi ad regnum/ vel excludendi s'm verum iudicium p̄habitum: quia debent indigni excludi/ ⁊ digni recipi (et quodcunq3 ligaueris) Gor. claue nō errante (super terram) Lyra: scz cū debito vsu clauium (erit ligatum et in celis: et quodcunq3 solueris super terram/ erit solutū ⁊ in celis) id est deus illud approbat in celis.

Jn festo sctē Marie magdalene Euangelium Luce. VII.

In illo tempe
Rogabat iesum q̄dā pharise⁹ vt mādu caret cū illo: ⁊ igressus domū pharisei discubuit. et ecce mlier q̄ erat ī ciuitate peccatrix: vt co gnuit ꝙ ihs accubuit ī domo pharisei: attulit alabastrū vnguēti: ⁊ stās r̄tro sec⁹ pedes ei⁹ lachrymis cepit rigare pedes ei⁹: ⁊ capill' capitī sui tergebat: et osculabat̄ pedes ei⁹: ⁊ vnguēto vngebat. vidēs aūt pharise⁹ q̄ vocauerat ip̄z: ait intra se dicēs: h̄ si eēt pp̄ha sciret vtiq̄ q̄ ⁊ q̄lis ē mlier q̄ tāgit eū: q̄ peccatrix ē. Et r̄ndēs ihs dixit ad illū: Simō hēo tibi aliq̄d dicē. At ille ait: Mgr̄ dic. duo erāt debitores cuidā feneratori: vn⁹ debebat denarios q̄ngētos: ⁊ ali⁹ q̄nq̄gita: Nō h̄ntib⁹

Rogabat iesuz q̄dā pharise⁹. ¶ Postilla. Lu. vij. Mat. xxvj. Mar. xiiij. Joh. xij. Histo. hui⁹ euā. facta ē āno xp̄i xxxiij. Jdus Decēb. fer̄. vj. lu. xiiij. indi. iiij. Jn illo illo⁹ euāge. scribit sctūs Lu. ī eo. c. ꝙ xp̄s dixit phariseis ⁊ scribis Uenit eīn Jo. bap. neq̄ māducans panē / neq̄ bibens vinū: ⁊ dicitis: demoniū h̄z: venit filius hois māducās ⁊ bibens ⁊ dicitis: Ecce hō vorator ⁊ bibēs vinū / amic⁹ publicanoꝝ ⁊ pctōꝝ. Et tūc sequit̄ euange. hodier. (Rogabat iesum q̄dā phariseus vt manducaret cū illo. ⁊ ingressus domū pharisei discubuit) Ly. legit̄ āt xp̄m māducasse cū pctōrib⁹ / vt eos ad pniam induceret: vt h̄r Mat. ix. Jtē cū amicis ⁊ familiarib⁹: vt eoꝝ deuotionē augmētaret: vt dicitur Joh. xj. d̄ martha et maria magdalena. Jtem cū cognatis paupibus / vt eoꝝ inopiā suppleret: vt habetur Joh. ij. de nuptijs: vbi deficiente vino / xp̄s aquā mutauit ī vinū. Jtē cū phariseis supbiētib⁹: vt eoꝝ supbiā cōfutaret: p̄ut hic habet̄: vt videbit̄ in p̄seq̄ndo (⁊ ecce mulier) Hor. scꝫ maria magdalena: sꝫ nō noiat̄ hic: q̄ adhuc erat ī statu culpe / fm opinionē hominū (q̄ erat in ciui.) Ly. vbi mlti hoies sunt. ex q̄ conuincit̄ / ꝙ multos attraxerat ad pctm̄ (peccatrix) Ly. sꝫ iā de peccatis plene ⁊ perfecte ꝯtrita (vt cognouit / ꝙ iesus). i. saluator (accubuisset ī domo pha.

at.) s. statim (alabastrū vnguēti). i. alabastrū vnguēto plenū (⁊ stās retro) Ly. q̄ p̄ verecūdia sui pcti nō audebat se anponere (lachrymis cepit ri. pe. ei⁹) Ly. ex q̄b⁹ pꝫ magnitudo cōtritiōis: ex q̄ tantū fleuit ꝙ potuit lauar̄ pedes vni⁹ hoīs nudis pedib⁹ incedentis (⁊ capillis capitis sui terge.) Ly. quib⁹ ante ad cōpositionē vult⁹ eius abusa fuerat (⁊ os. pe. ei⁹) vt totuꝫ fuiret in pnia q̄cq̄d ex se deum contēpserat ī culpa: fm ꝙ dicit Greg. (⁊ vnguēto vngebat.) Ly. ad refrigeriuꝫ caloris ⁊ mitigationē doloris ex labore itineris. vn̄ Greg. Unguētum q̄d sibi turpiter tribuerat / h̄ iā deo laudabiliter offerebat (videns aūt pharise⁹) Hor. ad predictam mulierē plorantē / nec cōpatiēs: (ait itra se). s. occulte cōtra hospitē suum murmurādo (dicēs: h̄ si esset pp̄ha) ver⁹ sciens occulta (sciret vtiq̄ q̄ et q̄lis ē mulier) Hor. que ē in p̄sona / ⁊ q̄lis est ī vita (q̄ peccatrix ē) nō deberet se tangi p̄mittere ab ea (⁊ r̄ndēs iesus) Hor. s. cogitatiōi ei⁹: q̄ soli deo nota ē. in q̄ ondit se plus q̄ pp̄haꝫ. vn̄ ps̄. xciij. Dn̄s scit cogitatiōes hoim (Simon ha. ti. ali. dicere. at ille ait: Mgr̄ dic. duo debi. erant cui. fene.) Hor. sensus lr̄alis plan⁹ ē. Mystice fenerator iste deū significat: q̄ p̄ culpa momētanea penā eternā exigit: ⁊ p̄ donis gr̄aꝝ exigit meritū bonoꝝ opeꝝ (duo debitores) Hor. duo sta-

tus pctōꝝ (erāt cuidā feneratori) scꝫ deo (vn⁹ debe. ei dena. q̄ngē. ⁊ ali⁹ q̄nq̄gita) scꝫ q̄ pl⁹ peccauerat (ñ ha. ill' vñ red.) qꝛ null⁹ pctōꝝ a debitis pōt absolui ꝓprijs virib⁹ absq̄ grā: vtꝫ Jo. xv. Sine me nihil potestis facere.

(donauit vtrisq̄:) id ē cōdonauit (q̄s ḡ eū pl⁹ diligit? respōdēs Simon dixit: Estīo qꝛ is cui plus donauit) .i. cōdonauit relaxādo. (At ille di. re. iudicasti) qꝛ sicut dicit Greg. Dū crescunt dona / crescūt ⁊ rōnes donoꝝ (⁊ con. ad mulierē) Hor. p miscd̄iā: de⁹ em̄ a pctōrib⁹ auertit faciē suā: ſm illud Deut. xxxij. Abscondam faciē meā ab eis: sꝫ ad penitētes se cōuertit: vtꝫ Zach. j. Conuertimini ad me: et ego conuertar ad vos (dixit simoni: Uides hāc mulierē? Intraui in domū tuam / aquā pedib⁹ meis non dedisti) Ly. q̄ tū erāt lutosi seu puluerizati: coq̄ sine calciamētis incedebat (hec aūt lachrymis rigauit pedes meos et capillis capit' sui tersit. osculū mihi nō dedisti) Ly. qd̄ est amicitie signū (hec aūt ex q̄ intra. nō cessauit oscula. pe. meos). q. d. nō solū vnū osculū dedit mihi / sꝫ m'tiplex (oleo caput meū nō vnxisti) Hor. qd̄ solet fieri ī signū leticie ⁊ hilaritatis: ſm illud ps̄. xliiij. vnxit te de⁹ deus tu⁹ ⁊c. (ꝓpter qd̄ dico tibi: remit. ei pctā m'ta) scꝫ mulieri penitēti (qꝛ dilexit multū). j. Pe. iiij. Charitas opit multitudinē pctōꝝ: vtꝫ Prouer. x. Uniuersa delicta opit charitas (Cui autē min⁹ dimittit' min⁹ diligit) Ly. remissio et culpe aut nulla est / aut totalis fit: sꝫ remissio pene fit p partes: ⁊ nō tota fit' d̄ cōi cursu: licꝫ aliqñ fiat tota fit' ꝓpt' feruorē penitētis ⁊ ex liberalitate dei: et hoc in proposito in hac m'iere. iō seq̄t' (remittunt' ti. pec. tu.) Ly. ñ solū q̄tū ad culpā / sꝫ etiā q̄tū ad penā ex vehementi amore dei et horore peti p̄teriti. Hor. ⁊ ponit' h̄ p̄sens ꝓ p̄terito (remittūt') .i. remissa sunt (⁊ ceperunt q̄ sil' accūbebāt di. intra se: q̄s ē h̄ q̄ etiā peccata dimittit?) Ly. hec dicebant: qꝛ videbāt tm̄ hūanitatē exterius apparētē / sꝫ igñrabāt deitatē inter⁹ latētē q̄ pctā pōt dimittere (dixit autē ad mu. fides tua) Hor. id ē fides tibi a deo infusa (saluā te fecit) vñ Beda. Fides te saluā fecit: qꝛ qd̄ petijt / posse se accipere nō dubitauit (vade ī pace) Hor. id ē in q̄ete ⁊ a cessatiōe a vitijs: vtꝫ Ro. v. Justificati ex fide pacem habeamus.

illis vñ redderēt donauit vtrisq̄: q̄s ḡ eū plus diligit? Rñdēs Simon dixit: Estimo qꝛ is cui pl⁹ dōauit. At ille dixit: Recte iudicasti. ⁊ ꝯuersus ad m'ierē dixit simōi: vides hāc m'ierē? intraui ī domū tuā: aquā pedibus meis nō dedisti: hec aūt lachrymis rigauit pedes meos ⁊ capill' suis tersit. osculū mihi ñ dedisti: hec āt ex q̄ itraui nō cessauit oscl'ari pedes meos. oleo caput meū nō vnxisti: h̄ aūt vnguēto vnxit pedes meos: ꝓpt' qd̄ dico tibi: remittunt' ei pctā m'ta: qm̄ dilexit multū. Cui āt min⁹ dimittit': min⁹ diligit. Dixit aūt ad illam: Remittūt' tibi pctā tua. Et ceperūt q̄ sil' accūbebāt dicere intra se: Quis ē hic q̄ etiā pctā dimittit? Dixit autē ad mulierem: Fides tua te saluam fecit: vade in pace.

In festo sancti Jacobi apostoli Euangeliū Matth. XX.

In illo tempe Accessit ad iesum mater filioꝝ

Accessit ad iesum mater filioꝝ zebedei. Mat. xx. Mar. x. Lu. xxij. Historia hui⁹ euange. facta est anno xpi. xxxiij. xvij. kal. april' feria. iiij. luna. ¶ Postilla.

zebedei cum filijs suis adorās & petens aliquid ab eo. qui dixit ei: q̄d vis? Ait illi: Dic vt sedeāt hi duo filij mei vn⁹ ad dexterā: ali⁹ ad sinistrā tuaʒ in regno tuo. Respondēs aūt iesus dixit: Nescitis quid petatis: potestis bibere calicē quē ego bibiturus sum? Dicūt ei: Possumus. Ait illis: Calicem quideʒ meū bibetis: sedere aūt ad dexteram meā vel sinistrā non est meum dare vobis: sed quibus paratum est a patre meo.

Uincula sancti Petri. Euāgelium: Uenit iesus in partes cesaree philippi &c. Hoc Euā. cū sua postilla q̄re ante in festo sancti Petri & Pauli apl'oꝝ

In inuentiōe sancti Stephani Euangelium Matth. V.

vj. indi. vj. Añ initiū illi⁹ euā. scribit sanctus Matth. in eo. ca. Ascēdēs iesus hierosolymaꝫ assumpsit. xij. discipulos suos secreto & ait illis: Ecce ascēdim⁹ hierosolymā: & fili⁹ hoīs tradet̄ p̄ncipib⁹ sacerdotū & scribis: & ɔdēnabūt eū morte: et tradent eū gentib⁹ ad illudendū & flagellandū et crucifigendū: & tertia die resurget. Tunc statim sequit̄ euangelium hodier. (Accessit ad iesuʒ) Ly. Judei estimabant xp̄m p̄ ꝓphetas ꝓmissum regnaturū tp̄aliter in Hierusalē: q2 scripturas d̄ regno xp̄i corp̄aliť itelligebāt: & iō regnū ablatū a iudeis per romanos credebāt sibi restituendū p̄ xp̄m: ꝓpter quod dicebāt xp̄o Act. j. Dñe si i tp̄e hoc restitues regnū isrl' &c. et ħ Jacobus & Johannes filij zebedei et mr̄ eoꝝ audientes xp̄m post mortē tertia die resurrecturum / crediderunt imediate post resurrectioneʒ regnatuꝝ in hierl'm tp̄aliter: & iō cupiētes ei esse collaterales p̄ ceteris / q2 erāt ei⁹ cognati: informauerūt matrē suā de petitione sequēti. & hoc est qd̄ hic dicitur: Tūc audita resurrectione xp̄i futura (Accessit ad iesum mater filioꝝ zebedei) Ly. nō eīn primo petit i sp̄ali / s3 tm̄ in generali: vt ɔcessione facta in generali primo / postea nō posset sibi d̄negare i speciali (Qui dixit ei: quid vis?) Ly. nō q̄rit vt inscius / s3 vt petitio sua cōueniēti⁹ ondat̄ irrationabilis (Ait illi: Dic vt sedeant hi duo filij &c. Ly. i. sint tibi collaterales et maiores in regno tuo post te: qd̄ quidē regnū credebant tp̄ale: vt dictuʒ est. Nō est mirū si talia apostoli credebant & appetebant: qui adhuc carnales erāt / nondū illuminati p̄fecte / nec cōfirmati p̄ gratiam spūsancti (Rñdens aūt iesus dixit: Nescitis q̄d petatis:) Ly. Rñdit filijs / & nō matri: quia sciebat eaꝫ missam a filijs & informatā de petitione facienda ꝓ eis (potestis bibere calicem quem ego bibitur⁹ suʒ?) Ly. id est sustinere morteꝫ ignominiosam & crudelē quā ego passurus sum: et p̄ quā debeo venire nō ad regnuʒ temporale vt creditis / sed eternū (Dicunt ei: Possum⁹) Ly. loquunt̄ sic inexperti ꝓp̄ie fragilitatis: qd̄ patuit p̄ effectum: quia in passione xp̄i fugierūt p̄e timore mortis (Ait illis: Calicem quidem meuʒ bibetis) .i. passionē ꝓ me sustinebitis. Ly. q2 Jacob⁹ ꝓpter xp̄m ab Herode occisus est: vt hr̄ Ac t. j. Johannes in dolium feruentis olei ꝓpter christuʒ missus est: insup̄ fuit etiam missus in exilium ꝓpter xp̄m: & sic patuit q̄ habuit promptam volūtatem moriēdi ꝓpter christū. (sedere autē ad dexteram meam vel sinistram / nō est meū dare vobis) Ly. in illo statu in quo estis: id est nondum humiliatis & carnalibus (sed quibus paratuꝫ est a patre meo) Lyra: vere humilibus & spiritualia sapientibus. ¶ Postilla.

Uos estis sal terre: q̄ si sal euanue. &c. Matth. v. Marc. ix. Luc. xiij. Di-

ftoria hu9 euan. facta est anno xpi. xxxij.
ij. idus Julij. feria. v. luna. xvj. indi. iiij.
Vn̄ initiū huius euāgelij scribit sanctus
Matth in eo. ca. q xps dixit discipulis
suis: Bti estis cū maledixerint vob hoies
et psecuti vos fuerint / z dixerint omne malum aduersum vos mentientes ,ppter me. Haudete et exultate: q̄ntā merces vestra copiosa ē in celis. Tunc sequit euangelium hodiernū. (Vos estis sal terre) Ly. Sic enī sale condiunt oīa cibaria: ita discretione prelatorū debēt dirigi et ordinari omnia facta subditorꝝ (q si sal euanuerit) .i. si discretio in p̄latis defecerit (in q̄ saliet?) Lyra quasi diceret: in nullo opera subditorum cōdient seu dirigentur (ad nihilum valet vltra / nisi vt mittatur foras z conculcet ab hominib9) Lyra: quia talis debet repelli a prelatione: ne officiuz prelatorum in ɔspectu hominum reddatur vile (vos estis lux mundi) Lyra: Sicut enī lux est manifestatiua omnium colorū: sic prelati p intelligentiā sacre scripture debent ex officio notificare oīa opa virtutū (Nō potest ciuitas abscondi supra montē posita) Ly. qz bonus p̄latus in psecutiōe nō debet se abscōdere / sed ad defensionē gregis se manifeste oñdere (neq̧ accēdūt) Hor. lumine sciencie (lucernam) .i. prelatuz. Vn̄ Ps. Paraui lucernā xpo meo (et ponūt eam sub modio) Hor. vt celet lux veritatis timore psecutiōis imminētis vel pusillanimitate cordis (sz sup candelabrū vt luceat omnibus q̄ in domo sunt) .i. in mūdo generaliter (sic luceat lux vestra corā hoib9 / vt videât opera vestra bona et glorificent patrem vestrum q̄ in celis est) Lyra: qz nō debetis de h ,ppriā gloriaz querere / sed gloriam dei et edificationē populi (Nolite putare quoniam veni soluere legem aut prophetas: nō veni soluere / sz adimplere) Hor. Totā cōtinentiā veteris testamēti xps h cōprehēdit in duob9: scilicet in lege z ,pphetia. Lex enim erat in declinando malum: ,pphetia in faciendo bonū. Et illa duo christ9 plenissime impleuit. (Amen q̄ppe dico vob: donec trāseat celū z terra) Hor. id est mutantur elementa ab hac mirabili forma in immutabilem: scz anteq̄ finiat iste mundus (iota vnuz) est minima littera inter alias / et vno ductu fit (aut vnus apex) Apex est particula littere / qui ponitur in summitate littere ad distinctionem. Et scd̄m hoc exponit Augustinus: q nec minimum preceptū / nec minimi precepti particula (nō preteribit a lege donec oīa fiant) Hor. i. nō remanebit quin impleat suo tempe (qui ergo soluerit vnū de mandatis istis minimis) Hor. i. de mandatis decalogi que dicunt minima: qz ad vitā incipientiū ptinentia

In illo tempe

Dixit iesus discipul' suis: Vos estis sal terre. q si sal euanuerit: in quo saliet? ad nihilū valet vltra nisi vt mittat foras et conculcet ab hoib9. Vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscondi supra montem posita: neq̧ accendūt lucernā z ponunt eā sub modio: sed sup candelabrū: vt luceat oībus q̄ in domo sunt. Sic luceat lux vr̄a coram hominibus vt videant opa vestra bona: z glorificent patrem vestrū qui in celis est. Nolite putare qm̄ veni soluere legem aut ,pphetas: nō veni soluere: s adimplere. Amen q̄ppe dico vobis: donec trāseat celum et terra: iota vnū: aut vn9 apex nō p̄teribit a lege donec oīa fiant. Qui g̊ soluerit vnū de mādatis istis minimis

(ꝛ docuerit sic hoies) Hoꝛ. sic soluere homines sic ipse soluit (minimus vocabit) Hoꝛ. i. vilissim⁹ reputabit ab his q̄ sunt (in regno celoꝝ: qui aūt fecerit ꝛ docuerit / hic magn⁹ vocabit in regno celoꝛum) Hoꝛ. per adeptionem aureole.

thā a pfluuio sanguinis sanauerat / sm Amb. ꝛ Mariā a demonijs liberauerat: et ei oia pctā dimiserat (ꝛ huic erat soroꝛ noie ma. q̄ etiā se. sec⁹ pe. dñi audi. vbuꝫ illi⁹) Ly. intenta op͡ib⁹ vite cōtemplatiue

ꝛ docuerit sic hoies: minimus vocabit in regno celoꝝ: q̄ autē fecerit ꝛ docuerit: hic magnus vocabitur in regno celoꝛum.

In festo sācti Laurētij martyris Euā. Amē amē dico vob Nisi granum frumenti ca. ꝛc. Hoc euāgeliū cū sua postilla q̄re infra in cōmuni sanctoꝝ de vno martyre.

In festo assumptionis Marie v͛ginis Euangeliū. Lu. X.

In illo tempe

Intrauit Jesus in quoddā castellū: ꝛ mulier quedam Martha noie excepit illum in domū suaꝫ: ꝛ huic erat soroꝛ nomine maria: que etiam sedens secus pedes dñi audiebat verbū illius. Martha aūt satagebat circa frequēs misterium: Que stetit ꝛ ait: Dñe nō est tibi cure ꝙ soroꝛ mea reliq̄t me solaꝫ ministrare: dic ḡ illi vt me adiuuet. Et rñdens dixit illi dñs: Martha martha sollicita es: ꝛ turbar͛ erga plīma. Porro vnū ē necessariū: Maria optimā ptē elegit: q̄ non auferetur ab ea.

¶ Postilla.

Intrauit Jesus in quoddam castellum ꝛc. Luc. x. Visto. hui⁹ euā. facta ē āno xp̄i. xxxj. iiij. nonas Decembris. fe. iij. lūa. ix. indi. iiij. Añ initiū huius euā. scribit sctūs Lu in eo. ca. ꝙ septuagintaduo discipuli quos xp̄s misit ad p̄dicādū / reuersi sūt ad xp̄m cū gaudio dicētes: Dñe etiam demonia subijciūtur nobis in nomine tuo. Et ait ill': Ecce dedi vobis potestatē calcādi sup serpentes et scoꝛpiōes et sup oēm v͛tutē inimici: et nihil nocebit vob: verūtamē in hoc nolite gaudere: q: spūs vob subijciunt: gaudete autē ꝙ noīa vr̄a scp̄ta sunt in celis. Tūc postmodū sequit euangeliū hodiernuꝫ) Intrauit iesus in q̄ddam castellū) Ly. i. bethaniā (ꝛ mulier q̄daꝫ mar. noie exce. illū in do. suā) Ly. ad

(Martha aūt satage. cir. fre. ministerīu) .s. occupata in op͡ib⁹ vite actiue (q̄ stetit) Ly. q̄si fessa laboꝛe misterij discurrēdo p domum vt xp̄s ꝛ ei⁹ discipli essent ꝯuenient recepti (et ait dñe nō est ti. cu. ꝙ so. mea reli. me so. ministrare) Ly. cōquerens ꝺ ociositate soroꝛ͛ sue / ꝛ de xp̄i negligētia ꝺ pmittētis. (et rñdēs dixit illi dñs) excusādo mariā. Inuenit āt maria accusata ꝺꝫ Ly rā tripliciṫ. Prio: a pharisco de temeritate: eo ꝙ xp̄m tetigit recūbentē: vt pꝫ Lu. vj. Scdo: a soroꝛe ꝓ ociositate: vt hr̄ ꝺ. Tertio a iuda de pꝛodigalitate: eo ꝙ p̄ciosuꝫ vnguentū effudit / ꝛ pedes iesu vnxit: vt habet Joh. xij. et maria patienter tacuit: ꝛ semp eam xp̄s excusauit. Primo: oñdens pharisco / ꝙ factū marie ñ erat temeritat͛ / sꝫ ꝯtritiōis ꝛ deuotiōis. Scdo oñdit soroꝛi: ꝙ sessio ma

illā domū xp̄s freq̄nṫ diuertebat / et securē: tū ꝓpṫ deuotionē ibi habitantiū: tū q: plura bñficia eis cōtulerat: q: ipām martham

rie ñ erat ociosa / sꝫ melioꝛib⁹ actib⁹ applicata. Tertio oñdēs iude ꝛ alijs discipul' ꝙ illa effusio vngēti ñ erat ꝓdigalitat' / sꝫ pie

tatꝫ dicēs: Sinite illã: Bonũ eñ op⁹ operata est in me (Martha martha solli. es) Ho. repetitio signũ ē dilectiōis vl' mouēdi intētiōis .s. vt audiret attēti⁹ (et turbaris erga plurima) Ly. qr opa vite actiue sollicitudinez ingerũt (Porro vnum est necessariũ) Ly. scz ipse de⁹ q̄ vnus est et p̄ omnibus q̄rēdus (maria optimã ptē elegit) Hor ra: nõ reprehendit ps marthe: qr et ipsa bona ē: sz laudatur ps marie: quia optima (q̄ nõ auferet ab ea) Hor. vita cõtēplatiua incipit hic / et in futuro perficiet: qr ignis amoris q̄ hic ardere incipit: cũ ipsuz quē amat viderit / amplius ignescit i amore. Actiua vero cũ corpe deficit: qr in celesti patria nēo esurienti panē porriget: nec cetera opa misercõie aget: qr ibi n̄ erũt necessaria. vñ Apoc. xix. Nõ esurient neqꝫ sitient ampli⁹ etc. ¶ Hic q̄rit: q̄re h euãgeliũ legit in festo beate marie virginis / cuz in nullo spectare videat ad ipsam? Ad h rñdet Hor. q etsi nõ historice / tñ allegorice ꝯuenit btē v̄gini. Ipa eñ fuit castellũ qd intrauit filius dei: vbi manebãt due sorores .s. vita actiua et cõtēplatiua. Item q̄rit q̄re pott⁹ legit in assumptione / q̄ in alio festo: cũ de assumptione nõ facit mentionē? Ad hoc dicendũ / q alia festa btē Marie virginis specialia habent euangelia ,ppter speciales rationes: istud aũt festum nullũ habet speciale euãgeliũ: et ideo sortitũ est istud. vel etiã ,ppter vltimã particulã euangelij que marie p̄cipue conuenit: ideo legit de eius assumptione: scilicet Maria optimã partem elegit.

In festo scti Bartholomei. Euange. Hoc est p̄ceptũ meũ. Hoc euãge. cum sua postilla q̄re infra in cõmuni apostolorꝫ.

In festo Exaltatiõis sctē crucis Euangeliũ Johis. XII.

In illo tempe Dixit ie. turbis iudeorꝫ: Nunc iudiciũ ē mũdi: nũc p̄nceps hui⁹ mũdi eijciet foras. Et ego si exaltatus fuero a t̄ra oĩa trahaz ad meip̄m. Hoc aũt dicebat significãs q̄ morte eēt moritur⁹. Rñdit ei turba: Nos audiuim⁹ ex lege: qr christ⁹ manet i eternũ:

¶ Postilla.

Dixit Jesus turbis iudeorꝫ. Historiã huius euan. dixit dñs iesus anno et⁹ xxxiiij. xij. kal. april' fe. iiij. luna. xj. inditiõe. vj. Añ initiũ illi⁹ euã. scribit sctũs Johãnes in eo. ca. q quidã gentiles ascenderũt in Hierlm vt adorarēt in die festo .s. pasche: hi accesserũt ad philippũ q̄ erat i bethsaida galilee: et rogabãt euz dicētes: Domine volumus iesuz videre: venit Philippus et dixit andree: Andreas rursum et philipp⁹ dixerunt iesu: Jesus autem respondit dicēs: Venit hora vt clarificetur filius hoĩs. Tunc postmodum sequitur euãge. hodier. (Dixit Jesus turbis iudeorꝫ. Nunc iudicium est mũdi) Hor .s. in passione / quando christus a pilato iudicat⁹ est. (Nũc princeps huius mũdi eijcietur foras) Ly. Diabolus enim dicitur p̄nceps huius mũdi: non q sit princeps substantie mũdi / sz hominuꝫ mundialiter viuētium: inq̄tum se ei subijciunt per peccatum. Dicit aũt eiectus diabolus p passionē xp̄i / per quã aperta est porta glorie celestis. Et sic diabolus nũc nõ põt impedire sanctos a ꝯsecutiõe glorie: sicut faciebat añ passionem xp̄i: tñ p̄mittit tēptare hoĩes ad exercitiũ et meritũ electorũ (et ego si exaltatus fuero a terra) Hor. p passionez crucis (oĩa trahã ad meip̄m) .s. p fidē et dilectionē (hoc aũt dixit significãs qua morte esset moriturus) Hor. qm̄ morte crucis q̄ erat vilissima: vt ptꝫ Sap. j. Morte turpissima cõdēnem⁹ eũ (Rñdit ei turba: Nos audiuimus ex lege: qr xp̄s manet i etnũ) Tho. Credebãt eñ q Messias purus hõ esset / sz imortalis. Añ Mich. v. Egressus eius ab initio a diebus eternitatis. Itē Dañ. vj. Ptãs

es⁹ ptãs eterna (ꝛ quõ tu dicis: oportet exaltari filiũ hoĩs?) .i. mori ĩ cruce. q. d. si loqueris de teipo: sequit ꝙ tu nõ es xp̃us q̃ manet ĩ eternũ: si aũt loqueris de alio: dic nobis q̃s est fili⁹ hoĩs? (dixit ḡ eis iesus) Tho. lz iã multa dixerim ꝛ multa miracla fecerim coram vobis (adhuc modicũ lumẽ in vobis ẽ.) Hor. Quia creditis xp̃m manere ĩ eternũ: s3 nõ creditis cum moriturũ ẜm hũanitatẽ (ambulate.) Ly. i. in cognitiõe xp̃i ꝓficite (dũ lucẽ habetis) Ly. i. me p̄sentialiter: q̃ sum lux illuminãs p̄ veritatẽ doctrine ꝛ lumen grẽ (vt nõ vos tenebre comprehẽdant). s. ignorantie ꝛ culpe (ꝛ q̃ ambulat in tenebris / nescit q̃ vadat) Ly. qꝛ declinauit a rectitudĩe vie (dũ lucẽ habet. credite in luce) Tho. p̄ verã fidẽ: (vt filij lucis sitis) id ẽ ip̃i⁹ dei qui est vera et sempiterna lux: vt patet Ephes. v. capi. Ut filij lucis ambulate.

Et quõ tu dicis: oportet exaltari filiũ hoĩs. Quis ẽ iste fili⁹ hominis? Dixit ḡ eis ih̃s: Adhuc modicũ lumẽ in vob est: ambulate dũ lumẽ habetis: vt nõ vos tenebre cõprehendant. Et qui ambulat ĩ tenebris nescit quo vadat. Dũ lucẽ habetis credite in lucem: vt filij lucis sitis.

In festo Matth. ap̃li ꝛ euãgeliste Euangeliũ Matth. IX.

In illo tempore Cum trãsiret iesus vidit hominem sedẽtem in teloneo Mattheũ noĩe. Et ait illi: Sequere me. ꝛ surgens secutus est eum. Et factũ est discũbente eo ĩ domo: ecce multi publicani ꝛ peccatores veniẽtes discũbebant cũ iesu ꝛ discip̃lis ei⁹: et videtes

¶ Postilla.

Uidit iesus hominẽ sedentẽ. Matth. ix. Luce. v. Marc. ij. Historia hui⁹ euangelij facta est anno christi. xxxj. v. Idus Junij feria. ij. luna. x. inditione. iiij. Ad initiũ illi⁹ euãgelij scribit sctũs Matthe⁹ in eodẽ ca. ꝙ xp̃s sanauit paralyticũ q̃ fuit portatus in lecto ante ip̃m in conspectu totius populi: cui christus ait: Surge tolle lectũ tuũ ꝛ vade in domum tuã. Uidentes aũt turbe timuerunt ꝛ glorificauerũt deũ dicẽtes: qꝛ vidim⁹ mirabilia hodie (ꝛ cũ transisset inde) .i. de galilea (vidit hominẽ) Hor. tã intuitu corporis ꝙ mentis (sedentẽ in teloneo) Ly. Est locus in q̃ solebant campsores sedere: qd̃ quidẽ negociũ vix aut nũꝙ exerceri põt sine pctõ: vt dicit Grego. vł ẜm Hor. est locus in q̃ soluebant publica vectigalia (Mattheum noĩe) Hor. ceteri euãgeliste ꝑpter verecundiã nõ appellãt eũ noĩe vulgato / sed leui: binomius eñ fuit: Ipse Matthe⁹ vo se nominat ꝑpter humilitatem (Et ait illi: Sequere me) Ly. mattheũ talib⁹ occupatũ vocauit: vt d̃ grã dei null⁹ desperet ꝙtũcũqꝫ fuerit in vilibus occupatus (ꝛ surgẽs secutus est eum) sine aliqua dilatiõe: qꝛ sicut poterat mouere aurẽ exteri⁹ verbo: ita etiã interi⁹ mentẽ inspirãdo: sicut eñ passioni ꝓpinquus illos qui ad ip̃m capiendũ venerant solo verbo ꝓstrauit dicẽs: Ego sum: vt habetur Joh. xviij. ita solo verbo poterat q̃scũqꝫ ad se trahere: ꝛ in hoc appebat virtus diuinitatis in eo (Et factũ est discumbẽte eo ĩ do.) ꝑut Lu. v. dr̄: ꝛ fecit ei ꝯuiuiũ magnũ Leui in domo sua (ecce multi publicani ꝛ pec. veni. discũ. cũ iesu) Ly. fuerũt eñ socij matthei: ꝛ recedens ab eis ꝛ volẽs seq̃ xp̃m fecit eis ꝯuiuiũ (Et videntes pharisei) Ly. pharisei in pp̃lo iudeorum reputabant religiosi: vñ etiã in habitu ab alijs erant distincti. Uidentes igit xp̃m cũ publicanis ꝛ peccatorib⁹ manducantẽ: indigne ferebant ꝛ murmurabant (dicebãt discipulis eius) Hor. cõsuetudo

pharisei dicebant discipul' ei⁹: Quare cũ pblicanis ꝛ pctõrib⁹ mãducat mgr̃ vr̃? At ih̃s audiens ait: nõ ẽ op⁹ valẽtib⁹ medicus: ſ male hñtib⁹. Eũtes autẽ discite q̃d est: miſcd̃iam volo ꝛ nõ sacrificiũ: nõ em̃ veni vocare iustos sed peccatores.

In festo sctĩ Michaelis archangeli. Euan. Mat. XVIII.

In illo tempe Accesserẽt discipuli ad iesum dicẽtes: Quis putas maior ẽ in regno celorũ? Et aduocãs iesus puulũ statuit eũ i medio eoꝝ et dixit: Amẽ dico vob: nisi ꝯuersi fueritis ꝛ efficiamini sicͭ puuli: nõ intrabitis in regnũ celoꝝ. Q̃cũqꝫ g̊ hũiliauerit se sicͭ puul⁹ iste: h̔ maior ẽ in regno celorũ.

detractoꝝ ẽ loq̃ de alio/ nõ in faciẽ ei⁹. vñ qñ discipuli ei⁹ videbant̃ eis peccare/ alloq̃bant̃ mgr̃m: vt ptꝫ Matth. xij. Abijt iesus sabbato p̱ sata: discipuli aũt ei⁹ esuriẽtes ceperũt vellere spicas et mãducare: pharisei aũt vidẽtes dixerũt ei: Ecce discipuli tui faciunt qđ ñ lꝫ eis facere sabbato. qñ ꝟo magr̃ videbat̃ eis peccare: alloq̃bantur discipulos: vt h̔ (q̃re cum publicanis ꝛ pctõrib⁹ manducat mgr̃ vester? At ih̃s audiẽs). s. ꝟba phariseoꝝ/ (ait) ꝓ se et discipulis (nõ ẽ op⁹). i. necessariũ (valentibus). i. sanis (medic⁹/ sꝫ male habẽtibus) Ly. videm⁹ eñ ꝙ medic⁹ familiari⁹ hꝫ se ad infirmũ q̃ eo indiget q̃ꝫ ad sanũ. cũ igit̃ xp̃s sit ver⁹ medic⁹ alarũ: vt dr̃ in ps. cvj. Misit ꝟbũ suũ ꝛ sanauit eos: iõ familiarit̃ se debuit hr̃e ad pctõres/ q̃ fuerẽt infirmi spũali infirmitate. Scd̃o respondet eis per auctoritatẽ que habet̃ Osee vj. (Euntes discite q̃d est/ miſcd̃iaꝫ volo et nõ sacrificiũ) Ly. q. d. si hanc scripturam ꝯsideretis: inuenireti s me facere fm̃ ipam Hoc. miſcd̃iam volo per pctõꝝ dimissionẽ/ ꝛ nõ sacrificiũ per holocaustoꝝ oblationẽ. Prouer. xij. Facere miſicordiã et iudiciũ magis placet deo q̃ victime (Non eñ veni vocare iustos) Hoc. s. ad pniam (sꝫ pctõres) supple veni vocare ad penitentiã vt corrigant̃. ¶ Postilla.

Accesserunt discipuli ad iesum dicentes. Matth. xviij. Marci. ix. Luce ix. Historia huius euangelij facta est an-

no xp̃i. xxxij. vj. kal. Septẽb. fe. v. luna xj. inditione. v. Añ initiũ illi⁹ euan. scribit sctũs Mat. in p̃ce. ca. ꝙ accesserunt q̃ didrachmã accipiebãt ad Petrũ et dixerunt: Magr̃ vr̃ nõ soluit didrachmam. ait: etiã. Et cũ intrasset domũ/ p̃uenit eũ iesus dicẽs: Quid videt̃ tibi simon? Reges terre a q̃b⁹ accipiunt tributũ vel censum? a filijs suis/ vel alienis? Et ille dixit: ab alienis. dixit illi ih̃s: ergo liberi sũt filij. vt g̊ nõ scãdalizemus eos/ vade ad mare et mitte hamũ: ꝛ eũ piscẽ q̃ prim⁹ ascẽderit/ tolle: ꝛ apto ore ei⁹ inuenies statherẽ illũ sumẽs da eis ꝓ me et te. Et tũc sequit̃ euã. ho. (Accesserũt discipuli ad iesum dicẽtes: Quis putas maior ẽ in regno celoꝝ? Aduocãs ih̃s puulũ) Ly ra: scđm Marcialẽ q̃ postea a btõ Petro missus in galliaꝫ/ ibidẽ fidẽ catholicã p̃dicauit (statuit eũ in medio eorũ) Ly. vt ab oĩb⁹ videret̃ ꝛ attẽte ꝯsiderarẽt: ꝛ dixit (amẽ dico vob: nisi cõuer. fue.) Ly. ab elatiõe vr̃a: qr Lu. ix hr̃: ꝙ intrauit in eos cogitatio q̃s coꝝ esset maior. g̊ xp̃s dic eis (nisi cõuer. fue. ꝛ efficia. sicͭ puuli) . i. humiles ꝛ puuli in vr̃a reputatiõe (nõ itra. i regnũ celorũ) Ly. de q̃ demonia abiecta sunt p̱ supbiã: ꝛ ita optet hoĩes illuc venire p̱ viã contrariã. s. p̱ humilitatẽ: g̊ subdit xp̃us (Quicunqꝫ g̊ humiliauerit se sicͭ puulus iste: hic maior ẽ in regno celoꝝ) Ly. q. d. ille q̃ erit hic humilior/ erit maior i regno celorũ: vtꝫ Lu. xiiij. Qui se humiliat/ ex-

& q̄ susceperit vnū puulū talē in noīe meo: me suscepit. qui aūt scādalizauerit vnū de pusill' isti q̄ ī me credūt: expedit ei vt suspēdat mola asinaria ī collo ei⁹ & demergat ī pfundū mari: ve mūdo ab scādal': necesse ē eī vt veiāt scādala: veꝝtñ ve hoī illi p quē scādalū veit. Si āt man⁹ tua vl' pes tu⁹ scādalizat te: abscide eū & pijce abs te. bonū ē tibi ad vitā igredi debilē vl' claudum q̄ duas man⁹ vl' duos pedes hñtē mitti in ignē etnū. Et si oculus tu⁹ scādalizat te: erue eū & pijce abs te. Bonū est tibi vnū oculū hñtē ī vitā ītrare: q̄ duos oculos hñtē mitti ī gehēnā ignis. Videte ne cōtēnatis vnū ex his pusillis. Dico enim vob: q2 angeli eoꝝ semp vidēt faciē p̄ris mei q̄ in celis est.

In festo scti Luce euangeli.

Euā. Hec mādo vob vt diligatis iuicē. Hoc euā. cū sua postilla quere in cōi sctōꝝ de aplis.

In festo sctōꝝ Simonis et Jude aplorū Euāge. Vidēs iesus turbas ascendit in montē.

altabit (et q̄ suscepit paruulū vnū talē in noīe meo) Hor. i. ꝓpt meū amorē (me suscepit) Ly. nā q̄ recipit ꝓximū ꝓpt xp̄m/ xp̄m dr recipe. Exēplū h⁹ hēm⁹ ī legēda scti martini: vbi dr q xp̄s se vestitū ondit illa pte chlamydis quā btūs martin⁹ dederat paupi ꝓpt xp̄m (q̄ aūt scādalizauerit vnū de pu. istis) Ly. scādaliza re aliquē / ē facere eum ruere in pctm mortale ex dicto vl' facto suo malo/ & h est ppzie ei inferre nocumētū ex parte aīe: qd est ꝯ charitatē ꝓximi. & iō talis faciēs alium sic ruere: si facit h ex intētiōe siue aduertētia / semp peccat mortalit': etiā si dictū vl' factū ex quo al'⁹ ruit/ nō esset de gñe pcti mortal'. sicut dicēs mēdaciū iocosū mlieri/ intētione ptrahēdi eā ad adulteriū/ ē peccatū mortale ex intentiōe finis. g dic (qui scādali. vnū) Hor. mlto magis q̄ p'les (d pusill' istis) .i. infimis. vñ Hiero. Qui scādalizat recte pusill⁹ dr: q2 q̄ magn⁹ ē. i. robustus in fide & charitate moueri n̄ pōt: vt pz Prouer. xij. Nō contristabit iustum q̄cq̄d ei acciderit (q̄ in me credūt) Hor. magis est vitandū scandalū fideliū q̄ infideliū (expedit ei vt suspēdat mola asi. in collo eius) Ly. euāgelista loquit ibi ad modū terre

palestinoꝝ/ in q̄ ꝯdēnati ad mortē ligato saxo ad collū morte p̄cipitabant in mare. Sensus est g (expedit ei) Ly. i. meli⁹ ēēt hoī mori corpaliter/ q̄ ex malo suo exemplo facere alium ruere in peccatum mortale: q2 ex hoc meret mortē eternā/ q̄ grauior est morte corpali (Ve mūdo ab scādalis) id est mundanis hominibus q̄ non curant scandalizare proximos: vt patet j. Corinth. viij. Si esca mea scandalizat proximum meum/ nō māducabo carnes in eternum (Necesse enī est vt veniant scandala) Ly. non est necessitas absoluta; sz ex suppositione: si enī homines volūt viuere mundane. i. in omnibus voluntatem suam adimplere: necessario sequitur ad hoc scandalum aliorum: q2 nō formidant ꝓximos scandalizare. (veruntamē ve homini illi per quem scandalum venit:) scz actiue proximū scādalizando (Si aūt manus tua vel pes tuus scandalizat te) Lyra: id est tibi est occasio ruine in peccatū per tactum inhonestū vel p gressum dissolutum (abscide eū et pijce abs te. Bonū est tibi ad vitā ingredi debilē vel claudū/ q̄ duas man⁹ vel duos pedes hñtē mitti in ignē etnū (et si oculus tu⁹ scādalizat te

erue eũ ⁊ pro. abs te: Bo. est ti. vnũ ocu. ba. in vitã int. ꝙ duos oculos hñtẽ mitti in ge. ignis) Ly. nõ ꝙ aliqđ mẽbꝛũ sit amputãdũ ad vitãdũ pctm̃: mẽbra ei corpis sũt a đo data: ⁊ iõ nõ ẽ in ptãte alicuꝰ gso ne/ abscindere sibi mẽbꝛũ: sic̃ nec seipsũ occidere: tñ qꝛ ꝑ h̃ nõ excludit̃ cõcupiscẽtia īterioꝛ in q̃ viget pctm̃: tñ qꝛ ꝑ aliaꝫ viã põt meliꝰ obuiare pctõ ꝑ rõnẽ. s. aut libe℞ arbitriũ/ cohibẽdo mẽbꝛum a pcti exercitio. Et sic dꝛ manꝰ abscidi inq̃tũ ꝓhibet̃ ab illicito tactu et pes q̃tũ ꝓhibet̃ ab illicito gressu: oculꝰ ab illicito visu. ⁊ ista abscisio ẽ meritoꝛia ⁊ laudabil̃/ nõ ãt illa q̃ cẽt ꝑ mẽbꝛo℞ ꝑuatiõnẽ (videte ne cõtẽnat̃ vnũ ex his pusillis) Ly. qꝛ q̃tũcũq3 hõ sit paruus in h̃ mundo / tñ hꝫ ãgelũ sibi assignatum a deo ad sui custodiã: ⁊ iõ si hoĩes minimi sic a đo honoꝛant̃: mlt̃o fortiꝰ a nob̃ sunt honoꝛãdi: Jđo subdit xp̃s (Dico eñ vob̃: qꝛ angeli eoꝛũ). s. assignati ipsis (sempꝛ vident faciem pr̃is mei) Lyr. qꝛ q̃tũcũq3 mittãt̃ ad tpaliũ re℞ administrationẽ/ tñ sempꝛ đo adheret ꝑ aptã visionẽ (q̃ in celis est) Ly. licet eñ deus sit vbiq3 ꝑ essentiã/ p̃sentiã/ et potentiã: tñ specialiter dꝛ esse in celis:

Hoc euan. cũ sua postilla q̃re in comuni sctõꝛũ de martyribus.

In festo Om̃ sctõꝛũ Euan. Vidẽs iesus turbas ascẽdit in mõtẽ. Hoc euã. cũ sua postilla q̃re infra de pluribꝰ martyribꝰ

In festo scti Martini Euã. Sint lumbi vr̃i p̃cincti ⁊c̃. Hoc euã. cũ sua postilla q̃re infra in comuni sctõꝛũ de cõfessoꝛibꝰ.

In festo sctẽ Katherine euãge. Silẽ ẽ regnũ celoꝛũ thesauro abscõ. in agro ⁊c̃. Hoc euã. cum sua postilla q̃re infra in comuni sanctoꝛũ de virginibus.

Cet̃a de sctis euãgelia cũ ipsoꝛũ postilla vide in cõi sctõꝛũ.

Incipit postilla de comuni sctõꝛũ. Et pꝛimo de aplis. Euangeliũ Joh. XV.

In illo tempe Dixit ih̃s dis. su. Hoc ẽ p̃ceptũ meũ: vt diligat̃ inuicẽ sicut dilexi vos. Maioꝛẽ hac dilectionẽ nemo hꝫ: q̃ȝ vt aĩam suã ponat q̃s ꝓ amicis suis. vos amici mei estis si feceritis ea q̃ ego p̃cipio vob̃. Jã nõ dicã vos ser

Hic vbi adest cũ beatis ꝑ apertã visionẽ. Hoc ẽ p̃ceptũ meũ. Joh. ¶ Postilla. xv. Hoc euã. dixit dñs ih̃s ãno etꝰ. xxxiij. ix. kal. Aplis. fe. v. cene dñi. luna. xiiij. indi. vj. Añ initiũ illꝰ euan. scribit sctũs Joh. in co. cap. ꝙ xp̃s dixit discipul̃ suis: Ego sum vitis vera ⁊ vos palmites: q̃ manet in me ⁊ ego in eo. hic fert fructũ multũ: qꝛ sine me nihil potestis facere. Tũc sequit̃ euã hodiernũ (Hoc ẽ p̃ceptũ meũ: vt diligat inuicẽ) Hoꝛ. nõ v̾bo vel lingua tm̃ / sed ope ⁊ v̾itate (sicut ego dilexi vos) ꝙ ipe opere dilexerit eos mõstrat cũ dic̃ (Maioꝛẽ charitatem nemo habꝫ/ ꝙ vt animã suam ponat quis ꝓ amicis suis) Hoꝛ. quasi diceret: nihil plꝰ põt facere ꝙ vitã dare que oĩbꝰ est charioꝛ: vt ptꝫ Eph. v. Xp̃s dilexit nos: ⁊ tradidit semetip̃m ꝓ nobis Jtẽ Hiere. xij. Reliqui domum meam: dimisi hereditatẽ meã: dedi dilectã animã ⁊c̃. (vos amici mei estis si feceritis ea q̃ ego p̃cipio vob̃) Hoꝛa. Ex amoꝛe vt amici/ non ex timoꝛe vt serui (Jaꝫ nõ dicã vos s̾uos) Lyr. Timoꝛe seruili subiectos esse (quia seruus nescit quid faciat dñs eius) Lyra: hoc videmus in humanis: secreta eñ

reuelant filijs: cuiusmodi erāt apl'i q̄ xp̄o erāt subiecti amore filiali. iō subdit (vos aūt dixi amicos: q2 oia q̄cūq3 audiui a patre meo/ nota feci vob) Ly. h' nō est intelligendū de oīb⁹ simplicit' r absolute: q2 apl'i nō habuerūt tātam plenitudinē scie sicut xp̄s: s3 est intelligendū de oībus pertinētib⁹ ad eorū statū .s. q̄ ptinēt ad eorū salutē/ r fidei r morū p̄dicationē/ r eccl'ie gubernationē3 (Non vos me elegist'/ s3 ego elegi vos) .s. ad apl'atū (r posui vos vt eatis) Thomas: circūeundo p mundū (r fructum afferatis) p gentiū cōuersionē (et fructus vester maneat) Lyra. q2 fides eccl'ie mācbit vsq3 in fine3 mūdi q̄tūcūq3 tribulatiōib⁹ īpellat' (vt qd̄cūq3 petieritis patrē in noīe meo) Gorra. qd̄ sit ad verā salutē (det vob) Tho. nomē em̄ ipius est Jesus .i. saluator. Vn̄ in noīe eius petit aliq̄d vt dirigēs r p̄mouēs ad salutē: vl' ip̄a3 salutē in se: vt3 Matth. vj. Primū q̄rite regnū dei r iusticiā eius rc.

uos: q2 s'u⁹ nescit q̄d faciat dn̄s ei⁹. vos aūt dixi amicos: q2 oia q̄cunq3 audiui a p̄re meo nota feci vob. Nō vos me elegistis: s' ego elegi vos r posui vos vt eatis r fructū afferatis: r fruct⁹ vr̄ maneat: vt qd̄cūq3 petieritis patrem in noīe meo det vobis.

Aliud euangeliū de apostolis. Johannis. XV.

In illo tempore Dixit ie. dis. su. Hec mādo vob vt diligatis iuicē. si mūdus vos odit: scitote q2 me p̄orē vobis odio habuit. si d̄ mūdo fuissetis: mūdus qd̄ suu3 erat diligeret: q2 v'o de mūdo nō estis: s' ego elegi vos d̄ mūdo: p̄ptea odit vos mūdus. Memētote s'monis mei quē ego dixi vob: Nō est seruus maior dn̄o suo. Si me persecuti sunt: r vos persequentur: si sermonē meum seruauerint: et vestrū seruabunt.

Hec mādo vob vt diligatis inuicē rc. ¶ Postilla. Joh. xv. Hec verba sacri euāgelij locut⁹ est dn̄s ih̄s anno ei⁹ xxxiij. ix. kal'. Ap̄lis. fe. v. s. cene dn̄i. luna. xiiij. inditione. vj. Vn̄ initiū illi⁹ euāge. scribit sc̄tūs Joh. in eo. ca. q̄ xp̄s dixit discipul' suis: Ego elegi vos et posui vos vt eatis r fructū afferatis: r fruct⁹ ve-

ster maneat. Tūc sequit' euan. ho. (Hec mādo vob vt diligat' inuicē) Tho. s. mutua dilectiōe: ē em̄ illd̄ qd̄ ego p̄ ceteris cōmēdo r p̄cipio (Si mūd⁹ vos odit) Ly. h' accipit' si/ p̄ q2. q. d. q2 futur̄ ē vt mūdus vos odiat (scitote) Ly. ad c̄solationē vestrā (q2 me p̄orē vobis odio habuit (Si d̄ mūdo fuissetis) Tho. s. de nūero hoīm mūdanorū r amator̄ mūdi (mūd⁹ qd̄ suū erat diligeret) Tho. i. amatores mundi vos tāq̄ sibi cōformes diligerēt. Similitudo r c̄uenientia ē cā amoris. Ecclesia. xiij. Oē aial diligit sibi sile (q2 vero de mundo nō estis) .i. reb⁹ mūdi p amorē adherētes (s3 ego elegi vos d̄ mūdo/ p̄ptea odit vos mūdus) Thomas. i. mali hoies vos odiūt r p̄seq̄nt' velut cōtēptores eorū que ipi amāt. Ly. Dissimilitudo em̄ est causa odij. Apl'i autē dissiles erant hoīb⁹ mundanis: et ideo non debebāt admirari si eos odio habuerunt (Mementote sermonis mei quē ego dixi vob. Non est seru⁹ maior dn̄o suo. Si me p̄secuti sūt/ et vos persequent') Tho. i. si caput p̄secuti sunt/ p̄seq̄nt' r membra. Xp̄s aūt ē caput apl'or̄: et ido exēplo xp̄i debebāt patienter tolerare tribulatiōes p̄seq̄ntiū (si sermonē meū seruauerūt/ et vr̄m seruabūt) Tho. q. d. sicut cōtempserūt et nō ipleuerunt meos sermones: sic etiam nō imple-

bunt vr̃os (Sʒ hec oia faciet vob̃ ꝓpter nomẽ meũ) Tho.i. ꝓpt̃ amorẽ nois mei (qꝛ nesciũt eũ q̃ me misit) Ly.s.deũ prẽʒ. lʒ cognoscerent deũ in q̃tũ est pater oim ꝑ creationẽ: nõ tñ cognouerũt eũ in q̃tum misit filiũ suum ad salutem credentiũ. Ista tñ ignorantia nõ excusauit eos in persecutione xp̃i ꝛ aplõꝝ: qꝛ procedebat ex odio et inuidia (si nõ venisseʒ) carnẽ assumendo: (ꝛ locut⁹ eis fuissẽ) docẽdo xbis ꝛ exẽplis (pctm̃ non haberẽt) scʒ pctm̃ infidelitatis (nũc autẽ excusatiõeʒ nõ hñt de pctõ suo) Tho. qꝛ veni ꝛ locut⁹ suʒ eis veritatẽ (Qui me odit ꝛ pa. meuʒ odit) Tho. quoꝛuʒ vna ẽ maiestas/ vn⁹ honoꝛ/ vnus amoꝛ/ ꝛ vnũ odiũ (si opa nõ fecissem in eis q̃ nemo alius fecit) Tho. vt ambulare sup aquas: pascere quinq̃ milia hoim de q̃nq̃ panibus ꝛ duobus piscibus. Joh.vj. Silr̃ ptʒ in illuminatiõe ceci nati Joh.ix. ꝛ in suscitatione Lazari quatriduani: Joh.xj. (pctm̃ nõ haberẽt) Tho. tã grande (nũc aũt viderũt) Tho. opa et mirabilia que opatus sum in eis (et oderũt me ꝛ patrẽ meũ) Ly. quia ex odio ad xp̃m ipsi opa xp̃i attribuerunt beelzebub ꝑncipi demonioꝝ: vt habet Matth.xij. (sed vt impleat sermo q̃ in lege eoꝝ scriptus est) vtʒ in ps̃.xxxiiij. (quia odio habuerũt me gratis) .i. sine causa: imo ecõtrario habebant causam amãdi eũ ex beneficijs eis impensis in docendo eos ꝛ sanando eorum infirmos. ¶Postilla.

Sʒ h̃ oia faciẽt vob̃ ꝑpt̃ nomẽ meũ: qꝛ nesciũt eũ q̃ me misit. si nõ venissem ꝛ locut⁹ eis fuissem pctm̃ ñ haberẽt: Nũc ãt excusationẽ non hñt de pctõ suo. Qui me odit ꝛ prẽʒ meũ odit. si opa nõ fecissem i eis q̃ nemo ali⁹ fec pctm̃ nõ haberẽt. Nũc aũt ꝛ viderũt ꝛ oderũt me ꝛ prẽʒ meũ: ß vt impleat sermo q̃ in lege eorũ scriptus est: Quia odio habuerũt me gratis.

Aliud euangelium de Apostolis Johannis. XV.

In illo tempe Dixit ie. dis. su. Ego suʒ vitis vera: ꝛ pat̃ me⁹ agricola est. oẽm palmitẽ i me nõ ferẽtem fructũ tollet eũ: ꝛ oẽʒ q̃ fert fructũ purgabit eum: vt fructũ plus affe-

Ego suʒ vitis vera ꝛ pr̃ me⁹ agricola ẽ: Joh.xv. Hoc sacrũ euãge. locut⁹ est dñs iesus anno ei⁹.xxxiij. ix. kal. Aprilis feria .v. cene dñi. lu. xiiij. indi. vj. Ãn initiũ illi⁹ euãge. scribit s. Johes in ꝑcedẽti ca. q̃ xp̃s dixit dis. su. Qui hʒ mandata mea ꝛ seruat ea/ ille est q̃ diligit me: q̃ aũt diligit me/ diliget a patre meo. Tũc postmodũ seq̃it euan. hodier. (Ego sũ vitis vera) Ly. sic eñ vitis materialis hʒ lignũ vile ꝛ despectũ/ ꝛ q̃si inutile videt/ cũ tñ fruct⁹ optimos habeat: ita xp̃s in humana natura videbat abiect⁹/ vilis ꝛ despect⁹: ꝛ tñ ꝑ ei⁹ hũanitatẽ secut⁹ ẽ fructus glorosus: Vnit⁹ eñ nature sũ vitis ꝛ palmites. ꝛ xp̃s ẽ vitis rõne humanitatis: in q̃ natura est fidelib⁹ hominib⁹ silis (ꝛ pat̃ meus agricola est) Tho. sic eñ agricola colit vineã vel agrũ vt fructificet: sic de⁹ aiam (oẽm palmitẽ i me nõ ferẽtẽ fructũ) Ly.i. eos q̃ sola fide sunt adherẽtes xp̃o/ sʒ ñ ꝑ charitatẽ opãtẽ (tollet eũ) qꝛ tal' ifructuosus ꝛ ociosus hõ abscidet ꝑ ꝯdẽnatiõis sniam. s. i morte: ꝛ mittet in ignẽ eternũ: vtʒ Mat. vij. Ois arboꝛ q̃ ñ facit fru. bonũ/ excidet ꝛ i ig. mit. (ꝛ oẽm q̃ fert fructũ purgabit eũ) Ly. ꝑ mõi tribulatiões: q̃ sunt q̃dã medicine ꝛ purgatiões (vt fru. pl⁹ afferat) Ly. sic i vite materiali aliq̃ palmites etiã fructuosi rscidũt ne hũoꝛ nimis dispgat/ ꝛ sic xit⁹ vnita foꝛtificet ꝛ magi fructificet: sic ꝑ tribl'atiões iocũditatẽ vite pñt a fidelib⁹ rescindẽdo

rat. Iā vos mūdi estis ꝑpť ſmonē quē locut⁹ sū vob. manete i me et ego i vob. Sicut palmes nō pōt ferre fructū a semetipo nisi māserit i vite: sic nec vos nisi i me māseritis. Ego sū vitis: ꝛ vos palmites. q̄ manet in me et ego in eo: hic fert fructū multū: qꝛ sine me nihil potestis facere. Si q̄s in me nō māserit: mitteť foras sicut palmes ꝛ arescet: ꝛ colligēt eū ꝛ in ignē mittēt ꝛ ardet. Si manseritis i me ꝛ v̄ba mea in vob māserint: qḋcūq3 volueritis petetis ꝛ fiet vobis.

Incipit cōmune ḋ martyrib⁹. Et p̄mo ḋ vno martyre: Euāg. Matth. XVI.

In illo tempe Dixit iesus discipulis suis: Si q̄s vult p⁹ me venire: abneget semetip̄m: ꝛ tollat crucem suā

corda eoꝝ retrahūť ab amore mūdialiū: vt sic i toto recollecta feruēti⁹ ferať i deū ꝛ faciat maiorē fructū bonoꝝ operū (Iā vos mūdi estis ꝑpť ſmonē quē lo. suꝫ vob) Hor. iste fuit ſuio fidei q̄ purificat credētes: vt3 Act. v. Fide purificās corda eoꝝ (manete in me et ego in vob) Ly. ꝑ fidē ꝛ charitate3 formatā: ꝑ quā hō est in deo ꝛ deus in hoīe (sicut palmes nō pōt fer. fru. a semet. ni. mā. i vite) Ly. hoc videm⁹ in vite maťiali: qꝛ ferre fructū nō pōt nisi ꝑticeps sit humoris et pinguedinis ip̄i⁹ stipitis (sic nec vos) Tho. fructu3 aliquē potestis facere .i. opus aliqḋ qḋ sit meritoriū vite eterne (nisi i me māseritis) ꝑ fidem ꝛ amorē (Ego sum vitis et vos pal.) Ly. q. di. si vultis fructificare: manete in me (q̄ manet i me) Glo. credendo ꝛ obediēdo (et ego in eo) illumināďo/ subueniendo ꝛ ꝑseuerantiā dando (h fert fructū multū) sc3 bonoꝝ opeꝝ (qꝛ sine me nihil potestis facere) Tho. nec paꝝ/nec mltū: imo nec cogitare aliq̄d boni. vn̄ apl's. ij. Coꝝ. iij. Nō sum⁹ sufficientes cogitare aliq̄d a nobis q̄si ex nob (si q̄s i me nō māse. mitteť foras). s. ꝑ abscisionē i morte (sic palmes) Hor. sicut palmes a vite seꝑatus extra vineam ꝓijciť: sic infidelis ꝑ seꝑatione3 ab vnitate ecclesie: vt3 Apoc. vlti. Foras canes et venefici ꝛ impudici (ꝛ arescet) per amissionem humoris gratie (et colligent eū) .s. angeli executores diuine iusticie (ꝛ i ignē mittēt) .s. infernalē (ꝛ ardet) .s. sine fine in ꝑpetuitate pene (si māseritis i me) ꝑ dilectionē (ꝛ v̄ba mea in vob man.) qḋ fit vt ḋr in glo. qn̄ facim⁹ qḋ xp̄s p̄cipit et diligim⁹ q̄ ꝓmittit (qḋcūq3 volueritis) Tho. desiderio et affectiōe (petetis) in orōne discrete ꝛ ꝑseueranter (ꝛ fiet vob) Ly. de ꝑtinētib⁹ ad salutē vr̄a3.

¶ Postilla.

Si q̄s vult p⁹ me venire. Matth. xvj. Mar. viij. Luce. ix. Hanc historiā hui⁹ euāge. locut⁹ ē dn̄s iesus xp̄s anno eius. xxxij. iij. kal' augu. feria. v. Añ initiū illi⁹ euā. scribit s. Matthe⁹ in eo. ca. q᷑ cepit iesus ostēdere discipulis suis: qꝛ oportet eū ire in Hierosolymā ꝛ multa pati a seniorib⁹ ꝛ scribis et p̄ncipib⁹ sacerdotū: ꝛ occidi/ ꝛ tertia die resurgere. Et assumēs eu3 petrus cepit increpare illum di. Absit a te dn̄e: nō erit tibi hoc. q̄ conuersus dixit petro: Uade post me sathanas: scandalum mihi es. Ly. i. quantū est i te vis me a salute mundi impedire (qꝛ nō sapis que dei sunt/sed ea que hominū) Ly. Petrus dixit ista verba iesu christo mot⁹ ex affectu humano. ¶ Tūc iesus dixit discipulis suis (Si q̄s vult post me venire) Ly. meā doctrinam ꝛ facta sequēdo (abneget semetip̄m) Hor. id est propriū sensum ꝛ ꝓpriam voluntatē (et tollat cruce3 suam) .i. carnis castigationē (ꝛ sequatur

z sequat me. q̄ ei voluerit aiaz
suā saluā facere pdet eā: q̄ āt p=
diderit aīam suā ppt me iueni=
et eā. Quid em̄ pdest hoi si mū=
dū vniuersū lucret: aie vo sue
detrimētū patiat? aut quā da=
bit hō cōmutationē p aia sua?
fili' em̄ hois vētur' ē in gl'ia pa
tris sui cū angelis suis: Et tūc
reddet vnicuiqꝫ sm opa sua.

Aliud euāgeliū de vno mar
tyre. Johannis. XII.

In illo tempe
Dixit ie. dis. suis: Amē amē di.
co vob: nisi granū frumēti ca=
dēs i trā mortuū fuerit: ipm so
lū manet: si aūt mortuū fuerit:
fructū multū affert. Qui amat
aiaz suā pdet eā: z q̄ odit aiam

me) Hor. p facta. s. z virtutū imitationē. vn̄
Bern. O q̄ pauci p'te volūt ire dn̄e/ z ad
te veire nemo ē q̄ nolit: cōregnare cupiūt/ sz
nō cōpati (q̄ em̄ voluerit aiam suā saluaz
facere) Ly. q̄tū ad meritū vite etne (per
det eā) .i. destruet
corpus laboꝛib' et
passionibus expo=
nendo: ex q̄b' seq̄t
sepatio aie a corpe.
Et hoc est animaz
perdere sm estima
tionē falsam hoim
carnalium/ licet sit
saluare sm vitatē
(q̄ autē perdiderit
aiaz suā pter me)
Ly. s. pter deum
mortem sustinēdo
(inueniet eā) in fu=
tura gl'ia (quid em̄
pdest homi si vni=
uersum mundū lu=
cret) Hor. de q̄ ni=
hil secū moriēs po
terit portare/ nisi
pctm̄: imo q̄to pl'
acq̄siuit de mūdo:
tāto plus acq̄siuit
de iferno. vn̄ Apo
cal. xviij. Quantū
glificauit se z i deli
cijs fuit/ tātū date
illi tormētū z luctū (aie aūt sue detrimētū
patiat?) Hor. s. amittēdo gl'iaz/ icurrēdo
penā etnā/ et pdēdo hūanā substātiā. q.
d. totuz inutile fit. Vn̄ Amb. Nihil pro=
dest lucrifacere tpalia/ si pdant etna. Ex
ponit etiā h de illis q̄ lucrant aias alioꝝ/
et suas pprias negligūt (aut quam dabit
hō cō.) Hor. i. redēptionē (pro aia sua?)
scz dānata. q. d. Si daret p ea mūd'/ nō
liberaret: qꝛ sm Bedā: in iferno nll'a ē re
dēptio/ nec dolorū mitigatio (Fili' hois)
id ē xp̄s q̄ ē ver' hō (vētur' ē) . s. ad iudi=
ciū (in gl'ia pr̄is) Ly. qꝛ i forma gl'iosa iu
dicabit (et tūc red. vni. sm opa sua) Ly.
iustis gl'iam corpis z aie: malis aūt penā
corpis et aie. Vn̄ Apocal. xiiij. Opera
em̄ illorū sequunt illos. ¶ Postilla.

Nisi granū frumēti zc̄. Joh. xij. Hoc
euā. factū ē anno xp̄i. xxxiij. xj. kal.
april. fe. iiij. lu. xj. indi. vj. An̄ initiū illi'
euā. scribit sctūs Joh. in eo. ca. q xp̄s di
xit: Venit hora vt
clarificet fili' hois.
Ly. xp̄s in sua pas
sione clarificat' est
p signa osn̄a in so=
lis obscuratiōe/ in
terremotu z sepul
chroꝝ apertiōe: z in
veli tēpli scissione.
fuit etiā clarificat'
in sua resurrectiōe
et ascēsiōe in celū:
sz qꝛ gloriā p̄cedit
hūilitas: iō in p̄nti
euā. agit de hūili=
tate sue passiōis di
cēs (Amē amē di=
co vobis: Nisi gra
nū frumēti cadens
in terrā mortuū fu
erit/ ipm solum ma
net: Si āt mortuū
fuerit/ fructū mltū
affert) Tho. gra=
nū frumēti ē xp̄s.
sicut em̄ granū fru
mēti meli' ē ceteris
granis: sic xp̄s me
lior ē oīb'. h granū semiatū ē in incarna=
tione: germiatū in natiuitate: z mortifica
tū est in passiōe: mltū fructū attulit in gē=
tiū cōuersione/ qꝛ passio xp̄i maxie fuit cā
cōuersiōis gētiū: vtz Jo. xij. Si exaltat'
fuero a tra: oia trahā ad meipm (q̄ amat
aiam suā) Ly. s. volendo sibi delectabilia
hui' mūdi z carnis (pdet eā) . s. i futuro:
qꝛ ad etnā pditionē eā deducit. sic ama=
bat aiam suā ille diues q̄ dicebat: vt ha=
bet Lu. xj. O aia mea habes mlta bona
reposita in annos plimos/ reqesce/ come
de/ z bibe: vn̄ pdidit eā/ qꝛ stati dictū ē ei:
Stulte hac nocte repetēt. s. diaboli aiam
tuā a te: z q̄ ꝯgregasti cui' erūt? (z q̄ odit
aiam suam in hoc mūdo) Tho. s. dando

eā ꝓ xp̄o (in vitā etnā custodit eā) vt patet Matth. xvj. Qui voluerit aiam suam saluā facere / pdet eā (si q̄s mihi mīstrat) Tho. i. vult esse meꝰ veꝛꝰ minister ⁊ seruꝰ. (me sequat̃) Ly. q. d. rōnabile ē ꝙ minister sequatur dn̄m (et vbi ego sū / illic et mīster meꝰ erit) Tho. nulla pōt eē maioꝛ ꝓmissio: qꝛ esse vbi xp̄s ē inclu dit oia bōa: qꝛ xp̄s inq̄tū deꝰ / est essentialiť ipsa btitudo: de q̄ dꝛ in ps̄. lxxxix. Q̄m mille anni ante oculos tuos tāq̄ dies hesterna q̄ pteriJt (si quis mihi mīstrauerit) Ly. obediēdo mādatis meis (honorificabit eū pr̄ meus) Glo. vt sit filꝰ dei pr̄is p adoptionē: ⁊ ille ē maximꝰ honoꝛ d̾ ĥuo adoptari in filiū dei: vt p3 Roma. viij. Si filij / ⁊ heredes.

scz thaboꝛ: q̄ est in galilea (et cū sedisset) Hoꝛ. tāq̄ mgr̄ autēticus / tāq̄ humilꝰ platus. Ex h̄ loco tenet̃ / ꝙ q̄n fit ĥmo secl'aribus / stat p̄dicatoꝛ / vt inuitās ad pugnā ⁊ opationē: q̄n ŝo religiosis ⁊ ꝯtēplatiuis / sedet / vt inuitās ad q̄etē (accesserūt ad eū discipuli eius) Hoꝛ. tanq̄ magis deuoti / tāq̄ familiarius dilecti / tanq̄ spāliter vocati (Et apiēs os suū docebat eos) Ly. s. octo btitudines (dicēs: Bti paupes spū) Lyra. s. volūtarie paupes / vt dō liberiꝰ vacēt (q̄m ipoꝝ est re. ce.) Ly. i regno eīn itelligit̃ oīmoda sufficientia ⁊ excellētia: q̄ bn̄ repromittit̃ in celis q̄ tpalia contempserunt in terris (Bti mites) Hoꝛ. mitis est q̄ aliū n̄ offēdit: māsuetꝰ aūt q̄ se offendentes tolerat: (q̄m ipsi pos. ter.) sup. viuētiū: d̾ q̄ dꝛ in ps̄. cxlj. Portio

suā in h̄ mundo: in vitā eternā custodit eā. Si q̄s mihi mīstrat me sequat̃: ⁊ vbi ego suz illic et minister meus erit. Si q̄s mihi ministrauerit: honoꝛificabit eū pater meus q̄ in celis est.

Sequunt̃ nūc

euangelia de pluribꝰ martyribus. Euangeliū Matth. V.

In illo tempe

Uidēs iesus turbas ascēdit in mōtē. Et cū sedisset: accesserūt ad eū discipuli eiꝰ: ⁊ apiens os suū docebat eos dicēs: Beati paupes spū: q̄m ipsoꝝ ē regnū celoꝝ. Bti mites: q̄m ipi possidebūt terrā. Beati qui lugent: q̄m ipsi cōsolabunt̃. Beati qui

¶ Postilla. Uidēs Jh̄s turbas ascēdit in mōtē. Matth. v. Mar. ij. Lu. vj. Historiā huiꝰ euā. locutus est dn̄s iesus xp̄s anno eiꝰ. xxxj. pridie idus Julij. fe. ij. lu. xvj. indi. iiij. Añ initiū illiꝰ euā. scribit sctūs Matth. in. iiij. ca. ꝙ iesus circuībat totā galileā: docēs i synagogis eoꝝ ⁊ p̄dicās euāgeliū regni / ⁊ sanās oēm lāguoꝛē ⁊ infirmitatē de pplo: ⁊ abijt fama eiꝰ in totā syriā: et obtulerūt ei oēs male habētes varijs languoꝛibꝰ / ⁊ q̄ demonia hēbāt / et lunaticos ⁊ paralyticos ⁊ curauit eos: ⁊ secute sunt eū turbe mlťe de galilea ⁊ decapoli ⁊ de hierosolymis ⁊ iudea ⁊ trās ioꝛdanē (Uidēs aūt turbas) Glo. interli. vitare volens multitudinē pplī / vt solis discipulis loq̄ret̃ (ascendit in montē) Hoꝛ.

mea dn̄e in t̃ra vi. (Bti q̄ lu.) s. in p̄nti. p̄mo ꝓ pctis ꝓprijs. scd̄o ꝓ pctis alienis ⁊ miserijs ꝓximoꝛū. tertio ꝓ dilatiōe glie. vn̄ Dauid dixit in Ps̄. cxix. Heu mihi qꝛ incolatꝰ meꝰ ꝓlon. ⁊c̄. Itē ps̄. xlj. Fuerūt mihi lachꝛyme mee panes die ac nocte dū di. mi. q̄. vbi ē deꝰ tuꝰ (q̄m ipi ꝯsolabūt̃) Ly. ꝯuenitēs aūt ē / vt illi q̄ in p̄nti vita ꝓ xp̄o volūtario luctu occupant̃: cū dō ⁊ angelis eternaliť cōsolent̃ (Bti q̄ esuri. ⁊ si. iusti.) Hoꝛ. ⁊ hec iusticia tribuit vnicuiq̄ qd̾ suū ē / deo ⁊ ꝓximo ⁊ sibiipsi. Deo tria: honoꝛē creatoꝛi / amoꝛē redēptoꝛi / timoꝛē iudici. Proximo tria: obedientiā supioꝛi / cōcordiā pari / bn̄ficentiā inferioꝛi. Sibi tria: mūdiciā cordi / custodiā oꝛi / discipli-

ná corpi. vere g (bti q̃ esuriũt ⁊ sitiũt iusti ciã) nõ pecuniã terrenã sic cupidi: nõ voluptatẽ carnalẽ sicut voluptuosi: nõ potẽtiã secularẽ sicut supbi: isti eñ nõ sunt bti sʒ miseri: q2 sp esuriũt ⁊ nunq̃ satiabunt:

sʒ etiã bti q̃ psecutionẽ patiunt: nõ ppt̃ scelera: vt malefici latrones ⁊ heretici: vtʒ .j. Pe. iiij. Nemo vr̃m patiat q̃si homicida aut fur aut maledi. sed (ppt̃ iusti.) Hoꝛ. defendẽdã ⁊ pseruãdã: sic scti martyres:

vtʒ Esa. lxv. Ecce serui mei comedẽt et vos esurietis: sʒ (beati q̃ esuriunt ⁊ sitiũt iusticiam: qm̃ ipi saturabũt) Ly. ⁊ ista ẽ satietas glorie celestis: de q̃ dicitur in ps̃. xvj. Satiabor cũ apparuerit glĩa tua (Bti misericordes) .s. pauperibus tribuẽdo elemosynas: vt ptʒ. Dan. iiij. Peccata tua elemosynis redime. ⁊ Prouerb. xiiij. Qui miseret paupi / btũs erit. g dr hic: Bti misericordes (qm̃ ipi misericordiã pseqũt) Ly. i celesti eñ patria q̃uis misedias

esuriũt et sitiũt iusticiã: qm̃ ipsi saturabũt. Bti miscdes: qm̃ ipi miscdiã pseqnt. Bti mũdo corde: qm̃ ipi deũ videbũt. Bti pacifici qm̃ filij di vocabũt. Bti q̃ psecutiõeʒ patiũt ppt̃ iusticiã: qm̃ ipoꝝ ẽ r̃gnũ celoꝝ. Bti estis cũ maledixerit vob̃ hoĩes: ⁊ psecuti vos fuerit ⁊ dixerit oĩe malũ aduersũ vos mẽtiẽtes ppter me: gaudete et exultate: qm̃ merces vr̃a copiosa ẽ i cel.

Aliud euangelium de Martyribus. Luce. VI.

In illo tempe

descẽdẽs ihs cũ illis de mon=

q̃ q̃nto acerbioꝛib⁹ toꝛmẽtis cruciabãtur: tãto mag̃ i domino letabãt (qm̃ ip. ẽ re. ce.) ⁊ merito debet patientie regnũ: q2 bʒ aplm ij. ad Timoth. ij. Si sustinebim⁹ / et pregnabimus (bti estis) Hoꝛ. nũc i spe / sʒ tãdẽ i re (cũ male. vo. hoĩes) .s. carnales ⁊ infideles / q̃ ex odio vob̃ i faciẽ ptumelias dixerit (⁊ psecuti vos fuerint (scʒ vim vobis inferẽdo (⁊ dixerit oẽ ma. aduer. vos men. ppter me): i. ppter nomẽ meũ: (gaudete) Hoꝛ. interius i corde (⁊ exultate) exteri⁹ i corpe (qm̃ mer. vr̃a co. est in celis (vt ptʒ Geñ. xv. Ego sum merces tua magna nimis. vñ etiã apl's .j. Coꝛ. ij. Nec ocul⁹ vidit / nec auris audiuit nec i cor hoĩs ascẽ. q̃ pparauit de⁹ diligẽtib⁹ illũ.

psequit: q2 vltra pdignũ sibi r̃tribuit ɓm illud qd̃ dr̃ ad Ro. viij. Nõ sunt cõdigne passiões hui⁹ tpis ad futurã glĩaʒ q̃ reuelabit in nobis: quo cõtra dr̃ Jaco. ij. Judiciũ fiet ei sine miscdia q̃ nõ fac miscdiã. (Bti mũdo corde) Vñ Hiero. Beati mundo corde quos nõ arguit pscia peccatoꝝ. Et hoc petiuit dauid in ps̃. l. dicens: Cor mũdũ crea in me deus (qm̃ ipi deũ videbũt) Vñ dicit in ps̃. xxiij. Quis ascẽdet i montẽ dñi: aut q̃s stabit in loco sctõ eius? Innocens manibus ⁊ mundo corde. Vñ etiam apl's .j. Coꝝ. xiij. Videmus nũc p speculũ in enigmate: tũc ãt facie ad faciẽ (Beati pacifici) Hoꝛ. qui paci faciende / reformande et cõseruãde siue in se siue in alijs inuigilant (qm̃ filij dei vocabunt) et cõsequenter heredes: vtʒ Ro. viij. Si filij / et heredes (Beati qui persecutionem patiunt) nõ tñ beati qui bene operant /

Descẽdẽs ihs d mõ. ⁊c. ¶ Postilla. Lu. vj. Hec v̄ba euãge. locut⁹ ẽ dñs iesus anno ei⁹ .xxxj. pdie Jd⁹ Julij fe. ij. luna. xvj. indi. iiij. Vñ initiũ illi⁹ euã. habet Lu. in eo. c. Factũ est aũt i illis dieb⁹ scʒ in q̃b⁹ xp̃s pdicauit ⁊ miracl'a fec̃ exijt iesus i montẽ oꝛare: ⁊ erat pnoctãs i oꝛone: ⁊ cũ dies fact⁹ eẽt / vocauit discipulos suos: ⁊ elegit .xij. ex ipis: q̃s ⁊ aplos noĩauit. Simonẽ quẽ cognoĩauit petrũ et Andreã frẽm ei⁹ / Jacobũ ⁊ iohẽʒ / philippũ ⁊ bartholomeũ / mattheũ ⁊ thomã / iacobũ alphei .i. filiũ alphei: ⁊ Simonem q̃ vocat zelotes: Judã iacobi .i. frẽʒ iacobi ⁊ iudã scariotb / q̃ fuit pditoꝛ (⁊ descẽdẽs

de mōte cū illis) scȝ cū aplīs (stetit in loco cāpe. ꝛ turba disci. ei⁹) Hoꝛ. steterūt circa eū. Ex hoc pȝ ꝙ mltos habebat discipulos: qꝛ ñ solū duodeci aplos/ sȝ etiā .lxxij. ꝛ forte plures: mltos eñ ꝯuerterat (ꝛ mltitudo copiosa plebis) sedit circa eū: sicut solet fieri i sermonib⁹ (ab oñi iudea ꝛ hierlm ꝛ maritima) Hoꝛ. maritima dr̄ h̄ regio iuxta mare gerasenorum sita: non iuxta galilee (ꝛ tyri et sydonis) q̄ fuerūt ciuitates gētilium (q̄ venerāt vt audirēt eū ꝛ sanarent a lāguorib⁹ suis: ꝛ q̄ vexabant a spiritibus imūdis curabant) Hoꝛ. et ē notabile: ꝙ añ aduentuȝ xp̄i erāt mlti demoniaci: modo autē pauci: Nec mirum: tūc eñ erat diabolus p̄nceps hui⁹ mundi: sȝ nunc p̄nceps hui⁹ mūdi eiect⁹ ē foras: vtȝ Joh. xij. (ꝛ om̄is turba q̄rebat eū tangere) Hoꝛ. nec mirū: qꝛ tactus eius et sanat corpa et sanctificat animas: (qꝛ v̄t⁹ de illo exibat) .i. v̄tuose actiōis effectus (ꝛ sanabat oēs) Hoꝛ. ip̄e eñ optimus ē medic⁹: cui null⁹ est incurabil' morbus. Vñ i ps. Qui sanat oēs īfirmitates tuas (ꝛ ip̄e eleuatꝭ oculis in discipulos suos dicebat: Beati paupes) Ly. ꝛ accipit hic paupt̄as volūtaria: p quā aliq̄s contēnit ꝛ abijcit a se bona tp̄alia inq̄tum pōt fieri bono mō: vt hō libert⁹ vacet operib⁹ vite ꝯtēplatiue (qꝛ vr̄m ē regnū dei) Ly. hic in spe/ ꝛ postea erit vr̄m in re. (Beati qui nūc esuritis) Ly. abstinentes a cibis delectabilib⁹ ꝛ supfluis: vt sic redigat caro in seruitutē aīe (qꝛ saturabimini) Ly.

te stetit in loco campestri: ꝛ turba discipl'oꝝ ei⁹: ꝛ mltitudo copiosa pleb̄ ab oī iudea ꝛ hierlm ꝛ maritima et tyri et sydonis q̄ venerāt vt audirēt eū ꝛ sanarētur a languorib⁹ suis: ꝛ q̄ vexabāt a spiritib⁹ imūdis curabātur. Et oīs turba q̄rebat eū tangere: qꝛ v̄t⁹ de illo exibat ꝛ sanabat oēs. Et ipse eleuatꝭ ocul' in discipl'os suos dicebat: Btī paupes: qꝛ vr̄m ē regnū dī. Btī q̄ nūc esuritis: qꝛ saturabimini. Btī q̄ nūc fletꝭ: qꝛ ridebitꝭ. Btī eritꝭ cū vos oderit hoīes et cū separauerit vos ꝛ exprobrauerit ꝛ eiecerit nomē vr̄m tāq̄ malū ꝑpt̄ filiū hoīs: gaudete in illa die ꝛ exultate: Ecce eñ merces vestra multa est in celis.

inchoatiue i vita p̄ntiꝭ/ sȝ pfecte in patria: s̄m ꝙ dr̄ i ps. xvj. Satiaboꝛ cū apparuerit glīa tua (beati q̄ nūc fletis) scȝ in p̄nti mūdo q̄ ē vallis lachrymaꝝ (qꝛ ridebitꝭ) in futura vita. Hoꝛ. Felix mutatio ab opposito i oppositū. s. a fletu in gaudiū. i. a fletu trāsitorio in gaudiū eternū (btī eritꝭ cū vos oderit hoīes) Hoꝛ. s. malū vob optando (ꝛ cuȝ separauerit vos) scȝ a sua ꝯgregatione expellēdo: s̄m illud Jo. xj. Jā ꝯspirauerāt iudei: vt si q̄s eū cōfiteret/ ex synagogam fieret (ꝛ exprobrauerit) Hoꝛ. cōuitia ꝛ improperia vobis dicēdo (ꝛ eiece. nom ve. tanq̄ malū) scȝ nomē xp̄ianuȝ tāq̄ malū/ cū sit optimū (ꝑpter filiū hoīs) Hoꝛ. ecce cā optīa ꝛ debita patiēdi. s. propter filiū hoīs. Hoꝛ. nō eñ debet pati tanq̄ homicida aut fur/ sed tāq̄ xp̄ian⁹ (Gaudete in illa die) Hoꝛ. s. gaudio interiori: qd fecerūt aplī: vt habetur Act. v. Jbāt gaudētes aplī a ꝯspectu cōcilij: qm̄ digni habiti sunt ꝑ noīe iesu ꝯtumeliā pati (ꝛ exultate) Hoꝛ. gaudio exteriori: qd fec btūs Andreas dī. Secur⁹ ꝛ gaudēs venio ad te o bona crux. Sic ꝛ b. Vincēti⁹: Hoc ē inq̄t qd sp optaui: ꝛ votis oīb⁹ exq̄siui. Sic ꝛ b. Laurē. dixit: Gaudeo plene: qꝛ hostia xp̄i effici merui. Sic ꝛ btā agatha letissime et gaudenter ibat ad carcerē (Ecce mer. vr̄a mul. ē i celis) Hoꝛ. tam multa ꝙ nō pōt numerari: tam magna ꝙ nō pōt estimari: tā p̄ciosa ꝙ nō pōt cōparari: tā diuturna ꝙ nō pōt t̄minari. in celo. q. d. in loco securo. ḡ de amissiōe

nō timeat:q2 ibi nec fur appropinqt:nec erugo:nec tinea demolit: vtz Matth.vj. Cum audieritis plia z se= ¶Postilla. di.Lu.xxj.Dicto.hui9 euā.locut9 est dns ihs āno er9.xxxiij.xiij.kal.apl' dnica scz palmaz lu.x.Idi.vj.Añ initiū illi9 euā.scribit sctūs Lu.a pncipio illi9 ca.Respiciēs autē ihs vidit eos q mittebāt mūera sua in gazophylaciū diuites.vidit z qdā viduā paupculā mittentem era minuta duo:et dixit:Uere dico vob: q2 vidua ista pl9 q oēs misit Nā oēs hi er abundāti sibi miserūt:h aūt oēm victū quē habuit misit. Et q busdam dicētib9 d tēplo:q lapidibus bonis z donis ornatum eēt dixit: Hec q videtis:veniēt dies in qb9 ñ relinquet lapis sup lapidē q ñ destructur. Interrogauerūt illū dicētes: Preceptor qñ hec erūt: z qd signū cū fieri incipiēt:q dixit(Cū audieri.p.z seditiones) Hor.Prelia qtū ad hostes ernеos/ z seditiōes qtū ad domesticos.vñ Gre. Bella ad hostes ptinent:seditiones ad ciues.Nā Joseph9 i li.antiqtatū dic/ q p9 passionē xpi z añ destructionem ciuitatis hierl'm multe seditiōes z plia erāt apd iudeos:q2 samaritani q ptim tenebāt ritu3 gentiliū insurgebāt cōtra iudeos/ z econuerso. Itē in pplo iudeoz erāt plurimi q incitabāt ppl'm ad rebellādū ptra romanos:alij aūt ptiū zc.(nolite terreri: optz. pmū hec fieri)Ly.q2 sunt a deo pordinata(sz nōdū sta.finis)Ly. q2 p9 auditiōez talia stetit adhuc ciuitas hierl'm p temp9 longuz.s.quadragintaduob9 annis post passionez christi. Hor.voluit autez dominus differre:ne territi apostoli hierusalē z iudeā desererēt: z vt interim pdicātib9 aplis electi puerterent: z reprobi inexcusabiles efficerēt: tunc postmodū scz dixit q nō statim eēt finis(dicebat illis.surget gēs p gētē) Hor.i.ppl's p pplm/siue vna trib9 ptra aliā(z regnū aduer.regnū) Ly.q2 regnū iudeorū ptra regnū romano:ū rebellauit (et terremot9 erūt mag.p loca) Hor. ad innuēdu3/ q illi terremot9 pticulares erāt futuri.vniuersalis eñ terremotus nō fuit nisi in passione xpi: de q dr Matth.xxvij. Et ecce terremot9 fact9 est magn9:petre scisse sunt (z pestilētie)q2 pestilentia fuit in obsidiōe ciuitatis hierusalē ex corruptiōe aeris ex cadauerib9 mortuorum (z fames) Hor.Ecce penuria venaliū: fctā ē eñ fames gñalis sub claudio impatore/ quā pdixerat Agab9 pphta(terroresq d celo z signa magna erūt) Dicit eñ Joseph9 i lib.de iudaico bello:q añ destructionē ciuitatis hierl'm sidus stetit sup ciuitatē hierusalē p annū sile gladio: quā apparitionē quidā dicebāt significare auxiliu3 sibi affutuz contra inimicos: Alij ecōtrario dicebāt significare vindictā dei cōtra mala inhabitantiu3 in ciuitate:et pter hoc erāt diuerse opiniones d prelijs int eos. (Sz añ h oīa) Hor.supple signa iā dicta (inijciēt vobis man9 suas)persequentes d loco ad locū:vtz Joh.xv.Si me psecuti sunt/ z vos persequentur(tradentes in synagogas) Horra:id est in publicos cōuentus ad magis confundendum et flagellandum:sicut factum est quando cesis apostolis denūciauerūt/ ne amplius loquerentur in nomine Jesu: vt patet Act.v.

Aliud euangelium de Martyribus Luce.XXI.

In illo tempe Dixit iesus discipul' suis. Cum audieritis prelia z seditiones: nolite terreri: oportet primuz hec fieri: sed nōdū statim finis. Tūc dicebat illis:Surget gēs contra gentem: z regnū aduersus regnū: z terremot9 magni erūt per loca: z pestilentie: z fames:terroresq de celo z signa magna erunt: sed ante hec oīa iniicient vobis manus suas et psequent:tradētes in synago=

(z custodias) .s. ad incarcerādū: vt fctm est qñ posuerūt eos ī custodia publica: vtz Act. v. (trahē. ad re. z p̄sides) Hor. ad rñdēdū eis (ꝓpt nomē meū) .i. ꝓpt ꝯfessionē nois mei (ꝯtinget aūt vob in testimoniū) Ly. s. euāgelice veritatis ibidē cōstāter ꝯfitēde (Ponite ḡ ī cordib⁹ ve. ñ pme. quēadmo. rñdeatis: ego ei dabo vob os) Hor. s. ad loqndū (z sapiētiā) ad cogscēdum (cui ñ po. resi. nec ꝯ. oēs aduer. vri) Hor. scz nec iudei/ nec heretici nec pagani (trademini āt a parētib⁹ z frīb⁹ z cognatis et ami. et mor. afficiēt ex vobis) Hor. q̄ dēberēt vos iuuare et liberare (et eritis odio oīb⁹ hoīb⁹) Hor. a humā amantib⁹ et terrena sapientib⁹ (ꝓpt no. meū) .i. ꝓpter cōfessionē nominis mei (z capillus de cap. vro nō pibit) Ly. hoc addidit saluator/ ad dēclarandū veritatez future resurrectionis: p quā resurgēt in electis: nō solūz illa que sunt de necessitate hūane nature/ sed etiaz ea q̄ sunt ad decorē: cuiusmodi sunt capilli: quia meditatio huius resurrectionis multum facit ad tolerantiam martyrij: de quo saluator loquebatur (In patientia vestra) Hor. q̄si diceret in predictis maxime necessaria est patientia: quia in ipsa (possidebitis animas vestras) .i. custodietis. ¶ Postilla.

gas z custodias: trahentes ad reges z p̄sides ꝓpt nomē meū. Cōtinget āt vob ī testimoniū: Ponite ḡ ī cordib⁹ vrīs ñ pmeditari quēadmodū rñdeatis: ego em̄ dabo vob os z sapiam: cui nō poterīt resistere nec ꝯdicere oēs adūsarij vrī. Trademī aūt a parentib⁹ z frīb⁹ z cognatis z amicis: et morte afficiēt ex vob: et eritis odio oīb⁹ hoīb⁹ ꝓpt nomē meū: z capill⁹ d̄ capite vro nō pibit. In patiētia vra possidebitis animas vestras.

¶ Aliud euangelium de Martyribus. Luce. XII.

In illo tempe dixit ie. di. s. Attēdite a fermēto phariseoꝝ qd̄ ē hypocrisis: Nihil em̄ optū ē qd̄ ñ reueleť: neq̄ abscōditū qd̄ nō sciať: qm̄ q̄ in tenebris dixistis: in lumie dicenť: z qd̄ in aure locuti estis in cubiculis: p̄dicabiť in tectis. Dico aūt vobis amicis meis: ne ťreamī ab his q̄ occidūt corp⁹

Attēdite a fermē. phariseoꝝ zc. Lu. xij. Dicto. h⁹ euā. facta est a dño iesu xp̄o anno ei⁹. xxxi. ꝓdie Id⁹ Julij fer. v. luna. xvj. indi. iiij. Añ initiuz illi⁹ euāge. scribit sctūs Lucas/ q̄ mltis turb circūstātib⁹: ita vt seinuicē cōculcarēt: cepit iesus dicere ad discipulos suos (Attēdite a fermēto phariseoꝝ) Ly. s. ne p eorum hypocrisim auertimini a fidei veritate (nihil em̄ optū est qd̄ ñ reueleť/ neq̄ abscōditū qd̄ nō sciať) Hor. optuz ptiet ad opa mala q̄ occultāť ex industria: abscōditū ad cogitationes q̄ occultanť ex propria nā: sed vtrūq̄ ī futuro iudicio scietur (qm̄ q̄ in tenebris dixistis) Hor. i. in p̄ssuris z ī carceribus locuti estis (ī lumine dicenť) .i. in apto: qñ. s. ea q̄ passi estis ī carcerib⁹ legunť p orbē ťre ad gliaz vrām (z qd̄ ī aure locuti estis) .i. in p̄uato. p̄uatuz aūt afficiť vbū/ vl ex mō q: submisse in aure/ vel in loco: q: in cubiculo (p̄dicabiť in tectis) Lyra: domus ergo in illa terra habēt tecta plana: vbi congregātur homines ad spaciandum et confabulandum: et ideo illa que dicuntur ibi/ publice dicuntur: et h̄ modo exponit Theophilus (dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui occidunt corpus) vnde Chrys. Omnia mala operať timor mortis: omnia bo=

na tps mortis (z post hec) .i. post occisio ne corpis (nō hnt ampli⁹ qd faciāt. Ostē- dam aūt vobis quē timeatis. Timete eū q postq̄ occiderit) .s. corpus (hz ptātem mittere in gehennā) Hor. i. ipam aiam z etiam ipm corpus (Ita dico vob hūc timete) et non aliū (nōne quinq passeres veneūt) id est venduntur (dipō- dio) Hor. Dipon- dius ē pōdus mo- nete ex duobus as- sibus compositū. Ad euidentiam il- lius sm Lyrā sciē- dū/q passeres abū dant i terra pmis- sionis: z iō de ipis fiebat oblatio pau perū q nō poterāt hre alia: vñ erant pauci valoris: quia duo habebant pro asse (z vn⁹ ex illis) sz q̄uis sit pui va- loris (nō est in obli uiōe corā deo) .i. nō morieī sine pro uidētia dei patris: et p cōsequēs sup- ple nec vos morie- mini qn deus ordi- net d morte vrā (sz z capilli capitis ve stri omnes nūerati sunt) Ly. i. in dei p scientia (nolite g ti mere: mltis passe- rib⁹ plur; est; vos) Ly. i. maioris reputationis apud deū: qz ad imaginē dei creati (dico autē vob: ois qcūq me cōfessus fue. co. ho.) Hor. i. nō tm crediderit corde / sz cōfessus fuerit sil' ore (z fili⁹ hois ɔfitebiī il. co. angel' dei.)

et post hec nō habēt ampli⁹ qd faciāt. Ostēdā aūt vob quē ti- meatis. Timete eū q postq̄ oc ciderit habet ptātē mittere in gehennā. Ita dico vobis hūc timete. Nōne qnq passeres ve- neunt dipondio: et vn⁹ ex illis nō est in obliuiōe corā deo? s; et capilli capitis vrī oēs nūerati sunt: nolite g timere: mltis pas seribus pluris estis vos. Dico aūt vobis: ois qcunq ɔfessus fuerit me corā hoibus: z filius hominis confitebiī illū coram angelis dei.

Incipit cōe de confessorib⁹. Euan. Luce. XII.

En illo tempe Dixit ihs dis. suis: Sint lumbi vrī pcincti: et lucerne ardētes in manibus vrīs. Et vos siles hoib⁹ expectātib⁹ dnm suū qn reuertaī a nuptijs: vt cū vene- rit et pulsauerit ɔfestī apiāt ei.

Iesus anno eius .xxxj. pdie idus Julij .fe ria .v. luna .xvj. inditiōe .iiij. Ante initi- um illius euāgelij scribit sanctus Lucas in eodem capitulo / q xps dixit discipulis suis: Nolite timere pusillus grex: qz com placuit prī vestro dare vobis regnū. Tunc sequiī euan gelium hodiernū. (Sint lumbi vestri pcincti) Ly. Lum- bi mentis sunt vo- luntas et intellect⁹ ex quibus pcedūt cogitatiōes male: Lumbi carnis sūt in qb⁹ viget motus luxurie. Et vtriq lumbi sunt precin- gendi: id est coar- tandi ab illicitis co gitationib⁹ et ope- rib⁹ (et lucerne ar- dentes) Lyr. id est doctrina clara pro cedens ex charita- te (in manibus ve- stris) implēdo ope (z vos similes ho- minibus expectan tibus dominum su um) Ly. i. sitis di- screti et vigiles et solliciti de vrā cu- stodia expectando dnm venturum ad iudicium: sicut an- tiqui patres expe- ctabāt eū venturū in carnē (qn reuer taī a nuptijs) Glo. ordi. Ad nuptias dns iuit / cū post resur- rectionem nouus homo angelorum mul- titudinē sibi copulauit: a quibus nuptijs reuertitur / cum nobis per iudicium mani festaī: vt ptz Act. j. Sic veniet quemad- modū vidistis eū euntē in celū (z pulsaue rit) p egritudinē mortē ppinquā designā- do (ɔfestim aperiāt ei) leti eū suscipiendo

Sint lumbi vestri pre- cincti: z lucerne zc. Luce. xij. Histori am huius euangelij locutus est dominus

¶ Postilla.

(Bti fui illi qs cu venerit dns) Ly. in eorum morte (inuenerit vigilates) .i. in statu gre: et no in pctis dormietes: qr tal' pntabit in iudicio qlis iuenit in morte qtu ad gram vl' ad culpa (Ame dico vob q pcinget se) Glo. pparans se ad retributione (et faciet illos discubere) Glo. ordi. in regno celesti qesce re (et trasies mistrabit ill') Glo. transiens ministrabit/cu d iudicio ad regnu redies sua claritate fideles satiabit: (et si venerit i scda vigilia: et si i tertia vigilia venerit / et ita iuenerit: bti sut fui illi) vn Grego. Pria vigilia est status puericie: maxime cu incipit vsus ratiois in pueris. Secuda vigilia est status iuuentutis. Tertia vigilia : est stat' virilis. Quarta vigilia est status senectutis: quia in quolibet statu fideles debent esse parati per iusticia ad recipienda morte. (Hoc aute scitote: qm si sciret paterfamilias qua hora fur veniret: vigilaret vtiq: et no sineret pfodi domu suam) Gor. Hic dns iesus monet nos vigilare z mortis incertitudinem: qzuis nihil sit certius morte / nihil tn incertius hora mortis (Et vos estote parati: qr qua hora no putatis fili' hominis veniet) Glo. ordi. Ultima hora semp ignorare voluit dns / vt semp sit suspecta : vt ad candem semper prepararemur. ¶ Postilla.

Bti fui illi qs cu venerit dns inuenerit vigilates. Ame dico vob q pcinget se et faciet illos discubere: et trasiens ministrabit ill'. Et si venerit in scda vigilia: et si in tertia vigilia venerit et ita iuenerit: bti sut fui illi. Hoc at scitote: qm si sciret prfamilias q hora fur veiret: vigilaret vtiq et no sineret pfodi domu sua. Et vos estote pati: qr q hora no putatis fili' hois veniet.

Aliud euagelliu de Confessoribus. Luce. XI.

In illo tempe Dixit iesus discipulis suis: Nemo accendit lucernam et in abscodito ponit: neq sub modio: sed sup candelabru: vt q ingrediunt lume videant. Lucerna corpis tui est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex: totum corpus tuum lucidu erit. Si autem nequam fuerit: etiaz corpus tuum tenebrosum erit.

Nemo accendit lucerna. Lu. xj. Hoc euagelij padigma locut' e dns iesus xps anno et' .xxxi. pdie idus Julij. fe. v. lu. xvj. indi. iiij. An initiu ill' eua. scribit scts Lu. in eo. ca. q qda mlier extolles voce d turba dixit Btus vent q te portauit et vbera q suxisti. Tuc seqt eua. ho. (Neo accendit lucerna) Ly. lucerna h accipit p intetioe recta: qr intetio recta icludit lumen fidei et ardore charitatis ad modu lucerne ardetis (et in abscodito ponit / neq sb modio sz sup cadelab: u) Ly. qr intentio recta dirigit ad supna (vt q ingrediuntur / lume videant) Lyr. Sicut em lucerna i alto posita illumiat ea q sut in domo materiali: sic intentio recta ea q disponunt i domo eccl'ie et etia in domo cosc'ie. (Lucerna corpis tui e oculus tuus) Ly. qr sicut oculus dirigit membra corpis ad opandu / et pede ad ambulandu / et manu ad scribedu: sic itetio recta dirigit nras opatioes i fine debitu: io seqt (si ocul' tu' fuerit sim.) Ly. i. intentio tua recta (totu cor. tuu) .i. cogeries opationu tuaru (lucidu erit) .i. meritoriu vite etne (si at neq fu.) .i. intetio puersa (etia cor. tu. te. e.) Ly. i. cogeries opationu tuaru mala erit: qr op' bonu malu efficit puersa itetioe. sic cu aliqs dat elemosyna psupcule mlieri intetioe tra-

bendi eā ad pctm̄ luxurie (Uide ergo ne lumē qđ in te est tenebre sint) Ly. id est di ligenter attēde/ ne intētio tua que lumen aīe est/ sit puersa: qꝛ ꝑ hoc corrumperent̄ omnia bona opa (si ergo corp⁹ tuū lucidū fuerit nō habēs ali quā ptem tenebrarum) Ly. tū ex bonitate intentionis: tū ex bonitate operis: (erit lucidū totum) qꝛ oīa cedent ad vite eterne meritum (ꝛ sicut lucerna fulgoris illuminabit te) Ly. ī p̄senti p gratiā: ꝛ in futuro per gloriam.

Uide ḡ ne lumē qđ in te ē tenebre sint. Si ḡ corp⁹ tuū lucidū fuerit nō hn̄s aliquā ptē tenebrarū: erit lucidū totū: et sic lucerna fulgoris illuminabit te.

Aliud euangelium de Confessoribus. Luce. XIX.

In illo tempe Dixit ie. dis. su. parabolā hāc: Hō q̄dā nobil' abijt in regionē longinquā accipe sibi regnū et reuerti. Uocatis aūt decē seruis suis dedit illis decē mnas: ꝛ ait ad illos: Negociamini dū venio. Ciues aūt ei⁹ oderāt illū: ꝛ miserūt legationē post illū: dicentes: Nolumus hūc regnare sup nos. Et factū ē vt rediret accepto regno: ꝛ iussit vocari seruos suos q̄b⁹ dedit pecuniā vt sciret q̄ntū quisqꝫ negociat⁹ eēt. Uenit aūt pm⁹ dicēs: Dn̄e: mna tua decē mnas acq̄siuit. Et ait illi: Euge bone serue: qꝛ ī modico fuisti fidel' eris ptātē hn̄s sup decē ciuitates. Et alter veit dicēs: Dn̄e mna tua fe

Postilla.

Homo q̄dā nobilis abijt ꝛc. Lu. xix. Añ initiū illi⁹ euāge. scribit sanctus Lu. in eo. ca. q xp̄s dixit: Uenit fili⁹ hoīs q̄rere et saluū facere qđ perierat. Tūc postmodū sequit̄ euā. hodiernū. (Homo q̄dā nobilis) Ly. id est iesus christ⁹: homo nat⁹ ꝫm carnem de semine dauid regis (abijt in regionem longinquam) Ly. i. ad celum empyreū per suam ascensionem (accipere sibi regnū) super ordines angelorū (ꝛ reuerti) scꝫ in fine mūdi ad iudicium: Tūc eīn oībus manifestabit̄ regnū ipsi⁹ (Uocatis aūt decē ser. suis) .i. fidelib⁹ vniuersis (dedit illis decē mnas) Ly. vniuersitatē donoꝝ suorū: diuersimode tn̄: qꝛ dedit vnicuiqꝫ plus vel min⁹ ꝫm ꝓpriā virtutē (ꝛ ait ad illos: Negociamini dū venio) Ly. qꝛ tp̄s meriti currit vsqꝫ in diē iudicij: in quo tpe de⁹ dat dona sua ad hoc/ q multiplicent̄ ꝑ fruct⁹ bonoꝝ opeꝝ (ciues aūt ei⁹ oderāt illū) Ly. ciues illi sunt iudei q̄ ꝓ maiori pte in odiū xp̄i sunt firmati (et miserūt legationē post illū dicētes (Nolum⁹ hūc regnare sup nos) Ly. qꝛ p⁹ ascēsionē xp̄i ad celos iudei conati sūt destruere fidem catholicā/ in q̄ icepit regnū xp̄i: qđ complebit̄ ꝛ manifestabit̄ in fine mūdi (et factū ē vt rediret) scꝫ ad generale iudiciū (iussit vocari suos suos q̄b⁹ dedit pecuniā/ vt sciret quātum quisqꝫ eēt negociat⁹) Ly. qꝛ oportebit oēs apparere ante iudicē ad reddendum de oīb⁹ acceptis ab eo rationē. Ro. xiiij. (venit aūt primus dicēs: domīe mna tua decē mnas acq̄siuit) Ly. quia tūc electi suis meritis securi parati erunt astare iudici (ꝛ ait illi: euge serue bone: qꝛ in mo. fuisti fidelis) Ly. qꝛ bona tp̄alia ꝛ etiā sp̄ritualia q̄ habent̄ i vita p̄senti/ modica sūt respectu bonoꝝ celestiū q̄ expectant̄ ī futura vita (eris ptātē hn̄s sup decē ciui.) Ly. i. gaudeb. de fidelitate oīm q̄ ꝑ doctrinā tuā vel exēplū vite tue cōuersi sunt ad bonū (et alter venit dicēs: Dn̄e mna tua) Hoc. i. gr̄a tua (fecit.

q̄nqꝫ mnas: ꝛ huic ait: Et tu esto sup̱ q̄nqꝫ ciuita.) Hoꝛ. sup̱ illos q̄s tua p̄dicatiōe vel exēplo tuo cōuertisti (Sꝫ terti⁹ venit) Ly. qꝛ lꝫ mali reformidēt vēire ad cōspectū iudicis: tn̄ optebit eos ibidē repn̄tari (dicens: Dn̄e ecce mna tua quam habui reposi. i suda.) Ly. mna reposita i sudario / significat donuꝫ dei a bonis opib⁹ ociosū (timui eī te) Ly. iste timoꝛ nō est nisi pusillanimitas bn̄ agēdi (qꝛ hō auster⁹ es) Ly. lꝫ em̄ mō sit tp̄s misericoꝛdie: i iudicio tn̄ erit tp̄s rigoris ꝛ iusticie (tollis qđ n̄ posuisti: ꝛ me. qđ n̄ seminasti) Ly. qꝛ a p̄lat; ecclie nō solū req̄runt' bona in ꝓpria p̱sona / sꝫ i subditis eoꝝ q̄s tenēt' inducere ad bonuꝫ (dic̄ ei: de oꝛe tuo iudico te s̄ue neq̄ꝫ). Hoꝛ. stulticia mag̃ ē petm̄ ꝓpꝛiū excusare (sciebas quia ego hō auster⁹ sū) Hoꝛ. si me durū noueras: q̄re cōmendatuꝫ tibi timoꝛē n̄ icussit: vt scires me diligētius quesiturum (tollēs qđ nō posui / ꝛ metens qđ nō seminaui) Hoꝛ. requirit enim deus bona opera etiam ab eis quibus nō dedit gratiā operandi: nec tn̄ deus hoc faciēdo iniuste agit: qꝛ ꝛ si illi nō recipiūt / ipse tn̄ parat⁹ fuit dare grām (ꝛ q̄re non dedisti pecuniā meā) .i. dona mea (ad mensam) .i. ad lucrū (ꝛ ego veniens) scꝫ ad iudicium particulare .i. ad mortē hois (cuꝫ vsuris exegissem eam?) .i. cū lucro (ꝛ astātibus dixit) Hoꝛ. i. angelis q̄ deo iudicāti semp̱

cit q̄nqꝫ mnas. ꝛ huic ait: Et tu
esto sup̱ q̄nqꝫ citates. ꝛ alt̃ vēit
dicens: Dn̄e ecce mna tua quā
habui repositā i sudario: timui
em̄ te: qꝛ hō auster⁹ es: toll' qđ
n̄ posuisti: ꝛ metl qđ n̄ seminasti.
Dic̄ ei: De oꝛe tuo te iudico ser
ue neq̄ꝫ. sciebas qꝛ ego hō auste
rus sū tollēs qđ nō posui: ꝛ me
tēs qđ nō seminaui: et q̄re nō de-
disti pecuniā meā ad mensaꝫ: ꝛ
ego veniēs cū vsuris vtiqꝫ exe
gissez illā? Et astātib⁹ dixit: Au
ferte ab illo mnā: ꝛ date illi q̄ d-
cē mnas hꝫ. et illi dixerūt: Dn̄e
decē mnas hꝫ. Dico āt vob: qꝛ
oi hn̄ti dabit' ꝛ abūdabit: ab eo
āt q̄ n̄ hꝫ ꝛ qđ hꝫ anferet' ab eo.

Aliud euangelium de Confessoribus Matth. XXV.

In illo tempe
Dixit ie disci. su. parabolā hāc:
Hō quidā peregre pꝛoficiscēs

assistūt (auferte ab eo mnā) .i. grāꝫ (ꝛ date illi q̄ decē mnas hꝫ) Glo. augeť em̄ grā in eo q̄ i ea laboꝛat. Auctoꝛ cōpēdij theologicę veritatis li. iij. c. vij. sic dicit: Ne autē aliqđ bonū pereat: illa bona opa q̄ q̄s peccādo moꝛtificat / alijs saluandis dabunť: sic̄ q̄n coꝛpoꝛali moꝛte q̄s moriť / frēs ꝛ ꝓpinq̄ i bonis succedūt. vn̄ Job. xxvij. Si cōpoꝛtauerit q̄si terrā argētū / ꝛ sicut lutū pꝛeparauerit vestimēta: p̄parabit q̄dēꝫ / sꝫ iust⁹ vestieť illis: ꝛ argētū innocēs diuidet (ꝛ dixerunt ei) scꝫ angeli (Dn̄e hꝫ decē mnas) .q.d. satis habet (dico aūt vob: qꝛ oi habēti) Hoꝛ. ꝛ illo bn̄ vtenti (dabiť) scꝫ incremētū ei⁹ qđ hꝫ (ꝛ abūdabit) .s. in futuro: qꝛ s̄m aplm̄: Oculus non vidit nec i coꝛ hois ascēdit / q̄ p̄parauit de⁹ diligētib⁹ se (ab eo aūt qui nō habet) scꝫ vsum doni collati: sic̄ ille piger seruus fuit (et qđ habet) .i. ip̄m donuꝫ (auferetur ab eo) Hoꝛ. dare habenti / fuit misericoꝛdie: auferre nō habēti / iusticie.

Postilla.

Homo q̄dā p̱egre ꝛc̄. Mat. xxv. Visto. hui⁹ euan. locut⁹ ē dn̄s iesus xp̄s anno eius. xxxiij. xj. kal. Apꝛil' feria. iij. luna. xij. indirione. vj. Ante initiū illius euāge. scribit s. Mat. in eo. ca. ꝙ xp̄s dixit dis. su. Vigilate: qꝛ nescitis diē neqꝫ horā. Tunc statim sequiť euan. ho. (Homo quidā p̱egre ꝓficiscēs) Ly. hō ille ē iesus xp̄s: q̄ s̄m huis s̄m diuitatē nō possit ꝓficisci

vocauit ſ̄uos ſuos: et tradidit illꝭ bōa ſua. ⁊ vni dedit q̄nqꝫ talēta: alij āt duo: alij vo vnū vnicuiqꝫ ſm ꝓpriā vtutē: ⁊ ꝑfectꝰ eſt ſtati. Abijt aūt q̄ q̄nqꝫ talenta accepat: ⁊ opatus ē in eis: et lucratus eſt alia q̄nqꝫ. Silꝛ qui duo accepat lucratꝰ ē alia duo Qui aūt vnū accepat abijt ⁊ fodit in terrā: ⁊ abſcōdit pecuniā dñi ſui. Poſt multū vo tpis venit dñs illoꝝ ſ̄uoꝝ: ⁊ poſuit rationē cū eis. Et accedēs q̄ q̄nqꝫ talenta acceperat: obtulit alia q̄nqꝫ talēta dicēs: Dñe q̄nqꝫ talenta tradidiſti mihi: ecce alia q̄nqꝫ ſuꝑlucratꝰ ſū. Ait illi dñs: Euge ſ̄ue bone et fidelꝭ: q2 ſuꝑ pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te cōſtituā: intra in gaudiū dñi tui. Acceſſit aūt ⁊ q̄ duo talenta accepat. Et ait: Dñe duo talēta tradidiſti mihi: ecce alia duo lucratus ſum. Ait illi dñs eiꝰ: Euge ſerue bone ⁊ fidelis: q2 ſupra pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te conſtituā: intra in gaudium domini tui.

de loco ad locū / q2 ſic ē vbiqꝫ: ſ3 ſm hūanā naturā ꝑegre ꝑfectꝰ ē / qñ aſcēdit in celū (vocauit ſ̄uos ſuos) Hoz. educēdo eos in eē nature (⁊ tradidit illꝭ bona ſua) Ly. ſc3 bōa nature: bōa grē: bōa ꝯſcie ⁊ ſapientie: bōa potētie: bona opulētie. Et dicunꝭ talēta: q2 ꝑ bonū vſū taliū pōt q̄libꝫ ſibi accipere celeſte premiū (vni dedit q̄nqꝫ talēta: alij āt duo: alij vo vnū / vnicuiqꝫ ſm ꝓpriā vtutē: et ꝑfectꝰ ē ſtati) q2 xp̄s ſm hūanitatē mutauit locū celū aſcēdēs (abijt āt q̄ q̄nqꝫ talēta accepat ⁊ lucratꝰ eſt alia q̄nqꝫ) Ly. q2 iſta talēta mltiplicauit / bñ vtēdo p̄dictis donis ad ſui ꝑfectiōꝫ ⁊ ꝓximi edificatōꝫ. (Silꝛ q̄ duo talenta accepat) .i. aliq̄ ex p̄dictꝭ donis (lucratus ē alia duo) Hora. ⁊ attēdiꝭ illō lucrū i merito q̄ ad ſe ⁊ i edificatiōe q̄ ad ꝓximū: ⁊ ſic dupli caꝭ bonū acceptū: (q̄ āt vnū accepat / abijt ⁊ fodit in t̄rā ⁊ abſcōdit pecuniā dñi ſui) Ly. ſe abſcōdit in t̄ra q̄ p̄dictis donis ducꝭ ad mūdi gliaꝫ ⁊ tꝑale lucrū ſeu q̄ſtū (poſt mltū vo tpis) Ly. q2 lōgū tp̄s ē ab aſcēſiōe xp̄i ad celū vſqꝫ ad aduentū eiꝰ ad iudiciū (veit dñs) Hoz. ꝑ ſeipſm / ñ ꝑ vicariū (ſ̄uoꝝ illoꝝ) q̄bꝰ bōa ſua cōmiſit (⁊ po. ra. cū eis) vꝫ Lu. xvj. Redde rōnē vil. tue. Ly. q2 tūc diſtricte exiget rōnē de bonis ab eo collatꝭ (⁊ accedēs q̄ q̄nqꝫ talēta accepat / obtulit alia q̄nqꝫ talēta dicēs: dñe q̄nqꝫ talēta tradidiſti mihi: ecce alia q̄nqꝫ ſuꝑlucratꝰ ſū) Hoz. i. mltiplicata ſūt merita ex grā tua ⁊ vſu liberi arbitrij (euge ſerue bone ⁊ fidelꝭ) q̄rēs in ſuis actibꝰ dñi gliaꝫ ⁊ ñ ꝓpriā laudē (q2 ſuꝑ pauca fuiſti fidelꝭ) Ly. oīa bona i hac vita hoī collata / pauca ſūt reſpectu bonorū glie (ſuꝑ multa te ꝯſtituā) q2 i celo ꝯfert hoī bonū infinitū (itra i gaudiū dñi tui) Hoz. vt ſit ex oī ꝑte gaudiū: ſurſū ex viſiōe dei / deorſū ex ꝯſideratiōe iferni / iteriꝰ ex glia cōſcie / exteriꝰ ex decore oīs creature (acceſſit āt ⁊ q̄ duo talēta accepat ⁊ ait: Dñe duo talēta tradidiſti mihi: ecce alia duo lucratus ſū) Hoz. duplicādo bona ſ. bonū ſapie a me diffūdēdo i ꝓximū ꝑ vbū p̄dicationis: bonū opatōis a me diffūdendo in ꝓximū ꝑ exēplū edificatiōis (ait illi dñs eiꝰ: euge ſ̄ue bōe ⁊ fidelꝭ: q2 ſuꝑ pauca fuiſti fidelꝭ ſupra mlta te ꝯſtituā: itra in gaudiū dñi tui) de q̄ dicit Ber. in li. de ꝯſideratiōe. Qualꝭ putaſ tūc erit ſplēdor aiarū qñ ſolꝭ ſplēdorē hēbit lux corpoꝝ: nlla ei triſticia / nlla anguſtia / nullꝰ dolor / nullꝰ timor / nullꝰ ibi labor nlla morſ / ſ3 ꝑpetua ſaitaſ ꝑſeuerabit.

Vigilate qꝛ nescitis q̄ hora dn̄s vester ꝛc̄. Mat. xxiiij. ¶ Postilla. Hec v̄ba sancti euāgelij locutus ē dn̄s Jesus xp̄s anno eius. xxxiij. xj. kal'. Aplis. fe. iij. luna. xij. indi. vj. Anno initiū illiꝰ euan. scribit sctūs Matheus in eo. ca. Celū ꝛ t̄ra transibūt: v̄ba autē mea nō trāsibūt. Tūc seq̄t euā. ho. (Vigilate qꝛ nescitis q̄ hora dn̄s vr̄ venturꝰ sit) Hoꝛ. s. ad mortem cuiuslibet hois: vt pꝫ Eccl̄i. ix. Nescit hō finē suū ꝛc̄. (H aūt scitote qm̄ si sciret pr̄fami. q̄ hora fur veniret) Hoꝛ. i. mors: q̄ fur dicitur ꝓpter improuisum aduētum: vt patet Apoca. iij. Veniā tibi tāq̄ fur (vigilaret vtiq3) ne i peccato mortali moreret: qꝛ mors pctōꝝ pessima (ꝛ nō sineret pfodi domū suam) Hoꝛ. i. cū violentia aiaꝫ a corpe extrahi| sꝫ spōte exiret. vn̄ Chrys. qū aīe peccatrices in corpe q̄si i ꝓpo domicillo delectant: veniēs cū snia dei āgelꝰ mort; pfodit corpꝰ ꝛ aiaꝫ violenter auellit: Aie aūt iuste q̄ q̄si in exilio sūt ibi: veniēte snia nō pfodiunt| sꝫ reuertunt gaudētes (Jdeoq3 ꝛ vos estote parati). s. sine macula cordis (qꝛ q̄ hora nō putat| filꝰ hoīs vēturꝰ ē) Hoꝛ. s. ad iudiciū pticulare in morte (q̄sputas ē fidel' seruꝰ ꝛ prudēs quē ꝯstituit dn̄s sup familiā suā)

scꝫ officij sui susceptione (vt det ill' cibū in tpe) Hoꝛ. triplicē cibū: v̄bi| exēpli| ꝛ tpal' subsidij. vl' s̄m Ly. vt det ill' cibū i tpe. i. auxiliū: ad qd̄ q̄libet tenet. vn̄ Eccl̄i. xxvij. Cuilibet mādauit deꝰ d̄ ꝓximo suo (btūs ille huꝰ quē cū venerit dn̄s eiꝰ) Ly. q̄rēs i morte rōnē sui bulij (inuenerit sic facientē) Ly. i. i actibꝰ charitatis se exercentē: quia p talis meret etnā btitudinē (Amē dico vob sup oīa bōa sua cōstituet eū) qꝛ btitudo est statꝰ oīm bonoꝝ aggregatiōe pfectꝰ: vt d̄r in iij. d̄ ꝯso. phie. Hoꝛ. Bona pn̄tia sunt pticularia ꝛ impfecta| sꝫ bōa celestia sūt bona cōia ꝛ perfecta: nūc ꝛ ex pte cog̃scimus et ex pte diligimꝰ| sꝫ tūc in futuro perfecte ꝛc̄.

Aliud euangeliū de Cōfessoribus. Matth. XXIIII.

En illo tempe Dixit ie. dis su. Vigilate qꝛ nescitis q̄ hora dn̄s vr̄ venturus sit. Illud autē scitote: qm̄ si sciret pr̄familias q̄ hora fur venturus eēt: vigilaret vtiq3 ꝛ n̄ sineret pfodi domū suā. Jdeo et vos estote pati: qꝛ nescit| q̄ hora filius hois vēturꝰ ē. Quisputas ē fidel' seruꝰ ꝛ prudēs quē ꝯstituit dn̄s sup familiā suā: vt det ill' cibū in tpe? Btūs ille seruꝰ quē cū venerit dn̄s eiꝰ inuenerit sic facientē. Amē dico vobis: sup om̄ia bona constituet eū.

Incipit cōe de v̄ginibꝰ. Euan. Matth. XIII.

En illo tempe Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum celorū thesauro abscōdito in agro: quē qui inuenit homo abscōdit: ꝛ pre gaudio illiꝰ

¶ Postilla. Simile ē regnū celoꝝ the. ꝛc̄. Mat. xiij. Historia huꝰ euā. facta ē in aprili anno xp̄i. xxxiij. indi. vj. Anno initiū illius euan. scribit Mat. in eo. ca. q̄ xp̄s dixit: Justi fulgebūt sicut sol in regno pr̄is eoꝝ. Tūc postmodum sequit euan. ho. (Simile est regnū celoꝝ thesauro abscōdito in agro) Hoꝛ. ad laudē v̄ginū exponit parabola ista sic: thesaurꝰ in agro| ē v̄ginitas in carne. ij. Coꝝ. iiij. Habemꝰ thesaurū istū in vasis fictilibꝰ. Vn̄ Augꝰ. Facite qd̄ potest| ne v̄ginitat| bonū a vob peat.

cui facere nõ potestis vt redeat. Vel fm Grego. Thesaur⁹ ē celestis regni deside-riũ (quē q̃ inue. hõ absco. ꝛ p̃ gau. illi⁹ va dit) Hoz. pedib⁹ mẽtis ipm affectãdo (et vẽdit vniuersa q̃ habet) .s. tpalia ptẽnẽ-do: vt3 Mat. xix. Si vis pfect⁹ eē va de ꝛ vẽ. vniuersa q̃ ha. ꝛ da paupi. (ꝛ emit agꝛ illũ) Hoz. ra totalit̃ celestib⁹ inhiãdo (Jteꝝ sile ē regnũ celoꝝ ho. ne. q̃. bo. mar.) .i. dulcedinē vite cele stis' iuẽta aũt vna p̃ciosa margarita) Hoz. i. xp̃o: et fm hoc xp̃s d: marga rita: sic eñ nascit̃ margarita ex roze celesti concha ma-ris se apericte: sic xp̃s v̾tute sp̃ũ s̃an cti in vtero marie. Esa. xlv. Rorate celi desu. ꝛ nu. plu. iu. aper. ter. ꝛ ger. sal. (abijt ꝛ vẽ. oia q̃ ha.) Hoz. p con-tẽptũ t̃renoꝝ: ad Phil. iij. Oia arbi troz vt stercoza/ vt xp̃m lucrifaciã (et emit eã) p conatũ ꝛ desideriũ eī noꝝ: vt3 Phil. j. Desi-deriũ hñs dissolui ꝛ eē cũ xp̃o (Jterũ sile ē regnũ celoꝝ)

vadit ꝛ vendit vniuersa q̃ h3 ꝛ emit agꝝ illũ. Jteꝝ sile ē regnũ celoꝝ hoī negociatori q̃rẽti bo nas margaritas: iuẽta ãt vna p̃ ciosa margarita abijt ꝛ vẽdidit vniũsa q̃ habuit ꝛ emit eã. iteꝝ sile ē regnũ celoꝝ sagene misse i mare ex oī gñe pisciũ ꝯgregã ti: quã cũ ĩpleta eēt educẽtes ꝛ sec⁹ litt⁹ sedẽtes: elegerũt bonos i vasa sua malos ãt foras miserũt sic erit i ꝯsũmatōe secl̃i: Exibũt ãgeli ꝛ sepabũt malos d̃ medio iustoꝝ: ꝛ mittẽt eos in caminũ ignis: ibi erit flet⁹ ꝛ stridoz den tiũ. itellexistis hec oia? Dicũt ei etiã: Ait ill̃: iõ ois scriba doct⁹ i reg̃ celoꝝ sil̃s ē hoī p̃rifamili-as q̃ pfert de thesauro suo no-ua ꝛ vetera. Aliud Euã. de virginibus. Matth. XXV.

In illo tempe dixit iesus dis. suis parabolã3 hanc: Simile est regnũ celoꝝ

Ly. sic eñ non distinguunt̃ boni pisces ꝛ mal̃ q̃diu sagena ē intra aquã: sic i eccl̃ia p̃nti admixti sũt mali cũ bonis: s3 in fine mũdi sagena trahet̃ ad littus p aptũ iudi. ciũ: q2 tũc erũt mãifesta abscõdita cozdiũ ꝛ tunc .s. in iudicio (exibũt ãgeli ꝛ se-parabũt malos de medio iustoꝝ ꝛ mit tent eos in caminũ ignis: ibi erit flet⁹ ꝛ stridoz dẽ.) flet⁹ .s. pp̃t ardozē: et stri-doz dẽtiũ pp̃t frig⁹ (Jntellexistis hec oia?) Ly. q. d. ad vos ptinet ītellige re q̃ alios debetis docere viã salutis. (Dicũt ei etiã Ait ill̃: Jõ ois scriba) vnde Aug⁹. Apl̃i sunt scribe ꝛ nota-rij xp̃i v̾bũ dei de-signãtes in tabulis cozdis (doctus) .s. ist̃at⁹ ꝛ a dõ ĩspira-tus (ĩ reg̃ celoꝝ) .i. in ecclesia militãte (silis est hoī p̃rifa milias) Lyr. q2 sic p̃rfa. h3 pascere fi-lios pane cozpali: sic iste puulos fidei pane sp̃uali (q̃ pro fert d̃ thesau. suo) Ly. i. de scia in coz de abscõdita (noua ꝛ vetera) .i. aucto-ritates ꝛ processus

Ly. i. status eccl̃ie militãtis (sagene mis-se in mare) Hoz. i. doctrine diuulgate in mundũ (ꝛ ex oī genere pisciũ) Hoz. i. ho-minum (cõgregãti) .s. bonoꝝ ꝛ maloꝝ: pauperũ ꝛ diuitũ/ iuuenũ ꝛ senu3 (quã cũ ĩpleta esset) Hoz. qd̃ erit in fine seculi qñ ĩplebit̃ nũerus electoꝝ (educẽtes ꝛ secus litt⁹ sedẽtes elegerũt bonos ĩ vasa/ malos aũt foras miserũt. sic erit ĩ ꝯsũmatōe secl̃i)

veteris et noui testamẽti. ¶ Postilla.

Sjc est regnũ celoꝝ decē v̾ginib⁹ ꝛc. Mat. xxv. Dis. hui⁹ euã. facta ē anno xp̃i. xxxiij. xj. kal̃. apl̃is. fe. iij. lu. xij. in-ditōe. vj. Añ initiũ illi⁹ euã. scribit sctũs Mat. in. xxiij. ca. Si eñ mal⁹ ser⁹ dixerit in cozde suo: morã fac dñs me⁹ venire et cepit pcutere cõser̃uos suos: mãducet aũt et bibat cũ ebrijs: veniet dñs serui illi⁹ in

hic qua non sperat: et hora qua ignorat: et diuidet eū.s. sepando aīam a corpe in morte ipsius: partē q3 ei⁹ ponet cū hypocritis.i. cū falsis xp̄ianis: sepando eum a beatis/ ⁊ cōiugando ip̄m cū damnatis: illic erit flet⁹ ⁊ stridor dentium. Tūc statim sequit euangelium hodiernū (Simile est regnū celorū decem virginibus) Ly.i. ecclesia militans q̄tum ad statū cōtemplatiuū (decem virginib⁹).i. cōtemplatiuis. Ly. virginitas enim significat vitam cōtemplatiuam: q2 sic castitas eleuat mentē a carnalibus ⁊ disponit intellectū ad ꝯtemplationē v̄itatis: sic ecōtrario luxuria depmit mētem ⁊ causat hebetudinem itellect⁹: et sic reddit hoīnē q̄si bestialē. Propter quod dicit.j. Ethicorū: Vita voluptuosa/ vocat vita pecudū (q̄ accipiētes lāpades suas) Hor. acceptio lampadū/ est ostēsio operū vt sint alijs in exemplum (exierunt obuiā sponso).i. xp̄o (⁊ sponse).i. eccl'ie (quinq3 autem ex eis erant fatue/ et quinq3 prudentes) Lyra. Virgines enī prudentes/ sunt cōtemplatiui seu religiosi/ qui opera sua bona ad finē debitum ordināt.s. pncipaliter ad gloriam dei/ ⁊ ad salutē ꝓpriam ⁊ ad edificationē ꝓximi: ⁊ ecōtrario fatue virgines dicunt/ que ꝓpriam gloriā et fauorē hominū querūt in suis bonis operibus. Et merito dicunt fatue v̄gines: q2 bona opa sua pdunt propter defectū intentiōis recte (sz q̄nq3 fatue acceptis lampadibus) Hor.i. operibus de genere bonorum (non sumpserunt oleum secum) in

quo signat charitas. Sicut enī oleū natat sup oēs liquores: sic charitas sup omnes v̄tutes (Prudentes v̄o acceperunt oleum secum in vasis suis).i. charitatem (cū lampadibus).i. cū opibus suis.q.d. ex charitate pfecerūt opa sua bona. (Morā aūt faciēte sponso dormitauerūt oēs et dormierūt) Mora ista/ est occursus tēpis ab ascensione xp̄i vsq3 ad diē iudicij: qd temp⁹ ꝓpt longitudinē vocat mora. Iā enī durauit p mille quadringentos ⁊ q̄si.xcvij. annos/ et residuū est nobis incertū. In hoc autem tempis interuallo moriuntur oēs hoīes: tam boni q̄ mali. Que quidem mors designat hic p dormitionem: quia ita faciliter excitabūtur a morte p xp̄m ad iudiciū venientē/ sicut homo excitat aliū hominē dormientem (Media autem nocte) Lyra: Non intelligit p hoc q2 iudicium extremum sit celebrandū de nocte/ sz de die: sicut dicit Ap'ls.j. Cor.iij. Dies dn̄i declarabit ⁊c. Sed q2 temp⁹ iudicij est nobis occultum: ideo hic signat p mediā noctē: q2 illa q̄ fiūt media nocte/ sunt hominib⁹ occulta (clamor factus est) Ly.i. vox xp̄i vel angelorum ad vocandum mortuos ad iudicium (Tūc surrexerūt omes v̄gines ille) Ly. q2 omnes resurgēt boni ⁊ mali/ vt appareāt in iudicio xp̄i (⁊ ornauerūt lampades suas) Hor.i. apud se cogitauerunt opera sua ꝓ q̄b⁹ remunerationē expectabant. vn̄ Gre. Ornāt lampades: q2 apd̄ se opa sua nūerant: ꝓ q̄b⁹ eternā btitudinē recipe sperauerūt (fatue aūt).s. v̄gines (sapien-

decē v̄ginib⁹: que accipientes lampades suas exierūt obuiā sponso et sponse. Quinq3 autē ex eis erant fatue ⁊ quinq3 prudētes: Sz q̄nq3 fatue acceptis lampadib⁹ nō sumpserūt oleū secū: prudētes v̄o acceperūt oleū in vasis suis cū lampadibus. Moram autem faciēte sp̄oso: dormitauerūt oēs et dormierūt. Media autē nocte clamor factus ē: ecce sp̄osus venit: exite obuiā ei. Tūc surrexerunt oēs v̄gies ille et ornauerūt lāpades suas. Fatue aūt sapiētibus dixerūt: Date nob de oleo v̄ro: q2 lāpades nostre extinguunt. Rn̄derūt prudentes dicentes:

[Q]uas dixerūt: date nobis de oleo vr̄o: qr lāpades nr̄e extinguunt) Ly. ista petitio vana et rn̄sio negatiua signāt/ q null9 poterit ad aliū q̄tucūq3 iustū recurrere pro auxilio: nec aliqs q̄tucūq3 iustus poterit alium iuuare: s3 sibi soli sufficiet iusticia sua. Vn̄ Diero. In futuro vnusq̄sq3 pro operibus suis mercedem accipiet: nec possunt in die iudicij aliorum virtutes aliorū vitia subleuare: et h̄ est qd̄ subditur (ne forte n̄ sufficiat nobis et vobis/ ite potius ad vendentes et emite vobis) Vnde Amb. Vendūt oleū q̄ adulādo animas in errorē mittūt. de quo dicit in ps̄.cxl. Oleum autem pctōris nō impinguet caput meum etc̄. (Dum autē irent emere/ venit spōsus) Ly.i.christus ad remunerationē bonorū (et q̄ parate erant) Ly. p bona opera i charitate facta (intrauerūt cū eo ad nuptias) .i. ad celestē gloriam (et clausa est ianua) Gor. Janua inquit misericordie ad indulgēdū/ q̄ mō oibus aperit: ianua glorie ad intrādū/ que mō oib9 penitentib9 reserat (Nouissime) id est nimis tarde (veniūt et reliq̄ v̄gines dicētes: Dn̄e dn̄e aperi nobis) Ly. per h̄ q vocant eū dn̄m: signat q crediderūt in xp̄m: s3 q̄d pdest ore inuocare si opere neges? (At ille rn̄dens ait: Amē dico vob: nescio vos) Ly. s. noticia approbationis q̄ soli electi a deo cognoscuntur (Vigilate itaq3) Gor. s. anteq̄ veniat spōsus (qr nescitis diem neq3 horā) sc3 mortis vestre.

ne forte nō sufficiat nobis et vobis: ite poti9 ad vēdētes et emite vobis. Dū aūt irēt emere venit spōsus: et q̄ parate erāt itrauerunt cū eo ad nuptias: et clausa est ianua. Nouissime veniūt et relique v̄gines dicētes: Domine dn̄e api nobis. At ille respondēs ait: Amē dico vobis: nescio vos. Vigilate itaq3: qr nescitis diem neq3 horam.

In festo Corpis christi euāgelium Johannis. VI.

In illo tempe

Dixit Jesus turbis iudeorū3: Ego su3 panis viuus qui de celo descendi. Si quis manducauerit ex hoc pane: viuet in eternum. Et panis quem ego dabo caro mea est p mundi vita.

Ego sum panis viuus qui de celo descēdi etc̄. Joh. vj. ¶ Postilla. Dec verba sancti euāgelij de seipo locutus est dn̄s Jesus xp̄us anno et9. xxxij. xvj. kal. Maij feria. iij. lu. xiiij. inditiō e. v. Ante initiū illius euāge. scribit s. Joh. i eo. c. q iudei murmurabāt d̄ illo q xp̄s dixit: Ego sum panis viuus q̄ de celo d̄scēdi. et dicebāt: Nōne hic est iesus filius ioseph: cuius nos nouimus prē3 et matre3? Quō h̄ dicit hic: quia d̄ celo descēdi? Respōdit eis ih̄s et dixit: Nolite murmurare inuicē: nemo potest vēire ad me nisi pater q̄ misit me traxerit illu3. Tūc postmodum sequit euāge. hodiernu3. (Ego su3 panis viuus) Tho. viuificās comedētē. Iste eñi cib9 siue panis in māducātē nō cōuertit/sed cu3 in se ɔuertit: sicut dictū est sctō Aug. Nec me mutabis i te sicut cibū carnis tue: s3 tu mutaberis in me (qui de celo descēdi) Tho. vt eēm panis hoim̄ q̄ erā panis āgelo℞. vn̄ i ps̄. lxxvij. Panē angelo℞ māducauit hō (si qs manducauerit ex hoc pane/ viuet in eternū) in p̄senti p grām et in futuro p gl'iam (et panis quē ego dabo caro mea est p mūdi vita) Tho. bn̄ dic̄ p mūdi vita: qr vtilitas hui9 sacri est nō solū ipi9 sumēti et celebrātis/sed cōmunis totius ecclesie: qd̄ nō cōtingit in alijs sacramētis. Nā baptismus solū pdest suscipienti: eucharistiā v̄o nō solū celebrāti/ s3 etiam omnibus pro quibus erat et qui sunt d̄ corpore ecclie/ siue

sint viui siue defuncti. Et ratio est: q: in alijs sacramentis cõtinet vsus z efficacia Verbi incarnati: hic autẽ cõtinet ipe christus fons z plenitudo sanctitatis: z iõ plus extẽdit se virtus eius (Litigabãt ergo iudei ad inuicem dicẽtes: Quõ hic põt nobis dare carnẽ suam ad mãducãdum?) Tho. Litigatio erat de hoc q carnem suã panem dixerat: intelligebãt enim q esset dentibus lacerãda: z ideo reputabant hoc impossibile et inconueniens (Dixit ergo eis Jesus Amen amen dico vobis: nisi manducaueritis carnẽ filij hominis) Lyra. Sicut enim in vita corporali cibus est necessarius ad vitam conseruandã: ita in vita spirituali hoc sacramentum est necessarium: q: est vite spiritualis conseruatiuum: q: sicut baptismus ẽ quedam regeneratio spiritualis: ita eucharistia est quedam spiritualis nutritio (et biberitis sanguinẽ eius/ non habebitis vitam in vobis) Ly. nõ est intelligendum/ q hoc sacramentum sub vtraq specie fidelibus sit exhibendum: sed tm̃ hoc modo a sacerdotibus est sumẽdum: licet enĩ in primitiua ecclesia populus sub vtraq specie cõmunicaret: tamẽ postmodũ prouide ordinatum est/ vt populus nõ cõicet sub specie vini/ propter periculũ effusionis: z etiã q: s̃m beatũ Tho. de aqui. in. iiij. di. x. propter naturalẽ concomitãtiã sub vtraq specie. s. panis z vini est totus christus: ergo qui cõmunicat corpori/ cõmunicat z sanguini: cũ sub vtraq specie totus xps contineat. s. s̃m corpus z aĩam z deitatẽ (qui manducat meã carnẽ z bibit meũ sanguinem) supple digne (habet vitam eternam) Ly. quia habet deum inhabitãtem: qui est vera vita eterna (Et ego resuscitabo eũ in nouissimo die) Tho. quantum ad gloriam corporis.

Litigabãt ergo iudei ad inuicẽ dicentes: Quomodo potest hic dare nobis carnẽ suam ad mãducãdum? Dixit ergo eis iesus: Amẽ amen dico vob: nisi manducaueritis carnẽ filij homĩs z biberitis sanguinẽ eius: nõ habebitis vitã in vobis. Qui mãducat meã carnem et bibit meum sanguinem: habet vitã eternam. Et ego resuscitabo euz in nouissimo die.

Incipiũt euãgelia pro defunctis q̃ legũt p̃sente funere: aut in depositiõe defunctorum. Euange. Joh. IX.

In illo tempore dixit martha ad iesum: Dñe si fuisses hic frater meus nõ fuisset mortuus. Sed z nũc scio: q: quecũq poposceris a deo: dabit tibi deus. Dicit ei iesus: Resurget frat tuus. Dicit ei mar-

¶ Postilla.

Dixit Martha ad iesum: Domine si fuisses hic. zc. Johis. xj. Historia huius euangelij facta est anno xpi. xxxiij. v. Idus Marcij fer. vj. luna. j. inditione. vj. Ante initiuz illius euãgelij scribit sanctus Johannes in codẽ ca. q xps dixit discipulis suis: Lazarus mortuus est: et gaudeo propter vos vt credatis/ q: nõ eram ibi: sed eamus ad euz. Venit itaq iesus: z ĩuenit eum quattuor dies in monumẽto habentẽ zc. Tunc sequit euange. hodier. (Dixit martha ad Jesum: Domine si fuisses hic frater meus nõ fuisset mortuus) Tho. q. d. Tu es fons vite: ergo mors nõ habuisset locũ in p̃ntia tua (Sz z nũc scio) lz frater meus sit mortuus et sepultus/ fide certa teneo (q: quecũq poposceris a deo/ dabit tibi deus:) quasi diceret poteras repellẽdo mortẽ vitam conseruare: potes et vitam

pditā restaurare. Vñ Aug. Nō dixit: rogo te resuscites frēm meū: non eñi sciebat si resurgere fratri suo vtile erat (Dicit ei Jesus: Resurget frater tu⁹) Ly. s3 illa intellexit hoc de resurrectione futura i fine mūdi: ideo sequit (dicit ei Martha: scio q2 resurget i resurrectiōe i nouissimo die) Tho. q. d. scio resurrectiōe3 generalem oim hoīm futurā: z nescio vtrū de illa generali loq̄ris / vel de speciali fratris mei: sciebat autem de doctrina xp̄i: q2 ſm Chrys. a christo de illa generali resurrectiōe audiuit: vel etiā q2 ex scripturis legis z pphetarū de illa resurrectione edocta fuerat (dicit ei iesus: Ego sum resurrectio z vita) id est causa resurrectionis q̄tum ad animam (qui credit in me) q̄ sum vita (etiam si mortuus fuerit) sc3 per peccatū in anima (viuet) s. vita gratie in presenti (Et omnis q̄ viuit z credit i me: nō morietur i eternū) Thomas. Et

tha: Scio q2 resurget in resurrectiōe in nouissimo die. Dicit ei iesus: Ego sum resurrectio z vita: q̄ credit in me etiā si mortuus fuerit viuet: Et oīs qui viuit et credit in me: nō morietur in eternū. Credis hoc? Ait illi: Utiq3 domine: ego credidi: q2 tu es christus fili⁹ dei viui qui in hunc mundum venisti.

Aliud euāgelium pro defunctis Johannis. V.

In illo tempe

Dixit iesus discipul' suis: Amē amen dico vobis: q2 venit hora z nunc est: quādo mortui audient vocem filij dei: et qui audierint viuent. Sicut eñi pater habet vitā in semetipo: sic dedit z filio vitā habere in semetipo: z potestatem dedit ei iudicium facere: quia filius homis est. Nolite mirari hoc: quia ve

licet p carnis assumptionē. ¶ Postil'a.

Amen amē dico vobis: q2 venit hora z nūc est zc. Joh. v. Hec z sequentia euāgelia iuxta historias suas dicta sunt a dño iesu xp̄o anno eius. xxxij. xvlij. Kal. Maij feria. iij. luna. xxiiij. inditiōe v. Añ initiū illius euāge. scribit sanctus Joh. in eo. c. q̄ ip̄e pater diligit filiū: z oīa demonstrat ei q̄ ip̄e fac: z maiora his demōstrabit ei opera: vt vos miremini p̄ magnitudine. q. d. vos miramini q̄ sanaui palyticū q̄ habuit. xxxvlij. ānos i infirmitate sua: s3 maiora faciā: q2 suscitabo mortuos. Tūc postmodū sequit euāge. hodi. (Amen amen dico vob: q2 vēit hora) sc3 in fine mūdi (et nūc est) sc3 etia3 in p̄nti (qñ mortui audiēt voce3 filij dei) Ly. q2 ad vocē filij aliq̄ in p̄senti sunt resuscitati: vt filius vidue: vt3 Lu. vij. et filia archisynagogi: vt3 Mat. ix. et etiā Lazar⁹: vt3 Joh. xj. s3 in futuro z in fine mūdi oēs resurgēt / z trāsibūt de morte ad vitam. Vñ ap'ls. j. Cor. xv.

si moriatur morte corporis / que est mors nature: non tamen morte eterna: que est mors gehēne (Credis hoc?) Aug. Christus sciens fidem ipsius / ꝯfessionem eius requirit: z hoc ad meritū salutis. Ro. x. Corde creditur ad iusticiam: ore autē confessio fit ad salutem (Ait illi: Utiq3 domine) supple omia credo (ego credidi: q2 tu es christus fili⁹ dei viui) Lyra: scilicet naturalis (qui in hunc mundum venisti) sci-

Oēs q̄dē resurgem⁹ (sic eñi pater h3 vitā in semetipo) Hor. sc3 p essentiā (sic dedit z filio hr̄e vitā in semetipo) p essentiā: z i hoc xp̄s ostēdit equalitatē sui cū patre (et potestatē dedit ei iudiciū facere) sc3 in q̄tū hō (q2 fili⁹ hois est) Ly. sc3 ab omnib⁹ visibilis in iudicio bonis et malis. (Nolite mirari hoc: q2 venit hora in qua omes

nit hora in q̄ omnes qui in monumentis sunt audient vocem eius. Et procedēt qui bona fecerunt in resurrectionem vite: qui vero mala egerūt in resurrectionem iudicij.

Aliud euāgelium pro defunctis. Johannis. V.

In illo tempore

Dixit iesus discipul' suis ⁊ turbis iudeorum: Sicut eni pater suscitat mortuos ⁊ viuificat: sic et fili⁹ quos vult viuificat. Neq̄ enim pater iudicat quemq̄: sed omne iudiciū dedit filio: vt omnes honorificent filium: sicut honorificant patrem. Qui nō honorificat filium: nō honorificat patrem qui misit illum. Amen amē dico vobis: q2 qui verbum meuz audit ⁊ credit ei qui me misit habet vitam eternā: Et in iudiciū non venit: sed transit a morte in vitam.

Aliud euāgelium pro defunctis. Johannis. VI.

In illo tēpore

dixit Jesus discipulis suis:

qui in monumētis sunt audiēt vocem ei⁹) hoc fiet in surrectione omniū hominum: quando omnes resurgent ad vocez ei⁹: id est ad imperiū ei⁹. Un̄ ps̄. lxvij. Dabit eni voci sue vocem virtutis (⁊ procedent qui bona fecerūt in resurrectionez vite) Ly. hoc addit ad denotanduz / q̄ fides sine operibus [illegible] ad salutez (qui vo mala egerūt) Tho. [illegible] mala ac [illegible] per penitētiā nō emendauerunt (in resurrectionem iudicij) id est i eternā damnationem: vt patet Matth. xxv. Ibūt hi in suppliciū eternum: iusti autem in vitam eternam.

Postilla.

Sicut enim pat' suscitat mortuos ⁊ viuifiat: sic et ⁊c̄. Joh. v. Añ initiū illi⁹ euā. scribit sctūs Johannes in eo. ca. q̄ Jesus sanauit quendam infirmum qui habuit trigintaocto annos in infirmitate sua: propt'ea p̄seq̄bantur eum iudei: quia hoc faciebat. Jesus autē respondit: Pater me⁹ vsq̄ modo operat' et ego operor. Propter ea ergo magis querebant eum iudei interficere: q2 nō solum soluebat sabbatū / s3 ⁊ patrē suū dicebat deū / equalem se faciēs deo. Tunc postmodū sequit' euangelium hodiernū. (Sic̄ eni pater suscitat mortuos et viuificat) Ly. qd̄ est diuine virtutis (sic ⁊ quos vult viuificat) sc3 per potētiā ei equalem. Unde. j. Regū. xj. Dn̄s mortificat et viuificat ⁊c̄. Itē Deut. xxxij Ego occidā et ego viuere faciam (neq̄ enim pater iudicat quēq̄) Ly. sc3 seorsum a filio: cu3 sit eor̄ vna operatio (sed omne iudiciu3 dedit filio) vt3 Act. x. Ipse est q̄ constitut⁹ est a deo iudex viuor̄ ⁊ mortuor̄ (vt oēs honorificent filiū sic̄ honorificēt patrem) Tho. sic̄ eni pat' ⁊ fili⁹ sunt eq̄les i auctoritate et ptāte: sic debēt eē eq̄les i gl'ia et honore (q̄ n̄ hono. filiū: nō ho. patre3 qui misit illū) Hor. Ratio q̄re pater vult filiu3 honorari: quia honor filij ē honor patris et econuerso. (Amē amen dico vob: q2 qui verbū meū audit ⁊ credit ei q̄ me misit) Ly. fide formata: (habet vitam eternā) Ly. scilicet causaliter: q2 habet gr̄az que facit eū dignū vita eterna (⁊ in iudicium non venit) sc3 condemnatiōis (sed transit a morte) Hor. id est de presenti vita que mors ē (in vitam) Ly. quia oportet soluere debitū nature anteq̄ veniat ad vitam glorie.

Omne quod dat mihi pater ad me veniet ⁊c̄. Joh. vj. An

Postilla.

e initiū illius euangeliȳ dixit iesus discipulis suis: Ego sum panis vite: qui venit ad me/nō esuriet: ꝛ q̄ credit in me /nō sitiet vnq̄. Tunc sequitur euāgelium illud: (Omne qđ dat mihi pr̄ ad me veniet) per

qui misit me pr̄is: vt omne qđ dedit mihi nō perdā ex eo) Ly.q: et si talis p̄destinatus aliquando cadit in peccatū mortale: finaliter tñ resurget. Unde Ambro. Certus sum/q̄ deus nullum electoꝝ suoꝝ cadere permitteret si

fidez formatā: Nā fides est fundamētum omnium meritorum (et eum qui venit ad me) Thomas: id [illegible] et gratia[illegible] (non eijciā foras) id est nunq̄ subtrabam ei gratiā: nec amicitiam meā ab ipso diuidā / dummodo ipse p̄ peccatum gratiā meam nō expellat (q: descēdi de celo) id est naturā humanā assumpsi (nō vt faciam voluntatē meam / sed voluntatē eius qui me misit) Tho. ecce p̄ oīa

Omne qđ dat mihi pater ad me veniet: et eū q̄ venit ad me nō eijciam foras: quia descēdi [illegible] mea: sed [illegible] qui misit me. Hec est eī̄ [illegible]tas eius q̄ misit me patris: vt omne quod dedit mihi nō perdam ex eo: sed resuscitē illud in nouissimo die. Hec est aūt voluntas patris mei q̄ me misit: vt omnis q̄ videt filium et credit in eum habeat vitā eternā: Et ego resuscitabo eum in nouissimo die.

eum meliorē a casu suo resurrecturum nō sensisset (sz resuscitē illū in nouissimo die) Tho. s. de [illegible] vita [illegible] luntas p̄ris mei q̄ [illegible] vide[illegible] sez passibilē ꝛ mortalē: ꝛ cū h̄ miracula facientez (ꝛ credit in eū) .i. adheret ei sicut vni vero deo per miracula ductus ad fidē (habeat vitā eternaz) Ly. si p̄seueret qđ est infallibiliter verum in p̄destinatis

voluntatem humanam subiecit volūtati diuine. Matth. xxvj. Nō mea voluntas / sed tua fiat (Hec est autem volūtas eius

de quib⁹ xp̄s hic loquit (Et ego resuscitabo eū in nouissimo die) q̄ ad corpus / vt simul gaudeat in corpore et anima.

Postilla sup eplas et euāgelia dn̄icalia: insup ꝛ de sanctis sm sensum lr̄alē collecta: explicit.

Postilla sup epistolas.

Vitã bonã z ꝛ exitũ beatũ. Ego frat Guillermus sacre theologie ꝓfessoꝛ minim⁹ Parisi⁹ educatus: sacroꝝ euãgelioꝝ ꝛ eplãꝝ ď tpe diebus dñicis ꝛ sctis/ etiã sup cõmune aplo rũ/ martyrũ/ cõfessoꝝ/ virginũ/ ꝛ pro defunctis expositiones in vnũ colligere volumen minus expertis clericis ac insipiẽtibus p̄dicatoꝛib⁹ ꝑnecessariũ foꝛe iudicaui: Consideräs nõnullos cancellistas minus caute ac imperite euangelia ꝛ eplas vulgo xpiano ꝓnũciantes/ ꝓcedere: nõ habentes earũdẽ expositionũ sciam que necessaria est. Composui igit ꝛ hũc libꝛũ ꝓ eisdẽ vt. s̃. ac ꝓ omĭb⁹ sacroꝝ euangelioꝝ ꝛ eplaꝝ expositionem cupientib⁹: nõ eñ meũ (qď exiguũ ẽ) ingeniũ ɔsului ꝑ ꝓprias dictas expositiões/ sed alioꝝ sacre pagine doctoꝝ libꝛis innitẽs/ eas q̃s melius scripserũt postillas ꝛ expositiões ꝑfunctoꝛie exoꝛnando post quemlibet passum textus ponẽs/ cum premissione tituli vniuscuiusqꝫ qď scripsit: adijciensqꝫ post quãlibet dñicalis euangelij expositionẽ necessaria notabilia pro materia textus ex sermonibus de tempoꝛe eximij doctoris Hugonis de Prato.

Sũt aũt hec doctoꝝ noĭa: sancti Augustini/ gregoꝛij/ hieronymi/ Ambꝛosij: venerabilis Bede ꝛ ipoꝝ homelijs. Glose interlinearis: Glose oꝛdinarie: Nicolai de lyra: Nicolai ď goꝛra sup q̃ttuor euangelistas: Sãcti Thome de aq̃no sup Johãnẽ: Guilhelmi lugdunẽsis in sermonibus de tpe: Joꝛdani ex sermonib⁹ de tpe ꝛ Rabani: q̃ꝝ modus penes titulos abbꝛeuiatos legendi talis est.

Ly. i. Nicola⁹ de Lyra. Gor. i. Nicolaus de Goꝛra. Glo. interli. i. Glosa interlinearis. Glo. oꝛdi. i. Glosa oꝛdinaria. Ra. i. Rabanus. Guil. lug. i. Guilhelmus Lugdunensis. Joꝛ. i. Joꝛdanus. Vincen. i. Vincentius.

Ad q̃s sctũs Paulus scribit eplas.

Sũt ptis Jtalie/ qui de ¶ Romani. iudeis ꝛ gẽtibus ɔuersi sunt ad fidem catholicã ꝑ Paulũ apostolum: q̃bus scribit epistolam ꝑ Timotheũ discipulum suũ a Coꝛintho ciuitate q̃ est in Achaia. Et habet capitula. xvj. ¶ Coꝛinthij.

Sunt Achaici/ sicut Parienses Gallici: Coꝛinthus eñi est ciuitas metropolis in Achaie ptibus. Achaia ṽo est quoddã territoꝛiũ in terra grecie. Et illis scripsit ꝑmã eplaz ab Ephesoꝑ Timotheuz discipulũ suũ. Et hꝫ capla. xvj. Secũdã ṽo scripsit eis a Troiade per Titũ. Et habet capla. xiij. 13 ¶ Galathe.

Sunt greci. Et Galathia est nomẽ regionis Grecie: illis scripsit ab Ephesõ. Et habet capla. vj. ¶ Ephesij.

Sũt Asiani ab Asia minoꝛe/ q̃ est ps grecie. illis scꝑsit de Roma de carcere ꝑ Titũ: ꝛ hꝫ capla. vj. ¶ Philippẽses.

Noiant a ciuitate Philippis/ q̃ est in grecia: quã edificauit Philippus rex pr Alexandri magni: ꝛ eã sic noiauit. q̃bus scꝑsit apls a roma ď carcere ꝑ Epaphꝛoditũ. Et hꝫ capla. iiij. ¶ Colossenses.

Sũt Asiani: q̃b⁹ scꝑsit apls ab Epheso ꝑ Tichicũ diaconẽ ꝛ onesimũ acolytũ. Et hꝫ capla. iiij. ¶ Thessalonicẽses.

Noiant a ciuitate Thessalonica/ q̃ est metropolis in Macedonia: q̃ est quedaz ps grecie. His scripsit apls duas eplas ab Athenis ꝑ Tichicũ diaconẽ ꝛ Onesimum acolytum. Prima habet capla. v. Secunda capla. iij. ¶ Timotheus.

Est ꝑ Paulum ɔuersus ad fidã catholicam: ꝛ eps ab eo oꝛdinatus. Cui scꝑsit ꝑmã eplam a Laodicia ꝑ Tichicũ diaconẽ: ꝛ habet capla. vj. Secũdã scꝑsit ei a Roma. Et hꝫ capla. iiij. ¶ Titus.

Est discipulus sancti Pauli: ab eo conuersus ad fidẽ catholicã: ꝛ archieps Cretensis oꝛdinatus. Et huic scripsit apls a Nicopoli. Et hꝫ ca. iij. ¶ Philemon.

Cuius fuit Colossensis/ vir laudabilis in plebe. Huic rogat apls vt Onesimum seruum suum benigne suscipiat: scribens ei ꝑ eundem a Roma de carcere. Et habet capitulum vnum. ¶ Hebꝛei.

Sunt qui ɔuersi sunt de iudaismo ad fidem catholicã: q̃bus ostendit apls defectum legis mosaice/ ꝛ perfectionem legis euangelice. Et habet capla. xiij.

nicopoli macerdomie

Incipit postilla super epistolas.

Dñica prima in aduẽtu dñi. Ad Roma. XIII.

Fratres: Scientes quia hora est iam nos de somno surgere: Nunc enim propior est nr̃a salus q̃ cũ credidimus: Nox p̃cessit: dies aũt appropinquit. Abijciam⁹ ḡ opa tenebrarum ⁊ iduamur arma luci sic vt i die honeste ambulem⁹: nõ in comesationib⁹ et ebrietatib⁹: nõ i cubilib⁹ ⁊ ipudicitijs: nõ in cõtentione ⁊ emulatiõe: ꝓ induimini dñm Jesum xp̃m.

Dominica secũda in aduentu. Ad Roma. XV.

Fratres Quecunq̄ scripta sunt: ad nostram doctrinam scripta sunt: vt per

Fratres: Scientes q̄ hora est iã nos de somno surgere. Verba ꝓposita originaliter ad Rom. xiij. ca. sunt scp̄ta/ in epistola hodierna lectionaliter recitata. Vñ initiũ illi⁹ ep̄le scribit sanct⁹ Pau. in eo. ca. dicens: Nemini quicq̄ debeatis/ nisi vt inuicem diligatis: Qui em̃ diligit ꝓximũ: legẽ impleuit. Post hoc sequit̃ ep̄la hodierna: Scientes q̄ hora est iã ⁊c̃. Vbi sciendũ/ q̄ ep̄la hodierna/ et euangeliũ hodiernum cõcordant: q̄ in euangelio intimatur nobis aduentus regis celestis. Sic in ep̄la monet nos apostolus Paul⁹/ vt preparem⁹ nos ad aduentũ tãti regis dicẽs (Fratres) Vbi notãdũ/ q̄ sanctus Paulus apostolus cõiter in suis ep̄lis premittit: fratres: Et rõ ẽ ista: Quia in suis ep̄lis nitit̃ homines inducere ad amorẽ fraternitatis. Etiã p̄ntem ep̄lã scribit romanis. Et Romani sũt q̃ i ptib⁹ Italie de iudeis et gẽtilib⁹ cõuersi sunt ad fidẽ ꝑ doctrinã ipsius apostoli. Vñ scribit ipsis per Timotheũ discipulũ suũ a Corintho ciuitate/ que est in Achaia dicens: (Scientes q̄ hora est) sc̄ȝ in tẽpore gratie (iã nos de somno surgere) Lyra: de ocio surgere ad opa charitatis. Gregori⁹: Charitas operatur magna/ si est: si autẽ operari renuit/ charitas nõ est (Nunc enim) id est tẽpe gr̃e (propior est nostra salus) Ly. q̄ ꝑ xp̃m ianua salutis ẽ aperta/ que tpe legis erat clausa. Ideo subdit̃ (q̄ cũ credidim⁹). i. plusq̄ añ aduentũ xp̄i: tũc em̃ sciebãt se patres antiqui descẽsuros ad limbum. Vñ patriarcha Jacob dixit: Gen̄. xxxvij. Descẽdã ad filiũ meũ lugẽs in ifernũ ⁊c̃. (Nox precessit) Ly. i. obscuritas figurarum veteris legis (dies aũt appropinquauit) .i. claritas veritatis reuelata est i noua lege (Abijciamus ḡ opa tenebrarum) Ly. i. peccata q̃ ad tenebras ducũt. Matth. xxij (et iduamur arma lucis) id est v̄tutes que illuminãt mentem/ ⁊ finaliter ad vitã et̃naȝ ꝑducũt (sic vt in die) Ly. iudicij extremi (honeste ambulemus) sc̄ȝ ad gl̃iam (Nõ) sc̄ȝ ambulemus (in comesationib⁹) sc̄ȝ vitãdo peccata gule (⁊ ebrietatibus) id est potatiõib⁹ imoderatis (nõ in cubilibus) Gor. i. pigritijs dormientiũ (et ipudicitijs) .i. luxuriosis actibus/ qui proueniunt ex superfluitate cibi ⁊ potus ⁊ somni (nõ in cõtentione) sc̄ȝ quo vn⁹ cõtendit contra aliũ (et emulatiõe) Gor. q̃ vnus alteri inuidet de sua ꝓspitate (sȝ induimini dñm Jesum xp̃m) Ly. s. imitando sc̄titatẽ cõuersatiõis sue: q̄ ẽm Aug. Non est verus xp̄ianus qui non imitatur vestigia christi.

Fratres: Quecũq̄ scripta sunt/ ad nostrã doctrinã scp̄ta sũt: vt ꝑ patiẽ. ⁊c̃. Ad Roma. xv. Vñ initiũ illi⁹ ep̄le scribit sc̄tus Paulus in p̄ncipio illi⁹ capituli

dicens: Debem⁹ aūt nos infirmiores imbecillitates infirmoꝝ sustinere: ꝛ nō nob placere. Post hoc sequit̄ ep̄l'a ho. Quecūq; scp̄ta sunt ꝛc̄. Cōcordāt ep̄l'a et euāgeliū: q: in euāgelio hodierno agit̄ de aduentu xp̄i ad iudicium: vbi quedā ad terrorem maloꝝ/ q̄dā ad ꝯsolationē bonoꝝ tangūtur. Sic etiā ap̄l's i epistola hodierna adducit sacrā scripturā/ q̄ hoīe3 ad preparandū se ad istū aduētū dirigit ꝛ informat dicēs (Quecūq; scripta sunt) Hoꝛ. de dn̄o n̄ro iesu xp̄o in diuinis libris: ꝛ etiā de sctis vete. testa. sicut de Jacob ꝛ de tobia: ꝛ etiā de sctis noui testamenti / sc3 de ap̄l'is/ de martyribus/ ꝛ de alijs sanctis (ad nostrā doctrinā3 scp̄ta sunt) q: oīs scp̄tura diuinit⁹ inspirata vtilis ē ad docēdū. ij. timoth. iij. (vt patientiā). s. in aduersis (et cōsolationē scp̄turaꝝ) i. ꝯsolationē quā dāt scripture: Cōsolant̄ eī nos scp̄ture ī incolatu vite p̄n̄tis (spē habeam⁹) sc3 de beatitudine eterna que ex scripturis ꝓmittitur (Deus autē patientie). i. deus qui est dator patientie in aduersis (ꝛ solatij). i. ꝯsolatiōis post tribulationē: Quia ipse cōsolat̄ nos in om̄i tribulatione nostra. ij. Coꝛ. j. (det vobis idipsum sapere). i. sentire (in alterutrū). i. ꝯformit̄ (s̄m iesum xp̄m). i. s̄m doctrinā iesu xp̄i (vt vnanimes). i. eadē volūtate (vno ore). i. eadē vocis ꝯfessiōe (honorificetis deū ꝛ p̄rem dn̄i n̄ri iesu xp̄i) Ly. q̄tū ad vnitatē opis: q: fides sine opib⁹ mortua est. Jaco. ij. (ꝓpt̄ qđ suscipite inuicē). s. infirmos ad ꝯsolandū (sic̄ ꝛ ip̄e) sc3 xp̄us (suscepit vos) infirmos (in honore3 dei). i. vt in vob̄ honorificet̄ de⁹ (dico eīm Jesū xp̄m ministrū) id ē predicatorē (fuisse circūcisiōis) predicando iudeis circūcisis. Jdo ip̄e xp̄s dixit Matth. xv. Nō sum missus nisi ad oues q̄ perierūt dom⁹ isr'l (ꝓpt̄ veritatē dei) Un. i. vt de⁹ verax habeat̄ (ad ꝯfirmandas ꝓmissiōes patrū) factas ip̄is: q: iudeoꝝ assūptio ad fidē ꝛ ad salutē fuit ex debito ꝑ promissionē p̄rib⁹ eoꝝ factā. Luce. j. Sic̄ locut⁹ est ad p̄res n̄ros/ abraam ꝛ semini eius in secula (gētes aūt). i. pagani. s. dn̄t (honorare deū sup misericordia) eis exhibita sine p̄cedente ꝓmissiōe: q: gentium assumptio ad fidē et salutē/ fuit ex sola misericordia sine ꝓmissiōe: q: lex nō fuit data p̄rib⁹ eoꝝ neq; ꝓphete/ sicut iudeis (sicut scriptū est) in ps. xvij. vbi xp̄s loquit̄ ad p̄rem (ꝓpterea cōfitebor tibi in gentib⁹ dn̄e). i. faciā tibi gentes cōfiteri voce laudādo (ꝛ nomini tuo cātabo) Hora. i. faciā tibi cātare canticū laudis. ps. xcv. Cantate dn̄o canticū nouū (Et iterū dic̄). s. scp̄tura Esa. xxxv. (Letamini gē

patientiā et ꝯsolationē scripturarū spem habeam⁹. De⁹ autē patiētie ꝛ solatij det vob idip̄3 sape in alteruttꝝ s̄m Jesū xp̄m: vt vnanimes vno ore honorificetis deū ꝛ p̄re3 dn̄i n̄ri iesu xp̄i. Propter qđ suscipite inuicē sic̄ et xp̄s suscepit vos in honorē dei. Dico eīm Jesum xp̄m ministrū fuisse circūcisiōis ꝓpter veritatē dei ad ꝯfirmādas ꝓmissiones patrū: gentes autē super misericordia honorare deū sic̄ scp̄tū est: Propterea ꝯfitebor tibi in gētib⁹: ꝛ nomini tuo cātabo. Et iterū dicit: Letamini gentes cū plebe eius. Et iterū: Laudate oēs gētes dn̄m: ꝛ magnificate eū oēs ppl'i. Et rursus Esaias ait: Erit radix iesse: et q̄ exurget regere gētes: in eū gētes sperabunt. Deus autē spei repleat vos omni gaudio ꝛ pace in credēdo: vt abundetis in spe et virtute spiritussancti.

tes).i.pagani ꝯuersi ad fidē(cū ple.eꝰ) .i.cū iudeis. Factū ē vnū ouile de iudeis ⁊ gentibꝰ: vn̄ Joh.x. Et fiet vnū ouile et vnꝰ pastor(Et iterū)dic̄ dauid in ps̄.xcvj. (Lauda.do.oēs gen.).i. pagani cōuersi ad fidē(⁊ magnificate eū oēs ppl̄i) Uin.i.oēs tribꝰ filiorū isrl̄. (Et rursus esa.ait) xj.ca. (Erit radix iesse) scʒ q̄ et isai pr̄ dauid.j.Reg.xvij.d̄ q̄ stirpe natꝰ ē xp̄s s̄m carnē(⁊ q̄ exurget regere gētes) scʒ in fide et bonis opibꝰ.i gētes ꝯuersas ad fidē(i cū gētes sperabūt) Genesis.xlix.ca. Ip̄e erit expectatio gētiū: q: hn̄t spem ꝑ ip̄m ꝯseq̄ vitā eternam(deꝰ aūt spei) in q̄ sperandū est (repleat vos omni gaudio) .s.spūali: (⁊ pace in credendo/ vt abūdetis in spe)Ly.ꝑ cumulū meritorū(⁊ ꝟtute spiritussancti) cuiꝰ sunt p̄ncipaliter oia opa meritoria: q: sine ꝟtute spūssancti /nulle virtutes vel opera placent deo.

Dñica.III.in aduē.I.Cor.IIII.

Fratres: Sic nos existimet hō vt ministros xp̄i ⁊ dispēsatores ministerioꝝ dei. Hic iā q̄rit inter dispēsatores: vt fidelis q̄s inueniatur. Mihi aūt ꝓ minimo ē vt a vobis iudicer aut ab hūano die: s̄ neqʒ meip̄m iudico: Nihil em̄ mihi ꝯscius suʒ: s̄ nō in h̄ iustificatus sum. Qui aūt iudicat me dn̄s est. Itaqʒ nolite an̄ tempꝰ iudicare q̄adusqʒ veniat dn̄s: q̄ ⁊ illumīabit abscōdita tenebrarū: ⁊ manifestabit ꝯsilia cordiū Et tūc laus erit vnicuiqʒ a deo.

Fratres: Sic nos existimet hō vt ministros xp̄i.j.Cor.iiij. An̄ initiū illiꝰ ep̄le scribit sanctus Paulus dicēs: Templū dei sanctū est/qd̄ estis vos: si q̄s inter vos videt̄ sapiēs in h̄ seculo/stultꝰ fiat vt sit sapiens: Sapia em̄ huiꝰ mūdi stulticia est apud deū. Tunc post hoc sequit̄ ep̄la hodierna(Sic nos existimet hō) Sciendum/ꝙ ep̄la ⁊ euāgelium cōcordāt: q: in euāgelio agit̄ de spūali aduētu xp̄i: in signū huiꝰ tūc euā.dic̄ de sctō iohe q̄ interpretat̄/in quo est gr̄a. Sic etiā ap̄ls paulus in ep̄la hodierna suadet p̄latis/ ꝙ debent diligēter exeq̄ sibi iniunctū officiū ⁊ ministeriū.ḡ dicit (Sic nos existimet hō ⁊c.)⁊ hanc ep̄lam scribit corinthijs. Et corinthij noiat̄ a q̄dā ciuitate que dicit̄ corinthus/et est metropolis in achaie partibꝰ. Achaia ꝟo ē q̄dā territoriū in terra grecie. Et illos arguit de iudicio temerario: q: nimis temerarie iudicabāt ap̄lm cū suis.ḡ dicit(Sic nos existimet hō vt mistros xp̄i) Uin.q.d.taliter viuimus ⁊ conuersamur/ꝙ q̄libʒ hō possit vere existimare de nob̄/ꝙ sumꝰ fideles mistri xp̄i. vn̄ Bonauen. doctor sacre theologie sup.iiij.sentē.di.xvj. De quolibet p̄sumendū est bonū/ nisi ꝓbetur ꝯriū (et dispēsatores) Hor.i distributores(misteriorū dei) .i. sacrorū diuinorū(Hic iam q̄rit̄) a nob̄ (inter dispēsatores/ vt fidelis q̄s inueniat̄) Prouer.xv. Multi hoīes vocant̄ misericordes: virū aūt fidelē q̄s iueniet? Tho. Fidelis minister est q̄ in oībꝰ intendit honorē dei/⁊ vtilitatē ppl̄i: sʒ ipsi Corinthij iudicabāt plures ee͞ infideles/ nec aliquē putātes esse fidelē (Mihi aūt ꝓ minimo est) Hor. parū puto (vt a vobis iudicer) Tho.s.esse fidel̄ aut infidelis(aut ab humano die) .i.ab hoīe dū est in suo die.i. in p̄nti tp̄e(sed neqʒ meip̄m iudico) Uin. fidelē vl̄ infidelē mistrū xp̄i: cū nō possuʒ scire certitudinali sententia: sed cōiecturis existimo me esse fidelē dispēsatorem. Un̄ dicit̄ Eccl̄s.ix. Nescit hō an odio vel amore dignus sit (nihil em̄ mihi cōscius sum).i.in nullo remordet me cōscia mea (sʒ nō in hoc iustificatus sum) Hor.i.nō ideo me iustū reputo: q: pōt esse aliqd̄ delictū qd̄ nescio. Ps̄.xviij. Delicta q̄s in-

telligit (ꝗ aũt iudicat me/ dñs ē) ꝗ sol⁹ no-
uit secreta cordis mei meli⁹ ꝙ egoipe (Ita
ꝙ nolite añ tp̄s iudicare) .s. iudicij extre-
mi: qꝛ mō nō ē tp̄s iudicãdi (ꝗadusqꝫ ve-
niat dñs) supple ad iudicãdũ (ꝗ ꝛ illumi-
nabit) .i. apta faci
et (abscõdita tene
brarũ) .i. occulta
pctã (ꝛ manifesta-
bit cõsilia cordiũ)
id est cogitata: qꝛ
tũc libri ꝯsciẽtiarũ
apieñt (et tũc laus
erit) .i. remunera-
tio (vnicuiqꝫ a do)
bene agenti vel co
gitanti.

Dñica qrta in aduē. Phil. IIII.

Gaudete i dño

mino sp̄ iterũ dico gaudete: mo
destia vr̄a nota sit oib⁹ hoib⁹:
dñs em̄ ppe ē: nihil solliciti sitis
ꝫ in oi orone ꝛ obsecratione cũ
grarũactiõe petitiões vr̄e ĩno-
tescãt apđ deũ: ꝛ pax dei ꝗ exu-
perat oēm sensũ custodiat cor
da vr̄a et intelligẽtias vr̄as in
christo iesu dño nostro.

In nocte natiuitatis dñi ad
p̄mã missam Ep̄la. ad Titũ. II.

Apparuit enĩ

grã saluatoris nostri omibus
hoibus erudiens nos: vt abne
gantes impietatẽ et secularia

Gaudete i dño semper: iterũ
dico ꝛc. Phil. iiij.
Añ initiũ illi⁹ ep̄le
scribit sctũs paul⁹
dicẽs: Fr̄es: nr̄a cõ
uersatio in celis ē:
vñ saluatorẽ expe-
ctam⁹ dñm nr̄m ie
sum xp̄m: ꝗ refor-
mabit corp⁹ hũili-
tatis nr̄e ꝯfiguratum
corpi claritatꝭ
sue. Tũc sequitur
ep̄la hodierna (Gaudete in dño semper:
iterũ ꝛc.) Sciendũ ꝙ ep̄la ꝛ euãgeliũ cõ
cordant: qꝛ in euãgelio docemur: qlit viã
dño preparare debem⁹ p verã penitẽtiã/
vt eũ digne suscipere possim⁹ iã venturũ
in carne. Et debet hoc fieri cum gaudio
spirituali: qđ gaudiũ necessariũ est in tp̄e
tribulatiõis: ꝫm illud Jaco. j. Oĩe gau
diũ existimate fratres/ cũ in varias tem-
ptationes incideritis. Et cũ illo gaudio
spũali bñ stat cõtritio cordis: qꝛ ꝫm Au-
gustinũ: penitẽs de pctis dolet/ et de do-
lore gaudet. Sic etiã ap̄ls paul⁹ in ep̄la
ho. nos informat qliter in dño gaudere
debeam⁹ dicẽs: Gaudete in dño. Et p̄n-
tem ep̄lam scribit philippẽsib⁹: ꝛ philip-
penses noiant a ciuitate Philippis/ ꝗ est
in grecia. Unde dicit: (Fr̄es: Gaudete in
dño) nō in h seculo. Nō illi⁹ est: qꝛ sic ne-
mo pōt duob⁹ dñis seruire. Matth. vj.
sic nemo pōt gaudere in h seculo/ et cum
hoc in dño (semp) Ly. nō vna hora/ sꝫ qtĩ
die (iterũ dico gaudete) nō solũ exterius/
sꝫ in corde interi⁹.
(Modestia vr̄a)
Ly. cõuersatiõe et
vita (nota sit oĩb⁹
bus hoibus) Uin.
tã malis ꝙ bonis.
Ly. vt boni melio-
res fiant vr̄o exem
plo: ꝛ alij mali con
uertant (dñs enim
ppe ē) Hor. iō de-
betis gaudere: qꝛ
dñs ppe est/ ꝛ pa-
ratus dare qđ ne-
cessarium est (nihil
solliciti sitis) Uin.
cꝫ de tp̄alib⁹: sꝫ ia
ctate curã vr̄aꝫ in
dño/ ꝛ ip̄e vos enu
triet. Juxta illud
Matth. vj. Nolite
solliciti eē dicẽtes:
qđ mãducabim⁹?
aut qđ bibem⁹ ꝛc.
(sed in oĩni oratio-
ne et obsecratiõe)
Uin. de qbuscunqꝫ rebus (cum gratiarũ-
actione) qꝛ qui vult alia impetrare/ gra-
tus debet esse de pteritis. Uñ Chrysosto
mus sup Matth. Grarũactio/ ē inuitatio
ad plus dandum (petitiones vr̄e innote-
scant apud deum) .i. ita feruentes sint vt
ad deũ pueniant (Et pax dei) .i. de⁹ ꝗ est
pax et quies mẽtis (que exupat) .i. exce-
dit (omnē sensum) Uin. i. omnem intelle-
ctum tam angelicum ꝙ humanum (custo
diat corda vestra) .i. voluntates vr̄as in
bono (et intelligẽtias vestras in xp̄o iesu
domino nostro) Hor. vt nihil extra ipsum
appetatis vel intelligatis.

Apparuit em̄ grã saluatoris nr̄i ꝛc.
Hodie ab ecclesia dei celebrat nati-
uitas dñi/ sicut xp̄s domin⁹ noster de vir-
gine maria natus est verus de⁹ et verus

dō: in q̄ magnā miſcdiā hoīb⁹ oñdit: q: ñ ex opib⁹ iuſticie q̄ fecim⁹ nos / ſed ſm magnā miſcdiam ſuā ſaluos nos fecit. Ergo apl's Pau. i officio p̄me miſſe q̄ in media nocte celebraẗ / iſinuat di miſcdiā nob exhibitā di. apparuit em gr̄a ꝛc. Añ initiū illi⁹ ep'le ſcribit ſanct⁹ Paulus exhortando Titū diſcipulu3 ſuū dicēs: Loq̄re q̄ decent ſanā doctrinā: ſenes vt ſobrij ſint: pudici / prudētes / ſani i fide / in dilectiōe et patiētia: Et in omnib⁹ teipm p̄be exēplū bonoꝝ operū. Tūc ſequitur p̄ns ep'la (Apparuit ei gr̄a dei ꝛ ſaluatoris noſtri) Ly. i. in carne p nobis aſſumpta (oīb⁹ hoīb⁹) Hor. i. ad vtilitatē oīm hoīm (erudi. nos) vbo ꝛ exēplo (vt abnegātes impietatē) Ly. i. idolatriā: ſicut ꝛ p oppoſitū pietas dicit cult⁹ diuin⁹ (ꝛ ſecularia dſideria) Ly. q̄ tēdūt ad diuitias ꝛ honores ꝛ delitias corpis (ſobrie)

ꝛ ſine meritis (ſemetipm) i pciū ꝛ nullā aliam creaturā (p nobis) adhuc inimicis (vt nos redimeret) p pciū ſanguis (ab omni iniquitate) tā actuali q̄ originali (ꝛ mundaret ſibi pplm) p ſacr3 baptiſmi (acce.) id ē gratū p charitatē (ſectatorē bo. operu3) Ly: itaq3 gr̄a q̄ daẗ i baptiſmo nō daẗ iuacuū / ſ3 ad bn̄ opandum (Hec loq̄re) Lyra. īgrātes docēdo (et exhortare) ī3 ſcientes ad meli⁹ inducēdo (In chriſto ieſu domino noſtro)

deſideria ſobrie ꝛ iuſte ꝛ pie viuamus i hoc ſeculo: expectātes beatā ſpem ꝛ aduētum glie magni di ꝛ ſaluatoris nr̄i ieſu xp̄i. Qui dedit ſemetipm p nob vt nos redimeret ab oī iniq̄tate: ꝛ mūdaret ſibi pplm acceptabilē ſectatorē bonoꝝ opeꝝ. H loq̄re ꝛ exhortar i xp̄o ihu dn̄o nr̄o

In ſcda miſſa natiuitatis xp̄i.

Epiſtola: ad Titum. III.

Apparuit benignitas ꝛ hūanitas ſaluatoris nr̄i dei: nō ex opibus iuſticie q̄ fecim⁹ nos: ſ ſm ſuā miſericordiā ſaluos nos fecit p lauacrū regenerationis ꝛ renouatiōis ſpūſcti: quē effudit i nos abunde p ieſum xp̄m ſaluatorē nr̄m: vt iuſtificati gratia ipſius heredes ſim⁹ ſm ſpem vite eterne in xp̄o ieſu domino noſtro.

Apparuit benignitas ꝛc. ad Titū. iij. Añ initiū illi⁹ ep'le ſcribit ſanctus pau. Tito diſciplo ſuo di. Loq̄re ꝛ exhortare illos pncipib⁹ ꝛ ptātib⁹ ſubditos eſſe: ꝛ ad oē op⁹ bonū paratos eſſe. ꝛ poſt pauca ſeq̄t ep'la hodi. (Appuit benignitas ꝛ hūanitas ſal. nr̄i dei) q: magnā mia3 nob de⁹ exhibuit i hoc q p nob hūanitatē aſſūpſit (nō ex ope. iu. que fe. nos) Hor. quia

Ly. in nobis (ꝛ iuſte) ad pximū (et pie) ad deū (viuam⁹ in hoc ſeculo). i. in mūdo fragili ꝛ tranſitorio (expectātes beatam ſpem). i. btitudinē ſperatā: vt p h liberi⁹ ꝛ facilius faciamus bona opera (ꝛ aduentum glorie). i. manifeſtatione3 glorioſam magni dei ꝛ ſalua. nr̄i ieſu xp̄i) Hor. i. aduentū xp̄i in iudiciū: qui eſt magnus deus et ſaluator noſter. Nam in primo aduentu venit / vt puer paruulus: in ſecūdo aduētu veniet / vt vt deus magn⁹ cū poteſtate ꝛ maieſtate (Qui). ſ. xp̄s (dedit) gratis

nulla bona fecim⁹ imo poti⁹ cū inimici eſſem⁹ recōciliati ſum⁹ deo (ſ3 ſm ſuā miſe. nos ſal. fecit) Ly. ſalus em eťna excedit totaliť facultate3 hūane nature: ppť qd nō pōt attingere ea3 q̄s / niſi ex largitate diuine miſcdie (p la. rege.). i. baptiſmi p quē fit regnatio a culpa. Gnatio em inq̄nat Ps. l. Ecce em i iniq̄tati. cō. ſu3 ꝛc. S3 regnatio lauat. Jo. iij. Niſi q̄s rena. fuerit ex aq̄ ꝛ ſpūſctō / nō pōt itra. i reg. dei. (ꝛ renoua. ſpūſcti) q: ſpūſctūs i baptiſmo dat⁹ terminat vitā veterē q̄ ē ſub

pctōꝛ/ꝛ ichoat nouā q̄ ē sub grā (que effu dit in nos abūde) Ly. ad deletionez oīm pctōꝝ ꝛ copiā ꝟtutū (p ie. xp̄m sal. nr̄m) Ly. ex cui⁹ passiōe hꝫ efficaciā sacrm̄ ba- ptiſmi (vt iuſtifi. grā ipi. here. sim⁹) Ly. qꝛ grā facit nos fi- lios dei adoptiuos et heredes regni: (ſm̄ spez) i p̄nti (vi te et̄ne). ſ. i futuro.

In die natiuitatis dn̄i ad ſū mā miſſam epl'a. Ad Heb. I.

Multipharie multiſqꝫ modis olim de⁹ loq̄nſ prib⁹ i ꝑphetis: nouiſſime dieb⁹ iſtis locut⁹ eſt nobis i filio: quē conſtituit heredē vniuerſoꝝ: p quē fecit ꝛ ſecl'a. Qui cū ſit ſplē doꝛ glie ꝛ figura ſubſtātie eius poꝛtanſqꝫ oīa ꝟbo virtutis ſue purgationē pctōꝝ faciēs: ſedet ad dexterā maieſtatis in excel- ſis: tāto melioꝛ angelis effect⁹ quāto differēti⁹ pꝛe illis nomē hereditauit. Cui enim dixit ali quādo angeloꝝ: fili⁹ me⁹ es tu ego hodie genui te? Et rurſuz?

Multipha. mul tiſqꝫ modiſ: ad heb. j. ca. Hāc epi ſtolā ſcribit ſ. Pau lus ad heb. Et he- bꝛei ſunt q̄ ſunt cō- uerſi ad fidē xp̄i d̄ iudaiſmo. Et i alia epl'a ponit dignita tē no. teſta. reſpe- ctu vete. teſt. Quis vtrūqꝫ teſtamentū ſit a deo datū: Ue- tuſ tm̄ tradidit p an gelum q̄ loquebat Moyſi i pſona dī: vt hr̄ Act. vij. ca. ꝛ Joh. ix. Nos ſci- mus qꝛ moyſi locu tus eſt de⁹. Nouuz aūt teſtamentū tradidit deus p ſeip̄m: qꝛ p filiū ſuū incarnatū/qui eſt vnus cuꝫ pa- tre. Item qꝛ vetus teſtamentū traditu ē obſcure ſub velaminib⁹ ꝛ figuris: Nouū autē teſtamentū traditū eſt lucide ꝛ aper- te. Et in ſignū hui⁹ dicit apl'us (Fratres Multipharie). i. multis locutionibus ſcꝫ Abꝛae/iſaac/et iacob ꝛ ceteriſ/ ꝛ eiſdē ſe- pe (multiſqꝫ modis) qꝛ mō per ſomnia/ vt Danieli: mō aperta voce/ vt moyſi: modo interioꝛi inſpiratiōe/ vt Dauid (olim de⁹ lo. pa. in ꝑphetis) Ly. i. p ꝑphetas q̄b⁹ angeli reuelabāt occulta diuina: ꝛ ipi vl- teri⁹ ppl'o nūciabāt (nouiſſime dieb⁹ iſti) Ly. tpe grē ꝛ veritatis reuelate (locut⁹ ē nob in filio). i. p filium incarnatū q̄ maioꝛ eſt ꝑphetis (quē) filiū ſm̄ humanā natu- rā de⁹ pr̄ (ꝯſtituit heredē). i. dn̄m perpe tuū (vniuerſoꝝ) ſup oēꝫ creaturā (p quē)

Hoꝛ. ſcꝫ xp̄m ſm̄ diuinā naturā ſm̄ quaꝫ coetern⁹ eſt pr̄i (fecit) nō ſolū iuiſibilia/ſꝫ (ꝛ ſecula) cōtra manicheos. Joh. j. Oia p ip̄m facta ſunt (Qui cū ſit ſplē. glie) qꝛ fili⁹ ꝓcedit a pr̄e vt ſplēdoꝛ a ſole (ꝛ figu. ſubſtā. ei⁹). i. eiuſ- dēꝫ ſubſtantie cum patre (poꝛtās). i. ſuſtētās ꝛ ꝯſeruās in eſſe (oia). i. celo- ſtia ꝛ treſtria (ver- bo virtutis ſue). i. ſolo impio poteſta- tis ꝛ bonitatis ſue (purgationē pctō- rū faciēs) Hoꝛ. tā originaliū q̄ actua lium: ꝛ ipe xp̄s (ſe- det). i. q̄eſcit et re- gnat poſt multū la boꝛē et hūiliationē ſ. ſimat⁹ (ad dexte ram). i. equalitatē paterne (maieſta- tis in excelſis). i. i potioꝛib⁹ bonis pa trie (tanto melior) id eſt ꝓpoꝛtionabi lioꝛ (āgelis effect⁹) quāto differentius p̄ illis nomen hereditauit) Ly. qꝛ ipe dici tur ver⁹ de⁹ ꝛ dn̄s cōſubſtātialis pr̄i: ipſi aūt angeli dicunt ſerui (Cui em̄ dixit ali- quādo angeloꝝ) Hoꝛ. Nō ſolum minoꝝ/ ſed etiā maioꝝ (filius meus es tu). i. mi- hi ꝓpꝛius ꝛ cōſubſtātialis (ego hodie ge nui te?). i. eternaliter: qꝛ ei⁹ generatio n̄ trāſit in p̄teritū (Et rurſum) ſupple dicit de⁹ pater (ego ero illi in patrē) Hoꝛ. .. ū ꝓ tegēdo (ꝛ ipe erit mihi in filiū) mihi p cis obediendo (ꝛ cū iteꝝ) Hoꝛ. ſ. deus pater (introducit pꝛimogenitū filiū ſuū in oꝛbē terre). i. cū eū qui pꝛius erat in mūdo in- uiſibilis mūdo apparere viſibilē fac̄ (di cit) ſcriptura de xp̄o (Et adoꝛēt eum) ſcꝫ hoiem xp̄m ſm̄ humanitatem paſſum et moꝛtuū (oēs angeli dei) ſcꝫ iuſſioni ei⁹ ob temperando (Ad angelos quidem dicit) Qui fac̄ āgelos ſuos ſp̄us) Hoꝛ. celeſtes/

id ē nūcios suos cū leuia nūciant (et mini-
stros suos) facit (flāmā ignis) cū eos ad
exercitiū vīdicte mittit: sic fuerūt duo an-
geli missi ī sodomā Geñ. xix. (ad filiū āt)
dicit de⁹ pr̄ (thron⁹ tu⁹). i. regnū tuū (de-
us) o de⁹ fili (in se-
culū seculi). i. pma-
net in eternuꝫ (vir-
ga eq̄tatis) . i. regu-
la directa ē (virga
regni tui) id ē disci-
plina q̄ bonos re-
gis ⁊ malos pcutis.
(Dilexisti iusticiā)
Hoc. i. oē bonū (et
odisti iniq̄tateꝫ). i.
oīe malū (ppter
ea) . i. q2 hoc facis
(vnxit te) sm ho-
minē vt regē ⁊ pō-
tificē (de⁹ de⁹ tu⁹)
ipe de⁹ pr̄ (oleo ex-
ultationis) Hoc. i.
grē ꝯsciam exhila-
rātis ppt̄ peti imu-
nitatē (p̄ pticipib⁹
tuis). i. p oib⁹ sctis
q̄ plenitudie tua p-
ticipant (⁊ tu dn̄e)
scꝫ fili dei (in pnci-
pio) rex creādarū
(terrā fundasti). i.
creasti (⁊ opa ma-
nuū tuarū sūt celi)
Hoc. et dicunt celi
specialiter opa ma-
nuū eius: q2 ī ipsis
maxime relucet ei⁹
potētia ⁊ bonitas:
potentia in magni-
tudine/bonitas ī vtilitate (Ipsi) celi (peri-
bunt) q̄tum ad formā/ nō q̄tū ad substā-
tiā (tu aūt pmanebis) scꝫ immutabilis (et
oēs) celi aerei (vt vestimentū veterascēt)
Hoc. i. ad interitū accedēt (Et velut ami-
ctū mutabis eos ⁊ mutabūtur) in nouam
figuram. Unde Apocal. xxj. Uidi celos
nouos ⁊ terram nouam (tu auteꝫ) scꝫ de-
us fili (idem ipse es) oīno immutabilis
(et anni tui nō deficient) id est eternitas
tua non habet finem.

Ego ero illi ī prēꝫ: ⁊ ipē erit mi-
hi ī filiū. Et cū iteꝝ introducit p̄-
mogenitū ī orbē terre dicit: Et
adorēt eū oēs āgeli dī. Et ad ā-
gelos q̄dē dic: Qui fac āgelos
suos spūs: ⁊ mistros suos flam-
mā ignis. Ad filiū aūt: Thron⁹
tu⁹ de⁹ ī seclm̄ secli: vga eq̄ta-
tis vga r̄gni tui: dilexisti iustici-
aꝫ ⁊ odisti iniq̄tateꝫ: ppt̄ea vn-
xit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo exultatio-
nis p̄ pticipib⁹ tuis. Et tu ī pnci-
pio dn̄e t̄rā fundasti: ⁊ opa ma-
nuū tuaꝝ sūt celi: Ipi pibūt: tu
aūt pmaneb: ⁊ oēs vt vestimē-
tū veterascēt: Et velut amictū
mutab eos ⁊ mutabunt: tu aūt
idē ipē es et āni tui nō deficiēt.

Dn̄ica infra octauas natiui-
tatis dn̄i. Ad Gal. IIII.

Fratres quā-
to tēpore heres puul⁹ est: nihil
differt a seruo: cuꝫ sit dn̄s oīm
s; sub tutoribus ⁊ actoribus est

Quāto tp̄e ⁊c. ad Gal. iiij. Un̄ initiuꝫ
illi⁹ epl'e scribit s. Paulus di. Oē. I
vos vnū corp⁹ estis ī xp̄o Jesu. si aūt vos
xp̄i: ḡ semen abrae
estis sm pmissionē
heredes. Tunc sta-
tim sequit epl'a ho-
dierna: Quāto tē-
pore heres puulus
⁊c. Hāc aūt epl'aꝫ
scribit sctūs Pau.
ad Gala. Et gala-
the sunt greci. Et
galathia est nomē
regiōis grecie. Et
qm̄ illo sacro tēpe
natiuitatis xp̄i sctā
mater eccl'ia reco-
lit, q̄lit ille sine esti-
matione magn⁹ p
nob puulus factus
sit: Epl'a ⁊ euāge-
lium cōcordant: q2
euāgeliū dicit/quō
puer ihs crescebat
⁊ cōfortabatur ple-
nus sapiētia ⁊ gra-
tia: sic apl's Paul⁹
ī epl'a hodierna ex-
pmit effectū ⁊ vtili-
tatē dn̄ice natiuita-
tis xp̄i sm carneꝫ:
q2 de suitute trāsi-
uimus ī filioꝝ ado-
ptionē: sicut pꝫ in
p̄nti epl'a. Un̄ dicit
(Frēs q̄to tempe)
Uin. i. p q̄tū tēp⁹
(heres). i. fili⁹ cui de iure debet heredi-
tas (puulus ē) scꝫ infra annos discretiōis
(nihil differt a suo) Hoc. q2 ad modū ser-
ui cog. t: nec hꝫ aliquā potestatē rex sua-
rū (cū sit dn̄s oīm) scꝫ bonorū paternorū
(sed sub tutorib⁹ ⁊ actorib⁹ ē) Hoc. Tuto-
res dicunt q̄ eū tuent ꝯtra aduersarios.
Actores q̄ agunt causas eius (vsq; ad p̄-
finitū tempus a patre) Ly. id est vsq; ad

vsq ad p̄finitū tp̄s a p̄re. Ita ꝛ nos cū essemꝰ puuli: sb elemētī mūdi eramꝰ seruientes: At vbi venit plenitudo tpis: misit deꝰ filiū suū factū ex muliere: factū sub lege: vt eos q̄ sub lege erāt redimeret: vt adoptionē filiorum dei reciperemꝰ. Qm̄ autē estis filij dei: misit deus spiritū filij sui in corda vr̄a clamantē: Abba pater: Itaq iam nō est seruus sed filius. Qȝ si filius: et heres per deum.

In circūcisiōe: ad Gal. III.

Priusquā veniret fides sub lege custodiebamur: ꝯclusi i eā fidē q̄ reuelāda erat. Itaq lex pedagogꝰ nr̄ fuit in xp̄o vt ex fide iustificemur. At vbi vēit fides: iā nō sub pedagogo sumꝰ: Oēs em̄ filij dei estis p fidem que est ī xp̄o iesu. Quicūq enim ī xp̄o baptizati

etatē adultā (ita ꝛ nos cū essemus puuli) Vin. intellectu ꝛ sapia (sub elemētis mū-di huiꝰ eramꝰ seruientes) Hor. i. subiecti seruituti legis. Sciendū/ q legales obs-uantie fuerūt figure disponētes ad xp̄m: ideo in eiꝰ aduentu fi dimisse. q̄ subdit (At vbi vēit pleni tudo tēpis) .i. tp̄s grē (misit deꝰ filiū suū) nō angelū (factū ex muliere) Ly. q̄tū ad corpꝰ sumptū de maria virgi ne (fac. sub le.) qꝛ voluit legalia suare (vt eos q̄ sub lege erāt) Ly. s. legalibus obseruantijs obligati (redimeret) p passionē suā (vt adoptionē filiorū reciperemꝰ) .s. p xp̄m q̄ est naturalis filiꝰ suꝰ (quoniā autē estis filij dei/ misit deus spm̄ filij sui) Ly. spm̄sctm̄ q̄ d: spiritꝰ filij sicut ꝛ patris: ex eo q p-cedit ab vtroq (in corda vestra) p infusionē grē (clamā tē: abba pr̄) id est pr̄ nr̄ (itaq iā nō ē seruus/ sȝ filiꝰ) Ly. q̄cūq fideliter confitetur deū patrem (q si filius) Vinc. in p̄nti p gratiā (ꝛ heres) scȝ erit in futuro (per deum) qui ipsum adoptauit in heredem celestis patrie.

Priusq̄ veniret fides sub lege ꝛc̄. Gala. iij. Añ initiū illiꝰ ep̄le scribit sctūs Paulus in eo. ca. dicēs: Credidit abraā deo ꝛ reputatū est ei ad iusticiā. Tunc sequitur ep̄la hodierna: Priusq̄ veniret fides. Quia hodie agit̄ de circūcisiōe dn̄i: ꝛ ī veteri testa. hoc fecit circūcisio qδ hodie facit baptismꝰ: p̄terq̄ q̄ ianuā celi nō aperuit: sȝ circūcisi venerūt ad limbū sanctoꝝ patrū: ꝛ ibi expectabant aduentum xp̄i: baptizati āt iā absq vllo medio euolāt ad celū: qδ in hoc figuratū fuit: qꝛ xp̄o baptizato celū apertū est sup ipm. Vñ euāge. ꝛ ep̄la ꝯcordāt: qꝛ euāge. dicit de circūcisiōe: silr ꝛ in ep̄la habet̄ de circūcisione ꝛ d̄ baptismo/ q̄ dat̄ loco circūcisionis: vnde dicit ap̄ls Paulus (Fratres: priusq̄ veniret fides) Ly. s. reuelata et explicata in euāgelio (sub lege custodieba.) Hor. id est sub legis onere (conclusi) id est timore legis ligati ꝛ cōp̄ssi ne deflueremus ad vitia (in eā fidē q̄ reuelāda erat) tp̄e gratie. Sciēdū/ q eadē fides ē in nouo ꝛ veteri testa. sȝ in veteri erat implicita et figuris velata: ī nouo ꝟo explicita et ꝛuelata (Itaq lex pedagogus noster fuit ī xp̄o iesu) Ly. id est ad xp̄m dispo nens sicut pedagogus disponit pueꝝ ad ꝟtutē tp̄e futuro habēdā. puuloꝝ aūt est habere pedagogos quousq crescant in viros p̄fectos/ q̄ eos ad recta dirigunt timore penaruȝ (vt ex fide) Ly. reuelata (iustificemur) iusticia infusa (at vbi venit fides) .i. postq̄ reuelata ē fides christi q̄ erat occlta antiquis patribꝰ (iam nō sub pedagogo sumus) Horra. i. sub coactione ꝛ seruitute legis/ sed sub euangelica libertate. Lyra: sicut puer adueniente etate

adulta: iā nō est amplı⁹ sub pedagogi di-
sciplina: ꝛ eadē rōne aduenīēte euāgelio
cessāt legalia. (Oēs ei filij dei estis) Hoꝛ.
nō serui (ꝑ fidē q̄ est in xp̄o iesu) Fides em̄
facit filiū dei. Joh. j. Dedit eis ptātem fi-
lios dei fieri his q̄
credūt in noīe ei⁹.
(Quicūq; enim in
xp̄o baptizati estis)
id ē in fide iesu xp̄i
(xp̄m induistis) .i.
xp̄o ꝯformes facti
estis ꝑ vite confor-
mitatē ꝛ sacramēti
susceptionē: Pul-
chra em̄ vestis ē in-
dui xp̄m: Ipse em̄
est sol iusticie. vñ in
signum innocentie
daſ vestis candida
puero baptizato.
(Non est iude⁹) .s.
sub lege moysi (ne-
q; grecus) sub lege
naturali (nō est ser
uus neq; liber) sꝫ
melioꝛ ſuo (nō est
masculus neq; fe-
mina) sup. dignioꝛ
alter altero in fide
xp̄i (oēs em̄ vos
vnū estis) Hoꝛ. nō
differentes in aliq̄
(in xp̄o iesu) .i. in
fide xp̄i (si aūt vos
xp̄i) .s. ꝑ fidē (ergo
semē abꝛae estis) ꝑ
imitationē iusticie:
(ſm ꝓmissionē he
redes) q̄tū ad fu-
turā btitudinem in
xp̄o iesu dño nr̄o. Reliq̄ vide s. fol. v.

estis: xp̄m induistis. Nō est iu-
deus neq; grecus: nō est ſuus
neq; liber: nō ē masculus neq;
femina: oēs em̄ vos vnū estis
in xp̄o iesu. Si autem vos xp̄i:
ergo abꝛae semē estis ſm pꝛo-
missionem heredes. Dico aūt:
Quanto tp̄e heres puulus est:
nihil differt a seruo: cū sit dñs
omnium: sed sub tutoꝛib⁹ est et
actoꝛibus est vsq; ad pꝛefinitū
tempus a patre.

In Epiphania dñi. Esa. LX.

Surge illumi-
nare bierl'm: qꝛ venit lumē tuū
ꝛ gl'ia dñi sup te oꝛta est. Quia
ecce tenebꝛe ꝑient terrā ꝛ ca-
ligo ppl'os: sup te āt oꝛieſ dñs
et gl'ia ei⁹ in te videbiſ: Et am-
bulabūt gentes in lumine tuo:
et reges in splēdoꝛe oꝛtus tui.
Leua in circūitu oculos tuos
et vide: oēs isti ꝯgregati sunt:
venerunt tibi. Filij tui de lon-
ge venient: et filie tue de latere.

Surge illuminare bierl'm: qꝛ venit lu-
men ꝛc̄. Añ initiū illius ꝓphetie scri-
bit Esaias ꝓpha dicēs: Spūs me⁹ q̄ est in
te / et ṽba mea q̄ posui in oꝛe tuo nō rece-
dant de oꝛe tuo / ꝛ de oꝛe seminis tui dicit
domin⁹ amodo vsq; in sempiternū. Tūc
statim sequiſ ꝓphetia ista (Surge illumiā-
re bierl'm) festū hodiernū a fidelib⁹ epi-
phania nūcupaſ: ꝓ eo q̄ stella trib⁹ regi-
bus apparuit: ꝛ ipsos vsq; ad p̄sepiū ꝛ̄ ui-
tredecima die a natiuitate xp̄i ꝑduxit: et
dr̄ ab epi qđ est supꝛa: et phanos appari-
tio: et de h̄ agiſ in
epistola ꝛ in euāge-
lio. Nā in euāgelio
diciſ: Obtulerunt
magi dño aurum /
thus / et myrrham
ꝛc̄. Silr̄ in episto-
la diciſ: Oēs de sa
ba veniēt: aurū et
thus deferētes / et
laudē dño annun-
ciantes. Unde di-
cit Esaias pꝛophe-
tādo de natiuitate
xp̄i (O hierusalē)
id est eccl'ia (Sur-
ge illuminare: quia
venit lumen tuuꝫ)
id est chꝛistus ho-
mo factus: qui est
lux vera / que illu-
minat omnem ho-
minem venientem
in hunc mundum:
Johannis. j. quia
nullus illuminatur
nisi per ipsum (Et
gloꝛia domini) Id
est fili⁹ dei / qui est
gloꝛia patris (sup
te oꝛta est) Lyra:
natura humana as-
sumpta (Quia ec-
ce tenebꝛe) infide-
litatis et ignoꝛātie
hic in p̄nti (ꝑient
terram) Id est homines carnales terre-
na amantes (et caligo) peccatoꝛū (popu-
los: super te autē oꝛietur dominus) qua-
si sol verus (et gloꝛia eius in te videbiſ)
Lyra: per operationem miraculoꝛū: sci-
licet lepꝛosoꝛum mundationem / cecoꝛum
illuminationem: ꝛ moꝛtuoꝛū resuscitatio-
nem (Et ambulabūt gētes) que pꝛius in

tenebris idolatrie fuerūt (in lumine tuo) Ly.i.in lumie fidei xp̄iane(⁊ reges ī splē dore ortus tui) Hoc intelligit̄ de trib⁹ regibus veniētib⁹ orta stella ad p̄sepiū dn̄i. (Leua in circūitu).s.mūdi(oculos tuos)

regiōes sūt trās arabiā:et ī istis t̄ris nascunt̄ talia aīalia fortia. Et dromedari⁹ est aīal camelo min⁹/s3 veloci⁹.vn̄ Plini⁹ dicit: ꝙ dromedari⁹ est aīal velocissimū/ gracile et neruosum:camelo min⁹:s3 lon-

Ly. ad oēs differē tiā orbis respectu hierl'm: vbi p̄mo p̄dicatū est euāgelium/⁊ inde alibi p̄ xp̄i discipl'os deriuatū(⁊ vide).i.in tellige (oēs isti cōgregati sūt)fideles ī vnitate fidei xp̄iane(venerūt tibi filij tui).i.p̄auli in xp̄o (de longe veniēt ⁊ filie tue de latere) Ly.i.xp̄e(surgēt) p̄forato ī cruce xp̄i latere effluxit sanguis redemptiōis et aqua baptismi: de quib⁹ facta est ecclesia: sicut ex costa lateris Ade facta est eua mr̄ oīm hominū viuentiū. (Tūc videb) Ly. mltitudinē credentium

surgēt. Tūc videb ⁊ afflues et mirabit̄ ⁊ dilatabit̄ cor tuū qn̄ cōuersa fuerit ad te multitudo maris:fortitudo gētiū venerit tibi:inūdatio cameloꝝ opiet te: dromedarij madiā ⁊ effa. Oēs de saba veniēt auꝝ ⁊ thus defe rētes:et laudē dn̄o ānūciātes.

Dn̄ica infra octauas epiphanie. Roma.XII.

Obsecro vos

p̄ miscd'iam dei vt exhibeatis corpa vr̄a hostiā viuentē sanctā:deo placentē:rōnabile obsequiū vr̄m.Et nolite ꝯformari huic secl'o: s̄ reformamini in nouitate sensus vr̄i: vt p̄betis

ga habens crura: et longissimū passu3 'tā suauē ꝙ sinē magno labore suo et sine fatigatione magna dromedantis.i.insidiētis ipi aīali/currit p̄ diem naturalem centum p̄ua millaria. Cortices arborū comedit/aut modicū fenum/vl' ossa dactylorū. Hec ille (oēs de saba veniēt: aurū et thus deferentes/ ⁊ laudem dn̄o annūciātes.) Ly. h̄ impletū ē in illis tribus regib⁹ q̄ venerunt ad adorandum xp̄m natum.

OBsecro vos ⁊c. Ān initiū illi⁹ ep'le scribit sanct⁹ paulus romanis dices: O altitudo diuitiaꝝ sapie ⁊ scie dei: ꝙ incōp̄hēsibilia sūt iudicia ei⁹ ⁊ inuestigabiles vie ei⁹. Tūc post h̄ sequit̄ ep'la ho. Obsecro vos ⁊c. Ep'la ⁊ euan.cōcor.qr duo sūt hoi necessaria ad salutē.s. hūilitas mētis/⁊ mūdatio carnis. Ad hūilitatē mētis icitamur in euā.exēplo xp̄i:cū in fine euā.dr: Et erat subdit⁹ ill'.s.marie ⁊ ioseph.Ad mūdiciā carnis incitamur in ep'la ho.vbi ap'lus dicit(Obsecro vos p̄ miscd'iam dei).s.exhibitam vobis a deo (vt exhibeatis).s.volūtarie(corpa vr̄a) Ly.nō aliena:ꝯ illos q̄ saluari credunt p̄ penitentiā alioꝝ(hostiā viuentē/sanctā/ deo placentem) id est ꝙ hostia sit viuēs/ sancta/ ⁊ deo placens(rationabile).s.sit (obsequiū vr̄m) Hor.vt sic mortificent̄ vitia/vt fuerit natura.In oī eni sacrificio in

tium(et afflues)cōsolationib⁹ diuinis(et mirabit̄) ex tam veloci multiplicatiōe: qr a tempe ap'loꝝ deriuata est fides xp̄iana ad oēs p̄tes terre habitabilis (et dilatabit̄ cor tuū) Ly.p̄e gaudio (qn̄ cōuersa fuerit ad te multitudo maris) Lyra.i. habitantiū in insulis: sicut patet de Sicilia/Anglia ⁊ alijs insulis maris(fortitudo gentiū) Ly.i.imperiū romanū qd' toti mundo dn̄abit̄(venerit tibi)qd' impletum est t̄pe Constantini imp̄atoris(inundatio camelorū opiet te)Ly. Cōstantin⁹ eni impator et multi alij potentes exemplo imp̄atoris annuatim diuitias ml'tas per orbem miserūt sup̄ talia animalia/ad sustentationē ministroꝝ ecclesie / ⁊ pauperū christi ad edificationem ecclesiaru3 (dromedarij madiā ⁊ effa) madiā et effa

veteri testamēto p̄cipit offerri sal. Le. ij.
Quicq̄d obtuleris sacrificij / sale cōdies.
Et sal significat sapiētiā siue discretionē
(Et nolite cōformari huic seculo) .i. ma-
lis hoib⁹. Aia em̄ habet se sicut speculū:
q: sic speculū ostē-
dit siitudinē illius
rei q̄ sibi obijcitur:
sic aia illi q̄ diligit /
cōformat. Augu.
Si terram diligis /
terra es: si deū dili
gis / de⁹ es: si aurū
diligis / aur̄ es par
ticipatiue: fm illd
Ps. lxxxj. Ego di
xi dij estis (sz reno
uamini in nouitate
sensus vr̄i) Ly. ima
go em̄ dei ad quaz
sum⁹ formati defor
mat i nob p pctm̄:
sz p gr̄az dei refor-
mat (vt pbet) Ly
ra. i. experiri possitis
per spm̄ sctm̄ habi
tantez in vob (q̄ sit
volūtas dei bona)
q̄tū ad icipiētes (z
bn̄placēs) quantū
ad pficiētes (et p-
fecta) q̄tū ad pfe-
ctos (dico em̄) .i. p̄
cipio vobis (p gra
tiā) apl'atus (q̄ da-
ta est mihi oībus q̄
sunt inter vos) cu-
iuscūq; stat⁹ vel cō-
ditionis (non plus sape) Hor. de diuinis
mysterijs (q̄ optet sape) Damas. Omni-
no nō audendū ē / de eo dicere vltra hec
que tradita sunt nobis a sanctis prophe
tis / et a sctis apl'is / et a sanctis doctorib⁹
(sed sapere ad sobrietatem) Horra. i. si-
ne presumptione. Eccl. iij. Altiora te ne
quesieris zc̄. sed que precepit tibi de⁹ il-
la cogita semper (vnicuiq;) scz debere sa-
pere (sicut deus diuisit) deus enim dat
vnum donum vni / alterū alteri: z idē do-

que sit volūtas dei bona et bn̄
placēs z pfecta. Dico ei p gr̄az
q̄ data ē mihi oib⁹ q̄ sunt inter
vos: nō pl⁹ sape q̄ optet sape:
sed sape ad sobrietatem: z vni-
cuiq; sicut deus diuisit mēsurā
fidei. Sicut em̄ in vno corpore
multa mēbra habem⁹: oīa aūt
mēbra nō eūdē actū habēt: ita
mlti vnū corp⁹ sum⁹ in xp̄o: sin
guli autē alter alteri⁹ mēbra in
christo iesu dn̄o nostro.

Dominica prima post octa-
uas Epiphanie. Roma. XII.

Habentes do
natiōes fm gr̄az q̄ data est vo
bis differentes. Siue pphetiā
fm rationē fidei. Siue ministe-
riū i ministrādo. Siue q̄ docet
in doctrina. Qui exhortat in
exhortādo. Qui tribuit in sim-
plicitate. Qui p̄est in sollicitu-
dine. Qui miseret i hilaritate.

num dat vni mag' excellēter / z alteri mi-
nus (fm mēsurā fidei) q: hmōi dona do-
nantur fm q̄ homo plus vel min⁹ meret
per fidē (sicut em̄ in vno corpe) Hor. na-
turali (multa mēbra hēm⁹) distincta (oīa
aūt mēbra nō eun-
dem actū habent)
hoc ptz: q: oculi vi
dent: man⁹ tangūt:
pedes ambulāt zc̄.
(ita multi vnū cor-
pus sum⁹) Hor. i.
vna eccl'ia (in xp̄o)
i capite (singuli āt
alter alteri⁹ mem-
bra) inuicē submi-
nistrādo. hoc fit qn̄
hō illud qd de⁹ sibi
cōtulit / alteri liben
ter impertit. Hor.
corpus / est eccl'ia:
caput / xp̄s: mēbra /
fideles. Felix mem
brū qd viuit in hoc
corpe sub h capite.
Habētes dona
tiones fm gra
tiam zc̄. Añ initiū
illi⁹ ep'le scribit san
ctus Pau. dicens:
Sicut in vno cor-
pore mlta habem⁹
membra: oīa aūt
membra non eun-
dem actū habent:
ita multi vnum cor
pus sumus in chri-
sto: singuli autē al-
ter alterius membra zc̄. Tūc sequit sta-
tim epistola hodierna (Habētes donatio
nes) Qualiter autē epistola cū euangelio
hodierno cōueniat: est notandū q̄ in euā
gelio hodierno tangit de nuptijs in qui-
bus xp̄s in cōsolationē cōuiuantiū aquā
in vinū mutauit: que nuptie facte sunt in
chana galilee: z significāt spirituales nu-
ptias quas christus habet cum anima fi-
deli: ad quas spirituales nuptias requi-
runtur v̄tutes quas Apl's Pau. in ep'la

Dilectio sine simulatiõe. Odiẽtes malũ: adherẽtes bono. Charitate fraternitatl iuicẽ diligẽtes: honore inuicẽ p̃ueniẽtes. Sollicitudine nõ pigri: spũ feruẽtes. Spe gaudẽtes: i tribulatiõe patiẽtes: orõni istãtes: necessitatib⁹ sctõrũ cõicãtes: hospitalitatẽ sectãtes. Bñdicite p̃seq̃ntib⁹ vos. Bñdicite ꝛ nolite maledicere. Gaudere cũ gaudẽtib⁹: flere cũ flẽtib⁹. Idipm inuicẽ sentiẽtes: nõ alta sapiẽtes: sed humilib⁹ cõsentiẽtes.

Dñica secũda post octauas Epiph. Roma. XII.

Nolite eẽ prudentes apud vosmetipsos: nulli malũ p̃ malo reddẽtes: prouidẽtes bona nõ tm̃ corã deo: sed etiã corã omnib⁹ hoib⁹. Si

hodierna enumerat di. (Habẽtes donationes sm̃ grãm que data est vobis differentes) .i. vos qui habetis diuersa dona ꝛ diuersa officia donata vob̃ ex grã dei diuersimode/ vn⁹ alteri charitate fratnali subministrare et impertiri et cõicare debetis sicut mẽbra corporis (Siue p̃phe. sm̃ rõnẽ fidei) Uincen. i. donũ reuelatiõis futuroꝝ occultoꝝ sm̃ q̃ exiget fides (Siue ministeriũ in ministrãdo) scʒ sacr̃a (Siue q̃ docet in doctrina) .i. grãm hʒ docẽdi (Qui exhortat̃ in exhortãdo) Hor. i. grãʒ hʒ exhortationis, sic mẽbra cõmunicare p̃ximis (q̃ tribuit) sup. elemosynas (in simplicitate) .i. in simplici intentione. s. sola intẽtione vite eterne / vt nesciat sinistra tua q̃d faciat dextra tua. Mat. vj. (Qui p̃est) .i. grãm p̃lationis hʒ (in sollicitudie) qꝛ rõnẽ redditur⁹ est (q̃ miseret̃) .i. q̃ hʒ misericordiam cõpatiẽdo afflictis (in hilaritate) Ly. hoc facit ꝯtra illos qui austeritatem in vultu ꝛ v̓bis oñdunt miseris añq̃ releuãt eos in aliq̃ (dilectio sine dissimulatione) Hor. vt dilectio p̃ximi sit vera ꝛ nõ falsa nec ficta. j. Joh. iij. Filioli/ nõ diligamus v̓bo neq̃ lingua / sʒ opere ꝛ veritate (odientes malũ) .s. in p̃ximis (adherentes bono: Charitate fraternitatis inuicẽ diligentes) Uin. nõ solũ diligatis vos mutuo / sʒ etiã de hoc gaudete q̃ alij mutuo diligũt (honore inuicẽ preuenientes) Ly. quilibet eñi deficit in aliquo bono qd̃ est in altero: ꝛ sic põt eũ ꝯsiderare vt meliorẽ se: ꝛ sic honore preuenire (sollicitudine nõ pigri) Ly. prestãdo humanitatẽ p̃ximis in effectu (spũ feruẽtes). Lyra: vt hoc fiat ex bono affectu (dño seruientes) Uincen. vt p̃ ea que proximis impẽdatis / deo seruiatis (spe gaudẽtes) Uin. vt executione p̃missoꝝ speretis eterna gaudia (in tribulatiõe patiẽtes: orõni instãtes) Uin. nõ solum p̃ salute vr̃a / sʒ etiã p̃ salute proximorũ (necessitatibus) Hor. i. penurijs (sctõꝝ) vobiscũ cõmorãtiũ (cõicantes) vr̃a bona tp̃alia (hospitalitatem sectãtes) quo ad p̃egrinos: exẽplo abrahe ꝛ Loth: q̃ receperũt angelos in forma hoim in hospitiũ. Gen. xix. (Bñdicite p̃sequẽtib⁹ vos) Hor. .i. bona eis optate (bñdicite et nolite maledicere) qꝛ maledici regnũ dei nõ possidebũt (gaudere cũ gaudentibus) scʒ cõgratulando eis (flere cũ flentibus) scʒ cõpatiẽdo eis (idipsum inuicẽ sentientes) cũ alijs fratrib⁹ (nõ alta sapiẽtes) Ly. p̃ximũ cõculcando (sed humilibus consentientes) cũ eis humiliter conuersando.

Nolite esse prudentes apud vosmetipsos: nulli malũ ꝛc̃. Illa ep̃la immediate sequit̃ epistolã p̃cedẽtis dominice: Et cõcordat cum euãgelio: qꝛ in euangelio legit̃ de leproso: quem xp̃s solo verbo curauit dicẽs: Uolo mũdare. Et curatio leprosi significat mystice mũdationẽ ani-

fieri pōt qḋ ex vob est: cū oibus hoibus pacem habētes: Non vosmetipos defendentes charissimi: s; date locū ire. Scriptū est em̄: Mihi vindictam ꝛ ego retribuā: dicit dn̄s. Sz si esurierit inimicus tu⁹: ciba illū. si sitit: potū da illi. Hoc em̄ faciens carbones ignis congeres sup caput ei⁹. Noli vinci a malo: s; vince in bono malum.

Dn̄ica. III. post octauas epiphanie. Roma. XIII.

Nemini quicquā debeatis nisi vt inuicē diligatis. Qui em̄ diligit ꝓximū: legē impleuit. Nā nō adulterabis: nō occides: nō furaberis: nō falsum testimoniū dices: nō concupisces rem ꝓximi tui: ꝛ si quod est aliud mandatū in hoc

nec a lepra pctōꝝ: sic etiā in epl'a hodierna apl's paulus dissuadet nob p q̄ aia maculat ꝛ hortat nos ad ꝟtutes p quas aia mūdat ꝛ decorat dicens (Frēs nolite esse prudētes apud vosmet ipos) .i. nō tantā confidentiā habeatis in ingenio vestro/ q magis proprio sensui velitis credere q̄ alieno: quia illud est testamētū scti Bern. q qlibet homo debet magis credere sensui alieno q̄ ꝓprio: (nulli malū ꝓ malo reddētes) .i. nulli iniuriā ꝓ iniuria inferētes. Glosa: multo minus malū ꝓ bono. Ps. xxxiij. Retribuebant mihi mala ꝓ bonis ꝛc. (puidētes bona nō tm̄ corā deo. Glo. id est in secreto cordis: qr de⁹ intuet cor (sz etiā corā omib⁹ hoib⁹) .i. in māifesto ne ꝓximus scādalizet: qr scandalū vitare debemus q̄tū possumus. Iuxta illud Matth. xviij. Ve hoi p quē scādaluz venit (Si fieri pōt qḋ ex vobis ē/ cū oib⁹ hoibus pacē hn̄tes) .i. inq̄tū in vobis est nō detis occasionē discordie vel distractioni pacis (nō vosmetipsos defendentes) .i. nō sitis repcutiētes aduersarios v̄ros/ sz facite sic̄ xp̄s dicit Luc. vj. Si qs te pcusserit in vnā maxillā/ prebe et ꝛ alterā (charissimi: sz da. locū ire) Glo. i. dei vindicte. Ira dr diuinū iudiciū: q deus dicit ire (Scptū est eiū) .s. Deut. xxij. (Mihi vindictā) .s. reseruate (ꝛ ego retribuā) .i. vindicabo: dicit dn̄s. Damas. Qñ enim vos punietis eos/ iam deo locus nō est in eis vt eos puniat in die ire: Scipsum em̄ vindicare est rapinam cōmittere ꝛ deum cōtemnere (Sz si esurierit inimicus tu⁹ ciba illū: si sitit potū da illi) .i. porrige ei necessaria in extrema necessitate (Hoc enim faciens) scz cibando ꝛ potando illū (carbones ignis) .i. ardorem charitatis (congeres) id ē congregab (super caput ei⁹) Prouer. xxj. id est sup mentem eius: quaten⁹ tua benignitate incipiat diligere quē prius oderat (noli vinci) per impatiētiam (a malo) supple homie (sed vince in bo. io) scz patientie (malū) supple hominem.

¶ Postilla.

Nemini quicq̄ debeatis nisi vt inuicē diligatis ꝛc. Ante initiū illius epl'e scribit sanctus paulus dicēs: Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit. Non est enim potestas nisi a deo: Itaq qui resistit ptāti: dei ordinatiōi resistit. Tunc sequit epistola pn̄s: Nemini quicq̄ debeatis ꝛc. Epistola ꝛ euangeliū concordant: quia i euāgelio legit/ quō christus fuit cum discipulis suis in nauicula ad transmigrandū: et orta est tēpestas magna in mari: p quā tēpestatem designat magna tēptatio huius secli: Sic etiā paulus apl's i epl'a hac docet nos quō debeam⁹ transmigrare/ ꝛ tēptatiōes vincere p ꝟtutes q̄s enūerat in epistola hodierna dicēs: (Nemini quicq̄ debeatis/ nisi vt inuicē diligatis: qui em̄ diligit ꝓximū/ legem impleuit) Ly. om-

nia em̄ mādata decalogi ordināt ad actū dilige̅di: q: p̄cepta p̄m: tabule ordinant ad dilige̅dū deū: ꝛ p̄cepta scd̄e tabule ordināt ad dilige̅dū pximū: ꝛ ita i dilectione iplet lex (nō adulterab̄) Hor. hic phibet nocumētū pximi in psona sibi cōiūcta (nō occides) in q̄ phibet nocumentū pximi in ppria psona (n̄ furaberis) in q̄ phibet nocumentū pximi in reb⁹ tpalib⁹ (nec falsum testimoniū dices) in q̄ phibet nocumentū pximi in verbo (nō cōcupisces vxorem vel rem pximi tui: ꝛ si qd̄ est aliud mādatum in hoc v̄bo instauratur) .i. implet (diliges proximū tuū sicut teipsum) Hor. sic debes diligere sicut teipsum in bono ꝛ nō in malo. Tho. sic q̄ nihil illicitū pximo cōmittas (dilectio pximi malum non operatur) .i. cauet inferre malū pximo (plenitudo ergo legis est dilectio) Tho. id est per dilectionem lex impletur.

verbo instauratur: Diliges pximū tuum sicut teip̄m. Dilectio pximi malū nō operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio.

Dn̄ica quarta post octauas Epiphanie. Col. III.

Induite vos ergo sic̄ electi dei sancti ꝛ dilecti viscera misericordie: benignitatē: hūilitatē: modestiā: patientiā: supportātes inuicē ꝛ donantes vobismetipis si q̄s aduersus aliquē habet q̄relā: sic̄ ꝛ dn̄s donauit vobis: ita ꝛ vos. Sup omnia aūt hec charitatē habete: qd̄ est vinculū pfectionis: ꝛ pax xp̄i exultet in cordibus v̄ris: in qua ꝛ vocati estis

torū pceptionē (ꝛ dilecti) p augmētū gr̄e (viscera misericordie) Ly. q̄tū ad pietatē effectū (benignitatē) q̄tū ad ei⁹ affectū (humilitatē) q̄ est v̄tutū custodia ꝛ fundamētū (modestiā) bn̄ vtēdo p̄spis (patiētiā) bene habēdo se in aduersis (importātes inuicē) in infirmitatib⁹ ꝛ defectibus (ꝛ donātes vobismetipis) Lyra: offensas remittendo: qd̄ est necessitatis (si q̄s aduersus aliquē habet q̄relā) .i. q̄rele materiam) sic̄ et dn̄s do. vo.) .i. ita pure et ītegre (ita vos) inuicē remittite pctā (Sup oia aūt hec charitatē habete) q̄ est maior ceteris v̄tutib⁹ (qd̄ est vinculum pfectionis) Hor. q: oia q̄ ad pfectionem pertinēt simul ligat (et pax xp̄i) Ly. data ꝛ cōmēdata a xp̄o (exultet) id ē sit causa exultatiōis (in cordib⁹ v̄ris in q̄ ꝛ vocati estis in vno corpore) .s. eccl'ie sub capite xp̄o. Hor. Om̄es em̄ vnū corp⁹ sumus in xp̄o (ꝛ grati estote) .s. deo datori de tanto bn̄ficio (verbū xp̄i) id ē doctrina euangelij: que specialiter verbū christi est: quia de eius ore processit (habitet in vobis) sc̄ӡ p iugem eius meditationē (abūdanter) .i. nō solum ad vestrā / sӡ ad alioꝝ edificationē (in omni sapia) .i. in oi scripturarū intelligētia: vt omniū scripturarū intelligentiā ꝛ intellectum habeatis (docentes) .s. ignaros (ꝛ commonentes) .s. pigros (vosmetipsos) id est vnus alium vos mutuo ad diuinas laudes excitādo: ꝛ h̄ (i psalmis / hymnis / et cāticis spūalibus) Hor. de eternis bo-

Induite vos ḡ sicut electi dei et sancti ꝛc. Ante initiū illius ep̄le scribit sanctus Paulus dicēs: Nolite mētiri inuicē / expoliantes vos veterē hominē cū actib⁹ suis: et induētes nouū hominē q̄ renouatur i agnitiōe dei s̄m imaginē eius q̄ creauit eū. Tunc sequitur post hoc ep̄la hodierna: quā scripsit Colossensibus. Et Colossenses nominātur a ciuitate Colossis (Frēs Induite vos) sc̄ӡ veste spirituali (sicut electi dei) per fidem (sancti) p spem (et dilecti) p charitatem. Uel sic (electi dei) Ly. p eternā p̄destinationē (sancti) p sacramē-

nis agentib⁹/et celestē iocunditatē ostendentibus(in gratia) Hor.i. cōsideratione bñficiorū dei erga vos(cātātes in cordibus vr̄is) Hor.i.non tm̄ labijs:sicut illi de quib⁹ dicit Esa.xxix. Pplus hic labijs me honorat/ cor aūt eorū lōge ē a me (dño) id ē ad honorē dñi in xp̄o iesu dño nostro.

in vno corpore: et grati estote. Verbū xp̄i habitet in vob abūdanter in om̄i sapiētia docētes et cōmonētes vosmetipsos in psalmis:hymnis et cāticis spiritualibus: in gratia cātantes in cordibus vestris dño.

Dñica in septuage.I.Corl.IX

Nescitis q̄ hi q̄ in stadio currūt:om̄es quidē currūt:sed vn⁹ accipit brauiū: Sic currite vt cōprehendatis. Om̄is em̄ q̄ in agone cōtēdit:ab om̄ib⁹ se abstinet: et illi q̄dē vt corruptibilē coronā accipiāt: nos autē incorruptā. Ego igit̄ sic curro nō q̄si in incertum: sic pugno nō q̄si aerē verberās:Sz castigo corp⁹ meū: et in seruitutē redigo : ne forte cum alijs pre-

Nescitis q̄ hi q̄ in stadio currunt etc. Vñ initiū huius ep̄le scribit sanctus Pau.di.Fact⁹ sum infirm⁹ infirmis/vt īfirmos lucrifacerem: Om̄ia autē facio propter euāgeliū/ vt particeps eius efficiar. Tūc sequit̄ epistola(Nescitis q̄ hi q̄ in stadio currunt) Vbi notandū: tp̄s qd̄ hodie eccl̄ia incipit/ē tp̄s deuotionis et pn̄ie. In signum hui⁹ scā mr̄ eccl̄ia in hoc sacro tp̄e/in cantu et lectionib⁹ in matutinis nob insinuat/ q̄ a deo sum⁹ elōgati: et spūalib⁹ bonis spoliati propter inobedientiā Ade et eue. Vñ epistola et euangeli ñin hoc cōcordāt/q̄ depauperati sumus:tunc sctūs Mattheus in euangelio hodierno inuitat nos ad laborādū in vinea dñi vt ditemur: et q̄ etiā a deo elongati sumus : tūc sanctus Paulus in ep̄la hodierna proponit nobis cursum : vt ad brauiū diuine visionis redeamus dicēs: (Fratres: Nescitis/ q̄ hi q̄ in stadio currunt: om̄es q̄dē currūt) q̄ oēs hoies ad beatitudinē nitunt̄ peruenire / quocunq̄ diuerso tramite incedunt : vt dicit Boetius de consolatione phi.lib.iij.prosa.ij. (sed vnus accipit brauiū) .i. premiū cursus. Notandū/ q̄ stadiū est spaciū in quo pedites currūt : qd̄ Hercules dicit̄ statuisse. Perficiūt aūt vnū stadiū .cxxv.passus. Et stadiū dr̄ a stando : q̄ Hercules tot passus currebat: et postea stabat et respirabat . In fine hui⁹ spacij ponebatur aliq̄d qd̄ erat premiū cursus : vt equ⁹ vel purpure⁹ pann⁹: et h̄ dr̄ brauium. Et lz oēs in h̄ stadio currerēt/ vn⁹ tm̄ sol⁹ accipiebat hoc brauiū.s.q̄ citius p̄ueniebat . Sic in cursu spūali vnus tm̄.s.p̄seuerans accipit brauium : q̄ q̄ p̄seuerauerit vsq̄ in finē/ h̄ saluus erit(sic currite) .s.p bōa op̄a (vt cōprehēdatis) scz brauiū eternuz (Om̄is em̄ q̄ in agone) .i.īpugna(cōtendit)cū aduersario(ab om̄ib⁹ se abstinet) scz q̄ impediūt ipsum p̄ assecutione victorie. (Et illi q̄dē vt corruptibilem coronā accipiāt:nos aūt incorruptā) Ly.q.d.si hoc faciunt p̄ tp̄ali precio: multo magis debem⁹ hoc facere p̄ eterno premio:abstinendo ab om̄ib⁹ impedimētis nr̄e salutis/exercitādo nos in om̄ib⁹ promotiuis (Ego igit̄ sic curro) Hor.Bonū op̄ando (nō q̄si in incertū) Ly.q̄ sanctus paulus certus erat de btitudine futura p̄ reuelationē diuinā(sic pugno)scz cōtra temptationes (nō quasi aerē verberās) .i.non inaniter sicut ille qui aerem p̄cutit p̄ hoste(sed castigo corpus meū) Hor.i.mot⁹ carnis illicitos reprimo(et in seruitutē redigo) .s.p̄ op̄ationez boni(ne forte cū alijs p̄dicauerim) Ly.s.inducēdo eos ad op̄a

pfectionis (ipse reprobus efficiar) Hor. i. a deo reprobat⁹: qđ turpe esset (Nolo em̄ vos ignorare frēs) Ly. sʒ diligēter attendere (qm̄ prēs nr̄i om̄es) tā boni q̄ mali (sub nube fuerūt) scʒ eos protegente ab estu de die in diē.

Exod. xiij. (ꝛ oēs mare transierūt: ꝛ oēs in Moyse baptizati sūt in nube ꝛ in mari) Ly. i. signū baptismat; receperūt: qꝛ trāsit⁹ ste mar; ꝛ ꝓtectio nub figura fuit baptismatis (Et oēs eādē escā spiritalē manducauerunt) Ly. i. māna: q̄ dicitur esca spiritalis: qꝛ nō virtute nature / sʒ ꝟtute diuine potentie fuit data de celo. Et etiā fuit figura eucharistie / q̄ spūalē hoīeʒ nutrit (et oēs eūdē potū spiritalem biberunt) scʒ aquam de petra eductam virtute diuina / qn̄ Moyses bis pcussit petraʒ. Exod. xvij. (Bibebāt autē de spiritali) .i. potū datū ꝟtute xp̄i: q̄ figurabat aquā grē p xp̄m dandā (cōsequēte eos petra) Hor. aque vbiqꝫ seq̄bant eos (Petra aūt erat xp̄s) Uincen. nō in re / sed in figura. De ista petra fluxit sanguis et aqua p apertionē lateris christi in die parasceues.

Libēter suffertis insipiētes cū sitis ꝛc. Ante initiū illi⁹ eple scribit sanctus Pau. di. Ipse em̄ sathanas transfigurat se in angelū lucis. Nō est g̃ magnū / si ministri ei⁹ trāsfigurent velut ministri iusticie. Tūc sequit epl'a hodierna. Et p̄sens epl'a et euan. hodiernū in h̄ cōcordāt: qꝛ euāgeliū dic̄ de seminatore q̄ exijt seminare semē suū: sic etiā epl'a dic̄ de p̄dicatore scʒ sctō Pau. q̄ semē verbi dei seminauit

dicauerim ip̄e reprob⁹ efficiar. Nolo em̄ vos igrare frēs: qm̄ p̄res nr̄i oēs sub nube fuerūt ꝛ oēs mare trāsiert: ꝛ oēs ī moyse baptizati sūt ī nube et ī mari: Et oēs eādē escā spiritalē manducauerunt: ꝛ oēs eundē potū spiritalē biberūt. Bibebāt aūt de spiritali cōseq̄nte eos petra: petra autem erat christus.

Dñica in sexage. II. Cor. XI.

Libenter suffertis insipiētes: cū sitis ipsi sapientes. Sustinetis em̄ si quis vos in seruitutem redigit: si q̄s deuorat: si quis accipit: si quis extollit: si q̄s ī faciē vos cedit.

p totū mūdū: Sicut pʒ in collecta de sancto Paulo: De⁹ q̄ vniuersum mūdū beati pauli p̄dicatiōe docuisti: da nobis q̄s ut cui⁹ natalicia colim⁹: eius apud te patrocinia sentiamus (Frēs: libēter suffertis insipiētes ꝛc̄.) Pro intellectu illi⁹ eple notādū est / q̄ tpe aploꝝ erāt q̄dā pseudo apostoli: q̄ gl'iabant et iactabāt se esse iudeos natiōe ꝛ d̄ semine Abrae descendisse. Et hoc faciebant / vt p h̄ in maiori auctoritate haberent: ꝛ coꝝ false doctrine mag; crederet: ꝛ laborabāt Corinthios a libertate euāgelij reducere ad obseruantiā legis mosayce. et ipsi corinthij sufferebāt eos / et eis bn̄faciebāt: et eos aplo p̄ferebāt: minus reputātes apostolum q̄ illos. Et de h̄ apl'us eos reprehēdit in hac epl'a: ꝛ ondit quō habeat maiorē materiaʒ gl'iandi q̄ isti si expediat. Et in p̄senti epl'a enumerat apl's plurima martyria sua ꝛ bn̄ficia et op̄a bona facta p vtilitate eccl'ie: Et etiā enumerat plurima q̄ passus est p fide et p noīe Jesu xp̄i: ꝛ hoc apl's faciebat: vt illoꝝ pseudo apostoloꝝ falsitatē repelleret / ꝛ maiorem fructū faceret ad dei laudē / ꝛ fideliū salutē: ꝓpter qđ sua gloriatio erat virtuosa: illoꝝ aūt vitiosa. Un̄ dicit (frēs) Uin. i. vos frēs corinthij (libēter suffertis) .i. sustinetis patienter (insipiētes) .i. falsos apl'os de falsis false gloriātes / qđ ꝓprīū est insipientiū (cū sitis ipsi) .i. esse debeatis (sapientes) q̄ talibus falsis apl'is et seductoribus non creditis (sustinetis em̄ si q̄s) Ly. pseudo apostolorum (vos) scʒ

Scd̄m ig̊bilitatez dico: q̄si nos infirmi fuerim⁹ in hac p̱te. In q̊ quis audet: i insipiētia dico: audeo ⁊ ego. Hebrei sūt: ⁊ ego Israelite sunt: et ego. Semē abrae sunt: et ego. Ministri xp̄i sunt: ⁊ ego. Ut min⁹ sapiēs dico pl⁹ ego: In laborib⁹ p̄limis i carcerib⁹ abūdāti⁹: i plagi̅ supra modū: i mortib⁹ freq̄nter. A iudeis q̊nquies q̄dragenas vna min⁹ accepi: Ter virgi̅ cesus sum: sel' lapidat⁹ sum: Ter

a libertate xp̄i ⁊ euāgelij (in fuitutē redigit) .i. in obseruātiā legis: volebāt enim eos subijcere fuituti legis dicētes/debere fuare legalia cū euāgelio (si q̊s deuorat) Ly. q̄z de bonis corinthioꝝ laute viuebant (si q̊s accipit) bona vr̄a: decipiēdo vos falsis et mēdacib⁹ xbis (si q̊s extollit̄) q̄z pseudo ap̄li iactabāt se sup̱ Corinthios/ dicētes se filios abrae Corinthios aūt filios gentiliū idolatrie deditoꝝ incircūcisorū (si q̊s vos in faciē cedit) Glo. idest i p̄ntia vos vituꝑat/ iꝓperādo scꝫ vobis gen⁹/ q̄ sitis gentiles. Unde Amb. In faciē ceditur cui iniuria irrogatur (s̄m ignobilitatē dico) Hor. quā vob obijciūt q̊dā iudei de semine Abrae se iactātes: ⁊ vos spernētes tāq̄ ignobiles sitis (q̄si nos infirmi fuerimus in hac parte) .i. impotētes gloriari d̄ gener̄ nobilitate: sed nō sumus (in quo quis audet in insipiētia dico) Hor. q̄z insipientiam: estimant seip̄m iactare ⁊ laudare (audeo ⁊ ego) id ē audere possum ⁊ ego (Hebrei sunt) Ly. i. d̄ ligua ⁊ natiōe hebraica gloriant̄ (⁊ ego) scꝫ suꝫ sic̄ ⁊ ip̄i sunt (Israelite sunt) id est gloriant̄/ q̄ d̄ patriarcha iacob descēderit (⁊ ego) sil̄r (semen abrae sunt) Ly. cui⁹ semini facte sunt repromissiones (⁊ ego) scꝫ suꝫ de eodē genere: ⁊ i͂o d̄ oībus istis possuꝫ gloriari (ministri xp̄i sunt) id est dicunt se esse ministros xp̄i (et ego) scꝫ sum sil̄r (vt min⁹ sapiens dico) q̄z nō est hoīs sapiētis seip̄m laudare: ⁊ per hoc ostendit se coactū in laudē suā prorupisse (pl⁹ ego) scꝫ sum minister xp̄i q̄ ipsi: h̄ p̱tꝫ ex eo/ q̄ plura passus sum ꝓpt̄ ministeriū xp̄i. Tūc enumerat di. (in laborib⁹ p̄limis) q̄ ipsi (in carce. abūdātius) Ly. ꝓpter predicationē euangelij (in plagis supra modū) .i. vltra mensurā alioꝝ (in mortib⁹ freq̄nt̄) .i. i p̱icul̄ mortis fui (A iudeis q̊nq̄es) .i. q̊nq̄ vicibus (q̄dragenas (scꝫ p̱cussiōes vl̄ plagas (vna min⁹) h̄ ē. xxxix. accepi) p̄ceptū enī erat in lege Deut̄. xxv. Si euꝫ qui peccauerat dignū viderēt plagis ꝓsternerent eū añ se/ ⁊ corā se facerēt xberari: ⁊ ꝓ mensura pc̄ti erat ⁊ modus plagarum: ita dūtaxat vt q̄dragenariū numerū non excederēt. Ne igit̄ imisericordes viderent̄/ subtrahebāt min⁹ q̊ poterāt/ scꝫ vnā plagā (ter virgis cesus sum) scꝫ hoc a gentilib⁹ passus ē (sel' lapidat⁹ suꝫ) a iudeis. Act. xiiij. lapidātes paulū traxerūt euꝫ extra ciuitatē estimātes eū mortuū eē (ter naufragiū feci) .i. p̱tuli (nocte ⁊ die i ꝓfundū ma. fui) Ly. s. ad diuersas p̱tes terre ⁊ insulas nauigādo ꝓpter p̄dicationē euāgelij. Alij exponūt dicētes: q̄ naufragium passus stetit sub aq̄ p̱ diē ⁊ noctez virtute dei ip̄m ꝓtegēte (i itine. sepe) ꝓpt̄ p̄dicationē euāgelij (p̱icul̄ fluminū) Ly. in hyeme inundātiū: et sic sunt magna p̱icula in trāsitu aquarū (p̱iculis latronū) diabolo eos cōcitāte ꝯ Paulū: vt p̄dicatio verbi dei ⁊ salus aīarū ipediret̄ (p̱icul̄ ex gn̄e) sup. meo. i. a iudeis volentib⁹ paulū occidere ideo/ q̄z lege eoꝝ deserta ad xp̄m se ꝯuertit (p̱icu. ex gē.) Ly. i. ex gentilibus mortē ei⁹ q̄rētibus: q̄z ꝯ idolatriā p̄dicabat: ⁊ sic nec inter suos/ nec int̄ alienos securus fuerat (p̱icu. i ciui.) Ly. sup. cōmotis ꝯ me (p̱icul̄ in solitu.) Ly. i. a bestijs occurrētib⁹ (p̱icul̄ in mari) a pirat̄ ⁊ naufragis (p̱icul̄ i falsis frīb⁹) Ly. qd̄ ē periculosius: quia nulla pest̄ efficacior ad nocendum q̄ familiaris inimicus (in labore) supple manuali (⁊ erumna) .i. in pau

pertate (in vigilijs multis) ꝓpter laborē manualē ⁊ etiā oratlonē (in fame ⁊ siti: in. ieiunijs multis: i frigore ⁊ nuditate) q꞉ nō habebāt qn̄qꝫ sufficiētem victū et amictū (p̄ter illa ⁊c̄.) Ly. p̄ter illa mala iam enumerata q̄ me exterius affligūt / sunt alia q̄ affligūt me iterius scꝫ (instātia mea quotidiana) Hor. q̄ nec vna hora remittitur (sollicitudo oīm eccl'iarū) Ly. incūbebat em̄ sibi q̄tidie regimen ecclesiaruꝫ in magna affectione mētis: ideo subdit (Quis infirmat) Ly. in fide ⁊ moribus (⁊ ego nō infirmor?) dolens de malo eius. q. d. nullus (quis scandalizat) Ly. scꝫ ruens in peccatum exemplo alterius (⁊ ego nō vror?) p cōpassionē. q. d. nullꝰ (Si) pro quia (gloriari oportet) q꞉ oportebat Paulū sic facere / ad repellendā iactantiā ⁊ supbiam pseudo aplorum (que infirmitatis mee sunt) Ly. i. que pertinent ad infirmitatē meaꝫ (gloriabor) hoc dicit cōtra falsos apostolos / qui de nobilitate generis gloriabant: (deꝰ ⁊ pater dn̄i nostri iesu xp̄i scit / qui est bn̄dictus in secula / ꝙ nō mentior) Nūc hic psequēter enumerat mala que euasit. Dum enim pergeret Damascū ad psequendū christianos: miraculose fuit conuersus: ⁊ postmoduꝫ intrauit synagogā: ⁊ cōfundebat iudeos q̄ habitabant Damasci. Propter qd̄ suaserūt p̄posito ciuitatis vt caperet et occideretur: vt habet Act. ix. ergo dicit (p̄positus gentis arethe regis custodiebat ciuitatē Damascenoꝝ) i. custodire fecit per homines armatos (vt me cōphēderent) Ly. vt traderent iudeis ad occidendum (⁊ per fenestram in sporta dimissus sum per murum) scꝫ a xp̄ianis (⁊ sic effugi manus eiꝰ (Si) pro q꞉ (gloriari oportet) me cōmēdādo ꝓpter pseudo apostolos (nō expedit q̄dē) ꝓpter me / licet expediat ꝓpter vr̄am vtilitatē (veniā aūt ad visiōes ⁊ reuelatiōes dn̄i. Scio hominem) Hor. de se tanq̄ de alio loquit in sui cōmēdatiōe / vt vitet iactātiā (in xp̄o) manētē p grām ⁊ sibi vnitū p fidē ⁊ charitatē (ante ānos q̄ttuordeci) tot em̄ anni fuerunt inter visionem ⁊ narrationē. Ex quo apparet eū hoc enarrare n̄ ex iactātia / sꝫ ex necessitate ꝓpter vtilitatē (siue in corpe) Hor. scꝫ manente aīa (siue extra corpꝰ) assumpta: (nescio: deus scit: raptum hmōi vsqꝫ ad tertiū celū) id ē empyreū. Credit raptꝰ iste fuisse in sua ꝯuersiōe qn̄ fuerat tribꝰ diebꝰ et tribꝰ noctibꝰ nec comedens nec bibēs (⁊ scio hmōi hominem siue in corpe siue extra corpꝰ / nescio: deus scit: qm̄ raptus est in paradisum) Glo. in eā trāquillitatē qua fruunt illi qui sunt in celesti hierusaleꝫ (⁊ audiuit) i. pcepit (arcana verba) de dei essentia (que nō licet) id est nō est possibile (homini loqui) id est vbis explicari (ꝓ hmōi) scꝫ visionibus (gloriabor) ⁊ recte (ꝓ me autē nihil) Ly. id est a me nullā habeo materiaꝫ gloriādi (nisi in infirmitatibꝰ meis) id est i tribulatiōibꝰ meis quas patior / que sunt glīe acquirēde (Nā ⁊ si voluero gloriari) Ly. de donis mihi a deo datis (nō ero insipiēs) q꞉ hoc nō facio inaniter ⁊ sine cā (veritatē em̄ dicā. parco aūt) Ly. i. parce me laudo (ne quis existimet me) i. gloriari ianiter (supra id qd̄ videt in me) i. in conuersatiōe mea (aut audiat aliquid de me) id est i doctrina mea. Multa enim dona dei latebant in apostolo / que non manifestabat nisi prout et q̄tum ad dei gloriam et fidelium saluteꝫ expediebat (⁊ ne magnitudo reuelationum) Ly. diuinarū (extollat me) in supbiaꝫ (datꝰ est mihi stimulus carnis mee) Hor. id est tēptatio libidinis (angelus sathane) i. angelus malignus.

naufragiū feci: nocte ac die i pfundo maris fui: in itineribꝰ sepe picul' fluminū: piculis latronuꝫ: piculis ex genere: picul' ex gētibꝰ: piculis in ciuitate: piculis i solitudine: piculis in mari: piculis i falsis fratribꝰ: i labore ⁊ erūna: i vigilijs m'tis: i fame ⁊ siti: in ieiunijs m'tis: in frigore ⁊ nuditate. Preter illa q̄

missus a sathana ad meā subuersionē(q̄ me colaphizet) .i. me affligat (ꝓpter qd ter dn̄z rogaui vt discederet a me: ꝛ dixit mihi: sufficit tibi grā mea) Ly. q. d. nō ē tibi necessariū vel vtile/ ꝙ a te discedat tēptatio carnis (Nā ꝟtus in infirmitate perficit) Hor. q2 dū certat et vincit/ roboratur ꝛ augetur (libēter ergo gloriabor in infirmitatibus meis) Hor. nō in vna tm̄ ſ3 pluribus (vt inhabitet in me ꝟtus xp̄i) .i. grā in me cōsūmetur et pficiatur.

SI linguis ꝛc. Ān initiū illi9 eple scribit sctūs Pau. di. Si quid patitur vnū mēbrū: cōpatiuntur oia mēbra: si gliatur vnū mēbrū/ cōgaudēt oia mēbra. Tūc sequitur epl'a ho. (Frēs si linguis hoim loqr) Apostolus in hac epl'a maxime commendat charitatē dei ꝛ proximi. Ān epl'a et euangeliuz cōcordāt: q2 euāgeliū dicit de passiōe xp̄i quō est traditus/ illusus/ cōsputus/ flagellat9/ crucifixus: in qb9 omnibus nobis ostendit suam maximā charitatē. Joh. xv. Maiorē hac charitatē nemo habet q̄ vt aiam suā ponat quis pro amicis suis. Silr in epl'a hodierna apostolus Paulus ostendit nobis vtilitatem charitatis dicēs (Si linguis hoim loqr) Hor. i. omniū hominū per dona linguaꝝ (et angeloꝝ) .s. qd plus est (charitatē autem nō habeā/ fact9 sum velut es sonās) sc3 alijs pulsēs ꝛ seipm̄ destruēs (aut cymbalū tinniens) .s. alios delectās ꝛ seipm cōsummās (Et si habuero oēm ꝓphetiā) Hor. qua occulta diuina manifestantur ꝛ reuelantur (et nouerim mysteria oīa) id est occulta veteris et noui testamenti (et omnē scientiā) sc3 diuinā et humanā (ꝛ si habuero oēm fidem) .s. tam perfectam (ita vt montes trāsferā) virtute fidei de loco ad locum (charitatē3 aūt non habuero: nihil sum) Ly. q̄tū ad esse grē (ꝛ si distribuero) Hor. id est pluribus diuisero (in cibos paupeꝝ) nō in cōuiuia diuitum (oēs facultates meas) nō alienas (et si tradidero corpus meum) Hor. volūtarie ad martyrium (ita vt ardeā) .i. cōburar: sicut et btūs Laurenti9: qd est accerbissimū martyriuz (charitatē aūt nō habuero: nihil mihi prodest) ad vitam eternā (Charitas patiens est) Ly. i. facit patientē in malis sustinendis (benigna est) .i. facit benignū in bonis opandis (charitas nō emulatur) .i. nō inuidet (nō agit perperā) .i. puerse/ sc3 impediēdo bona ne fiāt (nō inflatur) cōtra ꝓximū: etiā si prospere succedat sibi (nō ē ambitiosa) .i. alijs nō vult preponi (non querit q̄ sua sunt) tm̄/ sed etiā que alioꝝ sunt/ procurat (nō irritatur) Hor. i. nō prouocatur ad irā vel vindictā3 ꝓpter iniurias sibi illatas (non co-

extrinsec9 sunt instātia mea q̄tidiana sollicitudo oīm eccliaꝝ. Quis infirmatur ꝛ ego nō ifirmor? q̄s scandalizatur et ego nō vror? Si gl'iari oportet: q̄ infirmitatis mee sunt gl'iabor. De9 ꝛ pr̄ dn̄i nostri iesu christi scit: q̄ est bn̄dictus in secula: ꝙ nō mentior.

Dominica in Quinquagesima. I. Cori. XIII.

Si linguis hominū loquar ꝛ angeloꝝ: charitatē autē nō habeā: factus sum velut es sonās aut cymbalum tinniēs. Et si habuero ꝓphetiā ꝛ nouerim mysteria oīa: ꝛ oēm sciam: et si habuero omnē fidē ita vt mōtes trāsferā: charitatē aūt nō habuero: nihil su3. Et si distribuero ī cibos paupeꝝ oēs facultates meas: ꝛ si tradidero corp9 meū ita vt ardeā: charitatē āt nō habuero: nihil mihi ꝓdest. Charitas patiēs est: be-

gitat malũ).i.nõ pmittit hoiem cogitare qualiter pficiat malũ in ope (non gaudet sup iniqtate) Hor.sed pot⁹ dolet si videt aliquē peccare (cõgaudet aũt veritati).i. verbis verita: is (oia suffert) Ly. infirmitates primi supando (oia credit) sc3 que diuinitus sunt tradita (omnia sperat).i.diuinit⁹ promissa (oia sustinet) Ly. per lõganimitatem patiēter expectãdo promissa (charitas nũq̃ excidit) nec in h̃ seculo/nec in futuro: s3 pot⁹ augmentabitur. (Siue prophetie) sc3 futurorum (euacuabunt) i futuro: qz oia erũt p̄sentia (siue lingue cessabũt) sc3 i futuro: qñ nõ erũt diuerse lingue sicut iã: s3 oẽs vna z eadē lingua laudabũt deũ (siue scia) sc3 acq̃sita (destruet) q̃tũ ad actũ ratiocinãdi (Ex pte em̃ cognoscim⁹) Hor.id est impfecte cognoscim⁹ deũ/ ppt impfectionē itellect⁹/ et tenebrositatē p̄sentis status (et ex pte phetam⁹).i. imperfecte futura p̄dicim⁹. (Cũ autē venerit qd̃ pfectu3 est).i.futura beatitudo (euacuabitur quod ex parte est) id est qd̃ imperfectum est: scilicet scientia/ prophetia/ et fides. Et iam dicta apostolus declarat per simile de statu puerili imperfecto: qui cessat adueniente statu virili perfecto. Ergo dicit

(Cum essem puulus) sc3 etate (loquebar vt puulus) impfecte more pueri balbutientis: (sapiebã vt puulus).i.res humanas (cogitabã vt puulus) sc3 vana et inutilia (qñ aũt fact⁹ sũ vir) Hor.pfecte etatis (euacuaui ea q̃ sunt puuli.) Vi. sc3 in loq̃ndo/ cogitãdo/ sapiẽdo. (Videmus nunc).i.in p̄nti deũ (p speculũ in enigmate).i. obscure: hoc est p creaturas: qz i magnitudine potentiã: in pulchritudine sapientiam: in vtilitate bonitatē (tũc aũt) id est in futura beatitudine (facie ad faciē) Ly.i.clare z nude videbim⁹ diuinã essentiã (nunc cognosco) sc3 deu3 (ex parte) id est imperfecte z obscure (tũc autē).i.in futuro (cognoscã) pfecte z p̄sentialiter deũ (sicut z cognitus sum) id est precisus cognoscere: (nunc aute3) id est in tēpore vite (manet fides) in rationali (spes) in irascibili (z charitas) in cõcupiscibili (tria hec: Maior aute3 horũ est charitas) Hor. quia ceteris decedentius pmanebit.

nigna ē. Charitas nõ emulat: nõ agit perperã: nõ inflat: nõ ē ambitiosa: nõ querit q̃ sua sũt: nõ irritat: nõ cogitat malũ: nõ gaudet sup iniquitate: cõgaudet aũt veritati. Oia suffert: oia credit: oia sperat: oia sustinet. Charitas nũq̃ excidit: siue prophetie euacuabũt: siue lingue cessabũt: siue scientia destruet. Ex parte em̃ cognoscim⁹: z ex pte prophetam⁹. Cũ aũt venerit qd̃ pfectũ est: euacuabit qd̃ ex parte est. Cũ essem paruulus: loq̃bar vt paruulus: sapieba3 vt puulus: cogitabã vt puul⁹: Qñ aũt fact⁹ su3 vir: euacuaui que erãt paruuli. Videm⁹ nũc p speculũ in enigmate: tũc autē facie ad faciē: Nunc cognosco ex parte: tũc aũt cognoscã sicẽ z cognitus sum. Nũc aũt manet fides: spes: charitas tria hec: maior autē horũ est charitas.

Dñica p̄ma in.xl. II. Cor. VI.

Hortamur vos ne in uacuum gratiã dei recipiatis.

¶ Postilla.

Hortamur vos ne inuacuũ gratiam dei recipiatis zc. Ante initium ill⁹ ep̄le scribit sctũs Pau. dicens: Oẽs nos manifestari oportet ante tribunal xp̄i: vt referat vnusquisq̃ propria corpis/ prout

gessit siue bonū siue malū. Tunc postmodū sequit epl'a hodier. Et ī pn̄ti epl'a hortat nos apl's ad gr̄e habite exercitationē dī. (Fr̄es hortamur vos) Uin. admonitione charitatiua inducendo (ne inuacuum gratiā dei recipiatis) Uincē. gratia inuacuū recipitur / qn̄ homo post peccatoꝝ dimissionē nō se exercet in bonis opib⁹ (Ait eī) dn̄s Esa. xlix. (tpe accepto) Ly. i. tempore noue leg: qđ est tēpus gr̄e (exaudiui te) scʒ orantē ꝓ pctis (ꝛ in die salutis) in q̄ pōt homo salutē suā opari (audiui te) Lyra scʒ opa tua pficiendo (Ecce nūc tempus acceptabile.) Uin. i. ad merēdū (ecce nūc dies salutis) quantū ad premiū cōsequēdū: qꝛ nūc statim post obitum salus datur fidelibus: sed in veteri testamento differebat. Uñ Luc. xxiij. Hodie mecū eris ī paradiso (nemini dātes vllā offensionē) Gor. i. neminē verbo vel facto scandalizantes (vt nō) scʒ per vos (vituperet ministeriū nostrum) Ly. qꝛ mala subditoꝝ redundant in vituperiū prelatoꝝ (sʒ in omnibus exhibeamus nos sicut dei ministros) scʒ ipi christo nos conformādo q̄tum possumus (in multa patientia) Gor. s. cordis / oris / ꝛ operis (in tribulatiōibus) scʒ multiplicibus (in necessitatibus) scʒ victus et vestitus (in angustijs) . i. curis (in plagis) id est in verberibus corporis (in carceribus) Ly. ne possumus ad pdicādū discur

Ait em̄: Tpe accepto exaudiui te: ꝛ in die salutis audiui te. Ecce nūc tēpus acceptabile: Ecce nūc dies salutis. Nemini dantes vllā offensionē: vt nō vituperet ministeriū nostruʒ: sed in om̄ib⁹ exhibeam⁹ nosmetipos sicut dei ministros: ī multa patientia: in tribulationib⁹: in necessitatibus: in angustijs: ī plagis: in carcerib⁹: in seditiōib⁹: in laborib⁹: ī vigilijs: ī ieiunijs: in castitate: in sciētia: ī longanimitate: in suauitate in spūsctō: in charitate nō ficta: in ṽbo veritatis: in virtute dei: Per arma iusticie a dextri et a sinistri: per gloriā et ignobilitatē: p infamiam et bonā famā: vt seductores ꝛ veraces: sic̄ q̄ ignoti ꝛ cogniti: Quasi moriētes ꝛ ecce viuim⁹: vt castigati ꝛ nō mortificati. Quasi tristes: semp autē

rere (in seditionibus) . s. cōmonitiōib⁹ populi cōtra me (in laboribus) scʒ manuuʒ (in vigilijs / in ieiunijs / in castitate) . s. mētis ꝛ corporis (in scientia) scripturarum (in longanimitate) scʒ expectatione pmij (ī suauitate: in spū sancto) Ly. q̄ facit hoiem dulcē ꝛ suauem ꝓximo verbo ꝛ facto: (ī charitate nō ficta) id ē nō simulata: ꝯtra hypocritas (in verbo veritatis) scʒ loq̄ndo cuʒ proximo (in ṽtute dei) . i. ī deo nō in nobis sperādo et cōfidendo (p arma iusticie) id est opa iusticie nos ꝓtegētia (a dextris) Ly. i. ne in prosperis per superbiam eleuentur (ꝛ a sinistris) id ē ne in aduersis deijciant (p gloriam et ignobilitatem) Ly. aliqn̄ apli reputati fuert gloriosi: econuerso aliquando incarcerati fuerunt: vt viles et abiecti: sicut patet in legendis apostolorum ꝛ aliorum sanctorum (p infamiam ꝛ bonaʒ famam) Ly. quia ab aliquibus dicebantur seductores: Ab alijs ṽo dicebantur apostoli veritatis predicatores (vt seductores) scilicet reputati in estimatiōe malorum hominum: quia christus qui est veritas / dictus est seductor. Matth. xxvij. (et veraces) apud deum (sicut qui ignoti) Lyra: id est reprobati et mali (quasi morientes) id est periculis mortis expositi (et ecce viuimus) scilicet deo per fidē et gratiam (vt castigati) Gorra: flagellis et pressuris: vt cessaremus a predica-

tione (et nō mortificati) .s. desistēdo a pdicatiōe / vl' moriēdo corpalit' (q̄si tristes) sc3 reputati (semp aūt gaudētes) veraciter in dño (sicut egētes) id est mendici et paupes (multos aūt locupletātes) sc3 diuitijs spūalib9 (tāq̄ nihil habentes) Ly. sc3 apl'i qui ppter xp̄m oīa tpalia reliq̄runt (et oīa possidētes) sc3 non solū spūalia / s3 etiā temporalia: quia timentibus deum nihil est difficile.

gaudētes: sicut egētes: mltos aūt locupletātes: tāq̄ nihil habentes et omnia possidentes.

Dñica. II. i q̄drage. Thess. IIII

Rogam9 vos et obsecram9 in domino iesu vt queadmodū accepistis a nobis quō vos oporteat ambulare et placere deo: sic et ābuletis vt abundetis magis. Scitis em̄ q̄ p̄cepta dederim vobis p dñm iesum. Hec ē em̄ volūtas dei scti ficatio vr̄a: vt abstineatis vos a fornicatiōe: vt sciat vnusquisq̄ vr̄m suū vas possidere i sctificatiōe et honore: nō i passione desiderij: sicut et gentes q̄ ignorant deum. Et ne quis supgrediat' neq̄ circūueniat in negocio frēm suū: qm̄ vindex ē dñs de his oībus: sicut prediximus vobis et testificati sumus. Nō

Rogam9 vos et obsecram9 et c. Añ initiū illi9 epl'e scribit sctūs Paulus. Cū essem9 apud vos et pdicarem9 vobis passuros tribulationes sicut et factū est. Tūc seq̄tur epl'a ista quam scribit sanct9 Paulus Thessalonicēsibus. Et Thessalonicen. noīant' a ciuitate Thessalonica: q̄ ē metropol' i macedonia: que est q̄dā ps grecie. Ubi notandū: q' epl'a et euāgeliū pcordāt. Nā euāgeliū dicit de muliere chananea que cū clamoribus petiuit a domino Jesu christo sanationē filie sue / que grauiter vexabat' a demonio: sed quia clamores et petitiōes nostras deus nō exaudit / nisi a mūdo corde pcedāt: iō apl'us Paulus in epistola hodierna ad mundationem et sanctificationem inducit et dicit (Rogamus vos et obsecramus) Uincen. Rogare est simpliciter petere: sed obsecrare est cum necessitate rogare: et propter hoc addit apostolus (in domino Jesu: vt queadmodum accepistis a nobis) scilicet a me et Timotheo et siluano v̄bo et exēplo (quō vos oporteat ambulare) sc3 proficiendo per viam mandatorū dei (et placere deo) Ly. caste et munde viuendo (sic ambuletis) Gor. s. in bonis pficiēdo et pseuerādo (vt abundetis magis) id ē crescātis in virtutibus et meritis (Scitis em̄) id est scire debetis (q̄ p̄cepta) sc3 euāgelica (dederim vobis p dñm Jesum) id est de mandato ipsius cui simpliciter est obediendū (Hec est em̄ voluntas dei) Uin. s. bñplacens (sctificatio vr̄a) .i. vt sanctificamini in v̄tutibus (vt abstineatis vos a fornicatiōe) Ly. tāq̄ a deo phibita (vt sciat vnusquisq̄ vr̄m suū vas possidere) .i. vxorē ppriā (in sctificatiōe et honore) Glo. vt sciat q̄n etiā ab vsu licito abstinere locis et tpibus sacris / et etiā tpe puerperij et menstrui (nō in passiōe desiderij) .i. nō sp satis faciēdo desiderijs carnis (sicut et gentes) faciūt (q̄ ignorant deū) Uincē. p verā fidē: pp̄ter qđ nō debetis assimilari eis (et ne q̄s supgrediat') sc3 p vi. litiā (neq̄ circūueniat) p fraudulentiā (in negocio) occulto (fratrē suum) id est pximū suū (qm̄ vindex est dñs) id ē vindictam facit (de oīb9 his) sc3 de omni immundicia: de omni iniuria: et de omni fraudulentia (sicut prediximus vobis) in doctrinis nostris (et testificati sumus) testimonio scripturarum (nō enim vocauit nos deus) Uincen. per internam inspira.

tionem ⁊ apertam predicationem (in im-
mūdiciā) id est vt imundicie seruiam⁹ (sȝ
in sanctificationē) vt sancte viuamus: ⁊ ī
sanctitate ei seruiamus (in christo iesu do
mino nostro) Uincen. i. cum auxilio ⁊ ad-
iutorio domini no-
stri iesu christi.

em̄ vocauit nos deus in imun-
diciam: sed in sanctificationē:
in christo iesu domino nostro.

Dn̄ica. III. i. xl. Ad Ephes. V.

Estote imita-
tores dei sicut filij charissimi: ⁊
ambulate in dilectione: sicut et
christus dilexit nos: ⁊ tradidit
semetipm̄ p̄ nobis oblationem
et hostiā deo in odorem suaui-
tatis. Fornicatio aūt ⁊ oīs im-
mundicia aut auaricia nec no-
minet̄ in vobis sic̄ decet sctōs:
aut turpitudo: aut stultiloqui-
um: aut scurrilitas q̄ ad rē non
ptinet: s̄ magis gratiarū actio.
Hec aūt scitote intelligētes: q̄
oīs fornicator aut immundus:
aut auarus: qd̄ est idolo℞ serui
tus: nō habet hereditatem ī re
gno christi ⁊ dei. Nemo vos se
ducat inanib⁹ verbis: ppt̄ hec

Estote imitato-
res dei sicut fi-
lij ⁊c̄. Ante initiuȝ
illi⁹ epistole scribit
sctūs Paulus di.
Omnis sermo ma
lus ex ore vestro n̄
procedat: sed si q̄s
bon⁹ est / ad edifica
tionē fidei: vt det
gratiā audientib⁹.
Tūc sequit̄ p̄sens
ep̄la. ⁊ in hac ep̄la
apostolus Paulus
p̄ponit doctrinaȝ
exemplarē qua in-
ducere possit nos
ad declinationem
mali et operationē
boni: et p̄ponit no
bis exemplū dn̄m
nostrū iesum xp̄m:
q̄ ipse ē exemplar
verissimuȝ oīm bo-
norum dicēs (Fra-
tres: Estote imita-
tores dei sicut filij
charissimi) manda
tis eius obtempe-
rādo: q̄ charus fi-
lius mandatis paternalibus obtēperat.
Nota q̄ sumus filij chari / p̄pter imagi
nē creationis: chariores / p̄pter imaginē
recreationis: charissimi / p̄pter imagineȝ
glorificationis (⁊ ambulate in dilectiōe)
vera ⁊ reali (sicut christ⁹ dilexit nos) sin-
cere ⁊ ex corde (⁊ tradidit semetipm̄) non
aliū (p̄ nobis) cuȝ adhuc inimici eramus
Ro. vj. (oblationē ⁊ hostiam deo) in cru-
ce (in odorē suauitat̄) Ly. q̄ oblatio acce-
ptissima fuit deo: q̄ p̄cessit ex magna cha-
ritate (Fornicatio auteȝ) id est luxuria (et

omis imundicia) Ly. vt per hoc includā
tur omnia ad vitiuȝ luxurie pertinentia
(aut auaricia) id est immoderata cupidi-
tas habēdi t̄palia (nec nominet̄ ī vobis)
Uincen. id est nō debet famari de vobis
(sicut decet sctōs)
id ē christianos: q̄
dicuntur sancti: q̄
christi sanguine re
dempti (aut turpi-
tudo) Hor. que fit
oculis et amplexi-
bus mulieruȝ aut
stultiloquiū) Uin-
cen. i. inhonest⁹ et
indecēs s̄mo: (aut
scurrilitas) Hor.
scȝ in verbis ioco-
sis ⁊ ad risum pro-
uocātibus (que ad
rem non pertinet)
Uincē. que non est
edificatiua p̄ximi /
nec vtilis loquenti
(sed magis gratia
rum actio) sup. ma-
gis nominet̄ in vo-
bis (hoc aūt scito-
te intelligētes) scȝ
scripturas diuinas
(q̄ omnis fornica-
tor) id est luxurio-
sus cuȝ soluta (aut
immūdus) quocū-
q̄ alio modo luxu-
riosus (aut auar⁹)
Horra. i. vsurpās
res alienas et nimis diligēs p̄prias (qd̄
est idolorum seruitus) q̄ occultū deo de-
bitum offert auro et argento (non habet
hereditatē in regno xp̄i ⁊ dei) Hor. id est
in regno celorum / qd̄ est dei et christi: q̄
homo interior reficitur in visione diuini-
tatis: homo exterior in visione humani-
tatis xp̄i (Nemo vos seducat) Uincen. i.
seorsum a veritate doctrine christi ducat:
(inanibus v̄bis) id est p̄suasionib⁹ dece-
ptorijs (p̄pter hec em̄) que dicta sunt ⁊ p̄
hibita (venit ira dei) id est vindicta (in fi-

lios diffidentie) .i. in pctōres q̄ de salute
ꝓpria diffidebant (Nolite ergo fieri ptici
pes eoꝝ (imitando) Eratis eñi aliqñ te-
nebre) Ly .i. inuo'uti tenebris ignorātie
tpe gentilitatis (nūc aūt) .i. post conuer-
sionē vrām ad fidē
xpi (lux i dño) id ē
lucidi facti estis per
donū gratie: q̄ illu-
strat intellectū i fi-
de (vt filij lucis am
bulate) Ly .i. pro-
cedendo de virtu-
te i virtutes (fruct⁹
eñi lucis) id est san
cte vite .s. est (in oi
bonitate) scz cordi
um (et iusticia ⁊ ve
ritate.)

Scriptuz est qm̄
Abraā duos fi-
lios habuit ⁊c. An
initiū illi⁹ ep̄le scri-
bit sanct⁹ Paulus
dicens: Emulami-
ni aūt in bono sem-
per: ⁊ nō tm̄ cu3 p̄-
sens su3 apud vos
filioli mei quos ite-
rū parturio donec
xp̄s reformet i vo-
bis. Tūc post pau
ca sequit̄ ep̄la ho-
dier. (Scp̄tuz est:
qm̄ Abraa3 duos
filios habuit) Ubi notādu3 / ꝙ nos omēs
filij dei sumus ꝑ creationē: sed non omēs
per gratiā: ⁊ qui hic in presenti filius dei
per grām non fuerit: in futuro filius glīe
nō erit. Et sic duplices filios habet de⁹:
de quibus dicit̄ in hodierna epistola per
typum filioꝝ Abrae cū dicit̄ (Scriptum
est eñi) Gen. xxj. (qm̄ abraā duos filios
habuit) Ismael ⁊ Isaac (vnū) id ē Isma
el (de ancilla) scz Agar: que erat ancilla
Sare vxoris Abrae (et vnum de libera)
id est de vxore propria: scilicet Isaac / quē
Sara genuit (sed is qui de ancilla) id est
Ismael (sm̄ carnem natus est) id est per

em̄ venit ira dei i filios diffidē-
tie: Nolite ergo effici pticipes
eoꝝ. Eratis eñi aliquādo tene
bre: nūc autē lux in dño. Ut fi-
lij lucis ambulate: fructus em̄
lucis est in omni bonitate et iu-
sticia ⁊ veritate.

Dñica .IIII. in .xl. Gal. IIII.

Scriptum est

quoniam Abraam duos filios
habuit: vnū de ancilla ⁊ vnum
de libera. Sed q̄ de ancilla: sm̄
carnē natus est: Qui autem de
libera: per repromissionē. Que
sunt ꝑ allegoriā dicta. Hec em̄
sunt duo testamenta. Unū qui
dem in monte sina in seruitutē
generās: que ē Agar. Sina em̄
mons est in Arabia qui coniū-
ctus est ei q̄ nūc est Hierusalē:

modū naturalē sicut alij hoīes ⁊ sine vlla
pmissione natus est (Qui aūt de libera)
id est de vxore ꝓpria .s. Isaac (per repro
missionē) scz diuinā: q2 ex ꝓmissiōe ange
li Sara concepit: ⁊ cū miraculo: q2 pater
centū annorū erat
et mater nonagita
annoꝝ (que sunt ꝑ
allegoriā dicta) .i.
ꝑ sensu3 alteꝝ q̄ vi
dentur verba sona
re: q2 iam dicta de-
bent intelligi mysti
ce: q2 mysticum sen
sum habēt. Pro q̄
notādum / ꝙ ē qua
druplex sacre scri-
pture sensus. Hi-
storicus: qñ factu3
narratur. Tropo-
logic⁹: cu3 ex his q̄
facta sunt aliq̄ faci-
enda ostenduntur.
Allegoric⁹ cū ꝑ id
qd̄ factū ē aliquid
futuꝝ intelligitur.
Anagogic⁹ sm̄ au
gustinu3: est ꝑ que
de supernis ⁊ eter-
nis tractat̄: versus
Littera gesta doce3
q̄d credas allego-
ria. Moralis quid
agas: q̄ tēdis ana-
gogia (hec em̄ sunt)
.i. significāt (duo testamēta) .s. vet⁹ ⁊ nouū
(vnū q̄dē datū) .i. vet⁹ testamētū (in mō-
te sina) scz ipsi Moysi in duab⁹ tabul' la-
pideis (in seruitutē generās) sup. iudeos
q̄ timore pene ⁊ ꝓmissiōe tpalium seruie-
runt ⁊ obedierūt deo: nō filialiter / sed ser
uiliter (q̄ est Agar) .i. que significatur ꝑ
Agar ancillā (Sina em̄ mons est i Ara-
bia) .s. minori sm̄ Haymonē: qui sua ma
gnitudine diuersas ꝓuincias tāgit / ⁊ sua
extremitate vicin⁹ est terre ꝓmissiōis (q̄
cōiūctus est) .i. vicinus est (ei) scz tre ꝓ-
missionis (que nūc est Hierlm: ⁊ seruit cū
filijs suis) Ly .i. cū iudeis in seruitute le-

et seruit cū filijs suis. Illa autē que sursum est hierusalem libera est: que ē mater nr̄a: scriptū est em̄: Letare sterilis q̄ nō paris: erūpe et clama que nō parturis: q2 multi filij deserte magis q̄ ei⁹ que habet virū. Nos aūt frēs s̄m Isaac promissiōis filij sumus. Sz quō tūc is q̄ s̄m carnē nat⁹ fuerat: persequebatur eū q̄ s̄m spm̄: ita ⁊ nunc. Sz q̄d dicit scriptura? Eijce ancillam et filiū eius: Nō em̄ heres erit filius ancille cū filio libere. Itaq3 fratres nō sum⁹ ancille filij: sed libere: q̄ libertate christus nos liberauit.

Dn̄ica in passiōe dn̄i. Heb. IX

Fratres xp̄s assistens pontifex futurorum bo-

gis (Illa autē h̄ic rl'm) .i. eccl'ia de gētib⁹ cōgregata (q̄ sursum est) q̄ ad affectionē vel spem celestiū (libera est) Uin. i. in libertate euāgelij posita est (q̄ est mr̄ nr̄a) id est spūaliter nos generans per baptismum (de q̄ scriptū est) Esa. liiij. (Letare sterilis q̄ non paris) Ly. i. ecclesia gētium: de qua venit christianitas q̄ erat steril' ab opibus bonis ante aduentū xp̄i (erūpe) sc3 q̄tū ad gaudiū intrinsecū (clama) q̄tū ad gaudiū extrinsecum (que nō parturis) Hor. i. ad generandū filios xp̄o nō conaris (q2 multi filij deserte) id est de seruitute gentilitatis ad christū conuerse/ q̄ ante erat deserta a deo ꝓpter ei⁹ idolatriā (magis q̄ eius q̄ h3 virū) .i. synagoge/ que in mōte sinai despōsata fuit deo i susceptiōe legis: q2 sic mulier regit̄ a viro: sic et iudei in vete. te. regebant̄ p legē Moysi (Nos aūt fratres) .s. xp̄iani (s̄m Isaac) id est ad silitudinē ei⁹ (pmissiōis filij sumus) sc3 geniti p grām in baptismo (sed quō) .i. quēadmodū (tunc is) .i. Ismael (q̄ s̄m carnem) sc3 (natus fuerat/ psequebatur eū q̄ s̄m spm̄) .i. Isaac q̄ s̄m promissionē .s. spiritussancti ex matre sterili natus est (ita ⁊ nūc) .i. pn̄ti mali psequētur bonos (sed q̄d dicit scriptura?) Gen. xxi. (Eijce ancillā) id est synagogā (et filium eius) id est quemlibet de synagoga. Hor. id est ad litterā. Cum enim vidisset Sara Ismael ludentē cum filio suo Isaac: et non placuisset ei ludus iste: dixit

Abrae: Eijce ancillā et filiū ei⁹: q̄ admonitus acqeuit ei: et eiecit agar ⁊ ismael: p qd figuratū fuit/ q2 synagoga cū cerimonialib⁹ ⁊ obseruatiōib⁹ suis ꝯsortio fideliū erat i aduētu xp̄i abijciēda (nō em̄ heres erit fili⁹ ācille) Hor. i. iudeus fili⁹ synagoge (cū filio libere) .i. cū xp̄iano filio eccl'ie. In bonis em̄ tpalibus pmixti sūt mali cū bonis: immo qn̄q3 mali plus habēt de tpalibus: s3 in hereditate soli boni participāt. Unde Abraā filijs cōcubinar largitus est munera: sed Isaac seruauit hereditatē. Gen. xxv. (Itaq3 fratres/ nō sum⁹ ancille filij) Hor. i. synagoge vt seruiamus legi et seruituti legalium subiecti (sed libere) .i. ecclesie militantis (qua libertate) scilicet a seruitute legis (christus nos liberauit) Lyra: q̄ per suam benedictam passionem legalia euacuauit.

Fratres: Christus assistēs pōtifex ⁊c. Añ initiū ill⁹ ep'le scribit sctūs Paulus dicēs: Quia erat in veteri testamento tabernaculū factū primū in quo erant candelabra et mensa: ꝓpositio panū que dicit̄ sancta: post secūdū tabernaculū qd dicit̄ sancta sanctorū: aureū habens thuribulū ⁊ arcā testamēti circūtectā ex omi parte auro: in q̄ erat vrna aurea/ ⁊ manna/ et virga Aaron q̄ fronduit/ et tabule testamenti. In primū quidē tabernaculū semp introibant sacerdotes sacrificiorū officia ꝯsūmātes. In secūdū aūt semel in anno solus pōtifex nō sine sanguine: quē

offerret ꝓ ſua/et populi ignorātia. Que parabola eſt tp̄is inſtantis. Tunc ſequitur epiſtola hodierna: in qua agit̄ de xp̄i ſanguinis aſperſione/ꝛ ſue mortis paſſione. Et oſtendit Paulus efficaciā dominice paſſiōis in redēptionē humani generis dicēs (Xp̄s aſſiſtēs) ſcȝ deo patri ad interpellandum ꝓ nobis. Uñ j. Joh. ij. Aduocatum habem⁹ apud patrem chriſtū ieſum/ q̇ eſt propiciatio pro pctīs nr̄is (pōtifex) Hoꝛ. ad hoſtiam pro nobis offerendā: ꝛ dator (futurorū bonoꝝ) id eſt grē ꝛ glorie. Pš. lxxxiij. Gratiam et gloriā dabit dn̄s. Iſte introiuit tabernaculū .i. celū (peramplius) id ē valde amplū: q2 plures capit/ſcȝ oīnes ſctōs (ꝛ perfectius tabernaculum) Ly. ꝙ fuit tabernaculū Moyſi: quia fuit mobile ꝛ portabile de loco ad locum: illud autem eſt imobile et eternū (nō manufactū .i. non huius creationis) .i. humane factionis: ſed ope diuino creatum eſt celū (neq; per ſanguinē hircorū aut vitulorū) ſicut intrabat pontifex veteris teſtamēti (ſȝ p ꝓpriū ſanguinem) quē ꝓ nob effudit (introiuit ſemel) in aſcenſione (in ſancta) .i. in celū (eterna redemptione inuēta) Uincen. que nō poterat inueniri in veteri teſtamento (Si enim ſanguis hircorum aut taurorum et cinis vitule) mixtus/aqua aſperſus: qui ſignificabat futuram paſſionem Chriſti (inquinatos ſanctificat ad emunda-

noꝝ peramplius ꝛ perfectius tabernaculum nō manufactū: id eſt nō hui⁹ creationis: neq; p ſanguinē hircoꝝ aut vituloꝝ ſ; p ꝓpriū ſanguinē introiuit ſemel in ſancta eterna redemptione inuēta. Si eñ ſanguis hircoꝝ aut tauroꝝ ꝛ cinis vitule aſperſus: inq̄natos ſanctificat ad emūdatiōeȝ carnis: q̄to magis ſanguis xp̄i q̇ per ſp̄m ſctm̄ ſemetipſum obtulit īmaculatū deo: emūdauit ꝯſcientiā nr̄am ab operibus mortuis ad ſeruiendū deo viuēti: Et ideo noui teſtamēti mediator eſt: vt morte intercedente in redemptionem earū preuaricationū que erant ſub priori teſtamēto: repromiſſionem accipiāt qui vocati ſunt eterne hereditatis: in chriſto ieſu domino noſtro.

tionem carnis) ſm legem: Omnis anima que tetigerat morticinum/ immūda erat ſeptem diebus: ita vt nō liceret ei ingredi tabernaculum: per aſperſionē eñ aque expiationis mūdabat/ q̇ ad emundationē carnis: q2 aīam emūdare nō poterat (q̄to magis ſanguis xp̄i, q̇ per ſpiritū ſanctū) ſupple iubentē (ſemetipſum obtulit) voluntarie (īmaculatum) id eſt abſq; oīni pctō (deo) prī (emūdauit) .i. perfecte mūdauit (cōſcientiā noſtrā) .i. non ſolū carneȝ/ſȝ etiam animaȝ (ab operib⁹ mortuis) Uin. .i. a peccatis mortalib⁹: que dicuntur opera mortua: quia auferunt vitam gratie/ ꝛ faciunt obnoxiū mortis eterne (ad ſeruiendū deo viuenti) .i. vt ſim⁹ apti ꝛ idonei ſuitores dei viuētis (ꝛ ido) Jeſus chriſtus (noui teſtamenti mediator eſt) inter deū et hominem (vt morte intercedente) Ly. .i. xp̄i morte interueniente: p quā nouū teſtamentū eſt confirmatum: q2 paſſio xp̄i fuit noui teſta. ꝯfirmatio (in redēptionē eaꝝ p̄uaricationū) id eſt tranſgreſſionū (q̇ erāt ſub priori teſtamēto) .i. in veteri teſta. quas p̄uaricationes vet⁹ teſtamentū auferre nō poterat: ſȝ p xp̄i mortē ſunt ablate (repromiſſionē accipiāt eterne hereditatis), i. eternam hereditatē ſepe ꝓmiſſam accipiant per efficaciam paſſionis chriſti (qui vocati ſunt) Uincē. i. qui predeſtinati ſunt ad eternam vitā (in chriſto ieſu dn̄o noſtro)

Dñica ĩ ramiſpalmaꝝ Phil'.II

Hoc enĩ ſenti-

te in vobis quod ⁊ in chriſto ie ſu: Qui cũ ĩ forma dei eſſet: nõ rapinã arbitratꝰ ẽ eẽ ſe eq̃lẽ do ꝫ ſemetipꝫ exinaniuit formã ſer ui accipiẽs ĩ ſilĩtudinẽ hoĩm fa ctꝰ ⁊ hitu iuẽtꝰ vt hõ. Hũiliauit ſemetipꝫ factꝰ obediẽs vſqꝫ ad mortẽ: mortẽ aũt crucis. Pro pter qḋ deꝰ exaltauit illũ: ⁊ do nauit illi nomẽ qḋ ẽ ſup oẽ no men: vt in noĩe ieſu oẽ genu fle ctat̃: celeſtiũ: terreſtriuꝫ ⁊ infer noꝝ. Et ois lingua cõfiteat̃: qꝛ dñs ieſus xp̃s ĩ gl'ia ẽ dei p̃ris.

In die Paſche. j. Coꝝ. V.

Expurgate ve-

tus fermentum: vt ſitis noua con ſperſio ſicut eſtis azymi. Etenĩ

Hoc enĩ ſentite in vob̃ ⁊c̃. Añ initiuꝫ illiꝰ ep'le ſcribit ſctũs Paulꝰ di. Im plete gaudiũ meũ / vt idem ſapiatis eãdẽ charitatẽ hñtes: nihil ꝑ ꝯtẽtionẽ agẽtes: neqꝫ ꝑ inanẽ gloriã: ſꝫ ĩ humilitate ſupe riores ſibiinuicem arbitrãtes. Tunc ſequit̃ ep'la hodier na (Hoc enĩ ſenti te ĩ vob̃ qḋ et ĩ xp̃o ieſu) Ubi ſciendũ ꝙ ſequẽs ſeptima na maior vocat̃: eo ꝙ maius et ꝓlixiꝰ habet officium: ⁊ ꝑ hoc dat̃ itelligi / ꝙ iſto ſacratiſſimo tẽ pore magis q̃ aliiſ tẽporibus deo ſer uire debemꝰ. Itẽ dr̃ ſancta: qm̃ in ea impij iuſtificantur: qꝛ in ea penitentes abſoluunt̃ et eccl'ie recõciliant̃. Item dicit̃ penoſa: qꝛ do minꝰ nr̃ ieſus xp̃s ĩ ea laborauit ⁊ pe nas ꝓ nobis ſuſti nuit et nos ꝑ ſuam amaram paſſionẽ redemit. Idcirco ap'lus paulꝰ in hac ep'la hortatur nos ad xp̃i imitationẽ di. (Frẽs Hoc enĩ ſentite) Hoꝛ. i. expimẽ to cognoſcite (in vobis) ſcꝫ mẽbris: quia membra debent ſentire dolorẽ capit' (qḋ ⁊ in chriſto ieſu) ſupple qui fuit humilis: quã humilitatẽ habere debetis interius in corde: ⁊ nõ ſolũ exterius ſicut hypocri te (Qui) ſcꝫ xp̃us (cũ in forma dei eẽt) id eſt vnus in eſſentia cũ deo patre (nõ rapi nam arbitratus eſt) dicẽdo (eſſe ſe equa lem deo) ſcꝫ patri ſm diuinam naturam: ſicut angelus lucifer / et primi parentes: qui ſm Auguſti. voluerunt rapere diui nitatem / et perdiderunt felicitatem (ſed ſemetipſum exinaniuit) .i. maxime humi liauit (formam ſerui accipiẽs) Uĩn .i. hu manitatẽ aſſumẽs in q̃ nob̃ ſuiret (in ſili tudinẽ hoĩm factꝰ) ſcꝫ paſſibili' ⁊ mortali ſilis aliis hoibus et alios defectꝰ nature humane aſſumendo (⁊ habitu) .i. in con uerſatione (inuen tus) ſcꝫ eſt (vt hõ) qꝛ inter hoĩes du xit vitaꝫ cõem Lu. vij. Uenit filiꝰ ho minis mãducãs et bibẽs (humiliauit ſemetipm̃) Ly. ad danduꝫ nobis exẽ plum (factus obe diens) ſcꝫ deo p̃ri: (vſqꝫ ad mortem: mortẽ autẽ crucis) Hoꝛ. q̃ erat pena latronuꝫ. Sap. ij. Morte turpiſſima condemnemus eũ (ꝓpter qḋ ⁊ deus) ſcꝫ pat̃ (exaltauit illũ) Ly. ſ. in ſua re ſurrectione ⁊ aſcẽ ſiõe: xp̃s gl'iam ſui corpis ⁊ eius exal tationem ad celos meruit ꝑ ſuam paſ ſionem (Et dona uit illi nomen qḋ ẽ ſuꝑ omne nomen) Hoꝛ. hoc nomẽ. ſ. deus: vt ſcilicet illi quo eſt homo / dicatur deus et veraciter ſit (vt ĩ noĩe ieſu oĩe genu flectatur cele ſtium / terreſtrium et infernorum) Ly. id eſt omnes ſibi exhibeant reuerentiã / an geli / homĩes ⁊ demones (⁊ omĩs lingua confiteat̃) ſcꝫ corporalis et ſpiritualis: id ẽ hũana et angelica (qꝛ dñs noſter ieſus chriſtꝰ in gl'ia eſt dei patris (Ly. quia ſm deitatem eſt vna gl'ia p̃ris ⁊ filij.

Expurgate vetus fermẽtũ vt ſitis no ua cõſperſio ⁊c̃. Añ initiũ illiꝰ epiſto le ſcribit ſctũs Paulus di. Neſcit' qꝛ mo dicũ fermentũ totuꝫ maſſam corrumpit? Tũc ſequit̃ ep'la hodierna. Ubi notãdũ

ꝙ hoc tpe xp̄s transiuit a mortalitate ad
imortalitatē:ad quā etiā in generali facit
nos trāsire/ q̄ pascha digne celebrant⁹ et
digne cōicant⁹. Et ad h̄ mouet nos apl's
in p̄senti epl'a di. (Expurgate vetus fer-

manducem⁹ cibū illū (nō in fermēto vete-
ri) Vincen.i.ꝯscia alicuius pcti mortalis
(neqꝫ in fermento malicie ⁊ neq̄tie) Tho.
Malicia dicit̄ peccatum qđ quis cōmittit
in aliū:nequicia in semetipsum (sed i azy-

mētū).i.corruptio
nē cuiuslibet pcti
mortalis. Sciēdū
ꝙ p fermentuꝫ hic
apl's intelligit pec-
catum:q2 sicut fer-
mētū corpale si diu
manet in massa an-
teq̄ ex eo fit panis
totā massam corrū
pit et īmutat/ facit
qꝫ ipsam acidā: sic
ipm pctm̄ totā mas
sam generis huma-
ni corrūpit in trās-
gressiōe p̄mi hoīs
et ad hoc immutat
hoīem ⁊ opera. Et
vocat̄ pctm̄ hic ve-
tus fermentum/q2
facit homines fieri
siles Ade: facitqꝫ
dissiles Jesu xp̄o:
cui⁹ vita erat in no
uitate sanctitatis et
veritatis et gratie
(vt sitis).i.eē pos-
sitis (noua cōsper-
sio).i.munda fari-
na et alba:aq̄ gra-

pascha nr̄m īmolatus est chri-
stus. Itaqꝫ epulemur: nō in fer
mento veteri:neqꝫ in fermento
malicie ⁊ nequitie: s̄ in azymis
sinceritatis et veritatis.

Feria.II. Pasche. Act.X.

Stans petrus
in medio plebis dixit: Viri fra
tres:vos scitis qđ factū ē ver-
bum p vniuersam iudeā: Inci-
piens em̄ a galilea post baptis-
mū qđ p̄dicauit iohānes iesum
a nazareth:quō vnxit eum de⁹
spūsctō ⁊ v̄tute: q̄ ptrāsiuit bn̄-
faciēdo et sanādo oēs opp̄ssos
a diabolo:qm̄ deus erat cuꝫ il-
lo. Et nos testes sumus oīm q̄
fecit i regiōe iudeoꝝ ⁊ hierl'm:
quē occiderūt suspendentes in
ligno. Hūc de⁹ suscitauit tertia

mis) Hor.i.purita
te (sinceritatis) scꝫ
ad deum (et veritā-
tis) ad proximum.
Stans petrus i
medio pleb ⁊c̄.
Ante initium illius
epistole scribit san-
ctus Lucas/ ꝙ san
ctus Petrus apo-
stolus dixit: In ve
ritate cōperi/ qm̄
nō ē psonarū acce-
ptor deus: sed i oī
gente qui timet eū
et opat̄ iusticiā ac-
ceptus est illi. Tūc
sequitur p̄sens epi
stola (In diebus il
lis: Stans petrus
in medio plebis di
xit: Viri frēs vos
scitis) Lyra: quia
inter iudeos habi-
tastis (quod factū
est verbum) Vin.
id est res per ver-
bum signata (per
vniuersam iudeaꝫ:
Incipiens enim a

tie ꝯglutinata. Est aūt conspersio farina
p aquā cōglutinata sine fermēto:et signi-
ficat xp̄ifideles aq̄ baptismatis ablutos i
charitate conglutinatos. ¶ Nota: vetus
fermentū dz/alt sur deick. Noua cōsper-
sio: die neu besprengung (sicut estis azy-
mi) id est sicut fuistis in baptismo sine fer
mēto pcti puri effecti/sic maneatis.q.di.
Vos tenemini ad hoc:q2 facti estis azymi/
id est puri in baptismo (etenim).i.ppter
ea xp̄s qui est (pascha nostrum).i.verus
agnus paschalis (imolatus est) supple in
cruce corpaliter:⁊ in altari sacramentali-
ter (itaqꝫ) id est p̄terea (epulemur) Id est

galilea) ibi incepit iesus predicare:vt ha-
betur Luce.iiij. (post baptismū) quia an
te non legit̄ publice p̄dicasse (qđ predica-
uit Johes iesuꝫ a nazareth).i.qđ mysteri
um xp̄i venturi Johes p̄dicauit: vt patet
in euāgelijs (quō vnxit eū de⁹) scꝫ iesum
in humana natura (spūsctō).i.plenitudi-
ne gratie (⁊ virtute) in opatiōe miraculo
rum (qui trāsiuit benefaciendo) q̄tuꝫ ad
informationem populi (⁊ sanādo) mente
⁊ corpe (oēs opp̄ssos a diabolo:qm̄ deus
erat cū illo) per plenitudinem gratie (Et
nos testes sumus omnium que fecit in re-
gione iudeoꝝ ⁊ hierl'm:quem occiderunt

suspendẽtes in ligno. Hunc deus suscita uit tertia die: et dedit eũ manifestũ fieri) Ly. p multa argumẽta resurrectionẽ suam declarãdo (nõ omni populo/ sed testibus preordinatis a deo) Ly. resurrectio christi primo manifestata ẽ apostolis et existẽtibus cum ipsis: p quos postmodũ cũ alijs manifestata ẽ (nobis q̃ manducauimus et bibimus cũ illo) ad declarandã veritatẽ sue resurrectionis (postq̃ resurrexit a mortuis: et p̃cepit nob p̃dicare populo: et testificari: q2 ipse est q̃ cõstitut9 est a deo) sc3 p̃re (iudex viuorũ) sc3 q̃ viuũt vita gratie (et mortuorum). i. in quoꝝ q̃ mortui sunt morte culpe. Propter qd dicit Joh. vj. Pater ome iudiciũ dedit filio (huic omnes prophete testimoniu3 perhibẽt) quasi di. Non solũ sumus testes eius: s3 etiã pphete antiqui diuinitus inspirati/ qui pphetauerũt de christo (remissionẽ pctõꝝ accipere per nomẽ eius) Johel. ij. Quicunq̃ inuocauerit nomen domini saluus erit (omnes qui credunt in eum) Glo. ordinaria: fide cũ operib9.

die: et dedit eũ manifestum fieri non omni populo: sed testib9 preordinatis a deo: nobis qui manducauimus et bibimus cũ illo postq̃ resurrexit a mortuis. Et p̃cepit nob: p̃dicare populo et testificari: q2 ipse est qui cõstitutus ẽ a deo iudex viuoꝝ et mortuoꝝ. Huic oẽs pphete testimoniũ pbibent remissionẽ peccatorũ accipere p nomẽ ei9 omnes qui credunt in eum.

Feria. III. Pasche. Act. XIII.

Surgẽs paulus: et manu silentium indicẽs ait: Viri fratres filij generis Abraã: et q̃ in vob timent deũ: vobis xbu3 salutis huius missum est. Qui em̃ habitabãt hierusalẽ: et p̃ncipes ei9 ignorantes Jesum: et voces prophetarum que per omne sabbatũ leguntur: iudicãtes impleuerũt:

¶ Postilla. Surgens Paulus/ et manu silentiũ indicens ait: Viri fratres etc. Ad initiũ illius eple scribit sanctus Lucas: q̃ sanctus Paulus dixit iudeis: quõ olim filij Israel postulauerũt sibi regem: et dedit illis deus Saul filium Cis/ virum de tribu beniamin annis. xl. et post hunc dedit illis dauid regẽ: de cui9 semine natus est xps saluator: predicãte Johanne ante faciem aduentus eius baptismũ penitentie omni populo israel. Cum autem impleret Johannes cursu3 suũ dicebat: Quẽ me arbitramini esse/ nõ sum ego: sed ecce venit post me cui9 nõ sum dign9 calciamenta pedũ soluere. Tũc sequitur epl'a p̃ns (In diebus illis: Surgẽs Paulus et manu silẽtiũ indicẽs) Ly. vt meli9 a tanta multitudine audiretur: (ait: Viri fratres filij generis Abraam: et qui in vobis timent deũ: vobis xbũ) sc3 incarnatum (salutis huius missum est) scilicet p̃ncipalit. Tum quia Jesus christus iudeis in propria psona predicauit. Tum q2 in medio iudee/ sc3 in hierusalem opatus est salutẽ (q̃ em̃ habitabant hierl'm) Ly. q̃tũ ad vulgares (et p̃ncipes ei9) q̃tum ad maiores (ignorãtes iesu3) sc3 esse christum verum deũ et saluatorẽ hominum (et voces prophetarũ que per omne sabbatum leguntur (iudicãtes) sc3 Jesum morte esse dignũ (impleuerũt) prophetias p̃dictas de eius passione: fm q̃ dicit Esa. liij. Tanq̃ ouis ad oc. du. Jerẽ Hiere. xj. Ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimã (et nullã causam mortis inuenientes in eo) sicut pt3 in euangelio et pilati testimonio (petierũt a pilato

Et nullã causã mortis iueniẽtes in eo: petierũt a pilato vt interfi ceret eũ. Cũq3 cõsũmassent oĩa que de eo scrĩpta erãt: deponen= tes eũ de ligno: posuerũt in mo= numẽto. De⁹ autẽ suscitauit eũ a mortuis tertia die: q̃ visus ẽ p dies mltos his q̃ simł ascẽde= rant cũ eo de galilea in hierusa lem: q̃ vsq3 nunc sunt testes ei⁹ ad plebẽ: Et nos vob annũcia= mus eã q̃ ad pr̃es nr̃os repro= missio facta est: qm̃ hãc de⁹ ad= impleuit filijs vr̃is: resuscitãs Jesum christũ dñm nostrũ.

Feria. IIII. Pasche. Actuũ. III.

Aperiens pe=

trus os suũ dixit: Viri israelite et q̃ timetis deũ audite. Deus Abraã τ deus Jsaac τ de⁹ Ja= cob: de⁹ patrũ nr̃orũ glĩficauit filiũ suũ Jesum: quẽ vos q̃dez tradidistis et negastis añ faciẽ pilati iudicãte illo dimitti. vos autẽ sctm̃ τ iustum negastis: et petistis virũ homicidã donari vobis: auctorem vero vite in

vt interficerẽt eũ) p milites ipsi⁹. Et licet pmo restiterit: tñ finaliter petitioni eorũ acquieuit iudeorũ fauore τ cesaris timore (Cũq3 cõsummassent oĩa q̃ de eo scripta erant) sc3 ipi pueri iudei (deponẽtes eũ de ligno) sc3 ipi boni iudei Joseph de arimathia τ Nicodemus (posuerũt in monumẽto. De⁹ autẽ) sc3 pater (suscitauit eũ) sc3 hominẽ xp̃m (a mortuis tertia die: qui visus est) viuẽs (p dies multos) id est quadragita (his) id est apostolis (q̃ simul ascẽderãt cũ eo de galilea i hierusalẽ: q̃ vsq3 nunc sunt testes eius ad plebẽ) per operationem miraculorũ in nomine ipsi⁹ (et nos vobis annunciamus eã que ad patres nostros repromissio facta ẽ) sc3 de christi incarnatione τ passione τ eius resurrectione (qm̃ hãc de⁹ adimpleuit filijs vr̃is resuscitans Jesum christũm.)

Aperiens Petrus os suũ dixit: Viri israelite τ qui time. τc. Añ initium illius epistole scribit sanctus Lucas in eodẽ ca. q sanctus Petrus dixit ad quendã virũ claudum ex vtero matris sue: Argentũ et aurũ nõ ẽ mihi: qđ autẽ habeo/tibi do: Jn noĩe iesu nazareni surge: et ambula. Qui statim surrexit et ambulauit: et oĩs pplus admirabaẽ in eo qđ cõtigerat illi.

Tũc statim sequitur epla hodierna (In diebus illis: Aperiens petrus os suũ dixit: Viri israelite τ q̃ timetis deũ/audite: Deus abraã/τ de⁹ Jsaac/et de⁹ Jacob) Ly. vtiẽ hoc modo loquendi q̃ cõis erat apud iudeos in assertionibus veritatis taliẽ iurare (deus patrum nr̃orũ) qui est omipotens (glorificauit filiu3 suũ Jesum) eũ resuscitãdo/ τ ad suã dexterã collocãdo (quem vos quidẽ tradidistis) .s. pilato ad interficiendũ (et negastis ante faciẽ Pilati) dicendo: Non habemus regem nisi cesarem: (iudicantẽ illo) sc3 Pilato (dimitti) sup. debere Iesum sicut innocẽtẽ. Joh. xix. (Vos autẽ sanctũ τ iustũ negastis: τ petistis virum homicidam donari vobis) sc3 barrabam: q̃ propter seditionem et homicidiu3 missus erat in carcerẽ (auctorẽ vero vite) sc3 spũalis τ corporalis (interfecistis) in humanitate assum pta (quem deus suscitauit a mortuis) per suam omnipotentiã (cuius nos testes sum⁹) q: comedimus et bibimus cũ eo post resurrectionẽ suã (nũc frẽs) Ly. dulciter eos alloquiẽ/vt ṽbũ eius magis recipiaẽ (scio quia p ignorantia3 fecistis sicut et principes vestri) Ly. alia tamen fuit ignorantia his et illis: Nã et principes q̃ erãt lit-

teratí p scripturas/ q̄ pdicte erāt de christo p eius opera: pmo cognouerūt de iesu nazareno/ q erat christ⁹ in lege et prophetis pmissus: sȝ qȝ cepit pdicare ꝯ vicia eorū publice: cōceperunt ꝯ eū inuidiā

natiuitas fit p duo. Primo: baptismali lauacro. Scdo: spūali remedio (vincit mundū) i. tētatiões ⁊ psecutiões mūdi (Et hec est victoria q̄ vincit mūdū) Uiz. qua tentatio humana superat᷑ (fides nr̄a) per

et odiū: et sic in eis fuit subuersa dicta noticia: quia corrupto affectiōis corrūpit iudiciū rōis: ⁊ in augmentū sue malicie deceperūt ppl'm simplicē: inducentes eū ad petēdū mortē xp̄i: vt hr̄ Mat. xxij. Principes āt sacerdotū ⁊ seniores psuaserūt ppl'is vt peterent barrabā/ iesuȝ xo pderēt. Et sic pȝ q igrantia pncipū fuit mlto grauior/ q̄ ppl'oꝝ (De⁹ āt q̄ pnūciauit p os oīm pphārū) Glo. or. Uno ore locuti sūt oēs pphē de xp̄o: (pati xp̄m suū: sic ipleuit. Penitemini igit᷑) qȝ fecist: p ignorātiā (⁊ cōuertimini) de mal' vestris (vt deleantur peccata vestra.)

terfecistis: quē de⁹ suscitauit a mortuis: cui⁹ nos testes sum⁹. Et nūc frēs scio: qȝ p ignorantiam fecistis sicut ⁊ pncipes vestri. Deus autē qui pnunciauit per os oīm pphetarū pati christum suū: sic impleuit. Penitemini igit᷑ et cōuertimini vt deleant᷑ peccata vestra.

Dn̄ica. I. post pascha. I. Jo. V

Omne qd̄ natum est ex deo vincit mūdū. Et hec est victoria q̄ vincit mūdū: fides nr̄a. Quis ē aūt q̄ vincit mūdū nisi is q̄ credit qm̄ iesus est fili⁹ dei? Hic est q̄ venit per aquā ⁊ sanguinē ih̄s xp̄s: Non in aq̄ solū: sed in aq̄ ⁊ sanguine. Et spiritus est q̄ testificat᷑: qm̄ christus ē xitas. Qm̄ tres sunt q̄ testimoniuȝ dant in celo: pater: verbū: et spūssanctus: et hi tres vnum sunt. Et tres sunt q̄

fidem em̄ habitat xp̄s in cordibus fideliū in q̄ est victoria (Quis est aūt q̄ vincit mūdū/ nisi q̄ credit qm̄ ih̄s est filius dei?) s. naturalis ⁊ eiusdē nature cū eo (Hic est q̄ venit) sup. ad saluandū hoies (p aquā) baptismi (⁊ sanguinē) passiōis ⁊ redēptiōis (iesus xp̄s: Nō i aq̄ solū) Uin. id ē nō solū sctificauit aquā baptismi: (sȝ i aq̄ ⁊ sanguie) que fluxerūt de latere in cruce/ dedit xtutē etiā ceteris sacramētis. Joh. xix. Unus militū lancea lat⁹ ei⁹ pforauit: ⁊ ꝯtinuo exiuit sanguis et aq̄. (Et spūs) sctūs (ē qui testificatur). i. testimoniuȝ dedit: (qm̄ xp̄s ē xitas) id est verus deus et ver⁹ hō (Quia tres sunt qui testimoniū dātin celo)

Omne qd̄ natuȝ est ex deo/ vincit mundū ⁊c̄. Būn initium illius ep'le scribit sanctus Johes dicēs: Hec est em̄ charitas dei/ vt mandata ei⁹ custodiam⁹: et mādata ei⁹ grauia nō sunt. Tūc sequitur ep'a pn̄s: Omne qd̄ natuȝ est ex deo ⁊c̄. In illa ep'a. s. Johannes cōmendat fidem catholicā: qua nihil ea potentius/ nec nobilius/ nec vtilius/ nec verius/ nec certius: sic patet in textu ⁊ glo. pn̄tis epistole. Un̄ dicit (Omē qd̄ natū est ex deo) Uin. spūali generatiōe. Hec aūt spūalis

Uin. de vnitate christi (pater/ verbum/ ⁊ spūssanctus) Pater in baptismo christi dedit testimoniuȝ de deitate xp̄i/ vbi vox patris audita est: Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹. Matth. iij. Itē in mōte trāsfiguratiōis/ qn̄ iterū vox pr̄is audita est: Hic est fili⁹ meus dilectus. Matth. xvij. Silr̄ verbū vnitum carni in vtero virginis/ testimonium dedit sue deitatis: Primo nascēdo de virgine sine corruptione xginis. Se-

cũdo in hũanitate multa miracula facien do q̃ soli deo cõpetebant. Sil'r spũsſctũs dedit testimoniũ de deitate xp̄i in baptiſmo q̃ q̃si in specie colũbe sup eũ descẽdit (Et hi tres vnũ sunt) q̃tũ ad essentie vnitatẽ. (Et tres sunt q̃ testioniũ dant in terra) sup. de humanitate xp̄i/ q̃ de terra formata est ẽm carnem (spũs) id ẽ aĩa quã emisit in cruce (aq̃/ ⁊ sanguis) q̃ fluxẽt de latere ei⁹ pendẽtis in cruce. (Si testimoniũ hoĩm accipimus) L. y. tanq̃ sufficiẽs in reb⁹ humanis. Vñ de hoc habeẽ Deut. xix. In ore duoꝝ vl' triũ testiũ/ stabit oẽ vbũ: (testimoniũ dei) .s. p̄ris (mai⁹ est: q̃m h̃ ẽ testimoniũ dei qḋ mai⁹ est: q: testificatus ẽ de filio suo) .s. baptiſmo ⁊ trãsfiguratõe sic iã dictũ ẽ (Qui credit i filiũ dei/ h; testimoniũ dei p̄ris in se) q̃ verũ testificatũ sit d̃ filio suo.

testimoniũ dant in terra: spũs: aqua: ⁊ sanguis. Si testimoniũ hominum accipimus: testimonium dei maius est. Q̃m h̃ est testimonium dei qḋ maius est: quia testificat⁹ est de filio suo. Qui credit in filium dei: habet testimonium dei patris in se.

Dñica. II. p⁹ Pascha. I. Pe. II.

Christus passus est pro nobis vobis relinquens exemplũ: vt sequamini vestigia ei⁹. Qui pctm̃ nõ fec: nec inuent⁹ est dolus in ore ei⁹. Qui cũ malediceret nõ maledicebat: cũ pateretur nõ cõminabatur. Tradebat autẽ iudicãti se iniuste. Qui pctã nostra ipse pertulit in corpore suo super lignu;: vt pctis mortui iusticie

Christus passus est ⁊c. Vñ initiũ illi⁹ ep̄le scribit sctũs Pe. di. Serui subditi estote in omi timore dñis vr̄is: nõ tm̃ bonis et modestis/ s; etiã dyscholis: hec est eñ gr̄a dei in xp̄o iesu. Tũc sequiẽ p̄sens ep̄la: in q̃ sctũs Petrus ꝓpouit nobis xp̄i passionẽ: q: iã paschali tp̄e plus seuit hostis noster diabolus ꝯtra nos/ vt nos ecõuerso in suã redigat ptãtẽ: s; passio xp̄i est scutũ ꝯtra oĩa tẽptamẽta vitiorũ. Armãmur añt ꝑ xp̄i passionẽ ꝯtra superbiam: q: xp̄s humilis ⁊ abiect⁹ nudus et nouissim⁹ virorũ in cruce pepẽdit. Itẽ cõtra auariciã: qui tantũ ꝑciũ nõ habuit vbi caput suũ reclinaret. Mat. viij. Itẽ ꝯtra gulã: q: aceto ⁊ felle potat⁹. Cõtra luxuriã: q: flagellat⁹ ẽ/ ⁊ cũ spinis coronatus. Itẽ cõtra acidiam: q: exultauit vt gigas ad currẽdũ viã. p̄s. xviij. s. passionis. Itẽ contra irã: q: male cũ tractãtib⁹ nõ cõminabaẽ. Itẽ ꝯtra inuidiã: q: ꝓ suis crucifixoribus orauit. Vñ ep̄la ⁊ euãgeliũ concordant: q: euãge. loquitur de bono pastore: sil'r ep̄la dicit quõ xp̄s ꝓ ouib⁹ suis mortuus est. Vñ petr⁹ ap̄ls dicit in vbis p̄missis. (Xp̄s passus ẽ ꝓ nob) Vin. id ẽ penam mortis eterne/ hũano gn̄i debitã exoluit per suã passionẽ (vob relinquẽs exẽplũ) qḋ semꝑ attẽdere ⁊ aspicere debetis (vt seq̃mini vestigia eius) Vin. que fuerũt via hũilitatis/ patiẽtie ⁊ obediẽtie ⁊ charitat; vsq; ad mortẽ (qui pctm̃ nõ fec) Vin. imo. nec facere potuit: q: de⁹ erat (nec inuent⁹ ẽ dolus in ore ei⁹) .i. in ẽmonn ei⁹: q: vitas ẽ (q̃ cũ malediceret) Sor. i. blasphemaret in cruce pendẽs: q̃n iudei dixerunt: Vach q̃ destruis templũ dei: si fili⁹ dei es/ descẽde nũc de cruce: alios saluos fecit: sei p̄m nõ põt saluũ facere (nõ maledicebat) s; orabat p̄rẽm ꝓ eis dicẽs: Pater ignosce illis/ q: nesciũt q̃d faciũt: Luce. xxiij. (cũ patereẽ) Vincen. mortis supplicũ in cruce (nõ cõminabaẽ) sup. crucifixoribus suis ꝑ eternã penã vel tẽporalem: sed plus salutẽ eorũ sitiebat dicens: Sitio: Johannis. xix. (Tradebat autẽ)

id est tradi se permittebat spōte (iudicanti se iniuste) Ly. id est Pilato: qui iudeoꝝ fauore ꝛ cesaris timore condēnauit eū iniuste ad morteȝ (q̄ peccata nr̄a pertulit in corpe suo) Ly. pro ipsis debita sustinendo (sup lignū) crucis / in q̄ affixꝰ erat. Et hoc fecit iō (vt peccatis mortui) id est a peccatis separati (iusticie viuamus) scȝ christo iesu (cuiꝰ liuore) id ē passione sanati sumus) a peccatoruȝ īfirmitatibꝰ (Eratis enī aliqn̄) id est ad cōuersioneȝ (sicut oues errātes) Hora: sine pastore (sȝ conuersi estis nūc) scȝ spūsctō cooperante ad pastoreȝ) id est ad xp̄m / qui pascit vos corpe et sanguie suo (ꝛ episcopū aiarū vr̄aꝝ) Ly. earū saluti superintēdēdo ꝛ eas a malo custodiēdo.

Obsecro vos tāq̄ aduenas et pegrinoȝ ꝛc̄. Ad initiū illiꝰ ep̄le scribit sctūs Petrꝰ di. Qui aliqn̄ n̄ pp̄ls dei / nūc aūt pp̄ls dei: q̄ nō ꝯsecuti misericordiā / nūc aūt misericordiam consecuti. Tūc statim sequitur pn̄s ep̄la (Obsecro vos ꝛc̄.) Queadmodū iam ē tempꝰ maij aptū medicinis corporalibꝰ: eo modo hȝ se eccl̄a isto tpe / qđ est aptū medicine spūali: que multo plus est ꝯsiderāda ꝛ q̄renda q̄ medicina corpalis: q: sanitatē eternam conseruat. Et ostēdit nobis magnū medicuȝ / animarum beatū Petrū: cuius medicinā si fuerimꝰ imitati / quā nobis in epistola hodierna ꝓponit / eternalit̄ sani existimꝰ. ꝛ ad istā medicinā sumēdā maxime illo tpe hortat̄ nos idē medicꝰ b. Petrus ap̄ls dicēs (Obsecro vos tanq̄ aduenas ꝛ pegrinos) Ly. scȝ a ciuitate celesti. Heb. xiij. Nō habemꝰ hic ciuitatē permanētē / sȝ futurā inq̄rimꝰ: iō pegrini sumus (abstinere vos a carnalibꝰ desiderijs) id est ab his q̄ carnis sunt: sicut opera gule / luxurie / (q̄ militant aduersus animā) reddentes eā fetidā: imo mortē eternā inferunt. Ap̄ls: Si ꝯm carnē vixeritis / moriemini. Roma. viij. (cōuersationeȝ vestraȝ inter gentes) id est inter viuētes gentiliter: q: multi christiani gētiliter viuūt lȝ fidē habeant / tn̄ nō opa (habētes bonā) nō ad ꝓpriā laudē / sȝ ad laudē dei ꝛ ꝓximi edificationeȝ (vt in eo qđ detractāt de vobis) Vel in. detractorie loquūtur de vobis (tāq̄ de malefactoribꝰ) ac si essetis malefactores ex bonis opibꝰ) q̄ facitis (vos ꝯsiderātes) .i. diligent̄ intuētes (glorificēt deū) omnis boni auctorē (in die visi.) .i. in die iudicij: que erit in futuro qn̄ visitabuntur boni p̄mio: mali supplicio (Subiec. estote omi hūane creature) .i. omi homini ī potestate cōstituto (ꝓpter deū) Vel in .i. ī cognitiōe istius: qm̄ ois ptās est a deo (siue regi q̄si p̄cellēti) .i. q̄ est maior ꝛ p̄cellens alios in dignitate ꝛ ptāte (siue ducibus) id est inferioribꝰ rectoribꝰ (tāq̄ ab eo) .i. a rege (missis ad vidi.) .i. ad penā (malefactoꝝ / laudē vo bonoꝝ) .i. remunerationis gloriā (Quia sic ē volūtas dei) scȝ vt

viuamꝰ: cuiꝰ liuore sanati estis. Eratis enim sicut oues errātes: sed conuersi estis nunc ad pastorem et episcopum animarū vestrarum.

Dominica tertia post festum Pasche. I. Petri. II.

Obsecro vos tāq̄ aduenas ꝛ peregrinos abstinere vos a carnalibus desiderijs: que militant aduersus animam: Cōuersationē vestrā inter gentes habentes bonaȝ: vt in eo ꝙ detractāt de vobis tāq̄ de malefactoribus: ex bonis operibus vos considerantes glorificēt deū in die visitatiōis. Subiecti estote oī hūane creature ꝓpt̄ deuȝ: siue regi q̄si precellenti: siue ducibus tanq̄ ab eo missis ad vīdictaȝ ma-

lefactoꝝ: laudē ꝟo bonoꝝ: qꝛ ſic ē volūtas dei vt bn̄facientes obmuteſcere faciatis īprudentiū hominū ignorantiā. Quaſi liberi ꝛ non quaſi velamen habentes malicie libertatē: ſed ſicut ſerui dei omnes honorate: fraternitatē diligite: deū timete: regē honorificate. Serui ſb diti eſtote in oī timore dn̄is: nō tm̄ bonis et modeſtis: ſ etiā dyſcholis. Hec eſt enim gr̄a dei in chriſto ieſu domino noſtro.

Dominica.IIII.poſt feſtū paſche: Jacobi.I.

OMne datuꝫ optimū ꝛ omne donū perfectū deſurſum eſt deſcendens a patre luminū: apud quem non eſt trāſmutatio nec viciſſitudinis obūbratio. Voluntarie em̄ genuit nos ꝟbo ꝟitatis: vt ſim⁹ initiū aliqđ creature eius. Sci

ita facietis (vt bn̄facientes) .i. bn̄ ꝯuerſantes (obmuteſcere faciatis) .ſ. ſubtrahēdo illis materiā loq̄ndi ꝛ detrahēdi (īprudentiū ho. igno.) qꝛ igrantes bonitatē vr̄aꝫ detrahūt vob̄ (q̄ſi liberi) .ſ. ex amore / nō ex timore ſeruiatis (ꝛ nō q̄ſi velamen habētes malicie libertateꝫ) vt ſic libtas eſſet vob̄ occaſio ꝛ excuſatio mala in pctis: vt .ſ. tāto liberi⁹ peccetis / q̄to min⁹ iugo ſeruitutis premimini (ſꝫ ſic ſerui dei) ſitis huiuſ ſeruiētes (Oēs honorate) vnuſquēq; ſm ſtatū ſuū honore reuerētie (fraᷣnitatē diligite) id ē fratrib⁹ affectuoſaꝫ dilectionē corde et ore et ope exhibete (deū timete) ſcꝫ timore filiali / nō ſuili (regem honorificate) Ly. in q̄tū gerit pſonā dei (ſui ſubditi) id eſt obediētes (eſtote in ti.) .i. in reuerentia (dn̄is) ſup. vr̄is (nō tātuꝫ bonis) id eſt ꝟtuoſis (ꝛ modeſtis: ſꝫ etiā dyſcholis) id ē indiſciplinatis (hec ē enim gratia dei) Lyra: id eſt res gratioſa coram deo (In chriſto ieſu domino noſtro)

OMne datū opti. ꝛ oē donū pfectū ꝛc. Ad initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſctūs Jacobus di. Pctm̄ cū ꝯſummatū fuerit / generat mortē: nolite itaq; errare fr̄es mei dilectiſſimi. Sequi ſtati pn̄s ep̄la: in q̄ ſctā mr̄ eccl̄ia oñdit p ꝟba btī iacobi: ꝙ medicina ſpūalis nullibi q̄renda ſit / niſi apud deū datorē eius a q̄ deſcendit. et hec medicina eſt optia: qꝛ ad optimā ꝛ eternā ſanitatē pducit vite eterne: vbi eſt clara viſio et̄ne trinitatis: in q̄ omia cognoſcunt. Vn̄ dic: (Omne datū optimū) qđ ē bonuꝫ meritoriū / faciēs hoiem vite et̄ne dignuꝫ (ꝛ oē donū pfectū) .i. bonū glie / q̄ habito nil remāet ipfectū (deſurſum ē) Hor. a deo: non ab homie (deſcēdēs a pr̄e luminū) Vin a q̄ oīs hō illuminatur. Johis. j. Erat lux vera que illuminat omnem hominem venientem in hūc mundū (apud quē nō ē trāſmutatio) qꝛ oīno imutabilis eſt: Malach. iij. Ego em̄ de⁹ / et non mutor (nec viciſſitu. obūbratio Vinc. i. obſcuratio itelligētie p ſucceſſiones cognitionū / ſicut fit i nobis: qꝛ ipſe vna et eadem ſententia et cognitione omnia intelligit. Hor. non em̄ ſuccedunt in eo viciſſim bōa ꝛ mala: qꝛ ſola bona dat: mala aūt culpe nō dat. Glo. interline. Vbi viciſſitudo / ibi ꝛ mala: ſꝫ ipſe ſola bona dat (Voluntarie) id eſt gratis ſine meritis (genuit nos) filios gr̄e: qui prius eram⁹ filij ire (ꝟbo ꝟitatis) .i. euangelij xp̄i; q̄ ꝟitas eſt (vt ſim⁹ initiū aliqđ) id eſt caput (creature ei⁹) ſcꝫ pncipatū habendo in oīb⁹ creaturis eius inferiorib⁹ / recuperādo pncipatū p gr̄am quē pmi parentes perdiderūt per culpam (Scitis) id eſt ſcire debetis (fratres mei dilectiſſimi) ſcꝫ hoc ꝙ (ſit oīs homo velox ad au-

diendū) ea q̄ sunt salutis (tardus aūt ad loquendū3) .i. cauere se debet a multiloquio: qꝛ in lib. Sap. dicit: In multiloquio nō deerit pctm̄ (ꝛ tardus ad irā) Ly. Nā ira mentis oculū excecat. Cato: Ira impedit animum / ne possit cernere verū. (Ira em̄ viri) Hor. i. fortis ꝛ deliberata: nō dic̄ ira pueri / q̄ cito trāsit (iusticiam dei non opat̄) Uin. i. impedit executionē iusticie (Propt̄ qꝺ abijciētes oēm immundiciam) Uin. i. pctm̄ carnis (ꝛ abūdantiam malicie) id est omne pctm̄ mortale / qꝺ efficit hominem malū (in mansuetudine) .i. omi tranqllitate animi (suscipite insitum ꝟbū) Ly. i. ꝟbū fidei qꝺ mētib⁹ humanis deb3 inseri. Guil. Lugdu. Sicut enim ramusculus q̄ trunco agresti inserit̄ / totū trūcū operari fac̄ ꝑm naturā suā: et cū prius nō ferret nisi fructus agrestes solis porcis vtiles / postea fert fructus hoīb⁹ delectabiles: sic homo qui ante susceptionē3 verbi dei inutilis erat / faciēs opa cum quibus porci infernales pascunt̄: post susceptionē verbi dei erit arbor ferens fructum gratū deo / ꝛ hoīb⁹ / ꝛ angelis (qꝺ pōt saluare animas vestras) Guil. Lugdu. Uerbū dei pōt saluare animas in pn̄ti et in futuro. In p̄senti a morte culpe. Uñ ps. cxviij. In corde meo abscōdi eloquia tua vt nō peccē tibi. In futuro ꝟo a morte gehenne. Joh. viij. Amen amen dico vobis: si quis sermonē meū seruauerit / mortē nō videbit in eternum. ¶ Postilla.

Estote factores ꝟbi / ꝛ nō auditores tm̄ fallentes ꝛc̄. Uñ initiū illi⁹ epistole scribit sctūs Jacob⁹ dicens: Sit oīs hō velox ad audiendū: tardus aūt ad loquendum: et tardus ad irā. Tunc sequit̄ epistola hodierna: Estote factores ꝟbi ad ꝑficiēdū i bono. Necessariū est autē audire verbū dei: sic̄ in p̄cedenti dñica dictū est. S3 qꝛ modicū valet audire ꝟbum dei nisi ope cōpleat̄: iđo in pn̄ti epl̄a sctūs Jacob⁹ nos instruit: vt qꝺ nos audim⁹ / ꝑ opa cōpleam⁹ dicēs (Estote factores ꝟbi dei) Uin. id est ꝑm ꝟbu3 dei opamini (ꝛ nō auditores tm̄) Glosa. aio solo ꝛ auditu ꝑcipite ꝟbū / s3 ope implete (fallentes vosmetipos) Glo. ordi. Si ꝑ solū auditum vos saluandos putatis (quia si quis auditor est ꝟbi / et non factor: hic comparabit̄ viro consideranti vultū natiuitatis sue in speculo) Hor. quē habet a natiuitate vel a natura: sc3 vultum corporalem in quo natus est (Considerauit em̄ se) .i. imaginē suam (et abijt) sup. ad negocia sua: auertēdo se a speculo (et statim oblitus est qualis fuerit) sup. dispositio vultus sui. Hor. pro tanto ponit̄ hic hec silitudo: qꝛ sicut nihil ꝓdest hoī in speculo / vidisse maculā sui vultus si illā nō abstergit: sic hoī nihil prodest audire ꝟbū p̄dicationis / nisi illud impleat ope. Nota ꝟbū p̄dicatiōis est sicut speculū / in q̄ cognoscit hō defectus suos. (Qui autē perspexerit in lege perfecte libertatis) id est in lege euangelica que dicit̄ lex liber=

[Center column, large type:]

tis fratres mei dilectissimi: Sit aūt oīs hō velox ad audiendū: tardus aūt ad loquendū: ꝛ tardus ad irā: Ira em̄ viri iusticiā dei nō operat̄. Propter quod abijciētes oēm immundiciā et abūdantiā malicie: in māsuetudine suscipite insitū verbū: qꝺ potest saluare animas vr̄as.

Dñica. V. post pascha. Jaco. I.

Estote factores ꝟbi dei ꝛ nō auditores tm̄ fallentes vobismetipsos: qꝛ si q̄s auditor est ꝟbi ꝛ nō factor: hic compabit̄ viro cōsiderāti vultū natiuitatis sue in speculo: Considerauit em̄ se ꝛ abijt: ꝛ statim oblitus est qualis fuerit. Qui autē ꝑspexerit in lege

pfecte libertatis et pmãserit in ea: nõ auditoꝛ obliuiosus fact⁹ ꝫ factoꝛ opis: hic btũs in facto suo erit. Si quis autẽ putat se religiosuꝫ esse: nõ refrenãs linguã ꝫ seducẽs coꝛ suũ: hui⁹ vana est religio. Religio mũda ꝛ imaculata apd deũ ꝛ prẽꝫ hec est: visitare pupillos ꝛ viduas in tribulatiõe earũ: ꝛ imaculatum se custodire ab hoc seclo.

Dñica Rogationũ. Jaco. vl.

Confitemini alterutrũ pctã vr̃a: et oꝛate ꝑ inuicem vt saluemini: Multũ eñ valet depꝛecatio iusti assidua. Helias homo erat similis nob passibilis: ꝛ oꝛatiõe oꝛauit vt nõ plueret sup terram: et nõ pluit annos tres ꝛ menses sex. Et rursum oꝛauit: et celũ dedit pluuiã ꝛ terra dedit fructũ suũ.

tatis: qꝛ restituit nos libertati: a culpa in pñti ꝑ grãm iustificatiõis: ꝛ a miſia in futuro ꝑ gliam imoꝛtalitatꝭ (et pmãserit in ea) ꝫm eã viuẽdo (nõ auditoꝛ obliuiosus factus/ſꝫ factoꝛ opis) .ſ. implẽdo qđ docet euangeliũ (hic beat⁹ in facto suo) ex opere suo (erit. Si quis aũt putat se religiosum esse) Ly .ſ. verũ et pfectũ xp̃ianũ esse (nõ refrenãs lin. suã) Um. a Xbis ĩpudicitie / detractiõis / maledictiõis / blasphemie / ꝛ mendacij: (ſꝫ seducẽs coꝛ. suũ) i ꝫ ꝙ putat se hoc eẽ in coꝛde / qđ nõ ẽ in re (hui⁹ vana est religio) nihil hñs in se veritatis (Religio) Hoꝛa: xp̃iana (mũda) ſcꝫ in coꝛdis intẽtiõe: (ꝛ immaculata) in operis executione (apud deum ꝛ patrem) ſcꝫ accepta: (hec ẽ: visitare pupillos) coꝛpalit in ꝯsolatiõe Xboꝝ / ꝛ erogatiõe muneꝝ / et ꝓtectiõe maloꝝ (ꝛ viduas in tribulatione earũ) .ſ. tã coꝛpali ꝙ spũalit (ꝛ imaculatũ se custodire ab ꝫ seculo) inqui nato. Ly .sensus est / ꝙ religio xp̃iana est: exercere se in operib⁹ misc̃dĩe erga proximum / ꝛ in opibus mundicie erga seipm.

Confitemini alterutrum pctã vr̃a ꝛc. Ante initiũ illi⁹ ep̃le scribit sctũs Jacobus dicens: Infirmať quis in vobis: inducat p̃sbyteros ecclesie et oꝛent super eum / vngentes eum oleo in nomine dñi: et oꝛatio fidei saluabit infirmũ: et alleuiabit eum dñs: ꝛ si in peccatis sit; dimitten tur ei. Tũc sequiť ep̃la pñs (Cõfitemini alterutrũ pctã vr̃a) nõ aliena (et oꝛate ꝑ inuicẽ) Ly. nã ꝯfessoꝛ teneť oꝛare ꝓ ꝯfitẽte / ꝛ ecõuerso (vt saluemini) qꝛ petẽdũ est qđ ptinet ad salutẽ (Multũ eñ valet depcatio iusti assidua) Hoꝛ. nõ peccatoꝛis: qꝛ pctõres nõ sunt digni vt exaudianť. Job. ix. Scimus qm̃ pctõres deus nõ exaudit. (Helias erat hõ simiľ nob passibilis) id ẽ fragilis: naꝫ timoꝛe moꝛtis fugit a facie Jesabel. iij. Reg. xix. qꝛ nõdũ in paradisum fuit trãslatus: (ꝛ oꝛõne) ſcꝫ vna: (oꝛauit) coꝛde et oꝛe (vt nõ plueret sup terram) ſcꝫ isrľ specialiť (ꝛ nõ pluit annos tres ꝛ menses sex) Ly. nam ꝓpter maliciã regis achab fuit illa plaga inducta / ad domandũ ipsi⁹ superbiã / ꝛ idolatrie duriciã (ꝛ rursum oꝛauit) Hlo. postꝙ per tanti tp̃is inedia coꝛ regis ꝛ populi ad penitentiã inflexũ vidit / tunc rursum oꝛauit (et celum dedit pluuiam et terra dedit fructum suum.) Si ergo helias vna oꝛõne tãta ĩpetrauit: q̃d ğ multi fideles multis oꝛõnib⁹ ĩpetrare nõ valent? (Fratres mei si quis ex vobis errauerit a veritate) Ly. fidei vel moꝛũ (ꝛ cõuerterit q̃s eũ) Ly. i. ad viã Xitatis reduxerit (scire debet: qm̃ q̃ cõuerti fecerit peccatoꝛẽ ab erroꝛe vie sue) Hoꝛ. i. vite: Nam vita nostra est quedã via: aut in infernũ / si est mala: aut in paradisum / si est

bona (saluabit aiam ei⁹ a morte) Horra: eterna. Si magne mercedis ē a morte eri pere corpus cito moriturū: q̄ti meriti ē a morte liberare aiam in celesti patria sine fine victurā (⁊ operit multitudinē pecca- torum) ab aspectu eterni iudicii ad ea punienda.

Frēs mei: si q̄s ex vobis erra- uerit a veritate ⁊ cōuerterit q̄s eū: scire debet: q̄m q̄ cōuerti fe- cerit pctōrez ab errore vie sue: saluabit aīam eius a morte: et operit multitudinē peccatorū.

In die ascēsiōis dn̄i. Act. I.

Primum qui- dem sermonez feci de omib⁹ o theophile: que cepit iesus face re ⁊ docere: vsq̧ in diē qua p̄ci piens apl'is per spiritūsanctuz quos elegit assumptus ē. Qui- bus et p̄buit seipsum viuū post passionē suam in multis argu- mentis: per dies quadraginta apparens eis ⁊ loquens de re- gno dei. Et ꝯuescēs p̄cepit eis: ab hierosolymis ne discederēt: s expectarēt pmissionē patris: quam audistis inquit p os me- um: quia Johannes quidē ba- ptizauit aqua: vos autē bapti- zabimini spū̄sctō non post mul-

Postilla.

Primū q̄dē ser- monē feci d ol- bus o Theophile ⁊c. Notanduz q xp̄s dn̄s nr̄ ascēde re volēs: p̄mo disci pul' suis apparuit: ⁊ eos de incredulitate eorū redargu- it ⁊ cū eis comedit: et eos extra ciuita- tē in montē exire p̄ cepit: vbi eū vide- rūt ascēdere post q̄ draginta dies a re surrectiōe cōputā- do: sicut manifeste habet̄ in epistola ⁊ etiā in euāgelio ho dierne festiuitatis. Vn̄ dicit sctūs Lu cas in ep'la p̄senti/ q̄ habet̄ in p̄ncipio actuū apostolorū. (Primū quidē ser monem feci) scz in euāgelio scripsi (d omnibus) Ly. nō dicit̄ oīa: q: oīa fa- cta xp̄i nō psit per singula scribi: sm q dicit̄ Joh. vlt̄. Sunt autē ⁊ alia multa que fecit iesus: que si scribantur p singu- la/ nec ipsum arbitror mundū capere eos qui scribendi sunt libros. Sed notanter dicit (de omnibus) quia d pertinentibus ad christi conceptionē/ natiuitatem/ vitā et mortem/ resurrectionez ⁊ ascensionem aliqua scripsi (o theophile) hic erat q̄daz ep̄s Asie cui scripsit euāgeliū: ⁊ eidē scri- psit hūc librū/ scz actus aplorū: de quo li- bro p̄ns ep'la sumpta est (q̄ cepit iesus fa- cere ⁊ docere) Ly. bene eīn docere ⁊ ma- le viuere nihil aliud ē/ q̄ se sua voce dānare (vsq̧ i diē) .s. ascēsiōis sue (q̄ p̄cipiens aplis p spūsctū) Ly. q predicarent euāgelium per vni uersuz orbē (quos elegit) pre ceteris ad hoc officiū apo- stolatus (assumpt⁹ est) de terra ad ce- lū in sua humanita te (Quibus ⁊ p̄bu it seipsum viuū p⁹ passionē suā i mul- tis argumētis) q: comedit cum eis: ⁊ palpabilē prebuit se eis: ⁊ sic de alijs argumētis (p dies quadragita appa- rēs eis) qd sic non est intelligēdū/ q i illis quadraginta diebus cōtinue fu- erit cum eis: sed in illo tēporis spacio frequenter scz eis apparuit (⁊ loq̄ns de regno dei) .i. d beatitudine celesti. (Et cōuescens) id est comedens cum apostolis/ apparu it eis recumbenti- bus i die ascēsiōis: vt patet in euange lio hodierno (pre- cepit eis: ab hierosolymis ne discederēt) Lyra: donec per spiritumsanctum red- derentur apti ad predicandum euangeli- um (sed expectarent promissionem pa- tris: quam audistis inquit per os meuz) Johānis. xiiij. capitulo. Paracletus au- tem spiritussanctus quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit omnia/ scili- cet necessaria vobis ⁊ alijs ad salutez (q:

Iohannes quidē baptizauit aqua) Ly. so-
lū: Nā ei9 baptism9 grām nō conferebat.
(vos aūt baptizabimini spūsancto) Hoc
ēm intelligēdū est de receptiōe spūssancti
in signo visibili (nō post mltos hos dies)
id est in dieb9 pen-
tecostes (Igit qui
ouenerāt) Glo.or-
di.i.presentes ad-
erāt (inrogabant
eū dicētes: Dñe si i
tēpe h restitues re
gnū isrl'?) Sciēdū
fm Nico.de Ly. q
multi ex discipulis
xpi d regno ei9 ad-
huc carnaliter sen
tiebant: vtpote nō
dum recepta spūs-
sancti grā / estimān
tes ipsum tēporali
ter regnaturū: pro
pter qd filij zebe-
dei petierūt / q vn9
ad dexterā / ali9 ad
sinistrā ei9 sederēt.
et credebāt regnū
tēpale qd ablatum
erat a iudeis p ro-
manos / statim resti
tuēdū: id quesierūt:
Dñe si in tēpe hoc
restitues regnū is-
rael? Et qm h que
stio erat stulta: idō
repulit eā. Vn̄ seq-
tur (Dixit aūt eis:
Non est vrm nosse
tpa vel momenta q
posuit pater in sua
ptāte) .q.d. nō p-
tinet ad vos hoc scire vel qrere (sed acci-
pietis virtutez supuenientis spūssancti in
vos) ad cōstanter et efficaciter euangeliū
predicandū per orbem vniuersum (z eri-
tis m sibi testes) Glo.ordi.resurrectionis
mee verbo z exemplo et signis (in hieru-
salem et omni iudea et samaria et vsq ad
vltimum terre. Et cum hec dixisset vidē-
tibus illis eleuat9 est) de terra ad celū (et
nubes suscepit eū ab oculis eorz. Cūq in
tuerent i celū euntē illū) admirātes ascē-
sionē tam gloriosaz (ecce duo viri) .i. duo
angeli in specie viroz (astiterūt iuxta illos
in vestib9 albis) ad
designandū solēni-
tatē ascēsiōis hui9
fm Grego. (q z di
xerūt: Viri galilei)
natiōe: Est em ga-
lilea qdaz ps iudee
de qua erant apli:
saltē p maiori pte
(qd statis aspicien
tes in celū?) qsi di.
Nō putetis / q ille
ampli9 habitet vo-
biscū sicut ante fe-
cit: videbitis tn eū
in fine mūdi veniē-
tem ad iudiciuz: id
sequit (Hic Jesus
qui assumptus ē a
vobis i celū: sic ve-
niet quemadmodū
vidistis eum euntē
in celum) id ē sicut
ascendit in forma
humanitatis. Glo.
sic ad iudicandum
veniet.

Estote pruden
tes et vigilate
in orationibus zc.
Ante initium illi9
epistole scribit san-
ctus Petrus apls
dicens. Et reddēt
rationez ei q para-
tus est iudicare vi-
uos z mortuos. Tunc sequit presens epi-
stola: in qua beatus petrus hortatur nos
ad virtutes: que nos aptos faciunt ad re-
cipiendum spiritumsanctū dicens: (Esto
te prudentes) Hor.i.futura puidentes.
Vn̄ Deut. xxxij. Vtinā saperent z intelli-
gerent ac nouissima puiderent (et vigila
te in orationib9) Glo. Ne anim9 aliud co-

tos hos dies. Igit qui cōuene
rant interrogabāt eū dicētes:
Dñe si in tpe h restitues regnū
isrl'? Dixit aūt eis: Nō est vrm
nosse tpa et momēta que pater
posuit in sua potestate: sed acci
pietis virtutem superuenientis
spiritussancti in vos: Et eritis
mihi testes in hierusalem et in
omi iudea z samaria: z vsq ad
vltimū terre. Et cū hec dixisset
vidētibus illis eleuat9 est: z nu
bes suscepit eū ab oculis eorū.
Cūq intuerent in celū euntem
illū: ecce duo viri astiterūt iuxta
illos in vestib9 albis: qui et di-
xerunt: Viri galilei quid statis
aspicientes in celū? Hic iesus q
assumptus est a vobis in celū:
sic veniet queadmodum vidi-
stis eum euntem in celum.

Dñica infra octauas ascen-
sionis. I. Petri. IIII.

Estote prudē
tes z vigilate in orōnib9: Ante

gitet q̄ id qđ precat. Nam isto sacro tempore deuotioi̅ ⁊ orationi vacare debem⁹: ⁊ hoc exemplo Marie matris xp̄i ⁊ discipuloꝝ. Legit̄ eni̅/ q tp̄e medio inter ascēsionē christi ⁊ missionē spūssancti fuerunt cū sanctis mulieribus in orōne/ expectātes spm̄sanctuꝫ eis promissum. vn̄ Act.j.dr̄: Hi oēs erant vnanimit̄ cū mulierib⁹ i oratione cū maria matre iesu ⁊ fratribus suis. Exemplo ergo illoꝝ debēt fideles esse in tp̄e isto in p̄paratiōe ⁊ expectatione spūssancti intenti: p̄paratis eni̅ debito modo/ dabitur spūssctūs ad id qđ indigebunt. j. Coꝝ. xij. Unicuiqꝫ dat̄ māifestatio spiritus ad vtilitateꝫ (Ante omnia autē mutuā i vobismetipsis charitatē cōtinuā habētes) qꝛ charitas excellentior est ceteris virtutibus: quia cetere virtutes sine ea nihil valēt ad meritū (qꝛ charitas operit multitudinem peccatoꝝ) Hor. ne appareant ad puniēdū (hospitales inuicem) id ē susceptores hospitū (sine murmuratiōe) sed hilariter hoc facite (vnusquisqꝫ) siue sit de maioribus/ siue de mediocribus/ siue d̄ minorib⁹ (sicut accepit gratiā) Hor. id est quodlibet donū gratuituꝫ (i alterutrū illā administrātes) alijs cōicātes gratis ⁊ benigne: sicut mēbra in vno corpore sibiinuicē fuiūt: Ocul⁹ eni̅ videt toti corpori: et pes portat totū corpus (sicut boni dispensatores multiformis gratie dei) Hin. i. multiformiū donorū gratuitorum a deo collatoꝝ: qꝛ non debet esse dispēsator parcus/ vbi paterfamilias est largus (Si quis loquit̄) Lx. exhortationis verba (q̄si sermones dei) .i. totū bonū attribuat deo/ ⁊ nō sibiipsi (Si q̄s ministrat) egentib⁹ bona tp̄alia (tanq̄ ex v̄tute quā administrat deus) id ē attribuat deo/ q̄ dedit sibi volūtatem et facultateꝫ h̄ faciēdi (vt in oib⁹) verbis ⁊ factis vestris (honorificetur deus) id est totum fiat ad honorē dei (p iesum xp̄m dn̄m nr̄m) qui ē mediator dei ⁊ hominū.

omnia aūt mutuā in vobismetipsis charitatē cōtinuā habentes: qꝛ charitas operit mltitudinem pctōꝝ. Hospitales inuicem sine murmuratione: vnusq̄sqꝫ sic accepit gr̄aꝫ in alterutrū illaꝫ administrantes sicut boni dispēsatores mltiformis gr̄e dei. Si q̄s loquit̄: quasi sermones dei. Si q̄s ministrat: tanq̄ ex virtute quā administrat deus: vt i omib⁹ honorificet̄ de⁹ p iesum christū dominū nostrū.

In die pentecostes. Act. II.

In diebus illis. Dum cōplerent̄ dies Pentecostes: erant omnes discipuli pariter i eodeꝫ loco. Et fact⁹ est repēte de celo son⁹ tanq̄ ad

In diebus illis. Dum complerētur dies Pentecostes ⁊c. Ante initium illius ep̄le scribit sanctus lucas: q post ascēsionem christi vndeci apl̄i congregati statuerūt duos viros: scꝫ Joseph qui cognominatus est iustus ⁊ Matthiā: ⁊ orātes dixerūt: Tu domine q̄ nosti corda oīm: ostēde quē elegeris vnum ex his duobus accipere locū ministerij huius et apostolat⁹ de q̄ p̄uaricatus est Judas vt abiret in locū suū. ⁊ dederūt sortes eis. ⁊ cecidit sors sup Matthiā: ⁊ ānumerat⁹ ē cuꝫ vndecim apl̄is. Et statim sequit̄ ep̄la p̄ns (Dū complerent̄ dies Pentecostes) Hodie celebrat sancta mater eccl̄ia solennitatē spūssancti: in qua xp̄s se ostēdit eē deū. Nā prius ostēderat se esse dominum terre ⁊ eoꝝ que in terra sunt: infirmos sanādo: mortuos resuscitādo. Ostēderat se etiaꝫ dn̄m maris ⁊ eoꝝ q̄ in mari sunt: cū sup mare ambulauit: ⁊ mare soliduꝫ se exhibuit: et cū statherē i ore piscis p̄dixit inueniendum. Ostenderat etiam se dn̄mus

fernl τ eoꝝ que ĩ inferno sunt: qñ ꝯtriuit poꝛtas inferni/ τ oẽs aĩas de limbo infer ni eduxit. Oſtẽderat etiã ſe dñm aeris et eoꝝ que in aere ſunt: τ etiã dñm celi τ eo rum que in celo ſunt: cũ in die aſcẽſionis ꝓpꝛia virtute aſcẽ dit per aera: et nu be lucida ſibi obſe quẽte/ aſſumpt⁹ eſt ĩ celũ. Oſtẽſo ergo ꝙ erat dñs oĩꝫ: ho die oſtẽdit ſe veruꝫ deũ: qñ ſpm̃ſanctũ q̃ de⁹ ẽ miſit aplĩs. Hodie enĩ rex no ſter ieſus xp̃s duo deciꝫ pncipes fecit: aſſociãs eis ſeptua gitadaos milites. Principes fuerunt duodeci apli: Se ptuaginta milites fuerunt ſeptuagin tadu duo diſcipli xp̃i:

ritus vehemẽtis) Ly. i. venti vl' tonitruĩ: nõ tñ apli τ alij cũ eis exiſtẽtes fuerũt ter riti/ deo hoc faciente ſignũ: qḋ dabat eis ſpũſſctũs/ q̃ eſt cõſolatoꝛ coꝛdiũ (et reple uit totã domũ) inſolita claritate (vbi erãt ſedẽtes) i. manen tes (τ apparuerũt illis) viſibiliter ocu lis coꝛpalib⁹ (diſp tite ligue) i. diuiſe lingue (tãꝙ ignis) id eſt hñtes coloꝛẽ ignis: ad deſignan dũ ſigno viſibili ex terius/ inuiſibilem gr̃am ſpũſſcti rece ptã inter⁹: p quaꝫ eẽnt feruidi ĩ amo re dei τ loquentes oĩb⁹ linguis ad pu blicationẽ euãgelij (ſeditꝙ ſupꝛa ſin gulos eoꝛũ) i. ſup quelibet diſcipłoꝝ

uenientis ſpũs vehementis: et repleuit totã domũ vbi erãt ſe dentes. Et apparuerũt illis diſ pertite lingue tãꝙ ignis: ſedit ꝙ ſupꝛa ſinglos eoꝝ. Et reple ti ſunt oẽs ſpũſancto: τ ceperũt loq̃ varijs linguis: put ſpũſſan ctus dabat eloq̃ illis. Erãt aũt in hierlm habitãtes iudei viri religioſi ex om̃i natiõe que ſub celo ẽ. Facta aũt hac voce: cõ uenit multitudo τ mẽte cõfuſa ẽ: qm̃ audiebat vnuſquiſꝙ lin

quos hodie adeo roboꝛauit/ ꝙ p eos totũ mũdum ſibi ſubiugauit. Unde Bern. Li cet magna τ diuiua fuerint plane miracu la q̃ deus geſſit in terris: hoc tñ bonũ ſup omnia alia emicuit: ꝙ in paucis ſimplici bus totũ mundũ τ oem ſapiẽtie altitudi nem ſibi ſubiugauit. Uñ hic dr: (Dũ com plerent dies Pentecoſtes) Ly. a paſcha computãdo: quinquageſima nãꝙ dies a paſchate/ in quo iudei comedebant agnũ paſchalem/ celebꝛis erat ĩ veteri teſtamẽ to apud iudeos in memoꝛiaꝫ beneficij le gis date: que fuit data ĩ mõte ſinai q̃nq̃ geſima die a pꝛincipio egreſſiõis de egy pto: vt habet Exod. xix. Et ideo cõueni enter illa die infuſum eſt aplis ſpũſſancti donũ: p qḋ lex euangelica impꝛeſſa fuit τ firmiter radicata in coꝛdib⁹ eoꝝ. (Erant aũt diſcipuli pariter in eodẽ loco) i. in ce naculo grandi ſtrato/ vbi pꝛius xp̃s cum eis cenã fecit: τ non ſolũ apli/ ſed etiã alij fideles τ mulieres pariter in eodẽ loco: τ ipſis ſic congregatis inſimul coꝛde τ ani mo (factus eſt repente de celo) Uincẽ. id eſt de aere (ſonus tanꝙ aduenientis ſpi

inſedit vnus radi⁹ igneus/ habẽs figurã liguaꝝ (τ repleti ſunt oẽs ſpũſctõ) Uin. ſic ꝙ coꝛda eoꝝ penit⁹ illuſtrata ſunt gr̃a ſpũſſcti: ſic ꝙ hodierna die diſcipuli rece perũt ſpm̃ſctm̃ in maioꝛi copia ꝙ pꝛi⁹ ha buerũt: qꝛ nõ ſolũ receperũt ad ſufficien tiam/ ſed etiã ad redũdãtiã: qꝛ ſctitas quã ſpũſanct⁹ in aplis opat⁹ eſt/ redundabat in totã eccliam. Uñ ſequit (τ ceperũt loq̃ varijs lin. put ſpũſſan. dabat eloq̃ illis) Hoꝛ. apli nõ ſolũ loq̃bant τ intelligebant oĩa idiomata: ſꝫ ipſis loquẽtib⁹ ĩ vno idio mate/ qḋcũꝙ eẽt illud/ oẽs audiẽtes ꝙtũ cũꝙ eẽnt diuerſoꝝ idiomatũ/ itelligebãt quilibet idioma ꝓpꝛiuꝫ: diuina virtute h faciente. Sicẽ em ꝓpt rebellionẽ ꝯ deũ di uiſe ſunt lingue: vtꝫ Gen. xj. ita p infuſio nẽ ſpũſſcti ſunt vnite (erãt aũt in hierlm) Uincẽ. q̃ erat ciuitas metropolis in iudea (habitãtes iu. viri reli.) Ly. ĩ cultu diuio deuoti: ꝓpter hoc templũ viſitabant: τ ibi ſacrificia offerebãt (ex oĩ natiõe q̃ ſub ce lo ẽ) qꝛ iudei erãt diſpſi ĩ oẽs natiões: τ a liq̃ eoꝝ magꝭ deuoti ꝓpt reuerẽtiaꝫ tẽpli veniebãt aliq̃n in hierlm: maxĩe in ſolẽni

tatib⁹ magnis: q̄rū vna erat solennitas pentecostes (Facta aūt hac voce) Uin. i. postq̄ tal' son⁹ i aere vehemēter insonuit (cōuenit mltitudo) sup. ciuitatū ⁊ ꝓuinciarū circūiacētiū (⁊ mēte ꝯfusa ē) Ly. i. stupefacta seu admirata (qm̄ audiebat vnusq̄sq₃ ligua sua illos loq̄ntes) Ly. q₂ nūq̄ fuit auditū vl' visū tale miraculū (stupebant aūt oēs ⁊ mirabāt̄ dicētes: nōne ecce oēs isti q̄ loquunt̄ galilei sūt?) Ui. q. d. vtiq₃ (⁊ quō noi audiuim⁹ vnusq̄sq₃ liguā suā). i. ꝓpriā (in q̄ nati sum⁹?) Uin. q. d. vtiq₃ mirabile ē/ vl' supnaturale. Ex isto sumit̄ hic/ q₂ pmitiui xp̄iani fuerūt galilei (parthi ⁊ medi) h̄ noiant̄ habitatores diuersaꝝ regionū in q̄b⁹ sunt diuersa idiomata (et elamite: et q̄ habitāt mesopotamiā) Glo. or. est regio q̄ duob⁹ ambit̄ fluminibus tigri ⁊ eufrate (iudeā ⁊ cappadociā/ pōtū ⁊ asiā). s. minorē (phrygiā ⁊ pāphiliā: egyptū ⁊ ptes libye q̄ ē circa cyrenen: ⁊ aduene romāi). i. pegrināte romāi (iudei q₃). i. illi de tribu iuda (⁊ ꝓselyti/ cretes ⁊ arabes) Ly. i. ꝯuersi de gētilitate ad iudaismū (audiuim⁹ eos). s. ap'los (loq̄ntes nostris linguis). i. nr̄is idiomatib⁹) magnalia dei). i. mirabilia dicta vel facta dei.

In diebus illis: Aperiens petrus ⁊c̄. Ante initiū illius ep'le scribit sanctus

gua sua illos loq̄ntes. Stupebant aūt oēs ⁊ mirabant̄ dicētes: Nōne ecce oēs isti q̄ loquūtur galilei sunt? Et quō nos audiuim⁹ vnusq̄sq₃ linguā nostrā in q̄ nati sum⁹? Parthi et medi et elamite: ⁊ q̄ habitāt mesopotamiam: iudeā: et cappadociā: pontū et asiā: phrygiā: pāphiliam: egyptū ⁊ ptes libye: q̄ est circa cyrenen: ⁊ aduene romani: iudei q₃ et ꝓselyti: cretes et arabes: audiuim⁹ eos loq̄ntes nr̄is linguis magnalia dei.

Feria. II. Penteco. Act. X.

In dieb⁹ illis

Aperiens petrus os suū dixit: Uiri pr̄es ⁊ fratres nobis p̄cepit dns p̄dicare pplo et testificari: q₂ ipe est q̄ ꝯstitut⁹ ē a deo iudex viuoꝝ et mortuoꝝ. Huic oēs ꝓphe testimoniū phibent: remissionē pctōꝝ accipe p nomen eius omnes qui credūt in eū. Adhuc loquēte petro vba

Lu. in eo. ca. q₂ sctūs petr⁹ dixit iudeis de iesu xp̄o: Qui ptrāsiuit bn̄faciendo et sanādo oēs oppssos a diabolo: et nos testes sum⁹ oīm q̄ fecit in regiōe iudeorū et hierl'm: quē occiderūt suspēdētes i ligno. Hūc de⁹ suscitauit tertia die: et dedit e manifestū fieri: nō oī pplo; s₃ testibus preordinat. a deo: nob q̄ manducauim⁹ ⁊ bibim⁹ cū illo postq̄ resurrexit a mortuis. Et tūc stati seq̄t̄ ep'la ho. (In dieb⁹ illis aperiēs petrus os suū dixit: Uiri patres ⁊ frēs/ nob). s. q̄ manducauim⁹ et bibim⁹ cū illo post resurrectionē suā: (p̄cepit dn̄s p̄dicare pp'lo ⁊ testificari: q₂ ipe ē q̄ ꝯstitutus ē a deo). s. pr̄e (iudex viuorum et mortuorū) Ly. i. q̄ viuūt vita gr̄e/ iustoꝝ: ⁊ etiā iniq̄rū/ q̄ mortui sunt morte culpe (Huic oēs ꝓphe testimoniū phibēt. q. d. Non soli sum⁹ testes ei⁹/ s₃ etiā oēs ꝓphete antiqui diuinitus inspirati: q̄ de eo scripserūt et p̄dixerūt (remissionē pctōꝝ accipe p nomē ei⁹) vt patet Johel. ij. Omnis q̄ inuocauerit nomen dn̄i saluus erit (oēs q̄ credunt in eū) tā iudei q̄ gētiles. (Adhuc petro loquēte vba hec: cecidit sp̄ussctās sup oēs q̄ audiebāt vbū) sc₃ sup cornelium ⁊ sup omnes q̄ cū eo congregati erant in signo visibili. s. igneis linguis (et obstupuerūt ex circumcisione fideles qui venerant cū

hec: cecidit spūsctūs sup oēs q̄ audiebāt vbū. Et obstupuerūt ex circūcisiōe fideles q̄ venerāt cū petro: qꝛ ꝛ ī natiōes grā spūsscti effusa ē: audiebāt em̄ illos loq̄ntes liguis ꝛ magnificātes deū. Tūc rn̄dit petrꝰ: Nunq̄d aquā q̄s ꝓhibē pōt vt n̄ baptizenť hi q̄ spm̄sctm̄ acceperūt sic̄ ꝛ nos: Et iussit eos baptizari in noīe dn̄i nr̄i iesu christi.

Feria. III. Pente. Act. VIII.

In diebꝰ illis

Cū audissent apl'i q̄ erāt hierosolymis: qꝛ recepisset samaria verbū dei: miserūt ad eos petrū ꝛ iohānē. Qui cū venissent: orauerūt ꝓ ipis vt acciperent spm̄sctm̄: nōdū em̄ in queꝙ̄ illorū supuenerat: sed baptizati tm̄ erāt in noīe dn̄i iesu. Tunc imponebant manꝰ sup illos: et accipiebant spiritūsanctū.

Feria. IIII. Pente. Act. V.

In diebꝰ illis

Per manus aūt apostoloꝝ fiebant signa ꝛ prodigia multa in

petro: qꝛ et in natiōes) .i. in gentes (grā spūsscti effusa est) admirātes ꝙ tāta grā dareť gētibꝰ / sic̄ ꝛ iudeis nutritis in lege et ꝓphis (audiebāt em̄ illos loq̄ntes linguis) scꝫ varijs (et magnificātes deum. Tunc rn̄dit petrꝰ) scꝫ ill' q̄ cū eo venerant admirātibꝰ. (Nūquid aquā q̄s ꝓhibere pōt vt nō baptizeť hi q̄ spm̄sctm̄ acceperūt sic̄ ꝛ nos?) q.d. nō: ex q̄ spūsctūs n̄ distixit inter nos ꝛ ipos (ꝛ iussit eos baptizari) .s. a socijs suis. (ī noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i) ī hac eī forma dabať baptismꝰ in primitiua eccl'ia.

In diebꝰ ill': Cū audissent apostoli q̄ erāt hiero. ꝛc̄. Vn̄ initiuꝫ illꝰ epl'e scribit sanctꝰ Lucas in eo. ca. ꝙ sctūs philippꝰ descēdit in ciuitatē samarie / ꝛ p̄dicabat illis xp̄m. Intēdebant aūt turbe hiis que a philippo dicebanť: vnanimiť audiētes et videntes signa que faciebat: Multi em̄ eorū qui habebāt spūs imundos clamātes voce magna exibant: Multi aūt paralitici ꝛ claudi curati sūt. Factū ē āt gaudiuꝫ magnū in illa ciuitate. Tunc sequiť p̄ns epl'a (Cū audissent apl'i) Circa qd̄ sciēdū ꝰm Nico. de Ly. ꝙ philippꝰ iste erat tm̄ diaconꝰ: ꝓpť qd̄ lꝫ posset baptizare / nō tm̄ manꝰ imponere: nec ꝑ cōsequēs donū spūsscti dare in signo visibili: h̄ em̄ ꝑtinebat ad apl'os. Vn̄ ē ꝙ soli epi in nouo testamēto / q̄ sūt successores apostoloꝝ / manꝰ imponūt. Propť qd̄ philippus ꝰcauit apl'is / vt aliq eoꝝ venirēt ī samariā / ꝛ supplerēt illud qd̄ ad eꝰ officiū non spectabat. Et h̄ ē qd̄ h̄ dr̄ (Cū audissent apl'i qui erāt hierosolymis ꝛ qꝛ recepissꝫ sa. verbū dei: miserūt ad eos petrū et iohānē) Glo. di. q̄ erāt colūne (q̄ cū venis. orauē. ꝓ ipis vt acciperent spm̄sctm̄: nōdū em̄ in queꝙ̄ illoꝝ supuenerat) Ly. signo sensibili: venerat tn̄ ī eos inuisibiliter sic̄ ꝛ mō in baptizatos (sed baptizati tm̄ erāt ī noīe dn̄i iesu. Tūc imponebant manꝰ sup illos et accipiebant spm̄sctm̄.)

In diebꝰ ill' Per manus aūt ꝛc̄. Vn̄ initiū illꝰ epl'e scribit sanctꝰ Lu. ꝙ vir q̄dā ananias cum saphira vxore sua vēdidit agruꝫ / ꝛ defraudauit d̄ p̄cio agri ꝯscia vxore sua: ꝛ ꝑtē precij ad pedes apl'oruꝫ posuerūt: et ambo subitanee obierūt: ꝛ factꝰ est timor magnꝰ ī vniūsa eccl'ia: ꝛ in oēs q̄ audierūt h̄. Tūc stati sequiť epl'a p̄ns (Per manꝰ āt apl'o. fie. sig. ꝛ ꝓdi. m'l.) Glo. qꝛ succēdebať zelꝰ sacerdotū ꝛ iudeoꝝ (ī ple.) Ly. nō dic̄ ī p̄ncipibꝰ: qꝛ nō credebāt in xp̄m:

paucis exceptis/q̄ occulti xp̄iani erāt: ga
maliel.s.nicodemus ⁊ aliqui alij (et erāt
oēs vnanimit̄/scʒ apl'i(in porticu salomo
nis) vbi erat loc⁹ orōnis ⁊ p̄dicatiōis(Ce
teroꝝ aūt).s.infideliū (nēo audebat ꝯiū=
gere se ill'). s.ficte:
timētes penā q̄ ve=
nerat sup ananiā ⁊
eius vxorē (sʒ ma=
gnificabat eos po=
pulus) ꝓpt̄ egros
⁊ miracula q̄ facie=
bāt: ⁊ etiā q2 bona
ꝓ malis suis ꝑsecu
toribus reddebāt:
(Magis aūt auge
bat̄ credentium in
dn̄o multitudo vi=
rorū ac mulierum)
Nullus eīm sexus a
regno dei excludit̄
(ita vt in plateas)
que late erāt(eijce
rēt infirmos ⁊ po=
nerēt in lectulis ac
grabatis: vt veniē
te Petro saltē vm=
bra illius obūbra=
ret quenq̄ illoꝝ: ⁊
liberarent̄ ab infir
mitatib⁹ suis) Ly.
in quo ponit̄ diffe=
rentia petri ad ali=
os apl'os in opati=
one miraculorum:
Nā alij apostoli curabant alios infirmos
per tactum manuum: sicut iam supra di=
ctum est: Per manus autem ⁊c̄. Petrus
autē nō solum per tactū/sed etiā ꝑ vmbrā
qd̄ maius est: qd̄ fiebat ad ostendendum
ꝙ erat p̄ncipalis apl'us: ergo nominatur
p̄nceps apl'oꝝ. Et q2 xp̄s nō legit̄ curas=
se ꝑ vmbrā sicut petrus: ideo in petro vi=
det̄ impletū fuisse qd̄ dixit xp̄s Joh. xiiij.
Qui credit in me: opera q̄ ego facio ⁊ ip̄e
faciet: ⁊ maiora hoꝝ faciet (Cōcurrebat
aūt ⁊ multitudo vicinarū ciuitatū in hie=
rusalē: afferētes egros ⁊ vexatos a spiri=
tibus immūdis: qui curabant̄ ⁊c̄.

plebe. Et erāt vnanimit̄ oēs in
porticu salomonis. Ceteroꝝ
aūt nemo audebat ꝯiungere se
illis: s₃ magnificabat eos ppl's.
Magis autē augebat̄ credē=
tiū in dn̄o multitudo viroꝝ ac
mulierū: ita vt in plateas eijce=
rēt infirmos: ⁊ ponerēt i lectu=
lis ac grabatis: vt veniente pe
tro saltē vmbra illi⁹ obūbraret
queq̄ illoꝝ: ⁊ liberarent̄ ab in=
firmitatibus suis. Cōcurrebat
aūt ⁊ multitudo vicinaꝝ ciuita
tum hierl'm: afferētes egros et
vexatos a spiritib⁹ īmundis: q̄
curabant̄ oēs: ⁊ magnificabāt
iesum christū. In die san=
cte trinitatis. II. Coꝝ. XIII.

Gaudete: per
fecti estote exhortamini: idip̄m

Gaudete: ꝑfecti estote ⁊c̄. Circa initiū fi=
ni⁹ ep'le scribit sctūs paulus in eodē
c. In ore duoꝝ vl' triū testiū stat oē v̄bū.
Tūc seq̄t p̄ns ep'la (Gaudete: ꝑfecti esto=
te) Q2 hodie festū sctē trinitatis pagim⁹:
necesse ē aliq̄ d̄ san=
cta trinitate breui=
ter loq. vn̄ Aug⁹.
j. li. de tri. Hoc ita
ꝙ vera et pia fide
credēdū ē: ꝙ trini=
tas sit vnus solus
⁊ verus de⁹. s. pa=
ter ⁊ filius et spūs=
sanctus: et hec tri=
nitas vni⁹ eiusdēq̄
substātie vel essen=
tie credit̄/ q̄ ē sum=
mū bonum. Item
Aug⁹. dic̄: Hec ve=
ra sctā trinitas/ni=
hil maius est in tri=
bus ꝑsonis sit̄ no=
minat̄ꝙ in vna q̄=
libet sit̄ ⁊ ꝑ se dicta
q2 vnaqueq̄ ꝑsona
plena est substātia
in se: n̄ tn̄ tres sub=
stātie sunt/sʒ vnus
deus ⁊ vna substā=
tia / vna potentia/
vna eternitas/vna
magnitudo vna bo
nitas et vna essen=
tia: pater ⁊ filius ⁊
spūssanctus. Item sciendū: ꝙ beata trini
tas fideliter est credenda/⁊ nō curiose in
uestigāda. Vn̄ Bern̄. Scrutari h̄ temeri=
tas est: credere pietas: nosse vita eterna.
(Frēs) Ly. in v̄itate fidei ꝑsistētes (gau=
dete) ad v̄tuosuʒ eīm ꝑtinet de opib⁹ v̄tu
tū gaudere (ꝑfecti estote). i. ad ꝑfectionē
ꝯseq̄ndā tendite: q2 sicut nauis in flumie
posita ꝑ aq̄ motū descendit/ nisi remiget̄
in ꝯtriū: sic aīa ex corruptiōe carnis ⁊ ꝓ=
nitate ꝯtinuo ad malū descēdit a ꝑfectio=
ne/nisi conet̄ in ꝯtriū (exhortami) vos ma
iores illos q̄ sunt minores (idip̄m sapite). s.
vos minores cū maioribus (pacē ha. quā

xp̄s nobis hereditarie cōseruādā reliq̄t: ꝑꝫ Ioh. xiiij. Pacē relinq̄ vob ⁊c̄. (⁊ deꝰ pacis) .i. dator ⁊ amator pacis (⁊ dilectionis) q: charitas concomitat̄ verā pacē: eo q ꝑ charitatē deus est in hoīe ⁊ ipse in eo (erit vobiscū) ꝑ grām ī pñti / et gloriā in futuro (Gratia dñi nr̄i iesu xp̄i ⁊ charitas dei ⁊ cōmunicatio sctispiritus) Huiꝰ. lug. In illis verbis innuit trinitatē personarū. Primo ꝑsonaꝫ filij ibi (gratia dñi nr̄i Jesu xp̄i) Secūdo ꝑsonaꝫ p̄ris: ibi (⁊ charitas dei) id est p̄ris. Tertio ꝑsonā spūsscti: ibi (et cōicatio sanctispūs sit semꝑ cū oībus vobis: amen)

O Altitudo diuitiaꝝ sapientie ⁊ scie ⁊c̄. Ante initium illius epistole scribit sctūs Paulus in eodē ca. pi. Noli altū sape / sed time. ⁊c̄. Tūc seq̄tur p̄sens ep̄la (O altitudo diuitiarū) Hoc .i. abūdātie ⁊ copiositatis (sapiētie) q̄ est in diuis ⁊ spūalibꝰ de q̄ Esa.

sapite: pacē habete: et deꝰ pacis ⁊ dilectiōis erit vobiscū. Salutate inuicē in osculo sctō. Salutāt vos oēs scti. Gratia dñi nostri iesu xp̄i ⁊ charitas dei ⁊ cōicatio sanctispiritus sit semꝑ cū omnibus vobis: Amen.

In festo trinitatis. Ro. XI.

O altitudo diuitiarū sapie ⁊ scie dei: q̄ incōprehēsibilia sunt iudicia eiꝰ: et inuestigabiles vie eiꝰ: quis em̄ cognouit sensum dñi? aut q̄s cōsiliariꝰ eiꝰ fuit? aut q̄s ꝑor dedit illi ⁊ retribuet ei? Q̄m ex ipo et ꝑ ipm̄ ⁊ in ipso sunt oīa. Ipsi glia in secula seculoꝝ Amen.

In festo corpis xp̄i. I. Cor. XI.

Conuenientibus vobis in vnum iam nō est dñicā cenā manducare: Unus-

xl. dr: Non est inuestigatio sapie eius. Et in Ps̄. cxlvj. Et sapientie eius nō est numerus (⁊ scientie dei) q̄ est de rebus hūanis: ad Col. iij. In ipso sunt oēs thesauri sapientie ⁊ scientie (q̄ incōprehensibilia sunt iudicia eiꝰ) Hoc .i. dispositiones eius de oibꝰ rebꝰ. Uñ Ps̄. xxxv. Judicia eius multa (⁊ inuestigabiles vie eius) id est impletiones dispositionis: in quibus omnibus est misericordia ⁊ veritas. Unde ps̄. xxiiij. Uniuerse vie dñi misericordia ⁊ veritas. Quoꝝ rōnes a nobis nō pñt attingi. vñ Eccs. viij. Intellexi q oīum operū dñi nullā possit hō inuenire rōnē (Quis em̄ cognouit sensum dñi?) de dispositiōe reꝝ. q. d. nullꝰ (aut q̄s ꝯsiliariꝰ eiꝰ fuit?) Uin. dans ei ꝯsilia q̄liter sic vel sic res disponeret: q̄si di. nullꝰ (aut q̄s prior dedit illi ⁊ retribuetur ei?) q̄si di. nullus: q: h̄ est impossibile: q: omnē virtutē / nō solū oꝑandi ⁊ essendi ab ipo habemꝰ: qd̄ declarat hic consequenter dicēs (Q̄m ex ipso ⁊ ꝑ ipm̄ ⁊ i ipo sūt oīa) Hoc. superiora / inferiora et media: spūalia / corporalia ⁊ ex vtrisq̄ cōpositā. Et in illis v̄bis innuit ap̄lus deitatē ꝑsonaꝝ in essentia diuia. In hoc q dicit / ex ipo: innuit ꝑsonam patris: per hoc q dicit / per ipsum / filij: ꝑ hoc q dicit / i ipo innuit ꝑsonā spiritussancti. Ecce distinctio seu pluralitas ꝑsonarū (Ipsi honor ⁊ gloria) ecce vnitas essentie. Non enim dicit ipsis / sed ipsi honor ⁊ gloria in secula seculorum Amen.

C Onuenientibus vobis in vnū iam nō est dñicam ⁊c̄. Ante initiuꝫ illius epistole scribit sanctus Paulus in eodem ca. ipsis Corinthijs dicens: Si quis autē videtur contentiosus esse: nos talem cōsuetudinē nō habemꝰ / neq̄ ecclesia dei. Hoc aūt precipio: nō laudās q nō in melius / sꝫ in deterius cōuenitis. Tūc postmodū sequit̄ pñs epistola (Cōueniētibus vobis

q̄sqꝫ em̄ suā cenā p̄sumit ad mā
ducandū. Et alius q̄dez esurit:
alius aūt ebri⁹ est. Nunq̄d do-
mos nō habetis ad māducādū
et bibendū? Aut eccl'iam dei cō
temnitis: et cōfunditis eos qui
non hn̄t? Quid dicā vob? Lau-
do vos: in hoc nō laudo. Ego
em̄ accepi a dn̄o qđ et tradidi
vobis: qm̄ domin⁹ iesus in qua
nocte tradebat: accepit panez
ꝛ gratias agens fregit ꝛ dixit:
Accipite et māducate: Hoc est
corpus meum quod ꝓ vobis
tradet: Hoc facite in meā com
memoratione. Similiter et ca-
licē postꝙ̄ cenauit dicens: Hic
calix nouū testamētuz ē in meo
sanguine: hoc facite quotiens-
cunqꝫ bibetis in meā cōmemo-
ratione. Quotiēscūqꝫ ei mādu-
cabitis panē hūc ꝛ calicē bibe-
tis: mortē dn̄i annūciabit[is] do-

in vnū:) Sed ex quo hodie peragitur fe-
stum corpis xp̄i sicut hoc sacr'm post cenā
a xp̄o institutū est: euāgeliū ꝛ ep'la cōcor-
dāt: q2 in euāgelio habet de fructu digne
cōicantiū: vbi dicit: Qui māducat hunc
panē/ viuet in eter-
num: sic per oppo-
sitū in epistola ho-
dierna habetur de
periculis indigne
communicātiū: sicut
patet in textu ep'le
present. (Fratres:
Conuenientib⁹ vo-
bis in vnum) Ly.
ad ꝑcipiendu3 eu-
charistie sacramē-
tum (iā non est). i.
non licet vob (dn̄i-
cam cenā māduca
re: Unusquisqꝫ em̄
suā cenā presumit
ad manducandū)
Lyr. añ susceptio-
nem sacramēti pre
parabant sibi ciba
ria: ꝛ portabāt ad
ecclesiā/ comeden-
tes ꝛ bibentes an-
teꝙ̄ sumerēt sacra
mētum: ꝛ sic laute
comedebāt ꝛ bibe
bant: paupes aūt
esuriebant. Ergo
dicit (et alius q̄dē
esurit: ali⁹ aūt ebri
us ē. Nūq̄d domos
nō habetis ad mā
ducandū et bibendū?) sc3 domos nō con
secratas: (aut ecclesiā3 dei contemnitis)
Ly. q. d. certitudinaliter in hoc ē cōtem-
ptus ecclesie que cōsecrata est (ꝛ confun-
ditis eos) id est paupes (qui nō habēt?)
sc3 laute comedere corā tanta multitu-
dine (quid dicam vobis?) Ly. sup hoc fa
cto (laudo vos) sup. in alijs (in hoc non
laudo) s3 vitupo (Ego em̄ accepi a dn̄o)
Ly. mihi reuelante (qđ et tradidi vobis:
qm̄ domin⁹ Jesus) q̄ est institutor sacra-
mentorū et nō alius (in q̄ nocte tradeba-
tur) Hor. i. imminēte passione: cui⁹ nocte
traditio facta est/ id est in vespera noctis
(accepit panē) ꝛ bn̄dixit: vt habet Mat-
thei. xxvj. (et grās agens) Ly. vt doce-
ret nos in oīb⁹ gra
tias agere deo (fre
git ꝛ dixit: Accipi
te et manducate: h
est corpus meū) sc3
cōtentū sub specie
panis: quia panis
trāssubstātiatur in
veru3 corpus chri-
sti diuina virtute ꝑ
cōuersionem solis
accidentib⁹ (quod
pro vobis tradet.
Hoc facite in meā
cōmemorationez)
Hor. i. in memoriā
mee mortis et pas-
sionis. (Similiter
ꝛ calicē). s. accepit
(postꝙ̄ cenauit) et
vinum in calice cō-
tentum cōsecrauit
in sanguinem suu3
(dicēs: Hic calix)
Hor. id est conten-
tum in hoc calice
(nouum testamen
tum est in meo san
guine) Ly. nouum
testamentum con-
firmatu in est sān-
guinis christi effu-
sione (hoc facite q̄-
tienscunqꝫ bibetis) Hor. s. sanguinē meū
in specie vini (in meā cōmemoratione). i.
memoriā passionis mee (Quotienscunqꝫ
em̄ manducabitis panem hunc/ et calicē
bibetis) Ly. i. hoc sacramentum/ in quo
sub specie panis cōtinet verū corp⁹ chri-
sti: et sub specie vini/ verus sanguis xp̄i
(mortē dn̄i annunciabitis) ipsam repre-
sentando per hoc sacramentum (donec
veniat) sc3 ad iudicium: per quod intelli-
gitur/ ꝙ celebratio huius sacramenti nō

nec veniat. Itaqꝫ quicunqꝫ manducauerit panē et biberit calicem dñi indigne: reus erit corporis et sanguis dñi. Probet aūt seipm̄ hō: et sic de pane illo edat et de calice bibat. Qui eñ mādūcat et bibit indigne: iudicium sibi manducat et bibit nō dijudicans corpus dñi.

Dominica prima post festū trinitatis. I. Johannis. IIII.

Deus charitas est. In hoc apparuit charitas dei in nobis: qm̄ filiū suū vnigenitū misit de⁹ in mūdū vt viuamus p eū. In hoc est charitas nō q̄si nos dilexerim⁹ deū: sed qm̄ ipse prior dilexit nos et misit filiū suū ꝓpitiationē pro pctīs nr̄is. Charissimi si de⁹ dilexit nos: et nos debem⁹ alterutrū diligere. Deū nemo vidit

deficiet in eccl'ia vsqꝫ ad finē mūdi. Mat. vl. Ecce ego vobiscū sū vsqꝫ ad ꝯsūmationē seculi (Itaqꝫ q̄cūqꝫ mānducauerit panē ꝛ biberit calicē dñi indigne) Ly. s. cū volūtate peccādi mortaliter vc futuro / vl' īpenitens de p̄teri to (re⁹ erit corpis ꝛ sanguis dñi) Glo. id ē penas mortis xp̄i exoluet. i. puni etur ac si xp̄m occi deret (Probet aūt seipm̄ hō) Lyra. s. ꝓpriā ꝯsciaꝫ diligē ter examinando et emēdādo (et sic de pa. il. edat) . s. fructuose (ꝛ de ca. bi.) Ly. fit aūt hic men tio d̄ duplici specie . s. panis ꝛ vini: Nā in primitiua eccl'ia sic dabat̄ fidelib⁹: sed ꝓpter piculū ef fusionis sanguinis mō datur laicis tm̄ sub specie panis. Sacerdos tñ cele brans accipit sub vtraqꝫ specie: non tm̄ celebrās ꝓ se / sed etiam ꝓ alijs. (Qui eñ mandu cat ꝛ bibit īdigne) Hor. i. irreuerenter / vel existens in crimine (iudiciū sibi mādūcat ꝛ bibit) . i. ad suā damnationem sumit (nō dijudicans corp⁹ dñi) Ly. id est discernēs ab alijs cibis: sumēs eodem modo sicut alios cibos corpales.

Deus charitas ē. In h̄ apparuit charitas dei ꝛc̄. Añ initiū illi⁹ ep'le scribit sctūs Johēs dicēs: Ipi de mūdo sūt: et ideo de mūdo loquunt̄: ꝛ mundus eos audit: Nos ex deo sum⁹. Charissimi diligamus inuicē: quia charitas ex deo est. Tūc sequit̄ ep'la hodierna (Deus charitas est) vbi scꝫ Johānes ap'lus et euangelista / quē xp̄s p̄ ceteris dilexit / maxime cōmēdat nob charitatē dei et ꝓximi: sic sic̄r in euan. ho. sctūs Lu. dicit nobis de q̄dā diuite: q̄ nec circa deū / nec circa ꝓximum . s. pauperē lazarum aliq̄ dilectione mouebat̄: sꝫ induebat̄ purpura ꝛ bysso / ꝛ epulabat̄ q̄tidie splēdide: idō sepult⁹ ē in inferno. Et si volum⁹ h̄ malum euadere: tunc debem⁹ deū ꝛ ꝓximū diligere (qꝛ deus charitas ē) Ly. increata: sic̄ est bonitas ꝛ sapia. (In hoc) velut in certissimo signo (apparuit charitas dei in nobis) . i. ostēsa est erga nos (qm̄ filiū suū vnigenitū) nō seruū (misit) . s. deus pr̄ (in mundū) scꝫ in hūanitate assumpta: vt viuam⁹ p eū) Uin. et nō iu dicemur per eū (in hoc) . i. in hac missione (ē charitas) manifesta (non q̄si nos dilexerim⁹ deum / sꝫ qm̄ ipse prior dilexit nos, scꝫ predestinando / vocando / iustificando (et misit filiū suū ꝓpitiationem) Uin. et deus nobis propitiat̄ p ipsum (ꝓ peccatis nostris) scꝫ tollendis (charissimi: si deus dilexit nos / et nos debemus alterutrū) scꝫ exemplo christi inuicem (diligere) Uin. si deus diligit nos / tunc debemus diligere id qđ deus diligit: sed deus diligit omnem hoīem: ergo et nos quēlibet hominē debem⁹ diligere (Deū nemo vidit vnq̄) Uin. in presenti deus nō pōt videri sicut est / sꝫ solū in futura vita. Uñ Aug. dicit: q̄ concessum fuit Paulo et Moysi vide-

vnꝙ̄. Si diligim⁹ inuicē: deus in nob̄ manet et charitas ei⁹ in nobis ꝑfecta ē. In h̄ cognoscimus qm̄ in eo manem⁹ ⁊ ip̄e in nob̄: qm̄ de spūsctō suo dedit nob̄: Et nos vidim⁹ ⁊ testificamur: qm̄ pr̄ misit filium suū saluatorē mūdi. Quisq̄s cōfessus fuerit qm̄ iesus ē fili⁹ dei: de⁹ in eo manet ⁊ ipse in deo. Et nos cog̊uim⁹ ⁊ credimus charitati quā h̄z de⁹ ī nob̄. De⁹ charitas est: et q̄ manet ī charitate ī deo manet ⁊ de⁹ in eo. In h̄ ꝑfecta est charitas dei nobiscū vt fiduciā habeam⁹ in die iudicij: q̄ sicut ille est: ⁊ nos sum⁹ in h̄ mūdo. Timor nō est in charitate: s̄z ꝑfecta charitas foras mittit timorē: qm̄ timor penā habet.

re diuinā essentiā: sed hoc fuit in raptu et trāsitorie et nō mansiue: q̄ tūc fuerūt rapti extra sensus corꝑis (Si diligim⁹ inuicem) .s. ex sincera charitate (de⁹ in nobis manet) ꝑ grām inhabitantē (et charitas ei⁹ in nob̄ ꝑfecta ē) Tunc eñ charitas dei ꝑfecta ē in nob̄ qñ eū diligim⁹: nō solū in se / s̄z etiā in sua imagine: id est in hoie (in hoc cognoscim⁹) .i. intelligimus (qm̄ in eo manem⁹) ꝑ charitatem q̄ deū diligimus (⁊ ip̄e in nob̄) ꝑ charitatē q̄ nos diligit (qm̄ de spūsctō) .s. ab ip̄o procedēte (dedit nob̄: Et nos) Ly .i. ego iohānes ⁊ alij apostoli mecum (vidimus) sc̄z ei⁹ humanitatem oculis corporalib⁹: ⁊ ei⁹ diuinitatē ocul' mētalibus: nō in se / s̄z in effectib⁹ suis: q̄ viderunt cū facientē miracula / ꝟtutem tot⁹ creature trāscendentia (et testificamur) de visis q̄ vidim⁹ (qm̄ pater misit filiū suum) eiusdē nature et potestatis cū eo (saluatorē mūdi) ꝑ passionē in hūanitate assumpta (Quisquis cōfessus fuerit) hor .s. ꝯfessione ꝑfecti cordis / oris et operis / nō diminuta vni⁹ vocis. Vñ apl's: Confitent' se nosse deū: factis aūt negant (qm̄ iesus est fili⁹ dei) ita ꝙ idem est fili⁹ dei ⁊ fili⁹ hoīs (deus in eo manet) sc̄z per grām (et ip̄e in deo) vt refugio. Vñ Ps. lxxxix. Dn̄e refugiu̅ factus es nobis (et nos) sc̄z apl'i (cognouim⁹) sc̄z ꝙ iesus est filius dei (et credim⁹ charitati quā habet deus in nobis) Ly .i. credimus ip̄m specialiter habitare nobiscum per charitatē

(Deus charitas est) Vñ Aug⁹. sup illo ꝟbo: Si in singul' locis sacre scripture nihil aliud diceret' de charitate / nisi ꝙ de⁹ charitas est: nō aliud q̄ charitatē q̄rere deberem⁹. Non eñ charitas poterat altius cōmendari / q̄ ꝙ deus diceret' (et q̄ manet in charitate / in deo manet) Vñ. tanq̄ palmes in vite: tanq̄ membrū in corꝑe (⁊ de⁹ in eo) manet tanq̄ habitator ī domo: tāq̄ spōsus in thalamo: tanq̄ sacerdos in templo. Vñ Bern̄. Quia deus charitas est: et id̄o charitate nihil melius ē: ⁊ q̄ manet in charitate / ī deo manet: ideo charitate nihil est securius ⁊ deus in eo: et ideo charitate nihil iocundi⁹ (in h̄ ꝑfecta est charitas dei nobiscū) .i. perfecta esse ondit' (vt fiduciā habeam⁹ in die iudicij) Vñ. Si talem fiduciā habemus ad deū / ꝙ audemus secure apparere in cōspectu eius reddere ei votū: tūc indubitanter habemus ꝑfectam charitatē (q̄ sicut ille est) Ly .bn̄faciens de celo iustis ⁊ iniustis (et nos sumus in hoc mundo) sc̄z pro amore ei⁹ amicos ⁊ inimicos diligendo (Timor nō est in charitate) qd̄ intelligit' de timore seruili / inq̄tum seruilis est: nō autē intelligit' de filiali: q̄ ille timor stat cū charitate ꝑfecta (s̄z ꝑfecta charitas foras mittit timorē) q̄ charitas etiā q̄cūq̄ excludit timorē seruilē (qm̄ timor penā habet) .i. timore seruili pena debet': q̄ facit cauere pctm̄ solūmō ne puniat': nō ꝓpt' detestationē vitij / nec ꝓpt' vitādā offensam dei. sic

fur q̃nqꝫ dimittit furari ꝓpter suspendiũ (qui autẽ timet) Ly.hoc nõ (nõ est pfectus in charitate) .i.nõ habet charitatẽ ipm pficientẽ (nos ergo diligamus deũ) Hoꝛ.dilectiõe pfecta (qm̃ deꝰ pꝛioꝛ dilexit nos) ꝙ nos ipos: imo cum adhuc inimici essemus/ dilexit inimicos/ vt faceret amicos: dilexit iniustos/ vt faceret iustos: dilexit egros/ vt faceret sanos (Si q̃s dixerit: qm̃ diligo deum/ ꝛ frẽm suũ oderit) q̃ est imago dei (mẽdax ẽ) Ly.qꝛ dilectio ꝓximi icludit in dilectione dei (q̃ nõ diligit frẽm suũ quem videt) Hoꝛ. Unde eũ plenꝰ cognoscit (deũ quem nõ videt) .i.quem minus cognoscit: (quõ potest diligere?) vñ Augꝰ. Inuisa q̃ppe diligere possuntꝰ/ incognita neq̃ꝙ (et h̃ mandatũ habemꝰ a deo) scꝫ de dilectiõe dei et ꝓximi (vt q̃ diligit deũ) Hoꝛ. ꝓpẽ se (diligat ꝛ fratrẽ suũ) ꝓpẽ deũ. Duo eñ sunt mandata charitatis.s.dei/ ꝛ pꝛoximi: nec potest vnus diligi sine alio.

aũt etꝰ iusta. Tũc statim sequit pñs ep'la q̃ cõcoꝛdat cũ euãgelio ho.in quo euãgelio agit de cena vite eterne: ad quã cenaꝫ puenit p charitatẽ dei et ꝓximi: de q̃ habet plenꝰ in ep'la pñti. Uñ dicit Johes. Charissimi (nolite mirari) quasi insolitum (si odit vos mũdus) .i.mundi amatoꝛes: qꝛ nõ ẽ nouũ illud surgiũ: sed fuit a pꝛincipio mũdi inter bonos et malos: sic patet inter cain et abel: inter isaac et ismael: inẽ iacob ꝛ esau. (Nos scimꝰ) Ly. certitudine fidei: (qm̃ trãslati sumꝰ de moꝛte) scꝫ culpe (ad vitam) gratie (qm̃ diligimus fratres) qꝛ opa bona in charitate facta sũt meritoꝛia (qui non diligit/ manet in moꝛte) qꝛ caret charitate q̃ est vita aie (Om̃s q̃ odit fratrẽ suũ/ homicida est) qꝛ pmo occidit aiam ꝓpꝛiã: scdo: aiam ꝓximi inq̃ntum in se est: qꝛ pꝛouocat ipm ad odiũ mutuũ (et scit' qm̃ om̃is homicida nõ habet vitã eternã) Hoꝛ .i. non habet

Qui autẽ timet: nõ est pfectꝰ in charitate. Nos ẽ diligamꝰ deum: qm̃ deꝰ pꝛioꝛ dilexit nos. Si quis dixerit: quoniã diligo deum: ꝛ fratrem suum oderit: mendax est. Qui eñ nõ diligit fratrem suũ quem videt: deum quem nõ videt: quõ põt diligere? Et hoc mandatũ habemus a deo: vt qui diligit deum: diligat et fratrem suum.

Dñica.II.post festum Trinitatis.I.Johannis.III.

Nolite mirari si odit vos mundus. Nos scimus qm̃ translati sumꝰ de moꝛte ad vitam: qm̃ diligimꝰ frẽs. Qui nõ diligit: manet ĩ moꝛte. Om̃is qui odit fratrẽ suũ: homicida est: Et scitis: qm̃ om̃is homicida non habet vitã eternam in se manentẽ: In hoc cognouimꝰ charitatẽ dei: qm̃ ille p nob animã suã posuit: et nos

Nolite mirari si odit vos mundus. Nos scimꝰ ꝛc. Ante initiũ illꝰ eple scribit sctũs Johannes in eodem ca. dicens: Charissimi/ hec est annũciatio quã audistis ab initio/ vt diligatis alterutrũ: nõ sicut cain/ qui ex maligno erat et occidit fratrẽ suũ. Et ꝓpter quid occidit eũ: quoniã opa eius maligna erant: fratris

chꝛistum qui est vita eterna (in se manentem) Hoc dicit ad differentiã vite nature/ q̃ est vita transiens (In hoc) tanq̃ in signo certissimo (cognouimus charitatẽ dei) id est chꝛisti erga nos (qm̃ ille ꝓ nobis) indignis (animã suam) id est vitam coꝛpalẽ (posuit) .i.moꝛti crucis exposuit (et nos) exemplo eius (debemꝰ animas) Ly .id est vitam coꝛpalem (ꝓ fratribus

debem⁹ aīas p̄ frīb⁹ ponere. Qui habuerit substantiā huius mūdi ⁊ viderit frēz suū necesse habere: ⁊ clauserit viscera sua ab eo: quomodo charitas dei manet in eo? Filioli mei nō diligamus verbo neq̄ lingua: sed opere ⁊ veritate.

Dn̄ica tertia post fe͞stū Trinitatis .I. Petri. V.

Humiliamini sub potēti manu dei: vt vos exaltet ī tp̄e visitatiōis: oēm sollicitudinē vestrā p̄iiciētes ī eū: qm̄ ipsi cura est de vobis. Sobrij estote ⁊ vigilate: q2 aduersari⁹ vester diabolus tanq̄ leo rugiēs circūit querens quē deuoret. Cui resistite fortes in fide: sciētes eandez passionē ei q̄ ī mūdo ē vr̄e fraternitati fieri.

ponere) id est p̄ salute corꝝ spūali ponere. Et h̄ debitū p̄tz ex ordine charitatis: ſm quē de⁹ sup̄ oīa ē diligēdus: et p⁹ ip̄m aīa p̄pria: ⁊ loco tertio aīa p̄ximi: quarto ⁊ vltimo p̄priū corpus (q̄ habuerit substantiā hui⁹ mūdi) Vincē. i. bona tp̄alia (et viderit frēm suū) id est p̄ximuz (necesse h̄re) Ly. scz necessitatem extremā (et clauserit viscera sua ab eo) id est affectū interiorez / nō cōpatiēdo ei et subuentionem denegādo (quomō charitas dei) Hoz. q̄ a deo infundit: ⁊ q̄ de⁹ diligitur (manet ī eo?). q. d. nullo mō: q2 nō pōt diligi de⁹ sine p̄ximo: nec ecōuerso etiā: quia charitas benigna ē / id est larga egenis. ⁊ ī casu extreme necessitatis tenet etiā quilibet d̄ necessario dare. Vn̄ Amb. Pasce fame morientem: si non pauisti / occidisti (Filioli mei) scilicet quos per euangelium genui (non diligamus verbo / neq̄ lingua) verbo tm̄ diligit / qui hoc quod promittit non soluit (sed opere) id est exhibitione beneficij (⁊ veritate) scilicet pure intentionis. Glosa: vt simplici intentione beneficia prestem⁹: non propter iactantiam: nec propter temporale lucrum.

Humiliamini sub potenti manu dei vt vos exaltet ⁊c̄. Ante initium illi⁹ epistole scribit sanctus Petrus in eodem capitulo. Deus superbis resistit / humilibus aūt dat gratiam. Tunc statim sequitur epistola presens in q̄ beatus petrus docet nos quomodo habere debeam⁹ nos ad deuz dicēs: (Humiliamini) Hoz. hūilitate voluntaria / nō coacta (sub potenti manu dei) vel nos humiliabim⁹ nos ei: vel ipse opp̄rimet nos: q2 manū eius effugere impossibile est (vt vos exaltet) q2 oīs qui se humiliat / exaltabitur: vtz Luc. xviij. (in tp̄e visitatiōis) id est in die iudicij qn̄ deus iudicabit mūdum / et reddet tūc vnicuiq̄ ſm opera sua (oēm sollicitudinē vestrā) .s. corp̄is ⁊ aīe (p̄iicientes ī eū (vn̄ Augusti. Proiice te in deū: nō est eīm tam crudelis vt se subtrahat et te cadere permittat (qm̄ ipsi cura est de vobis) scz specialis (sobrij estote) ī victu et vestitu (⁊ vigilate) .i. diligenter a p̄ctis cauete (q2 aduersari⁹ vester diabol⁹) q̄ semp̄ bonis et fidelib⁹ aduersatur (tāq̄ leo rugiēs) p̄ seuitiaz (circūit) p̄ maliciam (querēs quem deuoret) incorporādo sibi per mortalem culpam (cui resistite) Hoz. eius suggestionibus nō acquiescēdo. Vn̄ Iac. iiij. Resistite diabolo ⁊ fugiet a vobis (fortes in fide) tāq̄ in scuto (sciētes eandē passionē) .i. consimilem tribulationē ⁊ tēptationē quā vos sustinetis (ei fieri) scz a diabolo (que in mundo est vestre fraternitati) id est vestris fratribus per mundū dispersis. quasi diceret: Non putetis vos temptatione carere / eo q̄ fideles estis: immo magis temptabimini: ergo cauete vos diligenter ne superbimini. Unde dicitur Ecclesiastici. ij. Fili

accedēs ad seruitutē dei / sta ī iusticia ⁊ timore: ⁊ prepara aīam tuā ad tēptationez (Deus aūt) scz q̇ est dator (om̄is gratie) Hor. qr bonoꝝ tpaliū / naturaliū / spūaliū ⁊ eťnoꝝ (q̇ vocauit nos) vocatiōe īterio:i per inspirationē: ⁊ exteriori p p̄dicationē (in eternā suaz gl'iam) scz finaliter cōsequēdā (in xp̄o iesu) .i. p iesuz (ip̄i gl'ia ⁊ imperiū) scz ad alios (in secula seculoruz) id est in eternum.

Deus autē omnis gratie q̇ vocauit nos in eternā suaz gloriā in xp̄o iesu ipsi gloria ⁊ imperium in secula seculoꝝ Amen.

Dn̄ica. IIII. post festū Trinitatis: Ad Rom. VIII.

Existimo enī q non sunt condigne passiones huius temporis ad futurā gloriam q̄ reuelabiť in nobis. Nā expectatio creature reuelationē filioꝝ dei expectat. Vanitati em̄ creatura subiecta ē nō volēs: ꝯ ppter eū qui subiecit eaz in spe: Quia et ipsa creatura liberabiť a seruitute corruptionis ī libertatē glorie filioꝝ dei: Scim⁹ em̄ q oīs creatura ingemiscit et parturit vsq͡ adhuc: Non solum autē illa: sed ⁊ nos ip̄i primitias spiritus habētes

Existimo em̄ q nō sūt ɔdigne passiones ⁊c̄. Ante initiū illius eple scribit sctūs Paulus in eo. ca. di. Si filij / ⁊ heredes: heredes q̇dē dei / coheredes aūt xp̄i: si tn̄ cōpatimur vt simul glorificemur. Tūc statim sequiť p̄ns ep'la: in q̄ apostolus Paulus hortatur nos / vt patiēter toleremꝰ passiones et ꝑsecutiones hui⁹ mūdi: qr ad futurā gl'iaz nō ꝑueniť nisi p tolerātiā patiētez passionū: ⁊ q̄lescunq͡ sint tales passiōes tpales / nō tn̄ sunt ɔdigne ad futurā gloriā. ꝯ ōndit apl's Paul⁹ q̇ fuit raptus vsq͡ ad tertiū celū: ⁊ vidit magnitudinez gl'ie celestis. Et visis illis gaudijs post ꝯ dixit (Frēs existimo) Vincē. .i. vere scio (q nō sunt ɔdigne) .i. eq̄les (passiōes huius tpis) Hor. .i. tpales et momētanee (ad futurā gl'iam) .s. ꝓmerēdā (q̄ reuelabiť in nob) Vin. tā malis q̄ꝫ bonis: sed diuersimode: qr q̄uis ī gloria futura ab oībus cognosceretur ⁊ videbitur / tamen hoc erit bonis ad gaudiū ⁊ ad salutem: malis ad omnē tristiciā et penaz (nā expectatio creature) Ly. .i. hoīs / qui est om̄is creatura Marc. vlt̄. Predicate euāgeliū omni creature: id est homini (reuelationē filiorum dei) Ly. in beatitudine celesti / vbi deus clare videbitur (expectat) scz p patientiaz (Vanitati em̄) .i. passibilitati / morti ⁊ incinerationi (creatura) id ē hūana natura (subiecta est: nō volēs) id est ꝓpria voluntate: et hoc ꝓpter pctm̄ Ade / qđ nō ē voluntariū in nob: (sed ꝓpter eū) .i. ꝓpter deū (q̇ subiecit eaz in spe) .s. resurrectiōis future (qr ⁊ ip̄a creatura) id est hūana natura (liberabitur a seruitute corruptionis) scz qn̄ in resurrectiōe ex gl'ia aīe erit corpus imortale (Scim⁹ em̄ q oīs creatura) scz irrationaľ (ingemiscit et parturit vsq͡ adhuc) Hic apl's iducit nos ad tolerātiam passionis dupli ci exēplo. Primū ē creaturaꝝ irrationaliū: que sustinēt multa / ⁊ tn̄ nō hn̄t spem remunerationis sicut nos habemus. Secundū exemplū est ipsoꝝ apostoloꝝ: q̇ ꝑmitus ⁊ pleni⁹ ceteris credentibus spiritumsanctū susceperūt: ⁊ patienter tolerabant multa aduersa ⁊ dilationē glorie / in spe resurrectionis future. ergo dicit (non solū aūt illa) .s. irrōnalis creatura (sed et nosipsi) scz apostoli (primitias spirit⁹ habentes (Ly. .i. in maiori plenitudine spiritumsanctum habentes (et ipsi intra nos gemim⁹) existētes in tribulationib⁹ (ado-

ptionē filiorū dei expectātes) .i.premiū qđ reseruat filijs adoptiōis (redemptionem corporis nostri) qz tunc erit corpus immortale: et sic redimetur a corruptione (in christo iesu domino nostro.)

dictionem) dei .s. de q̄ dicit Matth. xxv. Venite bñdicti pris mei ꝛc. (hereditate possideatis) .s. celeste regnū: qđ nō dat maledicis. Unde Apls: Neq3 maledici/ neq3 rapaces regnū dei possidebūt (q̄ eīm vult vitā diligere) sc3 vitā beatā in q̄ null⁹ morit (ꝛ videre dies bonos) sc3 in btitudie celesti: vbi dies noctib⁹ nō interrūpunt: faciat .s. qđ sequit (coerceat lin. suā a malo) .i. a malo colloquio inepto. Vñ Apls .j. Cor. xv. Corrūpunt bonos mores colloq̄a praua (ꝛ labia ei⁹ ne loquant dolū) .i. malum in occulto pxi mū decipiēdo (declinet aūt a malo) in ope (ꝛ faciat bonu3) he eīm sūt due ptes iusticie (inquirat pacē) cū proximo etia3 iniurioso (ꝛ sequat eam) .s. pfecte (qz oculi dñi super iustos) ad remunerandū (ꝛ aures ei⁹) .i. voluntates (in pces eorū) exaudiendo (vult⁹ aūt dñi) .s. ire/ indignatiōis (sup facie̅tes mala) ad puniendū eos (et q̄s est) hō vel etiā diabolus (q̄ vobis noceat) id est nocere

Et ipsi intra nos gemim⁹ adoptionē filiorū dei expectantes redemptione3 corpis nostri in christo iesu domino nostro.

Dñica. V. post festum Trinitatis. I. Petri. III.

Omnes vnanimes in orōne estote: cōpatientes: fraternitatis amatores: misericordes: modesti: hūiles: nō reddētes malū p malo: nec maledictū p maledicto: s3 econtrario bñdicētes. Quia in hoc vocati estis vt bñdictione3 hereditate possideatis. Qui eīm vult vitā diligere ꝛ dies videre bonos: coerceat linguā suā a malo ꝛ labia ei⁹ ne loq̄ntur dolū. Declinet aūt a malo et faciat bonū: inq̄rat pacē et sequat eā: qz oculi dñi sup iustos: ꝛ aures ei⁹ in pces eorū: Vult⁹ aūt dñi sup facientes mala. Et q̄s est q̄ vobis noceat si boni emulatores fueritis? S3 et si q̄d patimini ppter iusticiam: beati.

Omnes vnanimes in oratiōe estote ꝛc. Añ istiū illi⁹ eple scribit sanctus Pe. in eo. ca. di. Mulieres subdite sint viris suis: sic sara obediebat abrae/ dñm eū vocādo: cui⁹ estis filij bñfaciētes. Tunc sequit epla hodierna: in q̄ apls petr⁹ instruit nos quomodo vnusq̄sq3 se ad alteru3 habere debeat dicēs (Oēs vnanimes in orōne estote ꝛc.) hor .i. cor vnū ꝛ aīa3 vnā habētes; nō dissentiētes (cōpatiētes) ad inuicē sic membra vni⁹ corpi mystici ipi⁹ xpi. Per h alleuiat ille q̄ patit cū percipit alios sibi cōpatientes: vt dic phs .ij. Rhetoricorū (fraternitatis amatores) id ē fraterne vnitat; et cōcordie cōseruatores (modesti) s. in oīb⁹ debitū modū seruando (misericordes) sc3 elemosynas indigētib⁹ tribuendo (hūiles) .s. oīa bona deo attribuendo/ et nihil vob (nō red. ma. p malo) in factis iniuriosis (nec male. pro male.) Xbis cōtentiosis (sed ecōtrario bñdicentes) verbis benignis ꝛ pacificis (quia in hoc vocati estis) sc3 ad fidē xpi (vt bene-

possit: sc3 a bono violēter retrahendo .q. d. nullus (si boni) Nota boni est hic noiatiuis casus (emulatores) .i. amatores (fueritis? S3 et si q̄d) .i. modicū (patimini) in pñti tpe (ppter iusticia3/ bti) estis iā in spe/ tandem in re: vt dr Matth. v. Beati

qui ꝑsecutionē patiunt̄ ꝓpter iusticiā: qm̄
ipsoꝝ est regnū celoꝝ (Timorē autē coꝝ
ne timueritis) Ly. i. timorē eijcientem a
bono ꝟtutis (vt nō cōturbemini impati-
enter aduersa sustinendo (dn̄m aūt xp̄m
sctificate). i. firma
te (in cordibus ve-
stris). i. sibi firmi-
ter adherendo.

Quicūqꝫ bapti-
zati sumus in
xp̄o iesu ꝛc̄. Un̄ in
titū illiꝰ eplē scribit
sctūs Pau. dicēs:
Ubi abundat deli-
ctū supabundauit
et gr̄a. et sic regna
uit pctm̄ in mortē:
sic et gr̄a regnat ꝑ
iusticiā in vitā et̄nā
ꝑ iesum xp̄m dn̄m
nr̄m. Tunc sequit̄
eplā ho. in q̄ apl̄s
hortat̄ nos ad vite
ꝑfectionē: q̄ ꝯsistit
in h / ꝙ pctis mor-
tui soli d̄o viuamꝰ.
Un̄ dic̄ (Fr̄es: Qui
cunqꝫ baptizati su
mus). i. nos cuius-
cunqꝫ cōditionis ꝛ
sexus fuerimus (in
xp̄o iesu). i. in for-
ma tradita a xp̄o i
euāgelio Mat. vi.
Euntes in mundū vniuersum predicate
euāgeliū omni creature: baptizātes eos
in noīe pr̄is ꝛ filij ꝛ sp̄ūsctī. Illa forma
verborū non debet mutari: ꝛ nihil debet
addi vel minui (in morte ipsius baptizati
sumus) id est in virtute morte ipsius. Ba
ptismus eñ habet virtutem ex passione
christi. In cuius signum de latere ipsius
christi exiuit sanguis et aqua: vtꝫ Joh.
xix. vt significaret̄ / ꝙ aqua baptismi ha-
bet virtutem a sanguine passionis christi
(Cōsepulti eñ sumꝰ cū illo ꝑ baptismū in
mortē). q. d. in baptismo similes sumus
morti christi. Ubi notandum / ꝙ baptis-

**Timorē autē eorū ne timueri-
tis: vt non conturbemini. Do-
minum autem christum sancti-
ficate in cordibus vestris.**

**Dn̄ica. VI. post festū Trini-
tatis. Ad Romanos. VI.**

**Quicunqꝫ ba
ptizati sumꝰ in xp̄o iesu: in mor-
te ipsius baptizati sumꝰ: Cōse-
pulti eñ sumus cū illo ꝑ baptis
mum in mortē: vt quō surrexit
xp̄s a mortuis ꝑ gl̄iam patris:
ita et nos in nouitate vite am-
bulemꝰ. Si eñ cōplantati facti
sumꝰ silitudini mortis eius: sil̄
et resurrectiōis erimꝰ. Hoc sci-
entes: qꝛ vetꝰ hō nr̄ sil̄ crucifi-
xus est vt destruat̄ corpꝰ pctī:
vt vltra nō seruiamꝰ peccato.
Qui eñ mortuꝰ est: iustificatꝰ**

mus tenet silitudinē mortis xp̄i in tribꝰ.
Primo: qꝛ baptismꝰ totū baptizatū in se
includit ꝛ tegit: sic̄ sepultura totū xp̄m in
clusit. Scd̄o: qꝛ sic̄ triduo fuit ibi iclusus:
sic fit trina imersio in baptismo: nisi vsus
alit̄ habeat. Ter-
tio: qꝛ sicut sepultꝰ
plene q̄escit ab om
ni molestia: sic ba-
ptizatꝰ ab oī culpa
et pena: qꝛ totū re
laxat̄ in baptismo
(vt quomō surre-
xit xp̄s a mortuis)
id ē a loco mortuo-
rū. s. de sepulchro
(ꝑ gl̄iam dei pr̄is)
id est ad laudem et
gl̄iaꝫ dei pr̄is (ita
et nos in nouitate
vite ambulemus)
de bono in melius
proficiēdo (si enim
cōplantati) Uin.
id est firmiter ad-
herēdo christo / si-
cut radix plāte ad-
heret (facti sumus
similitudini mortis
eiꝰ). i. sicut christꝰ
post mortem resur
rexit corpaliter: sic
et nos postq̄ ei se-
mel mortui fueri-
mus pctō / debemꝰ
fieri noui hoīes sp̄ūaliter (simul et resur-
rectionis erimus) id est sicut ipse surrexit
a morte pene ad vitam glorie: sic et nos
a morte culpe ad vitā gr̄e (Hoc scientes:
qꝛ vetus hō noster) id est fomes pctī quē
ab adam habemꝰ / q̄ est vetus hō maximꝰ
(simul crucifixus est). i. delibatus est in
baptismo: vt iā nos cogere non possit ad
peccandum (vt destruat̄ corpus peccati)
id est congeries prauorū operū (vt vltra
nō seruiamꝰ pctō) sꝫ deo: qꝛ nemo pōt duo
bus dn̄is seruire: Mat. vj. (q̄ eñ mortuꝰ
est) pctō. Ly. i. cōfiguratus morti christi
per baptismū (iustificatus est a peccato)

. q: baptism⁹ delet culpā ꝛ penā (si autem mortui sum⁹ cū xp̄o / credim⁹: q: simul etiā viuem⁹ cū eo) Hoc .s. in gloria celesti (scientes ꝙ xp̄s resurgēs ex mortuis iā nō mo. mors illi vl. nō dn̄abit) Ly. q: resurrexit ad vitā imortalem (ꝙ ei mor. ē pctō) scꝫ xp̄s p pctō tollendo (mortu⁹ ē semel) q: vnica mors xp̄i sufficit ad tollēdū oīa pctā p̄terita p̄ntia ꝛ futura: (ꝙ aūt vi.) scꝫ ip̄e xp̄s (viuit deo) .i. ad similitudinē dei pr̄is vt sicut pat̄ nō pōt mori: sic nec xp̄s filius dei ꝛ hoīs (ita et vos existimate vos mortuos q̄dē esse pctō) p totalē dimissionem culpe. Et notāter dic̄ existimate: nō p certo reputate: q: nescit hō si finaliter mortu⁹ est pctō: iuxta illud Eccl̄s .ix. Nescit hō an odio vel amore dign⁹ sit (viuētes aūt deo) id est ad honorem dei (in xp̄o iesu domino nostro) .i. fide iesu christi.

re / leue est: vt patet Matth. xi. Iugū eni meū suaue est ꝛ onus meū leue (ꝓpter infirmi. car. vr̄e) Caro eñ in p̄ncipio creationis fuit fortis ꝛ sana ꝛ obediēs aīe: sꝫ ꝓpter peccatum facta est debilis ꝛ infirma aggrauās ꝛ deprimēs aīam. Unde Sap. ix. Corp⁹ qd̄ corrūpit̄ aggrauat aīam (sicut eñ exhibuistis mēbra vestra seruire imūdicie (Hoc. id ē ad seruiendū peccatis carnalibus (ꝛ iniq̄tati) .i. peccat̄ spiritualibus (ad iniq̄tatē) .i. ad consummationem (ita nūc exhibete mēbra vestra) Ly. per bonā cōsuetudinē abilitātes ea (seruire iusticie (q. d. illud est leue. s. ꝙ nō pl⁹ laboris requirit̄ i seruitio dei / qui ducit ad gloriā q̄ in seruitio diaboli / q̄ ducit ad gehennā (in sanctificationeꝫ) id est sanctitatis consūmationē (cū eniꝫ serui essē ꝛ pctī li beri fuist̄ iusticie) Ly. id ē spoliati a bono iusticie (queꝫ ergo fructū) .i. vtilitatē (habuist̄ tūc in illis) sup. peccat̄ (in quibus nūc) id est post penitentiā

est a pctō. Si autē mortui sum⁹ cū xp̄o: credim⁹ q: simul etiā viuemus cū illo: Sciētes: ꝙ christus resurgēs ex mortuis iā nō morit̄: mors illi vltra nō dn̄abit̄. Q eñ mortu⁹ ē pctō: mortu⁹ est semel: Q aūt viuit: viuit deo. Ita ꝛ vos existimate vos mortuos quideꝫ esse peccato: viuentes autem deo: in christo iesu domino nostro.

Dn̄ica. VII. Ad Rom̄. VI.

Humanuꝫ dico: propter infirmitatē carnis vestre: Sicut eī exhibuistis mēbra vestra seruire immūdicie ꝛ inquitati ad iniquitatē: ita nūc exhibete mēbra vestra seruire iusticie in sanctificationē. Cum eñ serui essetis pctī: liberi fuistis iusticie: quē ergo fructum habuistis tūc in illis in q̄b⁹ nūc erubescitis? Nā finis illoꝝ mors est. Nunc vero liberati a pctō serui aūt facti deo: habetis fructum vestrū in sanctificationē:

Humanuꝫ dico ꝓpter infirmitatē ꝛc̄. Añ initiuꝫ illi⁹ ep̄le scribit sanctus Paulus in eodē capitulo dicēs: Fratres: serui fuistis pctī: liberati autem nūc a pctō / serui facti estis iusticie. Tunc statim sequit̄ p̄sens ep̄la: in q̄ ap̄ls Paulus hortat̄ nos ad faciendū bona opera: ꝛ ad viuendū s̄m iusticiā dicēs: (Humanū dico) Hoc .i. quoddā leue vobis p̄cipio. Onus eñ iusticie qd̄ vult eis impone

erubescitis) .q. d. nullā vtilitatē habuist̄ sed maximū damnū (nam finis illoꝝ) scꝫ peccato seruientium (mors est) scꝫ eterna (nūc vero libe. a peccato) Ly. per ei⁹ dimissionē (serui autē facti deo) per iusticie opationē (habetis fructū vestrū) Uin. i. vtilitatē vestrā (in sanctificationem) Ly.

id est in grām in pñti (finē vo) scʒ vltimū (vitā eternā) .i. in futuro gloriam eternā (stipendia em pcti) Uin .i. pmiationes q̄ debent militibus diaboli (mors ē) scʒ culpe z cōsequēter pene (grā aūt dei) .i. premiū p bono ope in grā dei factū (vita eterna in Jesu xpo dño nr̄o) .i. p xp̄m iesum dñm nostrū tanq̄ mediatorē

Debitores sumus n̄ carni zc. Ante initiuʒ illius ep'le scribit sanctus Paulꝰ di. Qui em̄ fm carnē sunt / que carnis sunt sapi: t: qui vo fm spirituʒ sunt / q̄ sunt spiritꝰ sentiūt: nā prudentia carnis mors ē: prudētia autē spūs vita z pax: Qm̄ sapiētia carnis inimica est deo. Tunc sequit p̄sens ep'la: in qua ap'ls hortatur nos ad mortificationem carnis et ad imitationē spūs vl rōnis vt fm spm̄ viuamꝰ. z ad hoc adducit rōnes scʒ pp̄ter debitum / z pp̄ter future mercedis magnitudineʒ. Uñ dic (Frēs debitores sumꝰ) scʒ spirituisancto / vel rōni pp̄rie (nō carni vt fm carnē viuamꝰ) scʒ ī voluptatibꝰ carnis (Si ei fm carnē) hoc .i. fm carnis desideria z voluptates (vixeritis) vita corpali (moriemī) morte spūali z etiā eterna (si aūt spū) .i. rōne (facta) .i. opa (carnis mortifi. penitꝰ ea abijciendo z fugiendo (viuetis) vita spūali: h in iusticia / z ī futuro in glia (Quicūq̄ em̄ spiritu dei agunt) hoc .i. regunt (hi filij dei sunt) seruiētes ei nō timore seruili / sed timore filiali (nō em̄ accepistis spm̄ seruitutis iterū in timore) sicut in veteri lege / q̄ fuit lex timoris (sʒ accepistis spm̄ adoptionis filioꝝ dei) .i. spm̄sctm̄ datorē bonorum: p quē fit adoptio filiorū dei: qđ ex bonitate ē z misericordia dei (in q̄ clamamꝰ: abba pater) Lx. Abba pater duo sunt nomina idē significātia: vnū hebraicū / alterū latinū: ad significanduʒ duplicem dei paternitatem. Una ē cōis bonis z malis: q2 est pat creationis oīm hominū. Alia specialis gratie adoptione: de qua hic dr (ipse em̄ spūs testimoniū reddit spiritui nr̄o) cū em̄ spiritus nr̄ per spiritū sanctū bonū agit: est signū diuine filiatiōis: Hoc aūt signo quasi quodaʒ testimonio nos certificat (q̄ sumꝰ filij dei) Uinc. nō p naturaʒ / sicut christꝰ: sed p adoptionē p spm̄sctm̄ (Si autē filij dei) hoc. sumꝰ et heredes) erimꝰ (heredes quidem dei) cuius beatitudine fruimur (coheredes aūt christi) in quo z cū q̄ beati erimꝰ.

finē vo vitā eternā. Stipendia enim peccati mors: gratia aūt dei vita eterna in christo Jesu domino nostro.

Dñica octaua ad Rom. VIII.

Debitores sumus nō carni vt fm carneʒ viuamus: Si em̄ fm carnē vixeritis: moriemini: Si aūt spū facta carnis mortificaueritis: viuetis. Quicūq̄ em̄ spū di agunt hi sūt filij dei. Nō em̄ accepistis spm̄ seruitutis iteꝝ ī timore: sed accepistis spm̄ adoptiōis filiorū dei: in quo clamamꝰ: abba pater. Ipse em̄ spūs testimoniuʒ reddit spiritui nostro: q̄ sumus filij dei. Si autem filij: et heredes: Heredes quidem dei: coheredes autem christi.

Dñica nona .j. Corinth. X.

Nō simus cōcupiscētes malorum: sicut et il-

Non simus ɔcupiscentes maloꝝ zc. Pro itellectu illiꝰ ep'le attēdere oportet bñficia pp'lo iudaico in deserto exhibita a deo: scʒ trāsitū p mare rubrū: defensionē colūne: cibationeʒ māne: z sic de alijs: q̄ oīa deꝰ miraculose eis exhibuit: ipsi autē de tantis bñficijs ingrati existētes / cō-

li cōcupiert. Neqꝫ idolatre effi ciamini sicut q̄daꝫ ex ipis: quē- admodū scriptū est: Sedit po- pul⁹ mādūcare ꝛ bibere: ꝛ sur- rexerunt ludere. Neqꝫ fornice- mur sic quidā ex ipis fornicati sunt: ꝛ ceciderūt vna die vigin titria milia. Neqꝫ tēptem⁹ xp̄ꝫ sic q̄dā eorū tēptauerūt: ꝛ a ser pētib⁹ perierūt. Neqꝫ murmu- raueritis sic q̄daꝫ murmuraue rūt ꝛ perierūt ab extermin ato- re. Hec aūt oīa in figura cōtin- gebāt illis: Scripta sūt aūt ad correptionē nostrā in quos fi- nes seculorū deuenerūt. Itaqꝫ q̄ se existiat stare: videat ne ca- dat. Tēptatio vos nō apphen

cupierūt carnes comedere paruipenden- tes māna. Itē idolatriā cōmiserūt/adorā do vitulū. Iteꝫ fornicati sunt cū madiani- tis ꝯtra p̄ceptū dñi. Item ꝯtra Moysen et aaron murmurauerunt: ꝛ sic de alijs. Et iō plagas i ho- dierna ep̄la expres- sas incurrerūt. Mo net ergo nos sctūs Paulus in hodier na ep̄la ne talia fa- ciamus: q꞉ si siles eis fuerim⁹ in cul- pa: erim⁹ eis siles in pena. Ergo di- cit (Frēs: Nō sim⁹ cōcupiscētes malo rū) quo ad effectuꝫ (sicut ꝛ illi cōcupie runt) de quibus di- cit Ps. lxxvij. Cō- cupierūt cōcupiscē tiam ꝛc. Et Num. xj. dicit: Vulg⁹ ꝑ- miscuum flagella- uit ꝛc. q. d. nō pec cem⁹ sicut ꝛ illi (ne qꝫ idolatre efficia- mini) Vinc. hono rē soli deo debituꝫ. idol ꝛ creatur nul- lo mō exhibeatis (sicut q̄daꝫ ex ipsis) scꝫ ex filijs Israel fuerūt q̄ sibi vitulū confla tilē fecerūt: ꝛ ipsum ꝑ deo adorauerunt: vt habet. Nume. xxv. (quēadmodū scri- ptū est) Exod. xxxij. (Sedit pp̄lus man- ducare) coram idolo: scꝫ vitulo (ꝛ surrexe rūt ludere) .i. ludos facere: sicut choreas in venerationē vituli. ¶ Notādūꝫ q̄ sicut olim fuerūt diuersa idola inter infideles: ita ꝛ nunc inter xp̄ianos: q꞉ aliqui colunt diuitias: aliqui honores: aliq̄ corpis deli- tias: aliqui pueros ꝛ vxores. Unde Au- gust. Hoc ab homine colitur qđ p̄e cete- ris diligitur (neqꝫ fornicemur) Vincē. .i. actum luxuriosum extra ꝓpriam cōiugē nullo mō ꝑpetrem⁹ (sicut q̄dā ex ipis for- nicati sunt) Ly. s. cū mulierib⁹ madiani tis: vt habetur Numeri. xxv. (et cecide-

runt vna die viginti tria milia) Ly. Nec ē hoc cōtra illud qđ dicit Nū. xv. q̄ ceci- derunt viginti quattuor milia: quia minor numer⁹ cōcludit maiore: ꝛ ideo cōcludit: qđ verū est de maiori est etiā verū de mi- nori (neqꝫ tēptem⁹ xp̄m. Hor. diff. dē- do ē ei⁹ potētia) si- cut q̄dā eor tēpta- uerūt) .s. ip̄m deū dicētes. vñ illđ ps. lxxvij. Nūq̄d pote rit ꝛc. (et a serpen tib⁹ perierūt) quia dñs irat⁹/misit cō- tra eos serpentes ignotos: ꝛ quecūqꝫ momorderunt/st a- tim moriebat: do- nec Moyses ex ius su domini serpentē eneū erexit: ad cu- ius aspectum sana bant: vt habet Nu me. xxj. (neqꝫ mur murauerítis) .s. cō tra deum vel prela tos eius (sicut qui- dam eorū murmu- rauerūt) ꝯtra moy sen Numer. xvj. et Exodi. xvj. Murmurauit omnis congre gatio ꝛc. (ꝛ perierūt ab exterminatore) scilicet ab angelo eos pcutiente (Hec aūt omnia in figura ꝯtingebāt illis) scꝫ ad de signandū q̄ sic vel graui⁹ fiet nobis si fu- erimus similes eis (Scripta sunt autem ad correptionē nrām) Vinc. punitiōes ꝛ pene inflicte iudeis in veteri testamento sunt scripte ad nrām correctionē: vt visis vel auditis illis penis caueamus pctā ꝯsi milia ne in illas vł maiores penas incida mus (in quos fines seculoꝝ deuenerunt) Ly. i. in nos qui sum⁹ iā in sexta etate se- culi: q̄ durat vsqꝫ in finē mundi (itaqꝫ q̄ se existimat stare) Vincē. i. opinatur se esse in gratia siue in charitate dei (videat) .i. caueat (ne cadat) scꝫ ab illa grā p pecca- tum mortale (tēptatio vos nō apprehen-

dat nisi hūana) Uin. q. d. si tēptatio con surgit in vob: videatis φ vos nō apphen dat per cōsensum: qꝛ si ꝯsensum adhibue ritis: nō est tēptatio humana / sed diaboli ca. Uñ Grego. in pastorali: Humanū est in corde tēptatōez ꝑpeti: demoniacū vero in tēptatiōis certamine separari (fidelis autē de⁹ est) Ly. in ꝑmissis implēdis (q̄ nō patitur vos tēptari / supra id qđ potestis) qꝛ ꝑmisit adiutoriū in tēptatiōibus positis. si fideliť recurrāt ad ipm (sed faciet cū tēptatiōe etiā ꝓuentū) vos adiuuādo vt ipa tēptatio vobis ꝓueniat augmentū meriti per eius separationē (vt possitis sustinere) Uꝫ ne cadatis in pctm̄ et in cōsensum. Unde Aug⁹ Diabol⁹ plerūq₃ vult nocere ꝛ nō pōt: qꝛ ptās ei⁹ est sub potestate dei. Nā si tātū posset nocere diabolus inquātū vellet: aliqs iustorum nō remaneret.

dat nisi hūana. Fidelis aūt deus est qui nō patieť vos tēptari supra id qđ potestis: sed faciet cum tēptatione etiā ꝓuentum vt possitis sustinere.

Dñica decima. I. Coꝛ. XII.

Scitis quoniam cum gentes essetis ad simulacra muta: prout ducebamini euntes. Ideo notū vob facio φ nemo ī spū dī loq̄ns dic̄ anathema iesu. Et nemo pōt dicere dñs iesus nisi in spūsctō. Diuisiōes graꝝ sunt: idē aūt spūs Et diuisiōes mīstrationuꝫ sunt idem autē dñs. Et diuisiones operationū sunt: idem vo de⁹

Scitis qm̄ cū gentes essetis ꝛc̄. Añ initiū illius eplē scribit sanctus Pau. dicens: φ si nosmetipsos dijudicarem⁹ non vtiq₃ dijudicaremur. Dū autē iudicamur a dñō corripimur: vt nō cū hoc mūdo dānemur. Nūc sequiť eplā hodierna: ī qua aplš loquiť de donis spūssancti: ostēdēs φ oīm donoꝝ auctoꝛ est spūssanct⁹: et nullus pōt facere aliqđ bonū meritoꝛiū saltē bonū eterne / nisi ī spūsancto. Et h aplš ostēdit exꝑimēto vite pterite dicēs (Scitis qm̄ cū gētes essetis) Ly. scꝫ gentiliter viuētes absq₃ dei grā añ cōuersionē ad fidē (ad simulacra muta eūtes) ea adoranda. Colebant enim gētes idola Martis: Mercurij: ꝛ sic de alijs: ꝛ dicebāť muta quia per se vel ex se nō habebāt aptitudinē loquēdi: Quis diabolus ꝑ ea qñq₃ dederit respōsa (ꝓut ducebamini) scꝫ a maligno spū: sicut equus ꝛ mulus: q̄bus non est intellect⁹ (idō notū vob facio: φ nemo ī spū dī loq̄ns) Ly. grā dei vtens (dicit anathema iesu) id ē blasphemiam aliquā de iesu domino nr̄o (ꝛ nemo pōt dicere: dñs iesus) ꝯfitēdo ipm suū dñm ꝛ saluatorē: scꝫ φ ipse sit veraciter dñs: ꝛ ipse seru⁹ eius (nisi ī spiritusancto) .i. ꝑ spiritūsanctū a q̄ ē oē veꝝ. Unde Amb. Omne verū a quocūq₃ dicať / a spiritusancto est (Diuisiones vero gratiarum sunt) ¶ Nota φ gratias hic appellat diuersos gdus ꝛ oꝛdines qui sunt in ecclesia (idē aūt spiritus) scꝫ sanct⁹ est distributoꝛ gradū ꝛ oꝛdinū ꝛ officioꝛū: (ꝛ diuisiōes ministrationū sunt) id est diuersi effect⁹ grē quib⁹ alij seruiūt alijs: ꝛ sic oꝛdināt in ꝓximū. Hoc exemplū dedit nobis christus Uñ Matť. xx. Fili⁹ hoīs nō ꝛc̄. Itē. j. Pet. iiij. Unusq̄sq₃ sic̄ accedit ꝛc̄. (idem aūt dñs) .i. xp̄s fili⁹ dei dās singulis ꝓ volūtate sua (ꝛ diuisiōes opationū sunt) id est diuersi act⁹ grē quātū ad se: ꝑ quā gr̄am facit opa meritoꝛia: quedā maioꝛa: quedā minoꝛa opa (idē vero de⁹) scꝫ pat⁹. Et notādū φ apostolus ponit hic tria nomina: vt intelligať φ tot⁹ trinitatis sunt dona gratiaꝝ: quo ad ꝑsonā spiritussancti dicit (idē autē spūs) quo ad ꝑsonā filij (idē aūt dñs) quo ad personā patris dicit (idem autem deus) sed ne videreť di-

stinctio nob substantie et opatiõis subiun git identitatẽ substantie/ et opatiõis triũ psonarũ (qui) scz deus pater/ deus filius/ deus spiritussanctus: vnus existens deus: (opat oia) .s. necessaria saluti (in omibus) nõ oia in singulis: qz vni non tribuit oia/ sed in oibus oia: vt qd qs in se non hz/ habeat in alio. Sicut in humano corpe oculus solus videt/ sz nõ sibi soli sed toti corpi: vt sic maneat charitas et humilitas. Un Esa .xxvj. Omia opa nr̃a opatus es in nobis (Unicuiqz autem) scz fideliuz (dat manifestatio spũs) id est gratia que manifestat spiritũ in esse (ad vtilitatẽ) scz ecclesie. (Alij qdẽ p spm) scz sanctuz (datur sermo sapiẽtie) scz loquẽdi de cõtemplatione celestiuz. (Alij autez sermo scientie) scz loqndi de actione tpaliũ: (fm eũdẽ spm. Alteri fides) .i. constantia vel sermo fidei (in eodẽ spũ. Alij gr̃a sanitatũ) .s. curandi infirmos (in vno spũ. Alij opatio vtutũ) .s. miraculoz q̃ sunt supra naturam (Alij pphetia) .s. pdicere futura (Alij discretio spirituũ) hoc .i. gr̃a discernendi quo spũ ducunt .s. bono vel malo: qz etiã diabolus bona seductorie dicit (Alij genera linguarũ) .i. loqui diuersis linguis (Alij interptatio smonũ) .s. interptatio obscuritatũ scpture q̃ sunt in pphetis et euãgelijs et in eplis (Hec aut omia licet diuersa sint (operat vnus atqz idem spiritus diuidens singulis prout vult) .i. gratis: et sicut cuiqz scit expedire.

qui operat omnia in omibus. Unicuiqz autẽ dat manifestatio spiritus ad vtilitatem. Alij quidẽ p spiritũ dat sermo sapientie. Alij autẽ sermo scientie fm eundem spiritũ. Alteri aũt fides in eodez spiritu. Alij gr̃a sanitatum in vno spũ. Alij operatio vtutũ. Alij pphetia. Alij discretio spirituũ. Alij genera linguarũ. Alij interptatio sermonũ. Hec aũt omnia operat vnus atqz idem spiritus: diuidens singulis prout vult.

Dñica. XL I. Cori. XV.

Notuz vobis

facio euãgeliũ qd pdicaui vobis: qd et accepistis: in q̃ et statis: p qd et saluamini: q̃ ratiõe predicauerim vobis si tenetis nisi frustra credidistis. Tradidi em̃ vobis in primis qd et accepi: qm̃ xp̃s mortuus est pro peccatis nostris fm scpturas:

Notũ facio vobis euãgeliũ etc. Ante initiũ illius eple scribit sctis Paulus dicẽs: Si qs ignorat/ ignorabit: oia autẽ honeste et fm ordinẽ fiant in vobis. Tũc statim sequit pñs epl'a in q̃ apl's cõmẽdat nobis doctrinã euangelicã p quã puenit tur ad gloriam resurrectiõis dicens (Fres) .i. o corinthij: q̃ estis fratres in xp̃o sicut oẽs in xp̃o p fidem geniti (notum vob facio) Ly .i. ad memoriã reduco (euãgeliũ) .i. doctrinã euãgelicam (qd pdicaui) .i. denũciaui (vob quod et accepistis) Un in corde credendo/ et ore confitendo (in q̃ et statis) .i. p manere et stare debetis (p qd et saluamini) iã in spe/ et tandem in re (qua ratiõe pdicauerim vob) hoc. scz per xp̃i resurrectionez (nisi frustra credidistis) .i. sine aliq̃ vtilitate: qz fides sine operibus mortua est (tradidi em̃ vob in pmis) Ly .i. inter pncipalia credẽda: qz articuli fidei sunt pncipia: ex qbus alia credenda deducunt (qd et accepi) p reuelationem a spũsancto (qm̃ christus mortuus est p peccatis nostris) Ly nõ suis: vt ptz Esa. liij. Propter scelus etc. Itez in eodẽ ca. Ipse aũt vulneratus etc. (fm scripturas) scilicet ipsorũ prophetarum:

qui passionē xp̄i p̄dixerit. Vn̄ Hiere. xj. Ego q̄ i agn⁹ ⁊c̄. Itē Esa. liij. Sic ouis ad occi. ⁊c̄. (⁊ qꝛ sepult⁹ ē) L y. vt veritas mortis ei⁹ ꝓbaret (⁊ qꝛ resurrexerit tertia die s̄m scp̄turas) vn̄ Osee. vj. Viuifi cabit nos ⁊c̄. (⁊ qꝛ visus ē) L y. post resurrectionē suā cephe) .i. Petro (et post h̄ vndeci) scȝ apl'is: q̄ apparitio facta fuit post dies octo sue resurrectionis p̄ñte Thoma Jo. xx. (deinde visus ē plus q̄ q̄ngentis fratrib⁹ sil') ⁊ illa apparitio facta fuit in galilea: in q̄ apparuit apl'is et multis alijs xp̄i fidelibus (ex q̄b⁹ multi manent vsq adhuc) viuētes in illo tēpe. Hoꝛ. q̄ testes sūt hui⁹ si ab eis requirat (q̄dā aūt dormierunt: scȝ morte corꝑali: q̄ d̄r dormitio: qꝛ erit in spe resurrectiōis future (deinde visus ē iacobo) .s. alphei q̄ dict⁹ ē frater dn̄i: ⁊ qꝛ fuit ep̄s hierosolymitan⁹: q̄ etiaȝ sicut dicit Haymo: vouerat se nō manducaturū q̄usq dn̄m post resurrectioneȝ vidisset. Ido xp̄s ei apparuit: tn̄ h̄ nō legit in euā. (deinde apl'is oib⁹) .s. visus ē: ⁊ h̄ factū ē in die ascensiōis: vt p3 Mat. vl. (Nouissime aūt oīm) .i. p⁹ ascēsionē xp̄i i celū (tāq̄ aborti. vi. est ⁊ mi.) .s. i via q̄n iuit damascū: vt3 Act. ix. L y. vocat autē se abortiuū: qꝛ abortiu⁹ d̄r fet⁹ q̄ nascit ex t̄ps debitū: vl' q̄ cū violētia ducit d̄ vtero sic apl's: qꝛ alij renati fuerūt an̄ aduentū sp̄ūsscti: ip̄e aūt post. Itē alij ꝯuersi fuerūt sp̄ōte: ipse q̄si violēter in actu ꝑsecutiōis

et qꝛ sepult⁹ est: et qꝛ resurrexit tertia die s̄m scp̄turas: ⁊ qꝛ visus ē cephe: ⁊ post h̄ vndecim. Deinde visus est plusq̄ q̄ngentis fratrib⁹ simul: ex q̄b⁹ multi manent vsq adhuc: q̄dā autē dormierūt: Deinde visus est iacobo: Deinde apl'is oib⁹: Nouissime aūt omniū tāq̄ abortiuo visus est mihi. Ego em̄ sum minim⁹ apl'oꝝ: qui non sum dignus vocari apl's: q̄m ꝑsecut⁹ sum ecclesiam dei: Gratia aūt dei sum id q̄d sum. Et gr̄a eius in me vacua non fuit.

Dn̄ica. XII. II. Cor. III.

Fiduciā taleȝ habemus per christū ad deuȝ: non q̄ sufficientes simus cogitare aliq̄d a nobis quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex

fidei (Ego eī sū minim⁹ apl'oꝝ) qꝛ vltim⁹ t̄pe (q̄ nō sū dign⁹ vocari apl's) .s. si mea p̄cedentia merita attendant (q̄m ꝑsecut⁹ sum ecclesiā dei) L y. q̄d alij nō fecerunt: et in h̄ minoꝛ fuit alijs apl'is: licet ex gr̄a dei fact⁹ fuerit valde magn⁹ (Gr̄a autem dei sum id q̄d sum) .s. apl's xp̄i: qꝛ sine gr̄a dei / hō nihil ē (⁊ gr̄a ei⁹ in me vacua nō fuit) .i. carēs bonis opibus. Seq̄t in tex. post epl'am illaȝ / sȝ oib⁹ illis abundantius laboraui. Nullus em̄ apl'oꝝ legitur in tot terris et ꝓuincijs predicasse / nec tot tribulationes in terra et mari sustinuisse.

Fiduciā talē habe. ⁊c̄. Vn̄ initiū illi⁹ epl'e scribit sctūs Pau. di. Xp̄i bonus odoꝛ sumus deo i his q̄ salui fiunt ⁊ i his q̄ pereūt: ⁊ alijs q̄dē odoꝛ mortꝭ i mortē / alijs aūt odoꝛ vite in vitam. Tūc seq̄t p̄ns epl'a: in q̄ apl's ostēdit ꝯfidēdū esse in deo: ⁊ hoc ꝓpter nostrū defectū et diuinū ei⁹ adiutoriū / q̄d sp̄āliter mō t̄pe gr̄e de⁹ parat⁹ est nob̄ impendere. Vn̄ dic (Fiduciam talē habem⁹ ad deū) .s. q̄ est vn⁹ in suba / ⁊ trin⁹ in ꝑsonis (ꝑ xp̄m) .i. ex merito passionis xp̄i: ꝑ gr̄am em̄ xp̄i possum⁹ saluari (nō q̄ sufficiētes sim⁹ cogitare aliq̄d) sup. boni (a nob̄ q̄si ex nob̄) Quis em̄ omne bonū q̄d agim⁹ sit a nobis vt causa secundaria: nō tn̄ ex nobis vt causa prīmaria: deus em̄ est qui operat in nobis velle et ꝑficere (sȝ sufficiētia nr̄a) Hoꝛ. id est cogitandi / volendi / faciendi bonū (ex

deo eſt)vtꝫ Joh.xv.Sine me nihil poteſtis facere(q̄ ⁊ idoneos nos fec̄ miſtros) ſcꝫ vita ⁊ ſciētia(noui teſtamēti).i.euāgelij(nō littera) id ē nō exiſtentes in littera tm̄ ſicut lex Moyſi:qꝛ euangelij parabolas nō ſemꝑ ad litteraꝫ intelligimus (ſed ſpū) .i.ad ſenſum ſpūalem(Lr̄a enim occidit)qꝛ teſtamentū vetus cognitionem peccati dabat/nō tn̄ grām (ſpūs aūt) .i.ſpiritusſanctus qui dat̄ in ſacramentis noui teſtamenti(viuificat).i.viuere fac̄ (ꝙſi miſtratio mortis).i.legis moſaice mortē tꝑalē inferentis trāſgreſſoribus (litteris deformata in lapidib⁹) id eſt ſcripta in tabulis lapideis (fuit in glīa).i.reuerētia(ita vt n̄ poſſent intēdere filij iſrael in faciem moyſi.) ¶ Nota ꝙ Exod. xxxij.dꝛ: ꝙ ex colloquio dei in mōte ſinai facies moyſi fuit facta q̄ſi cornuta: nō ꝙ fuiſſent realia cornua/ ſed quaſi q̄daꝫ radij ꝓcedentes ſurſum angularit̄ in figura cornuū. Et dꝛ ibideꝫ ꝙ filij iſrl̄ nō potuerūt intendere in faciē eius:et cū deberet eis loqui/ oportebat ꝙ velamen apponebat ante faciē eius(et hoc ꝓpter gloriā).i.claritatem (vultus ei⁹ q̄ euacuatur)qꝛ illa glīa in moyſe nō diu permāſit ſeu trāſiuit(quō nō magis miniſtratio ſpūs).i.noui teſtamēti(erit in glīa?)ſup. eterna (nā ſi miniſtratio dānationis) id ē veteris legis: que ideo dicit̄ miniſtratio dānationis:eo ꝙ nō poterat ab ea ſaluari (in gloria eſt:multo magis miniſteriuꝫ

deo eſt. Qui ⁊ idoneos nos fecit miniſtros noui teſtamēti nō lr̄a ſed ſpiritu: Littera em̄ occidit:ſpūs autē viuificat. Q ſi miniſtratio mortis litteris deformata in lapidibus fuit in glīa: ita vt n̄ poſſent itēdere filij iſrl̄ in faciē Moyſi,ꝓpter gloriam vultus eius q̄ euacuat̄:quō nō magis miniſtratio ſpūs erit in glīa? Nā ſi miſtratio dānationis in glīa ē:multo magis abūdat miniſteriū iuſticie in glīa.

Dominica.XIII. Gal.III.

Abrae dicte ſūt ꝓmiſſiones ⁊ ſemini eius. Nō dicit:et ſeminibus: quaſi in multis:ſ; quaſi in vno:⁊ ſemini tuo qui eſt chriſtus. Hoc autē dico teſtamentū confirmatū a deo:

iuſticie)id eſt legis euāgelice(abundat in gloria)id eſt perducit ad gloriam.

Abrae dicte ſunt promiſſiones et ſemini ei⁹ ⁊c̄. Añ initium illi⁹ ep̄le ſcribit ſan.Pau.di.Scriptū eſt Gen.xv. Credidit abraā deo/ et reputatuꝫ eſt ei ad iuſticiā. Tūc ſequitur p̄ns ep̄la: Abraam dicte ſunt ꝓmiſſiones ⁊c̄. Ubi notādū/ ꝙ galathe gētiles fuerūt greci: ⁊ ꝑ ap̄lm Paulū ad fidē xp̄i ↄuerſi ſunt:⁊ recedente ab eis apoſtolo/ ꝑ pſeudo ap̄los fuerūt ſeducti ⁊ decepti:ita ꝙ ad obſeruationē legaliū veteris teſtamēti verterētur/ quaſi per fidem chriſti abſq; legaliū obſeruatōe ſaluari nō poſſent: qđ falſum eſt:quos ap̄ls ad verā fideꝫ reuocat in ep̄la hodierna dicēs(Frēs Abrae dicte ſunt) ſupple a đo (ꝓmiſſiones)eterne(⁊ ſemini ei⁹).ſ.xp̄o:qꝛ ꝑ eum ꝓmittebat̄ dāda benedictio:vtꝫ Gen.xxij. In ſemie tuo benedicent̄ oēs gentes (nō dicit et ſeminib⁹ quaſi i multis: ſed quaſi in vno/ ⁊ ſemini tuo q̄ eſt xp̄s) Uin. Jlla promiſſio Abrae impleta fuit/quādo chriſt⁹ ex maria virgine natus fuit:⁊ poſt chriſti aduētum ceſſauit lex in cerimonijs et figuris. (Hoc autē dico teſtamētū cōfirmatum a deo)id eſt ꝓmiſſiones ille per modum teſtamenti ſunt cōfirmate a deo cū iuramēto diuino:vtꝫ Gen.xxij. Per memetipm iuraui dicit dn̄s ⁊c̄. Uin. Teſtamentū dꝛ ſcꝑtura autētica volūtate teſtatoris ⁊ teſtiū roborata.⁊ qꝛ ꝓmiſſio illa fuit iuramēto

dei firmata: idō bñ dr testamētū (q̄ post q̄dringentos et triginta ānos facta est lex) idō sic lr̄a cōstruenda est: Lex q̄ post q̄dringentos et triginta annos facta est .i. data in monte sinai a promissione Abrae ipsi Moysi: et p tantū temp⁹ fuerunt filij israel in egypto: vt habet Exo. xij. Illis ānis expletis eadez die regressus ē oīs exercit⁹. Cōputant autē hi anni a pmissione pma facta Abrae vsq ad dationē legis: (nō irritū facit ad euacuādā pmissionez) Ly. i. non euacuat pmissionē Abrae factā quasi irritā3: qd tñ faceret/ si daret hereditas et bñdictio ex lege (nā si ex lege hereditas) id ē beatitudo eterna (iā nō) esset (ex promissione) et ita euacuaretur et frustraret pmissio facta Abrae: q autē hoc nō est hoc probat di. (Abrae aūt p pmissionē donauit deus) sup. btitudinē et gl'iam et bñdictionē: nō pp̄ter legē/ sed pp̄ter pmissionē: hoc est pp̄ter fidē xp̄i sepe promissi: qz abraam hoc credidit qd deus sibi pmisit: et sic p3 q oēs antiqui qui iustificati sunt/ ex ipsa fide xp̄i iustificati sunt: et non pp̄ter opa legis. Nā ipsi crediderūt hoc futurū qd nunc credim⁹ preteritū: et idō iustificati sunt/ et nō pp̄ter legē: qz Abraā iustificatus est/ et legē tñ nō habuit: qz multo tp̄e añ legē vixit. Vñ Bern. dicit: Multi ante saluatoris aduentū deū omipotentem timentes et diligentes sue salutis gratissimū promissorē: credentes in promissione fidelē/ sperātes certissimū redemptorē in hac fide et expectatione saluati sunt. Vñ

que post quadringentos et triginta ānos facta ē lex: nō irritū facit ad euacuādam promissionem. Naz si ex lege hereditas: iam nō ex promissione. Abrae autē p repromissionē donauit deus. Quid igit lex? pp̄t transgressionē posita ē donec veniret semen cui pmiserat: ordinata per angelos in manu mediatoris. Mediator aūt vnius nō est: de⁹ aūt vnus est. Lex ergo aduersus promissa dei? absit. Si eñ data esset lex que posset viuificare: vere ex lege eēt iusticia. S3 cōclusit scp̄tura oīa sub peccato: vt pmissio ex fide Jesu christi daret credentibus.

Dñica. XIIII. Ad Gal. V.

Aug. Nemo liberat a dānatiōe q̄ facta ē p Adā/ nisi p fidē dñi nr̄i iesu xp̄i (q̄d igit lex?) Ly. i. ad q̄d fuit vtilis. q. d. qz ergo lex nō iustificauit/ sed sola fides: q̄re ergo posita ē et data? Ad h̄ r̄ndet: q tñ nō inutiliter data est: s3 (pp̄t transgressionē posita est). i. pp̄ter punitiōes peccatoꝝ: qz i lege determinant graues pene determinatis vitijs: quaꝝ terrore cohibebant homines a pctīs (donec veniret semen) id ē xp̄s (cui). i. de quo (pmiserat) vt p3 Gen. xxij. In semine tuo bñdicent oēs gētes (ordinata per angelos). i. ministerio angelorū. Ly. lex enim nō fuit data īmediate a deo/ sed p angelū q̄ loq̄bat Moysi i monte sinai (in manu mediatoris) .i. in potestate xp̄i: vt. s. duraret q̄tuz vellet qz venit i mūdum qn̄ sibi placuit: non statim post hoīs casum (mediator aūt vni⁹ nō est) s3 duoꝝ extremoꝝ q̄ ꝯiūgit (de⁹ āt vn⁹ ē) sc3 xp̄s q̄ ē vn⁹ cū p̄re et sp̄usctō: et hoc ē f̄m diuinā naturā: Et est etiā mediator dei et hominū: recōcilians hoīes deo p̄ri/ et hoc f̄m hūanā naturā (lex g aduersus pmissa dei? Absit) Vn. q. d. nullo mō lex fuit contra pmissa dei: q̄uis pmissio fuit pfectior q̄ lex) Si eñ data esset lex q̄ posset viuificare). i. vitā eternam cōferre (vere ex lege eēt iusticia) et nō ex pmissiōe abrae (s3 cōclusit scp̄tura) . i. lex moysi q̄ ē lex scripta (oīa sub pctō) Ly. in q̄tū ondebat pctm/ nec tñ mūdabat (vt pmissio eterne btitudinis ex fide iesu xp̄i daret credentibus) Ly. fide formata: q̄ facit tēdere in deum.

Spiritu ambulate ꝛc̄. Ad initiū illius ep̄le scribit sctūs paulus dicens: Ois lex in vno ſmone implet̄: Diliges ꝓximū tuū sicut teip̄m. Tūc sequitur pn̄s ep̄la. Ubi notādū / ꝙ ep̄la ꝛ euāgelia in h̄ ꝯcor dant: q̄ꝛ sic̄ euāge lio dicit de decē le prosis q̄ sunt a xp̄o mundati: sic ep̄la enūmerat opa car nis q̄ leprā spūalē / q̄ horribilior ē lep̄ corꝑali / inducunt. Hortatur aūt nos ap̄ls ī hac ep̄la vt caute ambulent⁹ di cēs (Spū ambula te) Hin. i. ſm sp̄m diuinū opa vr̄a fa cite: (et desideria carnis) .i. delecta tiones ꝛ ꝯcupiscē tias q̄ caro sugge rit (nō ꝑficietis) .i. ope nō implebitis. (Ca. em̄ cōcu. ad. sp̄m) Ly. i. sensua litas ꝫ rōnē (spūs aūt) sup. ecōuerso (aduersus carnē. Hec em̄ sibiinuicē aduersant̄) .s. caro et spūs. Caro em̄ natione terrestris / spūs aūt celestis: ꝛ duo vnūquodqꝫ ad priaꝫ suā tēdit / fit pugna vehemēs: itātū (vt nō q̄cūqꝫ vultis ſm rōnē (illa faciatis) ipediti motu sensuali tatis (ꝙ si spū duceminí) Ly. seq̄ntes in stinctū spūsc̄ti (non estis sub lege) Hor. q̄ mala agentib⁹ posita est vt puniant̄ pro excessibus suis (manifesta autē sunt opa carnis) q̄ꝛ sūt sensibilia (q̄ sūt fornicatio) Ly. q̄tū ad cōcubitū soluti cū soluta (im mūdicia) Hor. i. pctm̄ ꝫ naturā / qđ est in noiabile (impudicitia) hoc est in gestib⁹ / vel actibus / vel osculis / vel alijs circūstā tijs illicitis (luxuria) est nomen generale ad vitiū illud (idolorum seruitus) Lyra.

Spū ambulate: ꝛ desideria carnis nō ꝑficietis. Caro em̄ ꝯcupiscit aduersus sp̄m: spirit⁹ autē aduersus carnē. Hec em̄ sibiinuicem aduersant̄: vt nō q̄cūqꝫ vultis: illa faciatis. Q si spū ducemini: nō estis sub lege. Manifesta aūt sunt opa carnis: q̄ sunt fornicatio: imūdicia: ipudicitia: luxuria: idolorū ſuitus: veneficia: iimicitie: ꝯtētiōes: emulatiōes: ire: rixe: dissensiōes: secte: inuidie: homicidia: ebrietates: comesatiōes: ꝛ his siḿia: Que p̄dico vob̄ sicut p̄dixi: qm̄ q̄ talia agūt: regnū dei nō cōsequent̄. Fructus aūt spūs ē charitas: gaudiū: pax: patientia: longanimitas: bonitas: benignitas:

vt pz de salomone. iij. Reg. xj. q̄ ex ardore libidinis cum mulierib⁹ alienigenis mot⁹ fuit ad seq̄ndū deos eorū (veneficia) Ly. i. sortilegia / q̄ rōne libidinis solēt fieri (inimicitie) Ly. latētes aīo (ꝯtētiōes) in vbis clamorosis (emulationes) in factis (ire / rixe) in affectu nocendi: vt qn̄ seinuicē ꝑcutiūt vel ledūt (dissensiones) .i. qn̄ fieri partes icipiūt et schismata (secte) .i. hereses (inuidie) i animo (homicidia) in facto (ebrietates) Hor. i. assidue potationes q̄ ad suꝑfluitatē in potu (comesatiōes) suꝑflue quo ad cibū (ꝛ his siḿia) ad q̄ caro est prona: sic̄ vestimētorum ꝛ lectorū / et mollicies balneorū: ꝛ sic de alijs (q̄ predico vob̄) .s. anteq̄ veniet dies iudicij: q̄ꝛ tūc penitere nō poteritis (sic̄ p̄dixi) vobis an̄ hanc ep̄lam (qm̄ q̄ talia agūt) .i. aliq̄d horū (regnū dei nō consēq̄nt̄) Hin. ex h̄ sequit̄ / ꝙ illa pctā iā enumerata in l̄ra / sunt pctā mortalia: q̄ꝛ nihil separat a deo / nisi mortale pctm̄. Post h̄ describit vitā spūalē dicens (Fructus aūt spūs) .i. opa spūsc̄ti (est charitas (sine q̄ ea q̄ sequunt̄ nō valent: ideo p̄ponit̄ (gaudiū) .i. puritas ꝯsciētie / ꝛ exultatio mentis: ꝛ hec est digna leticia (pax) .i. cōcordia q̄ ad ꝓximū / ꝙ se nō inq̄etāt ꝛ turbāt (patiētia) .s. in tolerātia aduersitatū (longanimitas) .s. in expectatione premiorū (bonitas) id est dulcedo animi interius (benignitas) id est largitas rerū / ostendens bonitatē animi ipsi⁹ extra ꝑ opera

mansuetudo: fides: modestia: cōtinentia: castitas. Aduersus huiusmodi nō est lex. Qui autē sunt christi: carnē suā crucifixerunt cū vitijs et cōcupiscētijs.

Dñica. XV. Galath. VI.

Si spiritu viuim⁹: spū ꝛ ambulem⁹. Nō efficiamur inanis glorie cupidi inuicem prouocātes: inuicē inuidentes. Frēs: ꝛ si p̄occupatus fuerit hō in aliquo delicto: vos qui spiritales estis huiusmodi instruite in spū lenitatis: consiterans teipm̄ ne ꝛ tu tēpteris. Alter alteri⁹ onera portate: et sic adimplebitis legē xp̄i. Nam si q̄s existimat se aliq̄d esse cum nihil sit: ip̄e se seducit. Op⁹ aūt suū probet vnusquisq3: et sic in semetipso tm̄ gloriam habebit et non in altero. Unusquisq3

(māsuetudo) q̄ ē tractabil' ꝛ cōuersatiu⁹ cū alijs (fides) .i. certitudo de inuisibilibus. vt credat oīa credēda ꝛ nō alia (modestia) vt hō h̄eat modū in dict' / in fact' / ꝛ in oīb⁹ agēdis (ɔtinētia) vt hō etiā aliq̄n a licito se abstineat ꝓp̄ deū (castitas) vt recte vtat̃ licitis / vt vxore ꝛ huiusmodi (aduersus hmōi) .s. opa (nō ē lex) posita: s3 mal' iposita ē lex vt iniq̄tas eoꝝ ꝑ penas legis puniat̃: s3 bōis iposita ē crux xp̄i. q̄ dicit (q̄ aūt sunt xp̄i) .i. xp̄i bōi imitatores (carnē suā crucifixerūt) .i. xp̄o crucifixo se conformauerūt affligēdo (carnē suā cum vitijs ꝛ concupiscentijs) Ly. ita q̄ cōcupiscentie et vitia mortua sūt in eis.

Si spū viuimus / spū ꝛc. Hūi initiū illi⁹ ep̄le scribit sctūs Pau. dicēs: Qui sūt xp̄i / carnē suā crucifixerūt cū vitijs ꝛ cōcupiscētijs. Tūc statim se quit̃ ep̄la p̄ns. q̄ cū euangelio hodierno cōcordari pōt h̄ mō: In euāgelio dr̄: Nemo pōt duob⁹ dñis seruire. Duo dñi / sunt caro et spūs. In epistola xō dicitur qualiter spū sit ambulandū / ꝛ nō ſm carnem. Itē in euāgelio ꝓhibet̃ sollicitudo vite p̄ntis: i ep̄la hortamur ad opa spūs viuificātis. Un̄ ap̄ls dicit (Frēs: si spū viuim⁹) .i. ꝑ spm̄sctm̄ (spū ꝛ ambulem⁹) sequendo instinctū spūsancti in opib⁹ nostris / vel dictamē recte rōnis. Et q2 bonum op⁹ p̄ront frequenter est occasio vane glie / ideo subdit (Non efficiamur inanis glie cupidi inuicē ꝓuocātes) Ly. verbis iniuriosis (inuicē inuidētes) de bonis ꝓxioꝝ dolētes. Post h̄ ap̄ls inducit nos ad mutuā supportationē dicens: Fres / et si p̄occupat⁹ fuerit hō) Ly. ꝑ aliquā passionē insurgētē: vl' ꝑ aliquā ignorātiā (in aliquo delicto) Ubi sciēdū / q̄ peccatū est ppetratio mali: ꝛ delictū desertio boni (vos q̄ spirituales estis) .i. ꝑfectiores in vita ꝛ scia (hmōi instruite) .i. ad bonū reducite (in spū lenitatis) .i. rōnabilit̃ ꝛ lenit' / nō in īpetu furoris (cōsiderās teipm̄) .i. fragilitatem ꝓpriā (ne et tu tēpteris) .i. in silē pctm̄ cadere ꝑmittaris. Sic petr⁹ cadere ꝑmissus ē / vt sciret compati casibus subditoꝝ (Alter alterius onera portate) .i. infirmitates mutuas ꝛ labores / subueniēdo mutuo (ꝛ sic adimplebit' legē xp̄i) q̄ est lex charitatis. Hor. Lex eīn moysi fuit lex terroris: lex xp̄i / lex amoris. vñ Aug⁹. Breuis differētia leg' ꝛ euāgelij / timor ꝛ amor (Nā et si q̄s existi. se aliq̄d eē) .i. magnū q̄d de se sentiēs in suꝑbia (cū nihil sit) de se / nisi vanitas ꝛ pctm̄: vt p3. j. Cor'. iiij. Quid habes q̄d nō accepisti? (ip̄e se seducit) .i. seorsum a xitate se ducit: q2 ꝑ hoc in contemptū fratris et in alia pctā cadit: ideo subdit (op⁹ aūt suū ꝓbet vnusquisq3) .i. diligēter examinet (ꝛ sic in semetipō tm̄) id est in testimonio ꝓpriē cōsciētie (gloriā habebit / ꝛ nō in altero) id est in falsa lau-

de alteriꝰ: cui nō eſt credendū (vnuſq̄ſq̄ ēm onꝰ ſuū portabit) .i. mercedē boni vł mali opis (cōicet aūt) Ly. ſ. plato et doctori (is) .i. ille (q̄ cathezizat) .i. inſtruit (v̄bo) .ſ. doctrine (et q̄ ſe) .i. q̄ eū (cathezizat) .i. inſtruit (in omībꝰ bonis) q̄ dicit et docet/non in malis q̄ fac̄: vt patet Matth. xxiij. Que dicūt/facite: ſm opa v̄o illoꝝ nolite facere (Nolite errare) .ſ. credēdo/ q̄ poſſitis eis cōformari in malis ꝛ illicitis: ſicut dicūt q̄daꝫ: q̄re nō faciā hoc: ex q̄ ſacerdos meꝰ fac̄? (deꝰ nō irridet) Hor. .i. non pōt falli (Que ēm ſeminauerit hō) in p̄ntis vite labore: (hec ꝛ metet) in futura retributione: (qm̄ q̄ ſemiat ī carne ſua) .ſ. fouendo vitia carnalia (de carne ꝛ metet corruptionē) .ſ. pene et̄ne (q̄ aūt ſemiat in ſpū) .i. ſpūalibꝰ opibꝰ (de ſpū) .i. virtute ſpūſſancti: (metet vitā et̄nā) ꝓ p̄mio (Bonū autē faciētes nō deficiamuſ) ſcꝫ a bono incboato (tp̄e ēm ſuo metemꝰ nō deficiētes) q̄r merceſ erit et̄na (q̄ dū tp̄s habemꝰ) .ſ. merendi q̄d breue ē (opemur bo. ad oēs) .ſ. generaliter (maxime aūt ad domeſticos fidei) Hor. .i. ad xp̄ianos fideles q̄ domeſtici dicunt̄: q̄r nobiſcū ſunt de familia eiuſdem domꝰ .ſ. eccleſie que domus dei eſt.

ēm onus ſuū portabit. Cōmunicet autē is q̄ cathezizat̄ v̄bo ei q̄ ſe cathezizat in omnibꝰ bonis. Nolite errare: deus nō irridetur. Que ēm ſeminauerit homo: hec et metet: qm̄ q̄ ſeminat in carne ſua: de carne ꝛ metet corruptionē. Qui aūt ſeminat in ſpiritu: de ſpū metet vitā eternā. Bonū autē faciētes nō deficiamꝰ: tp̄e ēm ſuo metemꝰ nō deficientes. Ergo dum tempus habemus operemur bonum ad omnes: maxime autē ad domeſticos fidei.

Dn̄ica. XVI. Ad Eph. III.

Obſecro vos

ne deficiatis in tribulationibꝰ meis pro vobis: q̄ eſt gl̄ia vr̄a. Huiꝰ rei gr̄a flecto genua mea ad patrem dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: ex q̄ omnis paternitas in celis et in terra nominat̄; vt det vob̄ ſm diuitias glorie ſue v̄tuteꝫ corroborari ꝑ ſpm̄ eiꝰ in interiori hoīe: habitare xp̄m per fidē in cordibꝰ veſtris in charitate ra=

Obſecro vos ne deficiatis ꝛc̄. Añ initiū illiꝰ ep̄l'e ſcribit ſctūs Paulus dicēs ipis ephesijs: Uos q̄ aliqn̄ erratis longe facti eſtis ꝓpe in ſanguine xp̄i. Tūc ſequit̄ p̄ns ep̄la: in q̄ ap̄ls docet nos q̄liter nō ſolū in ꝓſꝑitatibus/ſꝫ etiā in tribulationibꝰ a bono deficere ꝛ retrocedere nō debemꝰ dicens (Fr̄es: Obſecro vos ne deficiatis) Uin. .i. ī fide et bonis opibꝰ .ſ. me exiſtēte (in tribulationibꝰ meis) .i. in vincul' ꝛ in carceribus (ꝓ vob̄) .i. ꝓ doctrina et ꝓ fide quā vobis p̄dicaui (que ſcꝫ fides (eſt gl̄ia vr̄a) .i. meritū glorie eterne (huiꝰ rei gratia) .i. ꝓpter hāc cauſaꝫ .ſ. vt nō deficiatis in fide ꝛ ſanctitate vite (flecto genua mea) .ſ. cordis et corporis (ad pr̄eꝫ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i) Ly. .i. ipm̄ deuote depcando: (ex q̄ oīs pr̄nitas) ſcꝫ tā q̄ ab auctore (in celis) .i. in celeſtibꝰ angel' (ꝛ in terra) .i. ī terreſtribꝰ hoībꝰ (noiat̄ vt det vobis ſm diuitias gl̄ie ſue) .i. ſm abūdantiaꝫ bonitatis ſue (v̄tutē) Ly. patientie in aduerſis (corroborari ꝑ ſpiritū eiꝰ) .i. ꝑ ſpm̄ſctm̄ (in interiori hoīe) ſcꝫ in voluntate et intellectu (habitare in cordibꝰ vr̄is ꝑ fidē) q̄ purificat habitaculū cordis vr̄i (in cha. ra.) .ſ. quēadmodū arbor: q̄ q̄nto ꝓfundiꝰ figit radiceſ in ter=

ra, tāto mīn⁹ euelli pōt (& fundati) ad sili tudinē stabilis edificij: qz q̄nto meli⁹ domus fundat tanto diuti⁹ stat (vt possitis cōprehēdere). i. pfecte itelligere (cū oib⁹ sctis). s. aplīs / martyrib⁹ / & pfessorib⁹ / & ꝟginib⁹ / & cū pfe-

q̄uā in sanguie filij sui lauit (et ī x̄po iesu) id ē in ei⁹ filio (ī oēs generatiōes secli seculoꝝ). i. in tota cōgregatiōe mūdi / vbi vna generatio pterit / & altera aduenit: & sic quodāmodo succedunt secula seculis.

ctis fidelib⁹ (q̄ sit) Hoz. i. q̄nta debet esse (latitudo) charitatis: qz in extensione vsqz ad inimicos: vt pz Matth. v. Diligite iimicos vr̄os (longitudo) scz charitatis: qz in pseuerātia meritorū: vt pz Mat. x. Qui aūt pseuerauerit vsqz in finez / hic saluꝰerit (sublimitas). s. charitatis: qz in intentiōe celestiū pmioꝝ. vn̄ Col. iij. Que sursum sūt / q̄rite (& p fundū). s. charitatis: qz in hūilitate ex cōsideratiōe iudicioꝝ dei. Un̄ ps. xxxv. Judicia dei abyssus mlta. Jtē oro vt possit, (scire)

dicati & fundati: vt possitis cōphēdere cū oib⁹ sctis q̄ sit latitudo: lōgitudo: sublimitas: & p fundū: Scire etiā supeminentē charitatē x̄pi: vt ipleami i oēm plenitudinē dei. Ei āt q̄ potēs est oīa facere supabundāter q̄ petim⁹ aut itelligim⁹ ꝫm ꝟtutē que opaꝛ in nobis: ipsi glīa in ecclīa & in x̄po iesu in oēs generatiōes seculi seculoꝝ. Amen.

Dn̄ica. XVII. Ad Eph. IIII.

Obsecro vos

itaqz ego vinctus in dn̄o: vt digne ambuleti vocatiōe q̄ vocati estis: cū oi hūilitate & māsuetudine: cū patiētia supportantes inuicē i charitate. Solliciti

OBsecro vos itaqz ego vinctus &c. Un̄ initiuz illi⁹ eplē scribit sanct⁹ Pau. dicēs: De⁹ q̄ potēs ē oia facere supabūdāter q̄ petim⁹ aut ītelligim⁹ ꝫm virtutē q̄ opaꝛ in noб. Tūc sequitꝛ pn̄s epla. Notādū q̄ pn̄s epl'a et euāge. cōcordāt in h: qz euāgeliū dicē de hydropico quē dominꝰ iesus x̄ps curauit: & post h supbiā pharisεoꝝ icrepādo pclusit dicēs: Qui se exaltaꝛ / humiliabitur &c. Sic apl's Pau. in epl'a h. docet nos hūilitatē / & patientiā / & māsuetudinē sic in epla patebit. Ergo dic (Fres: Obsecro vos itaqz). s. peto: dans p h supbis nō semp opandi ptātem & exercēdi / sz pie admonēdi: qz sic Sen̄ dic: Generosus est anim⁹ hoīs / q̄ potius vult ꝟboꝝ dulcedine duci / q̄ iportunitate trahi. i. facili⁹ ducit pia admonitiōe / q̄ violēter trahaꝛ imperio & ptāte (ego). s. paul⁹ (vinct⁹. i. ligat⁹ in carcere. Scpsit em̄ hāc eplām de roma detēt⁹ i carcere p timotheū discipulū suū (in dn̄o). i. ppꝛ dn̄m (vt digne ambulet) pcedēdo de ꝟtute i ꝟtutē (vocatione q̄ vo. est). s. ad fidē catholicā p pdicatiōes meas (cū oi hu.) Ly. s. interiori q̄tū ad puersationē (& māsuetudinē) tractabiles sit (cū patie.) adūsoꝝ (sup. vos in.) i defectib⁹ & ifirmitatib⁹ (in cha.). s. dei & pximi (solliciti) sup. sit (Fuare vni-

id ē intelligere (etiā supe. cha. x̄pi) qz animā suā p vob posuit: vtz Joh. xiiij. Maiorē charitatē nemo hz q̄ vt aiaz suā ponat q̄s p amicis suis (vt ipleamini in oēm ple. dei) Uin. i. oi fructu iusticie in pn̄ti et tādē oi fructu glīe ī futuro (Ei āt). i. deo pr̄i (q̄ potēs est oīa facere). s. oipotēs est (supabundāter) Hoz. i. supra meritū: vt pz Ro. viij. Nō sunt cōdigne passiones hui⁹ tpis ad futurā glīam (q̄ petim⁹). i. plus q̄ petere sciam⁹ vl' p̄sumam⁹ (aut intelligim⁹). i. plus q̄ intelligere possim⁹. Rō: qz nr̄a intellectio semp ē finita: sz suū posse ē infinitū igiꝛ (ꝫm ꝟtutē). s. diuinā (q̄ opaꝛ in noб) Hoz. vltra q̄ petere p̄sumerem⁹. s. vt de⁹ hō fieret: & q̄ p nob moreret (ipi). s. do pr̄i sit (glīa ī ecclīa) Uin.

tate spũs .i. vnitatẽ ecclesie quã facit spũs sanctus: ꝛ p oppositũ ei⁹ scismã facit diabolus (in vinculo pacis) sicut enĩ vinculũ corporale vnit ligata inter ipsum/ sic pax ꝛ trãquillitas seruant vnitatẽ credentiũ: (vnũ corpus) sup. sitis: qđ est corpus xp̃i mysticũ. ꝛ ergo debem⁹ esse ĩ charitate sicut membra corporis (ꝛ vn⁹ spiritus) Vin. i. idem velle et nolle (sicut vocati estis in vna spe) scʒ btĩtudinis eterne (vocationis vr̃e) ad fidẽ catholicã: per que habebitis vitã eternam (vnus dñs) .s. cui seruitis (vna fides) qꝛ licet articuli sint multi in fide catholica/ tñ vna ẽ fides (vnum baptismũ) Vinẽ. quo regeneramur (vnus de⁹ ꝛ pater oĩm) scʒ per creationẽ: ꝛ ĩõ nemo põt alteri se p̃ferre (qui est super oẽs) scʒ creaturas per excellentiã (ꝛ p oĩa) per generalẽ rerũ gubernationẽ (ꝛ in oĩbus nob) scʒ fidelib⁹ specialiter est per gratiã (qui est benedictus in secula seculorũ amen.

seruare vnitatẽ spũs in vinculo pacis. Vnũ corpus ꝛ vn⁹ spiritus sicut vocati estis in vna spe vocationis vestre. Vnus dñs: vna fides: vnũ baptisma: vn⁹ deus pater omniũ: q̃ est super oẽs ꝛ per oĩa ꝛ in omnibus nobis: Qui est benedictus ĩ secula seculorũ Amen.

Dñica. XVIII. I. Cor. I.

Grãs ago deo

meo semper pro vobis in xp̃o iesu: quia in omnib⁹ diuites facti estis in illo in omni verbo et in omni scientia: sicut testimoniũ christi confirmatũ est in vobis: ita vt nihil vobis desit ĩ vlla gratia: expectãtibus reuelationẽ dñi nostri iesu xp̃i: qui et cõfirmabit vos vsq̃ in finẽ sine crimine in die aduentus domini nostri iesu christi.

nos inducit ad gratiã obtinendã/ ꝛ principaliter per gratiarũactiones: qꝛ gratiarũactio est ad plus dandũ inuitatio: ergo apl'us dicit in epl'a (Gratias ago) Glosa/ corde: ore ꝛ opere. Dicimos ẽ apl'i: qꝛ fere oẽs epl'as suas incipit a gratiarũactõe (deo meo sp) Ly. i. oĩbus horis mihi ad orandũ cõgruis ꝛ deputatis (p vobis) sicut p filijs meis charissimis (gratia dei) id est propter gratiaʒ dei (q̃ data est ẽ vobis in christo iesu) Vin. i. ex meritis ꝛ virtute iesu christi: (qꝛ in oĩbus) scʒ p̃tinentibus ad salutem) diuites facti estis in illo) scʒ xp̃o (in omni verbo) doctrine (ꝛ in oĩ scientia) id est intelligẽtia scripturarũ (sicut testimoniũ christi) Hor. i. testimoniuʒ nostrũ de xp̃o (confirmatũ est in vob) id est a vobis firmiter retentuʒ (ita vt nihil vobis desit in vlla gratia (ad salutem necessariã (expectantibus reuelationẽ) Hor. i. clarã visionẽ ꝛ cognitionẽ (domini nostri iesu christi) que erit in patria celesti (qui ꝛ cõfirmabit vos) in donis collatis (vsq̃ in finẽ) .i. vsq̃ ad mortẽ (vt sitis sine crimine) Ly. i. sine petõ mortali: qꝛ peccatũ veniale nõ potest etiã a p̃fectis oĩno vitari. Unde Prouerb. xxv. Septies in die cadit iustus ꝛ resurget (in die aduẽtus dñi nostri iesu christi) .i. ĩ die iudicij: quia q̃ sine crimine mortali in die mortis inuenietur: in die iudicij sine crimine presentabitur.

¶ Postilla

Gratias ago deo meo semp ꝛc. Ante initiũ illi⁹ epl'e scribit sanctus Paul⁹ salutãs amicabilit Corinthios di. Gratia vobis ꝛ pax a deo patre nostro ꝛ dño nostro iesu xp̃o. Tũc statim sequit p̃sens epl'a: que cõcordat cũ euãge. hodier. in h̃ qꝛ in euãge. legit de magno mãdato dilectõis qđ absq̃ dono gratie perfici nõ p̃t. vt ergo hoc mãdatũ magnũ implere possimus: tũc apl'us Pau. in epl'a hodierna

Renouamini spū mentis zc. Ante ini- tiū illꝰ epl'e scribit sctūs Pau. dicēs: Unꝰ dñs: vna fides: vnū baptisma: vnus deꝰ z pr̄ oium. Tūc sequit epl'a bodier. q̄ in boc cōcordat cū euāgelio bodierno: qꝛ in euāgelio legitur de paralytico quē dñs curauit: sic in epl'a apl'us mouet paralyticos in ala vt erigāt spūaliter a paralysi ad bona opa dicēs: (Renouamini) Ly. p gratiā dei (spū mentis vr̄e). i. in spū q̄ est mēs vr̄a (z induite nouū boiez) Tbovetꝰ homo ē adā p quē pctm̄ i oēs bomines introiuit: sz nouꝰ bō ē xp̄s: q̄ est pmū pncipiū innouatiōis z renouatiōis: qm̄ sic i adā oēs moriūt ita z in xp̄o oēs viuificabūtur (qui) scz nouus bō xp̄s (fm deum creatꝰ est). i. a spū sancto cōceptꝰ est i vtero virginis: z d ea natꝰ est (in iusticia) opis (z sctitate) cordis (v̄itatꝰ) oris Ly. qꝛ nō fuit in xp̄o duplicitas vl' falsitas aliqua vel bypocrisis: vt pz. j. Pe. ij. Qui pctm̄ nō fecit: nec inuētus est dolus in ore eiꝰ (ppt q̄d deponētes mēdaciū) Ly. p qd̄ pximꝰ defraudat (loq̄mini veri. vnus. cū pximo suo) per quā cū eo recte viuit) qm̄ sumus inuicē membra) Uin. Nā vnū membꝝ nō decipit alterū in codē corpore / sed plꝰ cōdolet z adiuuat alterū: sic cp os seruit capiti / oculi pedibꝰ: z sic de alijs membris. (Irascimini) cōtra peccātes (z nolite peccare) nimis aspere arguēdo. Unde Eccl'. vij. Noli eē iustus multū (Sol nō occidat super iracundiā vestrā). i. non duret vsq̄ ad occasum solis (Nolite locū dare diabolo) Uin. i. in ira pseuerādo (qui furabat) Ly. ante cōuersionē de errore gētili (iam nō furet) scz xp̄ianitatis tpe (magis autē laboret opando manibus suis) Hor. vnusq̄sq̄ manibus suis diligenter z strennue: qꝛ q̄ nō laborat / nō māducet (qd̄ bonū ē) id ē vtile z honestū vt habeat (non tm̄ vn̄ viuat: sz z vnde tribuat necessitatē patiēti). i. idigēti.

Uidete itaq̄ q̄mō caute ābuletis zc. Añ initiū illꝰ epl'e scribit sanctus Pau. dicens: Surge q̄ dormis z exurge a mortuis z illuminabit te xp̄s. Tūc sequitur epl'a bodierna: q̄ cōcordat cū euāge. bodierno. Nā in euāge. legit de nuptijs: et quō q̄dā q̄ nō fuit indutꝰ veste nuptiali / traditꝰ fuit ad tenebras exteriores: sic in epl'a p̄nti paulus monet nos / vt caute z sapiēter ambulemꝰ ad illas nuptias de q̄bꝰ dicit euāge. ne vestē nuptialem sine q̄ ad tenebras exteriores pijciemur / pdamꝰ di. (Frēs) Hor. filij eiusdē. s. pr̄is / dei: z eiusdez matris / scz eccl'ie (Uidete) Hor. oculo interiori / nō tm̄ exteriori (quō caute am.) ppt vie picula q̄ sūt mlta z varia (Nō q̄si insipiētes / sz vt sapiētes) in oībus pūidētes (redimētes tp̄s) Ly. s. bonis opibꝰ insistētes (q̄niā dies mali sunt) Ui. Dies fm se boni sūt: z a deo p oia bn-

Dñica. XIX. ad Ephes. IIII.

Renouamini spiritu mētis vr̄e: z induite nouum hominē q̄ fm deū creatus est i iusticia z sanctitate veritatis. ppt quod deponētes mēdaciū loq̄mini veritatez vnusquisq̄ cuz pximo suo: qm̄ sumꝰ inuicē mēbra. Irascimini z nolite peccare. Sol nō occidat super iracūdiā vestrā. Nolite locū dare diabolo. Qui furabat iam nō furet: Magis aūt laboret opando manibꝰ suis qd̄ bonum est: vt habeat vnde tribuat necessitatem patienti.

Dñica. XX. ad Ephes. V.

Uidete itaq̄ quomō caute ambuletis. Non quasi insipientes: sed vt sapiētes redimentes tēpus: quoniā dies mali sūt. Propterea noli-

ordinati: sȝ dicunt mali occasionaliter vl̃ ꝑ accidẽs / ꝓpter miseriã ꝛ penalitatẽ / q̃s patiunt hoĩes diebꝰ illis: vel ꝓpter pctã vel malicias hoĩm / q̃ supabundant diebꝰ illis: qꝛ iã totꝰ mũdus in maligno positꝰ ẽ. (ꝓpterea) qꝛ dies mali sũt (nolite fieri ĩprudẽtes / sȝ intelligentes q̃ sit voluntas dei) Glo. vt s̃m illã operemini: vt sic voluntas vr̃a diuine volũtati cõformet (ꝛ nolite inebriari vino) Glo. id ẽ vltra necessitatẽ ꝛ mẽsurã vti vino (in q̃ ẽ luxuria) scȝ nõ formalit̃ / sȝ effectiue ꝛ causalr̃. vt patuit in loth: q̃ post vinuȝ cõmisit incestũ: vt pȝ Gen. xix. (sed ĩpleamini spũ scõ) Ly. q̃ dat sobrijs ꝛ castis (loquentes vobismetĩpis) Glo. i. istruẽtes nõ soluȝ alios / sȝ etiã vosmetĩpos (in psalmis). i. in ṽbis sacre sc̃pture de laude dei (ꝛ canticis spiritalibꝰ). i. in ṽbis sacre scripture de gaudijs et̃nis tractãtibꝰ (cãtantes ꝛ psallẽtes in cordibꝰ vr̃is dño) Glo. id est ad honorẽ dño (grãs agẽtes semꝑ ꝓ oĩbꝰ). s. donis: qꝛ gratitudo bñficij accepti disponit ad receptionẽ alterius (in noĩe dñi nr̃i iesu xp̃i) Hor. i. ad exaltationem dñi nr̃i iesu xp̃i: q̃ dr̃ dñs / ꝓpt̃ ptãtẽ: nr̃ / ꝓpt̃ charitatẽ: iesus / ꝓpt̃ salutẽ: xp̃s / ꝓpt̃ benignitatẽ (deo ꝛ prĩ). s. deo / ꝑ creationẽ: prĩ / ꝑ gubernationẽ ꝛ cõs̃uationẽ. (Subiecti inuicẽ) non solũ subditi p̃latis hũilit̃ et cũ timore obediẽdo / sȝ etiã p̃lati hũilit̃ ꝛ cũ timore curã eoꝝ sollicite gerẽdo (in ti. xp̃i) q̃ ẽ custodia oĩm p̃dictorũ.

te fieri imprudẽtes: s; intelligẽtes q̃ sit voluntas dei: et nolite inebriari vino in q̃ ẽ luxuria: s; ĩpleami spũ scõ loq̃ntes vobismetĩpis in psalmis ꝛ hymnis ꝛ cãticis spiritalibꝰ: cantãtes et psallẽtes in cordibꝰ vr̃is dño: Grãs agẽtes sꝑ ꝓ oĩbꝰ in noĩe dñi nr̃i iesu xp̃i deo ꝛ prĩ: Subiecti inuicẽ in timore christi.

Dñica. XXI. Ad Eph. VI.

Confortamini in dño et in potẽtia virtutis eius. Induite vos armaturã dei vt possitis stare aduersus insidias diaboli: Qm̃ nõ est nob colluctatio aduersus carnẽ et sanguinẽ: s; aduersus p̃ncipes et ptãtes: aduersus mundi rectores tenebrarũ harum con-

Confortamini in dño ꝛ in po. ꝛc̃. Ad initiũ illiꝰ ep̃le scribit sctũs paulus in eo. ca. vi. Serui obedite dñis vr̃is carnalibꝰ cũ oĩ timore in simplicitate cordis vestri / sic̃ xp̃o: nõ ad oculũ seruientes q̃si hoĩbus placentes: sȝ vt serui xp̃i faciẽtes volũtatẽ dei ex aĩo cũ bona voluntate s̃uientes sicut dño / ꝛ nõ hoĩbus. Tũc sequitur p̃ns ep̃la: in q̃ ap̃ls nos instruit de bello et armis ꝯ diabolũ q̃ nos multiplicit̃ impugnat dicẽs (Cõfortamini in dño) Hor ꝯ bellum diaboli (et in potentia ṽtutis eiꝰ) ip̃e eĩm dat virtutẽ ꝛ fortitudinem plebi sue. (Induite vos armaturã dei) Ly. i. virtutibꝰ q̃ sunt arma militũȝ xp̃i (vt possit. stare) absq; casu pc̃ti mortalis (aduersus insidias diaboli) qui ẽ mille artifex (qm̃ non est nobis colluctatio aduersus carnẽ ꝛ sanguinẽ). i. aduersus homines q̃ sunt caro et sanguis / et per cõsequens visibiles (sed aduersus principes et potestates) Glo. per principes intelligunt mediocres demones qui presunt minoribꝰ: et ꝑ potestates intelligunt maiores demones. Nã de singulis ordinibus ceciderunt aliq̃ / in quibus naturalia remanserũt integra: vt dicit Dionysius in celesti hierarchia: et inferiores demones obediũt superioribꝰ vt magis possint nocere hoĩbꝰ (aduersus mũdi rectores). i. aduersus demones qui regũt mũdũ. i. mũdialit̃ viuẽtes (tenebrarũ harũ). s. q̃ hoĩes mũdiales hñt tenebrosas

alas/ et sunt in tenebris vitiorum: et producentur post hoc ad tenebras exteriores (contra spiritualia nequitie) .i. contra malignos spiritus (in celestibus) .i. existentes in hoc aere caliginoso de quibus dicitur Matth. xiij. Aues celi comederunt illud .s. semen seminatum .i. verbum dei (propterea accipite armaturam dei) .i. virtutes quibus deus suos milites armat/ non armaturam mundi: quia cum hostes sint spiritales/ nihil valet contra eos armatura corporalis (vt possitis resistere) Ly. insultibus demonum (in die malo) .i. presenti vita vbi iminet pugna temptationum (et in omnibus) tam prosperis quam aduersis (perfecti stare) ita quod non frangamini in aduersis: nec eleuemini in prosperis (state ergo succincti lumbos vestros) id est carnalem concupiscentiam cingulo castitatis frenantes (in veritate) Hor. non simulatorie vt hypocrite: qui sunt quasi virgines fatue habentes vasa sine oleo (Induite loricam iusticie) Ly. Sicut enim lorica coopit totum corpus: sic iusticia reddit vnicuique debitum (et calceati pedes) .i. affectiones sint munite virtutibus ne a vitiis deturbentur (in preparatione euangelij pacis) vt sitis preparati ad predicandum euangelium xpi quod annunciatis pacem eternam (in omnibus) Hor. s. preliis: siue illatis a carne: siue a mundo: siue a diabolo (sumentes scutum fidei) Vlin. i. fidem pro scuto: de quo dicitur Ps. xc. Scuto circundabit te veritas eius. Sicut enim scutum primo recipit ictus: sic prime impugnationes sunt ex parte fidei. Item sic scuto protegitur sinistra pars corporis: sic fides habet solum protegere in hac vita: quia non erit fides post hanc vitam (in quo possitis omnia tela nequissimi) Hor. i. acutas temptationes diaboli (ignea) .i. de vitio ad vitium inflammantia (extinguere) .i. superare (et galeam salutis assumere) .i. charitatem. Sicut enim galea superponitur aliis armis: sic charitas aliis virtutibus preponitur (et gladium spiritus) .i. gladium spiritualem (quod est verbum dei) .i. quia percussus verbo dei diuiditur a mundo. De hoc gladio dicitur Matth. x. Non veni mittere pacem/ sed gladium etc.

Confidimus in domino iesu: quia qui cepit in nobis etc. Ante initium illius epistole scribit sanctus Paulus salutando philippenses dicens: Gratia vobis et pax a deo patre nostro et domino iesu christo. Tunc sequitur epistola presens. Ubi notandum/ quod epistola presens et euangelium hodiernum concordant: quia in euangelio mouemur ad habendam charitatem: non vt tantum benefaciamus proximo/ sed etiam dimittamus iniurias nobis ab eo illatas: vt patet in euangelio. Et ad illam perfectam charitatem inducit nos apostolus in presenti epistola: vt patebit in textu dicens (Fratres: Confidimus) Vlin. i. fiduciam habemus (in domino iesu) non in aliqua alia creatura (quia qui cepit in vobis opus bonum/ perficiet) Ly. sicut inchoatio operis boni est a deo: ita et consummatio (vsque in diem iesu christi) Vlin. i. ad mortem cuiuslibet hominis/ et tunc reddet vnicuique iuxta opera sua (Sicut est mihi iustum hoc sentire) .i. bonam opinionem habere (pro omnibus vobis) quia dilectio facit bonum opinare de dilecto. ergo subditur (eo quod habeam vos

---

tra spiritualia nequitie in celestibus. propterea accipite armaturam dei vt possitis resistere in die malo et in omnibus perfecte stare. State ergo succincti lumbos vestros in veritate: et induite loricam iusticie et calceati pedes in preparatione euangelij pacis. In omnibus sumentes scutum fidei: in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere: et galeam salutis assumere: et gladium spiritus: quod est verbum dei.

Dominica. XXII. Ad Phil. I.

Confidimus in

domino iesu: quia qui cepit in vobis opus bonum perficiet vsque in diem christi iesu. Sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis:

in corde) Hoz.i.in intimo affectu charitatis(τ in vinculis meis) Hoz.i.in vinculis ꝓ euāgelio patiēdo(τ in defensiōe euangelij).i.dū euangeliū cōtra infideles defendo(τ in cōfirmatione).i.dū infirmos in doctrina euāgelij.s.cōfirmo:cū in oībus his iam enumeratis memoz vestri sum: desiderās (vos oēs esse socios gaudij mei) future r̄muneratōis: qz quāto plures socij/tāto maius gaudiū(Testis eñ mihi est deus)Uincē. id est ꝑbet testimoniū(quō cupiā vos esse i visceribꝰ iesu xp̄i).i.intimo amore iesu xp̄i (τ h̄ ozo vt charitas vr̄a magis ac magis abūdet) Ly. charitas sꝑ crescere pōt (in oī sciētia)scz discretionis:vt ametis ꝓximos τ vitia eoꝝ nō ametis(τ in omni sensu)scz diligēter:qz oībꝰ bonis q̄ videt in eo quez amat cōgaudet :malis eius cōpatiē(vt probetis potioza) Uincē.i. ꝓbare possitis nō solū bona/sed etiā potioza.i.meliora ea sequēdo(τ sitis sinceres).i.puri τ mundi in vobis (τ sine offensa)scz proximis vestris(in diē chzisti).i.vsqz in finē vite (r̄pleti fructu iusticie).i.bonis opibꝰ que sunt fructus iusticie(ꝑ iesum chzistū) a cuius gratia venit omne meritū(in laudem τ glozīā dei)Uincē.vt digne possitis deū laudare τ gloziare.

eo q̄ habeā vos in corde τ i vinculis meis: τ defensiōe: τ in cōfirmatiōe euāgelij socios gaudij mei oēs vos esse. Testis eñ est mihi deꝰ quō cupiā vos oēs esse in visceribꝰ iesu xp̄i: τ h̄ ozo vt charitas vr̄a magis ac magis abundet in oī sciētia τ in oī sensu: vt ꝓbetis potioza: vt sitis sinceres τ sine offensa in diē chzisti repleti fructu iusticie ꝑ iesuz xp̄m in laudē τ gloziā dei.

Dñica. XXIII. ad Phil'.III.

Imitatores mei estote τ obseruate eos qui ita ambulant sicut habetis formā nostram: multi enim ambulant quos sepe dicebaz vobis; Nūc aūt τ flens dico inimicos crucis xp̄i: quoꝝ finis interitꝰ quozum deus venter est: τ gloria in cōfusione ipsozuz qui ter-

Imitatores mei estote τ obſuate eos τc̄. Ad initiū illiꝰ ep̄le scribit sanctus Paulus in eo.ca.di. Frēs: ego me nō arbitror cōp̄hendisse: vnū autē Ly.sup.est qd̄ de me assero: que q̄dē retro sunt obliuiscens: ad ea vero q̄ sunt prioza attendens meip̄m τc̄. Tūc seq̄ē ep̄la p̄sens. Ubi notandū q̄ ep̄la τ euāgeliū ꝯcordāt: nam in euāge. legiē q̄liter imaginē dei.i.aīaz silitudine sua insignitā deo reddere debemꝰ/cuz diciē: Reddite que sunt cesari cesari: τ que sunt dei deo: sic in ep̄la hodier. ap̄ls hortaē nos vt reddamus deo imaginem suā: τ h̄ fit imitādo doctrinā ip̄iꝰ ap̄li: ergo diē (Fratres imitatores mei estote)scz in fide τ charitate(τ obseruate eos).i. attēdite diligēter vt vos ei cōformetis(q̄ ita ambulant) de virtute in virtutē(sicut habetis formā n̄raz) scz viuēdi vob traditā verbo: exēplo τ scripto (mlti eñ ambulāt) scz via ꝑuersa(quos sepe dicebā vobis cū essē p̄ns vobiscū (Nūc autē τ flens dico) Hic notaē cōpassio ap̄li q̄ fleuit alioꝝ miseriā τ perditionē: τ ꝑ hoc inducere nos volens ad cōpassionem proximoꝝ(inimicos crucis chzisti) qz eoꝝ vita erat cruci xp̄i contraria: qz in delicijs viuebāt: q̄les fuerūt gulosi τ luxuriosi(q̄ꝝ finis interitus)scz eternꝰ: qz i fine cōsequunē penā eternā (q̄ꝝ deꝰ vēter est) qz studēt eis satisfacere in oībꝰ. Et q̄cquid faciūt ꝓ ventre faciunt: τ ip̄m tanq̄ deū colūt(τ glozia eoꝝ)scz tp̄alis(in cōfusione ipsoꝝ).i.perducet eos ad cōfusionem eternā(qui terrena sapiūt) Ly.tan-

rena sapiũt. Nostra aũt cõuersatio in celis est: vñ etiã saluatorẽ expectam⁹ dñm nr̃m iesuz xp̃m: q̃ reformabit corp⁹ humilitatis nr̃e trãffiguratũ corpori claritatis sue sm opationẽ q̃ possit etiã subijcere sibi oĩa Jesus xp̃s dñs noster. Jtaqz frẽs mei charissimi z dsideratissimi: gaudiũ meuz z corona mea: sic state in domino charissimi. Euchodiã rogo z synticen depc̃or idipsum sapere in dño. Etiam rogo z te germane cõpar: adiuua illas que mecũ laborauerũt in euangelio cũ Clemente z ceteris adiutoribus meis.

Dñica. XXXIIII. Ad Coll'. I.

Nõ cessamus

pro vobis orantes z postulantes vt impleamini agnitiõe voluntatis eius: in omni sapiẽtia

tãmõ z nõ celestia (Nostra autẽ cõuersatio in celis est) Hor. i. filijs cõuersatiõi celestiũ: Quis sum⁹ in terra (Vñ z saluatorẽ) Hor. tã aiarũ q̃ corporũ (expectam⁹) venturũ ad iudiciũ (dñm nr̃m iesũ xp̃m: q̃ rformabit) scz ĩ generali resurrectiõe (corp⁹ humilitatis nostre) Ly. nã ĩ nobis mõ est humiliatiõis occasio / eo q̃ ẽ corruptibile z putrefactibile z corrodetur a vermibus: z ĩ cineres resoluetur (cõfiguratũ) id est assimilatũ (corpori claritatis sue) q² sancti resurgẽt in corpore glorioso sicut z xp̃s resurrexit (sm opationẽ) id est potẽtiã opandi: (qua possit etiã subijcere sibi oĩa) ppter creationẽ ei oĩa sunt sibi subiecta que d̃ nihilo facta sunt: z nisi conseruarenẽ a deo in esse / in nihiluz redigerenẽ: (itaqz frẽs mei charissimi) Lyra. i. mihi iũcti dilectione spirituali (et desideratissimi) q² desiderabat eos videre tpaliter hic in vita: z eternaliẽ in patria (gaudiũ meũ) de vr̃o pfectu (z corona mea) doctorib⁹ ei debeẽ corona spãlis q̃ diciẽ aureola (sic state) scz firmi ɔtra tribulationes hui⁹ mũdi (in dño charissimi) ita q̃ ab eo nullo mõ euellamini (Euchodiã rogo z synticen depc̃or idipsum sapere in dño) Ly. i. firmiter stare. Jste erant due matrone q̃s cõfortat spãliter apl'us: tũ ppter fragilitatis sexũ: tũ q² ministrauerãt sibi necessaria / z alijs pdicatorib⁹: vt ostẽderet se gratũ (etiã ro. z te ger.) ẽ nomẽ ppriũ (cõpar) .i. soci⁹ z adiutor meus in predicatiõe (adiuua illas) scz mulieres (que mecũ laborauerũt in euãgelio) scz mihi necessaria ministrãdo: z nõ soluz mecũ / sed (cũ Clemẽte z ceteris adiutoribus meis) in pdicatione verbi dei ipis scz sicut z mihi necessaria mĩstrãdo.

Non cessamus pvobis orantes z postulantes vt zc. Añ initiũ illi⁹ epl'e scribit sanctus Pau. ĩ eo. ca. di salutãdo amicabiliter Colossẽses: Gr̃a vobis z pax a deo p̃re nr̃o z dño nr̃o iesu xp̃o: gr̃as agim⁹ d̃o z p̃ri dñi nr̃i iesu xp̃i semp p vob orãtes .s. ego Paulus z Thimoteus discipul⁹ me⁹ audiẽtes fidẽ vr̃az in xp̃o z dilectionẽ quã habetis ĩ oẽs sctõs / ppter spem que reposita est vobis in celis. Tunc statiz sequiẽ p̃sens epl'a. ¶ Notandaz q̃ euãgeliũ z epl'a presens ɔcordant: q² in euãgelio legiẽ de filia archisynagogi iayri mortua quã dñs ad deuotã petitionẽ patris resuscitauit. Sic etiã in epistola presenti apostolus nos hortaẽ ad deuotã orationẽ per quã mens in deũ eleuatur dicẽs. (Fratres: Nõ cessamus) Hor. horis opportunis (p vobis orãtes) Ly. mẽte (z postulãtes) scz ore (vt impleamini agnitione volũtatis eius) vt plen⁹ diuinã voluntatem cognoscatis quid velit et quid non: (in omni sapientia) quãtum ad cognitionem rerum advitam actiuam pertinentium (intellectu spiritu) aliquan-

tiū ad cognitionē spiritualiū ad ꝯtemplatiuā vitā ꝑtinētium (vt ambuletis digne) scʒ per viā hui⁹ vite ad patriā (deo ꝑ oīa placētes) ꝑ rectā intētionē ꝛ bonā volūtatē (in oi ope bono fructificātes) .i. ꝑ bonā opatione ad deum/ad ꝓximum ꝛ ad seipm (ꝛ crescētes in scientia dei) id est in cognitione diuinitatis (In omni virtute confortati ꝺm potētiā claritatis ei⁹) .i. ꝺm filiuʒ q̄ est claritas patris ꝑ quā cōfortamur in bono (in oi patiētia) Ly. aduersorū tolerātia (ꝛ lōganimitate) ꝑ certā premiorūʒ expectationem (cum gaudio) Hor. nō ex tristicia aut necessitate (in xp̄o iesu dn̄o nr̄o.)

¶ Postilla.

Ecce dies venient dic̄ dn̄s ꝛc̄. Hn̄ initiū illi⁹ prophetie locut⁹ est dominus de⁹ ꝑ ꝓphetā Hieremiā dicēs Ve pastoribus qui dispergūt ꝛ dilacerant gregē pascue mee dicit domin⁹. Ideo hec dicit domin⁹ de⁹ israel ad pastores q̄ pascunt ppl̄m meum. Vos dispersistis gregeʒ ꝛ eiecistis eos: ꝛ n̄ visitastis eos: Ecce ego visitabo sup vos maliciā studiorū vestrorū ait domin⁹. Ecce cōgregabo reliquias gregis mei de omnibus terris ad quas eiecerā eos. Post hec sequit̄ epistola hodierna q̄ est in vltima dn̄ica anni.

ꝛ intellectu spiritali: vt ambuletis digne deo per omnia placētes ī opere bono: fructificātes ꝛ crescentes in scientia dei. In omni virtute ꝯfortati ꝺm potētiā claritatis eius. In omni patiētia ꝛ longanimitate: cū gaudio gratias agētes deo ꝛ patri qui dignos nos fecit in parteʒ sortis sanctorū in lumine: q̄ eripuit nos de ptāte tenebrarū et trāstulit in regnū filij dilectōis sue: in quo habemus redēptionem ꝛ remissionē peccatorū: ꝑ iesum xp̄m dn̄m nostrū.

Dn̄ica. XXV. Hiere. XXIII

Ecce dies veniēt dicit dn̄s: ꝛ suscitabo Dauid germen iustum: ꝛ regnabit rex ꝛ sapiens erit: ꝛ faciet iudiciū ꝛ iusticiā in terra. In dieb⁹ illis saluabit̄ iuda: ꝛ israel habitabit cōfidenter. Et hoc ē nomen qd̄ vocabūt eū: dn̄s iust⁹ noster: ꝓpter hoc ecce dies veniēt dicit dn̄s: ꝛ nō dicēt vltra viuit domin⁹ qui eduxit filios isrl̄ de terra egypti: sʒ viuit do-

Pro quo notandū/ꝙ prima ꝛ vltima dn̄ica ecclesia agit de aduētu xp̄i: in signū ꝙ ipse est alpha ꝛ o: primi⁹ ꝛ nouissimus: primus in dignitate: nouissim⁹ in seruitute. Vn̄ Bern̄. Nemo illi sublimior: nemo illi humilior. Item in signū/ꝙ cūcta nr̄a operatio ab ipso sꝑ incipit: ꝛ per ipsuʒ cepta finit̄. (Ecce dies venient dic̄ dominus) Ly. scʒ xp̄i veri dei ꝛ hoīs: (ꝛ suscitabo dauid germē iustū:) id est xp̄m/q̄ fact⁹ est ex semine Dauid ꝺm carneʒ (ꝛ regnabit rex) Matt. xxviij. Data est mihi oīs potestas ī celo ꝛ in terra (ꝛ sapi. erit) sapiētia increata ꝛ creata (ꝛ facit iudiciū) discretiōis ī p̄senti: discernēdo fideles ab īfidelib⁹: vocādo aliq̄s ad fidem: ꝛ dimittendo aliquos suo iusto iudicio/licet nob̄ occulto (ꝛ iusticiaʒ in terra) scʒ dādo legeʒ euāgelicā: que continet ꝑfectā iusticiā (In dieb⁹ ill' saluabit̄ iuda) .i. q̄cūqꝫ veraciter cōfitet̄ corde ꝛ ore nomen dn̄i (ꝛ isrl̄ habitabit cōfidēter) istud refert̄ ad statū ecclesie triūphātis vbi est sūma securitas (ꝛ hoc ē nomē qd̄ vocabunt eū: dn̄s iustus noster) .i. iustificās nos (ꝓpter hoc ecce dies veniēt dicit dominus: ꝛ nō dicēt vltra: viuit dn̄s q̄ eduxit filios isrl̄ de terra egypti) scʒ per

minus qui eduxit ⁊ adduxit semen dom⁹ Israel de terra aq̃lonis: ⁊ de cũctis terris ad q̃s eiecerã eos illuc: ⁊ habitabunt in terra sua: Dicit domin⁹ omnipotens.

In festo dedicatõis. Apo. XXI

Uidi ciuitatẽ sanctam Hierusalem nouã descendẽtẽ de celo: a deo paratã sicut sponsam ornatã viro suo. Et audiui vocẽ magnã de throno dicentẽ: Ecce tabernaculuʒ dei cũ hoibus: ⁊ habitabit cuʒ eis ⁊ ipi ppl's ei⁹ erũt: ⁊ ipi de⁹ cũ eis erit eorũ deus. Et absterget de⁹ oẽm lachrymã ab oculis eorum: ⁊ mors vltra nõ erit neq3 luct⁹ neq3 clamor neq3 dolor erit vltra; q̃ prima abierũt.

Moysen: q2 sicut ad p̃sentiã maioris luminis minus obfuscat: sic adueniẽte beneficio incarnatiõis iesu xp̃i ⁊ redẽptiõis nr̃e p eũ recte obfuscata sunt oĩa bñficia q̃ fuerunt in veteri lege tanq̃ modica aut nulla respectiue (s3 viuit dñs q̃ eduxit et adduxit) glo. ordi. p xp̃m (semẽ dom⁹ isrl' de terra aquilonis: ⁊ de cũct3 terris ad quas eiecerant eos illuc) Ly. Ista adductio itelligitur de vocatiõe ad fide3 xp̃i: q2 de oĩbus partib⁹ terre sunt aliqui vocati: ⁊ ista vocatõ maior est excellẽtior in cõparabiliter oĩb⁹ bñficijs vete. test. (⁊ habitabũt i terra sua) in ecclĩa militãte ⁊ postea triũphãte: que est terra viuẽtiũ pmissa fidelib⁹ in premiũ: dic dñs oĩpotẽs.

Uidi ciuitatem sctãm hierl'm nouã descẽdẽ. ⁊c. Añ initiũ illi⁹ epl'e scribit sanctus Johãnes in eodẽ ca. dicens: Uidi celũ nouũ ⁊ terrã nouã: primũ eñi celũ prima terra abijt. Lyra. Hec oĩa in fine mundi innouabunt ⁊ in melius mutabunt in claritate: vt patet Luc. xxj. Celũ ⁊ terra trãsibũt / nõ quãtũ ad substãtiã / sed quantũ ad formã: ⁊ hoc totũ cedet ad gloriã electo⁊ qui ex creaturis laudãt deũ. Tũc sequit epl'a p̃sens (In dieb⁹ illis) Hic sanct⁹ Johãnes describit inouationẽ humane nature quãtũ ad electos dicens (Uidi ciuitatẽ sanctã hierl'm) Ly. i. electorũ societatẽ pfecta charitate vnita3 (nouã) Ly. quantũ ad corporis gloriam. Corpora eñi sanctorũ / que nõ sunt corruptibilia: grossa ⁊ ponderosa ⁊ obscura resurgẽt immortalia: subtilia: agilia: clara. Et hoc fiet ex gloria animarũ ad corpora redũdãtia (descendẽtẽ de celo) Ly. Nam anime beate descendẽt de celo vt corpora resumãt: ⁊ in iudicio cõparcãt (a deo parata3) Ly. dotibus anie ⁊ corporis (sicut sponsã ornatã) virtutib⁹ (viro suo) .i. ad honorem viri sui. s. xp̃i. (Et audiui vocem mag. de thro.) sc3 diuine maiestatis: (dicẽtẽ: Ecce tabnaculũ dei cũ hoibus: ⁊ hab. cũ eis) Ly. Habitatio eñi dei cũ hoibus erit inseparabil': q2 bti sp habitabũt aptã visionẽ ⁊ pfectionẽ (Et ipsi popul⁹ ei⁹ erũt) sc3 beati erũt sicut ⁊ ipse beatus est. Uñ in ps. cxliij. Beat⁹ pplus cuius dñs de⁹ eius. Unde ⁊ Leuit. xxvj. Ego ero vester de⁹ ⁊ vosq3 eritis mihi ppl's (⁊ ipse deus cũ eis erit eorũ de⁹) Glo. ordi. q2 nũq̃ ab eis expellet: q2 nũq̃ peccabũt cõtra deũ (Et absterget deus oẽm lachrymã ab oculis eorũ) diuerse sunt lachryme quibus in hac vita affligunt electi: ⁊ ideo in futu⁊ fugatis doloribus oĩs lachryma ab oculis eorum dr abstergi (⁊ mors vltra nõ erit) .i. separatio anime et corporis (neq3 luct⁹) pro alienis miserijs (neq3 clamor) sc3 de pugna spũs ad carnẽ (neq3 dolor) de pctĩs ppriijs (erit vltra) Uñ Esa. lj. Leticia sempiterna sup capita eorũ: gaudiũ ⁊ leticiã tenebũt: ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus: (que prima abierunt) Hyemo: in presenti vita boni hec iam eum

merata sustinēt: sȝ in futura vita nihil mali sustinebūt (Et dixit q̄ sedebat in throno). s. de⁹ omnipotens q̄ p̄sidet eccl'ie sue (Ecce noua facio oīa) L y. s. celos et elementa et electorū corpa: vt p3 Esa. lxv. Ecce ego creo celos nouos/ ꝛ terram nouam.

Et dixit qui sedebat ī throno: Ecce noua facio omnia.

Finit pars prima de tpe.

Corde eīn creditū ad iusticiā: ore aūt cōfessio ꝛc. Vñ initiū illi⁹ ep'le scribit sctūs Paulus in eo. ca. dicēs: Si cōfitearis in ore tuo dñm iesuȝ: ꝛ in corde tuo credideris/ q̄ de⁹ illū excitauit a mortuis/ saluus eris. Tūc statī sequit ep'la p̄ns: (Fr̄es: corde credit ad iusticiā) Hoc. i. ad iustificationem habēdā (ore āt cōfessio fit ad salutē) id est ad p̄fectionē salutis: necesse eīn ē fidē ɔfiteri p̄ loco et tp̄e: i signū hui⁹ recipit hō sacramētū cōfirmatiōis in fronte. Vñ dicit in decre. Cōfirmatio idõ in frōte ponit/ vt a recipiente fides sine erubescentia publicet. De cōse. di. v. nouissime. Vñ Luce. xij. Qui me cōfessus fuerit corā hoīb⁹/ cōfitebor et ego eū corā p̄re meo (dicit eīn scriptura) sacra veraciter (Oīs q̄ credit in illū/ nō confundet) sup. eternaliter (Non eīn est distinctio iudei et greci) L y. q̄tū ad iusticiā/ q̄ est per fidē xp̄i (Nā idem dñs oīm) sȝ iudeorū et gentiliū (diues in oīes) Hoc. i. ditans omnes (qui inuocant illū) sȝ fide et opere (Omīs eīn quicūq̄ inuocauerit) nō verbotenus/ sed corde intimo (nomen dñi) id est filium patris in q̄ sicut p̄ noī. ē notificatio (saluus erit) ab eterno supplicio (Quō ḡ inuocabūt in quē nō crediderīt?) L y. q. d. nullo modo: q2 orō p̄supponit fidē orantis (aut quō credent ei quē non audierīt?) q2 fides p̄supponit auditū vl' a deo intus per inspirationē/ vl' ab hoīe exteri⁹ p̄ p̄dicationē (Quō aūt audiēt sine p̄dicante?) Actus aūt p̄dicandi presupponit auctoritatē officij: ideo dī (quō vera p̄dicabunt nisi mittant?) s. a deo: sicut olim p̄phe vel ap'li et eo⁹ locū tenētes: sic p̄dicatores alij. Hoc. aliter aūt nō est p̄dicandū: sicut nec ipse xp̄s filius dei p̄dicare voluit/ nisi missus a p̄re: vt patet Luce. iiij. Oportet me etiaȝ alijs ciuitatib⁹ euāgelizare regnum dei: q2 ad h̄ missus sum (Scriptū est) Esa. lij. (Quā speciosi) id est bñ formati sunt (pedes euangelizantiū pacem) id est reconciliationeȝ hominis ad deum (euāgelizantium bona) sȝ futura (Sed nō omnes obediunt euāgelio) Hoc. quasi diceret: Omnes quidem audiunt: sed

Incipit postilla de sanctis.

In festo sancti Andree apostoli. Ad Romanos. X.

Corde eīn creditur ad iusticiā: ore autē confessio fit ad salutēȝ. Dicit enim scriptura: Omnis qui credit in illum nō confundet. Nō eīn est distinctio iudei ꝛ greci. Nā idē dominus omniū diues in omnes qui inuocant illum. Omīs eīn quicūq̄ inuocauerit nomē domini saluus erit. Quomodo ergo inuocabunt in quē nō crediderūt? Aut quomodo credent ei quē nō audierūt? Quomodo autem audient sine predicante? Quō vero p̄dicabunt nisi mittant? Sicut scriptū est: Quā speciosi pedes euāgelizātiū pacē: euangelizantiū bona. Sȝ nō oēs obediunt euāgelio.

Eſaias em̃ dicit: Dñe q̃s credi
dit auditui nr̃o. Ergo fides ex
auditu: auditus autẽ ꝑ verbuȝ
chriſti. Sed dico: Nunq̃d non
audierunt? Et quidẽ: In omnẽ
terrã exiuit ſonus eorũ: et in fi-
nes orbis terre verba eorũ.

In feſto ſancti Nicolai epi̅
et confeſſoris ep̃la. Ecce ſacer-
dos magnꝰ ⁊c̃. Quere infra in
comuni ſc̃toꝝ de cõfeſſoribꝰ.

In feſto conceptionis glo-
rioſe virginis Marie. Pro-
uerbiorũ. VIII.

Dominꝰ poſſe
dit me ab initio viarũ ſuarũ an
teq̃ q̃cq̃ faceret a ꝑncipio: ab
eterno ordinata ſum: et ex an-
tiquis anteq̃ terra fieret. Nec
dum erãt abyſſi: ⁊ ego iã conce
pta erã. Necdũ fontes aquarũ
eruperant: necdũ montes gra
ui mole cõſtiterãt. Ante omes
colles ego ꝑturiebar. Adhuc
terram nõ fecerat et flumina et
cardines orb̃ terre. Qñ prepa-
rabat celos: aderaȝ: Qñ certa
lege et gyro vallabat abyſſos:

nõ oẽs obediũt euãgelio ꝑdicationẽ eius recipiendo: q: gentiles ⁊ iudei ⁊ heretici nõ obediũt / ſȝ ſolũ boni xp̃iani (Eſaias em̃ dic̃) vt hr̃ Eſa. liij. (Dñe / q̃s credidit auditui nr̃o) Hor. quod a nobis audiuit / qȝ a te audiuimus q. d. aliq̃s credit / ſȝ nõ oẽs (Ergo fides ex audi. (Hor. ⁊ ſi deꝰ intꝰ doceat tñ ꝑdicator exteriꝰ nũciat (auditꝰ aũt ꝑ v̄bũ xp̃i) loquẽs in ap̃lis: vt patet Matth. x. Nõ em̃ vos eſtis q̃ loq̃mini / ſed ſpũs patris veſtri qui loquitur in vobis. Itẽ Luce. x. Qui vos audit / me audit ⁊c̃. (Sed dico: Nũq̃d nõ audierũt?) Ly. id eſt habẽt excuſationem ſue infidelitatis ꝓpter defectũ publicatiõis. q. d. non: ad qȝ inducit auctoritatem prophete dauid: q̃ habetũr in ps̃. xviij. (Et quideȝ) Hor. id eſt certe (in oẽm terram) q̃tum ad terras medias (exiuit ſonꝰ) id eſt fama (eorum: et in fines orbis terre) id eſt in terras extremas: (verba eoꝝ) id eſt predicatio vl̃ auditus predicationis eorum.

Dominꝰ poſſedit me ab initio viarũ ſuarũ anteq̃ quicq̃ ⁊c̃. In feſto cõceptiõis beate virginis Marie pro ep̃la preſens lectio ſm̃ ſeculares legitur: que lectio princi-

paliter exponit̃ de eterna ſapiã q̃ xp̃s eſt filiꝰ marie v̄ginis. Honor aũt filij / ẽ honor m̃ris / ⁊ ecõuerſo: honor m̃ris / eſt honor filij. vñ Ber. homel. iiij. ſuꝑ Miſſus eſt dic̃: Nõ ẽ dubiũ q̃cq̃d in laudibꝰ m̃ris ꝓferimus, ad filiũ ꝑtinere: et rurſum cũ filiũ honoramꝰ / a laudibꝰ m̃ris nõ recedimꝰ. Vñ dicit eterna ſapia (Dñs poſſedit me ab initio viaꝝ ſuaꝝ) Lyra. i. operum ſuoꝝ (anteq̃ q̃cq̃ faceret a ꝑncipio) id ẽ añ omnẽ creationẽ (Ab et̃no ordinata ſum ⁊c̃. Necdũ erant abyſſi ⁊ ego iã ↄcepta erã: necdũ fontes aq̃rũ erũperant) .ſ. de locis ſubterraneis (necdũ mon. gra. mole cõſtite.) .i. ſuꝑ terram planã eleuati (añ oẽs colles ego ꝑtu.) .i. ꝓcedebã a fecũditate p̃rna (adhuc terrã non fe. et flu.) .i. creaturã viſibilẽ (⁊ cardi. orbis terre) .i. ꝑtes mũdi ꝑncipales: q̃ ſunt oriẽs et ⁊ occidẽs: auſter ⁊ aq̃lo (Qñ ꝑpa. ce. aderã) indiuiſa eñ ſunt opa trinitat̃: et id̃o filꝰ q̃ ẽ ſapiã genita / ſemꝑ opat̃ cũ p̃re: vtȝ Ioh. v. Pr̃ meꝰ vſq̃ modo opat̃ ⁊ ego operor (qñ certa lege et gyro vallabat abyſſos) .i. concauitates vbi cõgregate ſũt aq̃: vt appareret arida habitatiõi hoĩm ⁊ aĩaliũ terreſtriũ apta.

(Qñ ethera firmabat sursum) .i. spherã ignis q̃ naturaliter sursum fert: illa ei ps elemẽtoꝝ q̃ ꝯtigua est sphere lune/ ether vocat (z librabat fõtes aquaꝝ) ꝯstituẽs eos in pondere/ in numero z mẽsura (qñ circũda. mari terminũ suũ) ne efflueret z operiret aridã (qñ appẽdebat fundamẽta terre) id est partes iferiores terre circa centrum que sunt q̃dã fundamẽta supioꝝ partiũ (cũ eo eram cuncta cõponens) q: ĩdiuisa sunt opa trinitatis. (Et delectabar per singulos dies): id ẽ eternaliter gaudebam cum patre z spiritusancto (ludẽs coram eo oĩ tẽpore: et ludẽs in orbe terrarũ) .i. ludũ faciens de orbe terrarũ: q̃ similis est ludo pile que de vno trãsfertur ad aliũ ẽm quãdã reuolutionẽ: q: regna terre transfert atq; constituit de gente in gentẽ (z delitie mee esse cũ filijs hominum) scz p grãm. (Nunc ergo filij) scz p adoptionem (Audite me) scz per debitã (Bti q̃ custodiũt vias meas) .i. viam mãdatoꝝ z vitam cõsilioꝝ (audite disciplinã) de morib' humanis (z estote sapiẽtes) in diuinis (z nolite abijcere eã. Beat' homo qui audit me) scz mihi obediendo (z qui vigilat ad fores meas quotidie) scz in loco diuini cultus deuote orãdo (z obserua, ad post. ostij mei. Qui n e inuenerit) p grãm) inueniet vitã .s. eternã (z hauriet salutẽ a dño) q̃ ẽ fõs salutis.

Qñ ethera firmabat sursũ: z librabat fontes aquarũ: Qñ circũdabat mari terminũ suũ: z legẽ ponebat aquis ne trãsirẽt fines suos. Qñ appendebat fundamenta terre: cũ eo eram cuncta componẽs: Et delectabar per singulos dies ludẽs coraz eo omnĩ tpe: z ludẽs ĩ orbe terrarũ: et delitie mee esse cũ filijs hominũ. Nunc ergo filij audite me: Beati q̃ custodiũt vias meas. Audite disciplinã z estote sapiẽtes: nolite abijcere eaz. Beatus homo qui audit me: z q̃ vigilat ad fores meas quotidie: et obseruat ad postes ostij mei: qui me inuenerit: inueniet vitã et hauriet salutem a dño.

In festo scti Thome apli epistola. Jam nõ estis hospites zc. quere infra in cõmuni sanctoꝝ.

In festo scti Stephani prothomartyris. Actuũ. VI.

In dieb' illis Stephan' plenus gratia z fortitudine faciebat prodigia z signa magna ĩ populo. Surrexerunt aũt q̃dã de synagoga que

In dieb' illis: Stephan' plen' grã et fortitudinẽ zc. Qñ initiũ illi' epl'e scribit sctũs Luc. q' p' ascẽsionem xpi verbũ dñi crescebat et multiplicabat numerus discipuloꝝ in Hierusalẽ: valde multa etiã turba sacerdotũ obediebat fidei. tũc statim sequitur presens epistola (Stephanus aũt plen' grã) L y. ad bene operandũ (z fortitudine) aduersa tolerãdo (faciebat ꝓdigia z signa magna in populo) ad veritatem fidei catholice confirmandã (Surrexerũt aũt quidã de synagoga q̃ appellabat libertinoꝝ) a regiõe sic noĩatorũ vt dic glo. interlin. (z cyrenẽsiũ) a cyrene ciuitate (et alexandrinoꝝ) .i. ab alexandria metropoli egypti (et eoꝝ qui erãt a cilicia z asia) noĩa sũt regionũ iudee propinquarũ (disputãtes cũ Stephano) fidẽ catholicã verbis quãtũ poterãt impugnãdo (z nõ poterãt resistere sapientie z spiritui qui loquebat) scz ẽm q' ꝓmiserat saluator dl. Luc. xxj. Ego dabo vobis os z sapiẽtiã cui nõ poterãt resi

stere ⁊ cõtradicere oẽs aduersarij vestri. Tũc pᵒ redarguebat eos acriter dicẽs: (Dura ceruice) .i. obstinata mẽte (⁊ incircũcisi cordibᵒ ⁊ auribᵒ) .i. a vi ijs ⁊ sordibus (vos semꝑ spirituisancto restitistis) qui locutᵒ est ꝑ ꝓphetas de xp̃o (cuius nũc ꝓditores ⁊ homicide fuistis) Ly. eiᵒ crucifixionẽ ꝓcurãdo (Audientes aũt hec dissecabantur cordibᵒ suis) Ly. q: nõ habebant rationẽ interficiendi eũ: ⁊ tñ oĩbus modis interficere volebant: ⁊ sic dissecabant interiᵒ quia passio ꝑualẽs discrepabat a rõne recta. (Et stridebãt dẽtibus in eũ) sicut canes rabidi. (Cũ autẽ esset Stephanᵒ plenus spiritusancto/ intẽdens in celũ) vbi fiduciã suam collocauerat (vidit gl'iam dei:) ad cõfortationẽ suam ex speciali gr̃a: (⁊ iesum stantem a dextris virtutis dei) Ly. ad designãdũ ꝙ erat paratus ad eius roborationẽ: q: stare propriũ est adiuuantis in prelio: sedere autẽ proprĩu est iudicantis vel regnantis (Et ait: Ecce video celos aꝑtos: ⁊ filium hominis stantẽ a dextris virtutis dei) Nõ est hic intelligẽdũ/ ꝙ celi fuerint diuisi: cũ sint incorruptibiles: sed q: sic clare vidit/ ac si nullũ eẽt obstaculũ intermediũ (Exclamantes autẽ voce magna (ne audirent Stephani verba (cõtinuerũt aures suas: et impetũ fecerũt vnanimiter in eũ) nõ rõne/ sed furia moti (⁊ eijciẽtes eũ extra ciuitatẽ lapidabant) tanꝗ blasphemũ. Modus eñ erat blasphemos extra ciuitatẽ lapidari. Unde dixit dominᵒ ad moysen Leuit. xxiiij. Educ blasphemũ: ⁊ obruet eum oĩs ppl's lapidibᵒ. (Et deposuerũt vestimẽta sua secᵒ pedes adolescentis q̃ vocabat Saulus) Lyra: vt expeditiᵒ ⁊ celeriᵒ eũ interficerẽt) ⁊ lapidabãt Stephanũ inuocãtem ⁊ dicentẽ: Domine Iesu suscipe spiritũ meũ. (Positis aũt genibus) Ly. vt i orãdo modus esset deuotus; (clamauit voce magna) que procedebat ex affectu magno ad proximorũ salutẽ dicẽs: (Dñe ne statuas illis hoc peccatũ) Ly. reseruãdo eis penã eternam/ sed da eis penitentiã. Unde Beda: Stephanus ꝓ seipso stãdo orauit sed ꝓ inimicis flexis genibᵒ ⁊c. (Et cuz hoc dixisset) ex feruore charitatis ẜm dictum saluatoris Matt. v. Orate pro calumniãtibus ⁊ persequẽtibus vos (obdormiuit in domino) Nã anima eiᵒ sanctissima absorpta fuit in abysso supne claritatis ⁊c. Sequitur in textu (Saulus autẽ erat cõsentiens neci eius. Facta aũt est illa die persecutio magna i ecclesia q̃ erat hierosoly-

appellabat libertinorũ ⁊ cyrenẽsiũ ⁊ alexandrinorũ: ⁊ eorũ q̃ erãt a cilicia ⁊ asia disputãtes cũ stephano: Et nõ poterãt resistere sapiẽtie ⁊ spũi q̃ loquebatur. Dura ceruice ⁊ incircũcisi cordibus ⁊ auribus: vos semꝑ spũisctõ restitistis: cuius nũc ꝓditores ⁊ homicide fuistis. Audientes autẽ hec dissecabãtur cordibus suis: ⁊ stridebant dẽtibus in eũ. Cũ aũt eẽt Stephanus plenus spũsancto: intẽdẽs in celũ vidit gloriã dei ⁊ iesum stantẽ a dextris virtutis dei et ait: Ecce video celos apertos: ⁊ filiũ hominis stãtẽ a dextris virtutis dei. Exclamãtes autẽ voce magna cõtinuerũt aures suas: ⁊ impetũ fecerũt vnanimiter in eũ. Et eijcientes eũ extra ciuitatem lapidabãt. Et testes deposuerũt vestimẽta sua secᵒ pedes adolescẽtis qui vocabatur saulus. Et lapidabant Stephanũ inuocãtẽ ⁊ dicẽtẽ: Dñe Jesu suscipe spiritũ meũ: Po-

mis: et oēs dispersi sunt p regiões iudee et samarie pter aplos. Curauerunt autē stephanū) Ly. id ē decent' sepelierūt: (viri timorati) .i. timentes deū: inter quos gamaliel fuit pncipalis (et fecerunt planctū magnum super eū.)

In diebus illis: (vidi supra mōtē sion agnū stantē ꝛ cū eo ꝛc̄.) Ly. i. in ecclia triūphāte que dr̄ mons sion: vt habet' Heb. xij. (agnū stantē) id ē xp̄m q̄ ē agn' dei: vt habetur Joh. j. ca. (et cum eo centum q̄draginta q̄ttuor milia) In tali numero venerant pueri innocentes: quoꝝ festū peragitur ſm illam visionem que ostēsa est Johanni/ quando a Domiciano cesare in exiliū missus fuit: vbi scp̄sit libꝛuz Apocalypsis: sed tñ certus numerus pueroꝝ innocentū nō reperit' certitudinaliter in scp̄turis (habentes nomen eius ꝛ nomen patris ei' scriptuz in frontibus suis: ꝛ audiui vocem de celo tanq̄ vocē aq̄rum multarū) id ē mltitudinis sctoꝝ (ꝛ tanq̄ vocē tonitrui magni) in quo designat' magnitudo laudis hui': nō

sitis autē genib' clamauit voce magna dicēs: Dn̄e ne statuas illis hoc pctm̄. Et cū hoc dixisset: obdormiuit in dn̄o.

In festo sancti Johis aplī et euāgeliste epla: Qui timet deū faciet bona ꝛc̄. Quere etiam in comuni sctōꝝ de euāgelistis.

In festo pueroꝝ Innocentum scribit' Apocal. XIIII.

In dieb' illis

Uidi supra montem sion agnū stantem: et cum eo centū quadraginta q̄ttuor milia: habentes nomen eius et nomen patris eius scriptuz in frontibus suis. Et audiui vocem de celo tanq̄ vocē aquarū multarū: ꝛ tanq̄ vocem tonitrui magni: Et vocem quā audiui sicut citharedoꝝ citharizantiū in citharis suis. Et cātabāt q̄si canticū nouū ante sedē et ante q̄ttuor aīalia et seniores. Et nemo poterat dicere canticū nisi illa centū q̄draginta quattuor milia q̄ empti sunt de terra. Hi sunt qui cū mulieribus nō sunt coinq̄nati: virgines eñ sunt. Hi sequunt' agnū q̄cunq̄ ierit. Hi empti sunt ex hoīb' primitie deo ꝛ agno: Et in ore eoꝝ nō ē inuētū mēdaciū. Sine macula eñ sunt ante thronū dei.

ol um ex laudantiū multitudine/ sed etiā ex modo laudis ꝛ q̄litate (Et vocē quam audiui sicut citharedoꝝ citharizantiū in citharis suis) Nā hec laus est coram deo ꝛ angelis eis gratiosa. (Et cantabāt q̄si canticum nouū) q2 dicti laudantes sunt de numero sanctoꝝ noui testamēti (ante sedez) scz dei (et ante quattuor aīalia ꝛ seniores) id ē in pñtia sctōꝝ patriarchaꝝ ꝛ p̄phetarū in celo existentium (ꝛ nemo poterat dicere canticū nouū/ nisi illa centum q̄draginta q̄ttuor milia q̄ empti sunt de t'ra) scz sanguine xp̄i (Hi sunt qui cū mulieribus nō sunt coinq̄nati: virgines eñ sunt) integritatē carnis seruādo (Hi sequūtur agnū quocūq̄ ierit. Hi empti sūt ex hominib' p̄mitie deo) .i. gratiosi sunt sicut p̄mi fructus: et mag' delectabiles (et in ore eoꝝ nō ē inuentū mendaciuz) Nam pueri isti hereditatem fidei nō loq̄ndo/ sz moriēdo confessi sunt (sine macula sunt añ thronum dei) nam macula pctī original' purgata fuit virtute sui martyrij.

In cōuersione sancti Pauli apostoli. Actuum. IX.

Saulus autē adhuc spirans minarū et cedis in discipulos dn̄i accessit ad p̄ncipem sacerdotū: ⁊ petijt ab eo ep̄las in damascum ad synagogas: vt si q̄s inueniret hui⁹ vie viros ac mulieres: vinctos p̄duceret in hierl'm. Et cū iter faceret: cōtigit vt appropinq̄ret damasco: ⁊ subito circumfulsit eū lux de celo: ⁊ cadēs in terrā audiuit vocē dicentē sibi: Saule saule q̄d me p̄seq̄ris? Qui dixit: Quis es dn̄e? Et ille: Ego sum iesus quē tu p̄seq̄ris. Durum est tibi cōtra stimulū calcitrare. Et tremēs ac stupēs dixit: Dn̄e q̄d me vis facere? Et dn̄s ad eū: Surge ⁊ ingredere ciuitatē: ⁊ ibi dicet tibi quid te oporteat facere. Uiri autē illi qui comitabant cū eo stabant stupefacti: audiētes q̄dē vocē neminē aūt vidētes. Surrexit autē saulus de terra: apertisq̄

Saulus autē adhuc spirans minarū et cedis ⁊c. Añ initiū illius ep̄le scribit sctūs Lucas: q discipuli q̄ erant dispersi post lapidationē sancti stephani/ ptransibant euangelizantes verbum dei: Philippus aūt descendens in ciuitatē samarie p̄dicabat ill' xp̄m. Intendebāt autē turbe his q̄ a philippo dicebant vnanimiter audiētes et videntes signa que faciebat. Mlti em̄ coꝝ q̄ habebāt sp̄us immūdos/ id ē diabolos clamātes voce magna exibāt. Multi aūt paralitici ⁊ claudi curati sunt. Factum est ḡ magnū gaudiū in illa ciuitate. Tūc postmodū sequit ep̄la hodier. (Saulus adhuc spirās) Ly. i. ex vehementi spū ignē p̄secutiōis in se accendens/ et in alijs cōtra ecclesiā (minarū) in verbis iniuriosis (⁊ cedis) id ē verberib⁹ et flagellis (in discipulos dn̄i) i. p̄ credētes in xp̄m: q̄ tunc dicebant discipli: qz nōdū noiabant xp̄iani (accessit ad p̄ncipē sacerdotū) Ly. nō vocatus/ sz se ingerēs volūtate nocendi inflammat⁹ (⁊ petijt ab eo epistolas) vt ex eius auctoritate magis posset nocere fidelibus (in damascū ad synagogas) Ly. vt ibi sequeret credentes sicut fecerat in hierl'm (vt si q̄s inueniret hui⁹ vie viros ac mulieres/ vinctos p̄duceret in hierl'm. Et cū iter faceret cōtigit

vt appropinq̄ret damasco: ⁊ subito circūfulsit eū lux de celo) Ly. sic solet fieri in coruscatione et fulgure (⁊ cadens in terram) p̄ stupore ⁊ admiratiōe (audiuit vocē) i. auditu corpis ⁊ mētis (dicētē sibi: saule saule) hec duplicatio fit ad magis mouēdū ei⁹ attentionē (q̄d me p̄seq̄ris?) i. in mēbris meis: q̄ p̄seq̄batur saulus et nō xp̄m in p̄pria p̄sona: qz iam sedebat ad patris dexterā gloriosus (Qui dixit: Quis es dn̄e ⁊c. Durum est tibi cōtra stimulū calcitrare) i. potentiori te incōpabiliter resistere (⁊ tremēs ac stupens) Ly. de cognita xp̄i potestate: quē ante nō credebat in celo repugnare/ sz magis vt falsum p̄phetā cū dānatis esse (dixit: (Dn̄e: quid me vis facere?) q. d. ex nūc parat⁹ sum tibi in oib⁹ obedire. (Et dn̄s ad eum: Surge ⁊ igredere ciuitatē: ⁊ dicet tibi q̄d te oporteat facere) In h̄ ondit xp̄s/ q vult vt vn⁹ homo informet ab alio (Uiri aūt illi q̄ comitabant cū eo stabant stupefacti audiētes q̄dē vocē) i. pauli: nō āt xp̄i audiebāt paulū dicentē: Quis es dn̄e? q̄d me vis facere (neminē āt vi.) qz nō videbāt aliquā p̄sonā ad quā dirigeret s̄monē: iō stabāt stupefacti (Surrexit āt sau. de ter. apertisq̄ ocul' nihil vi. ⁊c.) Ly. i. visu corpali: videbat autem visu mentali:

q: ſm doctores communiter in illo triduo fuit raptus vſqꝫ ad celum tertium (ꝛ non manducauit neqꝫ bibit) Ly. ſuſtentatus illa viſiõe ſicut et Moyſes .xl. diebus in mõte ſinai. (Erat autẽ quidã diſcipulus Damaſci noie Ananias) Ly. q̃ de iudaiſmo ad fidẽ xp̄i cõuerſus fuit ſciẽtia ꝛ vita famoſus (ꝛ dixit ad illã in viſu dñs: anania. At ille ait: Ecce ego dñe. Et dñs ad eũ: Surge et vade in vicũ qui vocat rect⁹: et q̃re in domo iude) Ly. hoſpes eĩ Pauli iudas vocabatur (Saulũ noie tharſenſem) .i. de tharſo oriũdũ (ecce eĩ orat) Eſt eĩ orõ: eleuatio mentis in deũ: vt inq̃t Hugo in de orõne. Fuerat aũt vſqꝫ ad tertiũ celũ rapt⁹: ꝛ ex illo raptu egreſſus deo gr̃as agebat: (et vidit) in reuelatione domini (virũ Ananiã noie) ita ꝙ reuelatio fuit ſibi facta: nõ ſolũ de perſona / ſꝫ etiã de ꝓprio noie (introeuntẽ et iponentẽ ſibi man⁹ vt viſum recipiat) Ly. Hec aũt impoſitio erat ad curationeꝫ corporalẽ: ſicut de beato Laurẽtio legit / ꝙ ponebat man⁹ ſup cecorũ oculos et illuminabant (Reſpon-

oculis nihil videbat. Ad man⁹ autẽ illũ trahentes introduxerũt Damaſcũ. Et erat ibi trib⁹ dieb⁹ nõ vidẽs: ꝛ ñ mãducauit neqꝫ bibit: Erat autẽ q̃dã diſcipulus damaſci noie ananias: et dixit ad illũ in viſu dñs: Anania. At ille ait: Ecce ego dñe. Et dñs ad eũ: Surge ꝛ vade in vicũ q̃ vocat rectus: et quere in domo iude ſaulũ noie tharſenſem: Ecce eĩ orat. Et vidit virũ ananiã noie introeuntẽ et imponentẽ ſibi man⁹ vt viſum recipiat. reſpõdit aũt ananias: Dñe audiui a multis de viro h q̃nta mala fecerit de ſctis tuis in hierl̃m. Et hic habet poteſtatem a principib⁹ ſacerdotũ alligandi omnes q̃ inuocãt nomẽ tuũ. Dixit autẽ ad eũ dñs: Uade: quoniã vas electiõis eſt mihi iſte: vt portet nomẽ meũ corã gẽtib⁹ ꝛ regib⁹ ꝛ filijs iſrl̃. Ego eĩ oſtendã illi q̃nta oporteat eũ ꝓ noie meo pati: ꝛ abijt ananias ꝛ introiuit in domũ: ꝛ imponẽs ei man⁹ dixit: Saule frater: dñs miſit me ieſus qui apparuit tibi in via qua veniebas vt videas ꝛ implearis ſpiritusancto. Et cõfeſtim ceciderunt ab oculis ei⁹ tãꝙ ſquame:

dit autẽ Ananias) Ly. ſe excuſando / eo ꝙ Saulus erat famoſus in ꝑſecutiõe credẽtiũ in xp̄m (Domine audiui a multis de viro h / quanta mala fecerit de ſctis tuis in hieruſalẽ. Et hic hꝫ poteſtatẽ a p̄ncipib⁹ ſacerdotũ alligandi oẽs q̃ inuocãt nomẽ tuum. Dixit aũt ad eũ dñs: Uade / qm̃ vas electionis eſt mihi iſte) .i. ſpẽaliter vas electũ gr̃e et ſciẽtie cõtentiuũ (vt portet nomen meũ) .ſ. ope ꝛ p̄dicatione (corã gẽtib⁹ et regib⁹ / et filijs iſrl̃. Ego eĩ oſtendã illi) ſcꝫ per effectũ (q̃nta oporteat eũ pati ꝓ noie meo) q: ꝑ multas tribulatiões oportet nos intrare in regnum celorũ (et abijt Ananias) ad exequendũ domini mandatũ (et introiuit in domum: et impõẽs ei manus dixit: Saule frater: dñs miſit me ieſus: q̃ apparuit tibi in via qua veniebas vt videas ꝛ implearis ſpiritu ſctõ. Et ꝯfeſtĩ ceciderũt ab oculis ei⁹ tanꝙ ſquame) Ly. i. macule albe et dure ſic̃ ſũt ſquame piſciũ que cauſate fuerũt in eo a lumine receſſiuo ipſum excecãte (ꝛ viſum recepit. Et ſurgens baptizatus eſt) ſcꝫ

in noie iesu xpi (Et cum accepisset cibu/ confortatus est) dupli confortatione: scz spu et corpe (Fuit aut cu discipulis q erat Damasci p dies aliqt: et cotinuo ingressus synagogam/ pdicabat iesum: qm hic est fili9 dei) statim post baptismu. Ex illo patet/ q doctrinam euagelica no habuit ab hoie/ sz a deo (Stupebant aut oes q eu audiebant) de tata subita mutatioe: p qua atrocissim9 fidei psecutor factus fuerat pstantissim9 et9 predicator (et dicebant: None hic est qui expugnabat in hierlm eos q inuocabat nome istud: et huc ad hoc venit vt vinctos illos duceret ad principes sacerdotum? Saulus aut multo magis coualescebat) scz pcedens semp de bono in melius (et cofundebat iudeos q habitabat damasci: affirmas qm hic e xps) Lr. .i. q iesus nazarenus est vere xps in lege et prophetis pmissus. Qd declarabat p scripturas veteris testamenti quas pri9 didicerat a Gamaliele: et postea multo perfectius a deo illustrante.

et visum recepit. Et surges baptizat9 e. Et cu accepisset cibu pfortat9 e. Fuit aut cu discipul' q erant Damasci p dies aliqt. Et ptinuo ingressus in synagogas predicabat iesum: qm hic est fili9 dei. Stupebat aut oes q eu audiebat et dicebat: None hic est q expugnabat in hierlm eos q inuocabant nome istud? Et huc ad hoc venit vt vinctos illos duceret ad pncipes sacerdotum. Saulus autem multo magis coualescebat et confundebat iudeos q habitabat Damasci: affirmas qm hic est xps.

In festo Purificationis bte Marie vginis. Malach. III.

Hec dicit dominus de9: Ecce ego mitto angelum meu: et preparabit via ante facie mea: et statim veniet ad teplu sanctu suu dnator que vos qritis: et angelus testameti que vos vultis. Ecce venit dicit domin9 exercituu. Et qs poterit cogitare deum aduentus eius? et quis stabit ad videndu

Hec dicit dns de9: Ecce ego mitto angelum &c. In psenti epistola nunciat vterq aduentus xpi: scz in carnem/ et in iudicium: et primo denunciat primus aduentus in carne: cu dicit (Hec dicit dns deus) scz pater (Ecce ego mitto angelu meu) Lr. .i. Johanne baptista: q magis duxit in terris vita angelica q humana: Qz eciam hec scripta intelligant de Johanne baptista: h patet Matth. xi. vbi xps dixit de Johanne: Hic est de quo scptu e (Ecce ego mitto angelu meu et pparabit via an facie mea) .i. ante aliu: qz pdicatio et baptism9 iohannis fuerat qda pparatioes ad baptismu et pdicatione xpi (et statim veniet ad templu sctm suu) id est in hierusale: qz ibi christus hodie fuit oblatus a matre: et receptus a symeone: et postmodu ibi pluries predicauit: et ibide multa miracula fecit (dnator quem vos qritis) .i. que vos desideratis (et angelus testamenti) id est christus q fuit nunci9 noui testameti (quem vos vultis) videlicet ille xps desideratus a sanctis prib9 et pphetis. Scdo denuciat hic aduetus xpi in iudiciu cu dicit (Ecce venit dicit dns exercituu) Lr. .i. veniet certitudinaliter ad iudiciu (Et qs poterit cogi. die ad. ei9?) q. d. null9. vn Matth. xxiiij. De die illa et hora nemo scit: neq angeli celor/ nisi solus pr (et qs stabit) .i. poterit stare (ad vi

dendū eū) Ly. q: ficut primus aduentus fuit in humilitate τ mãsuetudine / ita τ secundus erit in ptãte et terrore. (Ipse eīn q̄si ignis cõflãs τ q̄si herba fullonū) Ista referunt ad primū τ secūdū aduentū: cū eīn dicit: Ipse eīn q̄si ignis ɔflãs: ad secundū aduentuʒ ptinet: τ q̄si herba fullonū: ad primū. Nã herba fullonū q̄ vtunt fullões ad purificandū vestes τ faciendū eas nitidas / mitiꝰ τ suauiꝰ lauat sordes pãnorum: ignis aūt cuʒ mag̃ violētia purgat metallū: sic ĩ p̄mo aduētu xp̄i cuʒ magna mãsuetudine τ q̄dã suauitate penitētie purgauit peccatores: τ ĩ secūdo aduentu purgabit per ignē (τ sedebit dñs) .s. in iudicio (cõflãs τ emundans argentuʒ) q: sicut argentū cõflatur in igne vt purget: emundatū aūt in thesauros reponatur: sic fiet ĩ die iudicij. Nã in igne purgabunt electi / q̄ nondū plene sunt purgati in purgatorio: q̄tenꝰ purgati trãseãt in thesauros dñi: vt sint ibi q̄si aurū τ argētū (τ purgabit filios leui) Per leui hic intelligit sacerdotalis dignitas. purgandi ergo sunt ministri sacerdotalis officij: (et colabit eos quasi aurū τ quasi argentū) ad perfectã mundiciã deducendo (τ erūt offerētes dño sacrificia in iusticia) .s. operum (τ placebit dño sacrificiū) .s. oblatū p (iuda τ hierlm) .i. p oĩbus actiuis / q̄ intelligunt per iudã: τ cõtēplatiuis q̄ intelligunt per hierusalē (sicut dies seculi / τ sicut dies antiqui) .i. sicut placuit sacrificiū abel melchisedech τ abrahã / τ aliorum sanctorū patrū in seculis p̄teritis τ annis antiquis (dicit dñs omnipotēs).

eū: Ipse eīn q̄si ignis ɔflãs et q̄si herba fullonum. Et sedebit cõflans τ emundãs argentū: τ purgabit filios leui. Et colabit eos quasi aurum τ quasi argētū: τ erūt dño quasi offerentes sacrificia ĩ iusticia. Et placebit dño sacrificiū iuda τ hierl'm sicut dies seculi: τ sicut dies antiqui: dicit dñs oĩpotēs.

In cathedra sancti Petri apostoli. I. Petri. I.

Petrus apl's iesu christi electis aduenis dispersionis ponti: galathie: capadocie: asie: τ bitynie ꝟm p̄scietiã dei p̄ris in sanctificationem sp̄us: in obedientiã τ asp̄sionem sanguinis iesu christi:

Petrus apl's iesu xp̄i electis aduenis τc. Notandū q̄ simon petrus filiꝰ iohanna p̄uincie galilee / vico de bethsaida frater andree apl'i discipulus saluatoris scribit hãc ep̄lam p̄selytis .i. his q̄ p̄mo de gētilitate ad iudaismū τ postmodū de iudaismo ad xp̄m cõuersi erãt: q̄ p fide xp̄i patiebãt τ disp̄si erãt post lapidationē scti stephani. Illis scribit a Roma tp̄e Claudij cesaris. vñ hic dicit: (Petrus) Ly. Primo eīn vocatꝰ fuit simon / sed postea a xp̄o noiatus est petrus a petra / que ē xp̄s, p̄pter fidei firmitatē (apl's iesu christi) .i. missus a Jesu christo. Ho:. Ecce nomen officij nobile officiū est nūciū siue legatū xp̄i (electis) .s. a deo ad fidē catholicã (aduenis) .s. qui de gentilitate venerūt ad iudaismū / τ de iudaismo ad fidē christi (dispersionis) .i. q̄ sunt de disp̄sione extra terrã iudee: τ illis videtur beatus petrus specialiter scribere qd̄ patet ex hoc qd̄ subdit (ponti) Ho:. prouincia grecie est iuxta mare (galathie) p̄uincia est / a q̄ galathe dicti sunt (asie) minoris .s. in q̄ p̄dicauit Johes euãgelista. Asia ꝟo maior ē media ps orbis: (bitynie) alia p̄uicia: τ oēs iste p̄uĩcie sūt grecorum: ĩ his p̄uincijs disp̄si erãt (ꝟm p̄scietiã dei p̄ris) Ly. τ accipit h̄ p̄scientia p p̄destinatiõe (in sctifi. sp̄us) Ly. talis ei sctificatio appropriat sp̄uisctō (ĩ obedietiã) .i. p obedietiã (τ asp̄sionē sanguis iesu xp̄i)

q̃ fuit obediẽs vſq3 ad mortẽ: mortẽ autẽ3 crucis: Phil. ij. Ab hac aũt paſſione habent efficaciã oĩa ſacra noue legis / q̃ ſunt inſtrumẽta nr̃e ſanctificatiõis: (gr̃a vob̃) in pñti (τ pax) in futuro (multiplicet̃) q̃a tunc q̃etabit̃ totus bonis appetitus.

iudicio. Nam electi apparebunt glorioſi in anima τ corpore (in quo) ſc3 tẽpore nouiſſimo (exultabit̃) ſc3 eternaliter (modicũ nũc ſi oportet cõtriſtari) Ly. tẽporalit̃ (in varijs temptatiõibus) Hor. etiã interiorib⁹: quo ad ipſorũ multiplicitatẽ3. Vñ pſ. xxxiij. Multe tribulatiões iuſtoꝝ. Et Act. xiiij. Per multas tribulationes oꝑtet nos intrare in regnũ celoꝝ (vt ꝓbatio fidei vr̃e multo p̃cioſior ſit auro qd̃ per ignẽ3 probat̃) Ly. Sic aurũ in fornace ꝓiectũ inde non deterior̃ ſ3 purius τ meli⁹ efficit̃: ſic τc̃. (inueniat̃) Hor. id eſt cedat (in laudẽ) dominũ (τ gloriã) angeloꝝ (τ honorem) dei (in reuelatione ieſu xp̃i) dñi nr̃i) .i. tẽpore iudicij in quo xp̃s manifeſtabit gloriam electoꝝ.

(Bñdict⁹ de⁹) Ly. q̃tũ ad totã trinitatẽ (τ pr̃ dñi nr̃i ieſu xp̃i: q̃ ſm magnam miſericordiã ſuã3) Ly. τ nõ ſm merita nr̃a: (regñrauit nos) ſc3 in ſacro baptiſmi per qd̃ efficimur filij dei adoptiui (in ſpẽ viuã3) .i. certã (p̃ reſurrectionẽ ieſu xp̃i ex mortuis) p̃ quam habemus certitudinẽ future gl̃ificatõis: q2 cũ eẽt hõ paſſibilis ſicut τ nos / ad vitã immortalẽ reſurrexit: τ q2 filij adoptiui habẽt ius in hereditatẽ participatione: ideo ſubdit̃: (in hereditatem) Hor. ĩ futuro habẽdã (icorruptibilẽ) Ly. na3 hereditas celeſtis nunq̃ deficit (τ incõtaminatã) q2 nihil ĩmũdũ

gr̃a vobis τ pax multiplicet̃. Bñdictus de⁹ τ pr̃ dñi nr̃i ieſu xp̃i: qui ſm miſericordiã ſuam magnã regenerauit nos ĩ ſpe3 viuã per reſurrectionẽ ieſu xp̃i ex mortuis in hereditatẽ ĩcorruptibilẽ τ incõtaminatã τ immarceſſibilẽ: cõſeruatã in celis in vobis qui in virtutẽ dei cuſtodimini p̃ fidẽ in ſalutẽ paratã reuelari ĩ tẽpore nouiſſimo: in quo exultabitis: modicum nũc ſi oportet cõtriſtari in varijs tẽptatiõibus: vt ꝓbatio fidei vr̃e multo p̃cioſior ſit auro qd̃ per ignẽ probat̃: inueniat̃ in laudẽ τ gloriã τ honore3 in reuelatione ieſu chriſti.

In feſto ſancti Mathie apoſtoli. Actuũ. I.

Exurgens petrus ĩ medio fratrũ ſuoꝝ dixit:

Poſtilla.

Exurgẽs petr⁹ ĩ medio fratꝝ ſuoꝝ dixit τc̃. Bñ initiũ illi⁹ ep̃le ſcribit auctus Lucas

recipit (τ ĩmarceſſibilẽ) nam ſuũ decorem nunq̃ minuit (cõſeruatã in celis) Beda. Nõ in preſenti dandã / ſed tẽpore p̃finito reddẽdam (in vobis) id eſt per illud quod in vobis eſt per gratiã τ liberũ arbitriũ τ per bona merita veſtra: (qui cuſtodimini in virtute dei) nõ veſtra. Unde pſ. cxxvj. Niſi dominus cuſtodierit ciuitatẽ (per fide3) que facit homines fortes ad perſeuerandũ (in ſalutẽ) Ly. conſequendã (paratam reuelari) τ oſtendi τ dari / que modo ſtet (in tẽpore nouiſſimo) Ly. i. in finali.

in eodem capitulo dicens: poſtq̃ chriſtus in die aſcenſionis videntibus diſcipul̃ eleuatus eſt in celũ: tunc omnes ſimul reuerſi ſunt in hieroſolymã a monte / qui vocat̃ oliueti / qui eſt iuxta hieroſolyma3 ſabbati habẽs iter. Lyra id eſt mille paſſus: quia non licet iudeis in ſabbato vltra tale ſpacĩũ ambulare. Et cum introiſſent / in cenaculum aſcendebant vbi manebant petrus τ Johannes τ Jacobus Andreas: Philippus τ Thomas Bartholome⁹ τ Mattheus. Jacobus alphei ſc3 fili⁹. hoc dicit̃:

Erat aūt turba hoīm simul fere centū viginti. Viri fratres optet īpleri scripturā quā p̄dixit spūsctūs p os dauid de iuda: q̄ fuit dux eoꝝ q̄ cōphēderūt iesum: q̄ connumeratus erat in nobis: ⁊ sortitus est sortē ministerij hui⁹: ⁊ hic quidē possedit agrū de mercede iniq̄tatis ⁊ suspensus crepuit medi⁹: et diffusa sunt oīa viscera ei⁹: Et notū factū est omibus habitātibus hierl'm: ita vt appellaret̄ ager ille lingua eorū acheldemach: hoc est ager sanguinis. Scriptum est em̄ in libro psalmoꝝ: Fiat cōmoratio eorū deserta: et non sit qui inhabitet in ea: et episcopatum eius accipiat alter. Oportet ḡ ex his viris qui nobiscū sunt cōgregati in omni tempe quo intrauit et exiuit inter nos dominus iesus: inci-

ad differentiā alteri⁹ iacobi q̄ fuit fili⁹ zebedei: et simon zelotes / ⁊ iudas iacobi: h̄ dicit̄ ad differētiā iude ꝓditoris. Hi omnes erāt pseuerātes vnanimiter in oratione cū mulierib⁹. Ly. deuotis / q̄ erāt secute Jesum a galilea: ⁊ maria matre iesu de fratrib⁹ ei⁹ id ē alijs de cognatione iesu quorum plures erāt ibi ⁊c. Hōc statim sequit̄ p̄ns epl'a (In dieb⁹ illis) Ly. i. tpe medio inter ascēsionē dn̄i ⁊ pentecostes: (Exurgēs petr⁹) tāq̄ p̄ncipal' (erat aūt turba hoim simul fere centū viginti. Viri fratres optet īpleri scptu rā quā p̄dixit spūs sctūs p os dauid) cui⁹ v̄bū nō potest esse falsum (de iuda: q̄ fuit dux eorū q̄ cōprehenderūt iesum / q̄ ꝯnumerat⁹ erat in nobis) Ly. id ē vn⁹ de duodecim aplis (et sortitus ē sortē ministerij huius) Ly. i. dignitatem aplicam quā habuit p xp̄i electionē: sicut dicit̄ Joh. vj. Nōne duodecim vos elegi / ⁊ vn⁹ ex vobis diabolus est? Sors em̄ aliqn̄ accipit̄ ꝓ pte: ⁊ sic accipit̄ hic: quia in partē aplorū vocatus est (et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis) Ly. i. possideri fecit ab alijs: qr triginta denarios q̄bus inique xp̄m vendiderat / in templū proiecit: ex q̄b⁹ p̄ncipes sacerdotū emerūt agrū ꝓ sepultura peregrinorū: vt h̄r Matth. xxvij. Et etiā aliqui volūt / q̄ iudas fuit ibi sepult⁹: ⁊ sic possedit agrum illū (et suspensus crepuit medius: et diffusa sunt oia viscera ei⁹) Ly. vt pena correspondere culpe. Justū em̄ erat / vt viscera q̄ tantā ꝓditionē cōceperant / enormiter de vētre caderēt (⁊ notū factū est) .s. enorme factū iude (oib⁹ habitātibus hierl'm: ita vt appellaretur ager ille) .s. empt⁹ de p̄cio sanguinis xp̄i (lingua eorū) id est p̄ncipū sacerdotū q̄ emerūt agrū illū (acheldemach h̄ ē ager sanguis. Scriptū est em̄ in libro psalmoꝝ: Fiat cōmoratio) .i. habitatio (eoꝝ deserta: ⁊ nō sit q̄ inhabitet i ea) Hoc scribitur in ps̄. lxviij. In q̄ p̄dixit dauid penam sacerdotū xp̄i mortē ꝓcurantiū. In pena enim mortis xp̄i tēplū ⁊ ciuitas hierl'm fuerunt cōbusta p romanos: ⁊ sacerdotes / ptim interfecti / et ptim captiuati (⁊ ep̄atū ei⁹ accipiat alter) hoc h̄r Ps̄. cviij. In q̄ dauid p̄dixit penā iude ꝓditoris q̄ xp̄m vendidit p̄ncipib⁹ sacerdotū. Isto em̄ iuda p suspensionem mortuo / matthias successit ei in apl'atu. Apl'atus vel ep̄atus dicit̄: vn̄ iā ep̄i successores sunt aplorū: vt d̄r in decre. Et h̄ est qd̄ dicit̄ hic: ⁊ ep̄atū ei⁹ accipiat alter / scz sctūs Matthias (Oportet ergo) ad reintegrandum numerū apostolicum (ex his viris q̄ nobiscū sunt cōgregati in omni tpe quo intrauit ⁊ exiuit inter nos dn̄s iesus) Ly. .s. q̄ experiētia nouerūt cōuersationē eius iesu xp̄i (incipiens a baptismate iohannis / vsq̄ in diem qua assum-

ptus est a nob)Ly.nō eñ legiť iesum do cuisse publice ⁊ miracula fecisse nisi postꝙ baptizatus fuit a ioanne(testē resurrectionis eius nobiscū fieri vnū ex istis. Et statuerūt duos)Ly.tanꝙ magis notabiles(Joseph ꝗ vocatus ē barsabas/ ꝗ cognoīatus ē iustus: et mathiam) Ly.licet eñ istos duos elegissent notabiliores alijs: tñ ignorabāt ꝗs eorū eēt dignior ad apostolatū: ꝓpterea super hoc implorauerunt diuinū iudiciūm(⁊ orātes dixerunt: Tu dñe ꝗ nosti corda oim/ oñde quē elegerꝭ ex his duob⁹ vnū accipere locuȝ ministerij hui⁹ et aplat⁹: de ꝗ preuaricat⁹ est iudas/ vt abiret in locum suū. Et dederūt sortes eis)Beda sup act⁹ aploꝝ: Mathias añ pentecosten ordinandus sorte ꝗriť: qꝛ nōdum plenitudo spūsscti in ecclesia diffusa est: septem aūt diaconi postea nō sorte/ sȝ electione aploꝝ sunt ordinati. Propť hoc ꝓhibeť rationabiliter taľ electio. extra de sortile.c.vi. nō tñ peccauerūt apľi eligendo mathiā ꝑ sortem: quia nondū erat prohibitum. Et quia hoc fecerunt familiari consilio spiritussancti / quod non est trahendum ad cōsequentiā(et cecidit sors sup mathiā) Lyra. Jste ioseph fuit cognatus christi: et tamen sibi preposuit mathiā. Per hoc

piens a baptismate Joannis vsꝗ in diē qua assumptus est a nobis testē resurrectiōis ei⁹ nobiscum fieri vnū ex istis. Et statuerūt duos: ioseph qui vocabať barsabas: ꝗ cognoīat⁹ est iustus: et mathiam: et orantes dixerūt: Tu dñe qui corda nostri omniū: ostēde quē elegeris ex his duob⁹ vnuȝ accipe locū ministerij huius et aplatus: de quo ꝑuaricat⁹ est iudas vt abiret in locū suū. Et dederūt sortes eis. Et cecidit sors sup mathiam: ⁊ annumeratus est cum vndecim apostolis.

Jn festo annūciatiōis Marie virginis. Esaie. XI.

Egredieť virga de radice iesse: ⁊ flos de radice ei⁹ ascendet: ⁊ reqͤscet super eū spūs dñi: spūs sapientie et intellectus: spiritus cōsilij et fortitudinis: spūs sciētie et pietatis. Et replebit eum spiritus timoris domini: non ſm visio-

ostēdens/ ꝙ ad officia ecclastica nō sunt hoies ex cōsanguinitate ꝓmouēdi(et annumeratus est cum vndecim aplicis.)

Egredieť virga de radice iesse et flos ⁊c. Sciēdū ē/ ꝙ ista ꝓphetia exponiť ad litterā de xp̄o a doctorib⁹ catholicis: iudei tñ adhuc expectant futuruȝ qđ nos xp̄iani dicimus esse impletuȝ in xp̄o iesu: et ſm hoc diciť hic(Hec dicit dñs: Egredietur virga de radice iesse)Ly.i.virgo maria: que dicitur virga gracilis paupertate ⁊ humilitate/ flexibilis pietate(⁊ flos de radice eius ascēdet)id est xp̄s: ꝗ dr flos rōne puritatꝭ; qm̄ nullū peccatum actuale / seu originale habuit in eo locū.j.Pe.ij. Qui pctm̄ nō fecit: nec inuent⁹ est dolus in ore eius: Et qꝛ protulit fructum nr̄e salutis. Et diciť: ascendet de radice iesse: qꝛ pr̄ dauid vocatus fuit isai ⁊ iesse: xp̄s aūt descēdit de dauid(et reqͤscet super eum spūs dñi) Ly. qꝛ i baptismo ei⁹ apparuit spūsctūs in specie columbe sup eū: Matth.iij.ad designandū plenitudinē oīs grē in eo (spūs sapiētie) Ly.id est doctor sapientie: vel spiritus ꝗ est sapientia(et intellectus: spiritus consilij et fortitudinis: spiritus scientie et pietatis. Et replebit eum spiritus timoris domini) Lyra. Jsta omnia dona perfe-

ctissime fuerũt in animã xp̃i/que fuit perfe ctissima in oibus donis ꝛ charismatib⁹ spi ritussancti(nõ ƀm visionẽ oculoꝝ)corpo raliũ(iudicabit)xp̃s per scĩetiã suã cogno scit omnia que sunt/fuerũt/vel erũt:quan tũcũq3 sũt occulta: q2 homovidet ea q̃ patẽt:deus autem intuet̃ coꝛ(neq3 ƀm auditum auriũ ar guet)Ly.i.nõ in diġebit edoceri de veritate ab aliquo: q2 per seipsum co gnoscit.Vñ Jo.ij. Op⁹ ei nõ erat/vt quis testimoniũ ꝑ biberet de homie: ipse enĩ3 sciebat q̃d esset in homine:(s3 iudicabit in iusticia pauperes)scʒ euã gelicos/iudicãs eos diuitijs celestib⁹ d gnos.Unde Mat. v.Beati pauperes spiritu:quoniã ip̃o rum est regnũ celo rum(ꝛ arguet ĩ eq̃ tate pꝛo mãsuetis terre)Ly.qd̃ fuit

Achaʒ ꝛc̃.Jsta scriptura Esaie ꝓphete loquit̃ ď dño nr̃o iesu xp̃o.Vñ dr(Jn die bus illis).s.qñ Esaias ꝓphetauit)locu tus est dñs)p Esaiã ꝓphetã(ad Achaʒ) q̃ fuit idolatra pessimus/ꝛ regnauit.xvj. annis in hierusalẽ cui Esaias ꝓphe ta p̃dixit liberatio nem populi de po tentia duoꝝ regũ: sc3 regis Syrie/et reg̃ samarie.Per quã liberationẽ fi gurabat̃ vera libe ratio generis hu mani de ptãte ho stis antiq.Verũtñ q2 Achaʒ credere noluit:tunc dixit Esaias(Pete tibi hi signum)Ly.libe ratiõis tue ꝛ popu li tui ab hostib⁹(a dño deo tuo)Lyra ꝛ nõ ab idolis que tu colis(in pꝛofun dum inferni)scʒ vt aliquis reducat̃ ab inferis:ꝛ annũciet tibi.sicut factũ fuit in trãsfiguratõe do

nem oculoꝝ iudicabit:neq3 ƀm auditum auriũ arguet:sed iudi cabit in iusticia pauperes:ꝛ ar guet in equitate pꝛo mãsuetis terre:ꝛ percutiet terraʒ virga oris sui:spiritu labioꝝ suoꝝ in terficiet impiũ. Et erit iusticia cingulũ lumboꝛũ eius:fides ci ctoꝛiũ renũ eius.

Jtem de eodem festo ƀm se culares.Esa.VII.

En dieb⁹ illis Locut⁹ est dñs ad achaʒ dicẽs Pete tibi signũ a dño deo tuo in ꝓfundũ inferni:siue in excel sum supꝛa.Et dixit Achaʒ:Nõ petã:ꝛ non temptabo dominũ.

impletũ quãdo phariseos arguit ꝓ apo stolis:q̃s notabãt false ď trãsgressiõe sab bati:scilicet quãdo euellebant spicas ma nibus in die sabbati(ꝛ percutiet terraʒ) id est homies terrenos(virga oris sui)id est doctrina sua arguẽdo eoꝛũ peccata(ꝛ spiritu labioꝛũ suoꝛũ interficiet impium) Ly.id est ãtichꝛistũ:ƀm q̄ dicit̃.ij.Thes sal.ij.Et tũc reuelabit̃ ille iniquus quem dñs iesus interficiet spiritu oris sui/ꝛ de struet illustratiõe aduent⁹ sui(ꝛ erit iusti cia cingulũ lumboꝝ ei⁹:ꝛ fides cinctoꝛiũ renũ eius)Ly.id est iusti ꝛ fideles adhe rebũt sibi sicut cingulũ ꝛ lũbare adherent homini:ꝛ h̃ patet impletũ in ap̃lis alijsq3 discipulis ꝛ fidelibus sibi per fidẽ ꝛ cha ritatem adherentibus.

Tn dieb⁹ illis:Locutus est domin⁹ ad

mini quãdo venit Moyses ab iferis ꝛ ap paruit cum Helia:qui adhuc est in para diso(siue in excelsũ supꝛa)ac si dicat:Si vis habere signũ de celo.sic habuit Eze chias rex:quãdo sol decẽ lineis retrogres sus est. Et tempoꝛe Josue:qñ sol ꝛ luna steterũt ĩ bello gabaon.(Et dixit achaʒ: Nõ petã)Si quidem Achaʒ signũ pete re renuit:ne in signo gloꝛificaretur domi nus/vt vilipenderẽtur idola que colebat: ꝛ ideo dixit:Non petam:ꝛ vt excusationẽ haberet nõ petẽdi:subiũxit(ꝛ nõ tempta bo dominum)ac si diceret:Si peterem si gnum/temptarem deum:ꝛ facerem con tra legem/que dicit Matth.iiij.Scriptũ est:Non temptabis dominum deum tu um.Sed ex quo iussus fuit/petere debu isse.Tamẽ alia translatio habet:Non pe

tam τ nō exaltabo dn̄m. q. d. nolo vt dato signo exultet de⁹. ꝓpter q̄d Esaias propheta intulit di. (Audite ergo dom⁹ dauid). q. d. Rex n̄ vult audire: audiat) vos dom⁹ dauid (nūq̄d par vob est q: molesti estis hoib⁹). i. ꝓphetis: q̄s sepe molestabāt deridēdo / affligēdo τ occidendo: vt pȝ. iiij. Reg. ij. Paral. in multis locis (q: molesti estis τ deo meo?) scilicet signuȝ ab eo oblatū renuēdo ne nomē eius glificet (ꝓpter h̄). s. ad declarationē nois sui p̄ncipal' t: (dat dominus ip̄e vob signū) scȝ liberatiōis vr̄e q̄uis sitis ingrati: q: deus mlta bona fac̄ inuitis τ ingr̄tis vt d: Mat. v. Pat vester celestis soleȝ suuȝ oriri facit sup bonos τ malos τc̄. (Ecce virgo ꝯcipiet τ pariet fi.) Ly. Beata v̄go maria a prophetis denūcia: a / que ꝯcepit τ peperit manēs virgo (τ vocabitur nomen ei⁹ emanuel) q̄d est interpretatū nobiscū de⁹ (butyrū τ mel comedet) Ly. hoc dicitur ad denotandā veram ei⁹ humanitatē: q: talib⁹ nutritur hō / maxime i pueritia: (vt sciat reprobare malū τ eligere bonū) Nā ipsius xp̄i infantia nō minuit eius sapientiā / nec plus sciuit adultus q̄ paruulus: sed plus ostēdit sapientiā suā adultus q̄ paruulus.

Et dixit: Audite ergo dom⁹ dauid. Nūq̄d parū est vobis molestos esse hominibus: q: molesti estis τ deo meo? ꝓpter hoc dabit dn̄s ipse vobis signū: Ecce virgo cōcipiet τ pariet filiū: τ vocabitur nomen eius emanuel. Butyrum τ mel comedet vt sciat reprobare malum: τ eligere bonū.

In festo apostolorū Philippi τ Jacobi Sapien. V.

Stabunt iusti in magna constantia aduersus eos qui se angustiauerūt: τ qui abstulerūt labores eorū. Vidētes turbabuntur timore horribili: τ mirabuntur in subitatiōe insperate salutis: dicētes intra se penitentiā agētes: et pre angustia sp̄us dementes: Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum: τ similitudinē improperij. Nos insensati vitā illorū estimabamus insaniā τ finē illorū sine honore: Ecce quō cōputati sunt inter filios dei: τ int̄ sanctos sors illorū est.

Stabunt iusti) Ly. s. t̄pe iudicij (in magna cōstantia) q: ꝑfecti cū xp̄o iudicabūt (aduersus eos q̄ se āgustiauerūt) Lyra inferēdo nocumētū eis in personis: (τ q̄ abstulerūt labores eoꝝ) eis nocendo in rebus t̄palibus (videntes aūt turbabuntur timore horribili: τ mirabūt in subitatiōe insperate salutis dicētes) Ly. q: videbūt iustos τ gliosos i corpore τ aīa: q̄d tū nō crediderāt τ futurū) τ p̄angustia sp̄us gemētes itra se penitentiā agentes) sȝ sine fructu: tū q: sunt extra statum meriti τ demeriti: tū q: nō dolēt ꝓpter offensam dei sȝ ꝓpter penas inferni (Hi sūt quos aliq̄n habuimus i diuersum) scȝ in p̄senti vita (τ in siliūtudineȝ iproperij) Ly. q: improperātes aliquib⁹ ponebāt xp̄ianos in exēplū dicētes: ita mi ser fias / sicut talis xp̄ianus vel iustus (nos insensati) Lyra ꝑ ignorantiā futurorū bonorū (vitaȝ illorū estimabamus insaniā (eo q̄ cōtemnebāt t̄palē felicitatē τ ꝓsperitatē (τ finē illorū sine honore) q: moriebant in contemptum p̄sentis vite (quomō cōputati sunt inter filios dei). i. inter angelos: (τ inter sanctos sors illorū est) ad quorū cōsortiuȝ tūc erūt assumendi cū corpore τ aīa.

Confido de vobis in dño ⁊c̃. Galathe sunt greci: ⁊ isti seducti erant a via veritatis ꝑ falsos ap̃los: q̃ p̃dicabāt sil' circūcisionē cū euāgelio esse necessariā ad salutē: ⁊ illos ap̃ls. Pau. in p̄nti ep̃la reuo
cat ad viā veritatis
dī. (Fratres: ꝯfido
de vob) Ly. ꝙ ad
monitionem meā
vos corrigatis (in
dño). i. ĩ adiutorio
dei (ꝙ nihil aliud sa
piatis) nisi verita-
tem euāgelij quam
p̃dicaui vobis (qui
aūt cōturbat vos)
Ly. asserēdo ꝙ si-
ne circūcisione sal-
uari nō poteritis:
(portabit iudiciū)
Gor. i. sustiebit cō
dēnationē (q̃cūqꝫ ē
ille). i. quātuscūqꝫ
sit (ego autē fres si
circū. adhuc predi
co) Ly. dicendo ꝙ
necessaria sit ad sa
lutē (q̃d adhuc ꝑse
cutionē patior?). s.
a iudeis. q. d. non
paterer si ita esset:
qr ꝓ nulla re ꝑse-
quunt̃ me iudei nisi
hac de causa ⁊c̃. (g̃
euacuatū est scāda
lum crucis). i. scan
dalū q̃ iudei in mea
p̃dicatiōe scandali
zabantur: qr iudei
nō scandalizabant̃
de paulo predican-
te iesum nazarenū
crucifixū fuisse: sed
qr p̃dicabat eū verū xp̃m eē/ ⁊ circūcisio-
nē euacuasse (vtinā abscindant̃) Ly. tota
liter a vobis sepent̃ (q̃ vos cōturbāt) dicē
tes ꝙ circūcisio sit vobis necessaria ad sa
lutē (Quicūqꝫ em̃ vo. pla.) scꝫ iudeis (in
car). i. ĩ legalibꝰ obſuātijs (hi cogūt vos
circūcidi) Ly. i. ad hoc vos inducūt (tm̄)
sup. hoc faciūt (vt crucis. xp̃i ꝑsecutionē)
Gor. i. persecutionē q̃ ꝓ p̃dicatiōe cruc̃
xp̃i infert̃ (nō patiant̃). s. a iudeis/ q̃ ꝑseq̃
bant̃ p̃dicatores crucis (neqꝫ em̃ q̃ circū-
cidunt̃) Ly. s. falsi
ap̃li (legē custodi-
unt) qr ĩ m̃ltis trās
grediebant̃ (sꝫ vo-
lūt vos circūcidi vt
in carne vr̃a glŏit̃)
scꝫ apud iudeos d̃
vr̃a circūcisiōe/ ia-
ctādo se ꝙ multos
ꝓselytos legi fece-
runt (Mihi autem
absit gloriari nisi ĩ
cruce dñi nr̄i Jesu
xp̃i) Ly. i. in fide et
p̃dicatiōe xp̃i cruci
fixi (per quem). s.
xp̃m crucifixū (mi-
hi mundus crucifi-
xus est) Ly. i. con-
cupiscentia mundi
mortua est nullam
habēs virtutē ĩ me
(⁊ ego mūdo) quia
amplius nihil mū-
danū quero.

In festo inuentionis sancte crucis. Ad Gal'. V.

Cōfido de vobis in domino: ꝙ nihil aliud sapiatis. Qui autē cōturbat vos portabit iudiciū quicūqꝫ est ille. Ego aūt fratres si circumcisiōē adhuc p̃dico: q̃d adhuc ꝑsecutōē patior? Ergo euacuatū est scādalū crucis: vtinā abscindant̃ q̃ vos cōturbāt. Quicūqꝫ em̃ volūt placere in carne hi cogunt vos circūcidi: tm̄ vt crucis xp̃i persecutionē nō patiant̃. Neqꝫ em̃ qui circūcidūtur legē custodiūt: sed volunt vos circūcidi: vt in carne vr̃a glorient̃. Mihi autē absit gloriari nisi in cruce dñi nostri iesu xp̃i: per quē mihi mūdꝰ crucifixus est ⁊ ego mūdo.

In festo sancti Joannis baptiste. Esa. XLIX.

Audite ĩsule ⁊ attendite ppl'i de longe: dñs

Audite insule: ⁊
attēdite popu
li ⁊c̃. Ante initiū il
lius ꝓphetie habe
tur/ ꝙ cū educeret
dominꝰ filios isra-
el de egypto/ aquā
de petra produxit
eis in deserto: ⁊ sci
dit petram ⁊ fluxe
runt aque. Nō est
pax ĩpijs dic̃ dñs.
Tūc statim sequit̃
p̄ns lectio q̃ principaliter exponit̃ de xp̃o
(Hec dicit dñs: Audite insule (Glo. ord.
sub insularū noīe alloquit̃ dñs deus in ꝑ-
sona filij eccl'ias de gētibꝰ collectas (⁊ at
tēdite de lōge). i. ab extremis terre (do-
minus ab vtero vocauit me/ ⁊ de ventre

matris mee recordat⁹ est nois mei (Ly. h dicit̄ in psona xp̄i hois: de q̄ adhuc existē te in vtero matris dixit dn̄s p angelū suū ad ioseph Mat. j. Uocabis nomē eius Iesum. Ip̄e ei saluū faciet populū suū a peccatis eorū (⁊ posuit os meū q̄si gladium acutum) Ly. in quo notat̄ efficacia verbi xp̄i ad extirpādū vitia (in vmbra manus sue). i. potestatis sue) protexit me) nō em̄ fuit captus a iudeis nisi qn̄ voluit ⁊ se spōte obtulit: vt p3 Jo. xviij. Dixit vobis q2 ego su3: si g̊ me q̄rit3: sinite hos abire (⁊ posuit me sicē sagittā electā.) In hebreo habet̄ clarā. i. lunatam: p hoc intelligit̄ puritas ⁊ claritas doctrine xp̄i (in pharetra sua). i. in sua puidētia (abscondit me). s. vsq3 ad tempus reuelationis mee (⁊ dixit mihi: seru⁹ me⁹ es tu) rōne humanitatis in qua accepit formā serui: vt3 Philipē. j. Semetip̄m exinaniuit forma3 serui accipiēs (isrl̄) sic noiat̄ xp̄s: q2 de pp̄lo israel natus: (quia in te glorificabor) per miracula diuine potestat3 ⁊ excellētie demōstratiua (⁊ nūc dicit dominus formās me ex vtero suū sibi) Ly. q2 ab instāti in incarnatiōe fuit diuinitus corp⁹ xp̄i formatū ⁊ aiatū: ⁊ sic ex tūc pfectus fuit xp̄s oībus sciētijs ⁊ charismatibus (dedi te in lucē gētiū) Ly. ⁊ hoc p susceptionē lumis fidei (vt sis salus mea) id est a me missa ⁊ data (vsq3 ad extremum terre) Ly. ⁊ h mō dixit xp̄s aplīs. Act. j. Eritis mihi testes in hierl̄m: ⁊ in omi iudea ⁊ samaria ⁊ vsq3 ad vltimū terre. (Reges videbūt) Ly. mirabilia i virtute nominis christi fienda per apostolos ⁊ per eorum successores (⁊ consurgent principes) ad statū fidei xp̄iane: qd̄ maxime patuit temporib⁹ constantini: (⁊ adorabunt dn̄m deū tuū ⁊ sanctū isrl̄). s. deum patrē: (q̄ elegit te) Ly. s. xp̄m hominē ad op⁹ redēptiōis humane.

ab vtero vocauit me: de vētre matris mee recordatus est nominis mei. Et posuit os meū q̄si gladiū acutū: in vmbra manus sue ptexit me: ⁊ posuit me sicut sagittā electā: i pharetra sua abscondit me: ⁊ dixit mihi: Seruus me⁹ es tu israel: q2 in te glorificabor. Et ego dixi: in vacuū laboraui: sine causa ⁊ vane fortitudinē meā consumpsi. ergo iudiciū meū cū dn̄o: ⁊ op⁹ meū cū deo meo. Et nunc dicit dn̄s formās me ex vtero seruū sibi: Ecce dedi te in lucē gentiū vt sis salus mea vsq3 ad extremū terre. Reges videbūt ⁊ cōsurgēt principes: ⁊ adorabunt pp̄ter dn̄m deū tuū ⁊ sanctum israel qui elegit te.

In festo btōrū Petri ⁊ Pauli apostolorū. Act. XII.

Misit herodes rex man⁹ vt affligeret quosdā de ecclesia. Occidit autē Jacobum fratrem iohānis gladio. Uidēs aūt q2 placeret iudeis:

Misit herodes rex man⁹ vt affligeret quosdā de ecclesia ⁊c̄. Añ initium illius lectiōis scribit sanctus Lucas: q2 sanct⁹ Paulus ⁊ sanctus Barnabas p̄dicauerūt in Antiochia per integrū annū: ⁊ docuerūt multam turbam: ita vt cognominarent̄ primum Antiochie discipuli christiani. Lyra. Ante em̄ credētes in christū vocabāt̄ tm̄ discipuli: s3 tūc ceperunt nominari xp̄iani a xp̄o. In his autē dieb⁹ superuenerūt ab hierosolymis pp̄he antiochiā. Et surgēs vnus ex eis noie Agabus: significabat p sp̄m s̄cm famē magnā futurā i vniuerso orbe trax: q̄ fctā est sub Claudio ce-

appofuit apphēdere et petrū. Erant aūt dies azymorū. Quē cū apphēdisset misit ī carcerē: tradensq̧ eū quattuor quaternionibus militū custodiendū: volēs post pascha pducere eū populo. Et petrus q̄dez seruabatur in carcere. Oratio autē fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deū pro eo. Cū autez producturus eū esset herodes: in ipsa nocte erat petrus dormiens inter duos milites vinctus catenis duabus: et custodes ante ostiū custodiebāt carcerez. Et ecce angelus domini astitit et lumen refulsit in habitaculo: pcussoq̧ latere Petri: excitauit eum dicens: Surge velociter. Et ceciderunt cate-

sare. Discipli aūt put q̄sq̧ habebat/ ppo- suerunt singuli in ministeriū eoꝝ mittere habitantib⁹ in iudea fratribus. Ly. fuerant eñi bonis tpalib⁹ spoliati in psecutione q̄ mota fuit in morte stephani: ppē qd̄ indigebant ab alijs credētib⁹ auxiliari maxime tpe famis: qd̄ et fecert mittētes ad seniores. s. curaz multitudinis habētes p manus barnabe ꝛ pauli. Tūc statim sequit̄ p̄ns lectio. (In dieb⁹ ill' ꝛc.) Pro intellectu lre/ sciendū/ q̧ tres fuerūt herodes in iudea/ de q̄b⁹ scptura facit mentionē. Pmus fuit herodes ascalonita: et iste fuit istitut⁹ rex iudee a romāis/ cuius pr̄ fuit idume⁹: ꝛ tpe isti⁹ herodis nat⁹ ē xp̄s: ꝛ iste herodes occidit pueros innocentes: vt habet̄ Matth. .ij. Scd̄us vocat⁹ fuit herodes antipas: et iste decollauit ioannē baptistā. Terti⁹ vocatus fuit agrippa: ꝛ licet iste in pncipio fuerit paup/ tñ postea fauentib⁹ sibi duobus imperatorib⁹ romanis. s. Gaio et Claudio: fuit eleuatus ad regnū: ꝛ iste de roma veniēs in iudeā/ honorifice valde fuit receptus a iudeis: ppē qd̄ in fauorem eoꝝ occidit iacobū fratrē ioannis: ꝛ incarcerauit petrū. Vñ vsus. Ascalonita necat pueros: antipa ioannē: Agrippa iacobū: claudēs in carcere petrū. Et hoc est qd̄ dicit̄ in pncipio p̄ntis lectiōis (In dieb⁹ ill': Misit herodes rex man⁹) id est potestatē suā (vt affligeret q̄sdā de ecclia) sup. credentiū (occidit autē iacobum fratrē iohannis gladio) nō solū eñ christianos afflixit/ sz etiā occidit (videns aūt q: placeret iudeis) s. occisio iacobi: (apposuit apphendere ꝛ petrū) Glo. ordi. q: plus placeret iudeis si pnceps occideret (Erant autē dies azymorū) Ly. qñ apphēdit petrū. Et h̄ addit̄ ad significādū causaz q̄re non statim occidit petrū sic̄ fecerat de iacobo: volebat eī expectare trāsitū solēnitatis paschal': in q̄ iudei septē dieb⁹ vescuntur panib⁹ azymorū: et etiā q: n̄ licebat ī pascha quēq̧ occidere (Quez cū apphendisset/ misit in carcerē) Ly. ne posset effugere: (tradēs eū q̄ttuor q̄ternionibus militum ad custodiendum) Dicit̄ autem q̄ternio/ qui habet q̄ttuor milites sub se: sicut centurio q̄ habet centū (volēs post pascha pducere eū pplo) i. exponere morti pvoluntate ppl'i (Et petrus q̄dē seruabat̄ in carcere. Oro aūt fiebat sine intermissiōe ab eccl'ia ad deum pro eo) Ly. vt xp̄s adhuc in vita seruaret suū vicariū (Cū autē pducturus eū esset herodes) s. de carcere vt occideret̄ (in ipā nocte) imediate pcedēte (erat petr⁹ dormiēs int̄ duos milites vinctus catenis duab⁹: et custodes añ ostiū custodiebāt carcerē) Ly. Petr⁹ ita custodit⁹ fuit/ q̧ nō patebat ei euasionis mod⁹ via hūana: sz q: deficiēte hūano subsidio/ solet adesse diuinū id subdit̄ (ꝛ ecce an. dñi asti.) ad petri liberationē (ꝛ lu. reful. i ha.) carcer'. s. ad ei⁹ ꝯsolationē (pcussoq̧ latere petri/ excitauit eū dicēs: Surge veloci: ꝛ ceciderūt catene de

manib⁹ ei⁹ (Dixit aūt angelus ad eū: p͞cingere) Ly. vt sis aptus ad liberandū: resoluerat eni petrus cingulū suū / vt vestis posset pedes cooperire ꝓ frigiditate carceris (ꝛ calcia te caligas tuas) Lyra. Est aūt caliga / genus calciamēti nō hñtis coriū sup pedes (ꝛ fecit sic. Et dixit illi: Circūda tibi vestimētū tuū ꝛ seq̄re me. Et exiens seq̄bat̃ eū. Et nesciebat / q̄ verū est qd̄ fiebat p angeluꝫ. Estimabat aūt se visū videre) Ly. Fortitudo eni carceris / ꝛ diligēs custodia fecerat sibi imaginationem de euadendi impotentia: ꝓpter qd̄ rē gestā / somniū estimabat (Transeuntes aūt p͞mā) Glo. ordi. p͞mū q̄ternionem cū suis (et secundā custodiā) .i. scd̄m q̄ternionē cū suis q̄ oēs erāt oppressi somno (venerunt ad portā ferream) Ly. erat exterior ps carceris (q̄ ducit ad ciuitatem: q̄ vltro apta ē eis) v̾tute diuina / vl' angelica (et exeuntes p̄cesserunt vicum vnū) ad maiorem petri assecurationem (et continuo discessit ab eo angelus) subito disparendo (Et petrus ad se reuersus dixit: Nūc scio vere / q̄ misit dominus angelum suum et eripuit me de manu herodis: et de omni expectatione plebis iudeorū) Ly. tunc eni p͞cepit q̄ non erat somnium / sed res gesta.

ne de manib⁹ eius. Dixit autē angelus ad eū: p͞cingere et calcia te caligas tuas. ꝛ fec̄ sic ꝛ dixit illi: Circūda tibi vestimētū tuū ꝛ seq̄re me. Et exiēs seq̄batur eū: ꝛ nesciebat q̄ verū ē qd̄ fiebat p angeluꝫ. Existimabat aūt se visuꝫ videre. Trāseūtes aūt p͞mā ꝛ secundā custodiā venerunt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē: q̄ vltro apta ē eis: et exeuntes processerūt vicum vnū: et continuo discessit ab eo angelus. Et petrus ad se reuersus dixit: Nūc scio vere: q̄ misit dn̄s angelū suū ꝛ eripuit me de manu herodis ꝛ de om̄i expectatione plebis iudeorū.

In festo Visitationis virginis Marie. Cant. II.

Ecce iste vēit saliens in mōtib⁹: trāsiliēs colles. Silis ē dilect⁹ me⁹ capree hinnuloq̄ ceruorū. En ip̄e stat post parietē nr̄m respiciēs p fenestras: p͞spiciēs p cancellos:

ECce iste venit saliens in montib⁹ ꝛc. Añ initiū illi⁹ lectionis habet̃ in eo. ca. Leua eius sub capiti meo: et dextera illius amplexabit̃ me. Tunc sequit̃ p͞ns epl'a (Ecce iste venit saliēs in mōtib⁹: trāsiliēs col.) Glo. de sinu p͞ris / in vterū virginis: de vtero v̾ginis / in p͞sepiū: de p͞sepio / in mundum: de mūdo / in patibulū: de patibulo / in sepulchrū: de sepulchro / econuerso in mundū: ꝛ de mūdo / ad p͞ris dexterā (Silis est dilect⁹ me⁹ capree) ꝓpt̃ visum acutū: q̄ tantū acumē habet in vidēdo / q̄ a remotis videt venatorē venientē: ꝛ loca alta ascendit: ꝛ a venatore nō videtur / sꝫ venatorē videt. Sic sp͞ualit̃ deus cūcta videt: vt habet̃ ad Heb. iiij. Omia nuda et apta sunt oclis ei⁹ (hinnuloq̄ ceruorum) .i. fetui cerui vel capree ꝓpt̃ velocitatē. Hinnulus eni se cornibus nō pōt defendere: et io fugit insequētes q̄diu pōt (En ip̄e stat post parietem nr̄m) .i. carnē assumendo: diuinitas eni latet in humanitate (respiciens p fenestrā) .i. p ap'los illuminantes ecclesiā: sicut eni p fenestram radius solis illuminat domū / sic christus per ap'los eccl'iam illuminauit (prospiciens) id est de longe aspiciens (p cancellos) .i. p patriarchas eccl'iam illuminando: sicut eni p foramen

En dilectus meꝰ loquit̃ mihi: Surge ꝓpera amica mea colū ba mea: formosa mea et veni. Jā em̄ hyēs trāsijt imber abijt ꝛ recessit: Flores apparuerunt in terra nr̃a: tp̄s putationis ad uenit. Vox turturis audita est in terra nr̃a. Ficꝰ ꝓtulit grossos suos. Vinee florētes dederūt odorem suū. Surge ꝓpera amica mea: spōsa mea ꝛ veni co lūba mea in foraminibꝰ petre in cauerna macerie. Ostēde mi hi faciē tuā. Sonet vox tua ī au ribus meis. Vox eī tua dulcis ꝛ facies tua decora.

In festo btē Marie magdalene. Prouerb. XXXI.

Mulierez fortem q̃s inueniet? ꝓcul ꝛ de vltimis finibus p̄ciū eiꝰ. Cōfidit in ea cor viri sui: ꝛ spolijs nō indi-

magnū trāsit magnū lumē: ꝛ p paruū foramen paruū lumē transit: sic p aplos sicut p fenestras magnas magnū lumen in ecclesia luxit: p patriarchas parū de lumine trāsit / sicut p parua foramina q̄ cācelli dicunt̃. Sūt eī cācelli parua foramina ī fenestra virgulata p virgas cācellatas: p q̄s modicū de lumine trāsit (En dilectꝰ meus) .i. xp̄s (loq̄t̃ mihi: surge) scȝ ab ocio (ꝓpera) q: via in q̄ es p̄iculosa ē (amica mea) p charitatis latitudinē (colūba mea) p itētōis rectitudinē (formosa mea) p morū honestatē (ꝛ veni) .s. in tuam recreationē (Jam em̄ hyems trāsijt) id est cōgelatio paganorū nolentium fidem recipere (imber abijt et recessit) .i. tyrānorū persecutio (flores apparuerūt) .i. odores bonorū operuȝ (in terra nr̃a) .i. in ecclīa (tp̄s putationis aduenit) .i. tēpus ad resecanduȝ vitia: (Vox turturis) .i. sp̄ūssancti (audita est in terra nr̃a) id est in cordibꝰ electorū: q: sicut turtur in occulto cantat ꝛ in cātu gemit: sic spiritus sanctus occulta reuelat / ꝛ animā in q̄ habitat gemere facit p penitentiā (Ficꝰ ꝓtulit gros. suos) ficꝰ em̄ primo fert fructus inutiles: secūdo vero vtiles ꝛ maturos: sic silr̄ synagoga p̄mo ꝓtulit fructus imaturos ꝛ inutiles: deinde xp̄m ꝛ aplos tanq̄ fructꝰ maturos ꝛ vtiles nob̄ mistrauit (vinee florētes) .i. ecclīe ꝑticulares virtutibus suis (dederūt odorē suū. Surge ꝓpera amica mea ꝛ veni: colūba mea ī foramini bus petre) .i. xp̄i vulneribꝰ (in cauerna macerie) .i. lateris xp̄i vulnere (ostēde mi hi faciē tuā) .i. cōuersationē tuā / nō alienā sicut hypocrite (Sonet vox tua) .i. p̄dicatio tua) ī auribꝰ meis) .s. honorem meum (vox em̄ tua dulcis) .i. p̄dicatio tua (ꝛ facies tua decora) .s. qn̄ p̄dicationi corr̄ndet vita.

Mulierē fortem q̄s inueniet? ꝓcul ꝛ de vltimis ꝛc. Añ initiū illius lectiōis locutꝰ est spiritussanctus p salomonē dicēs: Aperi os tuū / decerne qđ iustū ē ꝛ iudica pauperē. Ly .i. exequere iusticiaȝ pro pauperibꝰ q̄ habēt iustā cām. Tūc seq̄tur p̄sens epistola: Mulierē fortē q̄s inueniet. In ista epistola ponit̃ cōmendatio fortis mulieris. Et doctores catholici cōīt̃ dicūt: q per mulierē fortem intelligit̃ sacra scriptura. Et hanc expositionē proseq̄tur Nico. de ly. super p̄sentē epistolā dicēs (Mulierē fortē) id est sacrā scripturā q̄ ꝯtinet sciam ꝛ inuiolabilē veritatem (q̄s inueniet?) .q.d. pauci attingūt ad eius plenā noticiā (ꝓcul ꝛ de vltimis finibꝰ p̄ciū eius: Cōfidit in ea cor viri sui) scȝ de bono premio recipiēdo. Dicit̃ vir eius doctor bonꝰ / in cuiꝰ persona dicit̃ Sap̄. viij. Hāc amaui ꝛ exquisiui a iuuentute mea ꝛ quesiui sponsā mihi eā assumere (ꝛ spolijs nō indigebit) q: in premio duplicē stolā habebit .s. stolam corporis ꝛ stolā anime (reddet ei) scȝ

sponso tali (bonū et nō malū oībus diebꝰ vite sue) .i. bonū grē in pñti/ ⁊ glie in futuro (q̄siuit lanā ⁊ linū/ ⁊ opata est ɔsilio manuū suarū) Per lanā ⁊ linū intelligūt hic dicta sanctorū doctorū ad declarationez veritatis sacre scripture (Facta ē q̄si nauis institoris de lōge portās panē suū) Ly. Sicut em̄ i naui institoris portant diuersa vite humane necessaria: sic in sacra scriptura ɔtinēt oīa necessaria ad salutē (De nocte surrexit) .i. surgere fecē. Amor ei sacre scripture iducit doctores bonos ⁊ discipulos ad surgēduz de nocte p studio ⁊ orōne (deditq; predā domesticis suis ⁊ cibaria ācillis suis) In hebreo habetur ānonā: q2 sacra scriptura reficit studentes in ea fideliter ⁊ diligenter. (Considerauit agrū) Ager iste est disciplina studii celestis: vt dicit Gre. homel. xxxvij. (et emit eū) .i. emi fecit a studentibus p domationē carnis redigēdo eā in obsequiū spūs (De fructu manuū suarū plā. vineā (.i. exemplo vite ⁊ verbo doctrine fecit fideliū multiplicationez q̄ sunt palmites vinee dñi: vt dicit Gre. homel. vij. (Accinxit for. lūbos suos) .i. accingi fec̄ lūbos studiosorū cingulo castitat3 (Et roborauit bra. suū) p multiplicationē boni opis (Gusta ⁊ vi. q2 bo. est nego. eiꝰ) Ly. p expientiā dulcedinis ex studio sacre scripture resultātē (nō extinguet in nocte) .i. in morte (lucerna eiꝰ) id est claritas sue iusticie/ sed magis augebitur. (Manū suā misit ad fortia) In hebreo habet ad vertebrā/ qđ est q̄dā circulus aliquātulū pōderosus i inferiore pte fuse positꝰ vt recte ⁊ ordiate ⁊ expedite vertat: ⁊ huic dicto cōsonat qđ subdit (⁊ digiti eiꝰ apprehēderūt fusuz) Per vertebrū h intelligit recta itētio opꝰ dirigens (Manum suam aperuit inopi/ ⁊ palmas suas extendit ad pauperem) Ly. Scriptura enim sacra q̄si vbiq; inducit ad opera misericordie. (Non timebit domui sue a frigoribꝰ niuis) id est a pena gehenne: fm q dicit rabbi salomon: allegans illud iob xxiiij. Ab aquis niuiū trāsiet ad calorem niuiū. Et loq̄tur hic de hoie dānato (Oēs em̄ domestici eius) .i. boni doctores ⁊ discipuli (vestiti sūt duplicibus) .i. virtutibus intellectualibꝰ ⁊ moralibꝰ q̄ sūt vestes aīe (Stragulatam vestē) .i. diuersis coloribꝰ intextam: (fecit sibi) q2 sacra scriptura de omni genere virtutū ⁊ donorū tractat/ ⁊ ad eā inducit (byssus) .s. castitatis) ⁊ purpura) charitatis (indumentū eius) .i. vere studentiū in ea sciētia pariter ⁊ vita (Nobilis in portis vir eius) .i. doctor bonꝰ/ qui dicit nobilis (in portis) .i. inter sapientes antiquitus sedentes ad reddendū veritatis iudicium: ideo subdit (quādo sederit cum

gebit. Reddet ei bonū ⁊ nō malum omnibus diebus vite sue. Quesiuit lanā ⁊ linū: ⁊ operata est cōsilio manuū suarū. Facta est quasi nauis institoris de lōge portans panem suū. De nocte surrexit: deditq; predā domesticis suis: ⁊ cibaria ancillis suis. Considerauit agrū ⁊ emit eū. De fructu manuū suarū plātauit vineā. Accinxit fortitudine lūbos suos: ⁊ roborauit brachiū suū. Gustauit ⁊ vidit: quia bona est negociatio eius. Non extinguet in nocte lucerna eiꝰ. Manum suam misit ad fortia ⁊ digiti eius apprehenderūt fusum. Manū suā aperuit inopi: ⁊ palmas suas extendit ad pauperem: non timebit domui sue a frigoribus nimis. Omnes enim domestici eiꝰ vestiti sunt duplicibus. Stragulatā vestez fecit sibi: byssus ⁊ purpura indumē-

tum ei⁹. Nobilis in portis vir eius quãdo sederit cum senatoribus terre. Sindonẽ fec̃ ⁊ vendidit: ⁊ cingulũ tradidit chananeo. Fortitudo et decor indumentũ ei⁹: ⁊ ridebit ĩ die nouissimo. Os suũ aperuit sapiẽtie: ⁊ lex clemẽtie in lingua ei⁹. Cõsiderauit semitas domus sue: ⁊ panẽ ociosa nõ comedit. Surrexerunt filij eius et beatissimã predicauerũt: vir ei⁹ et laudauit eã. Multe filie ꝯgregauerũt diuitias: tu supergressa es vniuersas. Fallax gr̃a et vana est pulchritudo: mulier timẽs dominũ ipsa laudabit̃. Date ei de fructu manuũ suarũ: ⁊ laudent eam in portis opera eius.

Item de eodẽ festo ꝟm seculares. Ad Roma. V.

Sicut per vnius delictũ

senatoribus terre) .i. cũ sapientibus qui habent regere terrã ⁊ iudicare (Sindonẽ fecit ⁊ vẽdidit: ⁊ cingulũ tradidit chananeo) In hebreo habet̃/ mercatori. Per sindonẽ que est vestis linea et munda/ intelligit̃ puritas mẽtis: p cingulũ ꝟo castitas corporis. Unde dicit Greg. homel. xxij. Lumbos eñ pcingim⁹/ cũ carnis luxuriã p cõtinentiã coartam⁹. Dicit̃ aũt sacra scriptura ista facere/ eo ꝙ ad ea inducit. (Fortitudo) id est cõstãtia mentis (et decor) exterioris honestatis (indumentũ ei⁹: et ridebit) .i. ridere faciet studẽtes in ea fideliter (in die nouissimo) qñ audient vocẽ dñi dicentis: Uenite bñdicti patris mei ⁊c̃. (Os suũ apuit sapiẽtie) q2 sacra scriptura docet sapientiã de sursum descẽdentẽ (⁊ lex clementie in lingua ei⁹) q2 tã in nouo ꝙ in ve. testamento sacra scriptura ad clementiã inducit (Considerauit) .i. cõsiderare fec̃ (semitas dom⁹ sue) id est ꝯsciẽtie secreta studentibus in ea: ⁊ q2 hic labor ẽ optim⁹/ ĩdo sequit̃ (⁊ pa. ociosa nõ come. Surrexerũt filij ei⁹) .i. discipuli studiosi (et btissi. pdica.) q2 sacrã scripturã sup oẽm aliã extollũt: (vir ei⁹ ⁊ laudauit eã) Lx. doctor bon⁹ q̃ doctrinã suã incipit a cõmẽdatiõe sacre scripture (Multe filie) Lx. i. philosophorũ et sapientũ scripture (congregauerũt di.) .i. multas cognitiones veritatis (tu supergressa es vniuersas) q2 sacra scriptura multo plures veritates tradit ꝙ alie scripture: ⁊ etiam priores: aľs puriores: q2 in ea nulla falsitas admiscet̃: cũ imediate emanẽt a pma ꝟitate. scripture ꝟo humanit⁹ adinuente: et si cõtineant multas ꝟitates/ tamẽ hñt admixtas multas falsitates: sicut patet in scripturis Aristotelis ⁊ aliorũ philosophorũ: q̃ negãt creationẽ mundi ⁊c̃. (Fallax gr̃a/ ⁊ vana est pulchritudo) scz ꝟborum rhetoricor in hũanis scripturis/ ⁊ maxime poeticis: in qb⁹ subornãtis ꝟbis/ latẽt multe falsitates (mulier timens deũ) .i. sacra scriptura: q̃ quasi vbiq3 inducit̃ ad dei reuerentiã ⁊ timorẽ (ipa laudabitur) .i. pre ceteris scripturis (Date ei de fructu manuu3 suarũ) .i. studẽtib⁹ in ea/ dabit̃ fruct⁹ gl'iosus (⁊ laudent eã in portis opera eius) .i. sapientes in portis sedentes cũ iudicibus: ⁊ isti sapiẽtes dicuntur opera sacre scripture/ inq̃tum p eius studium sapientiam consequuntur.

Sicut per vnius delictũ in oẽs hoies in cõdemnationẽ ⁊c̃. Ante initiũ ill⁹ epistole scribit sanctus Paulus in eodem capitulo dicẽs: Si eñ vni⁹ delicto mors regnauit p vnũ/ multo magis abundãtia gratie et donationis et iustitie accipientes in vita scz beata/ regnabunt per vnũ scz Jesum christum. Tunc sequitur pñs epistola (Fratres: Sicut p vni⁹ delictũ)

Ly. scz Ade (omnes hoies in cōdemnationē) Hoz. simul anime et corpis damnationē (sic et ꝑ vni⁹ hois iusticiā) scz xpi rendo (vt sicut regnauit pctm̄ in mortē) Ly. i. potentiā habuit deijciendi ad mortem eternā (ita et grā regnet per iusticiā

(oēs hoies in iustificationē vite) Ly. sicꝫ ꝑ delictuꝫ Ade ꝑ propagationē et originale peccatū omes hoies incurrunt dānationē simul aie z corporis (sic ꝑ vni⁹ hois). s. xpi passionē/omes sūt liberati ab eterna dānatione (Sicut eīn ꝑ inobedientiam vni⁹ hois) scz Ade (pctōres constituti sunt multi: ita ꝑ vni⁹) scz christi (obediētiā cōstituentur multi) Lyra: qz sicut ꝑ inobedientiam Ade comedentis lignū vetitum posteri facti sunt iniusti: sic per obediētiam xpi in ligno crucis passi: oēs sunt iustificati q̄tū ad sufficiētiā: sꝫ q ꝑ grāꝫ xpi nō omes iustificanē/h nō prouenit ex defectu grē/ sꝫ ex defectu hoim eaꝫ repellentiū (Lex aūt subintrauit) post culpā vl' legem naturalē (vt abundaret delictum) id est abundanti⁹ cognoscerent delictū: multa eīn erāt pctā ante legē q̄ nō credebant esse pctā / vl' nō esse tanta. Rom. iij. Per legē cognitio pcti (vbi aūt abūdauit delictū) ꝑ legē (supabundauit et gratia) per christum peccatoribus veniam confe

in oēs hoies in condēnationē: sic z ꝑ vni⁹ iusticiā in oēs hoies in iustificationē vite. Sicē em̄ ꝑ inobediētiā vni⁹ hois pctōres cōstituti sunt mlti: ita et ꝑ vni⁹ obediētiā iusti ꝯstituent multi. Lex aūt subintrauit vt abūdaret delictū. Ubi autē abūdauit delictū: supabūdauit z grā: vt sicē regnauit pctm̄ in mortē: ita et grā regnet ꝑ iusticiā in vitā etnā. Per ihm xpm dn̄m nr̄m.

In festo sancti Jacobi aplī. Epistola: Jā nō estis hospites et aduene zc. Quere in comuni sanctorū de apostolis.

In vincula scti Petri Epl'a: Misit herodes manū vt affligeret. Quere ante in festo sanctorū Petri et Pauli aplorū.

In festo sancti Laurētij martyris. II. Cor. IX.

Qui parce seminat: parce et metet. Et q̄ seminat in benedictionib⁹: de benedictiōib⁹ et metet: vnusq̄sqꝫ put destinauit in corde suo nō ex tristicia aut ex necessitate. Hilarē em̄ datorē diligit de⁹.

in vitā eternā) potenter nos inducēdo in vitā eternā: (Per Jesum christum dominum nostrum) q̄ est mediator dei et hominū.

Qui parce seminat/ ꝑce z metet: et qui seminat zc. In initiū illi⁹ epl'e scribit sanct⁹ Pau. dicēs: Prouidemus eīn bona non solū corā deo/ sꝫ etiā corā hoib⁹. Tunc sequit pn̄s epl'a (Fres: q̄ parce seminat) .s. dando paruā elemosynam (parce et metet) Ly. s. min⁹ in premio recipiet (et q̄ seminat in benedictionib⁹) scz largiter dando (de benedictionib⁹ z metet) .i. largā retributionē in premio habebit (vnusquisqꝫ) supple det prout destinauit in corde suo) id est ordinauit ꝓpria volūtate (nō ex tristicia) Glo. q̄ eīn dat vt careat tedio interpellantis: nō vt reficiat viscera indigentis: z meritū z rē ꝑdit (aut ex necessitate) .i. coact⁹: sed spōte z hilariter. (Hilarē eīn datorē diligit de⁹) .i. approbat z remunerat: qz fac actū ꝟtuosum (Potens est aūt de⁹ omnē grām) Hoz. nō solū hāc grām largitiōis

elemosynarum/sz etiã quãcũq3 aliã (abũdã re facere in vob) Ly. vt sic nõ doleatis de facto/sz magis gaudeatis (vt in oib9). s. tpalib9 et spũalib9 (semp oẽm sufficiẽtiã hñtes) tã in volũtate interiori/ q̃ in facultate extiori (abũdetis in oẽ op9 bonũ) s. ĩ datiõe elemosynarum: z ĩ alijs bonis opib9 ṽtutũ (sicut scptũ ẽ) in Ps. cxj (Dispersit) Ly. nã elemosyna plurib9 est facienda (dedit paupib9) nõ histrionibus z alijs psonis indignis (iusticia eius) q̃ sic dat elemosynã (manet in se. se.) .i. etnaliter: qz merces iusticie ẽ corona eterna (Qui sũt administrat semẽ seminãti) Ly. i. de9 q̃ dat facultatẽ z volũtatem dãdi elemosynã (z panẽ ad manducandũ pstabit) .i. necessaria vict9. Hoc eñ videt cõiter accidere/q dãtes elemosynas magis abũdãt in tpalib9/q̃ elemosynas paupib9 indigentibus denegãtes: et si aliqñ ptingit eos depaupari: de9 h ordinat ad malus bonũ ipoz spũale (et mltiplicabit semen vestrum) Ly. i. voluntatem et facultatem elemosynas faciẽdi (et augebit incrementa frugũ iusticie vestre) Ly. id est mercedẽ: que ex hoc in patria colliget.

In omib9 requiẽ q̃siui: z in hereditate zc̃. Hodie btã ṽgo celos ascendens: requiem quam quesiuit/ inuenit. Hodie

Potẽs ẽ aũt de9 oẽz grãz abũdare facere in vob: vt in oib9 semp oẽm sufficiẽtiã habẽtes: abundetis in oñe op9 bonũ sic scriptũ ẽ: Dispsit dedit paupibus: iusticia ei9 manet in seculũ secli. Qui aũt administrat semen seminãti: z panẽ ad mãducandũ pstabit: et multiplicabit semen vestrũ: et augebit incrementa frugũ iusticie vestre.

In festo assumptiõis virginis Marie. Eccl'ia. XXIIII.

In oĩbus requiem quesiui: z in hereditate dñi morabor. Tunc precepit et dixit mihi creator omniũ: et qui creauit me reqeuit in tabernaculo meo. Et dixit mihi: In iacob inhabita z in isrl' hereditare: z in electis meis mitte radices. Ab initio z añ secula creata sum: et vsq3 ad futurũ seculũ nõ desinã: et in habitatiõe sctã coram ipso ministraui: et sic in

sup oẽs angelorũ choros fideliter exaltata pacẽ et requiẽ q̃siuit: z qđ q̃siuit/inuenit. q̃ dic̃ (In omib9 requiẽ q̃siui) ac si dicat: Inter oĩa et in oñi desiderio z ope q̃siui requiẽ et pacẽ. s. tpis/pectoris/ z etnitatis. Et datũ ẽ mihi q (ĩ hereditate dñi morabor) vbi summa pax z reqes/ et mentis desiderio hec quesiui: (Tunc) tpe a deo prepfinito/ ipe pr oĩpotẽs (pcepit gabrieli/ z per gabrielẽ (z dixit mihi creator oĩm) salutatiõnẽ angelicã/ cui9 effectus subdit (et q̃ creauit me/ reqeuit in tabernaculo meo) Creator eñ hui9 ṽginis/ de9 ẽ: q̃ reqeuit in vtero ei9 nouẽ mensib9/ z sex dieb9: in q̃ vtero sic miles ĩ tabernaculo armaturã nr̃e hũanitatis accepit p diabolũ pugnaturus (et dixit mihi) .i. ṽbo spũali ipressit mihi duplicẽ actiue z cõtẽplatiue vite pũersationẽ: qđ apparet cũ dicit (In iacob inhabita: et in isrl' hereditare: z ĩ electis meis mitte radices) ac si diceret vtriusq3 vite exemplum electis et pdestinatis meis tribuo: exẽplũ eñ compat radici: Nã sicut ex radice pcedit ṽga/et de ṽga fruct9: sic de exẽplo pficit affectio: et ex affectiõe procedit opus (et sic in sion firmata sum) id est in vita speculatiua (et in ciuitate sanctificata) .i. in vita actiua (similiterr reqe-

ni) pace pectoris (et in hierl'm potestas mea).i.in visiõe pacis. Notãdũ/q hic p ciuitatem intelligit vita actiua: que in comuni hoim habitatione gerit: per sion et hierl'm contẽplatiua demõstrat (et radicaui).i.radices mi

roza cõsurgẽs: pulchra vt luna/ electa vt sol: hec eni i vtero sctificata/in natiuitate sua claruit vt aurora: in cõceptione filij p gra? firmata/claruit vt luna: hodie assũpta i celũ/clarescit vt sol. Hiericho interptat luna: et i rosa

si (in pplo honorifi cato: et in ptes dei mei hereditas illius).i.p fructũ de radicib9 istis procedentẽ/erit hereditas illi9 ppli (et in plenitudine sctõrũ detẽtio mea).i.mora et perseuerãtia mea erit in plenitu dine sctõp (Quasi cedrus exaltata sũ in libano: z q̃si cypressus in mõte sion) In libano/q̃ interpretat cãdor/significat cãdor virginitatis. Liban9 etiã ẽ arbor thuris de q̃ pcedit thus: qd cremat in sacrificijs in suauitatẽ odoris. z tal' arbor btã virgo est: hui9

sion firmata sum: et in ciuitate sctificata filr requieui: z i hierl'm ptãs mea. Et radicaui in pplo honorificato: z in ptes dei mei hereditas illi9: et in plenitudine sctõrũ detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in libano et q̃si cypressus in monte sion. Quasi palma exaltata suz i cades: z q̃si plãtatio rose in hiericho. Quasi oliua speciosa i cãpis: z q̃si platan9 exaltata sum iuxta aquã in plateis. Sicut cinamomũ et balsamũ aromatizans odorem dedi: q̃si myrrha electa dedi suauitatẽ odoris.

In festo natiuitatis Marie virginis. Ecclesiastici. XXIIII.

signat martyriuz. Rosa igit i luna/ ẽ martyriũ mẽtis in carne lucida. vñ symeõ senex dixit ad btãm vginẽ: Tuã ipsi9 aiam ptransibit gladi9 doloris. Passa est igit btã virgo martyriũ in aia. (Quasi oliua speciosa i campis).i. fons miscdie ill' pctõribus q̃ ambulant in cãpo.i.lata via q̃ ducit ad vitã (z quasi platanus exaltata sum iuxta aquã in plateis). platan9 latis folijs vmbrã faciens refrigerat exteri9 et interius. Hõ autẽ estuat duplicit: exteri9 in tribulatio-

filius q̃si thus in igne passionis cremat9 est: et in hui9 hostie fragrantia delectat9 est de9 omipotẽs. Iste cedrus odore serpentes fugat. Vñ q̃ conuenit mri xpi: qr odore nois sui demones expellit. Cypressus/ẽ arbor medendis apta corpib9. Sic btã vgo p ei9 intercessionẽ aiab9. Sion interpretat speculũ. Speculũ hoi reddit imaginẽ suã. Deformatus eni erat hõ p pctm/sz p btãm vginẽ q̃ fons ẽ grẽ/reddit imago hoi: quã ipa ipetrat pctõri a filio suo iesu xpo. (Quasi palma exaltata sum in cades: z q̃si plan. rose i hiericho). palma in florib9 angusta/dilatãdo ascẽdit ad supiora. Cades iterptat trãslatio. vñ btẽ vginis trãslatio/est ei9 assumptio: sic hodierna die exaltata est sicut palma: sic salomõ dicit: Que est ista q̃ pcessit sic au

nibus: interi9 in tẽptatiõib9. Ut g̃ in virgine plenũ oñdat refrigeriũ/ dicit platanus iuxta aquã in plateis: qr 3 estũ interioris tẽptatiõis/z exterioris incẽdiũ pstat remediũ (Sic cinamomũ et balsamũ aromatizans odorẽ dedi.) Cinamomũ/q̃nto gracili9/tanto meli9 et odorati9. Sic btã vgo gracil' extenuata p abstinẽtiã: z acceptior deo z mũdo odoratior fuit. Silr et in balsamo designat opinio sctitatis. (Quasi myrrha elec. dedi sua. odoris) Illa myrrha ẽ electa q̃ manat ab arbore minime vulnerata: illa aũt ẽ minime pciosa q̃ de arboris vulnere manat. Per myrrham sĩgat amara mortificatio: que si ex aia pctõris vulnerata manat/ min9 ẽ pciosa: si aũt absq3 vulnere pcti deo oblata fuerit/ gratior erit deo/ et odore suauior.

Ego quasi vi-

tis fructificaui suauitatez odo
ris: τ flores mei fruct⁹ honoris
τ honestatis. Ego mr̄ pulchre
dilectiōis τ timoris τ agnitōis
τ sctē spei. In me gr̄a ois vie τ
ỽitatis: i me ois spes vite τ vir
tutis. Trāsite ad me oēs q̄ con
cupiscitis me; τ a generatiōib⁹
meis adiplemi. Spūs em̄ me⁹
super mel dulcis: et hereditas
mea sup mel τ fauuz: memoria
mea ī generatōe seculorū. Qui
edūt me adhuc esurient: τ q̄ bi-
bēt me adhuc sitiēt. Qui audit
me nō ɔfundet: τ q̄ opant̄ i me
nō peccabūt: q̄ elucidāt me vi-
tam eternā habebūt.

Ego q̄si vitis fructificaui τc̄. In nati-
uitate btē virginis marie legit̄ p epi
stola lectio illa sūpta de ecclesiastico .xxiiij.
q̄ pncipalr̄ exponit̄ d xp̄o filio btē virgis:
bonor aūt filij est bonor mr̄is τ eecōuerso:
bonor matris ē ho
nor filij. Uñ dic be-
ata virgo (Ego q̄si
vitis) Hic cōpat b.
virgo se viti. Prio
ppter vmbrā. Nā
sic vitis gratā vm-
brā facit: sic btā ỽ-
go obūbrādo nos
ptegit. Unde ps.
Sub vmbra alarū
tuarū τc̄. Scdo p
pter florē: flos siq̄-
dē vitis odore ser-
pētes fugat: sic no-
mē btē ỽginis ma-
rie fugat demones
(fructificaui suaui-
tatez odoris) q2 sicut
sine lesiōe vitis / de
vite pcedit odoris
suauitas: τ idē odor
lōge lateq̧ diffun-
ditur: sic de virgie
Maria sine lesione
pudoris pcessit fi-
lius / cui⁹ ptās τ bo
nitas replet orbem terrarū (τ flores mei
fruct⁹ honoris τ honestatis) .i. abūdātie
τ epulētie (Ego mr̄ pul. dilectōis) hec est
charitas q̄ dilexit dn̄m / quā n̄ maculauit
aliq̄d peti cōtagiū (τ timoris. In timore
signat̄ hūilitas. Nā ex hūilitate extimuit
ad excellētiā salutatiōis euāgelice. Unde
angel⁹ ad eā: Ne timeas Maria (τ agni-
tionis) In agnitiōe fides intelligit̄. Nam
p fidē agnouit q̄d credidit. Uñ helisabet
dixit ad eā: Btā q̄ credidisti: q̄m pficient̄
ea q̄ dicta sunt tibi a dn̄o (τ sctē spei. i me
gr̄a ois vie τ ỽitatis) ac si dicat: In me ē
ille p carnis assumptionē a q̄ est vita τ ve
ritas (in me ois spes vite τ ỽtutis. Trāsi
te ad me oēs q̄ ɔcupiscitis me) ac si dicat:
oēs q̄ me desideratis habere fautricem τ
adiutricē: transite ad me id est ad silitudi
nē τ cōformitatē meā: vt sitis imitatores
humilitatis mee / castitatis τ pauptati (τ
a gn̄atōib⁹ meis adiplemi) De sūt ille ge-
neratōes de q̄b⁹ dr̄: Emissiōes tue para
disus malorū puni
corū τc̄. Sequens
clausula illi⁹ episto
le exponit̄ de filio
ỽginis marie (spi
ritus em̄ meus) .s.
spūsctūs q̄ cōiter
procedit a pr̄e τ fi
lio: τ q̄ h̄ dat̄ in via
p ispirationē gr̄e (sup mel dulcis: et
hereditas mea su-
per mel τ fauū) scz
incōparabilit̄ (me-
moria mea in gene
ratiōe seculorū) q2
sapientiā dei hoies
τ āgeli sine fine lau
dabunt (qui edunt
me: adhuc esurient
τ qui bibent me ad
huc sitiēt) Edam⁹
ergo dei sapiētiā et
bibamus: q2 in ipa
plena ē τ pfecta re
fectio. Siquidē in
corporalibus reb⁹
appetit⁹ placet: τ experiētia displicet: sz
spūalis delectatio tāto plus a comedente
esurit̄ / quāto plus ab esuriente comedit̄:
eterna em̄ satietas auget desideriū: econ
trario mūdana refectio dsideriū extiguit
τ tediū facit. Uñ τ de angel' dictū est: Fru
unt̄ nec fastidiūt / sz mag' frui sitiūt (Qui
audit me) obediēdo mādatis meis (nō cō
fundet̄) sed eterna mercede coronabit̄ (τ
q̄ opant̄ i me) .i. q̄ sic opant̄ vt maneāt in
me: τ ego in eis (nō peccabūt) Qui enim
manet in deo / nō peccat mortaliter (qui
elucidāt me) .s. p̄dicādo ỽbo τ exēplo (vi
tā et̄nā habebūt) q2 sic dr̄ Dan̄ .xij. Qui
aūt docti fuerint / fulgebūt q̄si splēdor fir
mamenti: τ qui ad iusticiā erudiūt mltos
quasi stelle in perpetuas eternitates.

Unicuiqꝫ nostrū data est grā ꝑm mensu-ram ⁊c. Añ initiū illꝰ epistole scribit sanctus Pau. di. vnꝰ dominꝰ: vna fides: vnū baptisma: vnus deus ⁊ pater omniū. qui est super omnes ⁊ per omnia ⁊ in omnibus nobis. Tūc sequit̄ statī p̄sens ep̄la (Unicuiqꝫ nostrū) Ly. s. xp̄ifideliū (data est gratia ꝑm mensurā donationis christi) id est prout voluit dare plus ⁊ minꝰ ꝑm ordinationē dispositionis sue (ꝓpt̄ qđ dic̄) sup. scriptura in ps. lxvij.) Ascēdens in altū captiuā duxit captiuitatem: dedit dona hominibus) scꝫ xp̄us in ascensiōe sua captiuā duxit captiuitatē: id ē patres q̄ prius tenebātur in limbo: (dedit dona) scꝫ spiritussancti (hoībus) in die pentecostes visibiliter. s. in igneis linguis (Q) aūt ascēdit q̄d est) .i. q̄liter est intelligēdū (nisi qꝛ ⁊ descēdit p̄mū) scꝫ in sua morte (in inferiores ptes terre) .s. ad limbū patrū in inferno: q̄ dr̄ esse sub terra (q̄ descendit / ipse est) scꝫ idē in ꝑsona (⁊ qui ascēdit sup oēs celos / vt adimpleret oīa) .s. scripta a ꝓphetis q̄ nō solū ꝓphetauerūt de eiꝰ incarnatiōe / morte ⁊ resurrectiōe: sꝫ etiā de eius ascensione (⁊ ipse dedit quosdam quidē ap̄los) Ly. s. xij. ad ordinādū ⁊ regendū ecclesiā (quosdā aūt ꝓphetas) ad futura p̄dicādū (alios vo euāgelistas) .s. quattuor ad scribēdū euāgelia (alios aūt pastores) .s. ad curā aīarū: (⁊ doctores) ad informandū sermōibus pplm (ad cōsūmationem sanctorū in opus ministerij) .i. ꝑfectionē fideliū in moribus ⁊ fide (in edificationem corporis xp̄i) Ly. s. mystici qđ est ecclesia: in qua apostolis succedūt episcopi: ꝓphetis autem habentes gratiam scripturarum sanctaruꝫ obscura interpretandi / euāgelist̄ / archidiaconi diaconi: pastoribus per quos intelligūtur septuaginta discipuli / succedūt sacerdotes curati: doctoribꝰ oēs exercētes debituꝫ actū docēdi seu predicādi (donec) Ly ra: scꝫ dicta officia exercebunt̄ in ecclesia militāte (occurramus omnes ī vnitatem fidei) id est q̄ sumus vniti in fide ⁊ cognitione christi (in virum perfectum) id est occurramus christo venienti ad iudiciū: qui est vir oīno perfectus (in mensuram etat̄ plenitudinis xp̄i) oēs em̄ resurgent ī etate. xxxiij. annorū: q̄ est etas plena ⁊ ꝑfecta: ⁊ in qua xp̄s passus fuit. Hec oīa Ly. ponit.

In exaltatiōe sancte crucis epistola.

Hoc em̄ sentite in vobis qđ ⁊ ī xp̄o ⁊c. Illā ep̄laꝫ quere añ dominica palmarū.

In festo beati Matthei apostoli. Ephe. IIII.

Unicuiqꝫ nostrū data est gratia ꝑm mensurā donatiōis xp̄i: ꝓpter qđ dicit: Ascēdēs ī altū captiuā duxit captiuitatē dedit dona hoībus. Q autem ascēdit q̄d ē: nisi qꝛ ⁊ descēdit p̄mū in inferiores partes terre? Qui descēdit ip̄e est ⁊ q̄ ascēdit sup oēs celos: vt adimpleret oīa. Et ip̄e dedit quosdā quidē apostolos: alios aūt ꝓphetas: alios vero euāgelistas: alios aūt pastores ⁊ doctores ad cōsūmmationē sctōrum in opus ministerij in edificatiōeꝫ corporis christi: donec occurramus omnes in vnitatē fidei ⁊ agnitionis filij dei in virū ꝑfectū in mēsurā etatis plenitudinis christi.

In festo sancti michaelis et omnium angelorꝫ. Apo. I.

No

Significauit de⁹ q̃ optet fieri cito ⁊c̃. Ante initiū lectionis scribit sctūs Joannes in principio illi⁹ libri dicens: Apocalypsis iesu xp̄i / quā dedit illi de⁹ pater palā facere seruis suis q̃ optet fieri cito. Tūc sequit̃ statim p̄ns ep̄la (In diebus illis: Significauit de⁹ q̃ oportet fieri cito) Ex q̃ hodie pagit̃ festū omniū angelorū: tunc in illa lectiõe q̃ hodie in missa p̄ ep̄la legit̃ / ostēdit̃ q̃liter dñs ministerio angelorū sua reuelat mysteria et secreta et q̃liter ad beatū ioannē euāgelistā quem xp̄s specialiter dilexit / p̄ angelum reuelatio p̄uenit. Dicit itaq; beatus ioannes (Significauit de⁹ que oportet fieri cito) id ē ea q̃ sue ecclie futura erāt siue p̄spera / siue aduersa (loquēs p̄ angelum suū seruo suo Joanni) angelus enī apparebat in similitudine hoīs loquēs ioanni (q̃ testimoniū p̄hibuit v̄bo dei) in p̄ncipio sui euāgelij cū dixit: In p̄ncipio erat v̄bū (⁊ testimoniū iesu xp̄i) .i. de iesu christo cū dixit: Et verbū caro factū est / et habitauit in nob (q̃cūq; vidit) oculis corp̄alib⁹ in eius cōuersatione / miraculorū op̄atiõe / morte et resurrectiõe: sic patet in euāgelio qd̄ ipe ioannes scripsit (Beatus q̃ legit) sibi vel alijs (⁊ q̃ audit) aure mentis (v̄ba p̄phetie hui⁹ et seruat ea) .s. ope (q̃ in ea scripta sunt) nõ enī auditores / sed factores iustificabunt̃ apud deū (tp̄s enī p̄pe ē) Ly .i. cito trāsiens dicēs: labor patiētie breuis ē / p̄miū britudīs eternū: idō aduersa nõ debēt nos frangere / nec p̄sp̄a leuare (Joannes septē ecclesijs q̃ sunt in asia) sibi specialit̃ cōmissis / et ab ipso specialiter dilectis .s. (gr̄a vob) in p̄nti vita (pax) in futura. Nā ibi quietabit̃ totaliter appetitus humanus (ab eo) .s. xp̄o qui est essentialiter coeternus deo patri: (et qui erat) .s. cū deo patre in creatione mūdi (et qui venturus est) .s. in gloria patris in die iudicij (⁊ septē spiritib⁹) Ly .i. vniuersitati angelorū qui sūt ministri nr̄e salutis (q̃ in conspectu throni ei⁹ sunt) parati exequi eius volūtatem (et a iesu christo: qui ē testis fidel) paterne glorie ⁊ maiestatis (p̄mogenit⁹ mortuorū) id est prim⁹ inter resurgētes a mortuis. Licet enī añ ipm Lazarus ⁊ plures alij fuerint a morte resuscitati: hoc tamē fuit ad vitam mortalem: quia post resurrectionem econuerso mortui sunt: sed christus surrexit ad vitam immortalem: quia mors illi vltra non dominabitur: vt dicitur ad Romanos .vj. (et principes regum terre) Propter qd̄ dixit post suam resurrectionem: Data est mihi modo omnis potestas in celo et in terra: vt patet Matthei vltimo. (qui dilexit nos) id est sola dilectione sua / et non meritis nostris (et lauit nos a peccatis nostris) Lyra. originalibus et actualibus (in sanguine suo) quia sacramentum baptismi / et etiam sacramentum penitentie quibus deletur originale et etiam actuale peccatū / efficaciam habet a passione christi.

Significauit de⁹ q̃ oportet fieri cito: loq̃ns p̄ angelū seruo suo ioanni q̃ testimoniū p̄hibuit v̄bo dei: ⁊ testimoniū iesu xp̄i q̃cunq; vidit. B̄tūs q̃ legit et audit v̄ba prophetie hui⁹ ⁊ s̄uat ea q̃ i ea scripta sunt. Tp̄s eñ p̄pe ē. Joannes septē eccl̄ijs q̃ sunt in asia. Gr̄a vob et pax ab eo q̃ est: et q̃ erat: et q̃ venturus est: et septē spiritib⁹ q̃ in ꝯspectu throni ei⁹ sunt: et a iesu xp̄o q̃ est testis fidelis p̄mogenitus mortuorū ⁊ princeps regū terre: q̃ dilexit nos: et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

In festo sanctorū apostolorum Simonis et Jude.

Scim⁹ qm̄ diligentibus deū. Istam epl'am quere infra in comuni sanctorū apl'orū.

In festo oīm sctōꝝ. Apo. VII.

Ecce ego Joannes vidi alteꝝ āgelū ascēdētē ab ortu sol' hn̄tē signū dei vivi: et clamauit voce magna q̄ttuor āgel' q̄b⁹ datū ē nocē t're ꝛ mari dicēs: Nolite nocere t're et mari neq; arborib⁹ q̄adusq; signem⁹ suos dei nr̄i in frōtib⁹ eorū. Et ego ioānes audiui numerū signatoꝝ cētū q̄dragitaq̄ttuor milia signati ex oī tribu filioꝝ isrl'. Post hec vidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat ex oīb⁹ gētib⁹ et tribubus ꝛ pplis ꝛ linguis stātes an̄ thronū ꝛ ī ꝯspectu agni: amicti stolis albis: ꝛ palme in manib⁹ eoꝝ. Et clamabāt voce magna dicētes: Salus deo nr̄o q̄ sedet sup thronū et agno. Et oēs angeli stabāt ī circuitu throni ꝛ senioꝝ ꝛ q̄ttuor aialiū: ꝛ ceciderūt in cōspectu throni in facies suas: et adorauerūt deū dicētes:

Ecce ego ioannes vidi ꝛc. Lectio ista legit' in festo oīm sanctorū: ꝓ eo q̄ in ipsa agit' de numerositate sctōꝝ ꝛ etiam de gr̄arū actione/ quā scti reddūt dn̄o q̄ ē sctūs sanctoꝝ. Dicit ergo sctūs Joannes (Ecce ego io. vidi alte. an.) .s. iesum xp̄m: quē dic' angelum tāq; a deo p̄missum (ascēdentē ab ortu solis) .i. de sinu p̄ris (hn̄tē signū dei vivi) p q̄d apparet/ q̄ ipse sit ver⁹ de⁹. Hoc autē signū est potentia p̄ri eq̄lis/ ꝛ immunitas pcti (ꝛ clamauit) .s. angelus iste (voce magna) id ē cū magno imperio (q̄ttuor angel') .i. vniūsis malignis spiritib⁹ q̄ p q̄ttuor mūdi ptes ipedire nitunt' salutē hoīm (q̄b⁹ datū ē) .i. pmissū ē (nocere t're ꝛ mari dicēs: Nolite nocere t're) .i. illis q̄ terrenis sūt deditis: sic auari (et mari) .i. ill' q̄ in voluptatibus carnis viuūt: sic luxuriosi et crapulosi (neq; arborib⁹) .i. illis q̄ se extollūt sup alios: sic supbi. Hec eīn ꝓhibitio est refrenatio: q̄ dn̄s malignos spūs refrenat ne noceat q̄tū cupiūt iustis vl' peccatorib⁹ p̄destinat' ad vitā eternā (q̄adusq; signem⁹) .s. ego interi⁹: ꝛ ministri mei exteri⁹ (seruos dei nr̄i) .s. signo crucis (in frontib⁹ eorū) .i. ita eos signemus signo fidei/ q̄ ipa fides in cōfessione manifeste appareat. Et ponitur ibi (quousq;) ꝓ nunq̄: q: nunq̄ nocebūt maligni spūs electis dei q̄b⁹ oīa cooperant' in bonū. Rom. viij. Qui si cadunt/ fortiores resurgūt. Un̄ Amb. Certus sum/ q̄ de⁹ nullū electoꝝ suoꝝ cadere pmitteret/ si eū meliorē a casu suo resurrecturū nō sentiret (ꝛ ego io. au.) .i. itellexi (numeꝝ signatorū cētū q̄dragintaq̄ttuor milia signati ex oī tribu filiorū isrl') .i. ex oīb⁹ gētibus fidē iacob imitātib⁹: hūc aūt nūerū p duodecim seq̄ns scriptura diuidit: et vnicuiq; tribui assignat .xij. milia. Itē attēdendū q̄ h iudas p̄ponit' rubē pmogeniture ꝓpt' dignitatē: q: d' tribu iuda nat⁹ est xp̄s. Et h ptermittit' dan de q̄ nascet' antixp̄s: ꝛ loco istius ponit' h manasses: q̄ fuit filius ioseph quē frēs sui vendiderūt: ꝛ duct⁹ fuit in egyptū: ꝛ ibi genuit duos filios: Effraim ꝛ manasses. Et effraim h n̄ ponit'/ q̄ ido fit: q: de effraī nat⁹ ē hieroboaz q̄ fecē scissma et diuisionē ī isrl'. p q̄d ondit'/ q̄ scismatici ꝛ heretici a nūero sctōꝝ sūt penit⁹ alieni. (Post h vi. tur. ma. quā dinume. nemo po. ex oīb⁹ gen.) .s. barbaris nationib⁹ (et tribu.) .s. vni⁹ gētis .s. filioꝝ isrl' (ꝛ pplis) singl'arū vrbiū (ꝛ linguis) q̄ in vna gēte q̄nq; diuise sūt (ꝛ erāt stā. an̄ thro.) (q̄si pati obedire deo (ī ꝯspe

ctu agni.).s.vt cõspirent ab agno.i. iesu xp̃o (amicti stolis albis).i.dealbatis per baptismũ ⁊ pniam in hac vita p̃nti(⁊ palme).i.glīa triũphal'(in ma.eo.).i.opib⁹ eoꝝ: qđ ad statũ futuꝝ ꝑtinet (⁊ cla. voce magna)reddẽtes ꝓ salute sua dño grãrũ actiões (dicẽtes: Sal⁹ deo nr̃o).s. deo prĩ) q̃ sedet sup thronũ) id ẽ sup sctõs suos in q̃b⁹ iudicat: ⁊ ascribit(agno).s.filio dei(⁊ oẽs angeli stabãt)tanq̃ deo obedire pati((i circũitu throni ⁊ seniorũ ⁊ quattuor aïalium).i.ep̃orũ ⁊ patriarcharũ iã in celo regnantiũ(⁊ ceciderũt in cõspectu throni in facies suas: ⁊ adorauerũt deum).s.humilitãtes se corã deo (dicentes: amẽ) Istud autẽ ẽ ꝯfirmatio hu⁹ laudis (B̃ndictio) i.laus(⁊ claritas) id ẽ impassibilitas (⁊ sapia) q̃ nouit oia(⁊ honor) .i.reuerentia(⁊ grãrũ actio) ꝓ collat; bñficijs(⁊ virt⁹)id est potentia op̃andi(⁊ fortitudo)id ẽ effect⁹ v̾tut; supne potẽtie(deo nr̃o in secula sclo͛ꝝ amen.)

Scimus q̃m diligentib⁹ deũ oia ⁊c̃. Vñ initiũ illius ep̄le scribit.s. Paulus in eo.ca.di. Nõ sunt ꝯdigne passiões hu⁹ tp̄is ad futurã glĩam/q̃ reuelabit in nob̃. Tũc sequit̃ p̃ns epistola(Frẽs: Scimus q̃m dili.deũ) Hor.i.chari:tate: ez dei ⁊ pximi bñtib⁹ (oia coo.in bonũ).s.ꝑ sp̃m sctm̃ tã ꝓsꝑa q̃ aduersa: ⁊ ecõtrario mal' oia coop̃ant̃ in malũ(his q̃ s̃m ꝓpositũ) L y. in p̃destinatione:(vocati sunt scti).i.in p̃nti ꝑ grãtiã: istis etiaz pctã ppria i bonũ ꝓueniũt: q: fortiores ⁊ cautiores r̃surgũt. ⁊ etiã i glĩa ad bonũ eoꝝ facit pctõꝝ memoria: sicut cicatrices vulneruz ad glĩam milit; q̃ i bello finalit' triũphauit(Nã q̃s p̃sciuit) i.añq̃ cẽnt/cognouit(⁊ p̃destinauit) sc; illis grãm in p̃senti: ⁊ glĩaz i futuro p̃parauit(ꝯfor. fi. ima.fi.sui) L y. q: filiatio dei adoptiua/est q̃dã similitudo filiatiõis natural' diuine (vt sit ip̃e pri.i mlt̃is fribus).i.iter mltos frẽs.s.oẽs fideles. Vñ Heb.ij.n ꝯfũdit frẽs eos vocare di. Narrabo nomẽ tuũ frib⁹ meis (q̃s aũt predestinauit) Hor.i. ab et̃no ad glĩam elegit:(hos ⁊ vo.) ad fidẽ adducẽdo: ⁊ h̃ vel exteri⁹ ꝑ p̃dicatiõ3 vel iteri⁹ ꝑ ĩspiratione (⁊ q̃s vo.hos ⁊c̃.) pctatoꝝ remissione ⁊ bona op̃atiõe (q̃s aũt iu.)pctã remittẽdo(illos ⁊ ma.) in v̾tutib⁹ amplificãdo vel i glĩa exaltãdo.

Amẽ. B̃ndictio ⁊ claritas ⁊ sapiẽtia: ⁊ grãrũ actio: ⁊ honor: ⁊ virtus: ⁊ fortitudo deo nr̃o.

In festo scti martini ep̄i ep̄la.

Ecce sacerdos magn⁹ q̃ i diebus suis placuit deo. Quã epistolã quere infra ĩ cõi sctõꝝ.

Itẽ de sancta Helisabet.

Mulierẽ fortẽ q̃s inueniet? Hanc epistolã quere ante in festo Marie magdalene.

In festo sctẽ Catharine virginis ⁊ martyris: Qui gloriat̃ in dño glĩet̃. Hãc ep̄lam quere infra in cõmuni sanctoꝝ.

Incipit postilla de cõi sctõꝝ. Et primo de ap̄lis. Ad Rom̃. XIII.

Scimus quoniã diligẽtib⁹ deũ oia coop̃antur in bonũ his q̃ s̃m ꝓpositu3 vocati sunt sancti. Nam quos presciuit: ⁊ predestinauit cõformes fieri imaginis filij sui: vt sit ipse primogenitus in mlt̃is fratribus. Quos aũt p̃destinauit hos ⁊ vocauit: ⁊ q̃s vocauit hos ⁊ iustificauit. Quos aũt iustificauit illos ⁊ magnificauit.

Quid ergo dicem⁹ ad hec? Si de⁹ ꝓ nobis q̄s cōtra nos? qui etiaȝ ꝓprio filio suo nō pepcit: sȝ ꝓ oib⁹ nob̄ trdidit illū. Quō ñ etiā cū illo oia nob̄ donauit? quis accusabit aduersus dilectos dei? de⁹ q̄ iustificat: q̄s ē q̄ cōdēnet xp̄s iesus q̄ mortu⁹ est imo q̄ ⁊ resurrexit: q̄ ē ad dexterā dei etiā interpellat ꝓ nobis. Quis ḡ sepabit nos a charitate xp̄i? Tribulatio: an āgustia: an fames: an nuditas: an picu- lū: an psecutio: an gladius? Sicut scriptū est: Quia propter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis. Sed in his oib⁹ supam⁹ ꝓpter eū q̄ dilexit nos. Certus sum eī q̄ neqȝ mors neqȝ vita: neqȝ angeli: neqȝ principatus: neqȝ virtutes: neqȝ instātia: neqȝ futura neqȝ fortitudo: neqȝ altitudo: neqȝ ꝓfūdū: neqȝ creatura alia poterit nos sepāre a charitate dei: q̄ est in xp̄o iesu dn̄o nr̄o.

(Quid ergo dicem⁹ ad hec? Si de⁹ ꝓ nobis) scȝ nos adiuuās. Si/h accipit̄ ꝓ q̄: q̄ de⁹ est ꝓ electis (q̄s cōtra nos?). q. d. nullus: ⁊ q̄ nullus pōt resistere potestati diuine (q̄ etiā ꝓprio filio suo). s. naturali (non pepcit / sed ꝓ nob̄). s. pctōribus (oib⁹ tradidit illū) ex maxia dilectiōe ad electos (quomō nō etiam cū illo). s. nobis donata (oia nob̄ donauit) ad salutē necessaria gratiam in presenti / et gloriam in futuro: (q̄s accusabit aduersus electos di?) scȝ in iudicio finali: q̄si di. nullus: ⁊ cā subdit̄: (deus q̄ iustificat) sententiando pro electis: ideo pars aduersa demonū nō audebit mutire (q̄s ē q̄ cō.) q. d. null⁹ (xp̄s ies⁹ q̄ mortu⁹ est) Sc. pro nobis recōcilliandis (imo q̄ ⁊ resurrexit) pro nobis resuscitādis (qui ē ad dexterā dei) ꝓ nobis in celū eleuā dis (qui etiam īterpellat pro nobis) Ly. apud patrem ostendendo latus ⁊ vulnera. Et sic tollitur omnis cōdemnatiōis causa. Unde Bern. Mat ostēdit filio pectus ⁊ vbera: ⁊ filius ostēdit patri latus ⁊ vulnera: nulla potest esse repulsa vbi sunt tot amoris insignia. (Quis ergo nos sepabit a charitate christi?) quasi diceret: nullus. Nihil enim potest homi nem a deo separare nisi peccatuȝ mortale (Tribulatio / an angustia / an psecutio: an fames: an nuditas: an periculū: an gladi⁹?) Nunq̄d ergo separabunt nos ista a charitate xp̄i? Nō: q̄ charitas oia suffert oia sustinet. j. Cor. xiij. (Sicut scriptum est) in p̄s. xliij. (Quia propter te mortificamur tota die). i. varijs tormētis ducimur ad mortē q̄si continue: sicut patuit in apostolis et martyrib⁹ (estimati sumus sicut oues occisiōis) Ly. quarum occisio reputatur vtilis: sic tyranni bona martyrū capiebant: ⁊ cū hoc obsequiū se p̄stare deo reputabant: vt pȝ Joh. xv. Uenit hora vt omnis qui interficit vos arbitret̄ obsequiuȝ se p̄stare deo (Sed in his omnib⁹) scȝ positi (superam⁹) id est vincimus (ꝓpter eū). i. eius virtutē (q̄ dilexit nos Certus sum eñ: q̄ neqȝ mors) Ly. i. timor mortis (neqȝ vita). i. amor vite (neqȝ angeli) scȝ infimi (neqȝ principatus) id ē medij (neqȝ virtutes). i. sup̄mi: scȝ p̄me hierarchie / quorū est facere miracula: ⁊ per hos etiā intelligūt̄ alij superiores illis (neqȝ instā.). i. p̄ntia mala vl̄ bona (neqȝ futu.) mala vel bona (neqȝ forti.) id est alicuius violētia (neqȝ alti.) id est ꝓsperitas fortune (neqȝ ꝓfun). i. aduersitas: (neqȝ crea. alia) a p̄dictis (potit nos separe ⁊c̄.) q̄ deū diligim⁹ (q̄ ē i xp̄o ⁊c̄.) sup. nob̄ ōn̄sa. Q̄ maiorē chari. nēo hȝ ⁊c̄. Jo. xv.

Jtē alia epistola de apostolis. Ad Eph. II.

Iam nō estis hospites ⁊ aduene: sed estis ciues sctōꝝ ⁊ domestici dei supedificati sup fundamētū aplōꝝ ⁊ pphetaꝝ ipo sūmo angulari lapide xp̄o iesu: in q̄ oīs edificatio ꝯstructa crescit in tēplū sanctū in dn̄o: in q̄ ⁊ vos coedificamini ī habitaculū dei ī spūsctō.

Sequit̄ nūc epistola de euāgelistis. Eccli. XV.

Qui timet deum faciet bonū: ⁊ q̄ cōtinēs est iusticie apprehēdit illā: ⁊ obuiabit illi q̄si mater honorificata ⁊ quasi mlīer a virginitate suscipiet illū. Cibabit illū pane vite ⁊ intellectus: ⁊ aqua sapiētie salutaris potabit illū: ⁊ firmabit̄ in illo ⁊ nō flectet̄: ⁊ cōtinebit illum ⁊ non confundetur: ⁊ exaltabit illū apd̄ proximos suos.

Iam nō estis hospites ⁊ aduene: sꝫ ⁊c. Añ initiū illꝰ eplē scribit sanctꝰ Paulus in eo. ca. ẟi. Deꝰ q̄ diues est in misericordia ꝓpter nimiā charitatē suā q̄ dilexit nos/ cū essemꝰ mortui pctīs cōuiuificauit nos in xp̄o: cuiꝰ grā estis saluati. Postmodū sequit̄ p̄ns epl'a pꝰ pauca (Frēs Jā ñ estꝭ hospites ⁊ aducne). Ly. a deo ⁊ a sctisꝰ (sed estis ciues sctōꝝ). i. de nūero coꝝ: (⁊ domestici dei). i. ī eiꝰ eccl'a recepti: (supedificati). i. instructi (sup fundamētū aplōꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ). i. sup doctrinā noui ⁊ veteris testamti (ip̄o sūmo angulari lapide xp̄o iesu) Ly. in edificatiōe tēpli Salomonis vt dr/ fuit q̄dā lapis pluries reiectꝰ ab edificantibꝰ/ eo q̄ non ꝯueniebat loco cui applicabatur: finaliter tamē optime sedit in summitate edificij ī angulo duos ꝑietes in sil' ꝯiūgēdo: ⁊ fuit figura christi/ ⁊ iudeos et gētiles tanq̄ duos parietes in vnā ecclesiā coniūgentis. Unde dicit̄ in ps̄. cxvij. Lapidē quē reprobauerūt edificāta: hic factꝰ est in caput anguli: a dn̄o factū est istud. ⁊ istā figurā ponit hic apl'us vt dctū est (ī quo oīs edificatio ꝯstructa) tam̄ iudeis q̄ a gentibꝰ (crescit) scꝫ per augmētū virtutū (in tem. san. in dn̄o). i. quoꝗ sit templū dn̄i sanctum (in quo ⁊ vos aedifi.) cū alijs fidelibꝰ) in habitaculū dei in spūsctō). i. ipso coopante sine quo nullū opus est acceptū deo.

Qui timet deū faciet bonū ⁊c. Añ initiū illꝰ lectiōis habet̄ in p̄cedēti ca. Beatꝰ vir q̄ in sapiētia morabit̄: ⁊ q̄ ī iusticia meditabit̄: ⁊ in sensu cogitabit circūscriptionem dei. Tūc postmodū seq̄tur presens lectio. (Qui timet deuꝫ) Ly. scꝫ timore filiali (faciet bonū) sup. opus (⁊ qui ꝯtinēs est iusticie) Ly. id ē tenēs eā in corde simul ⁊ opere (app̄hendet illā). s. sapientiā diuinam (⁊ obuiabit illi) Nā p̄occupat se q̄ se ꝯcupiscūt: vel illis p̄or se ostēdit: Sap̄. vj. (q̄si mr̄ honorificata). Ly. i. oī honore digna (cibabit illū pa. vite). i. v̄bo sacre sc̄pture. Un̄ Matt. iiij. Nō ī solo pane viuit hō/ sꝫ in oī verbo qđ procedit de ore dei: (et aq̄ sapiētie salutarꝭ potabit illū). s. spiritussancti/ de q̄ dr Joh. iiij. Qui biberit ex aq̄ quaꝫ ego dabo ei/ fiet ī eo fōs aque saliētis in vitā eternā (⁊ firmabit̄ in illo) Ly. deo firmiter adherēdo (⁊ nō flectet̄) a rectitudine iusticie (⁊ cōtinebit illū). i. deus continebit eū secū ꝑ perseuerantiam in bono (⁊ non confundet̄) cū reprobis: sed honorabitur cū electis. Jdeo sequit̄ (exaltabit illū apud proximos suos) Ly. id est apud sctōs suos qui sunt deo ꝓpinqui: ⁊ q̄ talis non solum proficit sibi ad salutem: sed

ctiã aliĵs. Ƀ sequit̃ (ꝛ ĩmedio eccl̃ie apuit os ei⁹). s. ad docẽdũ ppl̃m) ꝛ impleuit eũ dñs spũ sapiẽtie) ad degustãdũ diuina (ꝛ intellect⁹) ad ꝓponẽdũ ea lucide ĩ eccl̃ia (ꝛ stola gl̃ie). s. corporis ꝛ aie (induit eũ) qð sp fit ꝑseuerãti bus ĩ exẽplari vita ꝛ salutari doctria (iocũditatẽ ꝛ exultationẽ thesauriza bit sup eũ). i. multi plicabit: ꝛ qm̃ hec gl̃ia nõ ẽ trãsitoria iõ subdit̃ (ꝛ nomie eter. her. illũ) dñs deus noster.

BEat⁹ vir q̃ inẽtus est ꝛc̃. Añ initiũ illi⁹ lectionis habet̃ Qui auꝝ di ligit ñ iustificabit̃. Tũc postmodũ sequitur pñs lectio. (Beatus vir). s. diues in acq̃sitiõe. s. iusta (q̃ ĩuẽt⁹ ẽ sine macula). s. cupiditatis ꝛ auaricie (ꝛ q̃ p⁹ auꝝ nõ abĳt) Ly. ꝑ cõcupiscẽtiã malã: ꝫ magis aurũ secutũ est eũ cuius obsequio vsus est in operib⁹ pĳs ꝛ honestis (nec sperauit in pecunia et thesauris) ibi constituẽdo finẽ suum: (Quis ẽ hic ꝛ laudabim⁹ eũ?). q. d. rar⁹ est ꝛ laude dignus (fec̃ ei mirabilia ĩ vita sua) illa ei q̃ rara sunt homines mrant̃ (q̃ ꝓbatus est in illo). s. auro: (ꝛ ꝑfectus inuẽt⁹ est) in oꝑib⁹ liberalitatis ꝛ misericordie: (ꝛ erit illi gloria eterna.) Unde Matt. xxv. Uenite bñdicti patris mei ꝛc̃. (q̃ potuit trãsgre.) nã diuitie dãt

Et in medio eccl̃ie apuit os et⁹ ꝛ impleuit illũ spiritu sapientie ꝛ intellectus: ꝛ stola glorie vestiuit eũ. iocũditatẽ ꝛ exultationẽ thesaurizabit sup illuꝫ: ꝛ nomine eterno hereditabit illũ.

Itẽ epistola de vno martyre. Ecci. XXXI.

Beatus vir q̃ inuentus est sine macula et qui post aurũ nõ abĳt: nec sperauit in pecunia ꝛ thesauris. Quis ẽ hic ꝛ laudabim⁹ eũ: fecit eñ mirabilia in vita sua. Qui ꝓbatus est in illo: ꝛ ꝑfect⁹ inuẽt⁹ est: erit illi gl̃ia eterna. Qui potuit trãsgredi ꝛ nõ est trãsgressus: facere mala ꝛ nõ fecit. Ideo stabilita sunt bona illius in dño: ꝛ elemosynas illius enarrabit omnis ecclesia sanctorũ.

Itẽ alia epistola de vno martyre. Prouerb. III.

Beat⁹ homo q̃ inuenit sapiẽtiã: ꝛ q̃ affluit prudentia: melior ẽ acq̃sitio ei⁹ ne-

opportunitatẽ faciẽdi mala (ꝛ nõ est trãsgressus/facere mala ꝛ nõ fecit) ꝑ stabilitatẽ volũtatis ei⁹ in bono: (iõ stabilita sunt bona illi⁹ ĩ dño) Nã ꝓ tꝑalib⁹ recipit eterna (ꝛ elemosynas illi⁹ enarrabit ois ecclesia sctõꝝ). s. ad informationẽ alioꝝ.

BEat⁹ hõ q̃ inuenit sapiẽtiã: ꝛc̃. Añ initiũ illius lectionis habetur: Quẽ eñ diligit deus/corripit: ꝛ quasi pater in filio complacet sibi. Tũc statim sequit̃ presens lectio (Beatus homo qui inenit sapiẽtiã) Ly. i. noticiaꝫ de diuinis (ꝛ q̃ affluit prudentia) in agibilib⁹ humanis (Melior est acquisitio ei⁹ negociatõe auri ꝛ argẽti (tãto meliora sunt spiritualia bona corporalib⁹ (primi ꝛ purissimi fructus ei⁹) Et notanter dic̃ p̃mi: qꝛ nullũ op⁹ bonum est/ nisi virtute prudẽtie dirigat̃ (ꝛ purissimi) quia bona spiritualia ñ habẽt aliqð maluꝫ admixtũ: sicut frequenter habẽt corporalia: sicut auri/ argentũ/et simĩa habent annexã sollicitudinẽ: elevtionẽ mẽtis ad ꝺum impedientẽ: ð subditur (p̃ciosior est cũctis opibus) sapiẽtia (ꝛ oia q̃ desiderãt̃ huic nõ valẽt cõpari. Lõgitudo dierũ ĩ dextera ei⁹) qꝛ alis p̃mo ꝛ principaliter habet aspectum ad celestia ꝛ eterna (ꝛ in sinistra illius diuitie

glorla) q2 secundario ex cõsequẽti aspectum ad tempalia bene administranda.

(Uie eius vie pulchre: et oẽs semite eius pacifice) quia nullã turpitudinez admittit: et ad decorẽ virtutũ inducit: ꝛ sic hoiem pacificum reddit: redigẽdo vires inferiores in obsequiũ rationis (Lignum vite est his qui apprehenderint eaz) Ly. Sicut em̃ per lignum vite continuabat̃ vita: vt sic hõ manens in statu innocẽtie/ de vita nature trãsisset ad vitã glorie sine morte media: sic et sapiã de vita gratie ducit hominem ad vitam glorie sine morte mortalis culpe intermedia: dum tamen hic in ea pseueret (Et q̃ tenuerit eam/ beatus) quia certitudinaliter ad btitudinem deducet̃ (Dominꝰ sapiẽtia fundauit terrã) per sapientiã suã (stabiliuit celos prudentia) q2 sunt incorruptibiles (sapientia illius eruperũt abyssi) et hoc tempore diluuij: vt habet̃ Gen̄. vij. Rupti sunt om̃es fontes abyssi magne.

gociatione auri et argenti p̃mi et purissimi fructꝰ eiꝰ. p̃ciosior est cunctis opibus sapientia: ꝛ oĩa que desiderant̃ huic nõ valent cõparari. Longitudo dierum in dextera eiꝰ: ꝛ in sinistra illius diuitie ꝛ gl̃ia. Uie eiꝰ vie pulchre: ꝛ om̃es semite eiꝰ pacifice. Lignũ vite est his q̃ apprehenderint eã: ꝛ q̃ tenuerint eam beati. Dominus sapiẽtia fundauit terrã: stabiliuit celos prudentia. Sapientia illiꝰ eruperũt abyssi: ꝛ nubes rore concrescunt.

Item alia Epistola de vno martyre. Eccl̃iastici. XIIII.

Beatꝰ vir qui in sapientia morabit̃: et q̃ in iusticia sua meditabit̃: et in sensu cogitabit circũspectionez dei. Cibabit illũ pane vite et intellectus: et aqua sapiẽtie salutaris potabit illum. Et firmabit̃ in illo et non flectetur: et continebit illum et non cõfundetur: et exaltabit illũ apud p̃ximos suos: et nomine eterno hereditabit illũ dñs deus noster.

Itẽ alia Ep̃la de vno martyre. Ecclesiastici. XXXIX.

Beatus vir q̃ in sapientia morabit̃: et qui ꝛc̃. Ante initium illius lectionis habet̃ in eodẽ capitulo: Beatus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo. Tunc post hoc sequitur p̃ns lectio nõ post pauca (Beatus vir qui in sapientia morabit̃.) Lyra. meditando diuina: quoꝝ cognitio p̃prie dicit̃ sapiẽtia: quasi sapida sciẽtia (ꝛ q̃ in iusticia sua meditabit̃) reddendo deo debitum cultum/ ꝛ p̃ximo suo amorẽ fraternũ (ꝛ in sensu cogitabit circũspectionem dei). i. q̃ deus circumspicit om̃ia/ et vbiq̃. Unde dicit̃ ad Hebreos. iiij. Om̃ia nuda et aperta sunt oculis eius (Cibabit illũ pane vite) id ẽ v̾bo sacre scripture (et intellectus: et aqua sapientie salutaris potabit illum) Id est gratia spiritussancti (et firmabit̃ in illo) Lyra. deo firmiter adherendo. (et non flectet̃). s. a rectitudine iusticie (ꝛ continebit illum et nõ cõfundetur). s. cum reprobis/ sed honorabit̃ cũ electis (et exaltabit illum apud p̃ximos suos). i. apud sctõs suos: q̃ sunt deo propinqui (et noie eterno hereditabit illũ dñs deꝰ noster.)

(Et nubes rore concrescunt) quia calore solis eleuantur exalationes humide: et condensantur in nubes.

Iustus cor suū tradet rc. Ante initiū illi⁹ lectionis habet̄ in eo. ca. Sapientiam oīm antiq̄rū exq̄ret sapiēs: ⁊ narrationem viroꝝ noīatoꝝ cōseruabit. Tūc sequitur pñs lectio siue ep̄l'a post pauca. (Iustus cor suum tradet) Ly. voluntarie (ad vigilandum diluculo) .i. a iuuētute (ad dñm q̄ fecit illum) .s. ad ip̄m intentionē dirigēs deuote et attente (et in conspectu altissimi deprecabit̄) p̄ impetratione sapiētie. (Aperiet os suū in oratiōe p̄ pctīs et delictis suis) .s. emēdandi (deprecabit̄) vt sic ad receptionē diuine sapiētie disponat̄ (si eñ dñs magn⁹ voluerit / spū intelligētie replebit illū: et ip̄e) spū intelligentie replet⁹ (tanq̄ imbres) .i. abundanter (mittet eloquia sapiētie sue) ad docendū ignorantes (et in oratione cōfitebit̄ dño) totum effectū attribuens honori diuino (et ipse) .s. de⁹ (diriget cōsiliū eius) in agendis (et in abs̄conditis suis consiliabit̄) .s. obscura clarius sibi reuelando (⁊ ipse) a deo illuminatus (palā faciet disciplinā doctrine sue) sibi reuelata aliis propalando (et in lege testamēti dñi gloriabitur.) Hec eñ est gloria sapiētis: in lege domini meditari (collaudabūt multi sapientiam eius) Non dicit omnes: quia homines mundani ipsum reputant imprudentem: eo q̄ non querit scientiam

Iustus cor suum tradet ad vigilandū diluculo ad dñm q̄ fecit illū: et in conspectu altissimi deprecabit̄. Aperiet os suū in oratiōe: p̄ pctīs et delictis suis deprecabit̄. Si eñ dñs magn⁹ voluerit: spū intelligentie replebit illū: et ip̄se tanq̄ imbres mittet eloq̄a sapientie sue: ⁊ in or̄one cōfitebit̄ dño. Et ip̄e diriget ɔsiliū et disciplinā: ⁊ in abscōditis suis cōsiliabit̄. Ipse palā faciet disciplinā doctrine sue: ⁊ in lege testamēti dñi gl'iabit̄. Collaudabunt multi sapiām ei⁹: ⁊ vsq̄ in seculū nō delebit̄. Nō recedet memoria ei⁹: ⁊ nomē ei⁹ req̄ret̄ a generatione in generationē.

Epistola de pluribus martyribus. Sapientie. III.

Iustorū anime in manu dei sunt: et non tanget illos tormentum mortis.

lucratiuam (et vsq̄ in seculum non delebitur) sc3 doctrina / sapientia eius: vt patet Matth. xxiiij. Celum et terra transibunt: vb̄a autē mea nō transibunt (nō recedet memoria eius) sc3 sapientis (et nomen eius requiret̄ a generatione in generationem) quia per doctrinā ab eo s̄criptā remanebit nomē ei⁹ inter hoīes q̄ vtunt̄ illis s̄cp̄tis ad profectum suum / ⁊ ad salutem animaru3 suarum.

Iustoru3 anime in manu dei sūt et non tanget illos tormentu3 mortis rc. Ante initium illius lectionis habetur sic: Inuidia diaboli mors intrauit in orbem terrarum: imitantur autem illum qui sunt ex parte ei⁹. Tunc sequit̄ presens lectio siue epistola: (Iustorum anime in manu dei sunt) Lyra. Sunt enim anime iustorum immortales ⁊ separate a corporib⁹ per mortem: et sunt in manu diuine misericordie per securitatem glorie consequende. Nam tempore passionis christi postq̄ aperta est ianua glorie: si non habent aliquid ad purgandum / statim euolant ad gloriam. Si autē habent aliquid ad purgandū / detinent̄ in manu diuine iusticie in pena purgatorij ad temp⁹: Sunt tñ secure de beatitudine ɔsequenda. Ꝗ dicit̄ hic (Iustorū anime in manu dei sunt: et nō tāget illos tormentū mortis) .s. tormentū gehēne.

Visi sunt oculis insipientiū mori: ꝛ estimata est afflictio exitus illoꝝ. Et ab itiere iusto abierūt in exterminiū. Et qđ a nobis ē iter exterminij: illi autē sunt in pace. Etsi corā hoīb⁹ tormēta passi sūt: spes illoꝝ imortalitate plena est. In paucis vexati: ī multis bñ disponent: qm̄ de⁹ tēptauit eos: et inuenit eos dignos se. Tanq̄ aurū ī fornace ꝓbauit illos: ꝛ q̄si holocausta hostiā accepit illos: ꝛ ī tp̄e erit respect⁹ illoꝝ. Fulgebūt iusti ꝛ tāquā scintille ī arūdineto discurrēt. Judicabūt natiōes et dn̄abunt ppl̄is. Et regnabit dn̄s illorū in perpetuum.

Itē alia epistola de martyribus. Sapieñ. V.

Iusti autē in perpetuū viuent: ꝛ apud dn̄m ē merces eoꝝ: ꝛ cogitatio illorū apud altissimū. Ideo accipiēt regnū decoris ꝛ diadema speciei de manu domini: quoniā dext̄ra sua teget eos: ꝛ brachio scō suo defendet illos. Et acci

(Visi sunt oculis insipientiū mori) totalit̄ in aīa ꝛ corpore (ꝛ estimata ē afflictio exitus illoꝝ: ꝛ ab itinere iusto abierūt in exterminiū) de hoc mūdo reputata ē mera afflictio ab illis q̄ aliā vitā hoīs nō credūt post hāc vitā (ꝛ qđ a nob ē iter exterminij) scđm errorem illorū qui dicūt homines recedētes a nob ꝑ mortē totaliter exterminari (illi aūt) .s. iusti (sunt in pace. Et si coram hoīb⁹ tormēta passi sunt: spes illorum immortalitate plena est) q̄ nō potest amitti: imortalitas vero Ade non fuit plena: q̄ amitti poterat ꝛ fuit amissa: (In pauc vexati) id est tribulati (in multis bñ disponētur) per gl'iam aīe ꝛ corpis (qm̄ de⁹ tēptauit eos) .s. vt v'tus patiētie eorum nota fieret alijs ad exēplū imitatiōis: (ꝛ inuenit eos dignos se. Tanq̄ aurum in fornace ꝓbauit illos) .s. q̄ n̄ deteriorant̄ / sꝫ meliorant̄ (ꝛ in tempore tribulatiōis erit respect⁹ illorū) nō solū quantū ad animā / sed etiā quātuꝫ ad corp⁹ qđ resurget gl'iosum (Fulgebūt iusti) ꝑ dotē claritatis (ꝛ tanq̄ scintille in arūdineto discurrent) per dotem agilitatis (iudicabūt natiōes) nam ꝑfecti iudicabūt cū christo in iudicio finali: (ꝛ dominabunt̄ populus: ꝛ regnabit dominus illorū in perpetuū.)

Iusti aūt in perpetuū viuēt: ꝛ apud dominū ꝛc. Vñ initiū illius lectiōis habetur in eo ca. q̄ dānati in inferno quottidie clamant: Quid nobis ꝓfuit superbia? aut diuitiarū iactātia quid cōtulit nobis? trāsierūt oīa illa tāq̄ vmbra. Tūc sequit̄ presens lectio: que hodie pro epistola in missa legitur in qua demōstrat̄ q̄ sit merces martyruꝫ qualiter a dño ꝓtecti: qualiter a dño armati ad pugnā cōtra inimicos fidei processerūt: ꝛ sic ad eternam beatitudinē ꝑuenerūt. Ergo h̄ dicitur (Iusti aūt in perpetuū viuēt) .s. vita glorie (ꝛ apud dn̄m est merces eorum) scꝫ a quo sperant premiari / non a mundo (ꝛ cogitatio illoꝝ apud altissimū) ad cui⁹ honorem ordināt facta sua (Ideo accipiēt regnum decoris: ꝛ diadema speciei đ manu dñi) .s. celestem gloriā / vbi nihil est turpe (quoniā dextera sua teget eos) reponēdo eos in beatitudinē q̄ ꝑ dexterā intelligit̄ (ꝛ brachio sancto suo defendet illos) In h̄ designat̄ securitas beatitudinis / que a nullo potest auferri. Post hoc describit miseriā iniq̄ꝝ dicēs (ꝛ accipiet armaturā zel⁹ illi⁹) naꝫ ex zelo iusticie ꝓcedit ad ꝑturbationē ma-

lorū(ꝛ armabit creaturā ad vltionē inimi corū) Ly. nā oībus creaturis vteř ad affli ctionē reproborū: sic ecōuerso oēs creatu re cedēt ad gloriā electoꝝ (Induet ꝑ to race iusticiā) a q̄ n̄ poterit deflecti: cū ip̄e sit regl'a iusticie (ꝛ

iniuste aggrauerūt eos egyptij: vt hab. Exo. xij. (ꝛ eduxit illos in via mirabili. Et fuit illis in velamēto diei: ꝛ in luce stel larū nocte) Nā colūna nubis ꝑ diē: ignis per noctē (trāstulit illos per mare rubꝝ: ꝛ trāsuexit illos ꝑ

accipiet pro galea iudiciū certū) Naꝫ iudicādo nō pt de ficere (Sumet scu tuꝫ inexpugnabile equitatē) q̄ ita erit euidēs ꝙ nullus eā poterit īpugnare: (ibūt directe emis siones fulgurū) ad afflictionē malorū (ꝛ ad certū locum deducet illos dn̄s de⁹ noster) Nā ſm ꝙ dn̄s ꝓordinauit de ipsis: ita ꝛ ipi p̄ dicatōis ꝛ passiōis certa loca adiecerī.

Reddet de⁹ oēꝫ mercedē labo rū sanctoꝝ ꝛc̄. Añ initiū illi⁹ lectionis habeť i eo. ca. Sa pientia eterna vēdi tū iustū: scꝫ ioseph / quē frēs sui vēdide rūt: nō dereliq̄t / sꝫ a pctōribus libera uit eū: descendit ꝙ cū illo in foueā ꝛ in vinculis nō dereli quit illum: ꝛ mēda ces ostēdit q̄ macu lauerūt eū: ꝛ dedit illi claritatē eternā Tūc sequitur p̄ns lectio siue epistola: (Red. deus) scꝫ iu stis (oēm mer. la.

piet armaturā zelus illius: ꝛ ar mabit creaturā ad vltionē ini micorū. Induet ꝑ torace iusti ciā: ꝛ accipiet ꝑ galea iudiciuꝫ certū. Sumet scutū inexpugna bile eq̄tatē: ibūt directe emissi ones fulgurū: ꝛ ad certū locuꝫ deducet illos dn̄s de⁹ noster.

Item alia epistola de pluri bus martyribus. Sap̄. X.

Reddet deus oēꝫ mercedē laboꝝ sctōꝝ suoꝝ ꝛ deduxit illos in via mirabili. Et fuit illis i velamēto diei: ꝛ i lu ce stellaꝝ nocte. Trāstulit illos ꝑ mare rubꝝ ꝛ trāsuexit illos ꝑ aquā nimiā: inimicos aūt illoꝝ dimersit i mare: ꝛ ab altitudie īferoꝝ eduxit illos. Jō iusti tu lerūt spolia īpioꝝ ꝛ decātaue rūt dn̄e sctm̄ nomē tuū ꝛ: victri cē manū tuā laudauerīt pariter dn̄e de⁹ nr̄. Itē alia ep̄la de plib⁹ martyrib⁹. Prou. XV.

Lingua sapiē tum ornat scientiam: os fatuo rū ebullit stulticiā. In omni lo

aquā nimiā. Inimi cos autem illorum dimersit ī mare: et ab altitu. inferoꝝ) id est de profundo maris (eduxit illos. Jō iusti tule. spo. impiorū) viderunt eī egyptios mor tuos sup lit⁹ maris. Exo. xiiij. ꝛ spolia uerūt eos armis p̄ ciosis: ꝛ ſm hebre os ista p̄da fuit ma ior q̄ ista q̄ pri⁹ spo liauerūt egyptū va sis aureis ꝛ argen teis (ꝛ decātauerīt dn̄e sanctū nomen tuū) dicentes illud canticū: Cātemus dn̄o: gl'ose eī ma gnificat⁹ est: equuꝫ ꝛ ascēsorē deiecit ī mare (ꝛ victricem manū tuā) .i. potē tiā tuam egyptios submergētē (lauda ue. pa. do. de⁹ nr̄).

Lingua sapien tū ornat sciēti am ꝛc̄. Añ initiū il li⁹ lectiōis habeť ī eo. ca. Rñsio mol lis frāgit irā: ſmo dur⁹ suscitat furorē Tūc statim sequiť p̄ns lectio (Lingua sa. or. sciam) qꝛ de

suorū) Ly. Nā de mādato dn̄i filij isrl' re cedētes spoliauerūt egyptū: scꝫ mutuo a vicinis vasa aurea ꝛ argētea accōmodan do: ꝛ hoc in recōpensatiōe laborū / quib⁹

bito tp̄e ꝛ loco grōse ꝓponit eā (os fatuoꝝ ebu. stul.) quia impetuose ꝑfert eam. (in oī loco ocu. dn̄i contēpla. bo. ꝛ malos. lin placabil') .i. suauis eloq̄o erga ꝓximū et

cordi intēta erga deū ad ipm placandū (lignū vite) q2 sic p lignū vite cōtinebat vita corpal: ita p talē linguā vita spūalis (Que aūt imoderata ē).s.ad loqndū (cōteret spiritū) q2 in multiloquio nō deerit petm̄ (Dom⁹ iusti/

et⁹ iusticia simplices 7 rectos pmiādo (et prauoꝝ his q ope.ma.).s.ipsos puniendo (Iust⁹ in etnū nō cōmouebit).s.a stabilitate v̄tutis (ipij aūt nō ha.sup terrā).s.viuētiū (os iusti pturiet sapiam).s.alios

prima fortitudo:) q2 dns protegit eā (7 in fructib⁹).i.in opib⁹ (impij cōturbatio) q2 mal⁹ non potest hr̄e pacē ad proximū: nec etiā ad seipm̄ (Labia sapiētū dissemiabūt sciam).s.pplm docendo (cor stultorū dissile erit).s.cordi sapiētis/7 etiā sibiipsi: q2 diuersis 7 varijs cogitatiōib⁹ agitat (victime ipiorū abominabiles dno) sic oblatio caim: q2 fuit d alieno: vel mala volūtate (vota iustoꝝ placabilia) sic p3 d abel: q2 ad abel respexit dns/7 ad munera ei⁹ (q seqt iusticiā) sm eā operando (diligetur a dno) q est regula iusticie.

Expectatio iustorum leticia. 7c. Vn initiū illi⁹ lectionis hr̄ in eo. ca.sic: Timor dni apponit dies: 7 āni ipioꝝ breuiabunt. Tūc statim sequit pns epl'a (Expectatio iustorū leticia) id est btitudo eterna q h3 annexā leticiā (spes aūt im.pe.).i.psūmptio eoꝝ pibit: q2 psumūt hr̄e btitudinē fine meritis dicētes: De⁹ nō fec nos ad dānandū/s3 ad saluandū (fortitudo simpli.via dni) id est

co oculi dni ↄtēplant bonos 7 malos. Lingua placabil: lignū vite: q aūt imoderata ē: ↄter et spm̄. Dom⁹ iusti prima fortitudo: 7 i fructib⁹ ipij cōturbatio. Labia sapientū disseminabūt sciā: cor stultoꝝ dissile erit. victime ipioꝝ abomiabiles dno: vota iustoꝝ placabilia. Qui sequit iusticiā: diliget a dno.

Item alia Epl'a de pluribus martyribus. Prouerb.X.

Expectatio iustorū leticia: spes aūt ipioꝝ pibit. fortitudo simplici via dni: 7 pauoꝝ his q opant malū. Iust⁹ in etnū nō cōmouebit: ipij aūt nō habitabūt sup trā. Os iusti pturiet sapiam: lingua prauorū pibit. labia iusti ↄsiderāt placita: 7 os ipioꝝ puersa. Simplicitas iustoꝝ diriget eos: 7 supplātatio pūsoꝝ vastabit illos. Iusticia rectoꝝ libabit eos: 7 i insidijs suis capient iniq. Iust⁹ de āgustia liberat⁹ ē: 7 tradet ipi⁹ p eo. Siīlator ore decipit amicū suū: iusti aūt liberabūt scia.

docēdo (ligua prauorū pibit) Vn diues epulo i inferno extns/mags cruciabat in lingua q in alijs membris: vt3 Lu.xvj (labia iusti cōsiderāt placita).s.do 7 boib⁹ (7 os ipioꝝ pūsa).i.blasphemias/ↄ deū: et iniurias/ↄ pximū. (Simplicitas iustorū).s.q pcedūt in factis suis sine plica dolositatis (diriget eos) ad btitudines (7 supplātatio peruersoꝝ) q decipiūt simplices (vastabit illos) in pena inferni: 7 etiā aliqn ptē h destruunt in vita pnti (iusticia rectorum liberabit eos).s.a morte gehēne (7 i insidijs suis capient iniq) sic iniq iudices insidiātes susanne fuert adiudicati morti (Iust⁹ de angustia libera tus ē: 7 tradet ip⁹ p eo) qd p3 de dauid iusto: q fuit i regnū restitut⁹: 7 impi⁹ absalō cū trib⁹ lanceis trāffossus: vt3.ij.Reg.xviij. (Simulator).i.hypocrita q simulat sanctitatē (ore decipit amicū suū).i.illū a q sperat pmoueri/cui adulat (iusti aūt liberabunt).s.ab ista deceptiōe (sciētia).s.qua discernit inter sctitatē verā et fictā.

(In bonis iustorū exaltabit̃ ciuitas) s. a deo: sicut ezechias orōnibꝰ et lachrymis suis saluauit ciuitatē hierl̃m a sennacherib: vt ptz. iiij. Reg. xix. Silr̃ sctūs Basiliꝰ ī nouo testamēto orōne sua ciuitatē a iuliano apostata.

In bonis iustorū exaltabit̃ ciuitas: ⁊ in perditione impiorū erit laudatio.

Item epistola de pluribus martyribus. Heb. XI.

Sancti ꝑ fidē

vicerūt regna: opati sunt iusticiā: adepti sunt repromissiōes. Obturauerūt ora leonū: extinxerūt impetū ignis: effugauerūt aciē gladij: cōualuerūt de infirmitate: fortes facti sūt ī bello. Castra vterūt exteroꝝ: acceperunt mulieres de resurrectiōe mortuos suos. Alij aūt distenti sūt n̄ suscipiētes redēptionē vt meliorē īuenirēt resurrectōez. Alij vo ludibria ⁊ vbera expti: īsup ⁊ vincula ⁊ carceres: lapidati sūt: secti sūt: tēptati sūt: ī oc=

Sancti ꝑ fidem vicerūt regna: opati sunt ⁊c̃. In hac epl'a cōmemorat apl's patientiā ⁊ passiōes / ⁊ victorias / et fidē sctōꝝ martyrū: cuiꝰ virtute patientes fuerunt: ⁊ victores extiterūt dicēs: (Sancti per fidem vicerunt regna) sic patet in martyribus: q̄ vicerūt reges et ꝑfides (opati sunt iusticiā: adepti sūt repromissiōes) (Lyra. gr̃e ī via / ⁊ gl'ie in patria (Obturauerūt ora leonū) sicut legit̃ de daniele misso in lacū leonum: ⁊ de pluribꝰ martyribꝰ et vginibus. Legit̃ in legēdis sctōꝝ / ꝙ fuerūt ꝓiecti an̄ leones et vrsos: et tm̄ manserūt illesi (extinxerūt impetū ignis) sicē tres pueri missi a nabuchodonosor in fornacē ignis: q̄bꝰ ignis nō nocuit: nec eos in aliq̄ cōtristauit. Sil'e etiā legit̃ d̄ plibꝰ sctis martyribꝰ et virginibꝰ in no. testa. (Effuga. aciē gladij). i. exercitū accinctū gladijs. Ut dauid ⁊ alij mlti reges ⁊ ꝑncipes diuino adiutorio vicerūt exercitꝰ magnos ⁊ fortes in veteri ⁊ etiā in nouo testamēto (Cōualuerūt de īfirmitate) ꝑ orōnē et penitentiā: vt ezechias / iob / ⁊ tobias ⁊c̃. Sil'e legit̃ de sctis noui testamēti / ꝙ mlti infirmi sūt curati ꝑ orōnes sctōꝝ et ꝑ penitētiā (Fortes facti sunt in bello) sicut Josue et iudas machabeus cū filijs suis: q̄ fortiter bellādo obtinuerūt terras et ciuitates (Castra verterūt exteroꝝ). i. inimicorū quos verterant in fugā (acceperunt mulieres). i. matres (de resurrectione mortuos suos). i. pueros suos resuscitatos: ⁊ sicut ꝑ heliā ⁊ heliseum in veteri testamento: et etiam multi defuncti in nouo testamēto resuscitati sunt ꝑ xp̄m / ⁊ apostolos / ⁊ per alios sctōs: sic ptz in legendis sctōꝝ (alij aūt distēti sunt). s. seculo / et alijs tormentis ꝓpter fidē vniꝰ veri dei (non suscipiētes redēptionē). i. nō accipientes liberationē: sicut sanctꝰ andreas: q̄ de cruce deponi noluit: ⁊ sic d̄ alijs (vt meliorē inuenirēt resurrectionē) vt q̄nto grauiora sustinerēt ꝓ xp̄o / tāto gl'iosius coronarent̃. (Alij vo ludibria ⁊ verbera expti insup ⁊ vincula et carceres / lapidati sunt) vt hieremias et zacharias filius Jolade (secti sunt) sicut esaias serra lignea ex iussu regis manasse (tēptati sunt). s. ꝓmissiōibꝰ ꝑsecutoꝝ ⁊ blādimētis mūerū / vt ad idolatriā inclinarent̃ (in occisiōe gladij mortui sunt) q: multi in veteri testamēto nolentes ꝯsentire in idolatriā / gladio ꝑcussi sunt. Et oīa iā enumerata etiā in nouo testamēto sctis martyribꝰ ⁊ etiā virginibus cōtigerunt ꝓpter fidem dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Post hoc descēdit ad eremitas sanctos: qui non effuderunt sanguinē suum ꝓpter fidem catholicā dicens: (Circuie=

rūt) p desTa et p mlta mūdi loca (in melotis) Ubi notādū q melota ē aīal/cui pell est hispida sic pell' hereij (et in pellib' caprinis) nā illis pellib' tegebāt scti. i. hoies silvestres viuētes in desert' locis: sicut Helias et sctūs Joānes baptista: et sic d alijs. (egētes) .s. necessarijs (angustiati) scz anxietatib' (afflicti) laborib' et psuris (qb') .i. qrū zuersatiōe et habitatione (dign' non erat mūd') .i. amatores mūdi nō erāt digni tātoz virorū pñtia (in solitudinibus errantes: et in mo. et spel'. et in ca. terre) Spelunce a natura facte sunt. Cauerne arte vl' casu facte sunt: talia enī loca inhabitabant antiq pres vt essent in loco apto diuie cōtēplationi (et hi oēs) .s. predicti sancti (testimonio fidei) .i. fide eorū attestāte) pbati) .i. pbabiles (inuēti sunt in xpo iesu dño nro.)

Ecce sacerdos magn' q in diebus tc. Añ initiū illi' lectiōis habet sic: Enoch placuit deo et trāslat' est in paradisū viu'. Ubi sciēdū q h sub nomine enoch/designat laus isti' magni sacerdotis et epi cui' festū hodie i ecclia pagit dicēs: (Ecce sacer. ma. q i di. su. pla. do et

cisiōe gladij mortui sunt. Circuierūt in melotis: in pellib' caprinis egētes: angustiati afflicti: qb' dign' nō erit mūd': in solitudinib' errātes: et in mōtib': et spelūcis: et i cauernis terre. Et hi oēs testimonio fidei probati inuēti sunt in xpo iesu dño nro.

Epl'a de vno cōfessore et pontifice. Eccli. XLIIII.

Ecce sacerdos magn' q in diebus suis placuit deo: et inuētus est iust': et in tpe iracūdie fact' est recōciliatio. Nō est inuētus silis illi: q zuaret legē excelsi. Jō iureiurādo fec illū dñs crescere i plebē suā Bñdictionē oīm gētiū dedit illi: et testamētum suū cōfirmauit sup caput ei'. Cognouit eū in bñdictōib' suis: zuauit illi misericordiā suā: et inuenit grām corā ocul' dñi. Magnificauit euz in cōspectu regū: et dedit illi coronā glie. Statuit illi testamētū etnū: et dedit illi sacerdotiū magnū: et btificauit illū in glia fungi sacerdotio: et habere laudez in noie ipsi': et offerre illi incēsum dignū i odorē suauitatis.

inuēt' est iust': et in tpe ira. fac. est recōciliatio) .i. cā recōciliatōis diuie (nō est inuēt' silis illi) in glia. s. ope vtuoso (q cōseruaret legē excelsi) scz legē naturalem mēti humane ip̄ressam (Jō iureiurando fec illū dñs cre. in plebē suā) Lx. h pprie dictuz est de abraā: vt hr Geñ. xxij. Per memetipm iuraui dic dominus: qz fecisti hāc rem: et nō pepcisti vnigenito tuo ppt me: bñdicaz tibi: et multiplicabo semē tuū sicut stellas celi et sicut arena que est in littore maris tc. sz h attribuit illi sancto pfessori cuius festū hodie pagimus (bñdictionē omniū gētiū dedit illi) .i. dñs gratiosum eū fecit in conspectu oīm gentiū int qs habitauit (et testamentū suū) .i. pactum (zfirmauit sup caput eius. cognouit eū in bñdictionibus suis) .i. approbauit tāq dignū suis bñdictōibus (zseruauit illi misericordiā suā: et inuenit grām corā ocul' dñi. Magnificauit eum in cōspectu regū: et dedit illi coronā glie. Statuit illi testamentū sempiternū.) .i. pncipez sacerdotū (et beatificauit illū i glia fungi sacerdotio: et hre lau. i noie ipsius. (Et offerre illi icē. di. in odo. suauitatis)

Dilect⁹ deo et hoīb⁹ ꝛc̄. In vbis hu-ius lectiōis q̄ ad lrām/cōmēdat⁹ est moyses: q̄ a puericia sic fuit gratiosus vt esset diligibilis oīb⁹: ꝑꝑᷓ qḋ filia regis in puericia ipsi⁹ eū filiū adoptauit: vt habe-tur Exo. ij. Et hic sub nomine ipsius moysi designatur laus isti⁹ sancti cō-fessoris/cui⁹ festū hodie in ecclia per agiē: cū diciē (Dile ctus deo ꝛ hoībus cui⁹ memoria in be nedictione) Lx. in omni bono (Simi-lem illū fec̄ in glīa sanctoꝝ). s. viden-do diuinā essentiā: sicut dicit Augusti nus ad paulinū de vidēdo ad deū (et magnificauit eū in timore inimicorū) id est egyptioꝝ: in ter q̄s fuit magnus valde (et in verbis suis mōstra placa-uit) q: plage egyp ti mōstruose cessa-uerunt ad ei⁹ ora-tionē (Glorificauit illū in cōspectu re-gū). s. pharaonis regis egypti/et se-on/et og: vt habeē Nume. xx. (et ius-sit illi corā populo suo). s. in monte sy nai: vbi pplm̄ loquentē audiuit: vt habeē Exo. xx. (et ostendit illi gloriā suā). s. in visione ꝑ essentiā (in fide) i. in fidelitate: fuit em̄ valde fidelis (et lenitate ipsius) Vn̄ dr̄ Numeri. xij. Erat em̄ moyses vir mitissim⁹ sup oīes hoīes q̄ morabanē in terra (sctm̄ fecit illū). i. mundū et firmū (et elegit eū ex oī carne). s. ad educendū filios isrl' de egypto: et vt esset legislator veteris testamēti (Audiuit em̄ eū et vocē ipsius). s. deprecantē ꝑ relaxatione pctī isrl' in fabricatione vituli: vt patet Exo. xxxij. (et induxit illū in nube: et dedit illi cor ad ꝑcepta). s. dei oꝑa adimplenda/et alijs dicenda (et legē vite et discipline.)

Item alia Epistola de vno cōfessore. Ecclesiastici. XLV.

Dilectus deo et hoīb⁹: cui⁹ memoria in bn̄di ctione est. Similem illū fecit in glīa sctōrū: et magnificauit eū in timore inimicorū: et in vbis suis mōstra placauit. Glorifica uit illū in ꝯspectu regū: et iussit illi corā pplo suo: ꝛ ostendit illi glīaꝫ suā. In fide et lenitate ip-sius sanctū fecit illū: ꝛ elegit eū ex omni carne. Audiuit em̄ eū et vocē ipsius: et induxit illū in nube. Et dedit illi cor ad prece-pta: et legē vite et discipline.

Item alia Epistola de vno confessore. Sapientie. X.

Iustuꝫ dedu-xit dn̄s ꝑ vias rectas: et on̄dit illi regnū dei: et dedit illi scien-tiam sanctorū. Honestauit illū

Iustuꝫ deduxit dn̄s ꝑ vias re-ctas: ꝛ on̄dit illi re-gnū ꝛc̄. In verbis hui⁹ lectionis com mēdatus est iacob pater filiorū isrl': q̄ iustus fuit/ꝛ in me sopotamiā iuit: fu-giens iram fratris sui esau: vt habeē Gen̄. xxvij. Et hic sub noīe iacob desi gnaē laus isti⁹ san-cti cōfessoris/ cui⁹ festum hodie cele-braē: cū diciē (Iu-stum deduxit dn̄s per vias rectas: et ostendit illi regnū dei). s. quando vi-dit scalā/ cui⁹ sum-mitas tangebat ce los: et dominū in-nixū scale: vt patet Gen̄. xxviij. Tunc enim habuit reue-lationem de super-na hierusalem: id-circo euigilans di-xit: Non est hic ali-ud nisi domus dei et porta celi (et de-dit illi scientiā san-ctorum) id est noticiā de sanctis angelis quos vidit ascendentes et descendentes per illā scalam (honestauit illum in labo-ribus) id est reddit eum diuitem et incly-tum pro laborib⁹ suis in custodiēdis oui-bus Laban auunculi sui: vt patet Gen̄. xxx. Ditatus est hō ille vltra modū ꝛc̄. (et cōpleuit labores illius) qn̄ deo prote-gēte recessit de mesopotamia cū vxorib⁹ et liberis/ et diuitijs suis (in fraude cir-

cõuenientiũ illi affuit) .i. Laban ⁊ filiorũ suorũ/ qui nitebantur eũ decipere: mutãdo frequenter mercedem suam: vt patet Geñ. xxj. illi affuit multiplicando greges qui ſm pactũ debebant cedere in mercedem Jacob (⁊ honestũ fecit eũ) ditãdo eũ temporalib⁹ ⁊ spiritualibus diuitijs (⁊ custodiuit eũ ab inimicis: ⁊ a seductoribus tutauit illũ) id est a Laban/ ⁊ eius filijs insequẽtibus Jacob: recedentẽ ad spoliandũ eum: vt habetur Geñ. xxxj. (et certamen forte dedit illi) scʒ cum angelo luctãti: vt habetur Geñ. xxxij. (vt vinceret/ ⁊ sciret quoniam omnium potentior est sapiẽtia) .s. Esau fratrem suũ propriuʒ sibi aduersantẽ. ad hoc eñ fuit illa luctatio: vt Jacob assecuraretur de victoria contra Esau quem nimis timebat: idcirco dixit sibi angelus: Si cõtra deum fortis fuisti/ quãto magis cõtra homines preualebis. Post hoc ponitur aliud exemplũ de Joseph quem vẽdiderunt fratres sui Jsmaelitis dicens: (Hec venditũ iustũ) scʒ Joseph (nõ dereliquit: sed a peccatoribus liberauit eum) id est a fratribus suis eũ occidere volentibus (descẽditq; cum illo in foueã) .i. ĩ carcerem regis egypti: vt patet Geñ. xxxix. Vñ dr ibidẽ: Fuit autẽ dñs cũ Joseph: deditq; ei gratiã in cõspectu principis carceris (⁊ ĩ vinculis nõ dereliquit eũ/ donec afferret illi sceptrũ regni:) id est dominationẽ in regno egypti post regem imediate: vt patet Geñ. xlj. (⁊ potẽtiã aduersus eos qui eum deprimebãt) scʒ super Phutifar/ ⁊ vxorem eius/ quibus superior factus fuit (⁊ mẽdaces ostẽdit qui maculauerunt illũ) scilicet imponẽdo sibi iniuste adulteriuʒ: Nam malicia mulieris fuit detecta (⁊ dedit illi claritatem eternã) scilicet bone fame/ que manet adhuc/ manebitq; vsq; in finem: (dominus deus noster.)

in laboribus: ⁊ compleuit labores illius. Jn fraude circũuenientiũ illi affuit: ⁊ honestũ fecit illũ. Custodiuit eũ ab inimicis ⁊ a seductoribus tutauit eũ. Et certamẽ forte dedit illi vt vinceret: ⁊ sciret quoniã omnium potẽtior est sapiẽtia. Hec venditũ iustũ non dereliquit: sed a peccatoribus liberauit eũ: descenditq; cum illo in foueã: ⁊ in vinculis nõ dereliquit eũ: donec afferret illi sceptrũ regni: ⁊ potentiã aduersus eos qui eũ deprimebãt. Et mẽdaces ostẽdit qui maculauerũt illũ: ⁊ dedit illi claritatem eternã dominus deus noster.

Jtẽ alia epistola de vno cõfessore. Sap. VII.

Optaui et datus est mihi sensus: ⁊ iuocaui: ⁊ venit in me spiritus sapiẽtie.

¶ Postilla.

Optaui ⁊ datus est mihi sensus ⁊ inuocaui: ⁊ venit in me spiritus sapientie ⁊c̃. Sap. viij Ante initiuʒ illius lectiones dicit rex Salomon sic: Nemo ex regibus aliud habuit natiuitatis initium. Unus ergo introitus est omnibus ad vitam et similis exitus. Tunc sequitur presens lectio. Salomon desiderauit a deo sibi dari sapiẽtiam dicẽs (Optaui) scilicet sapientie donum: (⁊ datus est mihi sensus) id est donũ sapientie: ⁊ intellectus (⁊ inuocaui: ⁊ venit in me spiritus sapientie) id est spiritussanct⁹/ qui dat sapientiam (⁊ proposui illam regnis ⁊ sedibus: ⁊ diuitias nihil esse dixi in comparatione illi⁹: nec cõparaui illi lapidẽ preciosum: quoniam omne auꝝ in comparatione illius arena est exigua: ⁊ tanq̃ lutum estimabitur argentum in cõspectu illius)

Et rō ē: q3 diuitie tpales cōes sūt bōis z malꝭ: z freq̄nter ꝯcedunt malꝭ plusq̄ bōis vt z ad sensum: sapia aūt vera de q̄ hic fit s̄mo/ solꝭ bonis cōcedit. Jō bona exteri- oia respectu ipius vere sapiētie nulli- us valoris sunt re- putāda (sup salutē et speciē). i. sup sa nitatē corpis et ei⁹ pulchritudinē (di- lexi illā) q3 sanitas z pulchritudo sunt pfectiones corpis: sapientia vo pfe- ctio ē mētis: et ideo q̄nto aīa est melior corpe/ tāto sapien- tia est illis pferēda (et pposui pro luce habere illā3) q3 si- cut lux corpalis di rigit in corpalib⁹/ sic sapiētia in spūa libus (qm̄ inextin- guibile est lumē illi us. venerūt aūt mi- hi oīa bona pariter cū illa) qd̄ pt3.iij. Reg.iij. vbi dr: q Salomon petēdo sapiā3 a dn̄o: nō so lū illā obtinuit/ sed etiā cū illa diuitias z honores sup oēs reges (z inumera- bilꝭ honestas p ma nus illi⁹). i. p opa ipi⁹: q̄ p man⁹ desi gnant: eo q man⁹ est organū organo rū: vt pt3.iij. li. de aīa (z letat⁹ sum in oīb⁹: qm̄ ante cede bat me ista sapia) ostēdēdo mihi q̄liter agere deberē (z igra bam). s. anq̄ ipam haberē (qm̄ hor oīm mr̄ ē) s3 ipa habita cogui (quā sine. fi. di- dici). s. a deo/ a q̄ ipā3 deuote postulaui:

Et pposui illā regnis et sedib⁹ et diuitias nihil eē dixi in cōpa ratione illi⁹. Nec cōpaui illi la pidē pciosum: qm̄ oīe aurū in cōpatiōe illi⁹ arena est exigua: et tāq̄ lutū estimabit argentū in ꝯspectu illius. Sup salutē et speciē dilexi illā: z pposui p lu- ce habere illa3: qm̄ inextingui- bile est lumen illius. Venerunt aūt mihi oīa bona pariter cū il la: et innumerabilis honestas p man⁹ illi⁹. Et letat⁹ sum in om- nibus: qm̄ antecedebat me ista sapiētia: et ignorabā qm̄ horū oīm mater est. Quā sine fictio- ne didici: et sine inuidia cōmu- nico: z honestatē illi⁹ nō abscō- do. Infinit⁹ eīm thesaurus est hoībus: quo q̄ vsi sunt partici- pes facti sunt amicicie dei.

Epistola de vno cōfessore et pontifice. Ad Heb. V.

Omnis nāq3 pontifex ex hoībus assumptus p hoībus ꝯstituit in his q̄ sunt ad deū: vt offerat dona z sacri ficia pro pctis. Qui condolere

vt pt3.iij. Reg.iij. Et a nathan pphēta cui fuit tradit⁹ ad erudiēdū (z sine inuidia cōico) vbo dei vel scpto. Scpsit eīm mul- tos libros ad nr̄a3 eruditionē (z honesta tē illi⁹ nō abscōdo) Nā oēs reges cir- cūq3 desiderabāt audire sapientiam salomonis (infini- tus eīm thesaur⁹ ē hoīb⁹). i. inappcia- bilis (q̄ q̄ vsi sūt) opa sapiētis exer- cendo (pticipes fa cti sūt amicitie dei) . s. tāq̄ ꝯformes ei in opib⁹ suis: q̄ con formitas causa est dilectiōis: vt3 Ec- clesia. xiij. Oē aīal diligit sibi sīle.

Omnis nāq3 pō tifex zc. Ante initiū illi⁹ eplē scri- bit sctūs Pau. di. Nō eīm habem⁹ pō tificem/ q̄ nō possit cōpati infirmitati- bus nr̄is: tēptatū autē p oīa. Adea- mus g̃ cum fiducia ad thronū grē ei⁹/ vt mīsedīam cōseq̄ mur/ z grām inue- niam⁹. Tūc sequit pūs epl'a (Oīs nāq3 pontifex) Glo. s̄m legē (ex hoīb⁹). i. de nūero hoīm (as sumpt⁹) nō itrodu ct⁹ (p hoīb⁹). s. sal uādis (ꝯstituit) vt p eū a deo ipetrēt misedia3: d3 eīm eē mediator dei z ho minū (i his q̄ sūt ad deū) Ly. in spūalib⁹ z diuinis (vt offe. do.). i. volūtarie obla- ta/ nō violenter extorta (z sa. p pec.). s. ppli (q̄ con. possit his q̄ igno. et er.). i. q̄

peccāt ex infirmitate (qm̄ et ipe) .s. pontifex (circūdat⁹ ē infirmitate) Ly. debet eīn pōtifex moueri ad cōpassionē ⁊ miſericordiā ex ꝯſideratiōe ꝓprie fragilitat[is]. vn̄ et dn̄s ꝑmisit btm̄ petrū in pctm̄ cadere: vt sciret alijs compati ex ꝯſideratio nibus ꝓprij delicti (Et ꝓpterea) .s. quia infirm⁹ est et in miserijs circūdatus (debet queadmodū ꝑ populo) sibi subdito (ita etiam et ꝑ semetipso offerre dona pro pctis) sꝫ suis dimittēdis sic̄ et pro pctis populi (Nec quisꝗ̄ sibi assumat honorē) .s. pontificatus (sꝫ q̄ vocat a deo tāꝗ̄ aarō) Ille eīn a deo vocat/ q̄ debito modo instituit (Sic et xp̄s nō semetipsum clarificauit ita vt pōtifex fieret) .s. assumendo sibi honorem pontificatus: (sꝫ qui locutus est ad eum) .s. pater qui clarificauit ipsum filium dicens: (fili⁹ me⁹) .s. naturalis nō adoptiu⁹ (es tu) singulariter (ego hodie) .i. in etnitate (genui te) ille qui sic locutus ē ad eū clarificauit eū (queadmodū in alio loco dicit) .i. in Ps̄. cix. (Tu es sacerdos in eternū) nō ad tēpus sicut aaron (ꝭm odinē melchisedech) .i. ꝭm dignitatem et ritum ordinis sacerdotalis melchisedech.

possit his q̄ ignorant ⁊ errant: qm̄ ⁊ ipe circūdatus ē infirmitate: ⁊ ꝓpterea debet quemadmodū ꝑ ꝑplo: ita etiā ꝑ semetipso offerre dona ꝑ pctis: nec q̄sꝗ̄ sibi assumat honorē: sed q̄ vocat a deo tāꝗ̄ aaron. Sic ⁊ xp̄s non semetipm̄ clarificauit vt pontifex fieret: sed qui locutus est ad eū: Filius meus es tu: ego hodie genui te: queadmodū et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in eternū ꝭm ordinem melchisedech.

Epl̄a de virginibus. II. Corinth. X. et. XI.

Qui gl'iat in dn̄o glorief. Non eīn q̄ seipm̄ cōmendat ille ꝓbatus est: sed quem deus cōmendat. Hic incipit. xj. ca. Utinā sustineretis modicū quid insipientie mee: sed et supportate me. Emulor enim vos dei emulatione. Despondi eīn vos vni viro virginem castam exhibere xp̄o.

Alia epistola de virginibus I. Corinth. VII.

Qui gl'iat/ in dn̄o glief. Nō eīn q̄ seipsum ⁊c̄. Ante initiū illius epl'e scribit sanctus paulus in eodem ca. dicens: Non audem⁹ nos inserere aut cōparare q̄busdā q̄ seipos cōmendāt. Tūc sequit pn̄s epistola (Fratres: Qui gloriat) Hor. siue ego siue ali⁹ (in dn̄o glief) Lyra. q. d. De bono opere non mihi gl'iam attribuo/ sꝫ deo a quo oēe bonum est sicut a pn̄cipali agente (Nō eīn qui seipm̄ commendat) .s. ꝓpriā gloriā querēs (ille ꝓbatus est) .i. approbatus a deo (sꝫ quem deus cōmendat) Lyra. i. commendabilem facit virtutib⁹. ¶ Hic incipit. xj. caplm̄. (Utinā sustineretis modicū q̄d insipientie mee) Hor. ꝙ modicū gl'iarer de regimine meo: qꝛ reuera plus possem gloriari: qd̄ tn̄ ꝭm estimationē indiscretorū reputat insipiētia (sꝫ ⁊ supportate me) Hor. id est patienter audite sic̄ subditi prelatum suū (Emulor eīn vos) Ly. i. feruent diligo (dei emulatiōe) .i. charitatiua dilectione (despōdi eīn vos) scilicꝫ annulo fidei (vni viro) .s. xp̄o (virginem) Ly. ꝙtum ad fidei integritatem (castam) ꝙtum ad vite puritatem (exhibere christo) qui solus est sponsus ecclesie.

De virginib'

preceptū non habeo: cōsiliū autē do tāq̄ꝫ miſcdiam cōsecutus a deo vt ſim fidel'. Exiſtimo em̄ hoc bonū eſſe ꝓpter inſtātē neceſſitatē: qm̄ homini bonuꝫ eſt ſic eſſe. Alligat' es vxori: noli q̄rere ſolutionē. Solutus es ab vxore: noli querere vxoreꝫ. Si aūt acceperis vxorē: nō peccaſti. Et ſi nupſerit ꝟgo: nō peccauit. Tribulationē tn̄ carnis habebunt hmōi. Ego aūt vobis parco. Hoc itaqȝ dico frēs: Tempus breue eſt. Reliquuꝫ eſt: vt ⁊ qui habent vxores tanq̄ꝫ non habentes ſint: ⁊ qui flent tanq̄ꝫ nō flētes: ⁊ qui gaudēt tāq̄ꝫ nō gaudentes: ⁊ qui emunt tanq̄ꝫ non poſſedentes: ⁊ qui vtūtur hoc mūdo tanq̄ꝫ non vtantur. Preterit enim figura hui' mū=

De virginibus ꝑceptū nō habeo ⁊c̄. Ante initiū illius epiſtole ſcribit ſanctus Pau. in eo. ca. Sanctificat' eſt vir īfidelis ꝑ mlierē fidelē. Tūc ſequit̄ preſens epl'a: q̄ legit̄ ī miſſa de virginib' (Frēs de ꝟginib' ꝑceptū nō habeo) Hor. ſcꝫ vt cōtineāt vel nubāt (cōſiliū āt do) Ly. tāq̄ꝫ de meliori bono. ſ. de continēdo (tāq̄ꝫ miſcdiam cōſecut' a deo) Hor. id ē apoſtolatū mihi miſericordit̄ conceſſum (vt ſim fidelis) in diſpēſatione mihi credita: vnde credendū eſt mihi in cōſilijs. Vñ ex h̄ habet̄ ꝙ acq̄ſcendum eſt cōſilio ꝑlati (Exiſtimo em̄ h̄ bonū eſſe) Hor. ſcꝫ manere in virginitate (ꝓpter inſtātē neceſſitatē: qm̄ hoī bonū ē ſic eē) Ly. ſcꝫ ad vitādū occupationē circa neceſſaria vite pn̄tis: q̄ īcūbit ꝯiugatis circa ꝓuiſionē vxoris ⁊ ꝓlis: ꝑ quā hō retrahit̄ a bono cōtēplationis ⁊ diuine dilectōis (Alligatus es vxori: noli querere ſolutionē) Ly. q2 forſitan caderes ꝑ incōtinētiā. expti ei delectationē venereoꝝ in actu ꝯiugali: reuertunt̄ ad eā de facili (ſolutus es ab vxo. no. quere. vxo.) ſi vis cōtinere/ qđ maius eſt bonū (ſi aūt acce. vxo. nō pec.) Ly. q2 hoc eſt licitū viro ⁊ etiā mlieri (⁊ ſi nupſerit virgo/ nō peccauit) ⁊ hoc māifeſte ē cōtra illos hereticos q̄ cōdēnant mr̄imoniū (Tribulationē tn̄ carnis habebūt hmōi) Hor. ſ. ꝯiugati: q2 habebūt ſollicitudinē ⁊ affectionē ꝓ reb' neceſſarijs ꝓcurādis ⁊

ſibi ⁊ pueris ſuis. Vñ leui' eſt eē ſine ꝯiugio (Ego aūt vobis parco) Ly. q. d. non ſolū oſtendā vobis viā ꝑfectiōis q̄ difficilis eſt ī obſeruātia virginitatis: ſꝫ etiā matrimoniū ꝯcedo: ad qđ licite poteſtis accedere ꝯdeſcēdēdo ī h̄ infirmitati vr̄e: (hoc itaqȝ di. frēs: tp̄s breue ē) Ly. ſ. vite hūane: ꝙ quilibet dꝫ inquātū pōt ad ꝑfectionē conari q̄diu hꝫ tp̄s merēdi (Reliquū eſt) id ē hoc ſolū reſtat ad agēdū (vt q̄ habent vxores/ tanq̄ꝫ nō hn̄tes ſint) Ly. qđ fit dupl'r. Vno mō vt reddāt debitū/ nō tn̄ exigant. Alio mō ꝑfectius: vt vterqȝ cōiugum de cōi ꝯſenſu īcipiant ꝯtinere ꝓpt' maius bonū adipiſcēdū (⁊ q̄ flēt) .i. triſticie materiam habēt: qđ freq̄nti' cōtingit in matrimonio ꝓpter varios caſus cōtingentes circa ꝯiugē/ ꝓlem ⁊ familiā (tāq̄ꝫ non flētes) .ſ. patiēt' ſuſtinēdo: ex ſpe retributiōis eterne ꝑ ꝯſolationē recipiēdo (⁊ q̄ gaudēt) .i. materiā gaudēdi hn̄t/ ex aliq̄ tp̄ali ꝓſperitate circa ſe ⁊ ꝓlē/ vl' familiā cōtingētē (tanq̄ꝫ nō gaudētes) cogitādo ꝙ nō eſt mltū gaudēdū niſi de bonis ſpūalib' ⁊ et'nis: ꝓſpitas ei tp̄al' freq̄nt' ꝟgit magis ī nocumētuꝫ (⁊ q̄ emūt tā. nō poſ.) Ly. cogitādo ꝙ n̄ habem' h̄ manētē ciuitatē/ ſꝫ futurā inq̄rimus (⁊ q̄ vtū. h̄ mū.) Ly. i. q̄ pn̄t vti bonis h' mūdi/ eo ꝙ ſūt diuites ⁊ corꝑe ſani (tāq̄ꝫ n̄ vtāt̄) .ſ. accipiēdo d̄ bonis pn̄tib' q̄ꝫto min' ꝑt fieri: ſalua tn̄ decētia ſtat' ⁊ ꝑ

sonaꝝ (ꝑterit ei figura hꝰ mūdi) .q.d. mū
dana q̄si nihil estimāda sunt: qꝛ ꝑte. fi. hꝰ
mūdi. Ly. i. exterior pulchritudo q̄ ē i ꝯti
nua variabilitate: idcirco paꝝ curādū est
de bonis pn̄tꝫ vite: qꝛ nihil ē h̄ stabile (vo
lo aūt vos sine sol.
esse) Ly. loq̄ndo ꝺ
sollicitudie supflua
spūalia īpediēte (q̄
aūt sine vxore ē / sol
licitꝰ ē q̄ dn̄i sūt / quō
pla. deo) .i. hꝫ apti
tudinē / vt sit sollici
tus de bonis spūa-
libꝰ ⁊ etnis (q̄ āt cū
vxore ē) .s. in mrī-
monio (sollicitꝰ est
q̄ sūt mūdi ⁊c̄.) ⁊ i
hoc casu vir pōt se
sollicite ornare: (et
diuisus ē) .i. parti
seruiēs mūdo: ⁊ ꝑ
tim do ꝙtūcūqꝫ bn̄
viuat in mrīmonio
(⁊ mulier inupta)
i. vidua (⁊ ꝟgo co
gitat) .i. maiorē fa
cultatē hꝫ cogitādi
(q̄ dn̄i sūt) .s. spiri-
tualia ⁊ etna (vt sit
scā) .s. magis ꝙ nu
pta (corpe) .i. cor-
poralibꝰ bonis a-
ctionibꝰ ⁊ opibꝰ bo
nis (⁊ spū) .i. spūa-
libꝰ actiōibꝰ ⁊ ꝟtu-
tibꝰ (i xpo ie. ⁊c̄.)

Confitebor tibi
dn̄e rex ⁊c̄. Aliā
initiū illiꝰ lectionis
hr̄ sic: Doctrinā sa
pientie ⁊ discipline
scpsit in codice isto
ih̄s filiꝰ syrach hie
rosolymita. Btūs
q̄ ꝟsať in istis bonis: q̄ ponit illa in cor de
suo sapiens erit. Tūc sequiť lectio pn̄s / q̄
legiť ꝓ epl'a in missa de virginibꝰ. (Cōfite
bor tibi dn̄e) Ly. oīm rerū ꝑcreationem ⁊

di. Volo aūt vos sine sollicitu-
dine eē. Qui āt sine vxore ē: sol-
licitꝰ ē q̄ dn̄i sūt quō placeat do.
Qui aūt cū vxore ē: sollicitꝰ ē q̄
sť mūdi quō placeat vxori: ⁊ di
uisus ē. Et mľier inupta: ⁊ ꝟgo
cogitat q̄ dn̄i sūt: vt sit scā cor-
pore ⁊ spū i xpo iesu dn̄o nr̄o.

Item alia epistola de virgi-
nibus. Ecci. LI.

Confitebor ti
bi dn̄e rex ⁊ collaudabo te deū
saluatorē meū. Confitebor noī
tuo: qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector fctūs
es mihi: ⁊ liberasti corpꝰ meū a
ꝑditōe: a laq̄o ligue iniq̄: ⁊ a la
bijs opātiū mēdaciū: ⁊ in ꝯspe-
ctu astātiū factꝰ es mihi adiutor
Et libasti me ƀm mľtitudinē mi
sericordie noīs tui a rugiētibꝰ
ꝑpatī ad escā: ꝺ manibꝰ q̄rētiū
aīaꝫ meā: ⁊ ꝺ portis tribulatio
nū q̄ circūdederūt me: a p̄ssura
flāme q̄ circūdedit me: ⁊ in me-
dio ignis nō sū estuata. De alti
titudie vētrī iferi ⁊ a ligua coin
q̄nata: ⁊ a ꝟbo mēdacij: a rege
iniq̄: ⁊ a ligua iiusta libasti me.

(rex) ꝑ eoꝝ gubernationē (collaudabo te
deū saluatorē meū) ꝑ spālē mei ꝓtectōeꝫ
(ꝯfitebor noi tuo) .s. ꝯfessiōe laudis (qm̄
adiutor ⁊ ꝓte. fa. es mihi) .s. ꝓtector i tē
ptatiōne diaboli: ⁊ adiutor in ꝓmotione
boni (⁊ libe. corpꝰ
meū a ꝑditiōe) .i.
a vitio gule ⁊ luxu-
rie (a laq̄o lin. ini-
que) .i. a vitio de-
tractōis (⁊ a labijs
ope. menda.) .s. ꝑ
niciosā (⁊ i ꝯspectu
astātiū) .s. angelo-
rū q̄ tibi astant (fa-
ctus es mihi adiu-
tor) ꝯ hostes corpa
les ⁊ spūales (⁊ li-
be. me ƀm multitu
dinē misc'ōie nois
tui a rugi. ꝑpa. ad
escā: de mani. q̄rē-
tiū ani. meā) qꝛ dia
bolꝰ taꝙ leo rugiēs
circuit q̄rēs quē de
uoret .j. Petri. v.
(⁊ de portis tribu
lationū q̄ circūde-
derūt me a p̄ssura
flāme) .s. incēsiuaꝝ
libidinis (q̄ circum
de. me) .s. ꝑ fomitē
existenteꝫ in carne
mea (⁊ in me ig.)
scꝫ libidinosi ardo-
ris (nō sū estuata.
De altitudie) .i. ꝓ
funditate vētris in
feri) .s. in q̄ ꝑte sūt
dānati: sed ad lim-
bū patrū descende
bāt tūc scti (⁊ a lin-
gua coinq̄.) .i. ver
bis scurrilibꝰ ⁊ im
mundis (⁊ a verbo
mēdacij) .s. ꝑniciosi (a rege iniq̄) .i. a dia
bolo: q̄ ē rex sup oēs filios supbie (⁊ a lin-
gua iniusta) .i. calūniante alios sine cā (li
be. me.) ƀm mľtitudinē misc'ōie nois tui.

Sapia vincit mali. rc. Añ initiũ illius epl'e siue lectionis scribit salomon sic: Neminẽ eñ diligit de⁹/nisi eũ q̃ cũ sapia inhabitat rc. Tũc sequit pñs lectio (Sapiẽtia) .s. etna (vincit maliciã. Attingit ḡ a fi. vsq̃ ad finẽ fortit) .s. oia creata penetrãdo sua v̄tute (et disponit oia suauit) qr. dat oib⁹ creaturis formas r inclinatiões p q̃s mouent naturaliter act⁹ suos: sicut lapidi grauitatẽ p quã naturalit tẽdit deorsũ (hãc amaui) .s. singulariter (et exq̃siui eã a iuuẽ. mea) .s. petẽdo eã a deo mihi dari (r q̃siui mi. eã spõ. assume.) .i. ei⁹ meditatiõib⁹ isepabiliter adherere (r amator fact⁹ sum forme ill⁹) Est eñ decor aĩe assimilãs decori creatoris (generositatẽ illi⁹ glifi cat) .i. gl'iosam ɔfitet (ɔtuberniũ hñs dei) .i. hõ hñs ɔtuberniũ dei p charitatẽ: p quã hõ manet in deo r de⁹ in eo (sz r dñs oim dilexit eã) .s. inq̃tũ ipa fac hoies do diligibiles (doctrix est eñ disci. dei) nã donũ sapie fac habentem subdere se mandatis diuinis (et electrix operũ illius) nã p ipsam eligit homo opera deo placita.

Alia epistola de virginibus Sapientie. VIII.

Sapiẽtia vincit maliciã. Attingit ḡ a fine vsq̃ ad finẽ fortit: r disponit oia suauit. Hãc amaui: r exq̃siui eã a iuuẽtute mea: r q̃siui mihi eã spõsam assumere: r amator factus sum forme illi⁹. Generositatẽ illius glificat contuberniũ hñs dei. Sz et dñs oim dilexit eam. Doctrix est eñ discipline dei: et electrix operũ illius.

Alia epl'a q̃ legit i missis cõibus p defunctis. Apoc. XIIII.

In dieb⁹ illis Audiui vocem de celo dicentẽ mihi: Scribe: btĩ mortui q̃ in dño moriunt. Amodo iã dicit spũs vt reqescãt a laborib⁹ suis. Opa eñ illorũ sequũt illos.

Alia epl'a que legit in p̃sentia defuncti. I. Thessal. IIII.

Nolumus autem vos ignorare frẽs de dormientib⁹: vt nõ cõtristemini sicut r ceteri q̃ spem nõ habent.

In diebus illis: Audiui vocẽ de celo dicentẽ mihi (Scribe) tanq̃ reũ notabilissimaz (Btĩ mortui q̃ in dño moriunt) .s. in ɔfessione dñi nr̃i iesu xp̃i (Amõ iã dic spũs) .s. sctũs q̃ cũ pr̃e r filio ẽ vn⁹ de⁹ (vt reqescat a labo. suis) nã in btĩtudine appetit⁹ totalit q̃etabit (opa eñ illorũ) .s. q̃ sunt meritoria vite etne (sequunt illos) .s. in btĩtudine quã recipiunt p ipsis.

Nolumus aũt vos ignorare frẽs rc. Añ initiũ illi⁹ epl'e scribit .s. Pau. in eo. c. dicẽs: Rogam⁹ vos frẽs vt honeste ambuletis ad eos q̃ foris sũt/r nulli⁹ aliq̃d desideretis. Tunc statim sequit pñs epl'a (Nolum⁹ vos igrare frẽs de dormiẽtib⁹) Dor. i. de mortuis: q̃s dormientes appellat propter resurrectiõis facilitatẽ ita eñ de facili excitabuntur de morte sic dormientes a somno (vt nõ ɔtristemi) incõsolabilit de morte amicorũ (sic r ceteri) .s. infideles (q̃ spem nõ hñt) .s. resurrectiõis future. Sciẽdũ q̃ ifideles q̃ nõ hñt fidẽ resurrectiõis/tales hñt magnã causã amicos defunctos lugendi q̃si incõsolabiliter: nõ autẽ sic xp̃iani q̃ hñt spem resurgẽdi: ppt qd rephensibile est xp̃ianis imoderate mortuos lugere: qr in h̃ assimilant infidelib⁹ spem future resurrectiõis nõ hñtibus. Luge-

Si em̄ credim⁹ q̄ iesus mortu⁹ est et resurrexit: ita ⁊ de⁹ eos q̄ dormierūt p iesum adducet cū eo. Hoc em̄ vob dicim⁹ in v̄bo dn̄i: q2 nos q̄ viuim⁹ q̄ residui sum⁹ i aduētu dn̄i nō p̄ueniem⁹ eos q̄ dormierūt. Q̄m ip̄e dn̄s in iussu et in voce archāgeli et in tuba dei descēdet de celo: et mortui q̄ in xp̄o sunt resurgent p̄mi. Deinde nos q̄ viuim⁹ q̄ relinq̄mur sil' rapiemur cū illis in nubib⁹ obuiā xp̄o in aera: et sic semp cū dn̄o erim⁹. Itaq3 cōsolamini inuicē in v̄bis istis.

Sequit' alia ep̄la in anniuersario defūctoꝝ. II. Mach. XII.

In dieb⁹ illis Uir fortissim⁹ iudas facta collatione duodecim milia dra...

re autē defunctos moderate/ est op⁹ pietatis (Si em̄ credim⁹/ q̄ iesus mortuus est et resurrexit) Si/ pro q2: nā ad articulos fidei p̄tinet/ credere iesum vere mortuū fuisse/ ⁊ vere resurrexisse (ita et de⁹) sc3 pr̄/ q̄ suscitauit iesum (eos q̄ dormierūt) .s. somno mortis (p iesum) id ē in fide iesu xp̄i (adducet) .s. vt sint in eadē b̄titudine/ et imortalitate (cū eo) id est cum xp̄o. Unde Jo. xij. Uolo pr̄/ vbi ego sum/ illic sit minister meus (Hoc em̄ vobis dicimus in verbo dn̄i) sc3 qd̄ docuit nos (q2 nos q̄ viuimus) Hor. i. q̄ tūc viuemus (qui residui sumus) .s. adhuc viui relicti ceteris iam mortuis (in aduētu dn̄i) .s. ad iudiciū (nō preueniem⁹) Ly. in resurrectione futura (eos q̄ dormierūt) id est longo tp̄e an̄ mortui sunt: q2 resurrectio fiet virtute diuina/ que operatur in instanti: quia in momēto/ in ictu oculi resurgent mortui (q̄m ipse domin⁹) sc3 in p̄p̄ria p̄sona (in iussu) Hor. i. imperandi potestate/ nō in humilitate sicut in primo aduentu. Non enim equitabit sup asinam/ non portabit crucē in dorso suo: vt patet Matth. xxiij. Uidebunt filiū hominis venientē cum potestate magna et maiestate (⁊ in voce archangeli) .s. facta ministerio alicui⁹ archangeli/ qua dicet': Surgite mortui/ venite ad iudiciū (et in tuba dei) id est christi. Et vocat vocē illā tubā/ p̄pter sonū eius terribilē (descendet de celo) localit' in aere. Nā iudicabit in forma humana: sicut dicitur Actuū. j. Hic iesus q̄ assumptus est a vobis/ in celum ⁊c. (et mortui q̄ in xp̄o sunt) id est in eius fide mortui (resurgent p̄mi) tp̄e s̄m q̄sdam: s̄m alios: nō tp̄e/ s3 dignitate (deinde nos qui viuimus) Hor. i. illi de nobis/ qui ceteris mortuis tunc viuierūt (qui relinquimur) .i. qui residui ab antichristi persecutione erim⁹ (simul cū illis) q̄ nos ad requiē precesserunt (rapiemur in nubib⁹) sc3 ab angelis (obuiā xp̄o) Ly. .s. venienti ad iudicium (in aera) vbi p̄feret sententiam iudicij super vallem Josaphat. Unde Johel. iij. Cōgregabo oīnes gētes: deducā eas in vallē iosaphat: quia ibi sedebo vt iudicē oīnes gētes. (et sic semper cum domino erim⁹) q2 electi a christo non separabunt' amplius/ sed semp erunt sibi coniuncti: non solū in anima/ sed etiā in corpore (Itaq3 cōsolamini) Glo. ordi. sc3 de morte amicorum (inuicē) sc3 alter ad alterū (in verbis istis) sc3 de resurrectione fideliū.

In diebus illis: Uir fortissim⁹ Judas ⁊c. Ante initiū illius ep̄le legitur de maximis prelijs ⁊ triumphis/ que iudas machabeus cū fratribus suis dei adiutorio obtinuit. Primo: quandam ciuitatem firmā muris noīe caspym: in qua habitabant turbe promiscuarū gentiū que cōfidebāt i stabilitate muroꝝ/ ⁊ remiss⁹ agebant malefactis lacessentes iudā ac blasphemātes et loquentes q̄ fas nō est dice-

re. Machabeus aūt inuocato diuino auxilio inumerabiles interfecit: vt stagnum circa lacēs sanguine flueret. Itē post hoc iudas machabeus cū sex millibus fuit cōtra Thimotheū qui habuit. cxx. milia peditū ꝛ equitu3 duo milia quingentos. Et iudas cū sex millibus ꝓstrauit triginta millia virorū. Item post hoc mouit Judas machabeus exercitū ꝯtra Gorgia3 ꝑpositum Idumee cū tribus milib⁹ peditum: et eqtib⁹ qdringentis quibus congressis pauci ruere iudeorū. Post hoc venerunt sepelire interfectos de iudeis: ꝛ inuenerūt sub tunicis interfectorū de donarijs idolorū Ly. i. de rebus p̄ciosis cultui idolorū dedicatis: a quibus lex ꝓhibet Deut. vij. Omnibus ergo manifestū est ob hanc causam eos corruisse. Omnes itaq3 benedixerunt iustum iudiciū domini qui occulta fecerat manifesta. Tunc post hoc sequitur presens lectio. (In diebus illis: Vir fortissimus iudas facta collatione / duodecim drachmas argenti misit hierosolymā offerri ea ibi ꝓ peccatis mortuorū) Ly. sc3 sic interfectorū in bello (iuste ꝛ religiose de resurrectiōe). s. futura (cogitās) Nisi

chmas argēti misit Hierosolymā offerre ea ibi ꝓ pctis mortuorū: iuste ꝛ religiose de resurrectione cogitās. Nisi em̄ eos q̄ ceciderāt resurrecturos speraret: supfluū videret ꝛ vacuū orare pro mortuis. Et quia cōsiderabat ꝙ hi qui cum pietate dormitione3 acceperant: optimā haberent repositā gratia3. Sancta ergo ꝛ salubris est cogitatio pro defunctis exorare: vt a peccatis soluantur.

em̄ eos qui ceciderāt resurrecturos speraret / supfluum videretur ꝛ vanu3 orare pro mortuis: Et q2 cōsiderabat ꝙ hi qui cum pietate dormitionem acceperant / optima3 haberent repositā gratiā. Sancta ergo ꝛ salubris est cogitatio pro defunctis exorare: vt a peccatis soluātur) Sed forte videret alicui ꝙ factu3 hoc fuit frustra: eo ꝙ isti sic interfecti vidētur mortui in peccato mortali habētes secū donaria. Respondet Nicolaus de lyra / ꝙ Judas machabeus ꝛ socij eius debebant probabiliter iudicare ꝙ illi interfecti penituissent in morte: ꝛ sic oratōes ꝛ oblationes valebāt eis: eo ꝙ mortui erant in statu salutis.

Postilla Guillermi super epistolas ꝛ euangelia de tēpore ꝛ de sanctis per totius anni circulū finit.

